CİLT 1

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin

Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Mustafa Özbağ'ın
sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMÎ'nin
Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Yazıya Çeviren
Leyla Tuba Toptaş

ISBN: 978-625-92739-4-5

Tasavvuf Vakfı
Maksem mahallesi başçı sokak no:17
Osmangazi / Bursa

İhlas Gazetecilik Anonim Şirketi
Merkez: Merkez mahallesi 29 Ekim Caddesi İhlas Plaza no: 11 a/41
Yenibosna Bahçelievler / İstanbul Tel: 0212 454 3000
Matbaa Sertifika no: 45589

İÇİNDEKİLER

MESNEVİ-İ ŞERİF 1-9. BEYİTLER ŞERHİ 5
MESNEVİ-İ ŞERİF 10-16. BEYİTLER ŞERHİ 11
MESNEVİ-İ ŞERİF 16-18. BEYİTlLER ŞERHİ 21
MESNEVİ-İ ŞERİF 19-26. BEYİTLER ŞERHİ 25
MESNEVİ-İ ŞERİF 27-29. BEYİT ŞERHİ 38
MESNEVİ-İ ŞERİF 30-35. BEYİTLER ŞERHİ 43
MESNEVİ-İ ŞERİF 33-35. BEYİTLER ŞERHİ 52
MESNEVİ-İ ŞERİF 36-51. BEYİTLER ŞERHİ 58
MESNEVİ-İ ŞERİF 51-58. BEYİTLER ŞERHİ 68
MESNEVİ-İ ŞERİF 58-66. BEYİTLER ŞERHİ 75
MESNEVİ-İ ŞERİF 67-70. BEYİTLER ŞERHİ 86
MESNEVİ-İ ŞERİF 71-78. BEYİTLER ŞERHİ 91
MESNEVİ-İ ŞERİF 79. BEYİT ŞERHİ 99
MESNEVİ-İ ŞERİF 80. BEYİT ŞERHİ 102
MESNEVİ-İ ŞERİF 80-93. BEYİTLER ŞERHİ 108
MESNEVİ-İ ŞERİF 94-102. BEYİTLER ŞERHİ 123
MESNEVİ-İ ŞERİF 102-110. BEYİTLER ŞERHİ 128
MESNEVİ-İ ŞERİF 110-114. BEYİTLER ŞERHİ 135
MESNEVİ-İ ŞERİF 114-120. BEYİTLER ŞERHİ 139
MESNEVİ-İ ŞERİF 120-124. BEYİTLER ŞERHİ 150
MESNEVİ-İ ŞERİF 124-130. BEYİTLER ŞERHİ 155
MESNEVİ-İ ŞERİF 130-134. BEYİTLER ŞERHİ 162
MESNEVİ-İ ŞERİF 136-140. BEYİTLER ŞERHİ 166
MESNEVİ-İ ŞERİF 140-143. BEYİTLER ŞERHİ 175
MESNEVİ-İ ŞERİF 144-147. BEYİTLER ŞERHİ 179
MESNEVİ-İ ŞERİF 147-149 .BEYİTLER ŞERHİ 181
MESNEVİ-İ ŞERİF 150-151. BÖLÜM ŞERHİ 187
MESNEVİ-İ ŞERİF 151-159. BEYİTLER ŞERHİ 189
MESNEVİ-İ ŞERİF 159-170. BEYİTLER ŞERHİ 196
MESNEVİ-İ ŞERİF 170-175. BEYİTLER ŞERHİ 199
MESNEVİ-İ ŞERİF 176-179. BEYİTLER ŞERHİ 206
MESNEVİ-İ ŞERİF 180-185. BEYİTLER ŞERHİ 213
MESNEVİ-İ ŞERİF 186-190. BEYİTLER ŞERHİ 226
MESNEVİ-İ ŞERİF 190-197. BEYİTLER ŞERHİ 235
MESNEVİ-İ ŞERİF 197-209. BEYİTLER ŞERHİ 239

MESNEVİ-İ ŞERİF 209-215. BEYİTLER ŞERHİ 251
MESNEVİ-İ ŞERİF 216-222. BEYİTLER ŞERHİ..... 261
MESNEVİ-İ ŞERİF 223-227. BEYİTLER ŞERHİ 268
MESNEVİ-İ ŞERİF 228-229. BEYİTLER ŞERHİ 289
MESNEVİ-İ ŞERİF 230-240. BEYİTLER ŞERHİ..... 295
MESNEVİ-İ ŞERİF 240 247. BEYİTLER ŞERHİ 316
MESNEVİ-İ ŞERİF 248- 262. BEYİTLER ŞERHİ 320
MESNEVİ-İ ŞERİF 263-269. BEYİTLER ŞERHİ..... 323
MESNEVİ-İ ŞERİF 270-280. BEYİTLER ŞERHİ..... 327
MESNEVİ-İ ŞERİF 280-289. BEYİTLER ŞERHİ..... 331
MESNEVİ-İ ŞERİF 290-296. BEYİTLER ŞERHİ..... 343
MESNEVİ-İ ŞERİF 297-309. BEYİTLER ŞERHİ..... 345
MESNEVİ-İ ŞERİF 310-319. BEYİTLER ŞERHİ..... 355
MESNEVİ-İ ŞERİF 319-324. BEYİTLER ŞERHİ 363
MESNEVİ-İ ŞERİF 325-338. BEYİTLER ŞERHİ..... 386
MESNEVİ-İ ŞERİF 339-342. BEYİT ŞERHİ 397
MESNEVİ-İ ŞERİF 343-349. BEYİTLER ŞERHİ 400
MESNEVİ-İ ŞERİF 350-367. BEYİTLER ŞERHİ..... 402
MESNEVİ-İ ŞERİF 367-373. BEYİT ŞERHİ 410
MESNEVİ-İ ŞERİF 373. BEYİTİN DEVAMI..... 420
MESNEVİ-İ ŞERİF 374-381. BÖLÜMLER ŞERHİ..... 428
MESNEVİ-İ ŞERİF 381-389. BEYİTLER ŞERHİ..... 437
MESNEVİ-İ ŞERİF 389-399. BEYİTLER ŞERHİ..... 444
MESNEVİ-İ ŞERİF 400-405. BEYİTLER ŞERHİ..... 459
MESNEVİ-İ ŞERİF 406-409. BEYİTLER ŞERHİ 470
MESNEVİ-İ ŞERİF 410-419. BEYİTLER ŞERHİ 487

MESNEVİ-İ ŞERİF 1-9. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Hz. Mevlana, mesnevisine "dinle" ile başlamış. (Buraya bir tane saat koymamız lazım, ya da içeriden bana bir saat verin, ben şimdi başlarsam, kimsenin hakkına hukukuna tecavüz etmeyeyim.)

(1-5) Dinle, bu ney nasıl şikayet ediyor! Ayrılıkları nasıl anlatıyor. Diyor ki: "Beni kamışlıktan kestiklerinden beri, feryadımla erkek de ağlayıp inlemiştir, kadın da. Ayrılıktan şahrem şahrem olmuş bir gönül isterim ki, iştiyak derdini anlatayım ona."

Hazreti Mevlana, mesnevisine dinle diyerekten, önemli bir şeyi vurguluyor, diyor ki dinle, arkasından önemli bir şey söyliycem, arkasından mühim bir şey diyecem. Arkasından muhakkak ve muhakkak çok kıymetli sözler söyleyeceğim. Eğer bu çok kıymetli sözleri algılayabilmeniz, anlayabilmeniz bunları idrak edebilmeniz için, pürdikkat bunun üzerine yoğunlaşmanız lazım. Pürdikkat bunu iyice kendinize sımsıkı bir şekilde adapte edip, bunu gez göz arpacık yapıp, nişanınızı almanız lazım. Dinleyin! Ya? Bu neyin şikayeti var! Bir ney var şikâyetçi! Bu şikayeti, onun bir şeyi şikayet etmek değil. Allah u alem.Ya? Halini arzetmekten. Ve bu ayrılıktan şikayet ediyor, şikâyeti de ayrılık.

Bir şeyden ayrılmış, bir şeyden ayrı düşmüş. Bu ayrı düştüğünden dolayı, bu ayrılığıyla inim inim inliyor. Bu ayrılığı için feryadına feryat ekliyor ve diyor ki, bu feryadımdan diyor ben ayrıldığımdan beri, bu feryadımdan kadınlar erkekler inledi , kadınlar erkekler bu feryadıma ağladı. Ben öyle bir ah çektim, benim ahımdan dağlar titredi. Ben öyle bir ah çektim, gökteki bulutlar yağmurlarını indirdi, ben öyle bir ahhhhh çektim, Uludağ'daki

karlar erimeye durdu ve gelen geçen, duyan duymayan, bilen bilmeyen herkes, bu feryadıma ağladı. Herkes bu feryadıma bu hıçkırığıma, bu derdime kulak kesildi. Onlar da benim gibi benim derdimle dertlendiler ama ben bu derdimi anlatmak için yine birisini isterim ki ayrılıktan gönlü şahrem şahrem olsun. Ben isterim ki beni anlayan birisi olsun. Ben isterim ki beni dinleyen birisi değil anlayan birisi olsun. Beni anlayabilmesi için onun da bir ayrılık acısı çekmesi lazım. Beni anlayabilmesi için onun da kamıştıktan kesilip, yollara revan olması lazım. Beni anlayabilmesi için o kimsenin, benim derdimle dertlenmesi lazım.

Hani Nasrettin Hoca minareden düşmüş ya, herkes başına toplanmış. Hoca demiş ki, bana bir minareden düşen getirin. Beni ancak o anlar, demiş. Hani bir insanın bir acısı bir sancısı olur ya, o acıyı sancıyı ancak çeken bilir ya, derki ancak benim acımı o anlar. Hani dişiniz ağrır ya, dişiniz ağrıdığında beyninize zonklar ya, beyniniz dağilacak gibi olur, ancak bir kişi böyle beynini zonklataraktan ağrıyan sizi anlayabilir. Hani sizin böyle bir başağrısı, nediyolar? Migren! Hani insanın migreni tutar ya migreni tutunca kafasını duvardan duvara vurmak ister ya ancak onu migrenli bir kimse onu anlar, migreni olmayan bir kimse onu anlamaz. Aksak yürüyeni ancak aksak yürüyen anlar. Bir gözü görmeyeni ancak, bir gözü görmeyen anlar. Amâyı ancak amâ anlar. Amâyı ancak, amâ anlar! Cimriyi ancak cimri anlar.

Cömerti ancak cömert anlar. Aşığı ancak aşık anlar. Zalimi ancak zalim anlar. Zalim ancak zalimle dost olur. Zalim, zalimle dost olur. Zinacı, zinacıyla dost olur. Zinacıyı en iyi anlayan zinacıdır. Fahişeyi en iyi anlayan fahişedir. Kumarbazı en iyi anlayan kumarbazdır.

Namaz kılanı en iyi anlayan, namaz kılandır. Geceleri kıyamda duranı anlayan ancak, geceleri kıyamda durandır. Gündüzünü oruçlu geçirenleri anlayan ancak, gündüzünü oruçlu geçirenlerdir. Borçluyu ancak borçlular anlar, kanserliyi ancak kanserliler anlar. Herkes onun derdine ortak olmak ister. Herkes belki de onun derdini dinlemek ister. Ama anlamak için yaşamak lazım. Yaşamıyorsa o anlamıyordur. Yaşamıyorsa hissetmiyordur. Yaşamıyorsa asla ve asla derinlemesine nüfus etmiyordur. Rüzgar gibi yalar geçer. Nasıl rüzgar kayanın üzerinden tozu alır gider, ancak o olur . İşte diyor ki Hazreti Mevlana: " Bu ayrılık derdine düşmüş insan ararım ki gönlü şahrem şahrem bu ayrılıkla yarılmış olsun.Gönlü şahrem şahrem bu ayrılıkla acımış olsun." Ve ancak o beni anlar, ancak o beni fark eder. Ancak o benim halimle hallenir. Neden? Gerisi bunun haliyle hallenmez? Gerisini anlatırsın, anlattıktan bir dakika sonra seni unutacaktır o. Derdini anlatırsın birisine, o dertle o dertli değildir . O derdini bilmediğinden, senin yanında

ah vah edecektir, senin yanından ayrıldıktan sonra unutacaktır seni. Ancak dostlar unutmaz! Ancak aşıklar unutmaz, ancak veliler unutmaz, ancak peygamberler unutmaz, ancak derdinle dertlenlen unutmaz! Onların gecesi gündüzü, hep o dertlerle dertlenmektir. Onlar ancak bu meseleyi anlarlar. Geri kalan? Geri kalan anlamaz.Derdini hiç dert görmemiş insana anlatma. İçini açma ona. Sırrını hiç sır tutmamış kimseye anlatma. Hiç sırrı olmayana anlatma.Neden? O sırdan anlamaz. Sen cimriden cömertlik bekleme, anlamaz o. Sen cömertten cimlilik bekleme, anlamaz o. Bilmez o, bilmez! Sen hainden dostluk bekleme, hain dostluğu bilmez ki dosttan da hainlik bekleme. O hainliği bilmez, öbürkü dostluğu bilmez! İşte bir ayrılık acısı yaşamayan , bir ayrılık acısı bilmeyen bunu anlamaz. Ve ayrılık acısı varsa, ve ayrıldı ise bir kimse; onda muhakkak iştiyak vardır . Onda yeniden vuslat özlemi vardır, onda yeniden beraber olma özlemi vardır. Onda yeniden beraber olmanın, aşkı, heyecanı, iştiyakı vardır. O, durduğu yerde durmaz. O yine vuslata ermek için ayağını hep yere vuracaktır. Yine vuslata ermek için hep kulaç atacaktır o. Yine vuslata ermek için hep adım atacaktır, koşacaktır. O yüzden Cenab-ı Hak, hususi kullarına demiştir aslında, koşun Allah'a, diye! Herkes Allah'a koşmaz. O Ayrılık acısı ile yananlar Allah'a koşarlar. Yeniden vuslat şerbetini içmek için. O ayrılık acısını dindirmek için koşmaz onlar. O vuslat ümidi ile koşarlar. Vuslat ümidi ile yürürler. Onları koştutturan da o ayrılık acısıdır. İşte Hazreti Mevlana diyorki :

"Aslından uzak kalan kişi, yine buluşma zamanını arar."

O aslından ayrılmış ya, o kamışlıklardan kopmuş gelmiş ya ve kamışlık lardan kopup gelirken de, onca derdi çekmiş ya! Onca çileyi çekmiş ya! onun bağrına bağrına demirleri kızdırıp yakmışlar ya , bağrını delmişler ya onun, onun kafasını koparmışlar ya, kuş kafası koparır gibi, kafasına da bir zivane takmışlar ya, o zivaneden de ses çıkarmaya çalışmışlar ya! Yakmışlar onun bağrını. Yanmış bağrı! O hep özlem içinde, o hep iştiyak içinde! Yine bir an gelse de yine o hâl ile hallensem diye. Yine an gelse de ben yine oraya gitsem diye! Hz Mevlana mesnevisinin başka bir beyitinde der ki: Ben seninle orada ne kadar mutluydum, ben seninle ne kadar huzurluydum, ben seninle ne kadar tatlıyıdım der. O günün özlemini yaşar, o günün özlemini çeker. Fırsatı olmuş olsa, bir anda perdenin öbür tarafına geçiverecektir. Çünkü Hz Peygamber demiştir ki: "Dünya bir cifedir!" Aşıklara cifedir, dünyayı sevenlere dünya sultandır. Dünyayı sevenlere dünya saraydır, ama âşıklara dünya cifedir!

O yüzden Hz Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretleri, özünden kopan yerinden yurdundan kopan, yine yerine yurduna dönmek ister. Buradaki yerden yurttan kasıt, zahiri insanın memleketi değildir, zahiri vatanı değildir.

Vatan ı asli olan manevi alemdir, yani ruhlar alemidir, o ezel âlemidir, o ebed âlemidir. O kimse yeniden oralara gitmek ister!

(5-9)"Ben her toplulukta ağladım, inledim. İyi hallilerle de eş oldum kötü hallilerle de." Ben her yerde ağladım, sızladım ; iyiler de bana dost oldu, kötülerle de bana dost oldu. "

Herkes benimle kendince benimle halleşmeye çalıştı, kötü baktı benimle halleşmeye çalıştı iyi baktı benimle halleşmeye çalıştı. Herkes kendi zannınca da bana dost oldu. Herkes! İyisi de kötüsü de kendi zannınca bana dost oldu .Herkes kendi zannınca dost oldu bana, içimdeki sırlarımı ise kimse aramadı. Herkes kendince bana dost oldu. Herkes kendince bana arkadaş oldu. Kötüsü de geldi bana arkadaş oldu, iyisi de geldi bana arkadaş oldu. Herkes kendi zannı üzerine Allah'a dost olur ya, kendi zannı üzerine Allah'a yakındır ya! Hiç namaz kılmıyordur ,hiç oruç tutmuyordur. Benim kalbim temiz. Ben Allah'a çok yakınım der ya!Hiç dinle, diyanetle, ibadetle, işi yoktur o kimsenin; kendince der ki, ben Allah'a çok yakınım! Birisi öyle demişti bana, ben dedi namaz kılanlardan daha yakınım Allah'a dedi, güldüm ben de! Neden gülüyorsun dedi, benim namaz kılmadığımı bildiğin için mi gülüyorsun,dedi! Yoo dedim, kendini yakın görüyorsun ya ne mutlu sana,dedim. Yok yok söyle dedi sen de öbür hocalar gibi dedi bana söyle ,dedi. Ne söyleyeceğim sana dedim ya! Sen dedim, Allah'ın dostlarının hallerini bir oku dedim, hiç olmazsa. Ben öyle deyince durdu.

Herkes kendi zannınca Allah'a dost olur . Herkes kendi zannınca, size dost olur. Kendi zannınca sizi seviyordur. Hani az önce birisi demişti ya ben çok seviyorum diye. Kendi zannınca çok seviyor. Herkes kendi zannınca dosttur. Her veliye herkes kendi zannınca dosttur. Her Peygambere herkes kendi zannınca dost olur. Ama diyor Hazreti Mevlana, benim içimdeki sırlarımdan hiç kimsenin haberi olmadı. Hiç kimse bana sırrımı sormadı. Hiç kimse benim içimdeki hüznümü, benim içimdeki kederimi, derdimi, sancımı anlamadı. Hiç kimse benim o tarafıma yaklaşmadı. Oysa benim içimde öyle büyük bir sır vardı ki! Öyle büyük bir sır vardı ki! O sırra hiç kimse, bildiği halde dokunmak istemedi. Neden? Dokunurlarsa yanacaklarını biliyorlardı .Benim sırrım feryadımdan uzak değil. Yani benim o sırrım gibi duran şey, benim feryadımdan! Benim dilimde o. Gözüme bakarsan, gözümden anlarsın. Dilime bakarsan, dilimden anlarsın. Halime bakarsan, halimden anlarsın. Amma ve lakin anlamak istemezsin. Amma ve lakin duymak istemezsin. Amma ve lakin o halle hallenmek istemezsin. Aslında feryadıma baktığında, benim sırrımı da öğrenirsin.

Kalbinde bir insanın ne varsa dilinde de o vardır. Kalp dükkansa dil tüccardır. Kalp dükkandır, göz tüccardır. Kalp dükkandır, kulak tücardır.

Kalp dükkandır; el, ayak, uzuvlar tüccardır. Senin kalbinde şehvet varsa; gözünde,elinde, ayağında, şehvet vardır. Senin kalbinde fitne varsa; dilinde, gözünde, kulağında, fitne vardır. Senin kalbinde hainlik varsa; dilinde, gözünde, elinde, hainlik vardır. Senin kalbinde düzenbazlık varsa; elinde, dilinde, ayağında düzenbazlık vardır. Senin kalbinde kin varsa; senin dilinde, gözünde kin vardır. Senin kalbinde hasislik varsa; elinde, dilinde senin, hasislik vardır. Ya kalp? Kalp okyanus gibidir, uzuvlar ve duygular onun nehirleridir. Kalbinde ne varsa, elinde, dilinde, gözünde, kulağında; mimiklerinden, onlar dışarı çıkacaktır. Kirli ise kalbindeki okyanus, kir dışarı çıkacaktır. Oluk oluk senden kir akacaktır. Oluk oluk! Kalbinde hangi hal varsa; dilinde, gözünde, o hal olacaktır. Başka bir şey arama! Ben bunu böyle söylemek istemediydim! Cancağız,söyledin ya! Ben bunu böyle demek istemediydim! Dedin ya! Ben sana vurmak istemediydim! Vurdun ya! Ben seni hançerlemek istemediydim! Bu hançer ne elinde? Bu hançer ne? Bağrımda! E ben bunu böyle yapmak istemediydim! Yalan! Elindeki ne ! Dilindeki ne! Gözündeki ne? Kalbinde ne varsa, ırmaklar oluk oluk dışarı akar, oluk oluk! Kalbin eğer nefisten, yani Allah'ın sevmediği noktadan besleniyorsa, kalbin kirli senin. Oluk oluk dışarı kir akacak. Yok kalbin senin Allah'tan besleniyorsa, oluk oluk kalbin, hertaraftan nur akıtacak! Sakın deme, bunu böyle yapmak istemediydim diye. Aldatma! Deki özür dilerim, hakkını helal et, ben daha ahlakımı güzelleştirememişim. Ben dilimden sana küfür çıktı, özür dilerim. Hakkını helal et, ben daha kendimi ehlileştirememişim. Haksız yere sana kalktım vurdum. Özür dilerim, hakkını helal et. Ben kendimi daha ehlileştirememişim. Eşeklik varmış benim içimde. Ben seni teptim. Bana diyor ki adam, sinirlendim teppikledim Efendim, diyo, hanımı diyo. Oğlum, eşekler tepiklenir deyince, durdu. Eşekler tepiklenir, köpekler ısırır, kurtlar ısırır. Sen nesin? Kalbinde ne var? İşte Hz. Mevlana'da diyor ki, benim sırrım feryadımdan uzak değil! Kalbimde bir sır var. O sırrı benim gizlemem, saklamam mümkün değil. Neden? O fırat nehri gibi coşkulu! O okyanus gibi kabargın! Orda tusunamiler var! Vuruyo kenara kenara! Onu saklamak müm kün değil. O feryadına feryat ekliyor. Ama duymak istemeyen, aşıklıktan payı olmayan, kulakları şeytanın kavuğuyla tıkalı olanlar, onu duyamaycaklar ne yazık ki! Fakat diyor:

"Benim feryadımdan uzak değil ama gözde kulakta o ışık yok"

Yani anlıyacak olanda , anlıycak onu feraset yok! Gözünde onun feraset yok! Gözünde onun feraset yok! Onun gözyaşını görmüyor!Gözünde feraset yok! Onun halinden anlamıyo! Onun kulağında feraset yok!Dinlemiyor! Sadece duyuyor! Eşekler de duyuyor! İnsan, dinliyor! Feraset ehli dinliyor,dinliyor! Dinlemiyorsa, eşekten bir farkı yok! Feraseti yok. Eşşeği bile terbiye

ediyorsun. Dedemin bakkal dükkanı vardı, fırıncılar vururdu eşşeğin arkasına eşek tıkır tıkır tıkır tıkır tıkır dükkanın önüne gelirdi, biz üzerindeki eğmeği sayardık. Üzerindeki ekmeği saydıktan sonra sayıyı yazardık,sepetin içine koyardık. Merkebi dönderirdik fırının yönüne , geldiği yönüne, biz de bitane kıçına vururduk bi tokat eşşeğin, tıkır tıkır tıkır tıkır, fırının önüne giderdi. İnsanlar bundan dahi uzaklar, çünkü Cenab ı Hak diyor ki, nefsine uyarsa, hayvandan daha aşağı mahluk olur. Nefsine uyarsa, hayvandan daha aşağı mahluk olur. Duymuyor insan! Allah bizi affetsin!

"***Beden candan, can da bedenden gizli değil fakat kimseye can görmeye izin yok!"***

Baktığınız zaman, beden candan, can da bedenden gizli değil! Beden candan, can da bedenden ayrı değil. Baktığın zaman etrafına, bunda can var diyorsun. Beden var, her bedende can var. Bedensiz bir can yok! Her bedende bir can var. Meleklerin dahi bedeni var, meleklerin! Melekler bizim gibi bedenli değil yalnız! Onlar bizim nazarımızda bedensiz varlıklar gibi, ama onların dahi bir bedeni var. Cinli taifesi, bedeni var. Bedensiz değil. Onlar dahi bir bedene dahil. Yani o rüyanda veya halinde irtibata geçtiğin anda, onu bir bedenli görüyorsun sen! Bedensiz görmüyorsun!

Cenab ı Hakk'ın yarattığı öyle yaratıklar var ki, onların hepsinin bedeni var bedeni! Normalde nasıl bu misal alemi dediğimiz dünya aleminde insanların bedenleri varsa, varlıkların bedenleri varsa ; melekut aleminde de, işte ne bileyim başka alemlerde de yaratılmışların bedenleri var. Ve o bedenler candan ayrı değil, can bedenden ayrı değil.Ve her beden bir can taşıyor.Ama o canı görmeye herkese izin yok!Ya! Canın tecelliyatı var, ana rahmine düştü bebek, ana rahamine düştü, onda can var can!Ama o canı görmeye herkesin müsaadesi yok! Allah bizi affetsin!

"Ateştir bu neyin sesi! Yer değil kimd e bu ateş yoksa, yok olsun o kişi!"

Ateştir bu neyin sesi, kimde bu ateş yok olsa,yok ise, yok olsun okişi diyelim bitirelim.

https://www.youtube.com/watch?v=gxaVi6h2dEE&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=1

MESNEVİ-İ ŞERİF 10-16. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Aşk ateşidir ki neye düştü. Aşk coşkunluğudur ki şaraba düştü. Ney bir dosttan ayrılana eştir, dosttur. Perdelerimizi yırttı gitti. Ney, kanlarla dolu bir yolun sözünü etmede. Mecnun'un aşk hikayelerini anlatmada. Ney gibi bir zehri, ney gibi bir panzehiri kim gördü? Ney gibi bir soluktaşı, bir iştiyak çekeni kim gördü? Bu aklın mahremi akılsızdan başkası değildir. Dile de kulaktan başka müşteri yoktur. Gamımızla günler geçti, akşamlar oldu. Günler yanışlarla yoldaş kesildi de yandı gitti.Günler geçip gittiyse ne ki, geçip giden pervamız yok.Sen kal ey dost.Temizlikte sana benzer yok."

Neye demek ki aşk ateşi düşmüş. Neye aşk ateşi düştüğünden dolayı, ney inlemekte. Neye aşk atesi düştüğünden dolayı, o ney feryattan feryada kendini atmakta. Neye öylesine bir aşk ateşi düşmüş ki! Neyi ney yapmış. O kargı, kendine ait sesler çıkarmaya başlamış. Ve neyi ney eden de o aşk ateşi olmuş. O neyi ney eden de, o aşkın coşkunluğu olmuş. devam ediyor:

"Aşk coşkunluğudur ki şaraba düştü."

Şarabı içen kimsenin sarhoşluğu, aşk coşkunluğundan. Neyin yanması aşk ateşinden. Hem ateş düşmüş, hem coşkunluk, hem sarhoş, hem yanmakta hem yandığında çıtır çıtır ses çıkarmakta. Sızlanmakta. Hem de ayrılığından feryat figan etmekte. Öyle feryat figan etmekteki, herkes başına toplanmakta ve herkes başına toplandığı halde, herkes kendince ona da dost olmakta. Kendince hiç kimse onun gönlünün inceliklerini bilmeden, hiç kimse onun yangınlığını bilmeden, hiç kimse onun coşkunluğunu bilmeden, herkes kendi zannınca ona dost.Ama ney, yanmaktan yanmaya geçmekte. Ama ney, coşkunluktan coşkunluğa geçmekte ve onun o coşkunluğunun

sebebi aşk. Onun o yangınlığının sebebi aşk. Aşktan dolayı, coşkunluktan coşkunluğa, aşktan dolayı yanmaktan yanmaya geçmekte. Aşktan dolayı, perdeden perdeye geçmekte.Aşktan dolayı hayretten hayrete geçmekte. Ama o; ne hayreti bitmekte, ne yanması bitmekte, ne coşkunluğu bitmekte! Ney, bir dosttan ayrılığına eştir, dosttur! Ney öylesine dost ki ancak o ayrılığın acısını çekene dost. Ancak onun dilinden o anlıyor çünkü. Hani dedim ya, ayrılıktan gönlüm pare pare olmuş, bir gönül isterim ki derdimi anlasın. İşte ney o ayrılığın acısını çekenlere dost, sadece. Ney, o ayrılığın pençesine düşenlere dost sadece. Neyi anlayacak olan; o ayrılık acısıyla, o ayrılık sızısıyla, o ayrılık hasreti ile yanıp tutuşanlardır. Neyi kavrayacak olan, neyden anlayacak olan, bunların dışında başka bir şey değil. Geri kalana ney kaval, geri kalana ney düdük. Anlamıyor! Eşeğin yanında siz kaval çalarsanız eşek anlamaz. Eşeğe siz ney üflerseniz, eşek bir şeyden anlamaz. Siz eşeğe ne söylerseniz söyleyin eşek bir şeyden anlamaz. Anlayacak olan insan! Neyi anlayacak olan insan. Neyi anlayacak olan ancak bir dost . Ayrılıkla yanıp tutuşan bir kimse! Hani bir kimse sevmiyorsa, aşık değil ise ayrılığın acısını anlayamaz. Aşık olan ayrılığın acısını anlar, aşık olan vuslatı hedefler hep. Aşık değilse o; ne ayrılığın acısından ne vuslattan anlar. Onun eşekten bir farkı yoktur. O yüzden Hazreti Mevlana der ki aşktan nasibin yoksa, eşekten farkın yok der, eşekten farkı yoktur. Aşkan nasibi olmayanlar, hayatında bir böcek sevmeyenler, hayatında bir çiçek sevmeyenler, hayatında bir kuş sevmeyenler, hayatında bir balık sevmeyenler, hayatında bir yeşillik sevmeyenler, hayatında bir dostu, bir arkadaşı olup da ona gözyaşı dökmeyenler, hayatında bir sevdiği olup da ona gözyaşı dökmeyenler, ama gerçekten hayatında bir sevdiği olup da onun yörüngesinde dönmeyenler, bu neyin dilinden anlamazlar.

Eğer aşıklığı varsa, neyin dilinden anlayacak. Eğer sevdası varsa, neyin dilinden anlayacak. Eğer sevdasının sevdası varsa, neyin dilinden anlayacak. Eğer sevdasının sevdası yoksa, neyin dilinden anlamayacak. Eğer o aşıklığından dolayı ciğerinden tatlı tatlı cızırtılar gelmiyorsa neyin dilinden anlamayacak. Eğer o aşıklığından dolayı o içinde bir coşkunluk yoksa, gün gelip Fırat Nehri gibi, Nil Nehri gibi coşamıyorsa, an gelip okyanuslar gibi karamıyorsa, an gelip denizlerin sahillere vurduğu gibi, onun kalbinde tusunamiler olmuyorsa, an gelip onun beyninde şimşekler çakıp, beyninde bombalar, beyninde atomlar patlamıyorsa an gelip onun yüreği bir nurlar hazinesi haline gelmiyorsa, an gelip onun yüreği sanki büyük bombaların atom bombalarının patladı gibi şimşekler çakmıyorsa o, o neyin halini anlamayacaktır.O, o neyi kaval gibi dinleyecektir. Kaval gibi dinlese, koyundan sayacağız. Kaval gibi dahi dinlemeyecektir.

Hem kaval gibi dahi dinlemeyecektir. Onun eşekten farkı yoktur. O yüzden neyi anlayacak olan, ancak ona dost olacak olan, ayrılık acısı çeken, Settar sancısı çeken bir kimsedir.

Hz.Mevlana bu onsekiz beyiti yazdığında kendisini anlayacak hiç kimsenin olmadığını anlamıştır. Şemsettin i Tebrizi hazretleri gitmiş; hem halifesi, hem sırdışı hem dostu olan kuyumcu Selahattin vefat etmiş, Hazreti Mevlana yalnızlıktan yalnızlığa, hayretten hayrete kulaç açmaya başlamıştır. Hazreti Mevlana suskundur. Hazreti Mevlana konuşurken, coşkunluğu yoktur. Hazreti Mevlana hep düşünce halindedir. Hazreti Mevlana hep kendince kederlidir, kendince hüzünlüdür. Ağzını bıçak açmıyordur, onda bir neşe yoktur. Onda o esnada hüzün kasırgası vardır. Ve oturur bu onsekiz beyiti, bu hüzün kasırgasının içersinde yazar. Mesnevinin kendi el yazması, ancak bu ilk onsekiz beyitidir. Hazreti Mevlana bundan sonra, bu onsekiz beyitten sonra, rivayet edilir ki eline kalemi, diviti kağıdı almamıştır. İşte Hz. Mevlana'nın bu onsekiz beyiti bütün, haleti ruhiyenin cemi gibidir. Nasıl Kur'an'ın cemi Fatihayı şerife ise, mesnevinin cemi de mesnevinin de , tabiri caizse Fatiha ı Şerifesi bu onsekiz beyittir. Bu onsekiz beyiti anlayan, bu onsekiz beyiti dinleyen bütün mesneviyi anlamış ve dinlemiştir. Çünkü bu onsekiz beyitin her harfine, her kelimesine, her cümlesine binlerce sayfa şerh yazmak mümkündür. Ve bunu otursak; defalarca, defalarca, defalarca bu onsekiz beyiti okusak ve her seferinde okuyuşumuzda ayrı bir hayret perdesi açılacaktır.

Hani Fatihayı okuruz ya günde kırk sefer ve her Fatiha-i Şerif'i okuyan bir kimse günde kırk sefer namazlarda okursa, onda hayretten hayrete geçmesi gerekir. Ve onda kırk tane makam atlaması lazım. Onda kırk perdenin açılması lazım. Her gün Fatiha-i Şerif'i okuyan bir müslümanın önünde, hala daha Beytullah'ı görmesinde perde var ise o Fatiha-i Şerif'i yüzünden okumakta ve namazında fatiha-i Şerife'yi okurken önüne Beytullah gelmiyorsa o Fatiha-i Şerife'yi yüzünden okuyordur. O kırk değil dörtyüz sefer de okusa yüzünden, okuduğu müddetçe o kıble olarak yöneldiği Beytullah'ı göremeyecektir. Eğer o Fatiha-i Şerife'yi gerçek manada okursa, kimin imam olduğunu görecek imamlık müessesesinin başında Muhammed Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin namazı kıldırdığını görecek; hangi camide, hangi mescidde, hangi toplulukta, hangi bölgede hangi yerde, nerede namaza dursa dursun, 'Allahu Ekber' dediğinde, mihrapta Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini görecektir. Eğer mihrapta Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini göremiyorsa bir müslüman, o zaman Fatiha-i Şerife'yi yüzünden okumaktadır benim gibi. Bir farkı kalmamaktadır. Ama gönül ister ki herkes o Fatiha-i Şerifi mânâsıyla okusun.

Hani Hazreti Mevlana mesnevisinde der ya: "Evlat, sen Kuran'ı yüzünden okuyanlardan olma. Kur'ana mana gözüyle bak. O, baştan başa mânâdır." der. Kur'an, baştan başa bir mânâ denizidir. Kur'an baştan başa mana denizidir. Kur'an harfinden noktasına kadar en küçücük ayetinden, en büyük ayetine ve suresine kadar mana denizidir. Mana noktasıdır okuyana. Eğer mânâ noktasından bakarsan, Kur'an bir ummandır.

İşte nasıl Kur'an'ın bu noktadaki ön sözü noktasındaki Fatiha-i Şerife, bu manada Kur'an'ın cemi gibidir. Hz Mevlana da sufinin, velinin, dervişin; Kur'an'daki tabir ile fakirliğin, Kur'an'daki tabir ile "Onlar dünyada da ahirette de mahsun, mahcup olmayacaktır. Dünyada da ahirette de onlara için müjdeler vardır." ayet i kerimesinin tecelliyatını, işte bu onsekiz beyit ile anlatır. Der ki; ney ancak ayrılığa düşmüş bir kimseye dost olur. Ney ancak, aşk ateşine düşmüş bir kimseye dost olur. Ney ancak, aşk coşkunluğu yaşayan kimseye dost olur. Ney, şehvet ile bakana dost değildir. Ney, menfaat ile bakana dost değildir. Ney üflemenin arkasında bir şey beklersen, (menfaat noktasında veya makam noktasında) destek değildir. Neyin dost olacağı bir şey vardır. O da ayrılıktan gönlü pare pare olmuş, ayrılık sancısı ve sızısı çekene dost olur. Ney,başka hiçbir şeye dost değildir. Ama o neye herkes zannınca dosttur. Herkes bakar, zannınca ona dost olur. Budist bakar, budistliğini görür dost olur. Ataeist bakar, ataistliğini görür dost olur. Zannıncadır! Onun kalbinin derinliklerine bakmak onun içlerine bakmak, hiç kimsenin aklına gelmez. İşte o ney ki, onunla dost olanın perdelerini yırtar geçer. Onunla dost olan, perdeleri deler geçer. Onunla dost olan, perdeleri atlar geçer. Onunla dost olan, elsiz ayaksız yürür. Onunla dost olan, dilsiz dudaksız konuşur. Onunla dost olan, gözsüz görür. Onunla dost olan, kulaksız duyar. Onunla dost olan, ayaksız yürür. Perdeden perdeye geçer, hayretten hayrete geçer, halden hale geçer ve onunla dost olan hiç bir şeyle dost olmak istemez. Çünkü Allah bir kimsede bir gönül yaratmıştır, iki değil. Bir gönülde bir sevda yaratmıştır, iki değil. Bir insanın bir sevdası olur, iki sevdası olmaz. Bir insanın bir aşıklığı olur, iki aşıklığı olmaz bir insanın iki aşıklığı varsa benim gibi yalancıdır o, Allah muhafaza eylesin.

Ney, kanlarla dolu bir yolun sözünü etmede. Ney öyle bir yol anlatmada, öyle bir yolculuk anlatmada, öyle bir yol tarif etmede ki bu yolda aşıklar aşıklarını kanlarıyla göstermişlerdir. Kanlarıyla ispat etmişler. Bak Hallacı Mansur'a! Kanıyla yazmış aşkı. Neden? Önce çaprazlama kestiler parmaklarını. O, yine aşıklığını feryat etti. Bu sefer öbür ellerini çaprazlama kestiler. Yine aşıklığını feryat etti. Bu sefer bileklerinden kestiler, çaprazlama, bileklerinden kestiler. Akan her kan 'Enel Hak' dedi. Dediler ki, bunun "Enel Hak" demesini durduramıyoruz, asalım. Astılar! Yine vücut "Enelhak" dedi. O

kanlarını toparladılar, toprakla karıştırdılar. Dicle'ye attılar. Dicle coşuverdi."Enel Hak "dedi .İşte bu yol kanlarla dolu. Bu yolda yürüyenler, âşıklıklarını kanlarıyla ödemişler. Bu yolda yürüyenler, aşıklıklarını yataklarda ödememişler. Bu yolda yürüyenler asla ve asla rahatları içerisinde ölmemişler. Bu yolda yürüyenler, asla ve asla zevk ve sefahat içinde ölmemişler. Bakın Eyyub el Ensari Hazretleri'ne, yüz yaşında orduya yazdırıp, İstanbul surlarının önünde şehit olan bir kimse! Kanıyla yazılır aşığın aşıklığı. Kanıyla yazılır! Bakın savaş meydanlarında, cenk meydanlarında at koşturanlara! Kanlarıyla yazmışlar! Bakın aşkı uğruna her şeyinden feda olanlara! Kanlarıyla, diyet ödemişler! Bu yolda yürüyecek olanlar, âşıklık yolunda gidecek olanlar, kanlarını heder etmeye hazır olsunlar. Rahmetli üstadım derdi:"Bu meydanda nice başlar kesilir, kan parasını soran olmaz derdi. Bu yol, bu âşıklık, kandan bahsetmede. Kanlı bir yol bu yol. Bu yolda candan geçmeyen, maldan geçmeyen, sevgilisinden geçmeyen, eşinden çocuğundan geçmeyen, bu yolda başarıya ulaşamaz. Bu yola giden bahadır, asker gibidir. Bu yola giden, alperen gibidir! Eşinin alnından öper, yürür.Der ki dönersem gaziyim, kalırsam şehidim der, yavrularının alnından öper yürür. Der ki: Yavrularım! Kalırsam orada şehidim; dönersem gaziyim der. Bu yol tembellerin, bu yol aymazların, bu yol döneklerin, bu yol zayıfların, bu yol şehvete düşenlerin, bu yol nefsine düşenlerin, bu yol dünyaya düşenlerin, osunu busunu peşkeş çekenlerin yolu değildir. Bu yol, her şeyinden geçip kendisini Allah'a adayanların yoludur.

Bu yol: "Bir tarafta elime ayı verseniz, bir elime de güneşi verseniz, ben yine 'la ilahe illallah' demekten vazgeçmeyeceğim" diyen Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in yoludur. Bu yol Muhammed i Mustafa'ya teklif ettikleri gibi; gel hangi kadınımızı nikahlıyorsan nikahla, gel hangi malı istiyorsan o malı al, gel hangi padişahlığı istiyorsan o padişahlığı al, gel hangi neyi istiyorsan Mekke'de, istediğin her şeyi al, ama davandan vazgeç dediklerinde, "Bir elime ayı verseniz, bir elime güneşi verseniz, Vallahi bu davadan vazgeçmem!" diyen Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in yoludur ve bu yolda yürüyen aşıklar ne zaman ki çoğaldılar, ümmet o zaman kurtulur. Bu yolda yürüyecek olan; kanından, canından, karısından, atından, avradından geçti, o zaman bu millet kurtulacaktır! Emperyalistlerden ve emperyalist düşüncelerden ne zaman ki insanlar bu âşıklık yolunu seçti; ne zaman ki dolabından, evinden, rahatından, çocuğundan, karısından, annesinden babasından, kardeşinden, seviyorum dedikleri nefsinden ayrılıp "Allah" demeye yürüdü ,o zaman kurtulacaktır ümmet. Ümmet yatakta kurtulmaz. İnsanlar yatakta ölmez. Ne demiş İbrahim Ethem'e? Diyor ki , damda ne var? Allah'ı arıyorum, demiş. Damda Allah mı aranır? O da ona demiş, ipekli yataklarda

yorganlarda aranıyor da, damda neden aranmasın. Kalk, yalancılardan olma! Yattığın yerde Allah arama! Yalancılardan olma! Nefsinle Allah arama! Bu yolda yürüyeceksen, Allah için yürü! Nefsini kenara bırak. Allah için yürü, dilini tut.Allah için yürü, gözünü tut. Allah için yürü, şehvete düşme, mala düşme paraya düşme, rahata düşme,uykuya düşme şehvete düşme, şeytana düşme. Yürüyeceksen yürü, yol yolcu görsün. Yürümeyeceksen kalabalık etme, kaç kenara. Kalabalık etme, arkandan gelenlere yol aç. Kalabalık etme, nefsine uyma, bu yol böyle bir yol! Fenafillah olacağım deyip de köşelerde bekleme. Bekabillah olacağım deyip de evinden dışarı çıkmamazlık etme. Düş yoluna Allah için! Her gece bir derse git, her gece bir zikre git. Her gün bir gönüle gir, her gün bir kimseye Allah'ı anlat.Her gün bir kimseye Resulullah'(s.a.v)'i anlat. Sünneti Resulullaha sımsıkı yapış. Yemeğe düşme, ekmeğe düşme, Ruja düşme, makyaja düşme , çıplaklığa düşme! Entel erkekliğe düşme, entel magandalığa düşme , dosdağru ol. Allah için sev, Allah için dur, Allah için yürü! Bu yol kenarda durup tembellik yapılacak bir yol değil. Kenarda oturacaksan,bu yolda yürüdüğünü söyleme, yalancılardan olma.Yalancılardan olma, yürü! Değil kardeş! Fenafillahı anlattı bana güldüm, neden güldün dedi. Dedim sana bir fenafillah anlatayım ashabtan dedim, Şeyh bu! Hz Ali efendimizin ayağına ok batar ya, burdan. Biliyorum dedi. Öyle namaz kıl ki dedim, ayağından oku çıkarsınlar. Baktı, öyle namaz kıl ki, gönlünden oku çıkarsınlar. Mustafa Efendi, gönlümde ok mu var ki, dedi. Ben ok var demedim, öyle namaz kıl ki dedim gönlünden ok çıksın. Hangi ok? Şeytanın oku! Hz Ali efendimize oku kim attıydı? Kafir attıydı. Sana oku şeytan atar. Kalbine kalbine atar, yüreğine atar senin. Fenafillah , kalbinden o oku çıkarmaktır. Fenafillah, Yermük savaşında, Yermük Savaşı'nda; ashabın ayağı kesilir öğlende,ikindi namazını kılmak için attan inerken, tabiri caizse tomruk gibi yuvarlanır gider atın üstünden. O zaman anlar ayağının kesikliğini. Öğle ile ikindi arasında ayağının kesikliğini anlamaz. Allah için savaşırdı o çünkü. Allah için yürüyordur çünkü.

O, Çanakkale'de akşam siperlerinden dönen Mehmetçik silkelendiğinde, mermi düşer üzerinden tapır tapır. Fenafillahtır o! Mermi, ya vücudunda erir gider, ya vücudunu deler gider! Ama Mehmetçik ayaktadır daha. Mehmetçik ayaktadır. Fenafillahdır o!

Bakın tarih kitaplarına, Ulubatlı Hasan'ın elinde kılıç yoktur. Ulubatlı Hasan'ın elinde kalkan yoktur. Ulubatlı, baldırı çıplak bir yeniçeridir, ama Allah aşığıdır. O fenafillahtandır. O gidip bayrağı, o gidip sancağı kafirin burcunu asacaktır ve asmıştır da ve asıncaya kadar oklar onun sinesinde erimiştir. Fenafillahtır o!

İşte bu yol, o kanı anlatmakta. Eğer mesneviyi; yiyelim, içelim, hoş geçelim olarak görüyorsanız, Hz Mevlana yolun başında söylüyor. Diyor ki, bu yol kanlı bir yolu anlatmakta.

Bu yol çileli bir yolu anlatmakta. Bu yol dertli bir yolu anlatmakta. Bu yol oyunda oynaşta değil, bu yol yatakta değil, bu yol hatunun koynunda geçirilecek yol değil. Bu yol, ben çocuklarımın başından ayrılamam denecek yol değil. Bu yol Allah için koşma yolu. Bu yol Allah için mücadele etme yolu. Bu yol diriliş yolu. Bu yol kurtuluş yolu. Bu yolla, ümmeti kurtarmayı düşüneceksin. Bu yolla, ümmete nefer olmayı düşüneceksin. Bu yolla, evde yatmayı düşünüyorsan, sen bu yolda değilsin. Sen olsan olsan şeytanın dostusun. Olsan olsan nefsinin dostusun. Olsan olsan Deccal'in dostusun. Bu yolda gideceksen, bu kanlı yolda yürüyeceksin. Bu taşlı patikada yürüyeceksin, bu dikenli yolda yürüyeceksin. Bak Hazreti Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bu kanlı yoldan geçti. Dikenlerin üzerinden bastı geçti, çivilerin üzerine bastı geçti. Bak onun üzerine işkembeleri koydular. Alışverişi kestiler, almayı satmayı kestiler. Onun çocuklarını boşadılar. Bu yol öyle bir yol! Dinin için, imanın için, dinini ve imanını yaşama ve yaşatman için öyle bir yol. Bak Ebuzer i Gifari geldi müslüman oldu. Dedi ki haykıracağım ben bunu. Ne diyor? Ona aşk coşkunluğu düşmüştür. Ona aşkın sarhoşluğu düşmüştür. Onun coşkunluğu aşktandır. O çoşkunlukla gitti Mekke'de hem de bekledi, müşriklerin en kuvvetlileri gelsin! Müşriklerin en sağlamları, en zalimleri gelsin! Geldiler! Onlara gitti: "Eşhedü Enla İlahe İllallah Ve Eşhedu enne Muhammeden Abduhu ve Resuluhu" dediler. Ebuzer i Gifari'nin yüzüne kaç tane yumruk geldi, kafasına kaç tane yumruk geldi, bedenine kaç tane sopa geldi, bedeninde kaç tane ok, yay, mızrak kırdılar, bedenine ne kadar tekme tokat vurdular, eline yüzüne ne kadar yumruk vurdular, saymak mümkün değil! Çünkü Ebuzer i Gifari de onu anlatacak bir kimse değil! Hz Muhammed'i Mustafa dahi onun coşkunluğuna şapka çıkardı tabiri caizse. Diyemedi ona otur ya Ebuzer diye. Ona Hz Hamza geldi, daha müslüman değildi o esnada. Öyle olması lazım, aklımda kaldığı kadar. Dediler ki, dedi ki: "Ey kureyşliler! Bu, Gifar kabilesinden. Sizin kervanlarınızın yolunu keserdi." bırakıverdiler. Kafirler mala çok düşkündürler. Kafirler mallarını çok severler. Kafirler dünyalarını çok severler. Çünkü kafir, dünyada kalacağını düşünür hep.

İşte bu yol, öyle bir kanlı bir yol. Bu yol, Hz Ali gibi Muhammed i Mustafa'nın(s.a.v) yatağına yatma yoludur. Göz göre göre. Göz göre göre aklın, aklın var. Aklınla öldürüleceğini biliyorsun. Aklınla öldürüleceğini görüyorsun, aklınca katliama uğrayacağını biliyorsun. Ali gibi yüreklilerin yoludur. Ölümle oynayanların yoludur. Ölümle oynaşanların yoludur. Ölmekten

korkanların yolu değildir, ölmekten korkanların yolu değildir. Bu yol, baldırı çıplak, silaha güvenmeden, Allah'a güvenerekten, kâfirin üstü başını yırtmak için yürüyenlerin yoludur. Baldırı çıplak, silahsız! Benim çok hoşuma gider. Yeniçerilerin içerisinde, onlar baldırı çıplak derler bir kısmı. Onlarda kılıç yoktur, onlarda kalkan yoktur, onların üslerinde elbise yoktur. Fanila yoktur, gömlek yoktur. Dizle göbek delikleri kapalıdır. Ege'de efelerin kıyafeti de öyledir. Dizler ile göbek deliklerinin arasında vardır bir don. Üstünde küçücük bir yelek vardır. İç gömleği de yoktur Efelerin aslında. İç gömleği yoktur. Kütüklüğü vardır, silahlığı vardır, tabancalığı vardır, iç gömlekliği yoktur. Üzerinde bir tane yelek vardır. Efe'de baldırıçıplaktır. Yeniçerilerden alınmadır özelliği. O yeniçerilerin önündedir onlar. Onlar fedai candır. Fedaidir onlar. Onlar düşmana kılıçla saldırmazlar. Onlar "Allah Allah" nidalarıyla baldırı çıplak olarak giderler. Düşman bir bakar ki onların elinde kılıç yok. Onların elinde kalkan yok. Onların elinde mızrak yok. Bunlar nereye geliyor dediklerinde elleriyle, kılıcı elleriyle tutar onlar. Kılıcı elleriyle tutar. Kendisine gelen kılıcı eliyle, koluyla savuşturur. Öylesine bir tokat vurur ki "Osmanlı Tokadı" oradan kalır. Osmanlı tokadıdır o. Yeniçeri öylesine eliyle vurur ki o kâfire, bir vuruşta da yıkar zaten. Kimisinin öldüğü söylenir. Kimisi korkudan ölür kafirlerin. Ne zaman ki bunu kaybetti Osmanlı, ondan sonra yıkıldı zaten. Yıkılışının sebebidir! Ne zaman ki sen bu kanlı yolda yürümeye ahdettin, o zaman kurtulduğun gündür. O zaman bu memleketin de kurtulduğu gündür .

İşte, Mecnunun aşk hikayelerini anlatmada! (bak hem kanlı yolu anlatıyor sana, hem kanlı yolu gösteriyor, öbür tarafta da diyor Mecnun'un aşk hikayelerini anlatıyorum ben diyor). Bu yolda aynı zamanda, Mecnun'un aşk hikayeleri de vardır. Sen bir bakacaksın ki bir tarafta Mecnun'un aşk hikayeleri, bir tarafta bakacaksın ki kanlı bir yol! Sen o kanlı yola girmezsen, Mecnunu neyi, aşk hikayelerini dinlemekle geçireceksin. Mecnun'un aşk hikayelerini dinlersen, entel danten olacan, başka bir şey olmıycan .O kanlı yolda yürürsen, Mecnun'un aşk hikayesini anlıycan.O zaman ona değer verecen. Öbür türlü değer vermem mümkün değil.

Ney gibi bir zehri, ney gibi bir panzehiri kim gördü? Zehir neye? Nefse! Zehir neye?Şeytana zehir. Panzehir neye? Şeytanın sana verdiğine.Neye? Nefsin sana vesvesesine panzehir! Zehir neye? Senin kötülüklerine! Öldürmek için, katletmek için kötü huylarına panzehir! Neye? Daha önce sana girmiş ya kötülükler, onları izale etmeye!

"Ney gibi bir soluktaşı (burası çok önemli) Ney gibi bir soluktaşı,
Ney gibi bir iştiyak çekeni Kim gördü "

Aşığın zirve halidir iştiyak hali. İştiyak! Şu anda müslümanların, müminlerin kaybettiği hal, iştiyak! Dün akşam istanbul'da bir kardeş sormuştu ,heyecan ne Efendim, diye. Dedim ki, bugüne kadar kimse sormadı dedim. Sufi heyecanını nasıl kaybeder? Sufinin heyecanı ne olmalı dedi bana, ciğerimden vurdu. Dedim ki heyecan insanların arasında, halkın arasında heyecan ne, adamın anlık damarlarının kabarması. Heyecan! Sufi için heyecan iştiyak hali. Hiç kaybetmemesi gereken şey! İştiyak, sufinin ekmeği. İştiyak sufinin suyu. İştiyak sufinin nefesi. "Hakkıyla sana kulluk edemedim!Ya Mabut!" diyen Peygamberin hali! Namaza iştiyak duymak, devamlı namaz kılmaktan hoşlanmak ,arzu etmek istemek ve namaza doymamak, oruca doymamak, zikre doymamak, sohbete doymamak, koşmaya doymamak! İştiyak hali; aşıklıktan aşığa geçmek, sevmeye doymamak. Aşıklığını arttırmak, arttırdıkça artırmak, arttırdıkça arttırmak! Aşığın iştiyak hali. O iştiyakı kaybettin, sahtekarlardanmışın sen! Biz önceden ne severdik ya! Ayyyy! Sen o zaman da sevmemişin! Biz önceden ne zikre giderdik ya! Ooo, o zaman da gitmemişin. Manasına ermemişin!

Manasına erseydin, iştiyak hali olacaktı, doymayacaktın ! Allah demeye doymayacaksın, Muhammed i Mustafa (s.a.v) demeye doymayacaktın, "La ilahe illallah" demeye doymayacaktın, namaza doymayacaktın, oruca doymayacaktın, koşmaya doymayacaktın. İştiyak hali, eğilmeden Sare gibi 100 yaşına gelsen de adını askere yazdırıp, gidip orda şehit olacaktın. İştiyak hali, doymamak! İştikınızı kaybetmeyin. Dergahda, cemaatte, cemiyette… nerde olursanız olun, iştiyakınızı kaybetmeyin. İşinizde ,iştiyakınızı kaybetmeyin. Eşinizde, iştiyakınızı kaybetmeyin. Çocuğunuzda, iştiyakınızı kaybetmeyin. Vatanınızda, iştiyakınızı kaybetmeyin. Devamlı diri durun, devamlı ayakta durun, devamlı sevdalı durun, devamlı. Sevdanız ölmesin. Sevdanız bitmesin. Sevdanız geriye düşmesin. Hergün yeniden heyecan bekleyin. Hergün yeniden yaradılın, yeniden dirilen, yeniden yaşayın, yeniden sevin, yeniden aşık olun, yeniden koşun, yeniden yiyin, yeniden için. Yeniden adım atın! Durmayın durduğunuz yerde. İştiyak hali! O iştiyak haline insanlar yakalandıklarında, müminler yakalandıklarında, müminler işte o zaman, coşan sel gibi akacaklar. O zaman dünya sizi bekleyecek. O zaman dünyanın her zerresi sizi bekleyecek.

Şehirler sizi bekleyecek. Beldeler sizi bekleyecek. Ülkeler sizi bekleyecek. Siz her tarafa Allah ve Resul'ünün edebini, adabını, ahlakını götüreceksiniz. İştiyak halinde olmak, bıkmadan usanmadan; bıkmadan, usanmadan, zayıflamadan, geriye düşmeden, durmadan, devamlı koşmak. Devamlı koşmak, devamlı koşmak! İştiyak halinde: "Ey Muhammed! De ki ,ey insanlar

Allah'a Koşun" İştiyak hali koşmak, yürümek değil. İştiyak hali, oturmak değil. Ya? Koşmak! İşte diyor ki:

"Bu ney; bu ney, iştiyak halini yaşar!"

Ve bu neyden başka kim görmüştü iştiyak halini? Kimde görmüşler ki! O iştiyak halini yaşamak! Dostlar! O yüzden işinizde iştiyak halinde olun. Aşınızda, iştiyak halinde olun. Eşinizde, iştiyak halinde olun. Çocuklarınızda, iştiyak halinde olun. Dergahınızda, cemaatinizde,cemiyetinizde, iştiyak halinde olun. Bıkmayın, usanmayın, geriye gitmeyin, geriye düşmeyin. Yürümeyin, koşun. Bu dünya gelip geçecek!Yürüyorsan, zarardasın! Kime göre kârdasın? Oturana göre! Sen oturona bakma, sen koşana bak! Koşana göre zarar etme. Sen oturana bakarsan, aldanırsın. Allah bizi o aldananlardan eylemesin inşallah. Hakkınızı helal edin.

El-fatiha

https://www.youtube.com/watch?v=IEYjrQ3OrM&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=2

MESNEVİ-İ ŞERİF 16-18. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Bu aklın mahremi akılsızdan başkası değildir. Dile de kulaktan başka müşteri yoktur. Gamımızla günler geçti, akşamlar oldu. Günler yanışlarla yoldaş kesildi de yandı gitti. Günler geçip gittiyse deki, geçin gidin pervamız yok, sen kal dost. Temizlikte sana benzer yok. Balıktan başka herkes suya kandı. Rızkı olmayanın günü uzadıkça uzadı. Ham, pişkin kişinin halini hiç mi hiç anlamaz. Öyleyse sözü kısa kesmek gerek vesselam."

Bu aklın merhemi, akılsızdan başka bir şey değil. Hani akıllı insana veya akla merhem, akılsız insandır. Kendine bir akılsız insan bul da, seni akıl hastalığından kurtarsın. Kendini bir akılsız kimse bul. Kendine kalbi ile hareket eden bir dost bul. Kendine kalbi ile yürüyen bir yoldaş bul. Kendine kalbi ile konuşan bir dil bul. Kendine kalbi ile duyan bir kulak bul. Kendine kalbi ile gören bir göz bul. Öyle bir göz bul ki kendine, senin yanında dolaşırken rüya anlatsın sana. Öyle bir kulak bul ki yanında yürürken başka alemlerden sesler anlatsın sana. Sen öyle bir dil bul ki yanına, dost bul ki dili öyle olsun, gönül âleminden konuşsun sana. Yoksa sen bu aklınla gidip eşekler gibi çamurun içinde debelenip duracaksın. Yoksa sen bu aklınla gidip şeytanlaşıp, yürüyüp gideceksin. Şeytan da aklına vurdu ya, ben Adem'den üstünüm dedi. Şeytan da aklına vurdu ya onun yaradılışından benim yaradılışımda daha fazladır dedi. Şeytan da aklına vurdu ya, ben meleklerin hocasıydım, dedi. Şeytan da aklına uydu ya, yeryüzünde fesat çıkaracak birini mi arıyorsun sen, dedi. Şeytan da aklına vurdu o yüzden sen bu aklınla şeytanlaşabilirsin. Bu aklında şeytanın yolunda gidebilirsin. Bu aklınla sen, islam dini mantık dini, der çıkarsın. Bu aklınla sen,

bu dinin içinde aklıma yatmayan şeyleri kabul etmem, dersin. Sen bu aklınla, kendini çok bilgili zannedersin. Sen bu aklınla, kendini çok yüksek zannedersin. Sen bu aklınla herkese tepeden bakarsın. Sen bu aklında kibirlenirsin beğenmezsin. Bu aklında böbürlenirsin, kendini yükseklerde görürsün. Bu aklında kendini sen arş ı alada dolaşır görürsün. Bu aklınla sen kalkarsın kendi kendini peygamber bile görürsün. Bu aklın seni Mehdi de eder, bu aklın seni peygamber de eder. Bu aklın seni istediğin heva ve hevese doğru götürür. Bu aklın merhemi, bir akılsız bulmak.

Akılsız demek kendini Kur'an ve sünnete teslim etmiş demek. Akılsız demek kendini Allah'ın hükmüne bırakmış demek. Akılsız demek kendini peygamber Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hazretlerinin sünnetine bırakan, ona ram eden demek. Akılsız demek kendini üstadın yörüngesine oturtmuş, üstadın bir dediğini iki etmeyen kimse demek. İnsanlar bu insanlara deli derler. Akıllı insanlar bunlardan kaçar. Akıllı insanlar, peygamberi kabul etmek istemez. Akıllı insanlar yani akıllarını ilah edinenler, akıllarını ilah kabul edinenler Kur'anı kabul etmezler bütünüyle. Otururlar, akıllarını ilah edinenler, şu Kur'an'ın hükümlerini kaldıralım derler. Şu Kuran'ın bize indirdiği kısas ayetlerini, hüküm ayetlerini kaldıralım deyip millet meclisinde konuşmaya çalışırlar. Akıllarını ilah edinenler, yeryüzünü fesada çeviriyorlar. Akıllarını ilah edinenler yeryüzünü zulümle idare ediyorlar. Akıllarını ilah edinenler, akıllarınca kendi kendilerini madara ediyorlar. Akıllarını ilah edinenler, meydanda zaten. Allah tanımıyorlar, peygamber tanımıyorlar, kuran tanımıyorlar, kitap tanımıyorlar, büyük tanımıyorlar, küçük tanımıyorlar, hiçbir şey tanımıyor bunlar. Hayvanlar gibi yaşıyorlar eşekler gibi yaşıyorlar. Hatta eşeğin başına bir yular koyuyorsun eşek daha iyi yol alıyor. Eşeği yularından çekiyorsun, bağlıyorsun, orada duruyor. Bunlara yular da bağlayamıyorsun. Bunlar ayeti kerimenin deyimi ile hayvandan daha da aşağılar. Hayvandan daha aşağı. Çünkü akıllarını ilah edinmişler. Onlar akıllarını ilah edindiklerinden dolayı iflah etmiyorlar. İşte diyor ki sen bu aklında bir akılsız bul. Ya? Senin merhemin o akılsızda. Senin ilacın o akılsızda eğer senin böyle bir akılsızın yoksa, yandın ha yandın. Senin aklın ilah olmuş sana.

Hazreti Mevlana 850 yıl öncesinden bugünlere işaret ediyor. Akıllarını ilahlaştıran eşeklere, akıllarını ilahlaştıran hayvan güruhuna, akıllarını ilahlaştıran hayvandan daha aşağı olan mahlukata sesleniyor. Ey akıllarını ilahlaştıran mahlukat! Görün kendi halinizi ve dönün. Ya? Sizi buradan döndürecek olan bir akılsız bulun. Bir Şems bulun kendinize. Bir Şems bulun da sizi bu akıl ilahından kurtarsın. Bir şems bulun da kendinize, sizi bu aklın düşürdüğü bok çukurundan çıkarsın sizi. Tabirlerim ağır olduysa affola.

Ama bu yüzyılın insanlarının düştüğü çukur bu. Kur'an'ı bırakmış, Sünneti Resulullah'ı bırakmış, Kura'n ve sünnet yolunu bırakmış, ilahi emirleri bırakmış, vahyi bırakmış, vahyi terk etmiş, vahiy ile alakasını kesmiş, hayvandan daha aşağı mahlukatlara sesleniyor Hazreti Mevlana. Diyor ki vahye itaat edin, vahye dönün. Aklınız vahyi kabul ettiği anda nurlanır, akıl kemale erer. Eğer akıl vahyi kabul etmediyse, o akıl eşekten daha aşağı bir mahlukatın aklı olur. O akıl hayvandan daha aşağı bir mahlukun aklı olur ki o bataklıktan kurtulamaz. O pislikten kurtulamaz, o küfür deryasında döner durur. İşte bu yirmibirinci yüzyılın, aklını ilahlaştıran insanlarına sesleniyor Hazreti Mevlana çağlar öncesinden. Diyor ki bu akla bir akılsız gerek merhem olarak. Dile de kulaktan başka müşteri yoktur. Kulaktan başka müşteri yoktur. Karşında duyan bir kimse varsa konuşursun. Bir kimse duymuyorsa, ona konuşsan bir anlamı olur mu? Olmaz ve konuşsan, o kimse duymadığı için anlamsız kalır ve o kimse der ki ,ne konuşuyorsun sen, ben zaten duymuyorum. Boşu boşuna konuşuyorsun, der. Duymadığından, senin ne konuştuğunu da anlayamaz, senin dudağının hareketlerini de okuyamaz, hiç duymamış o. Hiç duymamış kimseye konuşmak, aptallıktan başka birşey değildir. Ona konuşacaksan kalben konuşacaksın. İşte kulak varsa, dil iyi esnaftır. Kudak yoksa dil iyi esnaf değildir. Dinleyene dil iyi esnaftır. Dinlemeyen olunca, arif olan cevherini boş yere saçar mı? O da susar.

"Gamınızla günler geçti, akşamlar oldu günler yanışlarla yoldaş kesildi de yandı, gitti. "

Her gün gamla geçti. Her gün yandım Allah yandım. Her gün yandım Allah yandım. Her günüm yanışlarla geçti. Her günüm kavruluşlarla geçti. Her günüm hüzünlerle geçti. Her günüm dertlerle geçti. Her günüm sancılarla geçti. Her günün koşuşturmakla geçti ve her günüm her güne eklendi. Ve dünler yok oldu yandı, gitti, bitti. Baktım ki bir hiç kaldı.

" Günler geçip gittiyse deki, geçin gidin. Pervamız yok sen kal ey dost. Temizlikte sana benzer yok."

Ne geldiyse gitti, ne geçtiyse gitti. Ne günler geldi geçti. Ne dostlar geldi geçti. Ne sevenler geldi geçti. Ne nefret edenler geldi geçti. Ne tapanlar, ne tapılanlar. Geldi geçti. Ne koşanlar, ne koşmayanlar. Geldi geçti. Her şey geldi geçti diyor Hazreti Mevlana. Gelen hep gittiği gibi gitti. Gelen gitti, gelen gitti, gelen gitti. Günler geldi günler de gitti. Ey Dost! Sen hep kalıcı ve bakisin. Temizlikte de senin üstüne hiçbir şey yok. Sen kal. Sen geçip gitme. Sen kal. Sen vefasız değilsin. Her şey geldi geçti de sen gelip geçmedin. Sen kal da seninle dostluğumuz hep daim olsun.

" Balıktan başka herkes suya kandı. Rızkı olmayanın da günü uzadıkça uzadı."

Balık düşünün suya kanar mı? Kanmaz. Ona has. Ama öbür türlü suya herkes kalıyor mu kanıyor, bir tek balık kalmıyor. Sudan hiç çıkmıyorlar. Rızkı diyor dar ise gün uzar da uzar. Allah manevi rızkımızı geniş etsin.

"Ham; (burası çok önemli) pişkin, olgun kişinin halini hiç mi hiç anlayamaz. Öyleyse sözü kısa kesmek lazım vesselam"

demiş. Hz Mevlana, onsekiz beyiti bağlamış. Bu onsekiz beyiti bağlayıp, sarığının ucuna, buraya koymuş. Böyle dolaşıp dururken Hüsamettin Çelebi gelmiş demiş ki efendim sizin sohbetlerinizi yazsak. Bir kitap haline getirsek, Hazreti Mevlana da sarığının ortasından o onsekiz beyiti çıkarıp Hüsamettin Çelebi' ye vermiş. Böyle mi demiş. 18 beyiti önceden yazmış. Bu 18 beyit hayatın anatomisi gibidir. Bu 18 beyit, hayatın özü gibidir. 18 beyit tasavvufun özü gibidir. 18 beyit mesnevinin özü gibidir. Mesnenin özü gibidir. 18 beyiti okusan, bütün mesneviyi şerh edersin. Hepsini kelime kendime, tek tek, harf harf şerhe otursan, mesneviyi yazmış olursun. Mesnevi şerhi etmiş olursun. Bu 18 beyitte böylesine bir keramet, böylesine bir iksir vardır. Ama söz öyle bir vurucu bir şekilde bitiyor ki 18 beyitte herkes dersini alsın:

" Ham; pişkin, olgun kişinin halini hiç mi hiç anlayamaz. Öyle ise sözü kısa kesmek lazım vesselam."

Ham olgun kişinin halini anlamaz. Ham, pişkin insanın halini anlamaz. Ne der ona? Bu deli, der. Ne diyor ashap, tabine diyor" Eğer siz, (pardon, tabiin; tebai tabine diyor) eğer siz diyor ashabı görseydiniz, bunlar deli derdiniz. Ashap da sizi görseydi, bunlar kafir olmuş dinden dönmüş der, sizi kılıçtan geçirdi diyor. Allah bizi muhafaza eylesin.

El Fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=vpKvUJ0DCdE&list=PLpNiKW-HUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=3

MESNEVİ-İ ŞERİF 19-26. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Bağı çöz hür ol. Ey oğul niceye bir, gümüşe altına bağlanacaksın. Denizi bir tepsiye döksen ne kadar alır? Bir günlük su ancak. Halislerin göz testileri dolmadı gitti. Sedef, elde ettiğini yeter bulmadıkça inci ile dolmadı. Kimin elbisesi bir aşk yüzünden yırtıldıysa, hırstan ayıptan tamamıyla arındı o. Sevin a sevdası güzel aşkımız. A bizim illetlerimizin hekimi. A bizim ululanmamızın böbürlenmemizin ilacı. Ah Eflatunumuz, Calinusumuz bizim. Toprak, beden aşk yüzünden göklerin yücesine ağdı. Dağ bile oynamaya koyuldu, çevikleşti. Ey Aşık! Aşk Tur Dağı'nın canı oldu, Tur sarhoş oldu. Musa yıkıldı gitti."

Bağı çöz! Bağ, baktığımızda ruh için nefis bir bağdır. Ruh için vücut bir bağdır. Bağa baktığımızda, bir kimsenin kendi gönlündeki sevdikleri, o kimsenin bağıdır. Hz Mevlana, bağı çöz dedikten sonra, nice bir altına gümüşe bağlı kalacaksın, diyor. Demek ki Hazreti Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri'nin buradaki bağdan kastı, insanların dünya sevgisi. Dünya sevgisini, Hz Mevlana bağ olarak görmüş. Hani Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: "İnsanı helak eden üç sevgiden kaçının. Bu; kadın makam ve mal sevgisidir." Tabii bu kadın derken, kadınlar sevilmeyecek gibi aklınıza bir şey gelmesin. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine bir bedevi, kimi fazla seversin Ya Resulallah, dediklerinde, Aişe'yi der. Demek ki buradaki kadın sevgisi, bir kimsenin eşine duyduğu muhabbet değil. Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, Hz. Aişe validemizden bahsederken "şekerparem" diye bahseder. Demek ki burada Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, bu kadın sevgisini nitelendirmemiş.

"Bana dünyamızdan üç şey sevdirildi. Güzel koku iyi kadın, gözümün nuru da namazdır." Demek ki bu hadis-i şerifle, kadın sevgisi mal sevgisi, makam sevgisi hadis-i şerifle birbirine tenakuz gibi görünse de anlam ve mânâ ve tecelliyat itibarıyla birbirlerinden ayrılır. Bir kısım ehl-i tasavvuf, bu hatayı yapıp, eşlerini sevmeme, eşlerine muhabbet etmeme yanlışlığına düşmüşlerdir veya bir kısım müslümanlar, bu hadisi şerifi uygun yerde, uygun noktada, algılayıp anlamadıkları için, bu hadis-i şerifi tersine kullanmışlar ve algılamışlardır.

Kıymetli dostlar! Bağı çöz derken, bu altın ve gümüş madde veyahut da makam veyahut da kendisinin olmayan aşırı şehvetten dolayı kadınlara düşkünlük veya aşırı şehvetten dolayı erkeklere düşkünlük veya bir kimsenin başka bir heva hevese bağlanması, bir kimsenin yanlış bir şeye muhabbet besleyip, kendisini ona bağlaması, hep bağdır. Bağı çözmek, bağdan kasıt, bir kimsenin Allah'a koşuşturmada, Allah'a koşma yolunda, önünde engel ne var ise odur. Bir kimse gönülden eğer ki Allah yolunda koşarken, gönlü bir yere takılıp kaldıysa, o gönlü bir yere takılıp kalması onun için bir bağdır. Allah yolunda koşarken, o nerede tökezliyorsa, gönlü onu nerede tökezletiyorsa, onun için o bağdır. Kimisinde bu maldır, paradır, kimisinde makamdır. Kimisinde bu kibirliliktir, önde görünmektir. Kimisinde abiliktir. Kimisinde nakiplikdir, nükebbalıktır, çavuşluktur. Kimisinde dervişliktir. Bir yere derviş olmaktır. Kimisinde bir sohbete gitmektir. Kimisinde gördüğü bir haldir, gördüğü bir rüyadır. Kimisinin parasıdır. Kimisinin evidir. Kimisinin rahatıdır. Kimisinin memnuniyetidir. Kimisinin dükkanıdır. Kimisinin işçiliğidir. Kimisinin müdürlüğüdür. Kimisinin torunudur. Kimisinin bağı bahçesidir. Kimisinin ne bileyim işte kendi kendisine kurguladığı hevasıdır, arzusudur.

İsteğidir, yemeği sevmesidir örneğin veyahut da etrafında sayılıp sevilmeyi sevmesidir. Ya oraya gidersem o zaman etrafımda sayılıp sevilmem diye düşünür. O zamandır. Bir kimsenin Allah yolunda koşuştururken, Allah'a koşarken, o kimsenin önünde onu sıkıntıya sokacak, onu bu manada engelleyecek, onu bu manada tökezletecek her ne var ise, o sufi için o bağdır. Bir kimsenin doğru dairede, doğru noktada, doğru istikamette gitmesini engelleyen ne varsa o bağdır. Ve orada takılıp kalıyorsa o kimse, orada takılıp kalıyorsa, onu yenemiyorsa, onu geçemiyorsa, onu bırakamıyorsa, onu itemiyorsa, onu ezip geçemiyorsa, onu arkası atamıyorsa, onu bu manada unutmuyorsa, ve o şey Kur'an ve Sünnet dairesinde eksik ise yanlış ise tasavvuf yolunda o şey, büyükler tarafından eksik ve yanlış görüldüyse o sufi için o bağdır. Bağdır! O sufi onu geçemez, o sufi orayı atlatamaz. Atlatamazsa, osufi için o bağdır. Sufilerde şöyle bir eksik ve yanlış düşünce

vardır. Sufiler şunu isterler. Gökten bir el gelsin, onu oraya hoplatsın, gökten bir el gelsin, elinden tutsun onu öbür tarafa atsın. Gökten bir el gelsin, onu oradan çıkarsın. Gökten bir el gelsin, onu pişpişletip göndersin. O yol değildir, o ham hayaldir, o ham hayaldir. Sizin için, sizin elinizde yaptıklarınız vardır. İşlediklerıniz vardır. Sizin için, sizin elinizde ve önünüzde kazandıklarınız vardır.

Nefisle cihad en büyük cihattır ve nefsinizin takıldığı yer sizin bağınızdır. O bağı çöz! O bağı çöz ki, hür ol! O bağı çöz! Öyle bir an gelir, öyle bir an gelir o kimsenin nakıs olan üstadı bile o kimseye bağ olur. Ben, o nakıs üstatları gören insanım. O nakıs üstad, o dervişe dahi bağ olur. Bunu, o şeyhin halifesine söylediğimde anlamamıştı. Benim yaşımın küçüklüğüne vermişti. Benim yaşımın küçüklüğüne vererekten benim dediğimi algılayamamıştı. Demiştim ki Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin şekline şemaline şeytan giremez. Onun yüzüne, şeytanın yüzü giremez, onun sesine Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hazretlerinin sesine şeytan giremez. Ve Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sana bir şey dediyse, haktır hakikattir. O halife şöyle demişti bana, dedi ki, Mustafa efendi, sen daha gençsin. Çok şey göreceksin. Senin yolun ayrı, bizim yolumuz ayrı dedi. Ben onun sözüne, doğru söylüyorsun dedim, senin yolun ayrı, benim yolum ayrı, dedim. Öyle deyince baktı. Nasıl yani, dedi. Benim yolum dedim, Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yoluna bağlı. Benim yolum, Muhammed-i Mustafa(sav)'e bağlı, dedim. Eğer dedim, bana Uludağ'ı yık derse, onu yıkmanın yolunu ararım ve yıkarım, dedim. Bana derse ki dedim, Uludağ'daki karları erit, onun yolunu ararım ve gider Uludağ'daki karları eritirim, dedim. Baktı. Oysa sana dedim Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bir şey demiş, ya gördüğün rüyaya iman etmiyorsun ya da Muhammed-i Mustafa'ya demiştim. Bağı çöz! Bağı çöz! Bağı çöz ki hür ol. Bağı çöz, gönlünde heva ve hevesi at, bağı çöz. Kalbinde Allah sevgisinden başka bir sevgi kalmasın. Bağı çöz, kalbinde Muhammed-i Mustafa'ya uymaktan başka bir şey kalmasın. Bağı çöz! Üstadını hak ve hakikat görüyorsan, üstadını dinlemekten başka kendine hakikat görme. Bağı çöz. Kur'an'ı dinle. Bağı çöz Muhammed Mustafa'yı dinle. Bağı çöz, sizden olan emir sahiplerine itaat et. O bağı çözemiyorsan, nefsine uydun. O bağı çözemiyorsan, şeytana uydun. O bağı çözemiyorsan, heva ve hevesine uydun. O bağı çözemiyorsan, sen kendine üstad olarak şeytanı tuttun. O bağı çözemiyorsan, sen şeytanın yolunda gidiyorsun. O bağı çözemiyorsan, sen nefsinin yolunda gidiyorsun. Yarin yaz yine, sözleriniz çok acı geldi de. Yarin yaz yine, sözleriniz çok ağır geldi de.

Evet! Benim sözlerim, bağlarını çözemeyenlere ağır gelir. Aşıkların sözleri nefsine uyanlara eğer ki nefisten kurtulmak istiyorlarsa panzehir ama nefislerine uyumaya devam ediyorlarsa zehir zemberek gelir. O yüzden Şemseddin-i Tebrizî hazretlerini, fazla seven olmadı. O yüzden Hazreti Mevlana'yı, kendi zamanında çok seven olmadı. O yüzden Abdulkadir Geylani hazretlerini, kendi zamanında çok seven olmadı. O yüzden Ahmet Er Rufai Hazretleri'ni, kendi zamanında çok seven olmadı. İmam-ı Azam'ın çok sevmediler. Hallacı Mansur'u sevmediler. Cüneyd-i Bağdadi'yi sevmediler. Bişr-i Hafi'yi sevmediler. Çünkü onlar, bağları'nı çözmüşlerdi. Bağları çözülmeyenler, çözülmüş olanları istemezler. Bu cehaletten kaynaklanır. Bağı bağlıdır onun. O aklına bağlıdır, o nefsine bağlıdır, o hevasına bağlıdır, o şeytana bağlıdır, o harama bağlıdır, harama! O haramına zemin bakar, o edepsizliğine zemin bakar, edepsizliğine ölçek bir şey arar, O haramını örtecek bir şey arar. O çıplaklığını örtecek bir şey arar. O eksikliğini örtecek bir şey arar. O şeytana uymuşluğunu örtecek bir şey arar. Diyemez, ben burada şeytana uydum. Benim bağım şeytan diyemez. Hazreti Mevlana diyor ki, ey oğul bağı çöz. Sen bu bağ altında hiç yol gidemezsin. Sen bu nefisle, bu nefse uymakla, bu şeytana uymakla, bu heva ve hevese uymakla, bu mala aşıklıkla, bu mülke aşıklıkla, bu paraya aşıklıkla, bu kadına aşıklıkla, bu erkeğe aşıklıkla, bu makama aşıklıkla, bu gösterişe aşıklıkla, bu hava atmaya aşıklıkla, sen Allah yolunda yürüyemezsin. Bağı çöz! Bağı çöz ki hür ol.

Bağı çöz ki hürol. O hürriyet'in arkasında iman var çünkü. O hürriyetin arkasında Allah'a vuslat var. O hürriyet'in arkasında Allah'a hasret var. O hürriyetin arkasında Allah'a koşmak var. Sigara, içki, kumar, gıybet, dedikodu, haram, iftira, suizan, bühtan, hırsızlık, fahişelik, lutilik, kumarbazlık, laf getirip götürme, insanlara hayasızca ve edepsizce davranma, gösterişe, kibirliliğe, havadan tepeden bakmaya ve bu nefsin afetleri devam ettiği müddetçe; senin Allah'la dostluğun, mümkün değil. Aldatma, kandırma, kendi kendini de kandırma, etrafını da kandırma. Kendi kendini de kandırma. Haramlarla kol kola yürürken, Allah sevilmez. Seven, sevdiğinin yörüngesindedir. Seven, sevdiğinin haliyle hallenecek. O yüzden bağı çöz! Şer'i manada, haramlarla irtibatını kes. Bağı çöz. Tarikat manasında şüphelilerden kaçınaraktan, bağı çöz. Hakikat manasında "iyyakenabüdü ve iyya kenestain" de, bağı çöz. O bağı çözmezsen, Allah muhafaza eylesin senin yolun yol değil.

"Denizi bir testiye döksen, ne kadar alır? Bir günlük su ancak."

Sen, maddeye haris olma. Sen varlıkla hemhal olup, varlığın peşine koşma. Sen, malın mülkün peşinde koşarsan ve ona haris olursan, gözün doymaz senin. Sen beş tane evden sonra, bi beş tane ev daha yapacam diye

uğraşırsın. Senin on tane evin olsa, gözün doymaz. Senin elli tane evin olsa, gözün doymaz. Senin yüzelli tane evin olsa, yüzellibirinciyi istersin. Dünya, cifedir. Cifeye aşık olanlar, cifeyi yemeye doymazlar. Leş yiyicilerin leş yemeye doyduğunu gördünüz mü? Hiç olmadı leş yiyiciler alırlar, götürürler, gömerler bir yere. Leş yemeye devam edecek. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, dünya bir cifedir, der. Cife! Buradaki kastı dünya sevgisi. Dünyada Kendisi de yaşıyor. Dünyaya aşık olursan, cifeye aşık olursun. Dünyaya aşık olursan, Allah'a Aşık olamazsın. Dünyaya aşık olursan, sen asla ve asla nefsini göremezsin. Oysa hazreti peygamber dedi ki, nefsini bilen Rabbini bilir.

Sen nefsini bilmezsen, Rabbini bilemezsin Rabbini. O yüzden, nefsinin oyunlarını gör, nefsini tanı. Nefsin senden neler istiyor, onlara bir bak ve onları terk et. Yoksa yolun yol değil. Yoksa yolun yol değil, yoksa gidişatın gidişat değil. Kendini zapturap altına al, kendini değiştir, kendini disiplin et. Dün beş günah işlediysen, disiplin et. Bugün dört günah işle. Disiplin et. Bugün, bir günah işle. Dün dört edepsizlik ettiysen, bugün bir et. Dün beş yanlışlık yaptıysan, bugün hiç olmazsa üç et. Kendini yanlışlıklardan uzak tut. Kendisini yanlışlıklardan uzak tutmazsan ve dünyaya karşı haris olursan, sen bataklığın içinden çıkamazsın. O yüzden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, dünyaya haris olanları cifeyi seven, cife yiyen olarak gördü. Sen de kendini muhafaza et de onlardan olma. Devam ediyor:

" Bir günlük su ancak, harislerin göz testileri dolmadı gitti. Sedef, elde ettiğini yeterli bulmadıkça inci ile dolmadı."

Harisin gözü doymaz. Allah harisliği verdi, kendisini sevesin diye. Allah'a aşık olan da haristir. Dünyaya aşık olan da haristir. Allah'a aşık olan haris, Allah'a olan aşıklığı doymaz. Sevdikçe sevesi gelir, sevdikçe sevesi gelir, sevdikçe sevesi gelir, sevdikçe sevesi gelir. O bıkmak usanmak bilmez. Allah'a aşık olanların hiçbirisi, Allah'ı sevmekte bıkmak usanmak bilmez. Allah'a aşık olanların hiçbirisi de (gerçek aşıklar), aşıklıklarından bıkmamışlardır. O yüzden ne güzel söylemiş aşık, aşk atına binen kişi hiç yorulur usanır mı! Aşk atına binmiş, yorulup usanmaz. Yorulup usananlar nefislerine uyanlardır. Gerçek aşıklar, yorulup usanmazlar. Gerçek aşıklar, bir yerde durmazlar. Bir makamda, bir mevkide durmazlar. Gerçek aşıklar, bir perdede durmazlar. Gerçek aşıklar, aynileşmezler. Gerçek aşıklar, her nefes, ayrı bir perdeye geçerler. Ayrı bir perdeye. O yüzden gerçek aşıklar aşka harisdir. Aşka haris olmayan, ortası yoktur. Dünyaya haristir. Nefse haristir. Şeytana haristir.

Sedefi öpmekte diyor, eğer diyor sedef elde ettiğini yeter bulmadıkça, inciye dolmadı. Sedef biliyorsunuz, alır kapatır kendini. Alıp kapattıktan

sonra, içinde inci oluşmaya başlar. Eğer o kendini kapatmazsa, kendini örtmezse, kendini iyice yapıştırmazsa, o aldığı şey odur ya, mitolojik hikayeler... O öylesine bir yağmur damlası alır ki o yağmur damlası onda inci olur. Kendini örter, kapatır, kendini örtüp kapatınca, içinden o inci haline gelir ve içine aldığı o yağmur tanesi çok kıymetlidir. O yağmur tanesini çok sever o, sevdiği için o yağmur tanesi inciye dönüşür. Sedef, eğer o yuttuğunu uygun görmezse, ağzı açık kalacaktır. Ağzı açık kaldığı müddetçe de asla içinde inci olmayacaktır. O zaman sen dünyaya karşı haris olma. Yum ağzını gözünü dünyaya. Merak etme! Sen güneşe dönersen, dünya senin peşinden koşar. Aldatmak için, seni kandırmak için, senin peşinden Fırat Nehri gibi akıtır. Sen dönüp ona bakasın diye. Hani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ya, dedi ki bana dünya süslendirilip getirildi. Bana arz edildi. Bana dünya en güzel şekilde süslendi geldi ve o dünyayı reddetti. Bir daha süslendi geldi, yine reddetti. Bir daha süslendi geldi, yine reddetti! Üç sefer! Sana da üç sefer dünya süslenip gelecek! Sen üç seferde onu reddedeceksin. Sen o üç seferde de onu reddedersen, o zaman hakkel yakine duracaksın. Sen ilmel yakin noktasında dünya süslenip gelecek sana. Aynel yakin noktasında dünya tekrar süslenip gelecek sana. Hakkel yakîn noktasında, yine dünya süslenip gelecek sana ve dünya süslenip geldiğinde eğer ki sen dünyaya tevessül eder, döner ona teveccüh edersen kaybedeceksin.

Dervişlerin seyr-i sülükûnda yaşanır bu. Dervişler seyri sülük esnasında dünya ona süslenip gelir. Dünya ona süslenip geldiğinde, derviş dünyayı tercih ettiğinde seyri sülüku batar onun. Yine seyr i suluk da belli bir noktaya geldiğind,e dünya tekrar ona süslenip gelir. Dünya ona tekrar süslenip geldiğinde dünyaya tekrar tamah edip geri dönmeyecek. Geri dönmezse helak olur. Hakke'l yakîn noktasına geldiğinde, dünya tekrar süslenip gelir ona. Dünya tekrar ona süslenip geldiğinde, hakka'l yakin noktasında yıkılanlar, halifeler, buradan yıkılır. Hakke'l yakin noktasında, dünya tekrar süslenir gelir ona. Birisi gelir Efendim rüyamda sizi gördüm, şu kadar dolarımı al der. Birisi gelir, abim seni rüyamda gördüm, halimde gördüm, bu kadar parayı al der. Birisi gelir rüyamda gördüm, bana bir dua edersen benim hastalığım geçecekmiş, şimdi dinliyorsunuzdur beni. Yüzbin vaat vereyim der. Dünya süslenir gelir. O, hediye almaya başlar. Dünya süslenir gelir. Ona hediye vermeye başlarlar. Dünya süslenir gelir, ona. Bir örtüye, bir mantoya, bir ayakkabıya, bir takım elbiseye, bir yemeğe, bir arabaya, bir kata, bir yata, satar kendini. Satar! Şeytan ona vesvese verir. Gitme bu yoldan, iflas edersin, gitme bu yoldan, paranı kaybedersin, gitme bu yoldan, eşini kaybedersin, gitme bu yoldan malını mülkünü kaybedersin.

Dostlar hepinize de söylenmiştir bu sözler. Gitme, bir gün sizden paranızı alacaklar. Gitme, bir gün sizin pulunuzu alacaklar. Gitme, bir gün seni kandıracaklar, seni aldatacaklar. Sizden kaç para alıyorlar? Sizden ne kadar alıyorlar? Sizden ne istiyorlar? Muhakkak isteyecekler. Onlar istiyorlardır da size bildirmiyorlardır. Onlar topluyorlardır da size bildirmiyorlardır. Söylerler! Dünya kandırır insanı. Adam kendi kendine der, ulan isterlermi isterler, gitmeyeyim der. Demez ki şeytan beni kandırdı. Mustafa Özbağ buradan bağırsın dursun. Yirmibeş yıldır hiç kimseden, hiçbir şey istemedim diye. Onun kulağı duymaz ki! Dinlemez! Neden? Aldanacağım diye korkar, kandıracaklar beni der. Bu da yalan söylüyor der. En enteresanı şu, dışarıda pilavı yiyor, bu değirmenin suyu nereden geliyor diyor. Çaydan ücret almıyoruz ya! Bilmiyor ki tekkede, tekkede, tekkenin hizmetinde ücret yok. Tekke kültürü budur. Tekke kültüründe asla ve asla tekkeye gelenlerden ücret istenmez ve beklenmez. Tekkeye hizmet eden de tekkeden ücret beklemez. Tekkeye hizmet eden de tekkeden ücret beklemez. Tekkeden bir şey beklemez.

Geliyorlar bize, kurs açacağız burada diyorlar. Ne kadar güzel diyorum ben, açın kursunuzu. Ama diyorum ücret almayacaksınız kimseden. Doğru bizden geri dönüyorlar. Diyorlar siz? Biz ücret almıyoruz! Ney kursu ücretsiz, sema kursu ücretsiz, biz de bütün kurslar ücretsiz. Sema kursu ücretsiz, sohbet ücretsiz, çay ücretsiz, işte kandillerde yemek ücretsiz, buradaki hizmet ücretsiz kardeşim. O bağı çözememiş ya! Bağı çözemeyen şöyle düşünüyor. Bu değirmenin suyu nereden geliyor! Uludağ'dan! Araştırmayın! Uludağ'dan geliyor! Bu değirmenin suyunu Uludağ'a bağladık. Habire akıyor. Bağı çözemeyenler de habire patinaj çekiyor. Çöz bağı bak! Bağı çözdüğün zaman,(özbağ'ı değil, bağı çöz!) Özbağ'la bağını çözme. Sen kendi bağını çöz. Sen kendi bağını çöz, Uludağ'dan bir kol da sana gelecek. Özbağ da bağını çözdüyse ona da Uludağ'dan gelecek. Ama bağı çöz. Bağı çökmedikçe, sen habire koşacan. Uludağ senden kanadını kesecek, geriye akacak.

Ya su geriye akar mı? Be ahmak! Nil akmış geriye. Neden Uludağ'ın suyu geriye akmasın. Be ahmak. Fırat akmış geriye. Dicle akmış geriye. Neden Uludağ'ın suyu geriye akmasın. Be ahmak. Deniz yarılmış, Musa aleyhisselam yürümüş üstünden, senin su dediğin ne ki! Ateş akmış durmuş, ateş yakmamış İbrahim'i. Ne inanmıyorsun. Yusuf'u atmışlar kuyuya. Su çıkarıvermiş Yusufu meydana. Ne inanmıyorsun! Yunus balığın karnında yaşamış kırk gün. Ne inanmıyorsun. Musa Tur i Sina'ya çıkmış. Tur i Sina'da Allah ile konuşmuş. Neye inanmıyorsun. Musa'ya cennetten bütün kavmine nimet inmiş sofralarla. Ne inanmıyorsun. İsa'nın havarilerine cennet sofrası inmiş. Ne inanmıyorsun. İsa'nın havarilerine cennetten sofra inecek

de Muhammed'i Mustafa'nın dostlarına cennetten sofra inmeyecek mi? Ne inanmıyorsun? İsa'nın havarilerinden de kıymetsiz mi Muhammed i Mustafa'nın dostları? Onlara cennetten sofra indiyse inan! Muhammed i Mustafa'nın dostlarına, onun velilerine cennet ırmağı akar. Cennet ırmağı! İnanmaz ki, kör, inanmaz! İsa'nın havarilerine cennetten sofra ineceğine inanır, Muhammed i Mustafa'nın dostlarına cennet ırmağı akacağına inanmazsın. Ondan sonra der, bu değirmenin suyu nereden geliyor! Bağı çöz!

"Kimin elbisesi bir aşk yüzünden yırtıldıysa, hırstan, ayıptan, tamamiyle arındı o."

Allah'a aşık o. Allah'a aşık olursan, elbiseni yırtacaklar bil! Allah'a aşık olursan, taşlayacaklar bil! Allah'a aşık olursan, etrafındaki kimseler seni anlamayacaklar, bil! Allah'a aşık olursan, aşık olmayanlara yabancı geleceksin, bil! Allah'a aşık olursan, kanatsız uçacaksın bil! Allah'a aşık olursan, yollarına dikenler dökecekler, bil! Allah'a aşık olursan, Yusuf gibi kuyuya atacaklar, bil! Allah'a aşık olursan, nemrutlar toplanacak, İbrahim gibi seni ateşe atacaklar, bil! Allah'a aşık olursan, firavunlar toplanacak. Her türlü hile ve desisesini senin başına örmeye çalışacaklar, bil! Allah'a aşık olursan, testere ile biçecekler seni, bil! Allah'a aşık olursan bil ki dişin de kırılacak, yanağın da kesilecek. Allah'a aşık olursan bil, aç da kalacaksın, açık da da kalacaksın, meydanda da kalacaksın. Allah'a aşık olursan, yerin yurdun olmayacak! Bir mekanın olmayacak, bir makamın olmayacak, bağlı bulunduğun yerin olmayacak. Herkes akşam olduğunda evim var diyecek, evine gidecek. Aşığın evi olmayacak. Herkesin bir malı mülkü olacak. Herkes malım var mülküm var diyecek. Aşığın malı mülkü olmayacak. Herkesin annesi olacak, babası olacak, eşi olacak, çocuğu olacak, atı olacak, arabası olacak, katı olacak, yatı olacak... Aşığın hiçbir şeysi olmayacak.

Aşık! Elbisesi yırtık, yani hiçbir şeyi tamam değil. Aşık! Yeri yok, yurdu yok, makamı yok, mevkisi yok! Aşık, bu dünyaya ait değil. Bağı çözdü, çünkü. Aşık bağı çözen kimse? Gerçek aşıklar neye aşıksa, bağı çözüktür onun. O, başka bir şeye bağlı değildir. O yüzden Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v) , dedi ki bir gönülde iki sevgi olmaz. Hem dünya aşıklığı, hem Allah aşkı olmaz. Olmaz! Hem makam aşkı, hem Allah aşkı. Olmaz! Hem mevki aşkı, hem Allah aşkı. Olmaz! Hem arabaya aşık olacan, her gün silecen, yıkıycan, temizliycen, bakcan ona,gözün gibi. Ne? Gözüm gibi bakıyorum diyor. Ben ona binerken gözüm gibi bakıyorum diyor. Ayaklarımı silerekten biniyorum diyor. Oh, ne kadar güzel. Adam arabasını satıyor, arka koltuğa daha üç kişi binmedi dedi, kaldım ben de öyle. Neden dedim, ben? Bindirmem ki dedi geri zekalı embesil! Allah ona bir mal vermiş, Allah yolunda kullanmıyor Allah ona bir mülk vermiş. Allah yolunda onu kullanmıyor.

Aşık bunların hepsinden geçen insan! Neye aşıksa! Adam dünyaya aşık, Allah'dan vazgeçer. Dünyaya aşık, namazdan vazgeçer. Dünyaya aşık, oruçtan vazgeçer ve kendi kendini de aldatır. Ben Allah'ı çok seviyorum. Hatta muhabbet esnasında o kadar çok seviyor, o kadar çok seviyor ki müftülerden, hocalardan, şeyhlerden, dervişlerden, sakallılardan, cübbelilerden, sarıklılardan, onu örtülerden, kapalılardan... Herkesten fazla Allah'ı seviyor! O esnada da ezan okundu. Haydi dedim. Ne oldu, dedi. Sevgili çağırıyor seni dedim.

Kim, dedi. Allah dedim. Kaldı, ses yok. Hadi, hadi! İddaa, ispat işte! Neyi seviyorsun? Allah'ı. Haydi namaza çağırdı seni. Haydi, ramazan geliyor oruca çağırdı seni. Haydi, yalan söyleme dedi. Haydi, yemin etme dedi. Haydi, gıybet etme dedi. Haydi, dedikodu etme dedi. Haydi, iftira etme dedi. İçki içme dedi. Kumar oynama dedi. Aşıksın ya Allah'a! Kaldı.

Kimin elbisesi bir aşk yüzünden yırtılmadıysa, o kemale ermez. Senin elbiseni yırtacaklar. Namusuna varıncaya kadar, laf söyleyecekler. Dayanamazsan aşk yolunda gidemezsin. Dayanacak. Yoksa, Allah muhafaza eylesin. Mümkün değil. Eğer öyle olduğunda, ayıplarından kurtulacaksın.Öyle olduğunda heva ve hevesinden kurtulacaksın. Öyle olduğundan günahlarından kurtulacaksın. Taşlanmayınca kurtulmuyorsun. Taşlayacaklar. Önüne gelen taş atacak. Diline gelen taş atacak.Yemeğini yiyen, taş atacak, suyunu içecek taş atacak. Sofrana oturacak, senin namusuna laf söyleyecek. Senin sofrana oturacak, gidecek senin gıybetini edecek. Senin sofrana oturacak, gidecek yan yan odada senin gıybetini edecek. Taşlanacaksın! Laf söyleyecekler. Seni en çok seviyorum diyen, hançerini vuracak bağrına senin. Seni en çok seviyorum, en fazla muhafaza ediyorum diyen asacak seni. Hazreti İbrahim'in ipini kesen, komşusuydu, sofrasından kalkmazdı. Hazreti İsa'yı jurnalleyen, Hazreti İsa Aleyhisselam'ı müşriklere teslim eden, havarisiyiydi. Musa Aleyhisselam'ın gidişinin yolunu tarif eden komşusuydu. Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerine ordu toplayan, Ebu Cehildi, amcasıydı. Mekke'den onun sürgün gitmesine, hicret etmesine sebep olan, Kureyş Kabilesiydi, kendi kabilesiydi.

Aşıklık, sofrandaki kimsenin sana hançer batırdığında, kanını göstermemendir. Aşıklık, o hançeri yediğinde, of dahi dememendir. Aşıklık; sofrandaki kimsenin sana hançer batırdığında, kanını göstermemendir. Aşıklık, o hançeri yediğinde of dahi dememendir. Aşıklık, senin yan odanda senin gıybetin edilirken, onu duyduğunda, gıybetini edene, çayı daha güzel bir şekilde vermendir. O gıybetini edene bir tabak hurma, tatlı götürmendir. Hem de en güzellerinden. Ne yaptı Hazreti Ebubekir efendimiz, hakkında gıybet edene bir çanak hurma gönderdi. Aşıklık, seni sevmeyene

yemek yedirmendir. Aşıklık, sana küfür edeni affetmendir. Aşıklık, seni tırmalayanı, senin affetmendir. İşte öyle elbisen senin yırtılır. Neden dedi Yunus, namus belasını vurdum taşa, diye? Kendisi namussuz olduğundan mı? Kendisi ahlaksız olduğundan mı? Kendisi kimliksiz kişiliksiz olduğundan mı? Dedi ki namusuma da laf söylendi. Koruduğum, muhafaza ettiğim, bir namusum vardı ama bu yol, öyle bir yol ki en sonunda benim namusuma da laf söylendi. Ben onu da taşa vurdum, demektir. Onu da taşa vurdum, demektir. Onun ölçüsü kimdir? Hazreti Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleridir. Onun da namusuna iftira attılar.

Aşıklık, koruduğun bütün elbiselerin, gözünün önünde teker teker yırtıldığını görüp, Allah'a yaslanıp, ona dayanmandır. Koruduğun ne kadar elbise varsa, gelirler gözünün önünde yırtarlar senin. Koruduğun neyin varsa, teker teker hançerlerler onları. Koruduğun neyin varsa, teker teker onları paçavraya döndürürler ve sen cısçıplak orta yerde kalırsın. Artık senin koruduğun hiçbir şey kalmamıştır. Koruduğun ve koruyacağın hiçbir şey de yoktur. O yüzden dersin ki, Ya Rabbi, beni inam ettin, ihsan ettiğin o aşıklar zümresine ilhak eyle. Benim koruyacak gücüm takatim kalmadı. Benim hiçbir şeye mecalim kalmadı. Benim elimi oynatacak halim de kalmadı. Benim elimi oynatacak gücüm de yok. Güç de senin, kudret de senin, kuvvet de senin, ben de seninim, her şey senin. Senden bir tek dileğim var. Senden bir tek isteğim var. Beni de o zümrenin yanında eyle. Senden bir tek beklentim var artık. Beni de o zümrenin yanında eyle. Beni heva ve hevesin içine tekrar atma. Beni tekrar dünyanın içine atma, beni tekrar yanlışlıkların eksikliklerin içine atma, beni tekrar harislerin eline bırakma, beni tekrar zalimlerin eline bırakma. Beni karanlıkların içine atma deyip, o tarafa sıçramak ister aşık. Onun başka ümidi ve umudu, başka bir şeysi kalmamıştır. O yüzden der beni sırat-ı müstakim de eylediklerinle beraber eyle. Sırat-ı müstakimin özüdür, hakikatin hakikatidir ve hakikatin hakikatin hakikatine ulaşmak ister artık o. O yüzden bunun hiçbir yırtılmadık elbisesi kalmamıştır.

Yırtılmadık bir elbisesi kalmadığından, o tarafa doğru üveyik misali uçmak ister. O tarafa kanatlanmak ister. Onun çünkü bağı yoktur ve onun önünde hiçbir bağ yoktur artık. Madde de yoktur, mana da yoktur, makam da yoktur mevkii de yoktur. Cennet de yoktur cehennem de yoktur. Arşı ala da yoktur, levhi mahfuz da yoktur, kürsü de yoktur. Varlıkla alakalı hiçbir şey yoktur artık onun önünde. O bütün elbiseleri yırtmış atmıştır veya bütün elbiseleri yırtılmış atılmıştır. O önünde tek bir şey bekler ve umar. Ümidi korkusu odur artık der ki beni o inam ettiğin, ihsan ettiğin o devamlı senin hani beraber olduğun, hani hiçbir yere sığmadım, mümin

kulumun kalbine sığdım dediğin,hani mümin kulların vardır ya senin işte onlarla beraber eyle diye. Aşığın son nefesi odur, son arzusu odur. O yüzden aşık bakarken öyle bakar ve o yüzden Hazreti Mevlana der ki, bırakın artık beni, ben gerdeğe girecek güvey gibiyim, beni eteğimden çekmeyin, bana sağlık şifa dilemeyin, bana hayırlı uzun ömür dilemeyin, ben artık sevgilime gitmek istiyorum. Sevgilimi görür gibiyim. Gözlerini görür gibiyim, gözleri gözlerimin içinde. Gözlerim onun gözlerinin içinde der.

Hazreti Mevlana koşmak ister. Vücut hayal değildir artık. Kanat çırpmak ister ötelere doğru, kanat çırpmak ister artık o kavuşmak istediğine doğru. Artık onun hasretini dindirmek zamanı gelmiştir. Hasretine hasret ekleyecekse, ötelerde ekleyecektir artık o. O buralardan göçüp gitmek ister ama bağı kaldığı müddetçe o buralardan geçemeyecektir. O yüzden aşığın bu bağlamda bağı da bu beden kafesindedir. O yüzden bu beden kafesindeki bağı da aşıkların aşkı, sultanlar sultanı Hazreti Allah çözecektir. Onun çözümü ona aittir. Kul, kulluk noktasında gözünün gördüğü, gözünün görüp görmediği bütün bağları çözer. Çözemediği bir şey vardır, beden kafesidir. O beden kafesinin bağını, Hazreti Allah çözer. Onun vakti vardır, onun saati vardır, onun zamanı vardır, onun dakikası vardır, onun saniyesi vardır. Geri kalan bütün bağları çözmek, kula aittir.

Kul, bütün bağlardan çözülmekle sorumludur ve bütün bağları çözmekten sorumludur. Oraya kadar olan bütün bağlarını çözer. Ondan sonra onu bekler. Onun vakti saati geldiğinde de o da o bağı çözer, bu dünyadan veya bu âlemden göçer gider. O yüzden Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, son nefesine yakın, böyle der, der ki sanki benden bir şey kesiliverdi. Ondan sonra bir daha konuşmaz. Çünkü o vücut bağı, o esnada kesilmiştir artık. O esnada bu kafesle onun işi kalmaz. Tabii son nefeste Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri der ya, kul son nefesinde gidecek olduğu yeri görür. Bağ kopmak üzeredir. Bağ kopma ile kopmama arasında, kul gidecek olduğu yeri görür. Eğer sufi değilse. Sufi olmayanlar gidecek oldukları bağları son nefeste görürler. Gidecek oldukları yerleri. Tam bağ kesilirken ya cennetten bir vadi bir bahçe, cennetten bir mekan, bir cennet nimeti, bir cennet kokusu veya cennet ona gösterilir. O gideceği yeri görür son nefeste. Ve cennete gidiyorsa bir an önce bağının kopmasını bekler. Onu çünkü cennet bekliyordur. Cennetin kokusunu alır, perdesini izler, cennetin sesini duyar, cennetteki makamını görür ve cennetteki makamını görünce bir an önce artık geçip gitmek ister. Etrafındakiler onun yaşaması için mücadele eder. O da oraya gitmek için mücadele eder.

İkinci tip insan, yine bağı çözülecektir onun. Bu bedenle, bu kafesle işi bitecektir. O da cehennemdeki bağını görür. O cehennemini görür. Cehennemini

görünce, bağının çözülmesini istemez. O debelenir yaşamak için. O depreşir yaşamak için. O son nefesine kadar yaşamak için çaba harcar. İlaç ister, hap ister iğne ister, doktor ister. O bir türlü teslim olmaz. Teslim olmayışının sebebi, artık perde onun gözünün önünde kaldırıldığında, o cehennem vadilerinden bir vadi izlediğinden, cehennemin o acı kokusunu aldığından, gözünün önünde cehennem oluştuğundan, zebanileri görür, şeytanı görür, bütün zebaniler bütün halakalarına alırlar.Zincirlerine alırlar, herşeylerine alırlar. O son nefeste o azabı yaşamaya başlar. O yüzden onları gördükçe, o kafesten kurtulmak istemez. Hani ayeti kerime der ya, onlar tekrar dünyaya gelmek isterler ve der ki bizi tekrar dünyaya gönder bak biz nasıl iman edip, nasıl islamı yaşayacağız. Ama bitmiştir artık. Bunlar iki grup insandır. Bir de ayriyeten üçüncü grup vardır.

Üçüncü grup da Allah'a aşıktır. Allah'a aşık olanlar, gidecekleri yerin neresi olduğuna bakmazlar. Onlar için cennetteki hangi makamda oldukları önemli değildir. Onların cennetin hangi mekanında duracakları da önemli değildir. Onlar Aşıklar ile beraber olacaklar. Onlar aşklarını okutuyorlar. Onlar aşıklarla, aşklarına uçacakları için bir türlü melekler onun nefesini alamazlar, o aşka gidecek çünkü. Melek bakar ki o baştan başa nur olmuş. Melek bakar ki o baştan başa zikir olmuş. Melek bakar ki baştan başa o aşk kokuyor. Meleğin kafası çalışmaz, gelir başına bekler, der ki bu nasıl bir kul acaba? Sorgulasa sorgulayamaz, bir şey söylese söyleyemez, basmaz kafası, çünkü onlarda akıl yoktur. Şaşırır kalır aptallaşır. Allah meleklerine o kuluyla övünür. Der ki ey melaikelerim toplanın bakın. O bütün bağlarını çözdü. O cennetten dahi geçti. Arşı ala dan geçti. Levh i mahfuzdan geçti. Onun istediği bir tek aşıklık. O aşıklığa aşık. O aşka aşık. Der ki siz onun nefesini alamazsınız. Siz onun son nefesini durduramazsınız, siz onun bağını çözemezsiniz. O ancak bana doğru koşar. O benim sesimi tanır. O benim sözümü bilir, o benim hayretimi bilir, o benim hitabımı bilir. Ben ona gel derim, o koşar gelir. Ve o aşık o günü bekler. Ve o aşık o hitabı bekler ki son hitaptır bu. Son bağdır artık bu. Başka bağı yoktur artık önünde. Başka engeli yoktur artık onun önünde.

Başka kural yoktur artık onun önünde. O gün tek kelime bekler ki o artık gel dediğinde, onu artık tutacak hiçbir şey yoktur. Allahu alem Hazreti Mevlana, ey oğul bağı çöz de gel dediğinde belki de kendine diyordu bunu. Çünkü an gelir kafeste madde gibidir, mal mülk gibidir, an gelir bu vücut kafesine aşık olur insan. O bağı çözemez. Hani bir kısım selef imamları, tedaviyi reddetmişler ya, tedaviyi reddetmek, hastalığına şifa bulmamak Allah'ın hastalığına, Allah'ın verdiği ile yarışmak değildir. Artık o vücut kafesinden vazgeçmiştir, artık o beden kafesinden vazgeçmiştir. Onun için beden

durup eğlenilecek bir yerdir. Onun için beden, hani Hazreti Resulallah der ya, dünya bir ağacın gölgesinde oturulacak zaman kadardır. Orda dünyadan kasıt, belki de Allahu alem, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, kendi bedenini kastetmiştir. Kendi bedenini kastederekten dedi ki bu ruh buralara ait değil, bu ruh buralara ait olmadığından dolayı bu dünyada bir nefeslenecek kadar, bir ağacın gölgesinde gölgelenecek kadar duracak. Burası buraya ait değil çünkü. Bu ruh buraya ait olmadığından, bu bedende gölgelerinecek, gidecek Bu da işte son bağdır. O kimse bedeninden de geçtikten sonra, o bağ çözülecektir. O bedenin yıkılması lazımdır. O bedenin çökmesi lazımdır, o bedenin lime lime edilip kıyma gibi atılması lazımdır. O bedenin kül olup, harmanlanıp aleme savrulması lazımdır ki insan o bağdan da kurtulsun. Allah bizi bütün bağlardan kurtarıp kendi bağı ile bağlanan kullarından eylesin. Cenabı Hak kendi bağı ile bizi bağlasın, kendi bağını hiç mi hiç bizden çözdürmesin inşallah.

https://www.youtube.com/watch?v=TT6N888nTY4&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=4

MESNEVİ-İ ŞERİF 27-29. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Solukdaşımın dudaklarına eş olsaydım. Ney gibi ben de söylenesi sözleri söylerdim. Bir dildeşten ayrılan kişi, yüzlerce nağmesi bile olsa dilsiz olur gider. Gül, soluk gülbahçesi sarardı mı bundan böyle bülbülden başından geçenleri duyamazsın."

Solukdaşımın dudaklarına eş olsaydım, solukdaşımın! Solukdaş! Tefekür edelim, soluktaşınız kimdir ki? Soluktaşımın dudaklarına eş olsaydım! Tefekkür edin, soluktaşınız kim? Soluktaşınız ne? Tefekkür edin, soluktaşınız ne? Hz Mevlana kimi kastetmiştir acaba soluktaş olarak? Kimdir acaba soluktaş? (Dinleyenler: Şems i Tebrizi, peygamber, nefsimiz, zikir arkadaşı… gibi cevaplar verdiler.) Allahu alem! Hazreti Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretleri, soluktaş derken, Allah'ı kastetti. Sizin söylediklerinizin hepsi de doğru. Onlar yanlış değil, ama Hazreti Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretlerinin, buradaki soluktaşı, Hazreti Allah'tır. Allahu alem. Hazreti Allah'a eş olsaydın, Hazreti Allah'a dost olsaydın, Hazreti Allah'ın dudağına dost olsaydın, sevgiliye dost olsaydın ve o sevgilinin gönlünden gelen benim gönlüme gelseydi, o sevgilinin diline dökülen benim dilime dökülseydi ve onunla öylesine dost onunla öylesine yakın onunla öylesine hemhal olmuş olsaydım ney gibi ben de söylenesi sözler söylerdim. Bende mürşid i kamiller gibi ben de veliler gibi, dinlenecek sözler söylerdim. Çünkü ney, kendi başına bir şey bilmez. Kendi başına bir şey söyleyemez. Kendi başına bir şey anlatamaz. Ona bir soluktaş gerek. Ona bir neyzen gerek. O neyzenin nefesi ile can bulur. O neyzenin nefesi ile ruh bulur. O neyzenin üflemesi ile binbir tane cana kavuşur. O neyzenin dudağında hayat bulur. O neyzenin

makamında makamlanır. O neyzenin pesinde pes bulur. O neyzenin deminde dem bulur. O neyzenin hiçidir neyden çıkan şey.

Neyzenin içinde ne varsa, neyden çıkan da odur. Neyzen o gün hüzün deryasına daldıysa, neyden ta derinlemesine bir hüzün gelecektir. Eğer neyzen o gün kahır deryasında dolaşıyorsa neyden öyle bir kahır sedası çıkacaktır ki, duyan kahırdan kendisini yerden yere vuracaktır. Ney o gün neşeye boğulduysa, öylesine bir neşeli makam bizim kulaklarımıza gelecek ki bizim canımız kıpır kıpır olacaktır neşeden. O gün neyzenin halet i ruhiyesi neyse, biz neyzenin halet i ruhiyesini neyden dinleyeceğiz. Ve neyi dinlerken diyeceğiz ki bu gün neyzen coşkuluydu. Bu gün neyzen Fırat nehri gibiydi. Bu gün neyzen ağlamaklıydı, bu gün neyzen kahırlıydı, bu gün neyzen kederliydi. Bu gün neyzen korku deryasına dalmıştı. Bu gün neyzen ümit deryasında dolaşıyordu. Bu gün neyzen beşinci kat semada dolaşıyordu. Bu gün neyzen İbrahim'den bir nefes getirdi. Muhakkak ki İbrahim makanına tecelli etti. Bu gün neyzen Musa(a.s.)'dan bahsettiyse, o zaman neyzen bu gün Musa(a.s) makamına tecelli etti. Demek ki bu gün Musa(a.s)'ın makamında. Bize Musa'dan inciler getirdi. Bu gün neyzen İsa(a.s)'dan bahsettiyse, diyecektik ki bu gün neyzen İsa(a.s) makamında. Bu gün neyzen teklik makamından konuşuyorsa, diyecektik ki biz bugün neyden gelen ses teklik makamında.

Eğer o gün neyden biz kesreti anlıyorsak, diyecektik ki bugün neyzen kesret makamında.

İşte Hazreti Mevlana Allah u alem diyor ki, eğer soluktaşımın dudaklarına eş olsaydım ben de ney gibi ben de söylenesi sözler söylerdim. Neyin sözlerini, yani Mürşidi Kamil'in sözlerini, Mürşidi kamil'den görmüyor. Velinin sözlerini Veli'den görmüyor. Hazreti Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin sözlerini, Hz Resulullah sallallahualeyhi ve sellem den görmüyor. Çünkü o konuşmadı. "O"konuşturdu. Sen atmadın. Ben attım, ben attım. Habibim, heva ve hevesinden hiç konuşmadı. Habibim, benim emirlerimi söyledi. Habibimin üzerinden ne çıktıysa; elinden, dilinden, ayağından, gözünden, kolundan, kulağından, kirpiklerinden, mimiklerinden, dudağının titretmesinden, ayağını oynatmasına kadar her ne çıktıysa, Allah'ın emri müsaadesi ve takdiri ile çıktı.

Muhammed i Mustafa'nın üzerine Sallallahu Aleyhi vesselam Hazretlerinin üzerinde heva heves yok idi, kin yok idi nefret yok idi, öfke yok idi, hırs yok idi. Hırsızlık yok idi, üçkağıtçılık, beş kağıtçılık yok idi. Merhamet, şefkat, ar, edep, adap, ahlak, var idi. İşte nasıl Muhammed i Mustafa'nın üzerine ne tecelli ettiyse, Allah'ın sıfatlarının tecelliyatıysa, Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin varislerinin üzerinde

ne tecelli etti ise, o da Allah'ın sıfatlarının tecelliyatıdır. İşte Hazreti Mevlana Celaleddin-i Rumi Hazretleri eğer soluktaşımın dudaklarını eş olsaydım ben de neyler gibi türlü türlü hünerler sergilerdim. Musa'nın asası gibi o kadar çok hünerim olurdu ki atardı beni orta yere ve attığında firavunların bütün oyunlarını alır yutar Firavun'un bütün büyülerini alır yutar yine asa haline gelirdim. Yapan asa değildi, yapan insanın arkasında Allah idi. Yusuf'u kuyunun üzerine çıkaran su değildi, Yusuf'u kuyunun üzerine çıkaran suyu görürsen sadece, Allah'ı göremezsin. O kuyudaki suyu yükselten, Allah idi. İbrahim'i ateşten kurtaran, Allah idi. Ateşin yakmasını ve yanmasını da önleyen, ateşi gül bahçesine döndüren Allah idi. Kainatta bir yaprak düşerse, o Allah'ın takdiri ve emri ile düşer. Eğer kainatta bir meyve olgunlaşacaksa, o Allah'ın takdiri ve emri ile olur. O zaman bütün bir kainatı sevk ve idare eden, Hazreti Allah'tır. O zaman bir veliyi, bir mürşid-i kamili mana aleminde de sevkeden, takdir eden Hazreti Allah'tır. O yüzden Hazreti Mevlana diyor ki ben de soluktaşıma dost olsaydım, ben de ney gibi harikulade sözler söylerdim. O zaman o harikulade sözleri sen, neyden bilme. Ona üfleyenden bil!

Harikulade halleri sen sakın ha, sopadan bilme. O bir sopa. O bir asa. Onu Allah'tan bil, gör. Cenab ı Hak o akıllı olan insanlara, aklına güvenenlere, aklını padişah edenlere, aklını ilah edenlere aklını Tanrı edenlere, aklına şeytanla hem hal edip, baş köşesine oturanlara ders olsun diye veriyor. Ey akıl sahipleri hani sizin aklınız yetsin hadi bakalım. Hani bu asayı attı, asa bütün büyücülerin büyülerini yutuvedi. Hadi aklınla matematik olarak kur bunu. Hadi bunun fiziğini, kimyasını getir bana. Hadi bütün akıllıların akıllarını topla, bunu bana açıklasınlar. Bütün akıllıların akılları battı. Bütün akıllıların akılları batmak zorunda. Neyin karşısında? İmanın karşısında! Neyin karşısında? Aşkın karşısında! Bütün akıllıların akıllarını teker teker getirin! İbrahim'i ateş yakmadı. İbrahim'i ateş yakmadı değil, İbrahim ateşte yanmadı, iyi senin dediğin gibi olsun! İbrahim ateşte yanmadı. Senin dediğin gibi olsun. Bana anlat aklın iflas ettiğini!

İşte Hazreti Allah; ey insanoğlu, ey insan seni yaradan benim senin daireni çizen benim, senin haddini hududunu çizen benim, sen şeytanla eş olup şeytanla yoldaş olup, şeytanla arkadaş olup aklınla benim karşıma çıkma. Ya? Sana dost olacak peygamberler gönderdim. Adem'i gönderdim, Yusuf'u gönderdim, Yunus'u gönderdim İsmail'i gönderdim, İshak'ı, Musa'yı, İbrahim'i gönderdim, İsa'yı gönderdim, Hazreti Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretlerini gönderdim. Onlarla dost ol. O yolda yürü, sırat-ı müstakim, en amte aleyhim! O yoldan yürü. Ve o yoldan yürürsen, iman ehli olacaksın. İman ehli olduğunda, aklına vurmayacaksın. Din aklın,

almayacağı bir şeydir, din mânâdır. Din, akıl değildir. Kim derse ki din akıl, akıl Zavallı bir şeydir. Zavallı bir şeyin içerisine mana alemini, mana alemini, zamanla sınırlı bir şeyin içerisine koymaya çalışıyorlar. Din başlı başına mana alemidir. Aklın algılayıcı belli bir yer vardır.O yerden sonra akıl bir şey algılamaz. Sen mana alemini, bir zerrenin içerisine haps edemezsin. Bu manada, kendi kendilerine dini akıl dini olarak algılayanlar, sizin kastettiğiniz akıl ile Allah'ın kastettiği akıl aynı değildir. Siz zavallı, küçücük beyinlerimizi kastediyorsunuz akıl olarak. Allah'ın kastettiği akıl ise külli akıl, mana aklı. Allah o akılla akıllananlardan eylesin inşallah.

"Bir dildeşten ayrılan kişi, yüzlerce nağmesi bile olsa, dilsiz gider."

Biz dildeşimizden ayrıldık, biz dildaşımızdan ayrıldık, biz bizim dilimizden anlayanın; dilinden anladığımızdan ayrıldık. Biz her daim o dildaşla dilleşirken ayrıldık. O dildaşla dilleştiğimizden, dildaşlığımızdan, arkadaşlığımızdan, dostluğumuzdan ayrıldığımız için suskunluğumuz var. O yüzden kelimeleri karıştırıyoruz. O yüzden cümleleri karıştırıyoruz oradan ayrıldığımızdan beri bizim aklımız da karışık. Oradan ayrıldığımızdan beri bizim hiç haleti ruhiyemiz iyi değil biz oradan ayrıldığımızdan beri hiçbir mekanı kendimize mekan edemedik biz oradan ayrıldığımızdan beri hiçbir yurdu kendimize yurt edinemedik. Biz oradan ayrıldığımızdan beri hiç bir gönülde karar kılamadık. Hiç bir gönül de bizde karar kılamadı. Ne sevdiklerimiz bizde karar kıldı, ne bizi seviyorum diyenler karar kıldı. Biz ne bir gönüle sığdık ne de bir gönül bizi sığdırdı. Biz garib, biz kimsesiz çocuklar gibi kaldık orta yerde. Kime elimizi uzattıysak, elimizi uzattığımızın eli yandı. Kime gözümüzü uzattıysak, gözümüzü uzattığımızın gözü yandı. Kime yüreğimizi yasladıysak; onun yüreği yandı, parçalandı, aktı gitti. Baktık ki yüreği yanan şikayet ediyor, baktık ki gözü yanan bizi terk edip şikayet edip gidiyor. Elimizi tuttuğumuz bizim, elim yandı deyip bırakıp gidiyor.Tutacak el, bakacak göz, yaslanacak yürek yok ey dostlar dostu.

Anladım ki senden başka bakacağım kimse yok, anladım ki senden başka elimi uzatacağım kimse yok, anladım ki senden başka gönlümü açacağım ve gönül vereceğim yok, anladım ki senden başka yaslanacağım yok, anladım ki senden başka dayanacağım yok, anladım ki senden başka sevenim yok, anladım ki senden başka sevgili de yok! Anladım ki sen bende dildaşsın, ben sende dildaşım, anladım ki gözüm garip, elim garip ayağım garip gönlüm garip, bedenim garip, ruhum garip, sırrım garip. Anladım ki son sürgünümü beklemekteyim. Anladım ki son nefesimi beklemekteyim. Anladım ki son anımı beklemekteyim. Heyhat! Gaflete düşmüşüm, aldanmışım, kanmışım yanmışım, bilememişim! Ayağım tökezlemiş, yüreğim tökezlemiş gözüm tökezlemiş bilememişim! Dizlerimin bağı çözülmüş bilememişim.

Gönlümün bağı çözülmüş bilememişim! Gözümün bağı çözülmüş, bilemedim! Binbir tane perdeler örmüşüm gözümün önüne, bilememişim!

Gönlümün önün binbir tane perdeler örmüşüm kendi elimle! Geldim, teker teker perdelerimi yırta yırta. Geldim, duvarlarımı yıka yıka. Sana geldim de diyemem ki! Teşbihte hata olmasın diye söylüyorum. Sevilecek senmişsin bir tek, yaslanılacak senmişsin bir tek. Oysa annemi anne bilirdim, babamı baba! Kardeşi kardeş bilirdim, eşi eş çocuğu çocuk! Ama her şey yabancıymış bana. Her şey uzakmış, ben yakın görürken. İçimdeymiş gibi hissederdim dostlarımı ama her gün Yemendeymiş. İçimdeymişim gibi görürdüm dostlarımı, ama ben Yemendeymişim! Sevilecek senmişsin, gözüne bakılacak sen! El uzatılacak senmişsin!Gönül vurulacak olan senmişsin! O yüzden nağmeler nağme değil, mızraklar kırık. Şiirler şiir değil, harfler kırık. Edebiyat parçalanmış, yerini bulmuyor. Diller suskun, gözlerin feri kaybolmuş, manaya bakmaktan yoksun. Kulaklar tıkanmış, manayı dinlemekten yoksun. Suskun! Şarkıcının dediği gibi her yer karanlık, her yer karanlık, her yer karanlık.

"Dilsiz olmuşuz, dilsiz! Gül soluk! Gülbahçesi sarardı mı? Bundan böyle bülbülden, başından geçenleri duyamazsın."

Bir gün gülbahçesi solar. Gülbahçesi solduğunda, gülün namesi de biter. Gül,namelenecek gülü bulamadı. Bülbül namelenecek gülü bulamaz artık. Her yer sararır, her yer bozarır. Mevsim sonbahardır. Kış yakındır. Güller yapraklarını döker, çiçeklerini batırır. Artık bülbül de söyleyecek hiçbir şey bulamaz. Çünkü ona aşk veren ona şevk veren, ona muhabbet veren güller, sararıp sormuştur. Güller sararıp solduğunda da bülbüller suskun olur. Bülbüller suskun olduğunda da başından geçenleri anlatamaz olur.

El Fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=YrM2Z0IUuOY&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=5

MESNEVİ-İ ŞERİF 30-35. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Herşey sevgilidir. (30. beyit.) Aşıksa bir perde, diri olan sevgilidir. Aşıksa bir ölüm, kimin aşka meyli yok ise kanatsız bir kuşa döner. Eyvahlar olsun ona. Sevgilimin ışığı önde, ardda olmadıkça, nasıl önü ardı akıl edebileyim ben. Aşk, bu sözün söylenmesini ister. Ayna gammaz onlmaz da ne olur. Aynan, biliyor musun neden gammaz değil. Yüzünden toz pas silinmemiş, arınmamış da ondan."

(Ezan okunmaya başlar: Aziz Allah, Kerim Allah, Celil Allah, Cemal Allah,Settar Allah, Gaffar Allah) Herşey sevgilidir. Hz Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri, öyle bir sufi anlayışı, öyle bir tasavvuf anlayışı, öyle bir din anlayışı, öyle bir varlık anlayışı, öyle bir varlığı var eden anlayışın üzerine öyle bir metafor, öyle bir anlayış, öyle bir derinlik, öyle bir genişlik koyuyor ki herşey sevgilidir diyor. Bu vahdet i vücut, henüz daha Muhyiddin i Arabi hazretlerinin dilinden çıkmadan, belki de Allahu alem, vahdet i vücut düşüncesinin üstünde bir felsefe ve düşüncedir. Her şey sevgilidir. Bunun üzerinde çok tefekkür edin. Hakkınızı helal edin, bütün insanların, bütün insanların bu duygu da bu felsefede var olduğuna inanırım, kendimce. Benimki hayalperestlik ve bütün herkesi şöyle bir tefekkür edin. Kendinizce şöyle bir düşünün. Kendinizce şöyle bir algınızı açın ve her şeyi sevgili gördüğünüze bakın ve karşınızdaki insanın da öyle gördüğünü düşünün ve bütün insanların siz de dahil her şeyi sevgili olarak görmeye bakın. Dünya üzerinde yanlışlık ve eksiklik kalmayacaktır.

Kısacık bir tefekkür edin. Evinizi tefekkür edin. Evinizdeki eşinizi çocuklarınızı, eşyalarınızı, gördüğünüzü görmediğinizi, elinizin altında bulunan

bulunmayan her şeyi tefekkür edin. Eşlerinize bakın bakalım. Onlar size sevgili mi? Sevgili değilse, sevgili görün siz onu. Eşinizi sevgili görün, çocuklarınızı sevgili görün. Koltuğunuzu sevgili görün, kitabınızı sevgili görün, içecek suyunuzu sevgili görün, iftarlığınızı sevgili görün, zeytinin çekirdeğini sevgili görün, hurmanın çekirdeğini sevgili görün, atacağınız domatesin kabuğunu sevgili görün, sıkacağınız bulaşık deterjanını sevgili görün, tarayacağınız tarağı, saçınızı tarayacağınız tarağı sevgili görün, saçınızı sevgili görün, saçınızın bir tanesini sevgili görün, tırnağınızı sevgili görün, tırnağınızın bir tek ucunu sevgili görün, basacağınız toprağı sevgili görün, basacağınız taşı sevgili görün. Arabanızı sevgili görün, kontağınızı sevgili görün, oturacak koltuğunuzu sevgili görün, işyerinizi; işyerinizin anahtarlarını, eşyalarını sevgili görün. Dışarı çıkın. Elektrik direğini sevgili görün. Ağaçları, çiçekleri, böcekleri, meyveleri, sebzeleri, yolunuzda gördüğünüz çöp bidonlarını sevgili görün. Çöpü sevgili görün, orada ölmüş bir hayvan leşini sevgili görün. Onun kokusunu da sevgili görün. Ve kainatta sevgili görmediğiniz bir zerre kalmasın. Esvabınızanıza, bakın gömleğinize sevgili görün. Bakın, kravatınıza sevgili görün. Pantolonunuza bakın sevgili görün, iç çamaşırınıza bakın sevgili görün, koltuğunuzun altında temizleyeceğiz kıllarınızı sevgili görün, kullandığınız suyu sevgili görün, dışkınızı sevgili görün, sevgili görün, her şeyi. Her şeyi sevgili görün. Konuşacağınız kelimeyi sevgili görün, sevgilinize konuştuğunuzu düşünün. Tükürürken tükürüğünüzü sevgili görün, tüküreceğiniz yeri de sevgili görün. Tebessüm edeceğinizi sevgili görün, kızacağınızı da sevgili görün, haykıracaksınızı sevgili görün, küseceğinizi sevgili görün, darılacağınızı sevgili görün, size laf söyleyeni sevgili görün. Laf söyleyeceğinizi de sevgili görün. Tefekkürlerinizi genişletin.

İşte melekleşmek, işte meleklerin üstüne çıkmak! Melekler otursun, saçını başını yolsun. Hayatınızı şöyle bir algılayın. Sevgili gördüğünüz hiçbir şeyiniz yok. Ne kadar vahşetin içinde yaşıyoruz, ne kadar karanlığın içinde yaşıyoruz, ne kadar kabz halinin içinde yaşıyoruz. Meğer ben ne sevgisizmişim, meğer ben ne aşksız bir insanmışım. Meğer ben taş toprak dahi değilmişim! Onun dahi sevgilisi varmış, meğer ben ne zalim bir insanmışım! Ben ne karanlıkların içerisinde dolaşan bir kimseymişim. Sevgili görememişim gözümün gördüğü her şeyi. Sevgili görememişim, elimin tuttuğu her şeyi. Sevgili görememişim, yüreğimin hissettiği her şeyi. Eğer sevgili görebilmiş olsaydım, sevgilim diyebilmiş olsaydım her şeyi, her şey bana aşık, ben her şeye aşıktım. Ama öyle görememişim. İşte Hazreti Mevlana diyor ki her şey sevgilidir. Ne derinlemesine bir söz, ne büyük bir söz, ne kutsi, ne kutsal bir söz! Söz Allah'ın Hz Mevlana'nın gönlüne akıttığı bir kelam. Her şey sevgili, baktığın gördüğün, duyduğun, duymadığın, hissettiğin her

şey sevgili, her şey ve her şey sevgili ise her şey hürmete layıktır. Her şey sevgili ise her şey kıymete layıktır, her şey sevgili ise her şey baş tacı etmeye layık ve her şey sevgili.

Kıymetli dostlar Hz. Mevlana der ya benim dinim aşk dini. Benim kitabım aşk kitabı, benim peygamberim aşk Peygamberi. Aşka bağlar, sevmeye bağlar, her şey. Benim anam da aşk, babam da aşk der. Beni aşk doğurdu der. Kendisinin doğduğu yeri dahi aşk olarak söyler. Annem de, babam da aşk derken, zahiri anne babasını söylemez. Annesinin de babasının da Allah olduğunu söyler. Der ki annem de babam da sensin! Orada anneyi ve babayı görmez ve kendisini aşkın çocuğu olarak dillendirir. Der ki ben aşkın çocuğuyum. Ben aşk dinine mensubum. Bu öylesine yüksek bir sevda, bu öylesine yüksek kutsi bir duygudur ki bütün kâinattaki gözünün gördüğü her şeyi sevgili görür. Bu, kâinattaki gözünün gördüğü her şeyle barışık demektir. Onun savaş halinde olduğu bir tek şey vardır. Allah'ın sevmediği şeylerdir. Savaş halinde olduğu bir tek şey vardır, nefsidir ve şeytandır. Onlarla sevgilisi savaş emrini verdiği için savaşır , onlardan nefret ettiği için değil. Cenab ı Hak, aşkın padişahı olan Allah, onlarla savaşılmasını emrettiği için onlarla savaşır. Yoksa onlardan nefret ettiğinden değil. İnsan nefret etmediğinden savaşır mı? Emir ile savaşır. İşte o da emir ile savaşanlardandır. Emirle nefsiyle, şeytanla savaşır. Emirle ahlaksızlıklarla savaşır. Ahlaksızlar ile değil. Ahlaksızlıklar ile savaşır. Emirle savaşır ve bu savaşmayı kutsi görür bu savaşmayı yüce görür ve bu savaşmayı mutlaka ve mutlaka olması gereken olarak görür. Ama Hazreti Mevlana varlığa komple sevgili gözüyle bakar. Bir şey var ise, o sevgilidir onun için. O yüzden herşey sevgilidir.

Aşıksa bir perdedir ve herşey sevgilidir. Aşığın üzerinde yansır. Aşık bir perdedir. Aşığın üzerinde her şey, simülasyon gibi üzerinde nakş olur. Aşığın üzerinde görülür her şey ve aşık bir perdedir. Varlığın perdesidir. Varlığın derecelerinin perdesidir ve aşığın üzerinde varlığın bütün dereceleri, an ve an görülür. Aşk, aşığın üzerinde tecelli etmektedir. Aşkın tecelli edeceği yer aşıktır. O yüzden aşığın üzerinde varlığın bütün dereceleri an ve an gün ve gün ay ve ay yıl ve yıl, onun üzerinde tecelli etmektedir. O yüzden siz, aşkı seyretmek istiyorsanız aşığa bakacaksınız ve aşkın üzerindeki varlığın derecelerine bakacaksınız. Aşığın üzerindeki tecelliyatı seyrederekten (aşık bir perde çünkü) aşkı anlayacaksınız. Aşkı dinleyeceksiniz, aşkı bileceksiniz. Aşkın hikmetine dalacaksınız. Aşkın deryasına dalacaksınız. Bunun için bir aşık gerek, aşığım perdesinden izlemek gerek.

İşte Hazreti Mevlana, herşey sevgilidir ama aşık bir perdedir. Aşkın tecelli edeceği yer perdedir. Ağacı görmek istiyorsan, aşıkta görebilirsin, meyveyi görmek istiyorsan aşıkta görebilirsin, üzümü görmek istiyorsan aşıkta

görebilirsin. Sen arş ı alayı görmek istersen, aşıkta görebilirsin. Lehf i Mahfuz okumak istiyorsan, aşıktan okuyabilirsin. Eğer sen arşı alanın etrafında deveran etmek istiyorsan, aşığın etrafında onu görebilirsin. Aşık, aşkın perdesi gibidir. Aşık ötelerden gelme, ötelerden bu taraflara getirilme, toprağı ayrı, suyu ayrı, kanı ayrı, canı ayrı, ruhu ayrı. Onlar ayrı bir kavim aşıklar. O yüzden herşey sevgilidir ama sen aşığa baktığında, aşkın tecelliyatını göreceksin, varlığın tecelliyatını göreceksin. O zaman bir aşık bul kendine ve o aşığa bak, o aşığı seyret, o aşığın derinliklerinde dolaş.

Uzayın derinliklerini anlamak istiyorsan, aşığın derinliklerinde dolaş. Sen Merih'i, Merkür'ü, Mars'ı izlemek istiyorsan, aşığın derinliklerinde dolaş. Sen Allah'ı tanımak istiyorsan, aşığın derinliklerinde dolaş. O, aşkın perdesi çünkü. O, onun üzerine tecelli ediyor. Hani sinemaya gidersiniz. Sinemada kimlikler vardır, kişilikler vardır, sinemada kötüler vardır, iyiler vardır. Sinemada, replikler vardır, sözler vardır ve sizin gözünüzün önünde canlıymış gibi dolaşır. Heyecanlanırsın, hüzünlenirsiniz, ağlarsınız, titrersiniz, büyük bir kasırgaya tutulursunuz. Aynı duyguları yaşarsınız. Çünkü perdede bir sinema vardır. Perdede karakterler oynamaktadır. Perdenin üzerinde karakterler canlandırılmaktadır. Aslında siz perdeyi izlemektesiniz, perdedeki kimlikleri, perdedeki kişilikleri izlemektesiniz. Gözünüz yanıldı. Perde var önünüzde. Kovboy silahını çekti. Ban, ban, ban…Vurdu! Perdede vurdu, perdede vururken aslında, senin beyninin içinde vurdu. Senin beyninin içinde dolaştı o, senin beyninin içinde var oldu o, aslında sahdeydi. O sahneyi senin beynin canlandırdı. Senin beynin o sahte olan şeyi gerçekmiş gibi gördü. Uyannnn! O nasıl sahte ise bu alemde sahte. Bu alemde işte o perde gibi. Beyninde senin canlandı. Bu sohbet senin beyninde canlandı, bu sohbet senin beyninin içinde dolaştı. Bu sahte, senin için geçici, fani, sahte! Sahte!

Her şey aşığın perdesinde saklı. Aşığı iyi izle, aşığı iyi dinle, aşığı iyi sev, aşığa iyi tutun. Aşık seni gerçeğe götürecek çünkü. Aşığın üzerinde tecelli eden gerçek. Aşığın üzerinde! Ve o aşık, aleme perde. Bunun başka mesnevi şerhlerinde, ayrı bir noktadan görüntüsünü görebilirsiniz belki de. Okumadım ama bunu farklı görebilirsiniz, farklı okuyabilirsiniz. Buradaki aşıksa bir perdedir. Engel noktasında değil. Perde vardır engeldir. İman yetmiş perdedir, yetmiş perde. Siz her "la ilahe illallah" deyişte, bir perdeyi açarsanız, bir perdeyi kaldırırsanız. O perde, gerçeğe ulaşan yolda açılan perdelerdir. Aşıksa, aşkın perdesidir. Aşk ona tecelli eder. "Hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım." Onun gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, söyleyen dili olurum. O aşık, aşkın tecelli ettiği perdedir. O yüzden aşk,

bütün varlığa tecelli eder ve bütün varlığa baktığınızda, varlığın değişik derecelerini görebilirsiniz.

Varlığın en üst varoluş derecesi Hazreti Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in varlığıdır. Varlık derecelerinin en üstünüdür. Varlık derecelerinin en kıymetlisidir. Varlık derecelerinin en alasıdır. Varlık derecelerini bu noktada aşağı indirdiğinizde, nefsine uyan insan hayvandan daha aşağı mahluktur. Bu noktada varlığın en alt derecesidir. Öyle diyelim, kısa keseyim. Varlık derecesi olarak en üst derece, Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin derecesidir. İşte aşığın üzerinde hepsini de izlerseniz. Diyeceksiniz ki Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in derecesini de mi izleriz.

Evet! O yüzden dedi Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, "Benim varislerim, Ben-i İsrail peygamberlerinin üstündedir. Benim varislerim, Ben-i İsrail peygamberlerinin üstündedir. Ashabım yıldızlar gibidir. Hangisine sarılırsanız, beni bulursunuz." Aşık, gökteki yıldızlar gibidir. Aşık, yeryüzünün yıldızıdır. Aşık, mana aleminin yıldızıdır. O yüzden o, gerçeğe ulaşılan yolda engel değil; gerçeğin yansıdığı, gerçeğin tecelli ettiği perdedir. Diri olan sevgilidir, aşıksa bir ölüm. O zaman senin gördüğün aşık , gerçekte bir ölüdür. Senin gördüğün her şey, sevgili dediğin şey gerçekte ölüdür. Diri olan Allah'tır, diri olan aşktır. Aşk bütün ölü şeylerin üzerine tecelli ederekten, kendi tecelliyatını izletir. O hayatta değildir. Ya? Hayatta olan, diri olan Allah'tır. Diri olan Allah'tır! O zaman senin diri gördüğün şey, Allah'ın dirisidir. Diri olarak gördüğün şey Allah onu diriltmiştir. Diri olarak tuttuğun şeyi, Allah diriltmiştir. Sakın gördüklerine aldanma, gördüklerine kanma, o yansımaya yanılma. Rüyada kolunun kırıldığı gibi gör bu alemi, rüyada tabancayla vurulmuş gibi gör bu alemi. Rüyanda sorguya çekilirsin, terlersin terlersin, terlersin ya o rüya gerçektir aslında. Bu alemi o rüya gibi gör. Nasıl uyandığında kolum yerindeymiş diyorsun ya, oysa acısını hissetmiştin, bu dünya aslında o rüya gibidir. O zaman nasıl rüyanda canlı gördüğün şeyler aslında canlı değildi, sana öyle geliyordu. Ama aslında onlar canlıydı. Onlar diriydi, orada konuştular seninle. Hani dün gece rüyanda aksakallı birisi gelmişti, hadi kalk demişti sana. Sen de o aksakallı gerçekten geldi zannedip titreyerekten kalkmıştın ya. O gerçektİ aslında. Asıl bu alemdeki her şeye ölü ve bu ölüyü dirilten şey, Allah! Kendinİ diri zannediyorsun. Filmdeki senaryo, filmdeki kovboy gibi, filmdeki kovboy gibi, filmdeki kovboyu canlı görüyorsun ya, işte bu alemi de sen öyle canlı görüyorsun. Allah bizi muhafaza eylesin.

Aşık ölür. Kimin elinde, kimin elinde? Maşukun elinde. O onu istediği gibi evirip çeviryor, onun üzerinde istediği gibi tecelli ediyor. Ona istediği rolü oynatıyor. Ona istediğini yaptırıyor. Aşıksa, onun istediği rolü oynuyor.

Onun istediği hale bürünüyor, onun istediği gibi oluyor. Aslında aşık, kendisi değil. O rol biçenin rolünü oynuyor. O zaman ölü, ölü! Dükkanda çalışan bir eleman. Rafı burdan kaldır buraya koy. Ordan kaldırdı oraya koydu. Aklı var mı var ama o, onun sözünü yerine getirdi. onun sözünü yerine getirerekden, onun gönlünü kazandı. Memnun oldu o. Benim dediğimi yerine getirdi. Öbürkü aklına vurdu. Bana buraya koymasak olmaz mı? Olur. O da koymadı, aklına vurdu o. Aklına vurdu. Öbürküne kaldır buraya koy, dedi. Kaldırdı koydu, aklına uymadı. Vayy! Ne kadar güzel. Aşık aklına vurmayan, şeytan değil! Şeytan aklına vurdu, dedi ki benim yaradılışım farklı, benim yaradılışım farklı. Ben ona nasıl secde edeyim. Dedi ki sen yeryüzünde fesatlık çıkaracak bir tür mü yaratmak istiyorsun? Aklına uydu şeytan. Şeytan aklına uyuduğu için aşıktıktan payı olmadı. Aklına vuranlar! Aşıklıktan asla payınız olmayacak. Aşıktan payınız olmazsa, eşeklerden bir farkınız olmayacak. Eşeklerden bir farkınız olmazsa, bu dünyadan böyle göçüp gideceksiniz. Akla vurdu çünkü! Şeytan, ebediyen huzurdan kovuldu, aklından dolayı. İşte Hazreti Mevlana diyor ki:

" Kimin aşka meyli yok ise kanatsız kuşa döner."

Kuş uçar. Aşka meylin yoksa kanatsız kuşsun. O zaman aslında kuş değilsin sen. Kuş dediğimizde, gökyüzünde uçan bir varlıktır, uçan bir hayvandır. Uçabilene kuş denir, her kanatlıya kuş denmez. Tavuk da kanatlıdır,uçmaz. Kel tavuk da kanatlıdır uçmaz. Horoz da kanatlıdır. Uçmaz, biz onu uçuyor görmeyiz. Üç metre, beş metre giderler, tökezler gider o. Kuş uçar, kuş uçar! İşte aşıksa, o uçar! Burda temsil vardır. Aşık uçar. E kanadın var, uçamıyorsun! Aşık değilsin. E kanatsızsın, kuşa benziyorsun. Yine kuş değilsin, uçamazsın. Kuşa benziyorsun ,kuş değilsin, kuş gibisin. Kuş değilsin ama insan gibisin. İnsan değilsin. Ya? Görüntün insan, ya görüntün insan, ahlakın insan değil. Nice görüntüsü kuşa benzeyenler var, uçamıyorlar. Nice kanatlılar var, uçamıyorlar. Nice görüntüsü insan olanlar var. İnsanlıktan uzak. Kur'an-ı Kerim ondan hayvandan daha aşağı varlık diyor. O zaman her gördüğün iki ayaklı yürüyeni insan zannetme. Her gördüğün kanatlıyı kuş zannetme. Aşıksa uçacak, aşık değilsen kanatsız kuşa benzersin.

"Eyvahlar olsun ona."

Eyvahlar olsun, binbir kere ona! Eyvahlar olsun sayısız hem! Eyvahlar olsun ki eyvahlar olsun ona! Aşktan nasibi yok. Sevememiş hiç, hiç sevgiye doğru adım atamamış . Bir şeye aşık olamamış. Oturup aşık olduğuna ağlamamı. Oturup aşık olduğunu düşünememiş. Oturup aşık olduğu için burnundan sümüğünü akıtamamış. Aşık olduğu için ağzından tükürüklerine çıkaramamış. Salyasını akıtamamış. Gidip başını dağa taşa vuramamış. Uykusuz geceleri tanımamış. Yağmurlu günlerde aşkının hürmetine yağmurun

arasından gitmeyi hesaplayamamış. Islanmadan gelmek istiyorum sana deyip yağmurun aralığından dolaşaraktan geliyorum deyip, ona doğru yürüyememiş. Aşkını hedefleyememiş. Aşıklığını hedefleyememiş. Gözünden yaş akmamış, burnundan sümük akmamış, ciğeri yaralanmamış, elbisesi yırtılmamış! Onun için ah vah edilmemiş, o gözünden bir damla yaş akmamış onun, aşıklıktan uzak bulunana binlerce, yüzbinlerce, milyonlarca kez eyvahlar olsun ona! O sevmekten uzak, o her şeye menfaat gözüyle bakmış,, her şeye akıl gözüyle bakmış, her şeye para gözüyle bakmış, her şeye makam gözüyle bakmış, her şeye madde gözüyle bakmış, nasıl faydalanırım diye bakmış. Namazı fayda görmüş, orucu fayda görmüş. Zikri fayda görmüş, cemaati fayda görmüş. Menfaat sistemi oluşturmuş. Kendinde âşıklık payı yok. İnfak edememiş!

Bugün bir dosta da dedim. İslam infak üzerine kurulur dedim, paylaşım üzerine değil. Aşık infak eder, paylaşmaz. İslam infak eder paylaşmaz. Paylaşmak bir sana, bir banadır. Paylaşmak iki sana bir banadır, paylaşmak üç sana bir banadır, paylaşmak beş bana, bir sanadır. Paylaşmak adaletlidir, adaletsizdir. Paylaşır, bana da der. İslam; âşıklık, intaktır İnfak! Benim değil der, al kiminse onun olsun! Onun değildir. Bu dünya, aşığın malı değildir. Bu dünyanın içindekiler, aşığın malı değildir. Bu dünyada var olan herşey, sevgilidir, onundur! Aşığın değildir. O yüzden, Hazreti Peygamber Sallallahü Aleyhi ve Sellem Hazretlerinin evinde, ertesi güne yiyecek bir buğday tanesi, bir hurma tanesi kalmaz idi. Aşık idi, aşık olduğundan her şeyi sevgili görürdü ve her şeyi sevgilinin sevgililerine İnfak ederdi. İslam infak dinidir. İnfak! Televizyonlardaki insanların, islam paylaşım dinidir, dediğine inanmayın, onlar şirk ehlidir, şirk! Onlar şirk üzerinde yürüyorlar. İslam paylaşım değildir. İslam İnfak etmektir, verdiğini unutmaktır, verdiğini görmemektir, verdiğini bir daha asla ve asla almamaktır. Çıkmışlar koca koca profesörler, islam paylaşım dinidir diyor. Neyi, kiminle paylaşıyorsun? Senin mi ki? Senin gördüğün anda müşriksin. Asla benim diyemezsin.

Aşık infak eder, vücudunu, nefesini her şeyini! Aşık infak eder sevgiliye O bir tane can infak efer. Ona o binbir tane can verir. İster verir ister vermez ama adetullahıdır verir. Aşık infak eder. Her şeyini sevgiliye vakfeder. Her şeyini sevgiliye harcar. Çünkü herşey sevgilidir. Eğer her şey sevgili ise sevgiliden sevgisini mi kıskanıyorsun? Sevgilinden sevdiğini mi kıskanıyorsun? Madem her şey sevgilin de sevgiline verdiğini, ben verdim olarak mı görüyorsun? Sevgiliden sevgiliye gitti. Sevgiliden geldi, sevgiliye gitti. Sevgiliye geldi, sevgiliye gitti. Sevgili! İşte o aşıklıktan nasibi olmayana, eyvahlar olsun ona.

Dostlar sevdiğiniz bir şey olsun. Ama gül olsun, ama çiçek olsun, ama diken olsun, ama ağaç olsun, ama toprak olsun, ama kedi olsun, ama köpek olsun, ama kuzu olsun, sevdiğiniz olsun sevdiğiniz! Siz sevin, siz sevin, sevilmeyi beklemeyin. Sevilmeyi bekleyenler cimri insanlardır. Sevilmeyi bekleyenler, insanlıktan nasibi olmayanlardır. Onlar, sevilmeyi beklerler. Kibirlidir onlar. Onlar yükseklerdedir. Onlar tepelerde dolaşırlar. Onlar sevilmeyi beklerler. Birisi gelsin onun başına okşasın. Birisi gelsin onu sevsin, birisi ona fedakarlıkta bulunsun, birisi ona infakta bulunsun, birisi alsın onu tepelerde gezdirsin. O tembelin tembeli, aymazın aymazı, körün körüdür o. O, körün körüdür o. Onun ciğerinde ciğer yok. Onun yüreğinde damar yok. Onun kalbinde gönül yok. O bekleyecek. Dağlardaki taş dahi sever, dağdaki keçi dahi sever. Uçan sinek dahi sever ama o hayvandan daha aşağı mahluk, bekler ki birisi bana aşık olsun diye.

Heyhat! Seven sevilir ahmak, seven sevilir. Asla sevmeyenler, sevilmez, asla! Ve o kimse şunu der: "Beni hiç kimse sevmiyor ki." Sen hiç kimseyi sevemedin. O yüzden. Sen beni sevmiyorsun ki. Sen sevmedin de o yüzden sevilmiyorsun. Sen aşık olsaydın, herkes sana aşık olurdu. Sen bir şeye aşık olsaydın, her şey sana aşık olurdu. Her şey, sana aşık olurdu. Sen bir şeye aşık olacaktın. Sen bire aşık olacaktın. Bütün birler sana aşık olacaktı ama sen o aşıklığı yapmadın ki. Sen nefsini sevdin. Sen nefsini sevdiğin müddetçe, sana gelecek aşık bulunmayacak. Senin yolun, gerçek aşıkların yanına uğramayacak. Sen debelenip duracaksın bataklığa saplanmış eşekler gibi. Debelenip duracaksın!

Sen, al yüreğini eline! Hadi bu gece tövbe gecesi, hadi bu gece ramazan gecesi. Hadi bu ay oruç ayı, bu ay kur'an ayı, bu ay aşıklar ayı, bu ay sevgililer ayı, bu ay aşıkların üveyik kuşu gibi aşka doğru uçtuğu bir ay. Hadi sen de şu aşıklar kervanına katıl. Hadi sen de şu sevenler kervanına katıl. Hadi sen şu sevgililer kervanına katıl. Şu nefsini vur taşa. At bir kenara, seviyorum de seviyorum. Yürü, sev! Sev, sev! Bir şeyi sev! İki elinle tut, yüreğinle tut, dişinle tut, azı dişlerinle tut, gözlerinle, ellerinle tut, ayaklarınla tut. Her şeyinle tut. Bir şeyi tut ve sev. Eğer bu tuttuğun şey, kuru bir meşe dalı olacak, vallahi de hurma çıkacak ondan, billahi de hurma çıkacak ondan. Meşe dalından hurma çıkacak mı diye düşünme. Öylesine aşık ol, öylesine sev, öylesine tutun. Vallahi de billahi de bir anda hurma yiyeceksin ondan. Öylesine inan. Ne yaptı Hazreti Muhammed i Mustafa, kuru hurma çöpünü dikiverdi. Diki verdi herkesin gözünün önünde, herkesin gözünün önünde, çöle saplayı verdi hurma dalını. Çöle saplar saplamaz hurmasını veriverdi mübarek. Hemen dallarını eyi verdi, hurma meyvesini dikiverdi,

hemen yediler aldılar. Aşık, hurmayı anında yiyendir anında! Mahşeri bekliyor kardeş.Ahhh! Aşık hergün hurma yiyor.

Gökten sofra iner aşığa her gün, sen mahşeri bekliyorsun. Mahşer uzak! Mahşer uzun! Aşık an be an, gökten sofralar iner ona. Sen aşık ol sofra önünde. Sen seviyorum de, yürü. Yüreğinden kan damlasın isterse ve arkandakiler patinaj çeksin. Annendi, babandı, dedendi, eşindi, sevgilindi, kızındı, karındı, çocuklarındı, oğlundu. Hepsi de patinaj çeksin. Sen yürü sevdana doğru. Üzülme! Eğer sen gerçek sevda ehli isen, sevdanda samimi isen, aşıklığında samimi isen, senin aşıklığına aşık olacak herkes. Karısız da kalmazsın, çocuksuz da kalmazsın. Bin tane kadın gitse, bin bir tane kadın verir sana. Karımı yok sana. Sen bırak sen! Aşık ol sen. Sen aşık ol, aşık ol. Sen aşıklığına doğru yürü. Alem sevgili sana. Yürüyecek! Ama aşıklıktan payı yoksa; eyvahlar, eyvahlar, eyvahlar, eyvahlar olsun sana. Aşıklıktan payı olmayanlar, orucu kasten terk edenler, namazı kasten terk edenler, farzları kasten terk edenler, aşıklıktan payı yok. Kasten haram işleyenler, haramı helal gibi yiyenler, aşığız diye caka satmayın! Aşıktıktan payınız yok. Aşıklıktan payınız yok. Aşık, bir şeye aşık olduysa, her şey ona aşıktır. O yüzden Allah bizi o aşıklıklardan eylesin, aşıklardan eylesin inşaallah!

https://www.youtube.com/watch?v=TWiKlgVJG6w&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl

MESNEVİ-İ ŞERİF 33-35. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Sevgilimin ışığı önde arkada olmadıkça nasıl önü ardı akıl edeyim ben. Allah Allah! Aşk, bu sözün söylenmesini ister Ayna, gammaz olmaz da ne olur. Aynan biliyor musun neden gammaz değil. Yüzünden toz pas silinmemiş alınmamış da ondan."

Aşık öylesine sever, öylesine sever, öylesine sever ki her an sevgilisinin hayali ile yaşamaya başlar artık. Onun bir anı yoktur ki sevgilisinin hayali gözünden çıkıp gitmiş olsun. Onun bir anı yoktur ki sevgilisiyle konuşmamış olsun. Onun bir anı yoktur ki sevgilisi ile tefekkür etmemiş olsun. Onun bir anı yoktur ki sevgilisi ile beraber zikir leşmemiş olsun. Onun bir anı yoktur ki sevgilisinin ilamına bir şey yapmış olsun. Onun bir anı yoktur ki sevgilisinin izinden gitmemiş olsun. O öyle bir hale gelir ki artık onun gözünde bir tek sevgilisi vardır. Onun dilinde tek sevgilisi vardır. Onun kulaklarında bir tek sevgilisi vardır. Onun elinde, ayağında, yüreğinde, kalbinde, önünde, arkasında, sağında, solunda, sevgilisi vardır. O yüzden, Hazreti Mevlana Celaleddin-i Rumi Hazretleri der ki duasında: "Yarabbi, önümü nur eyle, arkamı nur eyle, sağımı solumu nur eyle, kalbimi nur eyle, azalarımı nur eyle" diye dua eder ve o duası onun her an sevgilisinin hayali ile baş başa kaldığındandır. Artık onun yön ciheti kalmamıştır, artık onun ciheti yoktur eski dilde. Artık onun altı üstü yoktur. Artık onun sağı solu yoktur. O Beytullah gibidir, yönsüzdür artık o. Dersiniz ki Beytullah'ın yönü var mı? Beytullah'ın yönü yoktur. Beytullah'ın yönü her yönedir.

İşte aşık da Beytullah gibi olur haşa. O yönsüz olur. Onun yönü bir tek ve bir tek sevgilisidir. Onun altı, üstü, yanı, sağı, solu, sevgilisidir. O sevgilisinin

nuru olmadıkça yürüyemez, sevgilisinin nuru olmadıkça konuşamaz. Sevgilisinin nuru olmadıkça o tutamaz. Sevgilisinin nuru olmadıkça, yürüyemez. Onun oturması, kalkması, yemesi, içmesi, sevgilisinin nuruyladır. Sevgilisi ona bir nur verir. Ona özel bir nurdur o. Bu ona özel bir nur zikrullah ile olur. Onun yaptığı zikrullahtan Cenab ı Hak bir nur peydah eder. Onun kıldığı namazdan, Allah bir nur peydah eder. Onun tuttuğu oruçtan Allah bir nur peydah eder. Onun yaptığı cömertlikten Allah bir nur peydah eder. Onun yaptığı iyiliklerden Allah birer nur peydah eder. Allah bütün müminlerin yaptıklarına böyle nur peydah eder. O mümine özeldir o. O zikrullah ettiği müddetçe, o nur onun yanına gelir. O zikrullah o nurla hemhal olur. O başlar Allah, Allah, Allah, Allah, Allah, demeye. Nur onun önündedir. O da onunla beraber, Allah, Allah, Allah, Allah zikreder , öyle bir an gelir ki nur mu onu zikrediyor, o mu nuru zikrediyor, iki zikir birleşir. Zikreder. O nurun içerisine oturuverir. Artık ikisi beraber Allah demeye başlarlar ve o nur renkten renge girer. Halden hale girer. O manadan manaya girer ve çekilir nur. Dışarıdan o kendi ruhunu ve nurunu görür. O nurun içerisinde görür kendisini ve bakar ki ayrı bir renkte, her Allah değişte rengi değişir. Her Allah deyişte manası değişir. Her Allah değişte dili değişir. Her Allah deyişinde kalbi değişir. Her Allah deyişinde yüreği değişir. Bakar ki o nurun içerisinde o sevgilisini zikreden o sûfinin, kalbi genişledikçe genişler. Yukarıdan seyreder onu iki varlık gibi olurlar. Aslında iki varlık yoktur, sonra o tek varlığa dönüşecektir yine. Ama zamanı vardır. O yüzden o zikrullah onda devam eder, oturur o kimse. Görür, o kimse, o sûfi kendisini görür nurun içerisinde. Onun eklemleri kalmaz. Onun bütün bedeni nur olmuştur artık. O zikrullahın nuru ile nurlanmıştır ve o zikrullaha devam ettikçe o bütün alemi de içine almaya başlar.

Artık o bir alem olur. Alem onun içindedir ve alem mi onun içine girmiştir o mu alemin içine girmiştir karıştırır bir zaman o derviş onu ve seyri sulûkta bunlar yaşanır ve üstâdına gider o kimse. Der ki ben böyle bir nurun içerisinde yaşıyorum. O kimse zikrullahtan kendini alamaz hale gelir. Zikrullah onu çepeçevre sarar. Dünya ona laşe gelir, insanlar ona laşe gelir. Hayat ona laşe gelir. O nurun içinden çıkmak istemez o. Nur da onun içinden çıkmak istemez. O devamlı o zikrullah halinin içeride kalır o kimse ve zikrullah ettikçe orada ferah bulur. Artık onun sığınacağı bir yer vardır. Artık onun sığınacağı bir mekan vardır. Her türlü kirlilikten uzak, her türlü hainlikten uzak, her türlü vefasızlıktan uzak, her türlü her şeyden uzak, Allah vardır artık. O ana kadar zikrullahı öyle bilmiyordu o. O ana kadar gideceği yerin, oraya gideceğini de bilmiyordu. O halakada zikrullahın böyle kerameti olacağını bilmiyordu. O ana kadar herkes gibi o da

yüz tane besmele çekiyordu, yüz tane salat u selam çekip atıyordu kenara. Zaten diyordu ki ders bu kadar. Zannediyodu ki zikrullah bu kadar. Oysa öyle değildi. O sevgilinin nuru ile nurlanmak vardır. O sevgilinin nuru ile nurlanmak için, oturup iki dizinin üzerine zikrullah etmek gerekiyordu. O sevgilinin nuru ile nurlanmak için, edep lazımdı, ahlak lazımdı, âşıklık lazımdı, kulluk lazımdı. İşte o zikrullah ile onun nuru farklı bir noktaya gider.

Orucun da öyle bir nuru vardır. O kimse oruç tutmaya başladığında, oruç onun önünde Cenab ı Hak bir nur peydah eder. Oruç tuttuğunda o nurun içindedir o. Allah'ı zikirle birleştirdiği zaman, hem oruçlu hem nurlu, ooo hem zikirli, hem oruçlu, hem namazlı üçü de hemhal oldu. Nurdan nura geçti, namazdan namaza geçti, namazdan oruca geçti, oruçtan zikire geçti, tespih tanesi gibi nur tanesi gibi. Vaktin çocuğudur. Sûfi vaktin çocuğudur derler ya vaktin çocuğudur. Her vaktin bir nuru vardır. Her vaktin bir ibadeti vardır. Her vaktin bir zikri vardır. Her vaktin ayrı bir rengi, ayrı bir hali vardır. Sûfi; o renkten renge, o halden hale, o zikirden zikire, o ibadetten ibadete geçerken hiç nurdan ayrılmamış olur ve hayatın nuru nura eklenmiş olur. Nurdan nura geçiş yapar, namazdan oruca, oruçtan namaza, namazdan zikre, zikirden selama, selamdan iyiliğe, insanlarla güzel ahlaka insanlarla temiz ahlaka koşturdukça, nurdan nura geçer ve her nuru tatmak ister artık. Her nuru görmek ister. Acaba bir yetimin başını okşamanın nuru nedir, acaba bir fakiri doyurmanın nuru nedir, acaba bir yoksulun yoksulluğunu kaldırmanın nuru nedir, yardıma ihtiyacı olanın yardımına koşmanın nuru nedir, bir çocuğu sevmenin nuru nedir, insanın evine giderken bir kilo şeker alıp götürmenin nuru nedir, hep o nurun içerisinde hayatını devam ettirir.

İşte Hazreti Mevlana diyor ki sevgilimin nuru önümde ardımda olmadıkça, ben yönümü tayin edemem. Sevgilinin nuru onu artık götürür, onun aklı kalmamıştır, onun kendi idraki yoktur, o idrakini sevgiliye vermiştir. O aklını sevgiliye vermiştir. Herkes kendi kendisini akıllıyım diyip oturup hesap eder. Oysa aklını sevgiliye vermiştir. Onun aklı sevgilidedir. O sevgili ki, akıllıların akıllısı, o sevgili ki aklı yaratan, o sevgili ki akla nizam veren, o sevgili ki akla düzen veren, o sevgili ki bütün akılları kendi kudretinde tutan sevgili. İşte hazreti Mevlana diyor ki sevgilinin nuru, ışığı, önümde ardımda olmadıkça, nasıl ben önümü ardımı koyabilirim. Bu, Hadis-i Kutsi'nin tecelliyatıdır. Kul Allah'ı sever, Allah da kulu sever.

Allah kulunu sevdimi gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı, söyleyen dili olur. Aşık bu hale gelmiştir artık. Ondan konuşan Allah'tır, ondan dinleyen Allah'tır, ondan tutan Allah'tır, ondan yürüyen Allah'tır, onu sevk ve idare eden Allah'tır. Bu hale gelmeyen insanlar, bu hali

anlayamazlar. Bu hale anlayamadıkları için bunu inkar ederler, küfre düşerler. Koca koca alimlerin küfre düştüğünün sebebi budur. Bu hali anlamakdan uzaktırlar. Çünkü onlar Allah'ı zikrederlerken, zikrettiklerinden oluşan nuru görmekten uzaktırlar. Kördürler, kör! Yaptığı ibadetin nurunu görmeyen, kördür ve o körlükten kurtulmadığı müddetçe gerçek sûfi olamıycaktır. Sûfilik yolunda olacaktır.

Ey sûfilik yolunda olanlar! Zamanlarınızı boşa geçirmeyin. Allah'ı çokça zikredin. İyi ahlak sahibi olun. Oruçlarınızı düzgün tutun, dillerinizi muhafaza edin. Dillerinizi muhafaza etmezseniz, bu gayb aleminde yol yürüyemezsiniz. Hizmet etmezseniz, herkesle barışık olmazsanız, tevazulu olmazsanız, insanlara Allah ve Resul'ünün yolunu anlatamazsanız, siz bu mana aleminden bir şey almazsınız. O manâ aleminden de kapı açılmaz size. Yazıktır! Yıllarını verir sûfiler bu yola. Yazıktır! O yıllarını verirlerken bu hallere ulaşmaları gerekir. O yüzden gayret edin, dilinizi muhafaza edin. Üstâdınızı tam sevin, Resûlullah sallallahü ve sellem hazretlerine aşık olun, Allah'a vuslat olun. Kurtuluş ancak ondadır. O yüzden sûfi; bir ibadeti yaparken, şirki karıştırmadan, şirk karıştırmadan, her şeyiyle o ibadeti yapar. Allah'ı zikrederken Allah'la zikreder. Ahmet'le, Mehmet'le Hüseyin'le değil. Oruç tutarken Allah'la oruç tutar. Namaz kılarken Allah'la namaz kılar. İyilik yaparken Allah'la iyilik yapar yürürken Allah'la yürür, tutarken Allah'la tutar. Konuşurken, Allah'la konuşur, Allah'la konuşur! Şirk karıştırmaz, gizli şirk karıştırmaz. Demez ben ne güzel sohbet ettim diye. Ben ne güzel sohbet ettim diyen, şirk ehlidir. Demez ben ne güzel zikrullah yaptırdım diye. Yaptırdım diyen şirk ehlidir. Demez ben bu tekkeyi ne güzel yönettim diye. Diyen şirk ehlidir. Şirk ehlidir! Ben yaptım diyen şirktedir. Ben doyurdum, ben yedirdim, ben gezdirdim, ben götürdüm, ben koşturdum, ben yaptım.. O ben batsın! Şirk ehlidir, şirk! Bu gizli de değildir, aşikar da değildir. Ben olmasaydım o adam olmazdı, şirk! Ben olmasaydım, o kadın olmazdı, şirk! Ben olmasaydım bu olmazdı, şirk! Şirkin içerisinde yüzerken, o nur ona tecelli etmez.

Yaptığın ancak Allah için olduğunda o nur tecelli eder. O yüzden Ramazanın son on günü itikaf günüdür. İtikafa girdi desinler diye girme itikafa. İtikafa Allah'la gir. Otur dizinin üstünde, hiç kimse duymayıversin, hiç kimse görmeyiversin. Hiç kimse bilmeyiversin. Hiç kimse anlayamaya versin. Kenardan yavaşça sıyrıl, git bir yerde Allah'ı zikret, itikafa gir. De ki Rabbim, seninle itikafa gireceğim. Rabbim, seninle itikafı bitirmek istiyorum. Benim yoldaşım sen ol. Benim derttaşım sen ol. Benim yol yürüdüğüm sen ol. Benim dayanağım sen ol. Benim yaslanacağım sen ol. Benim önümde sen ol. Benim arkamda sen ol. Benim sağımda, solumda sen

ol. Sen olmazsan ben yıkılırım, sen olmazsan ben yürüyemem. Sen olmazsan benim arkam kirli kalır, sen olmazsan ben önümü göremem. Rabbim benim elimden tut. Benim dilimden tut. Benim yüreğimden tut. Benim elimden, kolumdan tut. Dizlerime derman ol. Elimde el ol, yüreğimde yürek ve seninle zikredeyim. Allah derken bir kez olsun seninle zikredeyim. O yüzden Süleyman Çelebi der ki: "Bir kez aşk ile Allah dese o lisan, dökülür cümle günahları misli hazan." Bir kez Allah'la Allah diyen bir kimse, günahı münahı kalmaz. Bir kez öylesine oruç tutan kimsenin, günahı münahı hiçbir şeysi kalmaz.

İşte Hazreti Mevlana der ki sevgilim benim önümde ardımdadır. Ey büyük pir! Sen o hale kavuşmuşsun, bunu demişsin. Biz bu hale kavuşmaktan uzakız ne yazık ki. Diyemeyiz sevgilimizin nuru bizim önümüzde ardımızda. Diyemeyiz sevgilimizin nuru sağımızda solumuzda. Şimdi bir edebiyat eseri gibi okumaktayız ya büyük pir. Ya Hazreti Mevlana! Sanki bir şiir okur gibi okuyoruz. Şiir dinler gibi dinliyoruz. O halde çok uzağız. Bizi affet! Rabbim de, bizi affetsin inşallah. Aşk bu sözün söylenmesini ister. Aşk Allah'tır. Allah, sırrının açığa çıkmasını istemez.Allah âşıklık yolunun açığa çıkmasını ister. Allah hiçbir şeyi saklı gizli bırakmamıştır. Allah Kur'an'ın gizli menfezlerinin açıklanmasını ister. Allah mana aleminde mücevheratın saçılmasını ister. Allah hiçbir şeyin gizli kapaklı kalmasını istemez. O yüzden Allah, peygamberleri ile velileriyle kitaplarıyla, bu sırlar alemini insanların önünü açmak ister. Peygamberlerden sonra velilerini gönderir. Peygamberlerden sonra o veliler, o sırlı alemler, o mana aleminden sırları alırlar, getirirler. İnsanların önüne koyarlar. işte Hazreti Mevlana diyor ki aşk bu sözün söylenmesini istemez.

"Ayna gammazsa olmaz da ne olur?" Aynadan kasıt mürşid i kamildir. Aynadan kasıt, mürşidi kamilin gönlüdür. Aynadan kasıt mürşidi kamilin kendisidir. Aşk, söylenmesi gerekenleri mürşidi kamilin gönlüne indirir. Söylenmesi gerekenleri söyleyen diri olurum dediklerinin diline indirir. Gammaz laf taşıyıcıdır. Gammaz laf üretici değildir. Gammaz kendi lafını söylemez. Gammaz başkasının lafını söyler. İşte mürşid i kamiller, en büyük gammazlardır. Peygamberler en büyük gammazlardır. Sizin kötü olarak bildiğiniz gammazlardan değil, bu gammazlığın iyisidir. Kinaye yapar Hazreti Mevlana. Bir kimse hadisi şerif söylerse gammazdır, peygamberin gammazıdır. Bir kimse ayeti kerime söylerse, gammazdır. Kur'an'ın gammazıdır. Bir kimsenin gönlüne Allah ilham ediyorsa, o Allah'ın gammazıdır.

İşte Hazreti Mevlana diyor ki, aşk bu sözün söylenmesini istiyor. Coşmuş, Fırat nehri gibi aşk. Coşmuş , deryalar kaynamakta ve kıyılara vurmakta dalgalar. İşte aşk o sözün söylenmesini istiyor ki gammazın diline

koyuyor. Aşk o sözün söylenmesini istiyor ki mürşidi kamil'in diline, gönlüne koyuyor o sözü. Diyor ki gammaz, bu sözü söylemeden olabilir mi? Olması mümkün değil. Ve o sözün o gammazdan gelecek. O sözü o gammaz yayacak. Ve diyecek ki fıs fıs fıs anlatacak. Dedi ki diyecek, dedi ki,dedi ki, diyen Allah! Ayna, sadece aksedeni söylüyor. Ney, kendisi bir ses çıkarmıyor. Bir dudak var, bir nefes. O nefes ondan bir name çıkarıyor. Neyi at orta yere, bir ses çıkaracak mı? Hayır! Musa'nın asası gibi ney, ha ney ha asa. Asanın arkasında Allah var. Neyin arkasında da Allah var. Neyin arkasındaki neyzen ne üflerse neyden o ses çıkıyor. Ney kendi başına bir ses çıkarmıyor. Gammaz kendisi laf üretmiyor. Onun gönlüne birisi bir laf koyuyor. Onun diline birisi bir laf koyuyor. O dile konularını söylüyor Allah hepimizi hayırlı gammazlardan eylesin. Aynan, aynan dediği gönül. Aynan, dediği kalp. Aynan biliyor musun neden gammaz değil? Yüzünden toz pas silinmemiş, arınmamış da ondan. Sen dersen ki kendi kendine akıl bunu sana söyletir.

Akıl bunu sana düşündürür. Benim gönlüme neden bu sözler gelmiyor denir. Akıl sana bunu söyletir. Ben profesörüm, neden böyle bilmiyorum dedi birisi. Kalbine gelmeyince, ben ne yapayım dedim, akıl bunu söyletir. Der ki senin kalbine neden gelmiyor? Bu yalan söylüyor, bu ezberledi de geldi. Bu bir yerden okudu da geldi, bu biyerden dinledi de geldi. Evet doğru, okudu dediği doğru, dinledi dediği doğru. Sen de oku, sen de dinle. Yok! Onun aynası, onun aynası parlak değildir. Tos pis içinde kalmıştır. Tos, pis günah ı kebair. Tos pis, kötü ahlak, çamur, kötü ahlak. Hadi, başla temizlemeye önce tövbe et. Ondan sonra zikret. Ondan sonra oruç tut. Bak ramazan oruç ayı. Ondan sonra namaz kıl, iyilik yap. Cömertlerden ol. Allah'ı sev. Allah'a aşık ol. Bak, senin de aynan pırıl pırıl olup, senin de aynan gammazlık yapmaya başlıycak o zaman. Allah cümlemizin gönüllerini parlatıp, cümlemizin gönüllerini saf bir ayna haline getirdiği kullarından eylesin inşallah. Cenab ı Hak, Ramazanını düp düzgün geçiren, düpdüzgün oruç tutan, diline hakim olaraktan, gönlüne hakim olaraktan, midesini ve şehvetine hakim olaraktan oruç tutan kullarından eylesin.

AMİN

https://www.youtube.com/watch?v=TWiKlgVJG6w&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=7

MESNEVİ-İ ŞERİF 36-51. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

" A dostlar, bu hikayeyi iyi dinleyin. Gerçekte bizim halimizi anlatır bu."

Hz. Mevlana, mesnevinin ilk onsekiz beyitinden sonra, birinci hikayeyi anlatır. Bu birinci hikaye bir padişahın, bir halayıkcağıza, bir köle kadına aşkını anlatır. Hz Mevlana başlangıçta dinle derken, insanların neyi dinlemesi gerektiğini anlatır ve dinleyecek olan insandır. O yüzden o dinlemeye tabi olanlar, ardından anlatılacak olan hikayeye kulak kesilmeleri gerekir. Bu ilk anlatılan hikaye Hz Mevlana celaleddin-i Rumi Hazretlerinin deyimi ile bizim hikayemizdir der. Bizim derken, tekil demez, çoğul konuşur. Tekil değildir. Der ki bu hikaye bizim hikayemizdir. Yani Hz Mevlana gibi olanların hikayesidir. Bu Şemseddin-i Tebrizi'nin hikâyesidir, bu Abdulkadir Geylani'nin, Ahmed Er Rufai'nin, Ahmed el Bedevi'nin, İbrahim Dusuki'nin hikayesidir. Bu Abdurrahim Tantavi, Abdurrahim Neşavi'nin hikayesidir, bu Çorumlu Hacı Bekir babanın, bu Ali Haydar Efendi'nin bu Çorumlu Hacı Mustafa Efendi hazretlerinin hikâyesidir, bu hikaye Nevşehirli Abdullah Efendi Hazretleri'nin hikayesidir, bu hikaye o güne kadar gelmiş, o günden sonra da gelecek ve bundan sonra da gelecek olan veliyullahın mürşid i kamillerin hikayesidir. Bu hikaye sizin hikayeniz dediğine göre çoğuldur çünkü , bu çoğul bütün velileri kapsar. Bu çoğuluk aslında kesrette vahdet, vahdetde kesret noktasında bir tek veli ama o veliler zümresinin hikâyesidir. O yüzden Hazreti Mevlana Celaleddin-i Rumi Hazretleri, dinleyin deyip insanları kulak kesilmeye sevkettikten sonra ve ardından gelen beyitlerde bağlarından kurtulun dedikten sonra, o bağlardan kurtulan o kimse o neyi dinleyecekse ve neyde mürşidi kamilse ve o mürşidi kamil de bütün

mürşidi kamillerin hikayesini anlatan ve bizim hikayemizdir dediği halayık cağızın bir padişahın halayıkcağıza olan aşkını anlatır. Buradaki padişah ruhumuzdur, buradaki halayıkacağız buradaki o padişahın aşık olduğu kadın ruhumuzdur, buradaki kuyumcu ruhumuzdur, buradaki doktor rumuzdur. Buradaki şahsiyetler; kimlikler, kişilikler, eşyalar, hepsi de birer rumuzdur. Arkasında birer mana vardır. Bunu sadece bir padişahın bir kadına aşıklığı olarak anlarsanız mesneviden bir şey anlamamış olursunuz ve mesneviyi hiç tanımamış, mesneviyi hiç dinlememiş, bu alemin manasını idrak etmemiş olursunuz. Bu manada, eğer mesnevideki hikayeleri La Fontaine hikayeleri gibi görürseniz, mesnevideki hikayeleri eğer ki nefsinizden bakarsanız veya zahiri ilim ile bakarsanız normal bir hikaye gibi dinlersiniz ama Hz. Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretleri bu bizim hikayemiz dersen ona bir derinlik katıyor. Bu Bizim Hikayemiz derken onu bir mana katıyor. Bizim hikayemiz derken onun dışında okuduğunuzun dışında, okuduğunuzun daha derinlemesine, okuduğunuz perdenin arkasında başka şeylerin var olduğunu söylüyor. Ve diyor ki a dostlar ve bunu anlayanları da kendine dost görüyor. Ve bunu okuyacak olanları da kendisine dost görüyor. Ve bunu ancak ve ancak kendisini anlayacak olanların, kendisini dinleyecek olanları, o dostlar dairesinde duracağını söylüyor. A dostlar derken kendisine çok yakın görüyor. Hani kur'an-ı kerim'de bazı tabirler vardır. Ey insanlar der, bütün insanlara hitaptır. Ey iman edenler iman edenlere hitaptır. Ey işte Yahudiler, Museviler der, Yahudilere ve musevilere veya ehli kitabadır bu hitap.

O zaman hitap, başlangıçta kullanılan kelimeye göre, kullanılan tarza göre nereye gittiğini söyler. Nereye gittiği belli olur. Burada a dostlar deyince Hazreti Mevlana, demek ki bu Mesneviyi anlayanı, mesneviyi dinleyeni, mesneviyi kendisine bu noktada ölçü edineni kendisine dost görüyor. Kendisine dost görüyor. Çünkü mesnevinin ilk başlangıcında ilk onsekiz beyitinde, ayrılıktan şahrem şahrem olmuş bir gönül isterim ki o beni anlasın, ben onunla konuşayım. O ayrılıktan şahrem şahrem olmuş bir gönül ister. Ayrılıktan şahrem şahrem olmuş gönül, onun dostudur. Eğer ayrılıktan şahrem şahrem olmadıysa, o onun dostu değildir. Onun yoldaşı değildir. Onun arkadaşı değildir. Onun gönüldaşı değildir. Nefsine uyan, onun dostu değildir, hevasına uyan onun dostu değildir, yolunda gitmeyen onun dostu değildir, âşıklığı kendisine ölçü edinen, onun dostu değildir. Bu noktada maşuk olarak kendisinin önüne Allah'ı koyan, onun dostu değildir. Eğer Allah ve Resul'ünün yolunda gitmeyen, onun dostu değildir. Çünkü kendisini, kendisi tanımlamış. "Ben Kur'an'ın kuluyam, Muhammed i Mustafa'nın yolunun tozuyam. Kim bunun dışında bir şey söylerse, o sözden de o söyleyenden de uzağım" diyerek kendinin nerede olduğunu göstermiş.

Eğer Kur'an ve sünnet dairesinde değilsen, onun dostluk dairesinde değilsin, eğer aşıklık yolunda değilsen, onun dostluk dairesinde değilsin. Eğer; kalbinden, gönlünden, şahrem şahrem dostlar ayrılığının acısını yaşamıyorsan, onun dostu değilsin. Eğer geceleri seccadeni atıp da tevhid okumuyorsan, onun dostu değilsin. Eğer sen iyilikte, merhamette, şefkatte, güzel ahlakta, edepte, terbiyede önde değilsen; o halde değilsen, onun dostu değilsin. O zaman dostluk dairesi kendince farklı bir şey, kendince farklı bir şey. O dostluk dairesi kendince özel, o dostluk dairesinde duranlar ancak ona dost olacak. O zaman "a dostlar" dediğinde biz sokaktan geçeni ona dost görmeyeceğiz, "a dostlar" dediğinde o dostu rahatsız edenleri dost görmeyeceğiz, "a dostlar" dediğinde heva ve hevesine uyanları dost görmeyeceğiz, "a dostlar" dediğinde insanların vicdanlarını yaralayan, gönüllerini kanatan, önden arkadan hançerleyen ahlakları, salakları, gerizekalıları, edepsizleri, o dostlar zümresinden görmeyeceğiz. Dost dendiğinde, dosta dosttur, dost dendiğinde edebi ile ahlak ile tavrı ile tarzıyla Muhammed'i kokan, dost dediğimizde o Muhammed'i kokuyu her tarafından almamız lazım. Dost dediğimizde o edebi o ahlakı her tarafından almamız lazım. Dost dediğimizde, insan görmemiz lazım.

İnsan ki dinleyen mahluktur. insan ki yapma denileni yapmayandır, insan ki bir daha bununla benim karşıma gelme diyene, gelmeyendir. İnsan ki insan ki böyle konuştuğunda rahatsız oluyorum dendiğinde bir daha konuşmayandır. İnsan! Her iki gözü olan insan değildir, her burnu olan insan değildir, her iki ayağı olan insan değildir, her dudağı dili olan insan değildir. Eşekde de dil dudak vardır. Eşek de de kulak vardır. İnsandır insanı dost olan, insan! İnsan ki insan ki dinleyendir. İnsan ki dinlediğini anlayandır. İnsan ki anladığını idrak edip uygulayandır. İnsandır o. Geri kalan ayeti kerime de belirtildiği gibi hayvandan daha aşağı mahluktur. Onu siz namaz kılarken zaten görebilirsiniz. Onu siz oruç tutarken görebilirsiniz. Onu siz bu tekkede görebilirsiniz. Onu siz başında örtü görebilirsiniz. Onu siz sakallı görebilirsiniz. Kanmayın! İnsan dostdur. İnsan dostdur! İnsan! O insan, aleme halifedir. O insan, cinlilere halifedir. O insan, meleklere halifedir. O insan, insanlığa halifedir. O insan; ağaca, kuşa, kurda, böceğe halifedir. O insan, mahlukatın efendisidir.

Hazreti Allah, o insanı halife tayin etmiştir. Nefsine uyannefsine uyan, heva ve hevesine uyan kimseleri değil. O yüzden, Hazreti Mevlana: "a dostlar, dinleyin. Bu bizim hikayemiz" derken, işte o dostluk dairesinde duranlara sesleniyor. Her ders alan mürit değildir, üstadını dinleyen müritdir. Her ,ben sizden ders alacağım. Üstadım bana ders ver, dersi, aldım, diyen dost değildir. O müritliği yerine getiren dosttur. O yolda yürüyen dosttur. O yolun

adabını, erkanını koruyan dosttur. Fütursuzca edepsizce, davrananlar dost değildir ve o edepsizliklerini eline alıp onu aşk zannedenler, hiç dost değildir. Bizim aşkımızda, haya vardır. Bizim aşkımızda, edep vardır. Bizim aşkımızda, terbiye vardır. Bizim aşkımızda, incelik vardır. Bizim aşkımızda, derinlik vardır. Bizim aşkımızda, yücelik vardır. Bizim aşkımız, bizim aşkımız; alemlere rahmet olan aşktır. Bizim aşkımız, tene değildir. Bizim aşkımız, bedene değildir. Bizim aşkımız, nefsimize değildir. Bizim aşkımız, insanların nefsine değildir.

Eğer bedene ve tene âşıklık, âşıklık olmuş olsaydı, alem aşıktan geçilmezdi. Eğer bedene ve tene olan hayranlık, aşk olsaydı, vallahi de billahi de ben burda oturmazdım. Onu aşk zannedenler, gelir burda otururlardı. Onların aşkı eşekliktir. Başka bir şey değildir. Nefsine uyup, şeytana uyup, heva ve hevesine uyup, onu aşk zanneden ahmaklar, gerizekalılar, terbiyesizler, asla ve asla onu aşk bilmesinler. Onlar, o dost dairesinde değil. Bunun bir kere altını çizeyim. Dost , dost, Allah'a dosttur. Dost Muhammed-i Mustafa'ya dosttur. Dost, velilere dosttur. Dost, müminlere dosttur. Heva ve hevese dost olanlar, şeytana dost olanlar, Allah'a dost değildir. Sen bedenine dostsun. Sen tenine dostun. Sen malına dostsun. Sen mevkiine dostun. Sen parana, puluna dostsun. Sen nefsine dostsun. Sen şeytana dostsun. Şeytan seni dürtüklemiş. Şeytan seni kandırmış, aldatmış seni. Seni edepsiz bir noktaya getirmiş. Seni hayasız bir noktaya getirmiş. Sen hayasızlığını aşk zannetme. Edepsizliğini aşk zannetme. O hayasızlığınla, edepsizliğinle sen ancak ve ancak şeytana dost olursun.

Bizim yolumuz Allah'a dost olmaktır, ona aşık olmaktır. Bizim yolumuz Muhammed-i Mustafa'ya uyumaktır. Onun edebi ile edeplenmek, onun ahlakı ile ahlaklanmak, onun yolundan yürümektir. Bizim yolumuz Abdulkadir Geylanilerin, Ahmed Er Rufailerin, Bedevilerin, Dusukilerin, Şah-ı Nakşibendilerin, Üftafelerin, İsmail Hakkı Bursevilerin, Hz.Mevlana'nın yoludur. O yoldan yürüyenler ancak bu dostluk kavramının içindedir. Budistler putperestler, tenini ilah edinenler, heva ve hevesini ilah edinenler, bu dostluk dairesinde değildir. Bilgisini aklını ilah edinenler, bu dostluk dairesinde değildir. Bizim savaşımız neflimizle olan savaştır. Bizim mücadelemiz Şeytanladır. Müşrikledir. Bizim mücadelemiz, en büyük mücadelemiz içimizledir. İçimizle! İşte o nefsiyle mücadele edenler ancak bu dostluk halakasasının içinde durur. Nefsiyle mücadele edemeyenler, o dostluk halakasında duramaz.

Eğer bu âşıklık insana ise ve o aşıklığı içinde saklayıp gizlemeyi, şüheda şerbeti içmek ile nitelendiren bir peygamberin arkasından gitmektir. O zaman eğer biz aşık isek birisine dahi; onu kalbimizin içerisinde, kalbimizin

içerisinde yaşar onunla ölürsek, şüheda şerbetini içeriz. Edebimizi koruruz. Terbiyemizi koruruz. Onu açıkça ifşa etmek, âşıklık değildir, rezilliktir! Onu biliriz. A dostlar dediğimizde, benim içim dışım titrer. Acaba o, a dostların içinde miyim diye. "A dostlar" dediğinde ben de o halakanın içinde miyim, bizler de o halakanın içinde miyiz diye içim dışım titrer. Ve Hazreti Mevlana derki: "a dostlar işte bu hikaye, bizim hikayemizdir."

Önce bu 'a dostlar'ın altını çizmek isterim. Ola ki benim gibi bazıları gaflette bulunup, ben de o dostlar içerisinde olabilirim diye düşünmesin. Hemen atmasın kendisini orta yere. Kendi kendisini hesaba çeksin. Kendi kendisini bir düşünsün, ben o dostlar halakasında, o dostlar zümresinde, o dostlar olmuş olanlara dost olabildim mi? O dostlar olmuş olanların yolunda olabildim mi? O dostlar olabilmiş olanların ölçüsünde olabildim mi diye kendi kendisini bir hizaya çeksin, bir nefis mücadelesi yapsın diye ben belki de kendi nefsime söyledim. A dostların altını çizmek istedim. İşte diyor bu hikaye bizim halimizi anlatır. Bu hikaye bizim halimizi anlatır. Hal anlatıyor. Öyle bir hal ki o hali anlamak için yaşamak lazım. Öyle bir hal ki o hale tefekkür etmek lazım. Öyle bir hal ki o halin içerisine atmak lazım. insanın kendisini oraya doğru bir seyri sülük etmesi lazım. O tarafa doğru kendisine bir kulaç atması lazım. O tarafa doğru bir ayak, bir adım atması lazım ki bu hal ile hallensin.

"Bundan önceki zamanlarda, bir padişah vardı. Hem dünya padişahlığını elde etmişti, hem de din padişahlığını."

Öyle bir padişah ki hem zahir alemin padişahı, hem de batın alemin padişahı. Hem din de yüce hem de madde dünyasında yüce. Öyle bir yüce ki çift kanatlı. Öyle bir yüce ki çift koltuklu .Öyle bir yüce ki maddi ve manevi. Öyle bir yüce ki zahir, batın. Öyle bir yüce ki bir ayağı dünyanın merkezinde, bir ayağı arşı alada. Öyle bir padişah ki bir eli dünyanın üzerinde, bir eli levh i mahfuzun üzerinde. Öyle bir padişah! Ve o padişaha hem yerlerin halifeliği verilmiş hem de mananın halifeliği verilmiş. Tek taraflı değil. Yani Hazreti Ebubekir efendimiz gibi. Hz Ömer gibi. Hazreti Osman gibi. Hazreti Ali gibi. Davut gibi. Süleyman gibi. Hz Muhammed i Mustafa gibi. Öyle bir padişah! Ve o padişahın hem zahir hem batın padişahlığı var.

"Tesadüf bu ya! Padişah günün birinde yakınları ile avlanmak için Atına bindi. Ana caddede bir halayıkcağız gördü."

Halayıkacağız bir köle kadın. Önceden köle pazarları kurulur, köle olan kadınlar ve erkekler, o köle pazarlarında satılırdı. Kölelik iki şekilde olurdu. Ya savaşta esir olanlar köleleştirilir köle olarak satılırdı ya da çocuk yaşta birileri köle tüccarlarının eline geçer, kaçırılır onlar köleleştirilirdi ya da köle bir anne babanın çocuğu da köle olarak doğar ve köle olarak ölürdü. Önceden

böyle bir kölelik vardı. Anne baba köle ise çocuğu da köleydi. Anne babası köleleştirildi ise çocukta köle olurdu veya bir savaş sırasında esir alınanlar ganimet noktasındaydı. onlar kadınlar cariye hükmüne alınabilir veyahut köleleştirir satılır. Erkeklerde köleleştirilir satılırdı. İslam öncesi hukuk buydu. İslam öncesi hukuk böyle devam ediyordu ve Hazreti Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'a gelince Cenabı Peygamber, zaman içerisinde köleliği tasfiye etti. Köle azat etmeyi çok önemsedi. İnsanlar bir hata yaptıklarında, günah işlediklerinde köle azad etmeyi tavsiye etti ve İslam kendi zamanında hiç kimseyi köleleştirmedi. Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin Medine döneminde ve Mekke döneminde, köleleştirdiği bir kimse yoktur, köleleştirilen de hiç kimse yoktur.

Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, öyle bir siyaset ve politika ile yirmiyıl içerisinde islam topraklarının içerisinde köleliğin kökünü kazımıştır. Kölelik, İslam ile birlikte son bulmuştur. Esir edilenler dahi köle edilmemeye başlandı. Esir edilenlerde dahi köleleştirme politikası kaldırıldı. O yüzden islam bu manada köleliğe savaş açmış ve köleliği yenmiş bir dindir ve İslam köleliği kaldırmış olmasına rağmen İspanyol çapulcuları, Fransız çapulcuları, Avrupalı çapulcular köleleştirme ve köleliğe devam ediyorlardı. Ve Afrika'dan siyah derilileri alıp köleleştiriyorlardıve köle pazarlarında onları satıyorlardı. Tabii İslam'dan önce de bu köle ve köleleştirme hukuku devam ediyordu. Bu Orta Asya'da da vardı, bu Mezopotamya'da da vardı. Bu Avrupa ülkelerinin bulunduğu ülkelerde de köle ve köleleştirme vardı.

İşte padişah ava giderken arkadaşları ile beraber yol kenarında, köle pazarında satılan bir kadını gördü ve o kadına bir görüşte aşık oldu. Bir görüşte ona aşık olunca padişah, kaç para dedi. Dediler ki şu para. Padişah da o köleyi satın aldı, onu götürdü sarayına baş köşeye oturttu. Allah insanı yarattı. Allah insanı yarattıktan sonra nefsi de yarattı ve nefsi hiç kimse almak istemedi ve cenâb-ı hak dedi ki kim bu nefsi alırsa ondan razı olacağım. Hz Adem bu razı olmayı, kendisine verilen ilmi ledünle bildi. Çünkü Allah, ademe bütün ilimleri vermişti. Bütün ilimleri ona öğretmişti ve Adem dedi ki madem ki sen bunu alandan razı olacaksın, ben ona talibim dedi. Ben ona talibim, deyince, Cenabı Hak o nefsi Adem'e üfledi.

Adem o nefsi alınca, üflenince nefis ona, Cenabı Hak emretti: "Ey melaikeler, Adem'e secde edin!" Adem'e secde emri, Adem'e nefis üflenince verildi. Çünkü Cenabı Hak, nefisi yarattı. Nefsi yarattığında Allah ona sordu." Sen kimsin, ben kimim?" Nefis ona dedi ki "sen sensin, ben de benim." Cenabı Hak, onu atın dedi ateşin içine. Kırk bin yıl nefis, ateş azabına düçar oldu. Kırkbin yıl sonra, Cenab ı Hak emretti. Çıkarın dedi nefsi ateşin içerisinden,

çıkardılar. Allah sordu ona "Sen kimsin, ben kimim". O da Allah'a dedi ki, "Sen sensin, ben de benim" dedi. Cenabı Hak onu soğukluk deryasına attı. Kırkbin yıl soğukluk deryasında durdu. Kırkbin yıl sonra tekrar çıkardılar. Cenabı Hak sordu ona. "Sen kimsin, ben kimim?" Nefis dedi ki ona"sen sensin, ben de benim" Hz. Allah buyurdu ki, atın bunu açlık deryama. Nefis, açlığa otuzdokuz gün dayanabildi. Otuzdokuz gün sonra başladı feryat figan etmeye. Beni buradan çıkar, beni buradan aldır, demeye. Yalvarıp, yakarmaya başladı. Cenabı Hak sordu, alın getirin onu açlık deryamdan, dedi. Aldılar getirdiler, açlık deryasından. Sordu ona "Sen kimsin, ben kimim?" O dedi ki, sen alemlerin Allahısın. Sen beni yaradan Rabsin. Ben ise senin yarattığın mahlukum. Mahlukum dedi ve terbiye oldu.

Nefis terbiyesi için açlık o yüzden çok önemli bir şeydir. Oruç, o yüzden nefis terbiyesinde çok önem arz eder. Aç kalmak, nefis terbiyesinde çok önem arz eder. Nefsi aşağı düşürmek ancak açlıkla olur. Hani genç bir sahabe geldi dedi ki, Ya Resulallah, evlenemiyorum ama bu noktada da cinsel isteklerim arzularım çok diri. Bana bir yol öğret deyince, Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ona orucu tavsiye etti. Oruç insanı terbiye eder. Oruç, insanı bu noktada nefsi en fazla aşağa çalan, nefsi en fazla terbiye eden, nefsi en fazla zorlayan ley açlıktır, oruçtur. O yüzden Sofiler orucu fazla tutun, gençler Pazartesi Perşembe orucunu terk etmeyin, yaşlılar ayın ortasında başında sonunda oruç tutmaya gayret edin. Ey iman edenler, ramazan otuz gün oruç size farz kılındı. Ramazan otuz gün, orucu kılın.

Sufiler, bir gün boş bir gün dolu oruç tutun. Dervişler, derviş olmaya aday olanlar, orucu sevin, açlığı sevin. Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, bu dünyadan hiç doymadan göçtü, gitti, hiç doymadan. Yemekten aç kalkmak, yani tam doymamak, sünneti seniyedir. Doymadan yemekten kalkabilene helal olsun. Doymadan kalkın. İşte o nefis, Hazreti Adem'e üflenince, Hazreti Adem'e secde emri geldi. Çünkü o nefsi kendi içine kabul etmişti. Allah ondan razı olacaktı çünki. İşte diyor ki, padişah, padişah cariyeyi gördü. Cariyeyi görünce bir görüşte ona aşık oldu. Ona aşık olunca, ona verdi parasını satın aldı ve can kuşu kafeste çırpınmaya koyulmuştu. Mal mülk verdi. O halayık cağızı satın aldı.

Cankuşu dediği içindeki o istek, o arzu. İçindeki o sevgi, çırpınmaya durdu. Dedi ki onu al, onu iste. Ona sahip ol. Onu elinin altına al. Kaç para, şu para. Bastı parayı halayık cağızı satın aldı. Onu aldı, muradına erdi ama kader bu ya halayıkcağız hastalandı. Onu aldı, onu götürdü sarayına ama muradına erdi, yani onunla yattı onunla cinsel ilişkiye girdi. Zahir olarak bakarsak. Batın olarak bakarsak, onu almanın, onu elde etmenin lezzetine, tadına vardı. Bir şeyi insan bardağı alır, bu suya sahip olmak da bir lezzettir

içmezse dahi. Der ki ben suya sahibim. İçti, bu ayrı tattır. Suyu bilmek farklıdır, suya sahip olmak farklıdır, suyu içmek farklıdır, su olmak farklıdır. Su olduğunuzda suya ihtiyaç duymazsınız. Su olmanın yolu da su içmekten geçer. Su içmek, suya sahip olmaktan geçer. Suya sahip olmak, suyu tanıyıp bilmekten geçer. Eğer suyu hiç bilmezseniz, suya sahip olamazsınız. Bilmediğinize sahip olabilir misiniz? Hayır. Önce suyu bilmek lazım.

İşte o halayık cağızını aldı, muradına erdi ama halakyıkacağız hastalandı. Hastalanınca, hani birinin eşeği vardı, palanı yoktu. Palani buldu, fakat eşeği kurt kaptı. Hani testisi vardı da su elde edemiyordu, suyu bulunca da testi kırıldı. Padişah sağdan soldan hekimleri toplattı dedi ki ikimizin canı sizin elinizde. Benim canım bir şey değil, canımın canı o. Bakın, sevmek nasıl bir şey! Benim canım bir şey değil. Sevmek! Benim canımın canı o! Sevmek! Benim isteğim önemli değil, Sevdiğim, aşkım, sevgilim, senin istediğin ne? Benim canımın ne istediği değil, senin canının istediği, benim canımın istediği. Senin sevgin, benim sevgim. Senin iyi gördüğün, benim iyi gördüm. Senin kötü gördüğün ,benim kötü gördüğüm. Senin yapma dediğin, başıma taç; senin etme dediğin başıma taç. Senin yapma dediğini bir daha yapmam. Asla ve asla, kat'a ve kat'a aklımdan değil, dünyadan sildim attım demek. Sevmek, benim canım değil, senin canın. Sevmek, benimki değil seninki. Sevmek, benim değil senin. Sevmek, ben yokum sen varsın. Sevmek, benim aklım yok, senin aklın var. Sevmek, benim fikrim yok, senin fikrin var. Sevmek, benim dilim yok, senin dilin var. Sevmek, benim elim yok, senin elin var. Benim ayağım yok, senin ayağın var. Benim ilmim yok, senin ilmin var. Benim bilgim yok, senin bilgin var. Ben yokum, sen varsın ey sevgili! Ben hayalim, sen gerçeksin. Ben perde değilim, perde de sensin oynayan da sensin. Ben yokum. Ben de sen de senim. Ben diye bir şey yok! O yüzden padişah diyor ki benim canım yok, onun canı var. Eğer onun canı can olursa, benim canım, can olacak. Eğer onun canı can olmazsa, benim canım olmayacak ki! Sevmek farklı bir dünya.

"Dertliyim, yaralıyım, dermanım o."

Padişah diyor ki dertliyim, yaralıyım, dermanım o. Padişah diyor ki ben dertliyim. Yaralıyım, benim dermanım o. O dert,o yara çaresi de o. Canıma kim derman bulursa, definemi de aldı gitti, incimi de mercanımı da. Derdime kim derman oldu? Benim bu derdime derman olan, bütün mal varlığımı aldı gitti. Maddi manevi neyim varsa omun olacak. Yeter ki derdime birisi derman olsun.

"Peki hekimlerin hepsi de canımız da oynayalım beraber de düşünelim, beraberce bir karar alalım dediler. Bizim her birimiz, alemin bir mesihidir. Elimizde her derde bir merhem vardır dediler."

Hekimler toplantılar, dediler ki her birimiz kendi aleminde bir mesihtir. Hani İsa Aleyhisselam ölüleri diriltirdi ya, hani İsa aleyhisselam körlerin, amaların gözlerini açardı. İsa Aleyhisselam, alaca hastalıkları tedavi ederdi. Hani İsa Aleyhisselam Cenabı Hak onu öyle bir mucize ile desteklemişti ki İsa Aleyhisselam ilk doğduğunda beşikteyken konuşandı. O yüzden İsa, beşikte iken kendisinin ne olduğunu konuşan bir peygamberdi ve İsa Aleyhisselam ölen bir kimseye okur, küntü bi iznillah der, ölen kimse dirilirdi. Hatta meşhurdur ya Habib i Acemiye Antakya'ya İsa Aleyhisselam'ın havarileri geldiğinde, ona dini tebliğ ettiler ona dini tebliğ edince onda Alaca hastalığı vardı. Alaca hastalığı için gitmediği doktor, gitmediği hekim kalmamıştı ama hiç kimse ona tedavide bulunamamıştı ve o Habib i Acemi dedi ki madem ki siz davanızda haksınız, benim bu hastalığımı tedavi edin dedi. Onlar da onun hastalığını okuyaraktan tedavi ettiler. O, tedavi olduğunu görünce bir mucize gibi bir şeydi, hemen iman etti onlara. O marangozdu kendisi ve hemen o marangozken o ilah yapar, Tanrı yapar, onları satar, geçimini onunla sağlardı. Bunun gibi doktorlar da hekimler de dediler ki biz hepimiz kendi dalında birer Mesihiz. Birimiz iç hastalıklarına bakar, birimiz göze bakar, birimiz kulağa bakar, birimiz işte ağıza bakar, birimiz dahiliyeci, birimiz hariciyeci. Tıbbın dalları var ya bütün tıp dallarında biz hepimiz her birimiz hünerliyiz. Hepimiz bir araya gelelim, hepimiz birlikte olalım ve birlikte olaraktan biz bu hastalığı tedavi edelim. Bu hastalıkla var gücümüzle savaşalım. Niçin? Teklif edilen şey hazine.

"Daldılar da Allah isterse demediler. Allah da onlara insanın aczini gösterdi."

Hani onlar bu işe daldılar ama inşallah deyip Allah'ı hatırlamadılar. Hani Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine bir soru sormuşlardı da Cenabı Peygamber onlara yarın gelin cevap vereyim demişti. Ama inşallah dememişti Mekke'de. İnşallah demeyince Cenabı Hak vahiy kesti. Vahiy kesince, müşrikler alay etmeye başladılar. Müşrikler alay etmeye başlayınca, Cenabı Allah, Cenabı Resul'ünü daha fazla üzmemek için ayeti kerimeyi indirdi. Dedi ki: "Ey Habibim! İnşallah demedin. İnşaallah demedin! Bir ikaz!

Siz bir şey yapacaksanız inşallah diyin, bir işe girişecekseniz başında besmele, besmeleden önce söz veriyorsunuz, inşallah yarın gelirim! İnşallah yarın gelirim demek ki Allah'tan bir mani bir kader olmazsa, geleceğim demektir, söz veriyorum demektir. İnşallah yarın oradayım dediğinizde, evde yatarsanız hiçbir mani olmadan, siz verdiğiniz sözü yerine getirmediniz. İnşallah demek söz vermektir çünkü ama diyor onlar inşallah demediler. Allah'ı unuttular, gaflete daldılar. Kendi bilgilerine kendi hünerlerine

daldılar. O bilgi ve hüner, onları gaflete daldırdı. İnşallah demedi demeyince de ,Allah, insan acizdir acizliğini gösterdi. Sen Allah izin vermezse kirpiğini dahi oynatamazsın. Allah izin vermezse, dilini bile oynatamazsın. Allah izin vermezse bildiğini unutursun. Allah izin vermezse, yolunu kaybedersin. Allah izin vermezse, evini kaybedersin. Allah izin vermezse; kalbini, yüreğini, içini, dışını, her şeyini kaybedersin. Allah izin vermezse, safsalak olur çıkar gidersin. Allah bizi affetsin.

"Allah isterse sözünü söylemediler dememden maksat gönül kapalılığını anlatmak."

Yani onların gönlü kapalıdır. Gaflete daldılar. Onlar gaflet içerisinde yüzmeye başladılar. Bilgileri ilimleri, eski dervişlikleri, eski hekimlilikleri, çalıştığı, nakipliği, nükebbalığı, haalifeliği önüne geçti onun, perde oluverdi. Gaflete dalıverdi. O kendince aman ben üstada çok yakımım dedi. O kendince ben Hazreti Resulullah'a çok yakınım dedi. O kendince ben Allah'a çok yakınım dedi. Yakınlık onda kibirlilik getirdi. Böbürlendi, perde oldu görmeyiverdi.

" Ve o yüzden, yoksa eğreti bir hal olan inşallah sözünü unuttuklarını anlatmak değil"

Yani eğreti bir şekilde inşallah demen, seni kurtarmaz. Eğreti bir şekilde inşallah deme. İnanaraktan de. Yürekten de. Allah'a güvenerekten de. Uyanık ol. Gaflette değilsen, inşallah sözünü söylemene gerek yok. Gafletteysen, gafletteysen uyan gaffetten. Perdeliysen, o perdeyi aç. O perdeden kurtul, inşallah.

"Nice inşallah demiyen var ki canı inşallaha eş olmuştur."

Nice insanlar vardır. Kimdir onlar? Veliler, dostlar. Kimdir onlar? Peygamberler. Onlar inşallahın canı olmuştur. İnşallahla eş olmuş, onlar dost olmuştur. Öyle dost olunca; sen atmadın, ben attım olur. Öyle konuşunca; ben konuşmadım, sen konuştun olur. Öyle dost olunca; sen öldürmedin, ben öldürdüm der. Öyle dost olunca, o benimle yürür, benimle görür, benimle duyar, benimle tutar, benimle konuşur der. O hale erişti mi ,onun, inşallahın özü olmuştur. Çünkü bakan Allah'tır ondan, gören Allah'tır ondan, duyan Allahtır ondan. Onun eğreti bir inşallah sözüne ihtiyacı yoktur. İnşallah! Burada kaldık Cenab i Hak, önümüzdeki hafta nasip ederse inşallah ellibirinci beyitten devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin.

El-Fatiha temes salavat

https://www.youtube.com/watch?v=oytYIEyBsU&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=8

MESNEVİ-İ ŞERİF 51-58. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Ellibirinci beyitten devam edecekmişiz:

" Nice İnşallah demeyen var ki canı inşallaha eş olmuştur."

Bu ellinci beyitti. Yani hekimler toplandılar, cariyeyi iyi etmek için. Dediler ki her birimiz birer mesih gibiyiz kendi dalında, biz cariyeyi iyi ederiz. Ama Cenabı Hak diyor ki onlar inşallah demeyi unuttular (Hazreti Mevlana da diyor), hani inşallah demedi ya peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de ümmete ders olsun diye Cenabı Hak onbeş gün vahyi kesmişdi ona. Ve ondan sonra Cenabı Hak dedi ki sen inşallah dememiştin. Bundan sonra işlerinde inşallah de. Bu da onun gibi. Hazreti Mevlana diyorki nice inşallah demeyen vardır ki ama onun canı inşallahla eş olmuştur. Bu ne demektir Allah'la canı eş olmuş. Bu ne demektir? Allah'tan gafleti yok. Allah'tan ayrıklığı yok. Allah'la arasında öyle bir sıkı bağ var ki Allah'la arasında öyle bir muhabbet var ki onun hususi bir şekilde inşallah demesine gerek yok. Hani öyle Allah'ın kulları vardır ki onlar bir şey olsun dese Allah oldurur. Hz. Ömer Efendimiz anlatıyor, naklediyor, Hz Peygamber Efendimizden. Onlar yağmur yağsın dese Allah onun sözünü geri çevirmez. Yağmur yağdırır. Onlar araba köşeden dönsün deseler, araba köşeden döner. Onlar inşallah demezler o esnada. Gönüllerinden, kalplerinden, geldiği gibi konuşurlar. Çünkü onların o esnada inşallahla canları eş olmuştur.

Hani hazreti peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, İkindi namazını savaşta kılamadı, akşam namazını, öğle namazını kılamadı, ikindiyi kılamadı Hendek'te. Akşamı kılamadı, namaz kılamadığından canı sıkıldı. Dikkat edin, düşmana canı sıkılmıyor. Çektiği zorluğa canı sıkılmıyor.

Namazı kılamadı, namazı tehir oldu, namazı gecikti. Hz Ömer efendimize dedi ki sen namazını kıldın mı? Kıldım Ya Resulallah, dedi o. Öyle deyince, dedi ki bunlar yüzünden öğleyi, ikindiyi, akşamı kılamadık. Kahrolasıcalar, dedi. Bir avuç toprak aldı, atıver di düşmanın üzerine. namazdan dolayı canı sıkılmıştı O bir avuç toprak, toz duman etti ortalığı. Kaldırdı çadırları, o savaş alanını hallaç pamuğu gibi atıverdi Cenabı Hak. Hani Cenabı Hak ayeti kerimeyi de indirdi. Ey Habibim! Sen atmadın, ben attım! İşte onlar, inşallahla eşdeğer olmuşlar. Sen atmadın, ben attım. Allah'ın öyle kulları vardır ki Allah'la dilleri, Cenabı Hak diyor ki benimle konuşur, benimle tutar, benimle yürür, benimle görür, benimle duyar. İşte onlar inşallahla eş olmuşlardır. Onlar hususi inşallah demezler. O esnada o zaten zatullah ile beraberdir. Her daim Allah'la zikir halindedirler. Kim Allah'ı zikrederse, Allah da onu Zikreder. Kim Allah'ı zikretmekten dolayı onunla dua etmeye, ondan bir şey istemeye zaman bulamazsa, Allah onun ihtiyaçlarını fazlından görür. Kuluna istetmez. Öbürkü dua eder devamlı.

Devamlı niyazda ve ibadettedir. Ne zamana kadar? Pişinceye kadar. Kurmay oluncaya kadar. Kurmay oldu mu duayı attı demek değil. Kurmay oldu mu, ona teslim oldu, onun elinde maşa gibi. Onun elinde bir keser gibi. Onun elinde bir testere gibi. Onun elinde bir gül bahçesi, gül dalı gibi. Onun elinde elma, şeftali dalı gibi. Onun elinde alet. O bir bakmışsın testere olmuş, bir bakmışın çekiç olmuş, bibakmışın işte mala olmuş. Bibakmışın daş olmuş, bibakmışın nur olmuş, bibakmışın gül olmuş, bibakmışın toprak olmuş, bibakmışın dağda, gökte yıldız olmuş. O, onun elinde artık. Onun ihtiyarı yok. Onun kendi elinde ihtiyarı yok. O ihtiyarı varmış gibi görünüyor.

O sanki böyle herkesle beraber yaşıyor, yiyor, içiyor, herkesle berabermiş gibi görünüyor. Ona biçilen elbise o. Sen herkesin içerisinde dolaş. O herkesin içerisinde dolaşıyor. Ama onun elinde bir alet gibi o. Hani az önce evliyaları sıraladık ya kurmay olanlar. O öyle, bir şey olsun derken, yine ondan geliyor o olsun lafı. Yine onun emrinde olsun deniliyor o. O koyuyor onun gönlüne, o olsun diyor o da oluyor. O koyuyor onun gönlüne. Gitme gitmiyor, gel geliyor, söyle söylüyor, yat yatıyor, kalk kalkıyor. Sana şu geliyor geliyor bu gidiyor gidiyor. Onun elinde bir şey yok. Neye benzer? Saate benzer. Sen kuruyorsun saati. Saati kurmazsan duruyor. Sen ayarlıyorsun saati. Saat diyebilir mi şimdi, saatin bir şey söyleme hakkı var mı? Yok. Kurana bağlı saat. İşte o veliler, kurana bağlı. Kim kuruyorsa ona bağlı. İşte onlar inşallahla eş olmuşlar.

"İlaç olarak ne verdilerse, ne biçim tedaviye başvurdularsa, hastalık artı dilek de ele girmedi."

Bu işinin ehli olmazsa, bir kimse ne yaparsa yapsın, o dikiş tutturamaz. Hani doktorlar vardır, görüntüde işin ehli değildir. O hangi ilacı vereceğini bilmez. Hani insanlar vardır alimler vardır. Kime ne tavsiye edeceğini bilmez. Çok okumuştur, karşısındaki kimseye analizi yoktur, siyaseti yoktur! Çok okumuştur ama kime nasıl davranacağını bilmez. Oysa Hazreti Ayşe validemiz diyor ki biz, Resulullah(s.a.v) Hazretlerinden, insanların konumuna, durumuna göre davranmayı öğrendik. Böyle bakar, zahir insanlar görürsünüz. Kime nasıl davranacağını bilmez. Mesela işte yaşlı bir kadın gelir, yaşlı bir kadına nasıl davranacağını bilmez, terbiye görmemiş. Yaşlı kadın, sen onun haklılığına haksızlığına bakma, hürmet et ona. Yaşlı adam, haklılığına haksızlığına bakma. Hizmet et ona. Çocuk! Haklılığına, haksızlığına bakma. Şefkat ve merhametle, sevgiyle yaklaş ona. Kadın! Haklılığına, haksızlığına bakma. Merhamet ve şefkat göster. Çok boş bırakırsan iyice eğilir, çok sert davranırsan kırılır. İnsana göre muamele et. Bu kamil insanın halidir. İşte kamil olmayan şeyhler de insanları dinden imandan eder. İnsanları sapıklığa götürür. Kamil olmayan doktor da insanı sağlığından eder. Hani derler ya. Yarım doktor insanı candan yarım imam insanı imandan eder.Yarım hoca! İşte o cariyeyi iyileştirmek isteyen padişah da doktorları çağırmış. Doktorların her birisi bir ilaç vermiş. Bilmediklerinden dolayı her verdikleri ilaç aksine tesir etmiş. O zaman kamil olmayan bir kimseden bir şey öğrenirsen, bir şey öğrenmeye kalkarsan, aksine sen de tecelli eder.

"O halayıkcağız, hastalıktan kıla döndü. Padişahın gözünden kanlı yaşlar da ırmak kesildi. Kader bu ya, sirkencebun safrayı arttırdı, badem yağı sertlik meydana getirdi."

Sirkencebun nedir biliyor musunuz? Sirkencebun sirke ile bal karışımı olan şerbettir. Bu eski mevlevi dergahlarında, tekkelerinde yapılırdı bu. Bizim burada da kardeşler yapıyor. Şifadır sirkencebun. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellemin hadis i şeriflerinin tecellisidir. Bal şifadır. Kur'an-ı Kerim ve bal şifadır, hadisi şerif. Sirke şifadır, hadisi şerif. Mevleviler, ehl-i tarikat, sirke ile balı karıştırıp şerbet ederler. Bu şifadır. Osmanlılar hasta olanlara sirkencebun içirirlerdi. Sirkencebun; mideyi ve bağırsakları rahatlatan, insanın iç dizaynını rahatlatan, sıcak içilirse biraz ishal eden, soğuk içilirse ishali kesen, orta sıcaklıkta içilmesi gereken harareti kesen yazın, yazın harareti keser, kışın ısıtır insanı. Sirkencübun kışın ısıtır, yazın harareti keser ve şifadır her derde. Ama insanlar onun içerisinde sirke var diye, sirke olduğunu bildiğinde insanın içi bir tuhaf olur. Bilmez ki insanlar sirkenin şifa olduğunu! Ara sıra evinizde ekmeği sirkeye batırıp yiyin. Hatta

kuru ekmek olsun bu. Kuru ekmek, kuru tıkır tıkır ekmek var ya kuru tıkır tıkır ekmeyi sirkeye batırıp yiyin, şifadır. Balla sirkeyi karıştırın, şifadır.

Bunu nasıl yapacaksınız? İşte bir kaşık şirke, bir kaşık bal koyacaksınız, karıştıracaksınız. Bir kaşık bal, bir kaşık sirke. İkisini karıştıracaksınız, içine su koyacaksın, sirkencebun olacak. Biraz içerisine eğer karanfil koyarsanız, hoş kokulu olur. Kadınlar, misafirlerinize sirkencübin ikram edin. Gidip de elin amerikarısının kolasını, sodasını, fantasını ikram edeceğim diye uğraşmayın. Lafa, edebiyata gelince, herkes sokakta yaşasın islam deyip, yol islam bağırmak değil islam. Sen evinde hala daha coca-cola içeceğim diye uğraşıyorsan bana islam tırıvırısı söyleme. Cebinde malbora sigarasıyla, bana islamcı kesilme, dinci kesilme tarikatçı kesilme, ehl-i tasavvuf kesilme. Önce cebindeki malbora sigarası ile hesaplaş, dolabındaki kolayla fantayla hesaplaş, önce tüketim maddelerinde neler yiyorsun içiyorsun onlarla hesaplaş. Benim eski bir sözüm vardı. Derdim ki ben beş yıldızlı otellerde cebinde malbora sigarası ile bana solculuk taslamayın derdim. Beş yıldızlı otellerde cebinde malbora sigarası ile bana ülkücülük de taslamayın derdim. Şimdi ilave ediyorum, cebinde malbora sigarası ile beş yıldızlı otellerde, bana dindarlık, bana ehl-i tasavvufluk taslamayın. Gidip beş yıldızlı işte bilmem x otelde kalıp ne o, işte var ya açılıyor her yere bir sürü Hiltondur, Contentineldir, nedir ne dersen gidip de oralar da lüks yerlerde iftar açıp bana dervişlik taslamasın hiç kimse. Bana sufilik tatlamasın hiç kimse. Evet!

"Badem yağı sertlik meydana getirdi."

Badem yağı da insanın içerisini yumuşatan şeydir. O da sertlik meydana getirmiş. Aslında tersine tecelli ediyor.

"Halileden teklik peydahlandı ferahlık gitti, su neft gibi atteşe yardımcı oldu."

Halile ne biliyor musunuz, halileyi bilen bar mı? Yok. Bu siyah tohum var ya ölüm hariç çörekotu, ölüm hariç her şeye şifa oldu der ya hadis i şerifte, çörekotu. Unutuldu! Zayıflamak isteyenler, yemekten önce bir tutam çörek otu yiyin. Ağzınızda çiğneyin. Tek tek onu ağzınızda çiğneyerekten yutun suyla, zayıflamak isteyenler. Kilo almak isteyenler, çörek otunu yemekten sonra yutun. Hamur işlerinize çörek otu atın. Ölüm hariç her hastalığa şifadır, hadisi şerif. Ama Hazreti Mevlana diyorki halileden peklik meydana geldi, yine sertlik oldu. Halileyi içirdiler, yine sertlik oldu. Ferahlık gitti. Su,neft gibi ateşe yardımcı oldu. Neft ne biliyor musunuz? Neft de daha emperyalistler bu benzinin hammaddesi olan petrolü, daha benzin gaz haline getirmezden önce, yakacak, ısınma, gibi aydınlatma gibi neft yaparlardı. Asfaltın biraz daha şeyinden. O da diyor su ateşe lazım oldu. Su, neft gibi. Onu ateşin içerisine atarsanız daha da yanar. Petrol çıkar içerisinden.

Diyor ki su içti neft gibi o da ateş yaptı. Hararetini yüksetti onun su hararetini azaltacağına. Ve böylece ne ilaç verdiler se neoldu ilaçlar hep aksine tesir etti.

"***Padişah, hekimlerin aciz kaldığını görünce, yalınayak mescide koştu.***"

İnsan çaresiz kalır ya artık gidecek hiçbir kapısı yoktur onun. O zaman insanın aklına Allah gelir. Oysa işin başındayken insanın aklına Allah gelmiş olsa, seli baştan tutacak. Hani Hazreti Mevlana der ki seli sen baştan önle,baştan tut. Bunu hayatınıza ölçü edenin. Seli baştan önlemek. Bir hastalık var ileride. O hastalık bana bulaşmaz deme, orada önlemini al, o hastalık sana bulaşır. Karantinaya al kendini. Ya hastalığı karantinaya alabiliyorsan, hastalığı karantinaya al. Hastalığı karantinaya anlamıyorsan, gücün yetmiyorsa, kendini karantinaya al. Seli baştan tut. Bil, falanca dan bir rahatsızlık gelecek, birileri sana gelmiş ona dikkat et demişler. Hastalığı baştan önle. Ona dikkat et. Birisi var çok böyle işte faiz yiyor ortalıkta. Seninle alakadar, ilişki kurmaya çalışıyor. Seli baştan önle. Ondan para alışverişi yapma, kes.

Ahlakı bozuk bir kimse var. Seli baştan önle. Onun önüne set çek, bir hastalık gelecek sana bu taraftan. Onun hemen önünü kes. Seli baştan önle. İnsan çaresiz kalınca Allah'ı hatırlar. Bu da iyi bir şeydir ama kamil ol. İşi baştan Allah'ı hatırla. Bir işe girerken besmele i şerif çek. Allah'ı zikret. Allah'a yaslan. Allah'a dayan işin başında. Avam olan, işin sonunda Allah'ı hatıra getirir. O kapıya gider, o kapıya gider, o kapıya gider, o kapıya gider,bütün kapıları eşeştirir, bakar ki hiç bir kapıdan bir işaret yok. Ya Rabbi der, o zaman. Öyle demektense daha insana bela musibet, sıkıntı, dert,gam kasavet vurduğunda Ya Rabbi de sen. Vurdu. Sen Ya Rabbi de. Sufi olana, o yakışır.

"***İşte padişah hekimlerin aciz kaldığını görünce, yalınayak mescide koştu. Mescide girdi, bir mihraba yöneldi. Secde yeri padişahın gözyaşıyla su içinde kaldı.***"

Ah namaz ah! Ah namaz! Bütün peygamberler her ne sıkıntı ile karşılaştıklarında hemen namaza koşmuşlar. Siz Allah'tan namazla, sabırla yardım dileyin. Siz Allah'tan namazla, zikirle yardım dileyin. Siz Allah'tan namazla, sadaka ile yardım dileyin. Siz başınıza bir bela, bir musibet geldiyse bir tebessümle de olsa insanlara tebessüm edip, namaz kılıp Allah'tan yardım dileyin. Sadakanın en azı tebessüm etmektir. Yüzünüzden tebessüm eksik olmasın. Ne kadar tebessümlüysen, o kadar sadaka ehlisin , o kadar Allah'a yakınsın demektir. Bir kimsenin kaşı çatık, hiç kaşları inmiyorsa aşağı, çok afedersiniz eşek deyip kapıya dahi bağlamam. Kapıya dahi bağlamam! Onun önünden geçerken seni ısırır. Arkasından geçerken seni tepikler. Evlenecek olanlar! Kadın-erkek tebessümlü olanlarla evlenin. Bir kadın eve kocası girdiğinde onu tebessümle karşılayabilmeli. Bir adam evine

girdiğinde evine tebessüm etmeli, bir arkadaş bir arkadaşla karşılaştığında tebessüm etmeli birbirine. Senin yüzünde tebessüm yok. Yüzünde insanlık yok, şeytan yüzü oldu yüzün. Yüzün şeytan yüzü oldu. O müminler ki müminlere şefkatli ve merhametlidir. Ayet i kerime, bana yüzünü asıyorsan ya beni kafir görüyorsun demektir. Ben kafir değilsem, kafir sen oldun.

Mümin mütebessüm, tebessümdür. Tebessümlü! Kardeşini, arkadaşını gördüğünde tebessüm eder. Onunla halleşir, onunla konuşur, onunla dertleşir. Ciddi bir şey konuşur, evet ciddidir ama yüzü asık değildir. Yüzü asık olmak farklı bir şeydir, ciddi olmak farklı bir şeydir. Sen ciddi konularda ciddi ol ama tebessümsüz olma. Çocuklarınıza tebessümü öğretin. Çocuklarınızın yanında tartışmayın. Çocuklarınızın yanında atışmayın. Çocuklarınızın yanında sertleşmeyin. Çocuklarınıza sertlik, atışma, tartışma miras olarak bırakmayın. O çocuğun atıştığı tartıştığı müddetçe, senin hanene yazılacak, anne baba! O çocuğa sen kötü örnek bıraktın çünkü. O çocuğa yanlış örnek bıraktın çünkü. Evlerinizde işlerinizi kavga ile halletmeyin. Konuşmasını bilin. Konuşmasını bilmeyenler, gidin dağda yaşayın, ya konuşmasını öğrenin ya konuşmasını öğrenin. Eşler, çocuklarınızla ve birbirinizle arkadaşlarınızla komşularınızla sufiyim diye geçinenler, konuşun. Mütebessim olun, tebessüm edin Yardım edin, el uzatın, hayırlaşın, yardımlaşın. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

İşte o zaman siz bir darda kaldığınızda Allah size elinize uzatacaktır. Allah size elini uzatacaktır. İşte, padişah da bütün kapılardan geri dönünce namaza koştu namaza. Namaza koşun Ey iman edenler namaza koşun. Namaz sizi kötülüklerden alıkoyar. Namaz sizin günahlarınızı affettirir. Namaz sizin kapalı kapılarınızı açtırır. Namaz sizi Miraç'a götürür. Namaz sizi Allah'a yaklaştırır. Namaz sizi peygamberin dizinin dibine otutturur. Namaz size alemleri seyran ettirir. Hz Davut dahi işin içinden çıkılmaz hal aldığında, hemen namaza koşardı. İsa namaza koşardı.

Hz Peygamber Efendimiz, namaza koşardı. Ne zaman daraldığını görse namaza koşardı. Namaz, namaz namaz namaz. Gözümün nuru dedi hazreti peygamber. Dinde son yıkılan kaledir dedi namazdan için, yani namaz yıkılırsa din yıkılır. Namaz dinin direğidir dedi. Bir evin direğini düşünün buranın iki, dört, altı, sekiz, direği var. Bir direği gitti, iki direği gitti, üç direği gitti, yıkılır burası.

Dinin, islami yaşantının direkleri belli: Namaz kılmak, oruç tutmak, zekat vermek, hacca gitmek. Parası olana ikisi. Oruç sağlıkla alakalı. Namaz? Hayır bak, sağlıkla alakalı değil. Namaz para ile alakalı değil. O yüzden diyor namaz yıkılırsa din yıkıldı. Namazda kendindeysen, kendindeysen,kendindesin, namaz bir tek baygın olduğunda, baygınsan ya da ölüsen

namazdan sorumlu değilsin. Baygın değilsen, ölü değilsen namazdan sorumlusun. Öğlen namazında bayıldın, ikindide ayıldın. Öğlen namazını kılacaksın ayıldığında yine. Öğlende bayıldın, ikindide ayıldın. Kıl Kardeşim öğlen namazını. Yahut sabahleyin kalkamadın, kalktığında kıl. Öğlen toplantın vardı kılamadım, ikindide kıl. İkindinin farzından önce öğleni kıl. Ya ben öğleni de kılamadım ikindiyi de kılamadım, toplantı toplantı üstüne, toplantı toplantı üstüne. Akşam namazında önce öyleyi, sonra ikindiyi, sonra akşamı kıl. Ya hocam kaçacak kapımız yok ya, bizim akşam da işimiz var. Be adam yatsıda kıl. Yatsıdan önce öğleyi, ikindiyi, akşamı sonrada yatsıyı kıl yat. Yazın yarın yine mail bana. Toptancılık yaptın deyin. Ben toptancıyım. Kıl kardeşim sen. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Uhud'da kılamadığı öğleyi, ikindiyi akşamı, gece yatsıda kıldı. Önce öyleyi, sonra ikindiyi sonra da akşama kıldı. Hendek'te kılamadı, öyleyi kılamadı, ikindiyi kılamadı, akşamı kılamadı. Bilal'e dedi ki ezanı oku. Ezanı okudu, önce öyleyi kıldı, ardından kamet getirdi bir daha, ardından ikindiyi kıldı. Bir kamet daha getirdi, akşamı kıldı. Bir kamet daha getittirdi, yatsıyı kıldı. Gidin Buhari'yi açın, Müslim' i açın, Tırmızi' yi açın, İbni Mace'yi açın, bütün hadis kitaplarını açın. Hendek kazasındaki namazın böyle kılındığını göreceksiniz. Hazreti peygamber böyle kıldı. Peygamber dinin bu noktada başında oturan kimse. Din Kur'an ve Sünnet. Namazdan kaçış yok.

"İşte padişah da gitti namaza durdu namaz."

Namaz! Kulun Allah'la en yakın olduğu zaman, secde zamanı. İçinde secdeyi barındıran namaz. Meleklerin ibadetlerini barındıran ibadet, namaz! Ve kulun bu noktada Allah'a en fazla götürecek olduğu hediye, namaz! Kıymetli dostlar! Bir, namazımız eksik olmayacak, iki zikrimiz eksik olmayacak, üç tövbemiz eksik olmayacak, dört orucumuz eksik olmayacak. En önemlisi insanlara hiç zarar vermeyeceksiniz. Veli yolu bu! Bu anlattığım şey, veli olma yolu. En fazla faydalı olanınız, en iyiniz. En hayırlınız. Allah onlardan eylesin.

"Battığı yokluk denizinden çıkıp kendine gelince hamd etmek, dua etmek için bir hoş da dilini açtı."

Namazdan sonra dua etmek müstecaptır. Namazdan sonra dua etmek, Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin sünnetidir. Şaşarım o kimsenin aklına ki abdest aldıktan sonra, namaz kılmaz. Şaşarım o müslümanın aklına ki namaz kıldıktan sonra dua etmez. Hadis i Şerif .Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

https://www.youtube.com/watch?v=bEJc1A3idUY&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=9

MESNEVİ-İ ŞERİF 58-66. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Battığı yokluk denizinden çıkıp kendine gelince hamd etmek, dua etmek için bir hoş da dilini açtı da padişah hiçbir yerden derdine çare bulamayınca, oturduğu mescidde uzun uzun namaz kıldı, secdeler etti. Ondan sonra da başladı dua etmeye. Dedi ki, ey en aşağılık bağışı dünya mülkü olan. Ben ne diyeyim, zaten gizlileri de bilirsin sen. Boyuna dileklerimizi sığınak olan, bir kere daha yolu yitirdik biz."

Allah'a münacat ediyor. Diyor ki: Ey Allah'ım, senin en aşağı bağışın dünya mülküdür. En aşağılık bağışın, en aşağı bağışın. Ben ne diyeyim, zaten gizlileri de bilirsin sen. Benim söyleyecek bir halim yok. Ben ne dersem diyeyim, sen benim kalbime vakıfsın. Benim dilim ne söylerse söylesin, sen benim kalbimi bilmektesin. Benim dilim ne anlatırsa anlatsın, sen benim sakladığımı da bilirsin. Sen benim içimde gizlediğimi de bilirsin. Sen gizli olan her ne var ise sana aşikârdır, benim dilimin bu noktada bir hükmü yoktur. Sen gönülden geçenleri, gönülün isteklerini bilmekdesin. Boyuna dileklerimize sığınak olan! Bir kere daha yolu yitirdik biz. Sığındığımız Allah, sığındığımız Rab, biz yolu yine karıştırdık. Sen bize apaçık hidayet yolunu gösterdin, ama biz o apaçık hidayet yolunda yürümedik. Sen bize peygamberler gönderdin, kitaplar gönderdin, veliler gönderdin, mürşitler gönderdin, alimler gönderdin, müceddidler gönderdin.

Biz onları bıraktık da şeytanın peşine düştük, biz onları bıraktık da firavunun peşine düştük. Biz onları bıraktık da Nemrud'un peşine düştük. Biz onları bıraktık da nefsimizin heva ve hevesine düştük. Şeytan bize gıybet et dedi gıybet ettik. Şeytan bize iftira et dedi, iftira ettik. Şeytan dedi ki

sen gel oranı buranı çenttir, biz ortamızı buramızı çenttirdik. Şeytan bize dedi ki namazı kılarsın biraz sonra, biz biraz sonra, biraz sonra derken namazı terk ettik. Şeytan bize dedi ki örtünüp de gericilerden mi olacaksın açıl, her yanımızı açtık. Şeytan bize dedi ki bir kadehten bir şey olmaz, içiver bir kadeh. Biz şişeleri devirdik. Şeytan bize dedi ki ne olacak ki bir kumar parası çıkarsa cami yaptırırsın dedi. Biz gittik kumar oynamaya. Cami yaptırmak için. Biz bu kadar salak ve safız ki. Piyangodan çıkan para ile cami yaptırmayı hedefleyenlerdeniz. Şeytan geldi bizim kulağımıza işedi, kulağımıza işeyince biz de milli piyango çekip, onunla fakire fukaraya yardım edeceğiz deyip, onunla hayal kuranlardanız. Biz yolumuzu sapıttık. Hazreti Resulullah bize eşinizi dövmeyin, dedi biz gözünü patlattık. Hazreti Resulullah Sallallahu Aleyhi Ve sellem kimsesizlerin kimsesi olun dedi. Biz kim sesizlere bir tekme daha vurduk. Hazreti Resulallah bize çıplakları giydirin dedi, biz çıplaklara tecavüz etmeye kalktık. Hazreti Resulallah bize açları doyurun dedi, biz açlara baktık, bunlar tembel o yüzden aç dedik. Biz de aç bıraktık onları.

Hz. Resulullah insanlara evkurun dedi biz evlerini yıktık. Yuva kurun dedi. Biz onların yuvasını yıktık. Fitne çıkarmayın dedi, biz fitne çıkardık. Şeytanın peşinden gitmeyin, o apaçık sizin düşmanınızdır, diye Hazreti Allah bize beyan etti, biz Şeytan ne diyorsa onu yaptık. Biz yolumuzu sapıttık. Siz hıristiyanlara ve yahudilere benzemedikçe kıyamet kopmaz, onlara benzeyeceksiniz, sakın ha benzemeyin dedi, biz gittik onlardan daha hristiyanca yaşamaya başladık. Biz gittik onlardan daha yahudice yaşamaya başladık. Bize dedi ki alanda verende yiyen içen de ondan nemalanan da annesi ile Kabe duvarının dibinde nikahlanmış gibi olur, dedi biz dedik ki faizsiz alışveriş olmaz bu zamanda. Hem bi fe faiz alınca dedik ki bizde hacıyız, bizde Beytullah'ı tavaf ettik ama bugünkü şartlarda faiz almamız lazım dedik. Hatta döndük kendimize fetva verdik, bu zamanda bu kadarcık faiz caiz olur dedik. Dinden çıktık. Bize zina etmeyin dedi biz zinaya değişik yollar aramaya başladık. Bize hırsızlık yapmayın dedi, biz yolumuzu sapıttık, hırsızlığımızı örtülü yapmaya başladık. Bize tartınıza ölçünüze dikkat edin dedi.

Biz tartıdan ölçüden nasıl karıştıracağız, buğdayı nasıl sularız, pirinci nasıl sularız nasıl nemlendiririz de içine taş atarız toprak atarız da satarız diye baktık. Bize herkesin hakkına hukukuna riayet edin dedi, biz nasıl kaytaracağız diye baktık. Biz gittik namaz kılacağız dedik patronumuza, gittik bir saatte gelmedik. Biz oruçluyuz dedik, gittik yattık bir köşede. Biz yolumuzu sapıttık. Biz çocuklarımıza Kur'an'ı öğreteceğimize, baleyi öğrettik. Biz çocuklarımıza dinimizi öğreteceğimize, Kuran'ı bilmeyen çocuğumuza

biz, yüzmek sünnettir deyip önce yüzme sünnetini icra etsin diye gönderdik. Kur'an öğrenme farzını terk ettik de yüzme sünnetine sımsıkı yapıştık. Dinini öğrenme farzını bıraktık da gitti aaaaaa deyip koroda şarkı söylemesini öğretmeye kalktık.

Biz yolumuzu sapıttık. Biz sapıttık. Bizi kimse saptırmadı. Bize şeytan gel dedi gittik biz peşinden. Bize Allah gel dedi, gitmedik peşinden. Biz nankörlerden olduk, biz şükürsüzlerden olduk, biz zikirsizlerden olduk, bize zikredenleri gösterdiklerinde, işte bunlar hucu dedik, gerici dedik, irticacı dedik. Savcımız, hakimimiz, devletimiz, mahkememiz, hükümetimiz de bizim önümüze el ayak oldu. Kim Allah'ı zikrediyorsa haydiii, aldık götürdük. Buna müftülerimiz de girdi, camilerde mescitlerde tekkelerde sakın zikir yapmayın dediler. Biz, yolumuzu sapıtanlarla olduk. Biz zikir edeni görünce taşladık. Bir alim, bir ulema görünce arkasından gıybetini ettik. Bir Allah dostunu görünce biz, aman dediler birisi bize, bu Allah dostu dediğinde, biz onu o kadar kötüledik, o kadar iftira ettik, arkasından o kadar teneke çaldık ki ona yapmadığımızı, demediğimizi bırakmadık.

Biz sapıtanlardan olduk. Bize dediler ki yukarıda bir tekke var, Karabaşı Veli Tekkesi. Gittik orada yedik, içtik, bir de dedikodu yaptık, buranın değirmenin suyu nereden geliyor diye. Biz orada gittik sohbet ettik, bir adam vardı orada sohbet ediyordu, vay ne güzel sohbet ediyordu, hem sohbeti dinledik, hem de arkasından ne lazımsa söyledik. Biz sapıtanlardan olduk, biz sapıttık. Biz siyaseti de öğrendik, ticareti de öğrendik, askeriyeyi de öğrendik, dış işlerini de öğrendik, iç işlerini de öğrendik, hükümeti öğrendik, başbakanı öğrendik, cumhurbaşkanlığı öğrendik, oturduk biz hem hükümeti yıktık yaptık, hem cumhurbaşkanlığını yıktık yaptık, hem bakanlıkları idare ettik bütün memleketi idare ettik biz. Biz o kadar bilgiliyiz ki ama iki koyunu verseler iki koyunu kaybedip geldik. Ama biz yine her şeyi çok biliyoruz dedik.

Biz sapıttık. Başka kimse değil, biz ortalığı karıştırdık. Allah bize iyyakenabüdü ve iyya kenestain dedi ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz dedi. Ama biz o kadar ibadet ettiğimiz şeyler var ki bizim, biz gittik alışveriş merkezlerinde ibadethane gibi tavaf ettik orada. Biz haccı değil, evimizdeki mobilyaları değiştirdik önce. Hacca gitmeyi ne yapacaksın canım. Hac kaç para ikibin Euro, ikibin Euro kaç para beş milyar lira bir koltuk takımı kaç lira beş milyar lira. Biz hacca gitmedik, beş milyar liraya koltuk takımı aldık. Ne işimiz var hacca gitmekte. Biz hacca gitmedik Giittik üç milyar liraya bize ayağımızı basacağımız halı aldık. İki tane aldık, altı milyar lira. Hac kaç para, dört milyar lira.Biz torunumuzun torununu düşündük. Torunumuzun torunu rezil olmasın diye ne hacca gittik ne

umreye gittik. Ne hayır hasenat ettik ne zekat verdik ne de insanların açlarını doyurduk ne de çıplakları giydirdik ne de dula yetime baktık. Ya torunumun torunu rezil olmasın diye istifledik.

Biz sapıttık. Biz sakal bırakana işte bu sakallılar böyle, pis adamlar dedik. Bu sakalllıların Hepsi de pis derken bütün peygamberlere de laf söylediğimizden, şirke düştük günahı kebair değil, şirke düştük, kafir olduk, haberimiz olmadı bizim. Ondan sonra dedik ki biz müslümanız. Biz bütün bu çarşaflılar var ya işte bu kara çarşaflılar. Bunların hepsi de gerici. Bunların hepsi de yobaz. Kara çarşaf yok islamda, örtünmek yok dedik, biz onları alkışladık, ondan sonra da dedik ki kalbime bak, ben Allah'ı ne kadar çok sevdiğimi biliyor musun!

Biz sapıttık. Biz iyileri de iyilikleri de al alaşağı ettik, nefsimize hoş gelen şeytan ve şeytanlaşmış şeyleri baş tacı ettik. Biz sapıttık. Adam zina etti, zina da değil tecavüz etti. Altı yedi kişi birden tecavüz etti. Ondan sonra bir de öldürdü elin kızını. Biz dedik ki ya öldürmeyelim. Beş yıl ceza verelim, tekrar çıkaralım.Tecavüze ve öldürmeye devam etsin sonra. Biz yaptık. Ey Allah'ım! Biz yaptık! Kendi kadınlarımızı biz peşkeş çektik. Biz sattık sokaklarda ve dedik ki bu kadınlar da olmazsa bu erkekler ne yapacak. Bizim kadınımıza, kızımıza saldırırlar, bizim karımıza kızımıza saldırmasınlar diye bazılarının kadınlarını ve kızlarını sattık. Pavyonlar kurduk, genelevleri kurduk, randevu evleri kurduk, eğlence yerleri kurduk, cafeler kurduk, adına Cafe dedik biz onun. Herkesin elinde şarap bardakları eğlendik oralarda. Kadınlar mini etekli, dekolteli dolaştılar, biz de suyumuzu sarkıttık orda eşekler gibi. Biz eşekliğimizi görmedik Allah'ım!

Biz sapıttık. Bizim kızımız dedi ki babacığım ben kafeye gidiyorum, biraz arkadaşlarla takılacağım Tabii kızım gidebilirsin, demokratız biz. Kızımız hafif içkili geldi seslenmedik. Çünkü biz de o yoldandık. Yıl 1986'ydı. Ankara'da sendika toplantısında bir konuşma yapmıştım. Anap milletvekilleri ön sıradaydı, eğer o kongrede sendika başkanlığına adaylığımı koysaydım, direkt kazanmıştım. Her iki grupta iki grup vardı. Her iki grup da geldi, ortak anlaştı. Seni Başkan seçelim dedi. Benim işim bu değil dedim. Yaptığım konuşma şuydu.Öz olarak. Dedim ki bir gün çocuklarımız bizim karşımıza gelip, baba, erkek çocuk, ben luti oldum, eşcinsellik yolunu seçtim. Kızımız bir gün, baba ben hayat kadınlığını seçtim. Adına da hayat demişler o zulme biz hayat kadını koymuşuz onun adını. Bunu diyecekler dedim. Şu anda konuştuğumuz her şey para dedim, sendika toplantısında. Konuştuğunuz her şey para dedim şurada. Maaşlarımız ne kadar olsun, sendikal haklarımız ne olsun.

Kimse ahlakı konuşmuyor. Kimse sapıklığı konuşmuyor. Kimse uğursuzluğu konuşmuyor. Namuslar orta yerde pare pare olmuş. Bunu konuşmuyorsunuz dediğimde salon ayağa kalkmıştı. Milletvekillerine döndüm, birinci derecede sorumlu olan sizlersiniz dedim. Hepsi de kafalarını eydiler. Ondan sonra geldiler bana dediler ki bu sendikanın başına sen geç, ileride milletvekili olacağın kesin garanti dediler. Bunu söyleyenler oradaki böyle kalburüstü idarecilerdi. Dedim ki böyle bozdunuz herkesi dedim. Beni de şimdi bozmak istiyorsunuz dedim. Biz seçtik o sapıklığı.

İşte padişah da diyor ki biz yolumuzu sapıtanlar dan olduk ama o padişah sapıttığını görüyor. Biz sapıttığımızı da görmüyoruz. Biz sapkınlığımızı da görmüyoruz. Biz yanlışlığımızı da görmüyoruz ve yanlışlığımızı görmüş olsak, geri dönmüyoruz. Ahmakız. Yanlışlığımızı görüp de geri dönmemek aptallıktır, aptalız! Yanlışlığı görüp de geri dönmemek embesilliktir, salaklıktır, orada duruyoruz. Çünkü geri dönecek cesaretimiz ve imanımız yok. Çünkü o sapkınlığı orada bırakıp hidayete geçecek iman ve cesaretimiz yok. Nederler sonra. Aaaa sen de mi gerici oldun, namaza başladın ha. Aaa sen de gerici oldun, demek sohbete gidiyorsun, aaa demek sen de gerici oldun, zikre gidiyorsun ha. Eyvah eyvah terliyonuz, ekşi ekşi kokuyosunuz orada. Evet! Bak gitme sizin birgün hepinizi de basacaklar orada. Bak hepinizi alıp götürecekler bir gün. Bak hepinizi de perişan edecekler bir gün. Firavun dedi ya etrafındaki büyücülerine, buna iman ederseniz dedi sizin dedi ellerinizi ayaklarınızı çaprazlama keserim. Biz o Firavun'un yanındaki müneccimler kadar olamadık. Biz elimizin ayağımızın çaprazlama kesilmesini göze alamadık. Bırak onu biz elimizdeymiş gibi görünen metayı kaybedeceğiz diye, kaybedecek korkusuyla ellemedik biz. Biz 28 Şubat'ta namazı bile terk ettik. Biz 28 Şubat'ta bir düdük çaldı, dergahı tarikatı terk ettik. Biz 28 Şubat'ta iki tane polis iki tane asker geldi, biz zikirleri iptal ettik, tatil ettik. Ettik. Bir de dedik ki biz mangal gibi imanlıyız, yürekliyiz. Biz, kendi kendimize saptık. Kendi kendimize sapkınlığa uğradık. Yolumuzu yitirdik biz.

"Fakat, içinde her ne varsa ben onları bilirim ama sen onları yine de dile getir, meydana dök dedi."

Ey Allah'ım içimizde ne varsa sen bilirsin ama sen bize emrettin ki bunu diline dök, sen emrettin ki bize bunu meydana dök. İtiraf et, günahlarını itiraf et ki ben seni affedeyim. Hatalarını kusurlarını itiraf et ki ben seni affedeyim, sen bana söyle, bana döndüğünü söyle ki ben seni affedeyim. Senin o rücunu o dönüşünü kabul edeyim.

"Padişah, candan coşunca, bağışlama denizli de coşup köpürdü. Ağlarken padişahı bir uyku bastırdı. Rüyada gördü ki bir pir yüz göstermiş."

Padişah öylesine ağladı günahlarına, öylesine yalvardı öylesine yakardı ki. Duayla eş oldu. Öylesine ağladı ki gözyaşları pınar oldu, yükseklere çıktı. Siz gözyaşı pınar oldu deyince, dünyanın üzerinde akar zannedersiniz. Gözyaşı arşı alaya yükselir. Allah için akıtılan gözyaşı, Allah'ın katına ulaşır. O diklemesine gider. O diklemesine çıkar yukarı. Onun için Yerçekimi yoktur. Her düşen şey aşağı düşer ama bazı şeyler vardır ki diklemesine, füzeden daha hızlı, ışık hızında çıkar. Işık hızında çıkan zikirdir, ışık hızında çıkan duadır, ışık hızında çıkan Allah için akıtılan gözyaşıdır. O ışık hızından daha hızlı çıkar. Vurur Allah'ın kapısına. Ya Rabbi der. Ya Rabbi der. Allah bildiği halde diyor meleklerine der ki ey melaikelerim, bakın bakayım şu kim. Melekler gelir sorar, sen nesin. O der ki diyor ben, filancanın yaptığı zikirim. Melekler döner Yarabbi sana malumdur ama işte dile dökülür ki bize ders olsun. Dile dökülür ki bize anlam olsun, mânâ olsun. Dile dökülür ki bize öğreti olsun. Derler ki Ya Rabbi sana malumdur ama, falanca kulunun zikridir. Allah der ki diyor sorun ne istiyormuş. Melekler gelir sorarlar. Ne istiyorsun sakinleşmenin için. O der ki diyor beni zikredeni affetmesini istiyorum. Bakın zikreden Yarabbi beni affet dememiştir. Oturmuştur la ilahe illallah zikrinin en faziletlisidir, o oturup ağlaya ağlaya Allah'ı zikretmiştir, la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah. Allah der ki meleklerine, Ey melaikelerim, söyleyin sakin olsun. Kulum onu daha zikrettiği anda onu affetmiştim. En hızlı giden ameldir Allah'ı zikir. En hızlı giden, cehennem ateşini söndürendir gözyaşı. Dağları titreten, yerinden oynatan, arş ı alayı ırgalayandır müminin duası. Işık hızıyla yukarılara gider, ışık hızıyla ötelere gider. Sen Allah'a öyle yalvarırsan, öyle ağlar öyle pişmanlık, öyle gözyaşı dökersen, Allah dünyadayken sana müjdesini verir.

İşte padişah namaz kılıp, ağlayıp, dua edip, zikredip feryat edince uyuklayı verdi bir an. Uyuklama, bazen Rabbin müjdesidir. Uyuklama, uykusuz halde dayanamayacağın tecelliyatlarını teceli edeceği andır. Daha pişmemişin ya, sana uykuda gelecek. Daha ermemişin ya sana uykuda tecelli gelecek. Erseydi, uyanıkken gelecekti. Daha Musa gibi turi sinanın tecelliyatına dayanamayacaksın. Bayılıp kalacaksın ya senin bayılıp kalmaman için Muhammed ümmetisin ya sana Muhammed ümmeti olduğun için Muhammed i Mustafa'nın yüzü hürmetine uykuda tecelliyat geliyor. Uykuda manevi halleri seyrediyorsun. Eğer biraz daha pişmiş olsaydın, gözüaçık görecektin pir i fanileri, biraz daha pişmiş olsaydın, yolda yürürken Muhammed i Mustafa'nın peşinde yürüdüğünü görecektin. Eğer biraz daha pişmiş olsaydın peygamberlerle beraber nasıl sohbet edildiğini gözün açık görecektin. Eğer pişmiş olsaydın, dara düştüğünde İsa aleyhisselam gelip başını okşayacakdı senin. Sabret diyecekti, gelişime az kaldı diyecekti.

Eğer pişmiş olsaydın, Musa aleyhisselam gelip elinden tutacaktı, diyecekti ki sen de buna sabret, bu da geçecek. Sakın ha kendini bu noktada diyecekti sabır deryasından dışarı atma! Sakın ha diyecekti İsa aleyhisselam, sabret istersen diyecekti havarilerime inen sofra sana da insin. Gözünün önünde tecelli edecekti, istersen diyecekti sana öğreteyim. Git kabristanların başına. "Küntü bi iznillah" de. Bak kabirdekinin sesini duyacaksın, onun görüntüsünü göreceksin. Haşa bir de kabirdeki ayağa kalkacak diyecekti ama sen buna uyanıkken kaldıramayacağından dolayı sana uykuda geliyor tecelliyat. Küçüksün çocuğum, büyüyeceksin. Daha yol yürüyeceksin. Sana arş ı alayı daha rüyanda gösteriyorlar. Sana semavatı daha rüyanda gösteriyorlar. Sen üstadını daha rüyanda görüyorsun. Sen daha Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretlerini rüyanda görüyorsun. Daha Muhammed i Mustafa ile zikir halakasında tanışmadın daha veya sadece daha henüz zikir halakasında konuşuyorsun. Normal zamanlarda konuşamıyorsun, görüşemiyorsun. Sen daha onların halkayı zikrine katılmadın. Yol yürüyeceksin, nefsimle mücadele edeceksin, nefsinle mücadele ederken tek cenahta değil dört cenahta mücadele edeceksin. Sen daha dört cenahı da bilmiyorsun, dört cenahta birden savaşacaksın. Şeytanla da savaşacaksın, nefsinle de savaşacaksın, cinnilerle de savaşacaksın.

Yürü daha yolun var senin. Sen nefsinle mücadele ederken, sen malınla da mücadele edeceksin. Malını harcamasını bileceksin, cömertlerden olacaksın. Sen canını da harcamasını bilmiyorsun, canını da harcayacaksın. Sen daha vücudunu seviyorsun, vücudunu okşuyorsun sen. Vücudun da uykuya ihtiyacı var deyip yatırıyorsun upuzun. Sen bunun da yemeye ihtiyacı var deyip yiyorsun habire. Senin nefsinle daha mücadelen devam edecek. O yüzden rüyanda görüyorsun sadece. Rüyanda görmekten geç, hakikate geç. Perdeyi aş. Hazreti Muhammed i Mustafa (s.a.v) altı ay rüyada gördü hakikatleri. Altı aydan sonra rüya bitti. Haydi seninki altı sene olsun. Hadi seninki atmış yıl olmasın. Geç, rüya bitsin artık. Hakikate geç. Deki gözüm açıkken geldi Muhammed i Mustafa (s.a.v) yanıbaşıma. De ki gözüm açıkken geldin sultanım, efendim yanıbaşıma. De ki gözüm açıkken Mevlana Celaleddin-i Rumi geldi yanıbaşıma. De ki gözüm açıkken sema ediyordu semazenler yolun kenarında. De ki biz şuraya derse giderken yolun kenarında bütün veliler selama durdu. Siz böyle bir zamanda sema edip derse gidiyordunuz diye. Gözün açık gör. Gözün açık!

İşte o padişah gözü açık deği l de öyle bir uykuya dalıverdi. Daldırıverdi! Hadi biz ona yakaza hali diyelim. Otursun da hani gece yarısı herkes yatmıştır uyumuştur ya aşıklar ayakta durması lazım. Oturmak farzdır, namazda oturmak farz olduğu gibi, zikrederken oturuşunda farz olur. Sen

namazdaymış gibi otursun zikre. Sakın edebini bozma. Her ne kadar Allah yanlarınızın üzerine ayaktayken, otururken, sırtüstü yatarken de Allah'ı zikredin demişse de sen oturaraktan zikretmeye gayret et. Taki uyku sana basıncaya kadar. Uyurken de edepli uyu, Allah'ı zikrederekten uyu, karnını çek, ayaklarını karnına doğru. Allah'ı zikrederekten uyursan zikrin uykuda da devam eder, manevi haller uykuda da devam eder. Manevi tecelliyatlar, uykuda da devam eder. Uyku ile uyanıklığın arası kalmaz. Dinleyeceksen kulağını aç ve dinle. Ahmakça bakma, ahmakça davranma. Burası tekke, edebini muhafaza et. Edebinle otur, edebinle dinle, edebinle dinle! Edepsizin dini yoktur. Bunu bil. Dini olmaz edepsizin.

Uykuda gelmiş ona. Pir yüzlü bir kimse. Öylesine ağlarsın, Allah sana başlangıçta, rüyanda o pir yüzlüyü gösterir. Görmeyeceğim deme, göremedim deme, gösterilmedi deme. Ağlamadın çünkü. Tövbe etmedin çünkü. Haksızlık ettin, zulmettin. O yüzden görmedin, o yüzden göremedin, gösterilmedi deme. O sultanlar sultanı. Dua edenin duasını kabul eder, tövbe edenin tövbesini kabul eden o. O zikredeni zikreden, zikredeni zikreden o. Sensin yalancı olan.

Hani geldi ya birisi, Allah Resulüne sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine, dedi ishal oluyorum diye, o da ona dedi ki bal şerbeti iç. İki gün sonra geldi, dediki geçmedi Ya Resulallah. Allah Resulü dedi ki Allah doğru söyledi, senin miden yanlış dedi, senin bağırsakların yanlan söylüyo dedi. Allah doğru söylüyor. Zikredeni zikreder. Allah doğru söylüyor, tövbe edenin tövbesini kabul eder. Allah doğru söylüyor. O, vadinde haktır. Kim dua ederse duasını kabul eder. Ama sen dua et. Duanın canı ol. Ama sen tövbe et. Öylesine tövbe et ki tövbenin canı ol. Ama senin tövbenin de tövbeye ihtiyacı var ise vay haline. Sakın, tövbe edenlerdenim deme. Ne dedi Hz Muhammed'i Mustafa? Mezarlığın kenarından geçerken, mezardakilerin halini söyledi ve dedi ki: "Ey ashabım siz de dilinize hakim olursanız, benim gördüğümü görürsünüz. Yol açık, sen de diline hakim ol, gözü açık görenlerden ol.

Sen de tövbene hakim ol, gözü açık görenlerden ol, sen de takvana hakim ol, gözü açık görenlerden ol. Din, saklı gizli değil. Din apaşikar meydanda. Apaçık meydanda. Din gizli değil, senden gizli, sen kör gözlüsün. Senden gizli, sen amalardan olmuşsun. Senden gizli, neden, sen çünkü perdelilerden olmuşu. Otur Allah'ı düzgünce zikret perden açılsın. Tövbe et, perden açılsın. Bak Hazreti Mevlana diyor ki namaz kıldı padişah. Ne için, cariyeciği hasta oldu, cariyeciğinin hastalığının şifa bulması için. Ey! Neyi sevdin de onun için ağladın? Eğer sevdiysen, onun için ağladıysan, o sevdiğin senin. Hani gelmiş sufinin birisi. Üstadına demiş ki efendim sultanım, ben aşığım. Neye oğlum demiş. Ayşe'ye efendim, Ayşe'ye aşığım demiş demiş. Gir

evladım, çilehane burada. Girmiş derviş çilehaneye. Demiş efendim, zikrim ne, Ya Ayşe oğlum demiş. Kapatmışlar çilehalenin kapısını. Ekmek yok, su yok. Derviş başlamış, Ya Ayşe, ya Ayşe, ya Ayşe, ya Ayşe, ya Ayşe, ya Ayşe, ya Ayşe… Sabah namazı olmadan kapıyı tıktıklamış birisi. Tık tık tık, gelmiş açmış kapıyı. Bir bakmış ki Ayşe kapının önünde. Tak ,üstadı da gelmiş. Evladım Ayşe'yi sevdin, Ayşe'yi istedin, Ayşe geldi demiş. Allah'ı sevseydin, Allah'ı isteseydin, o gelecekti demiş! Derse bak, derse bak! O yüzden derim ben. Sen sevginde yalancısın, kimi seviyorsan sev.

Eğer gerçekten sevseydin yol bulacaktın. Kimi seviyon,kadını. Vallahi yol bulacaktın, billahi yol bulacaktın. Mecnun buldu o yolu. Sen neden bulmayasın! Kimi sevdin sen, erkeği. Aslı buldu kendine yol, sen de yol bulacaksın. Aslı Kerim'in üzerinden yol buldu. Mecnun Leyla'nın üzerinden yol buldu. Eğer gerçekten hakikatten sevseydin sen de yol bulacaktın ama sen hiç kimseyi sevemedim ve sevemezsin! Neden? Taş kalplisin. Sevmek için mangal gibi yürek lazım. Kadın-erkek. Sevmen için ciğerini yakman lazım. Kadın-erkek. Sevseydin, sevdiğin buyur derdi sana. Ve dedi ki sufi, üstadım sultanım ben mecaza kanmışım. Ben Allah'ı istiyorum dedi.Üstad dediki ona kapat kapıyı, gir çilehaneye. Allah de! Çilehane, senin gönül odandır. Bir bak kalbine, senin kalbinde neyin sevgisi var. Bir bak kalbine. Kalbinde neyin sevgisi ağır basmakta. Neyi seviyorsan, dilinde o var senin. Zikrin de o, fikrin de o. Sev yeterki. İşte padişah cariyeceğini sevdi. Cariyeciğini sevince, onun hastalığına dayanamadı. Sen, hangi sevdiğinin hastalığına dayandın. Sen hangi sevdiğinin hastalığı için oturup ağladın? Sen hangi sevdiğin için gecelerini gündüz ettin, hangi sevdiğinin yolunu dümdüz ettin. Hangi sevdiğinin yolunda bekledin. Padişah padişahken bak secdelere vardı, cariyeciği için. Ağladı, gözyaşı pınar oldu, arşı Alayı titretti. Duası kelebek gibi uçtu, bak Allah'ın katına ulaştı ve Cenabı Hak ona rüyasında müjdeyi verdi. Dedi ki işte bu ak sakallı pir i fani, senin derdine dermandır, ilaçtır.

" Padişaha, a padişah dedi, müjde. Dileğin kabul oldu. (Allah dedi bu müjdeyi) Dileğin kabul oldu. Yarin sana bir garip gelirse, bizdendir o."

Bak padişah öylesine feryat figan etti, rüyasında Allah ona müjde verdi. Rüyasında ona hitap etti. Dedi ki elçimi gönderiyorum sana. Dedi ki benden olan birini gönderiyorum sana. Dedi ki sana bir peygamber halifesi gönderiyorum. Dedi ki sana bir pir gönderiyorum. Dedi ki sana bir veli gönderiyorum. O bizdendir, onun sözü bizim sözümüzdür, onun değişi benim değişimdir, onun eli benim elimdir onun kulağı benim kulağımdır. Onun ayağı, benim ayağım. Onun gönlü, benim gönlümdür. Onun gözü benim gözümdür. O benimle görür, o benimle işitir, o benimle söyler, o benimle tutar, o benimle görür, o bizdendir, o bendendir, onun nesli özeldir, o aşıklar

güruhundandır. O, peygamberlerin yaratıldığı mayadan yaratılmıştır, peygamber değildir ama peygamber varisidir. Beni İsrail peygamberlerine eştir. Beni israil peygamberleri mesabesindedir. Onun sözü sakın ha, kaale almamazlık etme, benim sözümdür. Sakın ola ki ona düşmanlık etme bana düşmanlık etmiş gibi olursun. Kim ona düşmanlık ederse yırtıcı aslanın avından intikamını aldığı gibi intikamımı ben alıveririm, onun intikamını ben alırım. Kim onu sevindirirse, beni sevindirmiş gibidir. Kim onu üzerse, beni üzmüş gibidir. Kim ona zarar verirse, bana zarar vermiş gibidir. Kim ona fayda verirse, bana fayda vermiş gibidir. Kim onun dedikodusunu etti, benim dedikodumu etti. Kim ona iftira attı, bana iftira attı. Kim onun gıybetini etti, benim gıybetimi etti. Benim gıybetimi edenin de sonunu sen düşün. Allah öyle diyor, Allah öyle diyor! Kim benim velilerime savaş açarsa, ben de onlara savaş açarım. Kim onlar öyle kullardır ki yağmur yağsın dediğinde, Allah yağmuru geri çevirmez. Yağmur yağdırıverir.

Allah'ın öyle kullarıdır. Onlar çok azdır. Hazreti Peygamber diyor ki kırk tanedir onlar. Otuzu İbrahim'dir diyor. Bir rivayette yirmisi İbrahim gönüllüdür. On tanesi Musa gönüllüdür. Onların bir tanesi zamanın kutbudur. Onların üç tane de, üçler derler ona, biri sağında, biri solunda. Birer tane sağına, birer tane soluna beşler olur. Birer sağına, birer soluna yediler olur. Ondan sonra kırk kişi olur. Onlara kırklar denir. Onlar ricali gaybdır. Onlar seçilmiştir. Allah, onları ayırmıştır kendine. Allah onları seçmiştir kendine. O, Ahmet Mehmet, onları veli etmez. Hacce kadın, Ayşe kadın onları veli etmez, onları veli eden Allah'tır. Onları o makama çıkaran Allah'tır. Onlara o lütfu, o ikramı, o ihsanı veren Allahtır. Onların kullarla bu manada işi yoktur ama o yol tarikat ı aliyeden geçer. O yol üstatların yoludur, mürşitlerin yoludur, velilerin yoludur. İşte Hazreti Allah, o padişaha rüyasında diyor ki yarın sabahleyin, senin derdine derman olacak gelecek. O diyor bizdendir.

"Gelirse işinin ehli bir hekimdir o, gerçek bil onu, emindir."

Gerçektir o, o emindir. O senin malın da değildir gözü. O senin mümkünde değildir gözü. Senin karında, kızında, kısrağında gözü yoktur onun. Senin paran da pulunda gözü yoktur onun. Senin zenginliğinmiş, fakirliğinmiş onu ilgilendirmez. Sen erkek mişin, kadınmışın onu ilgilendirmez. Sen çok biliyormuşun, çok az biliyormuşun onu ilgilendirmez. O emin insandır. Sen ona bir kuruş teslim et, iki kuruş al hatta. Kazan doğurur onda. Onda kazan doğurur. O kimsenin parasına, puluna, malına mülküne bakmaz. Emin insan! Hani diyor ya ahir zamanda öyle bir zaman gelir ki insanlar derlerki filanca yerde bir emin insan vardı. İşte o emin insanlardandır o. Ve gerçektir, hayal değildir o. Gerçektir, dokunursun vardır o. O böyle

işte mezarlarda aranmaz öyle insanlar. Geçmişlerden değildir, onlar yaşayandır. Her daim yaşayan, Allah'ın öyle velileri vardır.

"İlacında hiçbir bağla bağlanmayan sihri gördü o."

O öyle bir ilaç verir, hiç bir bağa bağlayamazsın onu. O bakarsın herkes bir hap içirir, o su içirir. O sana zehir verir, sana panzehir olur. Sana panzehir verir, sana zehir olur. Onun ilacının aklı hayali yoktur. Onun ilacının bir hukuku yoktur. Özeldir o, özel! Bir yere bağlamaya çalışma aklınla. Bir yere bağlamaya çalışırsan, iflas edersin. Onda Allah'ın gücünü seyret sen.

"Onda Allah'ın gücünü seyred. Çünkü Allah ona kendi gücünden güç vermiştir." diyelim,

"O sözleşme çağı geldi çattı" dan devam edelim haftaya inşaallah. Hakkınızı helal edin.

El-fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=gG5f4YHBjfY&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=10

MESNEVİ-İ ŞERİF 67-70. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Padişah rüya görmüştü ya bi hekim bekliyordu.

" İşte o sözleşme günü geldi çattı."

Hani ona Hazreti Allah rüyasında bir pir i faninin geleceğini göstermişti ya işte padişah bu müjde ile sabahı zor etti ve sabah oldu,

"Güneş yıldızları yakıp yandıran, doğudan göründü mü padişah pencerenin önüne oturdu."

Güneş doğunca, yıldızların hükmü kalmaz. Güneş doğunca ayın hükmü kalmaz. Oysa yıldızlar ve ay, güneşin olduğuna delalettir. Yıldızlar ve ay güneşten alırlar ve ısılarını ve ışığını. Onlar güneş değildirler ama gecenin karanlığında güneşin vazifesini yaparlar ve onların vazifeleri güneş doğuncaya kadardır. Güneş doğduğunda yıldızların vazifesi biter. Hani Hazreti Peygamber der ya (sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri), ashabım yıldızlar gibidir. Hangisine sarılırsanız beni bulursunuz. Yıldızların vazifesi Hazreti Peygamber'e götürünceye kadardır. Hz Peygamberi bulan bir kimse bu manada, manevi manada Hz. Allah'a vuslat olmuştur veyahut da bizim yolumuzda vuslat yolundadır. O Allah'a kavuşma yolunu bulmuştur. Güneş o kimsenin kalbine doğduğunda, onun kalbinde yıldızın ve ayın tecelliyatı kalmaz artık ve o kimse şunu der. Yıldız ve ay benim yolumu gösterdi ama o güneş doğduğunda gelecek ısının ve ışığın o olduğunu anladı ama hakiki manada batmayan güneşi bulduğunda, öyle der insan.

"İşte padişah, pencerenin önünde beklerken, güneşin doğmasıyla yıldızların teker teker kaybolduğunu gördü ve padişah pencerenin önünde oturdu, gizlice kendisine gösterdiklerini görmek için beklemeye koyuldu."

Hani padişaha ,Cenabı Hak, secdede feryat figan ağlarken, mihraba yönelip, ben yine yolumu sapıttım. Ben yine yolumu şaşırdım, benim yolumu düzeltecek olan sensin, benim yolumu selamete çıkartacak olan sensin. Hidayet edenlerin en yücesi sensin, bana hidayet et, bana yardım et, dediğinde Hani Cenab ı Mevla ona bir rüya gösterdiydi ya , işte o yarınından haberdardı. O yarınından haberdar olduğundan, o pencerenin önünde kendisine vaat edileni bekliyordu. Allah vadinde haktır. Rüya, salih rüya, peygamberliğin kırkaltı cüzünden bir cüzdür. Ahir zamanda, sadece rüyalar mübeşşerattandır. 'Mübeşşerat nedir ya Resulallah? Müjdecidir, müjdedir.' İşte salih insanların gördüğü salih rüyalar ahir zamandan müjdedir. İşte o padişaha öyle bir müjde rüya gösterilmişti. O piri fani rüyasında gösterildi ya onu rüyasında ilham kapısı açıldı ya ona rüyasında o ilham kapısından hitap edilmişti. Beklediğin derdine derman olan zat i şerif sana gönderildi. Sen ona hürmet ve hizmette kusur etme. O bizdendir, ona bana hizmet ediyormuş gibi hizmet et, o bizdendir, o tanıdıktır. Onun ilacı keskindir, sihri makbuldür. İşte o padişah o vadeden hakikat noktasında Rabbin vadi, o hak o hakikat o an gerçekleşecek, onu beklemeye koyuldu. O müjdeyi bekliyordu. Derken bir de gördü ki:

"Üstü hünerlerle dolu bir kişi geliyor.Gölge içinde bir güneş sanki."

İşte onlar, o mürşid i kamiller, gölge alemin içerisinde güneş gibi parlarlar. O mecaz ailemin içerisinde hakikatten bir işarettir onlar. Onlar sizin gibi yerler, içerler ama onların sofraları semavattan gelir. Onlar sizin gibi yerler, içerler, uyurlar gibi görünürler ama onların kalpleri Rabbin nazargahıdır.

Onlar sizin gibi bir yürürler, koşarlar, otururlar, kalkarlar ama onların fiiliyatları 'Hak'tandır. Sen atmadın ben attım sırrı, onların üzerinde tecelli etmiştir. Gören gözdür onlar, duyan kulaktır, tutan eldir, yürüyen ayaktır. "Benimle görür, benimle duyar, benimle tutar, benimle konuşur, benimle görür" sırrına vakıftır onlar. Allah onları kendi sırrı ile sırlandırmıştır. O yüzden bu mecaz alemin güneşin hükmündedir onlar. Onlar bu mecaz aleminin güneşi gibi göründüklerinden dolayı, o hakikat aleminin gerçek güneşinin, delili şahadetidir onlar. Onlar nasıl "ashabım yıldızlar gibidir, kim onları bulursa beni bulur" dediği gibi işte o veliler, Allah'ın bu mecaz aleminde güneşi gibidirler. Onlar Allah'ın varlığına birliğine mana aleminin varlığına, o hakikat aleminin varlığına delillerdir, şehadettir onlar. Onlar yürüyen şahittir; görmüştür onlar, duymuştur onlar, yaşamışlardır onlar. Onlar, o kulluğun zevkini, tadını her daim içmektedirler. O yüzden onlar gölge alemin güneşi hükmünde, uzaktan yeni ay gibi gelmekteydi.

Hani tam böyle grup vaktidir ya, akşam olmak üzeredir grup vaktinde karanlıkla, aydınlığın ortasıdır o. Hani yeni ay taptaze, taptaze çıkar, taptaze

çıktığında dahi Hz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri yeniay taptaze çıktığında dua ederdi. İşte o yeni ay gibi görünen mecaz aleminin güneşidir onlar. Hani insan yeni bir aya girer ya, bir mutluluk içinde olur. Yeni aya girince bir mutluluk, bir huzurluluk alır insan ve ona şükran, yeni aya şükran yeni aya hamd, yeni ayın nimetlerini beklemenin şükranı, başında oruç tutmaktır. Ey sufi adayları, sufiler, siz öyle bir yeniaya ulaşırsanız, şükran için oruç tutunuz mecaz aleminin güneşi ile karşılaştıysanız, Allah'a hamd oruçları tutun. Eğer öyle bir siz hakikat eri ile rüyanızda karşılaştıysanız, kurbanlar kesin Allah adına dağıtın tasadduk edin, hayır hasenat dağıtın. Cenabı Hak sizi, hakikat alemine davet ediyor.Cenab ı Hak size hakikat aleminden bir pencere açıyor. Allah'ın seçilmiş kulu olduğunuza inanın ve o nimetin, o lütfun, o ikramın altında hamdinize hamd, şükrümüzü şükür ekleyin. Allah'ın zikrine zikir, fikrine fikir ekleyin. Namazınıza namaz ekleyin, cömert olun, iyi olun. Allah hakikat alemine doğru size bir pencere aralamış, bir kapı aralamış ve siz yaşarken o hakikat âleminden size inci, mercanlar getirecek bir veli, bir mürşid-i kamil nasip etmiş.

Bir salih insan, bir peygamber varisi rüyanda göstermiş. Ahmak olma, aptal olma, nankör olma, hain olma vefasız olma Şükran'a küfredenlerden, görgüsüzlerden olma. O nimeti başına tac et, hamd et. Yolunda eşik ol, yolunda toz ol, yolunda ram ol, o hakikat güneşi sana gösterilmiş. Rüya 'Hak'tan ise, rüya salih rüya ise, o vahi gibidir. Vahi değildir ama o vahi gibidir. Hazreti Peygamber'e vahi, ilk altı ayında rüya ile gelmişti. O kapı aralandıysa sana, bunu nimet bil. Bunu başına tac et. O nimet bilmez, o kufran ehli, o nankör lardan olma O rüyanda gördüğün piri faniyi bekle. Pir i faniyi kendine, öbür alemden gelmiş bir nefes olarak gör de aman onun elini bırakma. O dedi ya Hazreti Allah Kur'anında senin elini tutanlar benim elimi tutmuş gibidir. O eli normal ellerden görme, o eli kendi elinle kıyaslama. O el, hak hakikatin eli, o dil hak hakikatin dili, o yürek hak hakikatin yüreği, o göz hak hakikatin gözü. O, yer yüzünde dolaşan, yeryüzünde dolaşan mecaz aleminin hakikat güneşi. Sakın ona edepsizlikte bulunma. Kim ona savaş açarsa, bana savaş açmış gibidir dedi Hazreti Allah. Onu kendine, onu kendi gibi gösterdi. Dedi ki o bendendir. Dedi ki o bendendir, ona savaş açarsan bana savaş açmış gibi olursun, ona hizmet edersen, bana hizmet etmiş gibisin. Onu seversen beni sevmiş gibisin. Ona düşmanlık edersen, bana düşmanlık etmiş gibisin. Onu saymazsan, beni saymamış gibisin.

Hani hazreti peygamber dedi ya: "Yarabbi, Ali'nin döndüğü yere 'Hak'kı döndür" bunu duyduğumda, bunu tefekkür ettiğimde ayaklarımın, dizlerimin bağı çözülür. Çökerim bulunduğum yere. O nasıl muhabbettir, o nasıl

sevgidir, o nasıl bağlılıktır, o nasıl mükaşefedir, o nasıl muhabbetullahtır, o nasıl bir hakikat dindir ki, onun döndüğü yere, 'Hak' dönecek. Onun söylediği yere 'Hak' söyleyecek, ve söylediği böyle hak, böyle hakikat olacak. Hz Ali efendimiz pirimiz, mürşidimiz,sultanımız, üstadımız. Tasavvuf yolunun başı, erenlerin velilerin öğretmeni mürşidi. Hz Ali efendimiz, Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin soyunun geldiği yer." Ya Ali benim soyum senden gelecek" dediği Ali. Ne Ali ki, ashab ı abadan, ashab ı abadan, ehlibeytten. Yarın ehlibeytimi de alıp lanetleşin ayeti kerimesi geldiğinde, bütün ashap sabaha kadar uyumadı. Ehlibeytten olmak için! O ehlibeytten kimdi, o ehlibeyt kimdi acaba? Ya Rabbi, biz miyiz, beni o ehlibeytin içinde eyle, deyip sabaha kadar ashabın gözlerinden akan pınar oldu ve sabah olduğunda bütün ashap, acaba benim adım anılır mı, acaba ben çağrılır mıyım, acaba benim ismim okunur mu diye bütün herkes toplandı Medine'nin meydanına.

Hz Peygamber hasta, Hz. Peygamber rahatsız, Hz.Peygamber iki büklüm! Ama onda bir aba var, bir cübbe var, çok önemli günlerinde giydiği bir cübbesi, bir abası, bir kaftanı. O kaftandaki sırrı çözebilmiş değilim. O kaftanda, o abada, o cübbede nasıl bir sır var ise en hüzünlü olduğu zamanlarda onu giyip hutbeye çıkar. En hüzünlü, en sıkıntılı zamanlarında, en müşkilatlı zamanlarında o abasına, o cübbesine kurban olduğum! Ne var ise! Hakkınızı helal edin! Bilseydim! Herkes beklerken Hazreti Ali el Murtaza seslenilir. Hazreti Fatıma Tüz Zehra seslenilir, zehirlenerek şehit edilen Hazreti Hasan Efendimiz seslenilir. Hunharca Şehid edilen, üç gün üst üste hiçbir şey yemeden, içmeden kılıcının Hak ve hakikatini vermeye çalışan Hz. Hüseyin Efendimiz seslenilir. Sağında Hazreti Hasan, solunda Hazreti Hüseyin, arkasında Fatıma-tüz Zehra, onun arkasında Hazreti Ali efendimiz çıkar. İşte o Hazreti Ali, sancağın sahibi ve son gelecek olan Mehdi ala Resulün dedesi, onun soyundan gelecek! Hz Hasan Efendimiz'e benzeyecek. Hazreti Ali gibi hem mana alemine, hem madde alemine tasarruf edecek. İşte tasarrufun sahibi o, tasarrufa sahip vakte ve zamanı tasarruf edecek olan o. Her şeye tasarruf eden o. O kendi diliyle, kendi lisanıyla konuşana tasarruf müsaadesi veren o. İşte, o Hazreti Ali efendimiz, pirimizin sultanımızın yolunda giden!

İşte öyle bir zatı şerif bulursan sen, oruçlar tut, kurbanlar kes. Belki de malını mülkünü hibe et, tasattuk et. Sen dünya ve ahiret zenginliğini buldun. Hani demiş ya canlar canını buldum ben canı neyleyim; ben ballar balını buldum, arı kovanını neyleyim. İşte o padişah da, uzaktan yeni ay gibi görünen, o mecaz aleminin hakikat güneşini görmüş."O uzaklardan

gelmedeydi. Hayal gibi, hem yoktu, hem vardı. Onlar hayal gibidir. Var gibi görürsünüz, yok olur; yok gibi görürsünüz, güneş gibi çıkıverir. Hakkınızı helal edin. Üzdüysek, kırdıysak, incittiysek af ola. Cenabı Hak cümlemizi, yolunda sabit kıla.

El Fatiha'mes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=DpZABxbbnhU&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=11

MESNEVİ-İ ŞERİF 71-78. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Hatırdaki hayal de yoka benzer. Sen dünyayı bir hayalle yürüyüp gider gör."

Hani padişah bir rüya görmüştü ya, o rüyası hatıratında gizliydi. Rüyasını hatırlıyordu, diyor ki;

"Hatırdaki hayal de yoka benzer. Sen dünyayı bir hayalle yürüyüp gider gör."

Kıymetli dostlar! Bunun üzerinde bütün astrofizikçilerin, bütün fizikçilerin durması lazım. Hz Mevlana öylesine bir söz söylemiş ki bütün dünyayı, bir hayal üzerine yürüyüp gider gör demiş. Dünya ve dünyadakileri, hayal olarak görmüş. Ve hepsini de hayal üzerinde yürür gör demiş. Mecaz alemini, komple hayal görmüş. Öyle bir hayal görmüş ki aynı yüzyıllarda yaşamış olan, kendisinden sonra gelmiş olan Muhyittin Arabi'ye belki de kapı aralamış. Ve Arabi, bu alemi, yani mecaz alemini komple hayal olarak görür. Ondan önce, Hazreti Mevlana bu alemi, hayal üzerinde yürür gör, diyerekten, bu mecaz alemini komple hayale bağlamış. Amma velakin, bu gördüğünüz madde alemi de hayalden ibarettir. Bunu ileriki yıllarda komple bu görünen alemin hayal olduğu ve her şeyin, bir hayalden ibaret olduğunu İnsanoğlu bulacak. Bu meselenin üzerinde inşallah geniş bir zamanda durmayı yeğlerim. Bugün haleti ruhiyem pek iyi de değil herhalde bu kadar kısa kestiğime göre kendi kendime.

"Dünyadakilerin barışları da bir hayale dayanmada, savaşları da övünmeleri de hayal ucundan, yerinmeleri de."

Dünya, hayal olduğu gibi dünyanın içerisindeki hal ve hareketler; dünyanın içindeki fiiliyatlar, dünyanın içerisinde oluşan bütün her şey hayalden ibaret. Bu, öylesine uç bir nokta ki bakın bu öylesine bir uç nokta ki, bu uç nokta, ancak tefekkürle anlaşılacak, ancak tefekkürle zevkedilecek bir şey. Bu şuna benziyor, bunu böyle algılamak çok güç. Rüyanızda kolunuz kırılıyor, rüyanızda kolunuz kırıldığında o kadar çok üzülüyorsunuz, o kadar çok üzülüyorsunuz, o kadar çok acı çekiyorsunuz ki uyandığınızda bir bakıyorsunuz ki kolunuz kırık değilmiş. Veya rüyanızda o kadar sıkıntılı rüyalar görüyorsunuz, o kadar sıkıntılı, o kadar sıkıntılı, o kadar sıkıntılı bir rüyalar görüyorsunuz ki uyandığınızda bakıyorsunuz ki sıkıntılı bir rüyaymış diyorsunuz. Veya rüyanızda sizin peşinizden koşturuyorlar yakalamak için siz habire kaçıyonuz, habire kaçıyonuz, habire kaçıyonuz. Bir uyanıyorsunuz ki! Aaaa! Arkanızdan koşan da yok, siz kaçmıyorsunuz da. Bir derin nefes alıyorsunuz. Muhakkak ki hepiniz; korktuğunuz ürktüğünüz, üzüldüğünüz rüyalar görmüşsünüzdür. Hani rüyanızda bir bomba patlasa, ayaklarınızı kaybetseniz siz,rüyanızda çok üzülürsünüz. Veya da çok sevdiğiniz birisi ölse rüyanızda, siz sabah uyandığınızda baksanız ki işte eşiniz ölmüştü ama yanıbaşınızda! Sevinirsiniz, rüyaymış dersiniz. Rüya, hayal ya, Hazreti Mevlana diyor ki işte sizin bu dünyada da yaşadıklarınızın hepsi bir hayalden ibaret. Bu dünya da hayalden ibarettir.

Siz hepiniz uykudasınız. Hepiniz uykuda olduğunuzdan dolayı, bu dünyada yaşadığımız savaşlar, varlık, yokluk, sıkıntı, dert, bolluk, genişlik....hepsi de hayaldir. Uyandığınızda, uyandığınızda diyeceksiniz ki bu hayalmiş. Ve diyor insanlara mahşerde sorulur. Allah sorar, dünyada ne kadar kaldın? Bir günden az gibi, bir gün kadar. Dünya hayatı, mahşerde bir gün kadardır. Hatta bir günden azmış gibi gelecek. Bu neye göre? Sizin bir gününüz, sizin bin yılınız, Allah nezdinde dünyanın bin yılı, Allah nezdinde bir gün gibidir diyor, bir gün gibidir. Ahiret hayatında bin yılınız, bir gün kadardır. Bir gün kadar bile değildir. Siz, binyıl yaşamıyorsunuz, binyıla ordan cevap verin şimdi. O zaman siz en fazla atmış yetmiş yıl yaşıyorsunuz .Yüzyıl yaşasanız, bir günü bölün yirmidörde. Böldüğünüz zaman, atmış yetmiş yılı da bir daha bölerseniz, bir saat iki saat falan kalır.

Dünya hayatı, ahiret hayatının yanında birkaç saatlik bir zaman dilimi kalır. Birkaç saatlik bir dilim! Yani aslında dünya hayatı diye gördüğünüz çok uzun hayat, ahiret hayatı nisbetinde, birkaç saatlik, daha ilerisi! Güneşin samanyolunun etrafında dönüşünü yaratıldığından beri tamamlayamadığını biliyor musunuz? O zaman güneşin bir yılı daha tamamlanamadıysa, siz dünya hayatının, güneş yılına göre ne kadar zaman birimine tekabül ettiğini hesaplayabiliyor musunuz? Işığın hızı saatte kaçtı? Saniyede üçyüzbin.

Saniyede üçyüzbin kilometre hızla gidiyor. Dünya hayatına, ışık hızıyla bakarsanız, herhalde dünya hayatınız sizin bir saniye falan tutar mı? Tutmaz herhalde, saniyede üçyüzbin kilometre gittiğine göre tutmaz. Tutmaz!

Dünya hayatı dediğiniz şey. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin deyimi ile göz açıp kapatmak kadar. O zaman göz açıp kapatmak kadar olan bu dünya hayatını ve içinde yaşananları, Hz. Mevlana diyor ki bir hayalden gör bunu. Nasıl rüyanda kolun kırıldığında, uyandığında kolunun kırıklığının acısını hissetmiyorsan, bu dünya hayatı da böyle geçecek. Tabii bunu böyle algıladığınızda, böyle algılamaya başladığınızda, sizin için dünya hayatının, dünya yaşantısının hiçbir hükmü kalmıyor. Böyle hiç bir hükmü kalmayınca, kapitalist sistem size savaş açıyor. Diyor ki sen böyle dünya hayatını hükümsüz görürsen, o zaman benim moda diye ürettiğimi giymezsin. Moda diye yedirdiğimi yemezsin, moda diye içirdiğimi içmezsin, moda diye yutturduğum şeyleri yutmazsın. O zaman ne yapman lazım, o zaman bu dünya hayatı göz açıp kapatıncaya kadar felsefesini reddedip onu kötülemen lazım.

Bize de onu yaptılar. Yıllardan beri sufilere kızdılar. Siz bir lokma bir hırkacısınız diye, bana öyle diyorlardı. Sen bir lokma, bir hırka mı giyeceksin! Sonradan gördüm ki bir lokma bir hırka felsefesi, bütün felsefelerin üstündeymiş. Bütün felsefelerin üstündeymiş! Şimdi bütün insanlar orangutan gibi yiyorlar. Ben de dahilim buna. Şimdi bütün insanların bir hırkası yok, binlerce, yüzlerce hırkası var. En fukaranın evinde on tane, onbeş tane gömlek, üç beş tane pantolan, üç beş tane ceket var. En fukaranın evinde işte ne televizyon diyorlar ona, plazma televizyon var. Dünya hayatı, göz açıp kapatınca ya kadar!

"Erenlere tuzak olan o hayallerse, Allah'ın gül bahçesindeki ay yüzlülerin ışıklarının vuruşudur ancak."

Velilerin de diyor, velilere de tuzaktır. bu hayaller. Ne? Velinin gördüğü rüya, velinin gördüğü hal,velinin gördüğü harikulade şeyler, onlar da tuzaktırlar. Veli oradan kanar, oradan aldanırsa diyor evliyalar, kemale ermemiş olanlar, onlar da yıkılırlar . Onlar onu kendilerinden görürlerse, gördüğü rüyayı kendilerinden bilirse, üzerinden tecelli eden kerameti kendinden görürse veya bir hal ona gösterilirse, onu da o kendinden görürse, o tuzağa düşmüş olur. Diyor ki aslında o silsileden gelen bir şeydir. Yani gül bahçesindeki ay yüzlülerin, ışıklarının vuruşudur ancak. Yani onu sen kendinden görme. Ey sufi! Sen onu ben hal gördüm, ben rüya gördüm deme. Benden şöyle keramet zuhur etti deme. O, gül bahçesinden, yani o peygamberler var ya, o salihler var ya o salihlerin, o peygamberlerin dünyaya tecelliyatlarıdır onlar. O yüzden o velinin üzerindeki tecelliyatıdır. Sakın ben rüya

görüyorum, ben hal görüyorum, ben iyi dervişim diye kendini methetme. Kendini bir noktada görme, kendini bir noktada da göstermeye çalışma ve her şeyi şeyhinden bil. Şeyhinin kerametidir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin himmetidir, şefaatidir. Öyle bil! Tuzağa düşersin.

"Padişahın rüyada gördüğü hayal, konuğun yüzünde belirip durmadaydı."

Padişah, o hekimi rüyasında gördüydü ya, o rüyasında gördüğü, o pırıl pırıl parlayan hekim, gerçekte de yüzünde de pırıl pırıl parlıyordu. Rüyasında nasıl o nur yüzlüyse de gerçekte de o nur yüzlüydü.

"Padişah, perdecilerin bulunduğu yere dek yürüdü. O gayb âleminin konuğunun kapısına vardı. İkisi de yüzdeşlik öğrenmiş, birbirine tanış olmuş, tek bir denizdi. İki can da dikilmeden birbirleri ile birleşmiş, bir olmuştu"

İşte o sufi, osufinin ruhaniyeti, ruhlar aleminde, o mürşid i kamilin ruhaniyeti ile tanışmışdı. Ruhlar aleminde birbirleriyle tanışıp konuşanlar, birbirleriyle sevişenler, bu maddi, bu mecaz alemde de birbirleriyle tanışıp, konuşup, anlaşıp, sevişeceklerdi. Hadis-i Kutsi! İşte ruhlar aleminde birbirlerini tanıyanlar, burada da birbirlerini tanıyıp, birbirlerine dost oldular. İki tanış gibiydiler. Önceden tanışıyorlarmış gibiydiler. Birbirlerine baktılar, birbirlerine aşina gibiydiler ve iki deniz birleşiverdi. İki can birleşiverdi. Mürit, mürşidine vasıl oldu. Mürid, mürşidine vaslat oldu. Mürit, mürşidine teslim oldu. Mürid, mürşidinin önüne gitti, dedi ki sen benim canıma canmışın. Benim kanım senin kanındanmış , benim ruhum senin ruhundanmış, benim dilim senin dilindenmiş, benim gönlüm, senin gönlündenmiş, benim her şeyim sen denmiş, bilememişim. Bu güne kadar görememişim, bu güne kadar anlamamışım. Düşmüşüm, gafletin peşine. Düşmüşüm, gulyabanilerin peşine. Düşmüşüm, yabancıların peşine. Düşmüşüm, gözlerim kör imiş, kulaklarım sağır imiş, kalbim mühürlü imiş.

Görmemişim, bilmemişim, tanımamışım. Ne zaman ki Allah lutfetti, o zaman anladım. Benim ruhumun yoldaşı sen mişin, benim canıma can senmişin, benim kanıma kan senmişin.

"O zaman anladım dedi padişah. Padişah dedi ki sevgilim senmişsin. O değil."

Padişah anladı ki asıl sevgilisi cariye değilmiş, oymuş. Padişah anladı ki asıl sevmesi gereken cariye değilmiş. Yani nefsi değilmiş. Ruh anladı ki asıl sevmesi gereken, nefsi değilmiş. Oysa o güne kadar nefsinin yaptığı bütün her şey hoşuna gidiyordu. Nefsi ona tat veriyordu. Nefsi ona lezzet veriyordu. Nefsi onu ayrı bir hayal dünyasında dolaştırıyordu. Ne zaman ki o

ruh mürşid i kamil ile buluştu, o zaman ruh anladı ki asıl sevmesi gereken o mürşid i kamilmiş. Ruh o zaman anladı ki asıl dinlemesi gereken, o mürşid i kamilmiş. Ruh, o zaman anladı ki asıl peşine düşülmesi gereken o mürşid i kamilmiş. Ruh o zaman anladı ki kendisini, canını can eden, o mürşid i kamilin canıymış. Kendisini kendisi eden, o mürşidi kamilmiş. O yoksa, o murşid i kamil olmaz ise yine o bir yok pahasına satılacak bir şeymiş.

"Fakat dedi dünyada iş, işten meydana gelir."

Allah sebepten sebep halk eder. Allah bir şeyi halk eder. Bir şeyden bir şey daha halk eder. Dünya, sebepler üzerine yürür. Sebepsiz bir şey üzerinde yürümez. Dünyadaki işlerde sebepler üzerine yürür. Manadaki hal ve hareketler de sebepler üzerine yürür. Sebepsiz mana alemi de yürümez. O yüzden bir manadan, mana çıkar. Bir işten bir iş çıkar, işten iş çıkar, işten iş çıkarken menzile doğru gider insan.

"Dedi ki sen bana Mustafa'sın, bense Ömer'im sanki, sana hizmet için belime kemer kuşandım."

Başınızda bulunan mürşid i kamiller, ben i israil peygamberleri mesabesindedir. O yüzden bir kimsenin mürşidi, kendisinin Mehdi'sidir. Bir kimsenin mürşidi, kendisinin imamıdır. O yüzden o ruh diyor ki artık sen benim 'Mustafa'msın. Burada peygamber noktasına konulmuş olarak görmeyin. Mustafa demek, safa ehli demektir. Safa ehli! Sen benim Mustafamsın dediği, sen benim safamsın. Sen benim safa ehlimsin. Sen beni safaya ulaştıracak olan, hidayete ulaştıracak olansın. Sen beni Allah'a vuslat edecek olansın. Buna sebep olacak olansın. Ben de Ömer'im. Ben de sana hizmet edeceğim. Ben de sana tabii olacağım. Ben de senin sözlerini yerine getireceğim. Önceden sana düşmandım, önceden seni tanımadım ben. Seni tanımadığımdan dolayı, mürşidi kamillere düşmandım. Velilere düşmandım. Hz Ömer efendimiz düşman değilmiydi? Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini katletmeye gelmişti. O güne kadar düşmandı ona. Bir kimse bir veliyi tanıyıncaya kadar, veliye düşmandır. Ne zaman veliyi tanıdı, o zaman der ki aaa, bu hiç de düşman olacak birisi değilmiş ama onun kalbi mühürlü ise o veliye düşmanlığı devam eder. Kalbi mühürlü olanlar, kalbi mühürlü olanlar hayatları boyunca velilere düşmanlık ederler. Onlar, bakmayın eski derviş de olabilirler.

Zamanın birisinde, bir şeyhe intisab etmiş olabilirler. Eğer şu anki sağlıklarında bir şeyhe intisapları yok ise aslında bir önceki şehlerine vefasızlık etmiş, bir önceki şeyhlerine hainlik etmiş, bir önceki şeyhlerinin peşinden gitmemiş, bir önceki şeyhini tanımamış insanlardır. Bunlar, o tanımamazlıktan, o hainlikten, o vefasızlıktan dolayı, Allah onların gönüllerini mühürler. Onların bu noktada, tarikat ı aliyede yolları biter. Onlar kendi kendilerine

şöyle derler. Bu zamanda mürşid-i kamil mi var ki bu zamanda veli mi var ki. Oysa kendileri de bir şeyhe intisab etmezden önce, öyle konuşuyorlardı. Ben üstadıma bağlanmazdan önce herkes bana diyordu ki bu zamanda mürşid-i kamil mi var, bu zamanda veli zat mı var. Daha ileri söyleyeyim Çorumlua Hacı Mustafa efendi vefat ettikten sonra , Çorumlu Hacı Mustafa Efendi'nin peşinden gidenler şöyle demişlerdi bana, Mustafa Efendi vefat etti, yerine kimseyi bırakmadı. Türkiye'de mürşidi kamil yok. Kaldım! Bizatihi. Dedim dünya üzerinde yok mu? Var. Sende? Yok! Allah'ın velileri eksik mi? Değil. Hem hadisi şerifle hem ayetle sabit mi? Sabit. Ayet i kerimede Allah'ın veli kullarının var olduğu söyleniyor mu? Evet. Onlar mahzun ve mahçup olmayacaklar diyor mu? Evet. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, velilerin devam ettiğini, kırk kişi olduğunu beyan etmiş mi? Evet. Bunlar vefat ederse yerlerine birisinin atandığını, birisinin geçtiği söylenmiş mi?

Evet.

Kim senin mürşidin? Senin mürşidin kim? Yok! Neden, senin daha önce mürşidin var mıydı? Vardı. Kimdi? X efendi. İyi, ne kadar güzel. Şimdi? yok. Neden? Mübarek vefat etti. İyi. Hani sen de önceden gözün açıkmış, görmüşsün. Şimdi gözün kör. Sen ne yaptın da köreldin? Sen hangi edepsizliği yaptın ki Allah sana velinin kapısını kapattı. Sen hangi günahı işledin de Cenab-ı Hak sana dostunun dostunu dost etmiyor! Hz Mevlana diyor ki yürü kendine bir veli, kendine bir mürşit bul, kendine bir dost bul. O dostu bulursan, Allah'a dost olursun. Yürü bul bir yolunu. Emir! Senin kim mürşidin? E ben ölen Şeyh efendiye bağlıydım. Ondan öncekine bağlan o zaman, neden ondan öncekine bağlanmadın? Ben öyle derdim. Siz kime bağlısınız şimdi? Çorumlu Hacı Mustafa Efendiye. E öldü! Adam bakıyor şimdi. Onun kılıcı keskindi. Ha ondan önceki Ali Efendi'nin kılıcı keskin değilmiş yani! Nasıl yani? Ya madem, Ali Efendi'nin kılıcı keskin değil miydi ki Mustafa Efendi çıktı? Ondan önce Ebubekir Babanın kılıcı keskin değil miydi ki Ali Efendi geldi? Hazreti Peygamberin kılıcı mı kördü? Hz. Ebu Bekir'in, Ömer'in, Osman'ın, Ali'nin, kılıcımı kördü. Abdulkadir Geylani, Ahmet Er Rufai, Ahmed el Bedevi, İbrahim Dusuki, Şeyh Ebu Hasan el Şazeli, Şah ı Nakşibendi, Muhittin Arabi, Hz Mevlana, Hacı Bektaşi, Üftade Hazretleri, İsmail Hakkı Bursevi, Emir Sultan Hazretleri kılıçları mı kör bunların?

Senin kalbin kör. Senin gözün kör. Sen perdelenmişsin. Bir mürşid-i kamile bağlanmadıysan kör olarak göçüp gideceksin bu alemden, kör! Gözünün açık gördüğüne bakma, gerçekte körsün. Eğer bir Allah dostuna dost olmadıysan, Allah'a dosttuk cakası satma. Sen Allah'a dost değilsin. Eğer ben eski Allah dostlarına baplıyım diyorsan, o zaman Muhammed-i Mustafa'ya

gerek yoktu. İsa mı yoktu, Musa mı yoktu, İbrahim mi yoktu, Yusuf mu yoktu, Yakub mu yoktu, Yuşa mı yoktu, Adem mi yoktu, ama Allah son peygamber Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i gönderdi. Son peygamber Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i gönderdi ve dedi ki ondan sonra hiçbir peygamber, hiçbir nebi gelmeyecek. Eğer sen benim şeyhimden sonra şeyh gelmeyecek diyosan, sen de onu peygamber gibi gördün o da küfür.

Allah'ın velileri kıyamete kadar devam edecek. Yeryüzünde kıyamet, en son velinin ruhu kabzedildikten sonra kopacak. Eğer yer yüzünde bir veli var ise, kıyamet kopmayacak. Kıyametin kopuş sebebi, veliliğin son bulması ile alakalıdır. Dünyanın ayakta durmasına sebeptir veliler, yağmurun yağmasına, güneşin doğmasına sebeptir. Bitkilerin yeşermesine, toprağın sebze ve meyve vermesine sebeptir veliler. Eğer yeryüzünde veliler olmayacak olsaydı, taş kesilirdi yeryüzü. Yeryüzü velilerin yüzüsuyu hürmetine yaşar. Hayvanat, insanlar, böcekler, bitkilervelilerin yüzü hürmetine yaşar. Velilerin yüzüsuyu hürmetine. Ve sen daha önce bir veliye yolun uğradı da şimdi yolun oraya uğramıyorsa, muhakkak çok tövbe et. Çok büyük isyanların içindesin. Neden? Sen çünkü o kapıyı bildiğin halde, sen şimdi kapısızsın.

Üstadımız, Allah rahmet eylesin, derdidi ki: "Evladım, bir insana muhakkak yaşayan bir mürşid-i kamil lazım, rüyasını kimi anlatacak, halini kime anlatacak, derdini kime anlatacak kime soracak oğlum derdi? Kime lazım olmaz, bilşr öisin Mustafa Efendi? Kime Efendim? Oğlum, beşinci Esma'yı alırsa o kimse, ona Üstat lazım olmaz. Halife olursa ona üstat lazım olmaz. Sen bilin ya, onların kalpleri çalışır. Sen bilin ya, onlar Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ile görüşürler. Sen bilin ya, onlar kabir ehli ile görüşürler, onlar alacak olduğunu onlardan alır. Mustafa Efendi! Buyurun efendim. Oğlum, biz öldükten sonra da sen bizden istediğini alın. Estağfurullah Efendim. Başımıza geldiğinde istediğini sor oğlum. Estağfurullah Efendim. Başımıza gelmene de gerek yok, oturduğun yerden sor. Estağfurullah efendim. Mürşid i kamilin hali budur. Gidip Emir Sultan Hazretlerine huzur edip, ondan bir sorunun cevabını alabiliyorsan, sana lazım değil. Gidip Emir Sultan Hazretleri'nin, Üftade Hazretlerine rüyanı anlatır, ondan tevilini alıyorsan, sana Üstad lazım değil. Sana lazım değil. Sana lazım değil o! Öbür türlü? Sana lazım Evladım biz öldükten sonra sakın ha oldum deme. Emredersiniz efendim. Beytullah şahit olsun oğlum. Herkes istihare yapsın. İstiharesinde kimi görürse, ona gidip intisab etsin. Emredersiniz efendim. Oğlum bak, şahit olsun. Şahit olsun efendim. bütün dergaha da söyle. Emredersiniz efendim."

Bir mürşidi olmayanın mürşidi şeytandır. Kim için geçerli? Daha önce bir mürşide bağlanan için geçerli. Bağlandın mı bir sefer? Evet. Senin bir daha mürşidin olması şart. İşte diyor ki sen bana Mustafa'sın. Bir mürşit, müridinin safa sebebidir. Müridinin hidayet sebebidir. Müridinin cennet sebebidir. Müridinin vuslat sebebidir! Bunu ancak yaşayan anlar ve bilir. Şemsi olan bilir. Bir üstadı olan bilir. Üstadı olmayana bu, sivrisinek sazdır. Üstadı olmayana, davul zurna gibidir bu. Üstadı olana, bir hikmettir, bir işarettir. Üstadı olana, bu bir ilimdir. Allah bizi onlardan eylesin.

El Fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=AYfNhM_SS8w&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=12

MESNEVİ-İ ŞERİF 79. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Allah'tan edebi gözetmek için başarı dileyelim. Edepsiz, Allah'ın lütfundan mahrum kalmıştır. Edepsiz yalnız kendine kötülük etmez, bütün çevreye ateş salar."

Edebi gözetmek için Allah'tan yardım dileyelim. Yarabbi, bizi Muhammed i Mustafa (s.a.v)'in edebiyle edeplendir. Bizi, Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in ahlakıyla ahlaklandır, bizi Muhammed i Mustafa'(s.a.v)'in hayasıyla hayalandır. Bizen Kur'an ahlakı nasib eyle. Ey merhametlilerin en merhametlisi, Ümmet i Muhammed'e Muhammed aşkı nasib eyle. Allah'tan hergün edep ve haya dileyin. Her gün her namazdan sonra Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem Hazretlerinin ahlakına ram olun. Bir küçük kitap var. Her sohbette aklıma geldikçe söylerim. Yedi lira yedi. Yedi lira. Hacı burada mı, kitapçı hacı? Dışarıda mı oturuyor, gelsin şuraya gözümün önüne bir gelsin. Altınyedi lira, Edebül Müfred, Buhari'nin. İmam Buhari'nin edep kitabı, edebül müfred. Küçücük bir kitap. Hacı kaç lira Edebül Müfred? Sekiz lira mı? Bak, reklam değil bu. Bu kardeşin, Ulu Cami'nin Batı kapısının karşısında kitapçı dükkanı var. Bulamadık diyenler, göremedik diyenler, seliz lira Edebül Müfred, Buhari'nin. Hem vallaha da hem billaha da hem tillaha da her evde bulunması lazım o kitabın ve herkesin onu okuması lazım ve herkesin o kitaptaki hadisleri kendi üzerinde uygulaması lazım. çocuklarımıza İngilizce kursu aldırırken yanında Edebül Müfredi de okutun. Çocuklarımız da matematik kursu verdirirken yanında Edebül Müfredi de okutun. Çocuklarınıza baledir, fülüttür, kemandır, sazdır, danstır kursunu verdirinceye kadar Edebül Müfred'i okutun. EvinizdeEdebül Müfred'i okuyun.

Gençler, delikanlılar, genç kızlar, genç anneler, genç babalar, yaşlı anneler babalar, Allah için size yalvarıyorum allah için çocuklarınıza o Edebül Müfred'i okutun. Gençler, gidip bir başkasının herhangi bir romanını, herhangi bir hikayesini okuyacağınıza, alın o Buhari'nin Edebül Müfredini, sekiz lira, ya sekiz lira, sekiz lira. Alın okuyun. Parası olmayanlar, gidin bu kardeşten alın, benim param yok diyip bu sohbeti dinleyenler, yazsın oraya, desin ki yirmi tane parasız verdim, o kardeş de parasını gelsin benden alsın. Parası olmayanlar gidin bu kardeşten Edebül Müfred'i alın. Allah için, bu sohbeti dinleyenler herkese söylüyorum evinizde edebül müfred yoksa bu kardeşin kitapçı dükkanından gidin alın, benim hesabıma yazdırın. Allah için söylüyorum size ne olursunuz edepsiz bir millet, batmaya mahkumdur. Ahlaksız bir millet batmaya mahkumdur. Edebi ve ahlakı bilmeyen bir aile, batmaya mahkumdur. Edebi ve ahlakı bilmeyen bir genç, batmaya mahkumdur. Osmanlı o medeniyetini, ahlakın üzerine kurdu. Güzel ahlakın üzerine kurdu. Bakın, siz ekonomik olarak çok rahata ulaşabilirsiniz, memleketimiz ihracat şampiyonu olabilir, memleketimiz büyümeleri katlayabilir, memleketimiz askeri, siyasi ekonomik olarak çok güçlenebilir. Eğer ki o memleketin insanları, milleti, ahlakını üst seviyeye getirmezse, vallahi de batar billahi de batar. Avrupa'nın Amerika'nın batmasının sebebi ahlaksızlık. Edepsizlik ve ahlaksızlık çürütür aileleri, toplumu, herşeyi. Ahlaktır insanları ayakta tutan, ahlaktır milletleri ayakta tutan, ahlaktır devleti ayakta tutan.

Müslümanlar gevşemeyin, paraya, pula ram olmayın, makama şöhrete ram olmayın. Düşmeyin, düşmeyin! Dinimize, sımsıkı yapışın. Azı dişlerinizle diyor Hazreti Resulullah. Azı dişinizle dininize, sımsıkı yapışın. Aldanmayın. Uhud'da Müslümanların bozguna uğramasının sebebi, ganimete düşmeleri. Ganimetin peşine düştüler, Hazreti Muhammed Mustafa(sav)'in emrini unuttular. Ganimetin peşine düşenler, Hz Muhammed i Mustafa(sav)'in ahlakını unutanlar, onun sözlerini unutanlar, Kur'an'ın hükmü unutanlar, ganimeti görünce dinini unutanlar helak olursunuz, batarsınız, yok olursunuz, çürürsünüz. Amirler alimler, hakimler, siyasetçiler, devlet büyükleri, belediye başkanları, meclis üyeleri, kaymakamlar, valiler, emniyet müdürleri, ticarethane sahipleri, zenginler, veliler şeyhler, üstatlar, dervişler, müritler, mürşitler! Gevşemeyin, Allah'ın ipine sımsıkı sarılın.

Edebinizi, hayanızı, terbiyenizi, ahlakınızı düzeltin. Sımsıkı tutun, ganimetin peşine kargalar gibi üşüşmeyin. Rahatlık ganimettir, uyku ganimettir. araba ga nimettir, güzel ev ganimettir, güzel yatak ganimettir. Makamganimettir, mevki ganimettir, kaymakamlık ganimettir, valilik ganimettir, siyasetçilik ganimettir, o ganimetin rahatına uyuyup da gevşemeyin, rahat yatma yatağında, ayağını upuzun uzatıp yattığında Muhammed Mustafa(sav)'in sünnetinden çıktın. Eğer yatak seni rahatsız etmiyorsa, Muhammed

Mustafa(sav)'in sünnetinden çıktın. Araban mı var, Allah yolunda koşmak için araban olacak. Allah yolunda koşmayan bir arada israf, lüks. Evin mi var, Allah yolunda olacak. Evin mi? Allah yolunda olacak evin. Evinde sohbet olacak, fakir fukara olacak, yemek olacak evde, zikir olacak o evde, misafir kalacak o evde, yoksa Allah onun hesabını soracak sana. Allah onun hesabını soracak. Canlarınızla, mallarınızla Allah yolunda cihad edin, onlar seçilmiş insanlardır. Kim canıyla malıyla cihad ediyorsa, o seçilmiş insandır. Ben seçilmişlerdenim demekle, seçilmiş olmaz insan.

Seçilmiş kimse kimdir, canıyla malıyla cihad edendir. Lüks evlerin de lüks yataklarında yatan insanlar seçilmiş insan değildir. Lüks arabaları garajda durup, Allah yolunda koşmuyosa o seçilmiş insan değildir. Azı dişi ile dinine sımsıkı yapışanlar seçilmişlerdir. O yüzden edebi olmayanın dini olmaz. Ahlakı olmayanın dini olmaz. Din, güzel ahlaktan ibarettir. Hz Allah kuranında, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, sen en güzel ahlak üzerinesin dedi. Sahabelerin büyük bir çoğunluğu buradan onu edebe bağladı. Edep! Dediler ki Hz Muhammed i Mustafa (s.a.v) , en büyük edep üzerinedir. O zaman ahlakımızı Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hazretlerinin ahlakına bezendireceğiz. Edepsiz, Hazreti Mevlana devam ediyor :

"Edepsiz, yalnız kendine kötülük etmez, bütün dünyayı ateşe verir."

Edepsiz, kendine edepsizlik etmez sadece, kendine kötülük yapmaz. Öyle düşünmeyin, hani varya bizde içiyorsa kendine içiyor. Hayır! O içiyor ondan sonra tecavüz ediyor, içiyorsa kendini içiyor hayır, o içiyor çoluğunu çocuğunu rezil rüsva ediyor. Kumar oynuyorsa kendine oynuyor. Hayır! Ondan sonra, karısını kızını satıyor, o yolla aileler çöküyor. Zina ediyorsa kendine ediyor. Hayır! Bütün toplumun ahlakını aşağı indiriyor. Edepsiz, dünyayı ateşe verir. Edepsiz, dünyaya kıyar. Edepsiz, gözünde hiçbir şey yoktur onun. O yüzden Hz Muhammed'i Mustafa (s.a.v) güzel ahlak için söyledi hep, kimin ahlakı güzel ise okurtuluşa erer. Güzel ahlakı olan kimse namaz kılıp oruç tutanın seviyesindedir. Ahlakınızı güzelleştirin, ahlakınızı inceleştirin, dilinizden, elinizden, kulağınızdan, ayağınızdan uzuvlarınızdan haram çıkmasın, ahlakın birinci kategorisi bu. Haram çıkmasın. Sizin en hayırlınız, etrafına hiç zarar vermeyeninizdir, ikincisi faydalı olanınızdır. Sufilik etrafa hiç zarar vermemektir, sufilik etrafı hiç zarar vermemektir. Müminlik etrafa hiç zarar vermemektir. Allah bizi onlardan eylesin.

El fatiha temes Selavat.

https://www.youtube.com/watch?v=HjrkGPHYew&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=13

MESNEVİ-İ ŞERİF 80. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Edepsiz, yalnız kendine kötülük etmez, bütün çevreyi ateşe salar"

Mesnevi, yetmişdokuzuncu beyit. Yetmişdokuzda mı kalmıştık? Edepsiz yalnız kendine kötülük etmez. Ya? Bütün alemi ateşe salar. Ben diyorum ki iki tane edepsiz olsa, dünyayı ateşe verirler. Dünyadaki bütün olumsuzlukların sebebi edepsizliktir. Benim de başıma bir şey geldiyse, benim edepsizliğimdendir. Başınıza her ne geldiyse edepsizliğinizdendir ve insanlığın üzerinde ne varsa ise edepsizlikten gelir. Edep nedir? Edep bu manada birinci dairede Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmaktır. Bu nedir? Farzları yerine getirmek. Farzları yerine getirmek ne demektir? Farz olan ibadetleri yerine getirip günah ı kebairlerden uzak durmaktır. Günah ı kebairden uzak durmuyorsa o kimse, edep perdesini yırttı, yani edepsiz oldu. Ozaman şer'i manada edepsiz, açıkça, fütursuzca, haram işleyen insan. İşte bunlar kendilerini ateşe atmazlar sadece. Ya? Çevreyi de bu alemi de, bu dünyayı da ateşe atar. Edepsiz, yanındakini de edepsiz eder. Siz demirci dükkanına giderseniz is korkarsınız, hadisi şerif. Itırcı dükkanına giderseniz, ıtır kokar sınız, yani koku. Kokucu dükkanına giden, koku üzerinde olur. Demirci dükkanına giden, is üzerinde olur. Sen, günah ı kebait işleyen bir kimsenin yanına gider, onunla hoş sohbet eder, ona tebessüm eder, onunla dost olursan, o edepsizlik sana da bulaşır. Sen hiç günahı kebair işlemeyen, haramlardan uzak duran bir kimseyi dost edinirsen, sana ondan edep bulaşır. Sen edepli olanları kendine arkadaş seç. Sen edepli olanları kendine dost seç. Sen edepte olanları kendine yoldaş seç.

Hani Hz. Ebubekir efendimiz demiş ya, bana arkadaşını söyle senin kim olduğunu söyleyeyim. Pardon özür dilerim, senin dinini söyleyeyim. Kişi arkadaşının dini üzerindedir, hadisi şerif. Arkadaşının dininden kasıt onun ahlakı üzerinedir. Arkadaşının dininden kasıt onun edebi üzerinedir. Yalancı, yalancı ile dost olur; kumarbaz, kumarbazla dost olur. Her akşam içki içen, her akşam içki içenle dost olur. Hırsızın dostu hırsızdır, üçkağıtçının dostu üçkağıtçıdır, dedikoducunun dostu dedikoducudur, iftiracının dostu iftiracıdır. Onlar bulurlar birbirlerini, dükkanda orada burada dergahta, tekkede, camide her yerde bulunur onlar. Onlar iki kişi, üç kişifıs, fıs, fıs otururlar. Habire dedikodu ederler. Şurdan oturur, kapıdan girenin, her girenin dedikodusunu yaparlar.Ben tanımam, o tanır. Caminin bahçesine oturur, bütün cemaatin gıybetin eder.Sen tanımazsın. O tanır herkesi.

Adam oturmuş benim kılık kıyafeti mi takip ediyor, bana dedi ki ya hacı efendi ya dedi, her gün değişik bir kıyafet giyiyorsun dedi. Böyle baktım. Her gün beni takip ettiğini gösteriyor dedim. Kaldı. Mübarek insan dedim ya. Başka takip edecek bir şey bulamadın da benim kılık kıyafetini mi takip ediyorsun. Böyle yaptım, başarılısın ama hiç gözden kaçırmamışsın dedim. Dedikodu merkezi. Adam senin ayakkabını dahi takip ediyor. Bugünkü ayakkabın çok güzelmiş hacı efendi. He yağmur yağınca bunu geydim, sabahkini görmedin ozaman. Demek ki iki ayakkabı taşıyorsun dedi. İki olsa iyi dedim ben. Nasıl dedi? Haleti ruhiyem e göre ayakkabı taşıyorum ben dedim. Araba dolu dedim. Böyle yaptı, senin gibisine denk gelmedim dedi. Daha neler var neler, takip et sen beni dedim. İşi ne adamın? Caminin bahçesine oturuyor, çetele tutacak nerdeyse kaç sefer tuvalete girdim diye. Edep edep! Dedikoducu dedikoducu ile arkadaş. İftiracı iftiracı ile arkadaş. Gıybetçi, gıybetçiyle arkadaş. Adam apartmanda bana kaç kişi misafir gelmiş bayramda, onu saymış. Hacı efendi, yaklaşık yediyüz kişi geldi dedi bu bayram size ziyarete dedi, en alt katta oturuyor. Böyle baktım. Maşallah dedim ya numaratör gibisin dedim, ben saymadım sen mi saydın dedim. Numaratör adam. Bayramda kaç kişi geldiğini saymış. Numaratör!

Edep! Edepsiz dünyayı yakar. Edebi yok, memleketi yakar. Edebi yok, ülkeyi yakar. Edebi yok! Edebi yok, aileyi batırır, edepsiz sülaleyi batırır. Edepsiz çoluğunu, çocuğunu helak eder senin. Bir fitne atar orta yere, kadın bir tarafa gider, çocuklar bir tarafa gider, sen bir tarafa gidersin. Ne olduğunu anlayamazsın. Edepsiz yakar ortalığı. Fitneci, gıybetçi, dedikoducu, iftiracı, yakar ortalığı, yakar. Sen orada birisiyle konuşuyorsundur, hasbelkader kadının birisi sana adres sormuştur. Edepsiz hemen telefon açar. Senin adamı gördüm, çarşıda bir kadınla konuşuyordu. Veya senin hanımına hasbelkader adamın birisi arkadaşının kocasıdır, amcasıdır, dayısıdır, selam söyle beyine

demiştir, senin adamın tanıdığıdır. Edepsiz sana telefon açar. Senin aldığın kadını, hanımı gördüm çarşıda bir adamla konuşuyordu. Edepsiz dünyayı yakar. Daha dükkanda bir şey olur, eve telefon açar senden önce, gördü o ya seni, tamam bitti. Gıybetçi gıybetçiyi, dedikodu dedikoducu seviyor. Yakar dünyayı edepsizler. Evet! Bir de yakarlar, bir de bir sigara yakar karşıdan seyrederler, ne güzel yanıyor ya! Kalbinde vicdanında bir korku, kalbinde vicdanında bir üzülme de yoktur. Edebi yok çünkü. Allah muhafaza eylesin.

Edep, nurdan tacimiş insanın başında. İslam komple edeptir. Hazreti Mevlana Kur'an, Kur'an tamamı ile edep anlatırlar der. Hz Peygamber tamamıyla edeptir. Tasavvuf tamamıyla edeptir. Sufilik, tamamıyla edeptir, edep. O zaman Allah'tan edep isteyelim, edebe ram olalım, edebe müştak olalım.Edebin peşinden gidelim. Bu ney ile mümkün? Günah ı kebairlere uymakla mümkün. Günah ı kebair lerden uzak durun. Önce dilin afatlarından uzak durun. Diline sahip çıkan, dinine sahip çıkar. Diline sahip çıkamayan dinine sahip çıkamaz. Bu dilinizden yalan, yemin, gıybet, dedikodu, iftira, suizan, bühtan; bu dilinizden boş söz, gaflet söz, küfür, bu dilinizden hakaret çıkmasın. O müminler ki müminlere karşı, müşvik, yumuşak, şefkatli ve merhametlidir. Mümin odur ki dilinden, dilinden müslümanlar emin olur. Mümin odur ki onun elinden, elinden müminler emin olur. Mümin odur ki onun azalarından bütün varlıklar emin olur. Yani haksız yere adam öldürmek, hırsızlık yapmak, üç kağıt beş kağıt etmek, insanların hakkına tecavüz etmek... Elinle, ayağınla, gözünle, kulağınla, dilinle günah ı kebairlerden uzak durmak! Göz harama bakmayacak. Sanane milletin eteğinin kaç santim olduğundan? Sana mahşerde soracak mı Rabbim, kadınların eteği kaç santimdi, baktın mı diye. Efendim biliyor musunuz ne kadar giymiş kısa. Sana ne! Dedim ölçtün mü, arşınladın mı, karışladın mı? Karışlarken nasıl baktın? Edep! Sanane kadının eteğinin yırtmacının kaç santim olduğu? Sana ne elin karısından kızından? Ne yapmaya bakarsın sen!

Allah'ı zikredenin gözü, harama bakmaz. Allah'ı zikredenin dili, haram konuşmaz. Allah'ı zikredenin eli, haramı tutmaz, harama dokunmaz, haram işlemez. Allah'ı zikredenin ayağı, harama gitmez, yapmaz. Allah'ı zikredenin gönlü, suizan etmez. "Ey iman edenler fazlasından! Siz suizanın fazlasından kaçınınız." Suizan etme, kalbin suizan beslemesin. Allah'ı zikredenin kalbi, ümitsizliğe düşmez. Öyle bir şey olmaz. O zaman zikrimiz kemale ersin. Zikrimiz otursun; dilimize, gözümüze, kulağımıza, elimize, ayağımıza, bedenimize, canımıza, ruhumuza, sırrımızı, yerleşsin, otursun. Zikrullah'ı öyle yapalım.

Zikrullah edep getirir insana. Edep demek, haksızlıkların karşısında hakkını savunmamak demek değildir. Edep demek, vatanını, milletini, dinini,

imanını savunmamak demek değildir. Edep demek, birisi senin dinine hakaret ederken susmak demek değildir. O zayıflıktır, o kimliksizliktir o, kişiliksiz liktir. O edep değildir. Edep, her şeyi yerli yerine koyup, yerli yerinde konuşmaktır. Birisi senin dinine hakaret ederken, susmak edep değildir. Susup, onu susturmamak edepsizliktir. Bir kötülük gördüğünüzde elinizle, mümkün değilse dilinizde, mümkün değilse kalben buğuz ederekten, önlemeye çalışınız.

Müslümanın üzerine farz kötülükleri engellemek. Bir yerde uyuşturucu çetesi var. Telefon aç devlete, burada uyuşturucu satıyorlar okulun önünde de. Falanca, burada uyuşturucu satıyorlar de. Durdur onu. Kadınları kızları tuzağa düşürüyor, bir çete var. Karşında villada, karşında evde bir telefon aç. 155 duruyor. Kardeşim burada kadınları tuzağa düşürüyorlar, satıyorlar burada. Adres filanca. Telefon aç! Yarın öbür gün senin çocuğuna uyuşturucu satarlar. Ben Bayındır'da mahallede annem söyledi Allah rahmet eylesin. Falanca dedi bahçeye esrar ekmiş.Ya neden bir telefon açıp şikayet etmiyorsun. Oğlum başıma iş mi açayım dedi. Ben aradım hemen, tak tak, tak, tak, tak aradım 155' i. Selamun aleyküm, aleyküm selam. Ben Mustafa Özbağ. Yeni mahalle gümüş pala caddesi no.20'de oturuyorum. Şu anda annemin yanına geldim. Bizim evin iki sağında esrar yetiştirici birisi varmış, bahçesini esrarla doldurmuş. Tak! Geldiler bir sürü, kökleDiler. Arıyorlar Mustafa Özbağ kim, benim dedim. Annem otur dedi. Benim dedim bir canım var, esrarkeş vuracaksa vursun. Esrarkeşden mi korkacağım. dedim. Çıktım. Benim dedim Mustafa Özbağ. Şikayet eden de benim. Adam bana baktı ya hocam , ne cesaretlisin. Ne cesaretli olmıycam kardeşim. Bu vatan benim dedim. Bu memleketi dedim, uyuşturucuya, esrarkeşçiye, kokainciye, morfinciye mi bırakacağım dedim. Bırakmayın. Ya ne o, sen jurnalci misin? Ha, jurnalciyim ben.

Bizde böyle bir şey vardır ya, kardeşim dokuz yaşındaki çocuklara okullarda uyuşturucu alıştırmaya çalışıyorlar. Memleketin gençliğini helak ediyorlar. Kafelerde, kafeteryalarda, çay bahçelerinde, topçularda, popçularda, dansçılarda, gece kulüplerinde, uyuşturucuya alıştırıyorlar gençleri, kadınları, kızları. Uyanın, uyanın uyanın! Şikayet edin. Söyleyin, 155'e ihbar edin. Teröristleri ihbar edin. Canınız gidecekmiş, gitsin! Şehit olun! Bu memleket düzlüğe çıkacak. Bu memleket aydınlık yarınlarını görecek. Bu memleket cennet bahçesi olacak. Bu memlekette kur'an ve sünnet hakim olacak. Kur'an ve sünnetin o güzellikleri yaşanacak. Bunu topyekün yapacağız. Hep beraber yapacağız. Nerede bir yanlışlık var, açın telefon şikayet edin. Söyleyin, bitsin yanlışlıklar. Adam gece sarhoş. Herkese küfür ede ede gidiyor.

Aç 155'i ara, ara. Hooooop diye bağırdı mı ara. Kardeşim burda rahatsız ediyor, içmiş rahatsız ediyor.

Adam saçından tutmuş tokatlıyor kadını, gece saat bir. Bir buçuk. Aradım, kadını tokatlıyor burda dedim, müdahale edeyim mi, geliyor musunuz. Çaaaaat geldiler, ben de duruyorum orda. Adam baktı, ben duruyom şimdi. Kolunu indirdi. Ne bakıyorsun dedi, sana ne lan dedim. Kaldı bu. Sarhoştan mı korkacağım dedim. Bakıyorum, ne var dedim. Kadın yalvaran gözlerle bakıyor. Dedim bekle geliyorlar şimdi, pat geldi polis. Benim dedim şikayet eden. Kadını dövüyordu dedim yolda. Dedim gelirim karakola şimdi dedim. Şahitlik ederim, al telefonum bu. Öbürkü bakıyor sarhoş, benim plakayı yazacak. 35 E bilmemkaç. Okudum ben ben kendim yazdım. yaz dedim. Yarın gelmezsen dedim ahım kalır sende dedim. Böyle baktı, istersen açık adres vereyim dedim. Ben meridyenin karşısında dedim, züccaciye işi yapıyom. Daha açık adres vereyim, yukarıda Karabaş ı Veli Tekkesi var. Kime Mustafa Özbağ kim desen gösterirler sana dedim. Sen gel, ne yapacaksan yap bana dedim. Bekliyorum hala daha, bekliyorum hala daha! Birini de öyle bi şey olduydu da, bana öyle dedi. Kapının önünde dedi senin hakkında bildiri dağıtacam dedi, kadınlarla ilişkisi var diyecem dedi. Yapmazsan ahım kalır dedim. Dedim bu elinden bu kadını kırtardım ya ben dedim. Sen gel, yap dedim. Yalnız kendine dikkat et orada bir şey yapacağın zaman dedim. Neden dedi? Tükürükle boğulmayasin orda dedim.

Evet, korkarsanız iyiliği hakim edemezsiniz. Korkarsanız, kötüler hakim olur, o yüzden dedi Hazreti Peygamber "korkaklığın şerrinden sana sığınırım, Ya Rabbi." Kötülerden ve kötülükten kendiniz yapacaksınız diye korkun ama kötüler ve kötülüklerden korkmayın. Mücadele edin. Yürü mahallenizde iyilik hakim olsun, eviniz de iyilik hakim olsun tekkeninizde, bahçenizde, memleketinizde iyilik hakim olsun. Hiç kimse kötülüğünden ve şerliğinden, sizi durduramasın.

Sufilik bu, ben öyle başka bir sufilik bilmiyorum. Bir yanağını vurunca öbür yanağını da uzatacakmış. Ben o sufilerden değilim. Ben o sufilerden değilim. Öyle benim bir yanağıma vurursan, senin kolunu kıvırır kırar, koluna verir geri gönderirim, gönderirim seni. Mümin, müminlere karşı müşvik ve şefkatlidir. İyilere karşı müşvik ve şefkatlidir. Semazenin eli yukarda durur ya bana soruyorlar boyna. Semazenin eli yukarda, ne manaya geliyor? Kötülüklere vurmak için diyorum ben. Kalıyor şimdi. Hiç böyle bir tarif yok ya, benden şunu bekliyor. Hak'tan alacak, halka verecek.

Ben diyorum ki semazenin eli böyle duruyor, bak diyorum. Osmanlı eli gibi. Böyle el duruyor. Osmanlı Tokatı vurmaya hazır. Eğer kötülük yaparsan öyle bir beynine iner ki senin, yıldızları bile sayamazsın sen. Semazenin eli o

yüzden yukarıda, böyle duruyor. Hazır kıta, hazır kıta o! Kötüler o ele baksın kendilerini hizaya çeksinler. Dinsizler, imansızlar, din satıcıları o eli görsün hizaya çekilsin. Üçkağıtçılar, beş kağıtçılar o eli görsün, hizaya çekilsin. Şer odaklar, teröristler, bu vatana bu millete, bu dine ihanet edenler, ihanet etmek isteyenler, o elduruyor orada bak ha. Alimallah bi indirirse elini, yerle yekzan olursun. O yüzden aklını başına topla, tövbe et, dön geri. Gittiğin o yol düzgün yol değil. O el, o yüzden duruyor böyle. Biz de eğitirken diyoruz ki bak ellerini aç, böyle güzel tut elini. Elma tutar gibi, elma tutar gibi, böyle elini aç. Böyle değil, böyle aç elini. Bu değil, semazenin el tutuşu bu değil. Bu, semazenin el tutuşu değil. El açık, böyle, parmaklar açık. Dikkat et, böyle. Böyle gevşek değil, sıkı. Kimin kalbine de kibir, zul, zulüm, gaflet gelirse, kalbine gelecek olanı da alaşağı edecek. Ha, o el her daim havada kalacak öyle. Tetikte. Sufi uyanıktır. El tetikte! Hangi el? Sağ el. Vurdumu düşürür. Kimi? Kafiri de şeytanı da nefsi de gafleti de. El böyle duracak.

Yok öyle şey, bir yanağını vuracak, öbür yanağını çevirecek. Yapamıycam kardeş ben. Mümin gelsin canımı yesin benim. Mümin gelsin başıma taç edeyim onu. Mümin gelsin, gönlümün sultanı olsun, baş tacı olsun. Baş köşeme otursun, hizmet edeyim ben ona. Ben onun ayağına halı olayım, yolunun tozu olayım ben onun. Mümin o, ona ne demeli, bu el ona merhamet ve şefkat götürür. Bu el onu alır, ilahi aşkı onun gölnüne koyar. El orda duruyor ya, ilahi aşkı alacak, onun kalbine koyacak. Mümin, al! Ama kafir, bana öyle düşmanlık etmeye kalkarsa, bu el onun gaydını büker. O kötü, müslümanlara kötülük yapmaya kalkarsa, bu el onun gaydını büker. Şer, şerlik yapacaksa bu el ona cevabı verir. Ama mümine karşı asla ve kat'a. Ona merhamet, şefkat, yardım, götürür. Allah bizi onlardan eylesin. O yüzden edep nurdan taçtır, edep farzlara sımsıkı yapışmaktır, edep Sünnet i Resulullah'ı sımsıkı tutunmaktır. Edep, Kur'an ve sünneti azı dişlerinle sımsıkı yakalamaktır. Hadisi şerif. Edep odur. Edep, nafilelerle Allah'a yaklaşmaktır. Edep Allah'ı sevmektir. Edep odur. Edebin üç merhalesi vardır. Birinci merhalesi neymiş, farzlara sımsıkı yapışmak. Bu neymiş? Farz ibadetleri yerine getirip, günah i kebairlerden uzak durmakmış. İkincisi, ikinci edebin hali neymiş? Nafilelerle Allah'a yaklaşmak. Bu, en güzel ahlakla ahlaklanmaktır. Edebin üçüncü hali nedir? Allah'ı sevmektir. Nasıl? Gözünün gördüğü ve görmediği her şeyden fazla Allah'ı sevmektir. Edep odur. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Hakkınızı helal edin. Cenabı Hak cümlemize inşallah kendi dostlar halakasına aldığı kullarından eylesin inşallah.

AMİN

https://www.youtube.com/watch?v=Ke_J7K2pGeQ&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=14

MESNEVİ-İ ŞERİF 80-93. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Allah sofrası alışverişsiz, pazarlıksız, parasız, pulsuz gelip durmadaydı. Musa'nın kavmi içinde birkaç kişi edepsizcesine nerde sarmısak, hani mercimek dediler. Gökten sofra gelmez oldu, ekmek kesildi. Bize de ekin ekmek, bel bellemek olarak sallamak sadece kaldı."

Cenabı Hak, Musa Aleyhisselam'a emretti. Musa aleyhisselam, kavmi ile beraber, Firavun'un zulmünden kaçtılar. Firavunun zulmünden kaçaraktan, bir rivayette, Sina çölüne gittiler. Sina Çölü'ne gidince, çölde yiyecek içecek hiçbir şey yoktu. Yahudiler Musa Aleyhisselam'a eziyet etmeye başladılar. Yahudiler, Musa Aleyhisselam'a eziyet etmeye başlayınca, Hazreti Musa Tur i Sina'ya çıkıp, Allah'a yalvardı yakardı. Niyaz etti. Bir rivayette, Musa aleyhisselam Allah'a geceleri namaz kılıp niyaz etmeye başladı. Geceleri kalkıp niyaz etmeye başlayınca, Cenabı Hak onlara cennetten bıldırcınla helva göndermeye başladı. Bir rivayet edilir ki oradan, ağacın dibinden, ağacın kökünden onlar her gün giderler, ordan bıldırcın ve helva alır yerlerdi ve böylece onlar ağacın dibinden her gün bıldırcın eti ile helva, pişmiş hazır yemek yemeye başladılar. Bir müddet sonra yahudiler bu manada nankör insanlardır. Cenabı Hak o yüzden onları lanetlemiştir. Onlar Musa Aleyhisselam'a dediler ki yeter bizim yediğimiz içtiğimiz bu kadar. Biz bıktık bundan. Oysa yedikleri şey cennet nimeti olduğundan, dışkıları yoktu. Cennet nimeti olduğu için onlardan ter olarak dışarı çıkıyordu. Cennet nimeti olduğu için onlar küçük abdest, büyük abdest ihtiyacı duymuyorlardı. Yedikleri bıldırcın etinden ve helvadan dolayı suya da ihtiyaç duymuyorlardı. Hepsi gürbüzleştiler ve gençleştiler. Semirdiler tabiri caizse, ve

tabiri caizse azdılar ve azınca da onlar bu sefer nankörlüğe doğru gittiler. Her azan nankörlüğe doğru gider.

Her kıymet bilmeyen nankörlüğe doğru yol açar kendine. Nankörlük kapısını tıklatılır. Hamd edenlerin, şükredenlerin nimetlerini artırır Cenab-ı Hak. Hamd etmeyenleri, şükretmeyenleri de Cenabı Hak onların nefislerini kendi başlarına azgınlık olarak salıverir. Onlar kendi kendilerine kendi nefislerinin zebunu oldular ve edepsizliklerini ellerine aldılar. Edepsizliklerini ellerini alınca dediler ki Ya Musa, biz bıktık bu cennet meyvesinden. Biz bıktık bu cennet nimetlerinden. Biz eskisi gibi olmak istiyoruz, biz yeniden soğan sarımsak yemek istiyoruz, biz yenilen arpa, buğday, mercimek, yemek istiyoruz. Biz yeniden çiftçilik yapmak istiyoruz, biz yeniden patlıcan yemek istiyoruz, biz yeniden domates yemek istiyoruz gibi o günün neyse sebzeleri dediler ki biz onlardan yemek istiyoruz. Böyle olunca, Cenabı Hak onların o küstahlıklarından dolayı, onların o edepsizliklerinden dolayı, onların o nankörlüklerinden dolayı, cennet nimetini dünyadan kaldırıverdi. Gökten sofrayı kesiverdi Cenab ı Hak ve ertesi gün gittiler baktılar ki ağacın dibinde nimetler yok. Bunu böyle bir şey hayal edin. Çölün ortasında bir ağaç var. İnsanlar karınları acıktıkça gidiyorlar, o ağaçtan nimetlerini alıyorlar, rızıklarını alıyorlar. O ağacın üzerinden Cenab ı Hak ne yapıyor, bunların nimetlerini veriyor ve oradan yedikleri içtikleri şey de bütün ihtiyaçlarını görüyor. Tuba dalının dünya versiyonu.

Cenabı Hak cennetteki tuba dalını almış, getirmiş çölün ortasına koymuş. Hani cennette tuba ağacı vardır ya o tuba ağacından insanlar istedikleri meyveyi, sebzeyi, yiyeceği, içeceği alırlar. Ben bunu böyle hayal ederim kendi kendime. Derim ki alacak adam o muzu, muzdan bir parça yiyecek cennette, diyecek ki yok ben biraz daha tatlısını isterim, tak biraz daha tatlısı olacak. Diyecek ki a, bu harika olmuş. Böyle bir tuba ağacı düşünün. Ve bu tuba dalları cennetteki bütün köşklerin, bürün insanların gözünün önünde olacak. Bir şeyi o kimse hayal edecek hayal ettiği anda o tuğba dalından tak o sebze veya meyve gelecek.

Bir şey hayal edecek önünden Irmaklar geçer diyor ya Cenabı Hak önündeki ırmaktan hayal ettiği şeyi sunuverecek ona. Cennetteki görevli olan, hizmetkâr olan melekler, onlara istedikleri tepsilerin içerisinde onlara sunacaklar. Cennet hayatı, öyle bir hayal kurgulanabilir. Bu hayali kurgularken bunun hakkında ayet-i kerimeleri, hadisi şerifleri topladığımızda hayalinizi daha da genişletebilir, daha da derinletebilirsiniz. Süt ırmağı var, bal ırmağı var. Evet, o ırmaklarda binbir çeşit her şey içecek var ve öylesine muhteşem bir şey ki sizin hayal etmeniz yetiyor. Hayalinizden geçirmeniz yetiyor, dile

dökmenize gerek yok. Dua etmenize gerek yok, zikr etmenize gerek yok. Bir şey de çaba göstermenize gerek yok. Hayal edin yeter.

İşte Cenab-ı Hak bu tuba ağacının belki de bir dalını, dünyaya verivermiş ve çölün ortasında, çölün ortasında o yahudiler o tuğba dalının dalından istedikleri gibi nimetleniyorlar, istedikleri gibi ve hiçbir gayret sarf etmeden, hiçbir şey yapmadan, sadece Musa'ya iman edip Musa'nın peşine düştüklerinden dolayı. Öylesine demek ki bir şeye iman ediceksin ki öylesine iman ettiğinde Cenabı Hak sana cennet nimetini dünyadayken sunuverecek. Hani Hz Peygamber der ya "beni Rabbim besler". Demek ki Hazreti Peygamberler gibi iman edemesek dahi, onun yolunda olursak, o zaman bizim de almaya, satmaya, çarşıda pazarda, orada, burada koşuşturmaya ihtiyacımız kalmayacak. Rezzak olan Allah zaten demiş rızkınız bana ait diye ve bu hal ile hallenen veliyullah olmuş mu? El cevap olmuş. Bu hal ile hallenen veliyullaha da insanların kafaları basmamış zaten.

Abdülkadir Geylani hazretleri bir gün evde yemek yerken bir derviş'in annesi feryat figan demiş ki görüşmek istiyorum. Almışlar huzura, Geylani hazretleri kızarmış tavuk yiyor. Kadın vah yavrum, benim yavrum çilehanelerde, mescidde, medresede aç susuz perişan olurken, sen ha demiş koca pir, kızarmış tavuk yiyorsun. Geylani hazretleri hiç oralı olmamış. Katır kutur katır kutur tavuğu yemiş. Kadın söyleniyor orda. Kemikleri toplamış mübarek, tavuğun kemiklerini. Küntü biiznillah demiş. Tavuk gıt gıt gıt gıt gıt yürümüş gitmiş. Dönmüş kadına. Senin oğlun da bu hale erişince, o da tavuğunu yesin. Senin oğlun da demiş bu hale erişince, o da tavuğu yiyecek. Ha demek ki veliyullahın öyle halleri olmuş ki veliyullah öyle hallerinde yemiş içmiş. Demiş senin oğlun da demiş bu hale ulaşmak için şimdi riyazat yapıyor.

Demek ki riyazat yetişinceye kadar var mı? El cevap var. O riyayizat lazım mı? Lazım. O riyazatsız, o hale kavuşulur mu? Hayır.İşte mesele toparlayacak olursak Hazreti Peygamber'in peşinden giden veliyullahın da geçmiş peygamberlere sunulan gök sofraları gibi onlara da sunulduğu görülmüş. Vakta ki Musa aleyhisselam kavminin bu edepsizliğinden sonra, Cenabı Hak İsa(a.s)'ı göndermiş. Ve sonra İsa şefaat etti, yani İsa Aleyhisselam geldiğinde yine şefaat etti. Ve Tanrı yine sofra yolladı, yine tabak tabak ganimetler gönderdi ve Cenabı Hak İsa Aleyhisselam'ın duasının bereketine yine ne yaptı, gökten sofra indirdi. Bu nasıl oldu?

İsa'nın havarileri biliyorlardı ki Musa'nın kavmine böyle sofra inmişti ve Musa aleyhisselam kavmine böyle sofra indiğini bildiğinden dolayı, Hz İsa aleyhisselam da beni İsrail Peygamberi, kendi peygamberlerinin üzerinde şek şüpheleri var. Kendi peygamberlerinden mucize bekliyorlar ve havarileri

dediler ki Ya Musa, hani bizim kulağımıza çalındı. Biz biliyoruz eski ahitte de yazılı ki Musa'nın kavmini, Cenabı Hak cennet nimeti ile nimettendirdi. Onlara gökten sofra indirdi. Allah'a niyaz et de bize de Cenab-ı Hak gökten sofra indirsin ve Musa aleyhisselam Kur'an-ı Kerim de onlar için diyor ki siz haddi aşanlardan oldunuz. Cenabı Musa abdest alıp hemen kıbleye yöneldi. Allahu ekber dedi namaza durdu. Namaza durunca namazda uzun uzun Allah'a dua etti. Cenabı Hakka yalvardı ve Cenâb-ı Hak da havarilere gökten sofra indirdi. Ve havarilere dedi ki ey havarilerim, bu Allah'ın bir lütfu ikramıdır. Sakın ha ertesi güne bu yemekten ayırmayın, yediğinizi yiyin yemediğiniz fakire fukaraya verin, dağıtın. Bu eksilmez. Bu devamlıdır, bu her gün bize gelicidir. Sakın nefsinize uyup da ertesi güne bundan saklamayın, ertesi güne saklamayın!

Kuyunun suyu çekildikçe kuyunun gözenekleri açılır. Sen parayı harcadıkça para gelir sana. Sen cömertlik yaptıkça yenisi gelir. Sen cömertlik yapmazsan yenisi gelmez. Kuyudan su çekersen sen kuyunun gözenekleri açık olur devamlı taze su gelir. Sen arının peteğini alır sağarsan, arı yeniden bal yapar. Sen arının peteğini alır sağmazsan, arı tembelleşir yeniden bal yapmaz. O zaman sen arıyı sağman lazım, o zaman sen kuyudan suyu çekmen lazım. O zaman sen o aşağıdaki kuyudan, o akarsu'dan çekmezsen kuyunun gözenekleri tıkanır. Bunun gibi, Hz İsa dedi ki bu devamlıdır bu eksilmez. Cenabı Hak bunu her daim verecek bize. Taahhüdü var. O zaman siz edepsizlik etmeyin, küstahlık etmeyin. Allah'ın emirlerini yerli yerinde yerine getirin. Sakın ha nefsinize uyanlardan olmayın. Ama, küstahlar yine edebi terk ettiler.

Küstah hep edebi terk edendir. Kibirliler edebi terk edenlerdir, nankörler edebi terk edenlerdir, vefasızlar edebi terk edenlerdir, onlar edebi terk ederler. Sen edebi terk edersen sana nimet kesilir. Sen edebi terk edersen, sen nail olduğun güzellikleri kaybedersin. Sen edebi terk edersen, sana Allah'ın bahşetmiş olduğu şeyleri Cenabı Hak senden alır gider. Aslında onu senden alıyorsa, seni sevdiğindendir yine. Sana şefkat tokatındandır. Diyor ki, ey ahmak kulum. Ben sana merhamet ettim, ikram ettim, ihsan ettim. Sana sundum nimetlerimi, ama sen nimetlerime karşı nankörlük ettin. Sen nimetlerime karşı hainlik ettin, sen nimetlerime karşı vefasızlık ettin ve böylece bana nankörlük etmiş oldun. Bana vefasızlık yapmış oldun. Bana hainlik etmiş oldun. Senin elinden bu vermiş olduğum nimetleri, ben şimdi aldım. Diyorsa sen ona yine şükret, yine ona hamd et, sana şefkat tokatı bu. Ama sen küstahlığına rağmen, senin nankörlüğüne rağmen, senin vefasızlığına rağmen hala daha işin azgın gidiyorsa hala daha sen nimetin içerisinde boğuyorsan bil ki sen, firavunlaşma yolundasın. Bilki sen,

nemrutlaşma yolundasın. Tabiri caizse Cenabı Hak senin nefsinin çilbirini bırakıverdi. Tabiri caizse sen çilbirsiz beygire benzedin. Tabiri caizse, sen semersiz eşeğe benzedin. Attı seni, azatlayıverdi seni. Sen azatlama eşek oldun gittin, sahibin de yok çilbirinde yok, semerin de yok senin. Senin ayağına nal çakacak olan da yok. Sen azatlama eşek oldun çıktın, vur nefsini nasıl vuruyorsan vur.

Seni Cenabı Hak, tabiri caizse huzurdan kovuverdi. Seni Cenabı Hak kapının dışına bırakıverdi. Seni Cenabı Hak azgınlığın, sapkınlığın içine bırakıverdi. Bu işin daha da kötüsü, bu işin daha da şerlisi. Eğer senin nimeti elinden alsaydı, şefkat tokatı olacaktı, uyanacaktın sen. Sen düne kadar, senin işin asan giderken, asan gitmiyorsa; şefkat tokatı, tövbeye gel. Şefkat tokatı, kendini topla helâlleş. Kime haksızlık yaptın, kime yanlışlık yaptın kime kime eksiklik yaptın, kimin kötü nazarını aldın, kime ne yaptıysan helalleş derlen toparlan. Sen Şefkat tokatını anla. Senin normalde düz yolda giderken eğer ki ayağın aksadıysa, bunu nefsinden bil, hemen tövbe et. Deki ey Rabbim, ben nefsime uydum. Ben kendime zulmedenlerden oldum. Beni affet de. Adem Aleyhisselam'ın duasına devam et, peygamberlerin duasına devam et. 'Allahu la ilahe illallahu ente sübhaneke innî küntü minezzalimin' de. Yarabbi ben zalimlerden oldum, ben hainlerden oldum, ben vefasızlardan oldum, ben nankörlerden oldum, ben hamd etmeyen, şükretmeyen gafil kullarından oldum, beni affet de. Senin ayağına bir çelme takılması, senin yoluna bir taş çıkması, Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı bu manada. Cenabı Hakk'ın sana şefkat, merhamet muamelesi. Oysa ahmaklar, gafiller derler ki bizim işimiz bozuldu, yolda giderken işimiz perişan oldu. Sen sakın ha onu Allah'ın bir afatı, Allah'ın bir gadabı gibi görme. O şefkat ve merhamet sana, titre kendine dön. Hamd et, şükr et, tövbe et dön kendine. Allah'ı zikret, abdestini al, namazını kıl dön kendine.

Cenab-ı Hak sana bir hastalık vermiş, bir musibet vermiş, bir sıkıntı vermiş, bir dert vermiş, bir daraltı vermiş, sana bir problem senin önüne koyduysa, sen tövbe et dön, hamd et dön. Cenabı Hakk'ın sen kıymetli kulusun. Cenabı Hakk'ın sen değerli kulusun. Cenabı Hakk'ın sen sevgili kulusun. Seni bataklığın içine atmıyor, seni sapıklığın içine atmıyor, seni nankörlük deryasının içine atmıyor, seni kibirlilik deryasının içine atmıyor, seni ben bilirim deryasının içine atmıyor. Seni öyle bir noktaya getiriyor ki senin ayağını bir taş aldıraraktan, sana bir sıkıntı vererekten kendine döndürüyor. Diyor ki ey ahmak kulum, ey akılsız kulum, ey gaflete düşen kulum. Kendine gel, ben varım. Kendine gel bana dön, bana döndürüleceksin zaten. Ama şimdiden bana dön. Bu Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanıdır. Bizim edepsizliğimize, küstahlığımıza, nankörlüğümüze, yanlışlığımıza karşı Cenab-ı

Hak merhametini, şefkatini, Cenabı Hak lütfunu, ikramını sergiliyor bize. Eğer başınızda bela, musibet, sıkıntı, dert, daraltı yok ise eyvah ki eyvah! Eyvah ki eyvah! Sen firavun olmaya yol tutmuş senin nefsin. Nemrut olmaya yol tutmuş senin nefsin ve sen şöyle düşünüyorsun.

Ben hiçbir hata yapmadığımdan benim işim asan oldu. Ben çok akıllıyım. O yüzden işim asan oldu. Ben her şeyi yerli yerinde yapıyorum, o yüzden işim asan oldu. Ben çok gayret sarf ettim, çok çalıştım, o yüzden işim asan oldu. Allah'ın lütfu, ikramı, ihsanı yok yani. Sen çok akıllısın, sen çok iyi ticaret biliyorsun. Sen çok iyi matematik biliyorsun. Sen çok iyi muhasebe biliyorsun. Sen çok iyi fizik, kimya biliyorsun. Senin yaptığın işi hiç kimse yapamıyor. Sen öylesine büyük şeyhsin, öylesine büyük dervişsin, öylesine büyük tüccarsın, öylesine büyük amirsin, memursun. Her neyse. Sen öylesine her şeyini mükemmel yapıyorsun ki senin hiçbir işin asan gitmiyor, hiçbir işin eksik gitmiyor. Ve sen kendi nefsini dev aynasında görmeye başlıyorsun. Unutuyorsun.

Firavun yokuş yukarı giderken, onun arka ayakları uzardı. Firavun yokuş aşağı inerken, atının ön ayakları uzardı ve firavun böylece kendi ilahlığını ilan etti. Dedi ki ben ilahım, görmüyor musunuz, benim atım yokuş aşağı inerken ön ayakları uzuyor. Atım yokuş yukarı giderken arka ayakları uzuyor. Her şey asan. Yeryüzünde dolaşan yarı ilah o. Nemrut öyle yapmadı mı? Nemrut da öyle yaptı. Ateşi yaktırdı. Dedi ki ben istediğimi cezalandırırım. İstediğimi de affederim. Onların zindanında cennet cehennem mağarası o yüzden var. Cehennem mağarasına ateş yaktılar, cennet mağarası da pirü pak yeşilliklerin içerisinde durdular. İstediğini cehennem mağarasına atardı. Bakın işte ben de ilahım, dünyadayken insanları cezalandırırım. Attı bunu cehennem mağarasına. Cayır cayır yandı. Feryat figan yanardı onun orda. Öbür tarafta da cennet mağarası var, vadisinvar. Atıyor onu cennet vadisine, aha diyor cennetin burası. O cennet vadisinde ceylanlar, kuşlar, çiçekler, sofralar, kuruluyor. Uyan, şimdi de cennet vadileri var dünya üzerinde. Şimdi de cehennem vadileri var dünya üzerinde.

Şimdi de sen hayatını cennet hayatı gibi yaşıyorsan aman dikkat et kendine. O zaman da İbrahim ateşe atıldığında, Sare annemiz attı kendini ateşe. İbrahim'e aşık, aşık İbrahim'e. İbrahim ateşe atılınca, dayanamadı, o da attı kendini ateşe. Benim sevgilim ateşteyken, ben nasıl dışarıda dururum dedi. Beni çok yaralar bu ve gerçek seven olarak görürüm ben Sare annemizi ve Hazreti İbrahim Aleyhisselam da Sare annemizi yanından hiç ayırmadı. Ardından Hacer'i alsa dahi Sare'yi yine yanından ayırmadı. Hacer'i aldı. Hacer'den İsmail oldu. Sare'yi yanından ayırmadı. Sare onun gözünün nurudur, ilk göz ağrısıdır. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin

Haticesi gibi. Sare kendini ateşe attı, attı kendini ateşe. Tutmadı kendini dışarıda. İbrahim ateşe, o da ateşe ve Sare annemiz ateşin içirsine girdiğinde baktı ki içerisi güllük gülistanlık. Annesine seslenmeye başladı. Anne gel ne olursun, burası ateş gibi görünse de ateş değil. İçerisi güllük gülistanlık ama bütün İbrahim'e inananlar da dahil, Sare'nin annesi de dahil, dışarıdan ateşi gördüler de manada ki o içerideki güllük gülistanlık bahçeyi görmediler ve hiç kimse kendisini ateşe atamadı. Bir tek Sare annemiz attı. Şefaati üzerimize olsun ve bütün geride kalan, o iman ettim diyenlerin hiçbirisi de İbrahim yandı gitti kül oldu dediler. Ama İbrahim aleyhisselam'ı Cenabı Hak ateşin içerisinden kurtarıverdi. Dedi ki ey İbrahim, sen burada durma, burada sana inandık dediler, hepsi vefasız bunların. Sana İnandık dediler, hepsi nankör bunların, sana inandık dediler, hepsi de hain bunların, sana İnandık dediler, gerçekte bunlar iman etmemiş olanlar. Sen peygamberlerin büyüğüsün, azimisin. Sen buralarda durma dediler. Cenabı Hak, İbrahim Aleyhisselam'ı hicret emriyle hicret ettirdi Mısır'a. Mısır'a gitti. Cenabı Hak orada ona tekrar ihya etti, mal mülk verdi, han hamam verdi. Her şeyini yeniden verdi.

İşte nankörler, edepsizler, edep sınırını aşanlar, İsa Aleyhisselam'ın havarileri oldu. O havariler, o kalan yemekleri ayırdılar kendi nefislerine. Ertesi gün yeriz dediler. İsa'nın emrini yerine getirmediler. İsa Aleyhisselam'ın sözünü yerine getirmediler. Onun emrini, sözünü yerine getirmemekle küstahlık yaptılar, nankörlük yaptılar, hainlik yaptılar. Cenabı Hak yine gökten inen sofranın yolunu kesti onlara.

"Küstahlar gene edebi terk ettiler. Dilenciler gibi sofradan artanları aşırdılar. İsa onlara yalvardı, bu boyuna gelir, yeryüzünden eksik olmaz, dedi. Ulu bir kişinin sofrası başında, ona karşı kötü zanda bulunmak, harisliğe kalkışmak küfürdür dedi."

Sen öyle bir ulu kişinin sofrasına oturmuşsun, padişahlar padişahının sofrasına oturmuşsun, padişahlar padişahının sofrasında hainlik yapmak, padişahın sofrasında nankörlük yapmak, padişahın sofrasında Ali Cengiz oyunu oynamak, küfürdür.

"O rahmet kapısı, bu görmedik yoksun suratların tamahları, hırsları yüzünden yine kapandı onlara"

O rahmet kapısı hırstan, hırs ve tamahtan! Rahmet kapısı neden kapanırmış? Hırs ve tamahtan! Rahmet kapısı aptallıktan ve salaklıktan kapanır. Rahmet kapısı bu manada nankörlükten kapanır. Allah muhafaza eylesin ve Hazreti Mevlana devam ediyor mesnevisine ve Ümmeti Muhammed(sav)'e bir işaret veriyor. Diyor ki:

"Zekat verilmeyince bulut gelmez, yağmur yağmaz. Zina yüzünden de etrafa vaba yayılır."

Hadisi şerifte Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri diyor ki eğer zekatlarınızı vermezseniz, Cenabı Hak gökten Rahmetini indirmez. Eğer zekatınızı vermezseniz, topraktan yiyecek bitirmez. Zekatlarınızı düpdüzgün verirseniz, Cenabı Hak gökten rahmet indirir. Gökten Rahmetini indirince, topraktan binbir çeşit meyve sebze çıkar. Gökten rahmet inmezse, topraktan hiçbir şey çıkmaz. İşte zekat vermek edeptir. Zekat vermek bolluk berekettir. Eğer sen kazancının zekâtını vermezsen, sana rahmet yağmaz. Seninle beraber o beldeye de yağmaz. Eğer sen zekat vermediğin halde, senin malın mülkün paran pulun artıyorsa bil ki sen firavunluğa doğru gidiyorsun. Zekat vermediğin zaman sende bir eksiklik noksanlık varsa, şefkat merhamet bul. Aman zekatını düzgün hesapla, fazlasıyla ver. Fazlasıyla ver. Beş lira vereceksen, altınlira ver. Cenabı Hakk'ın rahmet kapısının tıkla. O para senin değil, o para fakir fukaranın. Sana geçici olarak verilen emanet gibi verilen para. O para senin değil, o mal senin değil, o mülk senin değil! Allah fakir fukarayı senin üzerinden senin elinden rızıklandıracak. O parayı kendinin görürsen sen, senin gözüne batar. O parayı kendinin görürsen, kalbine batar senin. O parayı kendinin görürsen, sen yerle yeksan olursun. Allah muhafaza eylesin, zekat verilmezse Cenabı Hak bereketini keser. İhsanını, lütfunu keser.

Zina çoğalınca da veba artar diyor, hastalık artar. Çocuklarınızı genç yaşta evlendirin. Kızlarınızı istediği bir erkek varsa onunla evlendirin. Oğullarınızı evlendirin. Evlenme çağına gelmiş olan çocuklarınızı evlendirin. İnsanların evlenmelerini kolaylaştırın, nikahlanmalarını kolaylaştırın. Zinaya gitmelerini önleyin. Zina haram. Şöyle düşünme. Benim kızım iki üç sefer görüşsün, konuşsun, anlaşsın bakalım canım. Anlaşırlarsa evlendireyim deme. Benim oğlum üç beş gün konuşsun, çıksın, gelsin,gitsin, yesin, içsin, koklaşsın da sonra evlendireyim diye düşünme. Zinaya kapı açma. Zinaya kapı aralama. Anneler, babalar; evlenme çağına gelmiş olan çocuklarınız evlenmeyi istediklerinde, onları evlendirmeniz vacip. Bazı imamlara göre farz. Acele ediniz, evlenme çağına gelen çocuklarınızı evlendirmekte acele ediniz. Ölülerinizi gömmekte acele ediniz. Borcunuzu ödemekte acele ediniz. Namazınızı kılmakta acele ediniz. Hayır hasenat işlemekte, hadisi şerif, mehirleri yüksek tutmayın. Nikahla, evlenme ile alakalı işleri, yolu yokuşa vurmayın. Kolaylaştırın, kolaylaştırın, kolaylaştırın, kolaylaştırın!

Şunu diyebilirsiniz, kolaylaştırıyoruz ucuzluyor, işte kale alınmıyor, kıymetsizleniyor. Olsun. Siz sünneti uygulayın. Siz zinadan korkun. Kızlarınızın ve oğlanlarınızın zinaya düşmesinden korkun. Düşünebiliyor musunuz,

kızınız zina yapmış. Mahşer halkının önünde köpekler gibi çatışmış vaziyette halk olacak. Oğlunuz zina yapmış. Bütün mahşerin önünde köpekler gibi çatışaraktan halk olacak. Yarabbi hepsinin de günahlarını affeyle. Ümmet-i Muhammed'i bu hal ile hallendirme. Ümmeti Muhammedi bu haliyle o peygamberlerin önünde rezil, zebil etme. Hepsinin de günahlarını affet Ya Rabbi!

Kıymetli dostlar, bir memlekette zina artarsa, orada hastalık bitmez. Zina yapanların hastalıkları bitmez. Zina yapanların hepsi de hastadır, hasta. Bedeni hastadır, kafası hastadır, kalbi hastadır. Zina yapanların kafaları yerinde değildir. Bedenleri yerinde değildir. Kalpleri yerinde değildir. Çatallıdır her şeyleri. Tövbe edip geri dönenler müstesna. Tövbe edenler, hiç günah işlememiş gibidir. Zinaya devam edenlerin günahları affolmaz. İçki içmeye devam edenlerin günahları af olmaz. Onlar asla cennetin yüzünü göremezler. Tövbe edip geri dönecekler! İşte Hazreti Mevlana diyor ki zina yüzünden etrafa veba yayılır. Senin zina yapmaman önemli değil, komşun yapıyorsa, arkadaşın yapıyorsa, etrafın yapıyorsa o hastalık sana bulaşır. Mahallede zina yapılıyorsa, o hastalık sana bulaşır. Senin dükkanında zina yapan varsa, hastalık sana bulaşır. Bana ne deme, senin yanında çalışsa da bir kimse. Sen onun zina yaptığını görüyorsan, anlıyorsan sen orada bile bile onu çalıştırıyorsan, onun zinasına destek oluyorsun. Bana ne deme. Hastalık sana da bulaşır. Bereketsizlik sana da bulaşır. Lütufsuzluk, ikramsızlık sana da bulaşır. Nankörlük, vefasızlık sana da bulaşır. Bile bile bana ne deme.

İnsanların başına ne geliyorsa bananecelikten geliyor. Bana ne ya konuşuyorsa! Bana ne deme. Sana ne, bana ne dersen, sana bulaşacak o. Bir edepsizliğe gözünü yumarsan, o edepsizlik sana bulaşır. Hırsızlığa göz yumarsan, senin malını alır götürürler. Sen bir kimsenin edepsizliğine gözyumarsan, o edepsizliğe duçar olursun. Bir kötülüğü gördüğünüzde, mümkünse elinizle, mümkün değilse dilinizle, o da mümkün değilse, kalben buğuz ederekten önlemeye çalışınız ki bu imanın en zayıf noktasıdır. Sen zina yapanı bile bile göz yumamazsın. Tavsiye edeceğin şey şu, evlat hemen nikahını kıy. Evlen kardeşim, nikahını kıy. Annem babam ne der! Ya, böyle daha büyük günah ı kebair. Bu daha büyük günah ı kebair. Sen, annem babam ne der diyerekten zinaya devam ediyorsun. Annem babam ne der diyerekten günahı kebair e devam ediyorsun. Git annene babana söyle. Kız erkek önemli değil. Ben filanca ile evlenmek istiyorum. Beni filanca ile evlendirin. Evlendirmiyorlar! Ya vaz geçeceksin, ya vazgeçeceksin ya da kız diyorsa ki ben seninle evleneceğim. Sen de onunla evleneceksen diyeceksin geçip kızın annesinin babasının karşısına erkeksen, selamünaleyküm, aleykümselam. Ben kızınıza talibim, onunla evlenmek istiyorum. Bizi evlendirin, bizi evlendirin!

Bitti. Bir anne baba dönecek kızına diyecek. Kızım onunla evlenmek istiyor musun sen gerçekten? Evet! Evlendirecek gidecek. Estekti, köstekti, kısçıktı dedi mi...Kızım, aklını başına topla. Evleneceksen dosdoğru evlen. Gaydırıguppak iş yapma. Arkadan dolanaraktan iş yapma.

Derviş kardeşler, arkadan dolanaraktan iş yapmayın. Evlenecek misiniz birisi ile, gidin annesinden babasından isteyin. Git iste. İsteyenin bir yüzü, vermeyenin iki yüzü kara olsun. Git iste. Sen yiğitliğini göster. Kızlar, evlenecek misiniz? Annenize babanıza söyleyin. Bu filanca gelecek, beni isteyecek. Baba beni onunla evlendir. Anne ben onunla evlenmek istiyorum. Beni onunla evlendirin. Dedikodu yapmayın, laf dolaştırmayın, laf kaynatmayın. İnsanların namusuyla ahlakı ile oynamayın. Evlenecek olan insana yol açın. Zina yapmayın, zinadan uzak durun.

Hazreti Mevlana diyorki zina yayılırsa hastalık yayılır, hastalık yayılır! Bu hastalık zahiri değil sadece, manevi bâtınî bu hastalık. Bu hastalık bir ülkenin üzerine çöker, bir beldenin üzerine çöker, bir memleketin üzerine çöker. Bugün başınızda terör var ise bugün başınızda belalar musibetler sıkıntılar var ise bütün millet olarak tövbe edin. Kendimizi toparlamamız lazım. Başımıza neden bunlar musallat oldu, neden helikopterimiz düşüyor, neden uçağımız düşüyor, neden askerimiz şehit ediliyor, neden polisimiz şehit ediliyor? Tövbe edip geri dönmemiz lazım. Biz nerde yanlış yaptık, biz nerde yanlış yaparaktan bunlar bizim başımıza musallat oldu? Biz zinayı mı serbest bıraktık? Biz içkiyi mi serbest bıraktık? Biz kumarı mı serbest bıraktık? Biz ne yapıyoruz? Kendimize gelelim! Biz ne haldeyiz, kendimize gelelim! Evet, terör terör. Eyvallah.

Biz ne yaptık? Teröristbaşının idam edilmesin diye yasa çıkarıldı da biz ne yaptık, yollara düştük mü idam edilsin diye? Biz yollara düştük mü zinacılar idam edilsin diye? Biz yollara düştük mü tecavüzcüler idam edilsin diye? Biz yollara düştük mü uyuşturucu satanlar, üretenler idam edilsin diye? Biz yollara düştük mü haksız yere kim öldürüldüyse, öldüren idam edilsin diye? Yollara düşmedik! Biz bir kuruş maaş az aldık diye yollara düştük. Biz beş kuruşumuzu aldılar diye yollara düştük de namuslarımız heba olduğu için yollara düşmedik biz! Irzlarımız heba oldu yollara düşmedik biz! Bizim kadınlarımızın kızlarımızın başörtülerini kapılarda sıyırdılar, attılar! Biz yollara düşmedik. Bizim camilerimizi kilitlediler. Yollara düşmedik biz! Bizim tekkelirimizi kilitlediler, yollara düşmedik biz! Bizim medreselerimizi kilitlediler, yollara düşmedik biz! Ama bir tütün parası için yollara düştük biz. Bir siyasetçi için yollara düştük. Birisi bir şapka aldı, kurtaracağım sizi dedi, yollara düştük. Birisi lenin şapkası koydu kurtaracağım dedi, birisi de gitti melon şapka koydu kafasına, kurtaracağım dedi. Biz onların peşine

yollara düştük. Dinimiz, namusumuz giderken, yollara düşmedik biz. Düşmedik! Vatanımız parçalanırken yollara düşmedik biz. Memleketimizi içten dışa yerlerken, yollara düşmedik biz, düşmedik! Hala da düşmeyiz biz. Biz hala daha düşmeyiz.

Bir asker şehit olur, orada üç gün bağırırız 'Vatan bölünmez, şehitler ölmez.' Ha oldu bitti! İki saat sonra herkes, ver kızı al papazı. İki saat sonra dansözler oynuyor televizyonda. O şehidin ailesinin ciğerine ateş düştü, kimin aklında? Kimsenin aklında değil! Bir saat sonra hemen bir televizyonda dansözler oynar, şarkıcılar kaynıyor. Buyuz! Kimin kızı satılıyormuş, kimin umrunda? Genelevler cayır cayır çalışıyor memlekette, barhaneler cayır cayır çalışıyor memlekette. Bütün diskotekler cayır cayır çalışıyor memlekette. Bütün fuhuş yuvaları cayır cayır çalışıyor memlekette! Kimin umurunda? Hastalık artar, bela musibet artar, artar!

Bir kuruş maaşlarından kesseler var ya birilerinin, herkes yola çıkar. Memurlara bir zam yapmasınlar da bir görsünler, bütün memurlar yolda. İşçilere bir zam yapmasınlar da bak, bütün işçiler protestoda. Ne? Üniversiteliler yürüyorlar! Neden? Harçlar için! Harçlar çok pahalıymış, yürüyün! Harçları kaldırdı. Namuslular nerede? Geçen gün birisi gelmiş. Hacı abi, ne olursun! Ne oldu? İşte üniversitenin bulunduğu semt ne? Görüklü. Görükle'deki üniversitede okuyan kızlar, oralarda barlarda satılıyor. Öyle baktım, müstahak bize dedim. Neden böyle diyorsun? Biz namusumuz için yürümedik ki! Biz izzeti nefsimiz için yürümedik ki dedim! Biz izzetimiz, haysiyetimiz için yürümedik ki! Biz din adamlarımız için yürümedik ki! Biz alimlerimiz için yürümedik ki! Bir gecede, bir beldede üçyüz alim birden astılar. Ertesi gün sabah kimsenin umrunda olmadı ki! Milletin sokaklarında, darağaçlarına sallandırdılar. Kim ne dedi ki? Aha daha dün yirmisekiz şubat oldu. Kim ne dedi ki? Allah'ı zikredenler toparlanıp götürüldü, sorgulandı! Kim ne dedi ki! İki gün, üç gün istedikleri yerde tuttular. Kim ne dedi ki? Kimin umuruna geldi?

Beni aldılar kaç sefer! Kendimden pay biçeyim. Kimin umurundaydı ki? Şimdi alsalar, götürseler ne olacak? Yine kimsenin umurunda değil. Millet diyecek ki dili sivriydi zaten. Başına geleceği belliydi! Biz ona dedik böyle konuşma diye. Bitti! O bana dedi sivri dilli, tabii olacak. Hocam sen melami değilsin. Neden? Sivri dillisin diyor bana. Mevlevi değilmişim. Neden? Sivri dilliyim ben. Birisi de geçen gün ne yazmış! Ülkücüden Mevlevi olur mu! Ben eski ülkücüyüm diyorum ya. Ne olacak ki!

İşte Hazreti Mevlana diyor ki, zina yüzünden etrafa veba yayılır. Veba ne biliyor musunuz? Kasıt ne biliyor musunuz vebadan? Vebanın o gün için

tedavisi yok! Veba bir şehre girdi mi şehri helak ediyor. Vebanın girdiği yeri karantinaya alıyorsun. Karantinaya alaraktan şehir komple, şehir kople ölüyor, kurtuluş yok. Bir şehirde, bir köyde veba hastalığı olduğunda şehri karantinaya alıyorsun. İçeri giriş çıkış yasak, komple ölüyor orası. Hazreti Ömer efendimiz gidecek oluyor. Hazreti Ömer efendimizi durduruyor sahabeler. Diyorlar ki ya Emirel müminin, Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri dedi ki bir hastalık bir beldede varsa, oraya ne girilir ne çıkılır. Senin girmen de çıkmam da caiz değil diyorlar. Hz. Ömer efendimiz günlerce oturup ağlıyor bu hale. Veba, yani tedavisi olmayan hastalık, bir yerde zina artarsa, tedavisi olmayan hastalığa düçar olursun. Bu hastalık zahiri olacak diye şart yok. Bu hastalık batini de olabilir. Evlerinize dikkat edin. Evlerinize, eşlerinize, kızlarınıza, oğlanlarınıza dikkat edin. Bu hastalığa düçar olmasınlar. Aile batar! Sülale batar! Akrabalıklar batar! Dikkat edin, mahalle batar! Dikkat edin, dikkat et! Kızını muhafaza et, eşini muhafaza et. Dikkat et, dikkat et! Allah muhafaza eylesin.

"Sana karaltılardan, gamdan ne çökerse; korkusuzluktan,küstahlıktan belirir çöker."

Senin üzerine ne musibet gelirse sen edepsizce yaşarsın, ondan. Burdaki korkusuzluk, Allah'tan korkmamak. Sen Allah'tan korkmazsan, senin üstüne karanlıklar çöker. Sen Allah'tan korkmazsan, senin üzerine gam kasavet çöker. Sen Allah'tan korkmazsan, sana cahillik çöker. Sen Allah'tan korkmazsan, sana her türlü maddi manevi hastalık sana çöker. Senin başına ne gelirse, Allah'tan korkmamaktan gelir. Başına ne gelirse, küstahlığından gelir, edepsizliğinden gelir. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Kim dostun yolunda korkusuzca yürürse erlerin yollarını vurur. Adam değildir o."

Sen bir mürşid i kamilin elinden tuttuysan, sen bir tarikata girdiysen, sen Allah yoluna girdiysen, sakın ha orada edepsizlik yapmaya kalkma, orada nankörlük yapmaya kalkma, orada hainlik yapmaya kalkma. Orada edebini takın, orada terbiyeni takın, orada kork Allah'tan. Allah'tan korkusuzca davranma. Ben hem de içki içerim deme. Ben hem de kumar oynarım deme. Ben hem de zina ederim deme. Ben hem de yalan söylerim deme. Ben hem de gıybet ederim deme. Ben hem de iftira ederim deme. Edebini takın. Edepsizlik noktasına kendini düşürme. Hayasızlık noktasına kendini düşürme. Terbiyesizlik noktasına kendini düşürme. Eşeklik noktasına kendine düşürme. Düşürme kendini o hale! Düştüysen, bir an önce tövbe et, geri dön. Yola vuruculardan olma, yola laf getiricilerden olma, yola küf

getiricilerden olma. Yola leke getiricilerden olma. Yürüyemeyeceksen, yolda yürüyen olur. Hiç yürüyeceğim diye yola çıkma. Yol yolcu ister. Yolcu vefalı olacak. Yolcu dirayetli olacak. Yolcu istikametli olacak. Yolcu terbiyeli olacak. Yolcu kur'an ve sünnete sımsıkı yapışacak. Yolcu eli tuttu mu bırakmayacak. Yolcu ihanet etmeyecek hiç. Hainlik etmeyecek hiç! Yola leke getirmeyecek hiç! Kaşını dahi kaldırmayacak. Gözünü dahi kaldırmayacak. Ola ki yanlış anlaşılırım diyecek. Elini gevşetmeyecek. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Kur'an ve sünneti diyor, azı dişlerinizle sıkın. Öyle tutun. Yolu azı dişleri ile kavrayacak. Kur'an ve sünneti azı dişleri ile kavrayacak.Yolda öyle yürüyecek o kimse!

"***Şu gök, edep yüzünden ışıklarla dopdolu bir hale gelmiştir. Melek, edep yüzünden suçtan arınmıştır, tertemiz olmuştur."***

Etrafında bir güzellik varsa, edepledir. Göğün, rengarenk oluşu, süzülmesi, edebindendir. Yıldızların rengarenk cuş u huruç içerisinde dönmeleri edebindendir. Meleklerin pirüpak, nurdan yaratılmaları, edeplerindendir. Edep nurdan taç imiş! Edepli ol, diline sahip ol, gözüne sahip ol, edepli ol, eline ayağına sahip ol, edepli ol, aklına sahip ol, kalbine sahip ol, edepli ol, etrafına asla zarar verme, edepli ol, terbiyeli ol. Kibirli olma, nankör olma, vefasız olma, hain olma, edepli ol! Lütuflu davran. Hamdedenlerden ol. Tövbe edenlerden ol. Teşekkür edenlerden ol. İkram edildiğini bil. Edebini asla ve asla kalbinden eksik etme. Aman kimseye tepeden bakma, kimseye yanlış bakma, kimseye eksik bakma. Satıl satma. Satıl, ama satma.

Hainliğe uğra, ama hainlik yapma. vefasızlığa uğra ama vefasız olma ama sen olma! Sen tuttuğun eli bırakma. Sen durduğun noktada dur. İstikametli ol. Allah bizi onlardan eylesin.Bak, melekler edep yüzünden tertemiz olmuşlar. Sen de öyle edepli ol, meleklerden üstün ol. Sen edebini takınırsan meleklerden üstün olursun. Sen halife olarak yaratıldın. Kendini bataklığın İçine atma. Sen halife olarak yaratıldın, kendini bataklığın içine atma. Sen halife olarak yaratıldın, kendini pisliğin içine atma

Sen halife olarak yaratıldın, Muhammed Mustafa (s.a.v) 'e ümmet olarak yaratıldın. Muhammed-i Mustafa (s.a.v) 'e layık ümmet olma yolunda git. O Muhammed i Mustafa (s.a.v) seninle övünsün. O Muhammed i Mustafa (s.a.v) , seninle övünsün. O Muhammed i Mustafa (s.a.v) , mahşerde yüzü ap açık çıksın meydana, desin ki işte benim ümmetim bu, desin ki işte benim ümmetim bu, desin ki işte benim ümmetim geliyor. O çıksın yine, başını okşasın senin, sarığını düzelsin, yüzünü okşasın senin, gözünün yaşını silsin. Allahümme salli ala seyyidina Ya Muhammed dediğinde tık gözünün

önüne gelsin. Desin ki, buradayım ümmetim, geldim, söyle bana derdini, hadi beraber ağlayalım desin, hadi beraber haykıralım desin, hadi beraber yürüyelim desin. Düşsün senin önüne, onun bastığı adımına bas. 'O'nun gittiği yoldan git. Onun tozuna kurban ol. 'O'nun nefesine kurban ol. 'O'nun gittiği yolun hayaline kurban ol. Öylesine edepli ol ki senin elini bırakmasın. Öylesine edepli ol ki senin elinde hep onun eli, senin elinin üstünde olsun. Öylesine edepli ol ki hep gözünün içine baksın. Desin ki bu zamanda sen nasıl bir ümmetsin. Öyle edepli ol, öylesine edepli ol ki melekler seninle övünsünler, kendi kendilerini paralasınlar. Desinler ki Ya Rabbi, bu seni nasıl seviyor. Melekler kendi kendilerini yırtsınlar, başlarını gözlerini çıkarsınlar. Desinler ki böyle aşık kulların mı var senin! Biz bunu bilememişiz. Biz bunu tanıyamamışız. Nice aşık kulların varmış senin, sen bilenlerdensin, sen azimsin, kerimsin deyip seni gördükçe onlar hamdlerini arttırsınlar.

Edep, edep nurdan tacidir. Nurdan taç! Edep sadece susmak değildir, haramlardan uzak durmaktır. Haramlardan uzak durun, haramlara yanaşmayın, haramlara ilişmeyin, onlara yaklaşmayın! Helal daire hepinize yeter. Hepinize de yeter, hepimize yeter. O yüzden haramla iştigal edenin, edebi yoktur. O edep perdesini yırtmıştır.Dilin edebini takının, haram konuşmayın. Gözün edebini takının, harama bakmayın. Kulağın edebini takının, haram işittirmeyin. Elin edebini takının, harama elinizi uzatmayın. Ayağınızı edeplendirin, harama doğru yürütmeyin. Kalbinizi edeptendirin, Kalbinizde hep Allah sevgisi olsun. Kalbinizde hep Muhammed'i Mustafa (s.a.v) hayali olsun. Kalbinize başka bir hayal dokunmasın. Kalbinize başka bir sevgili dokunmasın. Kalbinizde bir sevgi olacaksa o Allah olsun. Kalbinize bir hayal olacaksa, o Muhammed i Mustafa (s.a.v) olsun. Gözünüzü ona dikin. Gözünüzü Muhammed-i Mustafa (s.a.v) 'e dikin, edebin en alası odur. Gözünüzü Allah'a dikin. Edebin en kutsalı ve makbulü odur. Allah bizi o edeple edeplenenlerden eylesin. Amin!

"Güneş'in tutulması, küstahlık yüzendirdir. Azazil, küstahlığı, pervasızlığı yüzünden kapıdan sürülmüştür."

Rivayet edilir ki güneş kendini çok methetmiş. Rivayet edilir ki güneş çok kibirlenmiş, rivayet edilir ki güneş var mı benden daha şanı yüce demiş. Cenab-ı Hak ayı getirivermiş önüne. Önüne ayı getirince, güneş tutuluvermiş. Güneş tutuluverince, yani dünyaya ışığını göndermeyince, o zaman utanmış, tövbe etmiş. Yarabbi demiş. Sen Halîk ı Zülcelalsin. O yüzden her Güneş tutulmasında, Hz Peygamber dua eder, her ay tutulmasında Hz. Peygamber dua eder. Küstahlık, küstahlık seni alaşağı eder, küstahlık seni yerle yeksan eder, küstahlık seni cennetten ebediyen kovdurur. Bak ne

dedi şeytan, dedi ki ben ondan üstünüm. Sen beni onunla mı eş tutuyorsun, ben ateşten yaratılmışım o topraktan dedi ve Adem'e secde etmedi. Küstahlığı yüzünden ebediyen huzurdan kovuldu. Küstahlığından dolayı! Cenabı Hak, bizi o küstahlığa düşenlerden eylemesin. Cenab ı Hak, nefsine bıraktıklarından eylemesin. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin dediği gibi, gözlerimizi açıp kapatınca ya kadar, bizi nefsimizin eline bırakmasın inşallah.

AMİN.

https://www.youtube.com/watch?v=yeipLj8yNBI&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=15

MESNEVİ-İ ŞERİF 94-102. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Padişah, o hekimler hekimi, o mürşid-i kamili görünce, kollarını açtı, bağrına bastı. Aşk gibi, aşk gibi baktı, gönlüne aldı, canına soktu onu."

Aşk gibi, aşk değil. Kim bu? Mürşidi. Yeni tanıştığı daha, yeni görüştüğü, rüyasında gördüydü ya hani padişah. Ona denmişti, bir aksakallı gelecek, pir i fani. O bizdendir dediydi rüyasında. O bizdendir, ona güven, ona inan, ona bağlan, ona tâbi ol. Onun iksiri kuvvetlidir, onun sözü keskindir, onun yüceliği kuvvetlidir. Sen, onu gördüğünde, tanıyıvereceksin. Sen onu gördüğünde, bilivereceksin. O benden çünkü, o bizden çünkü. Padişah hani beklemişti ya pencerenin önünde, seher vaktinde. Gelecek çünkü o. O güneş tam doğmak üzere. Yalancı fecrin içerisinden aralandı geldi o. Ay parçası gibi, nur gibi, apaydınlık. O yürürken sanki hayal mi gerçek mi belli değil. Yakamozlar gibi. Hani yakamoz vurur ya, ay denizin üstüne. Denizin üstünden tekrar o ışık tekrar geriye vurur. Siz geceleri denizi seyretmemişsinizdir. Geceleri denize bakmamışsınızdır. Siz Ay ışığında, denizin gurultusunu dinlememişsinizdir. Ay ışığında denizi seyretmek farklı bir şeydir. Denizin üzerindeki o yakamozları seyretmek farklı bir şeydir. Her dalga vurduğunda yakamozlar sanki hal değiştirir. Halden hale girer. Her dalga yavaş yavaş geldiğinde, halden hale girer o. İşte onun gibiydi o ya. Bekliyordu padişah onu ve padişahın rüyası salih rüyadır. Sahiha rüyaydı. Sahiha rüya, peygamberliğin kırkaltı cüzünden bir cüzdür. O, kendi hekimliğini görmüştü rüyasında. Sûfi, yol yolcusu, âşıklık yoluna giren... Rüyana dikkat et. O yolun erenlerinden birisini rüyanda gördüysen, şüpheye varma, şek'e düşme, ikiliye düşme. Aman ha, o rüya peygamberliğin kırkaltı cüzünden

bir cüz. İhanet etme, hançerleme. Rüyanı kendi kendine boşa çıkarma. Sakın ha! Yoksa yol vurucularından olursun. Yoksa yol hainlerinden olursun. Öyle diyordu ya. Bir önceki beyitinde Hazreti Mevlana diyordu ki:

"Kim dostun yolunda korkusuzca yürürse, erlerin yollarını vurur, adam değildir o" diyordu.

Erlerin yolunda korkusuzca sen işler yaparsan, edebe riayet etmezsen, seni adam yerine koymazlar. Seni adam yerine koymadıklarında sen de beni adam yerine koymuyorlar diye düşünme. Edepsizliği kendinden gör, aşksızlığı kendinde gör, başkasında görme.

"Kollarını açtı bağrına bastı onu aşk gibi gönlüne aldı, canına soktu onu"

Sen öyle bir zat-ı şerif bulduğunda, onu koynuna sok. Onu canına sok sen. Onun canına can olmaya çalış. Onun canına can olmaya çalış.

"Elini alnını öpmeye, oturduğu yeri,geldiği yolu sormaya koyuldu. Ona hürmette, izzette sonsuz sınırsız davranmaya başladı. Sora soruştura, ta baş köşeye çekti onu. Sabrettim amma dedi, sonunda da bir define elde ettim."

Bir kimse, bir mürşit bir veli aramaya koyulur, onun yolundan yollanmaya çalışır. Böyle bir istek, böyle bir arzu duyar ve bulduğunda der ki sabrettim ama bir define buldum.

Hani definecilik sabır işidir ya habire size bir yerde bir define var derler, koşarlar insanlar. Ellerinde alet edevat, takım taklavat, ellerinde haritalar, ellerinde her türlü malzemeler koşarlar. Define avcıları öyledir. Defineciler öyledir. Bir hayalin peşinde koşarlar, bir söylentinin peşinde koşarlar, bir vesvesenin peşinde koşarlar. Birisi kulağına fısıldar filanca yerde şöyle bir define varmış der, adam gece oraya gider, tırnaklarıyla kazar orayı. Bir türlü akıllanmaz onlar. Bir hayal peşinden gidiyordur onlar, hayal! İşte âşıklık da böyledir, âşıklık da böyledir.

Bir veliye bağlanıncaya kadar, bir veliyi buluncaya kadar, insan nice yalan yanlışlara gider, nice hengamelerden geçer. Niceleri tepelerden yürür, nice düz ovaları aşar, nice yüksek dağlara gider ve bulur onu ararsa ve bulu onu ve ulaşmak istediğini Allah ulaştırır ona ve bulduğunda da o kimse nankörlerden olmayacak. Ve diyor ki sabrettim ama bir define buldum. Define senin kazandığın, koyduğun bir şey değildir. Birisi kazanmış koymuş oraya. Bir mürşid-i Kamil definedir. Sen kazanammadın. Ya? Onu zengin eden Allah, onun sahibi odur. Dedi ki:

"Ey Allah ışığı. Bakın. Ey, Allah ışığı! Ey, Allah ışığı! Dikkat edin. Ey, Allah ışığı!

Az önceki sohbet ne diyor? Ne demişti o fukara veli, Beyazıt'a? Aradığın burda demişti. Etrafıöda yedi sefer dön de, haccın Hacc ı Ekber olsun dedi. Ey Allah ışığı! Bir mürşid-i kamil, Allah ışığıdır. Allah ışığıdır. Çünkü Hazreti Allah der ki "Sen atmadın, ben attım. Sen öldürmedin, ben öldürdüm. Sen söylemedin, ben söyledim. Benim elimle tutar, benim ayağımla yürür, benim dilimde söylerler". O yüzden diyor ki:

"Ey Allah ışığı! Ey gamı, gussayı gideren! Ey Allah'ın sıfatları ile sıfat lanmış! Seni görünce gam da kalmaz keder de kalmaz. Seni görünce dert de kalmaz, derman da kalmaz. Seni görünce, hiçbir müşkülat kalmaz. Ey 'sabır genişliğin anahtarıdır' sözüne mana kesilen."

'Sabır genişliğin anahtarıdır.' Hadisi şerif. Bir kimse sabrederse, genişliği bulur. Diyor ki bunun manası sensin. Ben sabrettim, seni bekledim. Ben sabrettim, seni aradım. Ben sabrettim, seni görmek için senin elinden tutmak için. Ben günüme gün ekledim ama sabır genişliğin anahtarı oldu ve ben defineme kavuştum. Ben hazineme kavuştum.

"Seninle buluşmak, her sorunun cevabıdır."

Allah dostu ile buluşmak, her sorunun cevabısır. Sen sorunun cevabının kökünü buldun. Sen soru soracağım diye uğraşma, sen bütün cevapları alacağını bil. Sen bütün hakikatleri göreceğini bil. Sen bütün derdine dermanı bulacağını bil. Senin bütün gamının kasavetinin geçeceğini bil. Sen onda şek, şüphe etme otur.

"Zorluk, söylemeden, zora gelmeden, senin yüzünden çözülür gider."

Sen öyle bir zat ı kerimsin ki sen öyle bir dosta dostsun ki bütün zorluklar, bütün sıkıntılar bütün gönlünde her ne var ise senin önüne oturduğunda her şeyin cevabını alır, her şeyi hallolur gider.

"Gönlümüzde ne varsa hepsine de tercümansın sen; ayağı balçığa kakılanın,elinden tutarsın sen."

Gönlümüzde ne varsa tercümanımızsın sen. Sen bizim gönlümüzden geçenleri bilirsin ve istersin. Sen bizim derdimizi bilirsin de bizim derdimize dermanı da söyleyiverirsin. Ey dostlar dostu! Biz balçıklara daldık. Biz bataklığa düştük, biz toza toprağa düştük. Bu balçıktan, bu kirlilikten, bu nefisten, bu nefsin vesvesesinden, bu şeytanın kirliliğinden, bu günahı kebairlerin üzerimizde duruşundan kurtaracak olan, Allah'ın izniyle yine de sensin.

"Merhaba ey seçilmiş. Ey Allah'tan razı olmuş."

Dikkat edin. Merhaba ey seçilmiş! Allah, peygamberlerini kendisine seçmiştir. Allah, peygamberlerden sonra, velilerini de kendisine seçmiştir. Veliler çok çalışmakla veli olmazlar. Veliler, seçilmiş kullardır. Allah, onları hasbelkader kendisine seçmiştir. Bir kimse ben veli olacağım derse, veli

olamaz. Evliya olacağım derse evliya olur. Veliler bellidir. Muhyittin Arabi hazretleri der ki benden sonra kıyamete kadar gelecek olan velilerin isimlerini yazayım isterseniz der ve onun bir eseri vardır, ebced hesabı ile kıyamete kadar gelecek olan zamanın kutuplarının, isimleri ve künyeleri yazılıdır orada. O sırra vakıf olan insanlar, oturup hangi zamanda hangi zamanın kutbunun geleceğini, adıyla, künyesi ile ordan bulabilir. Onlar seçilmiş insanlardır. Seçilmiş insan olduklarından dolayı, onların künyeleri ve isimleri ve lehv i mahfuzda yazılıdır. O Allah'ın takdiri ve kaderidir. Onda değişecek bir şey yoktur. Bir kimse ben veli olacağım deme noktasına değildir. Bir kimsenin, ben peygamber olacağım deme hürriyetinin olmadığı gibi. O yüzden Hazreti Mevlana diyor ki merhaba ey seçilmiş. Yani padişah, o gelen veliye, mürşid-i kamile diyor ki merhaba ey seçilmiş. Ben seni rüyamda gördüm ki ve rüyamda hitabı da aldım ki sen seçilmiş kullardansın. Ey Allah'tan razı olmuş! Demek ki seçilmiş insanlar, Allahtan da razı olmuş oluyorlar. Aşık, Allah'tan razı olmuştur. Allah'tan şikayet etmez. Olaylardan şikayet etmez, başına gelenlerden şikayet etmez, onda bir razı oluş vardır. O, her gelenin ondan geldiğini, her öpenin ondan geldiğini, her ısıranın ondan geldiğini ,her methedenin ondan geldiğini, her kötüleyenin ondan geldiğini bilir, razı olur. Kötülense de razıdır. Alkışlansa da razıdır. İğne de batırılsa razıdır, hançerlense de razıdır. O, razı oluşun simgesidir.

"Onun razılığını kazanmış er"

Sen ondan razı olursan, onun da razılığını kazanırsın. Yol öğren. Allah'tan razı ol ki o da senden, razı olsun. Sen onu razı etmeye çalışma. Sen ondan razı olursan, o da senden razı olacaktır.

"Sen gittin mi kaza gelir çatar. Genişlik daralır gider."

Sen orta yerden kaybolursan sen bitersen, gidersen genişlik daralır. Bu nedir? Kıyamet alametidir. O mürşid i kamillerin sonuncusu vefat edip gittiğinde, yok olduğunda yerine yenisi seçilmiş gelmediğinde, alem şu bildiğiniz alem, daralır gider. Kıyamet kopar.

Sen toplumun iyisisin, ulususun. Geldi birisi, buranın ulusu kim dedi. Hz. Peygamber dedi ki ümmetine hizmet eden. O zaman etrafına hizmet eden, etrafına iyiyi, doğruyu, güzeli anlatan oranın ulusudur, oranın yücesidir, oranın padişahıdır, oranın sultanıdır. Kim? Etrafına hizmet eden. 'Sizin en hayırlınız, etrafına en fazla faydası dokunanınızdır.'

"Seni özlemeyen, aşağılaşır."

Öyle iyi Allah aşığı, Allah dostu bir kimseyi, Allah'ın ışığı olan bir kimseyi özlemeyen aşağılaşır. Onu sevmek vaciptir çünkü. 'Allah'ım senin sevgini,

seni sevenin sevgisini, seni sevdirecek olanın sevgisini, bana buz gibi soğuk şerbetten daha sevgili kıl' demiş Hazreti Davut. Amin.

" Bundan geçmezse vay haline."

Eğer, onu kötülemek, onun ardından konuşmak, onu aşağı indirmek, onu yüceltmemek, onun arkasından dedikodu etmek, onun arkasından gıybet etmek, onu aşağılamaya çalışanların vay haline. Onu kötülemeye çalışanların vay haline. Allah öyle dedi. Kim benim velime savaş açarsa, bana savaş açmış gibidir. Allah öyle dedi. Kim benim dostuma düşmanlık ederse, bana düşmanlık etmiş gibidir. Allah öyle dedi. 'Kim benim dostumla mücadeleye girişse, yırtıcı hayvanın yırtıcı aslanın avından intikamını aldığı, ben ondan intikamımı alıveririm' dedi. Ümmetin ahmakları velilere savaş açar, ümmetin salakları velilere savaş açar. Kim velilere savaş açtı, kim velilerle uğraşıyorsa ahmaktır, zavallıdır o. Daha ilerisini söyleyenler vardır. Daha ilerisini söyleyenler nedir? Onlar der gerçekte küfür ehlidir. İslam görünse de. Allah'ın velisine savaş açan, Allah'ın velilerine savaş açan, namaz da kılıyormuş gibi görünse de oruç da tutuyormuş gibi görünse de, merkezde gerçek manada küfür ehlidir. Kim Allah dostlarına savaş açtı, kim Allah dostları ile mücadele etti, kim Allah dostları ile bu noktada yaka paça oldu. Allah muhafaza eylesin. Cenabı Hak onların gönüllerini mühürler. Biz Amin demeyiz de amin demeyelim yine! Allah onların da gönüllerine ilham edip Cenabı Hak onları da muhafaza eylesin.

El-Fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=UyYMgR1oe4M&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=16

MESNEVİ-İ ŞERİF 102-110. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Sen toplumun ulususun. Seni özlemeyen aşağılaşır. Bundan vazgeçmezse vay haline. O meclis bitince o kerem sofrası kalkınca elinden tuttu hareme götürdü onu. Yani evine, odasına götürdü. Hastanın hikayesini, hastalığını anlattı. Ondan sonra da onu hastasının yanına götürdü. Eren hastanın yüzünü gördü, nabzını yokladı, idrarını muayene etti. Hastalığının belirtilerini sebeplerini dinledi. Dedi ki öbür hekimlerin verdikleri ilaçlar, hastalığı geçirmemiş, hastayı büsbütün yıkmış."

O hekim geldi, padişahla hemhal etti, söyleşti. Padişah, cariyenin hastalığını ona anlattı. Buradaki cariyeden kasıt, nefistir. Buradaki padişahtan kasıt ruhdur. Buradaki hekimden kasıt, mürşid i kamildir.O mürşid i kamil ile buluşunca o kimse, ona nefsinin hastalıklarını anlattı. Dedi ki ben bu nefsin elinde zebun oldum. Bu nefsim yalanı sever, bu nefsim kibiri sever, bu nefsim gösterişi sever, bu nefsim hava atmayı sever, bu nefsim dönekliği sever, bu nefsim yoldan çıkmayı sever, bu nefsim zora gelmez, bu nefsim uykusuzluğa gelmez, bu nefsim açlığa gelmez, bu nefsim koşuşturmaya gelmez, bu nefsim yorgunluğa gelmez, bu nefsim hep peh peh edilmesini ister, bu nefsim hep kendisinin okşanmasını ister dedi. Padişah cariyesinin, yani nefsinin hastalıklarını bir bir o mürşid-i kamile anlattı. Buradan şu çıkacak sonuç, mürid üstadının önüne gittiğinde, rahatsızlıklarını ve hastalıklarını bir bir anlatacak. Efendim sana malumdur demeyecek. Efendim sen bilirsin ama demeyecek. Efendim beni bilir demeyecek, anlatacak ki mürşit ona nazar eder. Anlatacak ki mürşit ona himmet edecek. Anlatacak ki

mürşit ona dua eder. Anlatacak ki mürşit ona ilaç verir. Anlatacak ki mürşid ona iksir versin.

Ne demişti Cenabı Hak rüyasında padişaha, gelen kimse bizdendir. Onun verecek olduğu iksire güven ona inan. Aaaaa! O zaman işte o padişah da ne yaptı? O hekime bir bir anlattı. Hekim de baktı inceledi. Dedi ki öbür hekimlerin verdiği ilaçlar, hastalığı geçirmemiş. Ya? Hastayı büsbütün yıkmış. Ah ah! Sen olur olmaz yerlere gitmişsin. O sohbet de güzel demişsin, bu sohbet de güzel demişsin. Ehil olmayan hekimlere gitmişsin. O da mürşittir, bu da mürşittir demişsin. Her sakallıyı mürşit zannetmişsin, her kavukluyu şeyh, her cübbeliyi sen kamillerden zannetmişsin. Her ince söz söyleyeni, her güzel söz söyleyeni kendince sen alim, ulema zannetmişsin. O sana bu iyidir demiş bir ilaç vermiş, o sana demiş ki bu iyidir bir ilaç vermiş, hepsini de yutmuşsun sen. Kimi ilaç kimisinin etkisini yitirmiş kimisi kimisini heba etmiş, kimisi kimisini yok etmiş. Sen oradan oraya, oradan oraya, oradan oraya dolaşmışsın. Hala daha da dolaşıyorsun. Sen hiçbir hekime inanmıyorsun. Sen hiçbir şeyhe inanmıyorsun. Sen hiçbir veliye inanmıyorsun. Her gittiğin kimsede bir kusur görüyorsun, her gittiğin kimsede bir yanlışlık görüyorsun, her gittiğin kimsede bir eksiklik görüyorsun.

Filanca cemaatin şusu var. Fişmanca cemaatin busu var. Filanca tarikatın şusu var. Fişmanca tarikatın şusu var. Mustafa Efendi'nin busu var, Ali efendinin osu var. Yok filanca efendinin şusu var, fişmanca efendinin busu var! Ona buna, ona buna, ona buna, bahane bula bula bula sen kendini hasta etmişsin. Sen kendini karanlık bir dünyanın içine atmışsın. Sen kendini şeytanla arkadaş etmişsin. Sen kendini şeytanla dost etmişsin. Sen hangi halakaya otursan, o halakanın eksiğini noksanını anlatıyorsun. Sen kime gitsen, herkes eksik, sen tamsın.

İşte o mürşid i kamil dedi ki padişaha, herkes oturmuş sana bir ilaç vermiş ama seni yıkmış, seni daha da kötü etmiş. Tabii bu işin manevi tarafı. Bir de zahiri tarafı var. Zahiri tarafı ne? Bir doktora gidecekseniz ehlini bulun. Ehline gidin yaptırın, ehline! Ehil olan doktora gidin. Ehil olan doktor ancak sizin derdinize derman olmakla vesile olur. Sen gözün ağrıyorsa, göz doktoruna gideceksin. Kulağın ağrıyorsa, kulak doktoruna gideceksin. Sen boğazın ağrıyorsa sen kulak burun boğaza gideceksin. Sırtın ağrıyorsa, ciğerciye gideceksin. Göğsün ağrıyorsa, göğüs hastalıklarına gideceksin. Sırtının sol tarafında ağrı var, kalbinde sıkıntı var senin. Sırtının bel boşluklarında arka boşluklarında ağrı var, böbreklerinde rahatsızlık var senin, örneğin. Ehline git. Önceden doktorlar hastalarını da tedavi etmek için incelerlerdi, nabzınızı sayardı, kalbini dinlerdi. Çok afedersiniz idrarını koklar, daha da eski tıpçılar idrarı içer, idrardan tadarak, idrardan tadaraktan,

idrarından ne hastalığı olduğunu çıkarır. Çok, çok, çok, çok eski zamanlarda, idrarını içerdi doktorlar. Çok, çok, çok eski zamanlarda insanın dışkısını koklarlardı, dışkısını incelerlerdi. Ağrıyan yerine dokunur, ağrıyan yerine bakar, oraya basar orayı bir eller, nabzına bakar, hasta da psikolojik olarak ilgilenildiğini düşünür ve der ki doktor beni iyi muayene etti. İnanır ona. Ondan sonra o ilaç yazar. Şimdiki gibi değil. Neyin var, gözlerim ağrıyor, yaz ilacı gönder. Neyin var, karnım ağrıyor, yaz ilacı gönder. Yok böyle doktorluk! Öyle doktorluk da yok. Allah bizi affetsin inşallah. Evet hastayı büsbütün yıkmış.

"Gönül halinden haberleri bile yok onların. Ettikleri iftiralardan, Allah'a sığınırım."

O hekim diyor ki senin daha önce topladığın şeyhler, gittiğin şeyhler vardı ya, daha önce sohbetlerine katıldığın cemaatler vardı ya, daha önce sohbetine gittiğin çok sevdiğin o zaatlar vardı ya, onların gönül ehlinden haberleri yok! Gönülden haberi yok. Onlar kalp ilmine vakıf değil. Onlar ilm ü ledüne vakıf değil. Onların manevi ilimleri yok. Onların manevi tedrisatları yok. Onların manevi icazetleri yok. Onlar bir şeyhin dizinin dibine oturup da o şeyden manevi ilim almamışlar. Onlar manevi bir ilim almak için halvetleri yok. Manevi bir ilim almak için itikafları yok. Onlar bir cemaate gidip, bir şeyhe gidip, bir tarikata intisap edip, o şeyhin eğitimini almamışlar. Onlar yoldan çıkmışlar. Onlar sapıtmışlar. Bir kimsenin şeyh olması için onun bir şeyhe ihtiyacı olmalı. Bir şeyhin terbiyesinden geçmeyen bir kimse asla şey olamaz. O çok okumuş! Çok okumakla şeyh olunmaz! O çok kitap devirmiş! Çok kitap devirmekle veli olunmaz.

Bir yola girip bir üstada biat edip, o üstadın terbiyesi ile ancak terbiyelenirse o kimse üstat olur. Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır. Üstadsız, velisiz bu yollar gidilmez. Yunus 'delilsiz gidilmez' demiş, boşuna dememiş! Delili olmayanın delili şeytandır. Bir velinin elini tutmayan, şeytanın elini tutmuştur. Bir veliye intisap etmeyen, şeytana intisap etmiştir. Bediüzzaman Said Nursi hazretlerinin sözü açıktır. Bir şeyhe intisap etmediysen, kalbin de harekete geçmemiş ise bugünkü zındıkanın karşısında, imanını koruması müşkülleşmiştir. İmanını koruyamaz. Bütün müslümanlar, bütün müminler, eğer Allah'a Vuslat olmak istiyorsanız, kendinizi Allah'ın edebiyle edeplendirip, onun ahlakı ile ahlaklanmak ve Allah'a yakın olmak istiyorsanız, muhakkak bir mürşid-i kamile intisap edeceksiniz.

Mürşid-i kamile intisab etmeden bu yollar gidilmez. Kendine bir mürşit bulmak zorundasın. Yalvar, ağla, yakar, oruç tut, hayır hasenat işle. Allah sana bir veli kulunu göstersin. Allah sana bir mürşit kulunu göstersin. 'Salihlerle beraber olunuz' ayet i kerime. Allah sizi salihlerle beraber eylesin.

Fatiha-i Şerife'de her namazda dua ediyoruz. Yarabbi, bizi o in'am ettiğin, ihsan ettiğin, o peygamberler, o veliler, o salihler, o evliyalar var ya, evet, bizleri onlarla beraber eyle. Ey müslümanlar! Her namazda Fatiha'yı Şerife de bunun için dua ederken, niçin bir salih kimsenin dizinin dibine oturmamakta inat ediyorsunuz? Okuduğunuz ayeti kerimeye, kendiniz inanmıyorsunuz. Eğer o ayeti kerimeye inanıyorsanız, salihlerle beraber olacaksınız. Velilerle, evliyalarla, peygamberlerle beraber olacaksınız. O yolda yürüyeceksiniz.

Kur'an'ın özü, Fatiha ı Şerife. Öyle değil mi? Hadisi şerif. Kur'an'ın önsözü, Kur'an'ın ana hatı, Fatiha-i Şerife. Yarabbi, bizi ihsan ettiğin, inam ettiğin, o peygamberlerin, o velilerin, o evliyaların yolunda eyle. Hangi yoldasınız? Üstadınız kim? Hz. Mevlana'ya dilinden düşürmeyenler. Onun üstadı Şemseddin-i Tebrizî. Senin üstadın kim? Abdülkadir Geylani Hazretlerini dilinden düşürmeyenler. Üstadı var onun. Senin üstadın kim? Senin üstadın kim? Senin mürşidin kim? Eğer yoksa şeytan. Zayıf hadis derler hadisçiler. Zayıf hadis diyenlerin, zayıf dediklerini kabul ettik. Zayıf olsun! Neydi? Şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır. Derler ki bu, Abdulkadir Geylani hazretlerinin sözüdür. İyi. Geylani hazretlerinin sözü olarak kabul ettik. Hem anne tarafından, hem baba tarafından seyyid ve şerif. Çift taraflı. Hem seyitlerden hem şeriflerden. Yolun piri, bütün ehl-i tasavvufun, ehl-i tarikatın, ondan sonra gelenlerin piri. Hazreti Geylani'den geçmeyen yolcu, yolcu değildir. Hz Geylani'nin icazet vermediği bir kimse, asla mürşid-i kamil olamaz. Asla! Hz.Pir i Geylani mühürlemedikçe, onun icazeti geçerli olmaz.

Çavuş, nakip, nükebba, halife, şeyh, üstat, veli...her neyse. Açık açık söylüyorum. Bir şeyhin, bir başka kimseye sen şeyhsin demesi yeterli değildir. Şeyhinize kim şeyh dedi? Şeyhi dedi!Rüya gören var mı? Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri söylemiş mi? Aralarında! Ahir zamanda sahih rüya, peygamberliğin kırkaltı cüzünden bir cüzdür. Hadisi şerif. Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin şekline şemaline şeytan giremez. Hadisi şerif.

Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri demiş mi o zata buna intisap edebilirsiniz, bundan ders alabilirsiniz? Pir i Geylani hazretleri demiş mi? İmam Ali efendimiz demiş mi? Hz Ebubekir efendimiz demiş mi? Hazreti Osman, Hazreti Ömer efendimiz demiş mi? Abdulkadir Geylani, Ahmet Er Rufai, Ahmet el Bedevi, İbrahim Dusuki demiş mi? Bir önceki şey efendiyi rüyanda gördün, o sana dedi mi? Arkadaşlarına dedi mi? Etrafına dedi mi? Demiş. Aaa, tamam. Tamam! Delil, hüccet. Hüccet, mübeşşerat kapısıdır salih rüyalar. Hadis i Şerif. Müjdeci. Mübeşşerattan, müjdeden. Eğer öyle değilse, yanlış yere gitmişsin kardeşim. Eksik yere gitmişsin, eksik

yere gitmişsin! Dervişlerden para topluyor! Eksik yere gitmişsin. Ders kağıdını parayla satıyor! Eksik yere gitmişsin. Dervişleri maaşa bağlamış, herkes ona para veriyor, aylık! Eksik yere gitmişsin. Herkes cebine para sokuşturuyor! Eksik yere gitmişsin. Andırıyor, yiyecek! Eksik yere gitmişsin. Eksik!

Sağlam yerde de durmak zor. O adam para alıyor ya herkesten, herkesi okşuyor ya, sen uçtun, senin esman yukarlarda! Sen zirvelerdesin! Sen oooooo, sen beşinci gökte dolaşıyorsun!

Sen israfille dostsun! Ne demiş ona? İsrafil suru üfleyeceği zaman, sana soracak demiş. Bak ahmağa bak, bak ahmağa, bak! Söyleyen de ahmak, inanan da ahmak! Gelmiş onun da bir tane yalakası bana diyor. Efendi Hazretleri, filanca için böyle dedi. İnandın mı dedim. İnandım dedi. O da yanında, bööööyle duruyor. Hepiniz ahmaksın siz dedim. Kaldı şimdi. Sen ahmaksın, bu da ahmak, üstadınız da ahmak dedim. Bu lafı kim söylediyse ahmak. Kaldı. Ha İsrafil üfleyeceği zamanda buna mı soracak dedim. O da böyle yaptı(cezbeleniyormuş gibi). Bir daha böyle yaparsan yumruğu gözüne yersin dedim. Ben derviş olduğumdan beri kimseye vurmadım. Sana vururum dedim. Kaldı bu şimdi. Bir daha böyle yapma, benim yanımda yapma dedim. Başka yerde yap. Bir daha yapsana. Bir daha cezbe gelmedi, benden dolayı gitti cezbe! Beni görünce kayboldu cezbesi adamın! Ahmak! Dedim ya kusura bakmayın, sizinle daha fazla görüşemeyeceğim, bana da ahmaklık bulaştırırsınız siz dedim. O böyle durana, böyle tuttum. Allah'ına, dinine, kitabına, imanına söyle dedim. Üstadına aylık kaç para veriyorsun, harçlık olarak hediye olarak dedim. Kıpkırmızı oldu.

Ben çalışıyormuşum da, ben o yüzden mürşid i kamil olaymışım, çalışmazmışım. Üstadı bir de demiş ki gidin söyleyin, tebliğ edin ona. Gelsin bize intisab etsin demiş. Bunlar kaldı mı şimdi dükkanın önünde, hava da soğuk mu! Ben üşüyorum burada dedim, ben soğukta çalışıyorum. Senin üstadın nerede? Oturuyor, sen veriyorsun parasını öyle değil mi dedim. Ondan sonra da İsrafil üfleyeceği zaman sana soracak öyle mi dedim. Ses yok. Hepiniz aptalsınız siz dedim. Açık açık söylüyorum bakın. İzliyorlar internetten. Hoş bazen de izleyemiyorlarmış tabi bunu da söyleyeyim. Yayınlarda sıkıntı yaşıyanlar oluyormuş. E, bizim yayınlarda sıkıntı oluyor. Neden? Paramız yok, bu kadar gücümüz yetiyor. Para toplasak, bizim de yayınlar cam gibi olacak. Biz de istemiyoruz deyince hiç kimse de zaten şurada bir yardım edelim, ya burda bir tekke var diye de düşünmüyorlar.

Nasıl olsa istemiyorlar, bir ihtiyaçları da yok zaten. Eee, amaaan boş ver, ne yapıyorlarsa yapsınlar. Biz bakalım işimize, keyfimize. Herkeste böyle.

Yanlış hekim, insanı candan eder. Yanlış şeyh, yanlış veli insanı imanından eder. Yanlış velî demeyeyim. Velînin yanlışı olmaz, şeyhin olur.

Adam şeyhim der, çıkar ortaya. Allah muhafaza eylesin.(Amin) İşte böylelerine gittiyseniz, gidiyorsanız yol yakınken bir mürşid i kamil bulun kendinize. Yol yakınken, bir velînin elinden tutun. Nefesiniz var iken ve nefesiniz günden güne gider iken bir velînin, bir mürşid i kamilin elini tutun. Eksik görüyorsanız, hata görüyorsanız nefsinizden. Nefsinizden! Allah nefsimize uydurmasın inşallah.

"Hastalığı gördü. Gizli şey açıklandı ona. Fakat gizledi, padişaha söylemedi."

Bir velî, karşısına gelen kimsenin, Allah'ın izniyle, Allah'ın izniyle, Allah'ın bildirmesiyle, neyin ne olduğunu Cenabı Hak ona ilham eder. Ederse bilir o da, etmezse bilmez. Bu dahi küfürdür: 'bizim şeyhimizin gönlüne Allah bütün her şeyi ilham eder, o herşeyi bilir.' Yok böyle bir şey, küfür. Allah bildirirse bilecek. Allah ona anlatırsa, Allah anlattırırsa, anlaştırırsa anlatacak ve anlaştıracak. Allah onun kalbine ilham ederse bilecek. Allah Onun gözünün önüne gösterirse bilecek. Allah ona perdeyi açarsa o görecek gizli, gayb olan şeyi. Allah saklarsa gizlerse kim görecek ki! Allah muhafaza eylesin.

"Hastalığı ne safradandı, ne sevdadan. Her odunun kokusu dumanından duyulur"

Senin kalbinde ne varsa dilinde o vardır, senin kalbinde ne varsa gözünde o vardır, senin kalbinde ne varsa elinde o vardır, senin kalbinde ne varsa ayağında o vardır. Kalp dükkandır uzuvları tüccar. Senin kalbinde şehvet varsa, sen kadınlara şehvetle bakarsın. Senin kalbinde mal sevdası varsa, herkes bana getirsin diye bakarsın. Senin kalbinde dünya sevgisi varsa, zengin olayım, herkes bana çalışsın diye bakarsın. Senin kalbinde tamah varsa her tarafında tamah vardır. Senin kalbinde vefasızlık varsa her tarafında vefasızlık vardır. Senin kalbinde çirkinlik varsa, her tarafında çirkinlik vardır. Senin kalbinde yanlışlık varsa senin her tarafında yanlışlık vardır. Kalbinde çürüklük varsa, bir gün çürüklük senin önüne gelir. Kalbinde eksiklik, noksanlık varsa, o senin önüne gelir. Tövbe et düzelt kendini.

Odunu yakarsın, dumanından ne odunu olduğunu bilirsin. Şimdi insanlar odun yakmıyorlar. Dumanından meşe mi yanıyor, çam mı yanıyor bilmiyorlar. Zeytin mi yanıyor, çalı mı yanıyor bilmiyorlar. Ama bakın doğalgazın içerisine dahi koku koyuyorlar. Neden? Belli olsun kokusundan. Her şey kokusundan belli olur. Ne diyor Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, ıtırcı dükkanına giden ıtır kokar. Kokucu dükkanına gittin kokuyla kokulandın. Çünkü o kokucular meşhurdur ya gelene gidene sürer onlar. Sürersen mecbur olursun almaya. Onun da tezgahı odur. Sürer, koklatılır sana, hemen sürersin. Sen koklarsın, ya alayım bir şişe dersin,

alırsın. O da öyle satar. Ama oraya giren, onlar alsın almasın, önemli değil. Herkesi kokulandırırlar. Oradan çıktığında kokulanır, gidersin. Kokulanmak sünnet. Güzel koku sünnet. Güzel koku sünnet, koku değil, güzel koku! Erkeklerin kokulanmaları sünnet, kadınların kocalarına karşı kokulanmaları sünnet. Kadınlar, kocalarına karşı kokulanacaklar evde, her gün. Adamlar kokulanacaklar her gün eşlerine karşı. Sünnet. Itırcı dükkanına giden, ıtır kokuyor. Koku.

Hadisi şerifin devamı var. Demirci dükkanına giden is kokar. Sen kötü bir kimseye gidersen, kötülük bulaşır sana. İyilerin yanına gidersen, iyilik bulaşır sana. Senin kalbinde iyilik varsa, azalarında da iyilik var. Kalbinde kötülük var, azalarında da kötülük var. Allah muhafaza eylesin.

"İniltisinden anladı ki o, gönül iniltisi. Bedeni sağ esen, aşka tutulmuş, gönlünü kaptırmış o. Aşıklık, gönül iniltisinden belli olur; gönül hastalığı gibi hiçbir hastalık yoktur."

diyelim .Allah razı olsun. Hakkınızı helal edin.

El Fatiha temes salavat

https://www.youtube.com/watch?v=y0i7vPiRrJA&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=17

MESNEVİ-İ ŞERİF 110-114. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Aşığın hastalığı hastalıklardan apayrıdır. Aşk, Allah sırlarının usturlabıdır. Aşk, ister bu yandan olsun, ister o yandan; sonunda o yana kılavuzdur bize. Aşkı anlatmak, bildirmek için ne dersem diyeyim, asıl aşka geldi mi, o sözlerden utanır kalırım. Dilim anlatışı aydınlatır ama, dile düşmeyen söze gelmeyen aşk, daha aydındır."

Bakın, az önceki soruya cevap bunlar şimdi. Aşığın hastalığı, hastalıklardan apayrıymış. Demek ki aşıkta bir hastalık var. Bu hastalık, normal hastalıklardan değil. Bu hastalık, bilinen hastalıklardan değil. Bu, bambaşka bir hastalık ve bu hastalık 'aşk, Allah sırlarının üstürlabıdır.' Üsturlap geçmiş insanlarda, gök bilimini izleyebilmek için bir adet, pusula gibi. Ama bu gök ilimleri ile alakalı. Astronomi ile alakalı. Bu astronomi ile alakalı olan bu alet olmayınca, yıldızların güneşi, dünyayı, gezegenleri izlemek, onları hesaplamak, onları takip etmek mümkün değil. Ancak bu aleti olan kimseler astrofizik ile astronomi ilmi ile uğraşabiliyorlar. Eğer bu alet hiç kimsede yok ise o kimsenin gök bilimleri ile uğraşması mümkün değil. İşte diyor aşk, Allah sırlarının usturlabıdır. Aleti gibidir. O alet aşkla Allah'ın sırrına ulaşırsın. Aşıklık olmazsa, aşk olmazsa Allah'ın sırlarına ulaşman mümkün değildir. İşte diyor ki âşıklık da aşk hastalığı da normal hastalıklardan değildir. Sen onu normal bir hastalık gibi görme. Sen onu normal bir şeymiş gibi görme. Hani cariye hastaydı ya, cariyenin hastalığı için söylüyor onu. Diyor ki aşk hastalığı normal hastalıklar gibi değildir.

"Aşk ister bu yandan olsun, ister o yandan, sonuçta o yana klavuzdur bize."

Aşk ister mecazi olsun ister hakiki olsun mecaza duyulan âşıklık da aşk da hakikate doğru insanı götürür ve ister o kimse direkt hakikat yolculuğundan başlasın, yani bizim dediğimiz gibi, siz Hazreti Peygamberin aşıklığını kendinize örnek alın ve oradan yürüyün. Bu direkt hakikat aşıklığının başlangıcıdır. Hakikate doğru yol gidecek olan kimse, önce şeyhini sever, üstadını sever, Hazreti Resulullah Sallallahu ve Sellem Hazretlerini sever ve Allah'ı sever. Allah'ım bana senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirecek olanın sevgisini, çölde susuz kalmış bir kimseye soğuk şerbet gibi sevgili eyle. Üç tane sevgi vardır. İlme'l yakîn, Ayne'l yakîn, Hakka'l yakîn. Bir, seni sevdirecek olan sevgi. Birisi seni sevdirecek, onu bana sevdir. İkincisi, birisi seni seviyor, onu da bana sevdir. Üçüncüsü, sen kendini bana sevdir. Bu üç sevgi caizdir ve fıtridir. Caizdir ve fıtridir.

Allah'ı sevdirecek olan bir kimse sevilir. Fıtridir, ilahidir bu. Allah'ı seven sevilir. Fıtridir, ilahidir. Allah'ı seveni sevmek, imandır. Allah'ı sevdireni sevmek imandır. Allah'ı sevmek imandır. İmansızlar, Allah'ı sevenleri sevmez. İmansızlar, Allah'ı sevdirenleri sevmez. İmanı kamil olanlar, Allah'ı sevdirenleri de Allah'ı sevenleri de Allahı da severler. Bir kimse, Allah'ı seven bir kimseye, sevme noktasında kalbinde arıza varsa, tövbe edip tecdidi iman eylesin ve o arızayla küfür ehli olarak göçer. Birisi, Hazreti Mevlana'yı sevmiyorsa küfür ehli olarak göçer. Birisi Hz. Peygamber (s.a.v)'i sevmiyorsa küfür ehli olarak göçer. Birisi bir velîyi sevmiyorsa, küfür ehli olarak göçer. Onun kalbindeki o karaltı, onun küfrüne sebep olur. Hadis-i Kutsi. Kim Allah'ın veli kullarına düşmanlık ederse, yırtıcı aslanın avından intikamını aldığı gibi, Allah da ondan intikamını alır.

Ya filanca şeyh var ya. Eeee? Bırak ya şu adamı. Bir bilgin var mı? Yok. Manen sana Hazreti Resulullah Sallallahu Aleyhisselam Hazretleri dedi mi bu adamı bırak diye? Senin kalbine ilham geldi mi bu adam kötüdür diye? Nereden dilini uzattın. Dilini koparırlar senin. Hiç şek şüphe yok. Hz Geylani hazretleri der ya. Bizim kılıcımız diyor, orada durur. Biz kimseyi vurmayız. Ahmaklar gelir, kendilerini diyor kellelerini kılıca vurur.

Kılıcımız bizim durur diyor, ahmak gelir bizim kılıcımızla kendisi vurur diyor. Bu ne? Velîye sataşmak. Aşıklık, hakikat noktasında tasavvuf ehlinden başlar. Yolu kısadır onun. O şeyhini sever, o Hazreti Resulullah'ı sever, Hz Allah'ı sever, yolu kısa. Hakikattir o yol ona. Mecaz nedir, mecaz? Mecazın yolu kadını sever, adamı sever, çocuğu sever, malını sever, herkes de hoşuna gider onun. Ben de seslenmem, derim ki sen de çok ona aşık olursan, hakikati bulursun. O da şunu düşünür. Bir kadına aşık olacak. Oradan hakikate gidecek. Aslında o kadına aşık olmayı istemesi, nefsidir o kimsenin veya bir adama aşık olacak, oradan hakikate gidecek.

Züleyha Yusuf'a aşık oldu ya! Hakikati buldu. Aslında farkında değil. Kendisini Züleyha'ya, sevdiği adamı da Yusuf'a benzetiyor. Kendisi Züleyha. Muhteşem. Sevdiği adam da Yusuf! Muhteşem. Hayali bile muhteşem. Harika. Ben şimdi öyle bir hayal kurguladığını bilmiyorum onun ama ben öyle görüyorum. Alkışlıyorum. Diyorum ki öylesine sev ki adamı, sende o hakikate eriş. Ama o Yusuftu. Yusuf, yaradılmış olan insanoğlunun içerisinde erkeklerin ikinci güzeli. Erkek güzeli. İkincisi! Birincisi kim? Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi vesselam. Aslında o kimse ben mecazdan yola gideceğim derken ya da kendini Mecnun görüyor.

Leyla Leyla derken buldu Mevla'yı, Mevla'nın aşkına yandı gidiyor. Tamam. Senin bir tek çölün eksik. Hadi bakalım sen öylesine sev, ceylanlarla konuş Leyla'nın gözüne benziyor onların gözleri diye. Hadi sen öylesine sev, ceylanlarla arkadaşlık et, dostluk et. Evini bırak, işini bırak, arabanı bırak, katını bırak, yatını bırak. Mecnun öylesine sevdi, sarayı bıraktı. Mecnun'un babası padişah, padişah Mecnun'un babası! Mecnun bıraktı tacı tahtı. Sarayı terk etti, hizmetçileri terk etti, rahat yatağı terk etti, bir eli yağda bir elde balı terk etti. Mecnun dünya ve dünya ile alakalı her ne varsa reddetti. Leyla deyip gitti çöllere düştü. Çöllerdeki hayvanlarla arkadaşlık etti, onlarla yoldaşlık etti. Ve her gördüğü şeyi Leyla'ya benzetti. Az önce vardı ya kendisini Mevlana'da gören. O her gördüğünü Leyla'ya benzetti. Hatta öyle tabir ederler, tarif ederler eşşeyi dahi gördüğünde Leyla'ya benzetti, dedi ki gözleri Leyla'ya benziyor. Ceylanı gördü, ceylanın da gözünü Leyla'ya benzetti. Bir hayvan gördü, hayvanın bir şeysini Leyla'ya benzetti. Gördüğü her şeyi Leyla'ya benzetti. Suyu içemedi, suyun içerisinde Leyla vardı. Arkadaşı su getirdi ona, su bıraktı çöle. Bunları okumazlar hiç. Arkadaşı su bıraktı çöle içsin diye, bir hafta sonra geldiğinde baktı ki suya hiç dokunulmamış. Dedi ki Fuat sudan içme mişsin. Dedi ki baktıkça Leyla'yı gördüm. Her kabı elime aldığımda Leyla'yı gördüm. Her suya baktığında Leyla'yı gördüm. Yapamadım dedi, suyu kaba dökemedim. Su Leyla, kab Leyla, testisi Leyla, güneş Leyla, ay Leyla, dünya Leyla çöller Leyla... Arkadaşı ona çölde böyle bir dallardan bir çadır gibi bir şey kurmuştu. Bir hafta sonra geldi, yok kendisi orada. Aradı, çöllere düştü, ayak izlerini takip etti bir baktı ki bir çölün içinde bir ağacın dibinde duruyor. Dedi ki nasıl geldin buraya? Bana Leyla gel dedi dedi. Onu tuttu elinden, dedi ki Leyla bu tarafta. O dedi ki bırak elimi. Neden? Leyla'dan utanıyorum dedi elimi sen tuttuğunda. Benim elime ondan başka kimse tutmasın.

Mecnun'um diyen başka bir kadın ona gel dediğinde hemen gidiveriyor. Mecnun'um diyen Leyla'sı evlenme teklifine kabul etmezse bir hafta sonra başkasıyla evleniyor. Mecaz aşk bu, aşk ı mecazî. Kadınsan Züleyha gibi ol.

Namus belasını vur taşa. Hakikaten sev. Aşık ol ve Yusuf'tan sonra Allah'ı bul. Yusuf yatağa yatar, hazır beklerdi Züleyha gelsin diye. Bir gün Züleyha pencereden uzaklara doğru bakıyordu, gelmiyor yatağa. Yusuf dedi ki ya Züleyha, gelmeyecek misin? Dedi ki ya Yusuf, sen öyle birisini bana tanıştırdın ki sen öyle bir şeyi tanıttın ki senden daha güzeldir. Yusuf ne zaman dedi ki ona Allah'ın muradı var senden çocuğum olacak.

Sevdiğimin muradı varsa boynum büküktür o zaman dedi, öylesi geldi yatağa. Böyle seveceksen, mecaz sevgi seni hakikate götürecek. Böyle mecazî sevmeye gücünüz yetecek mi? Bana sorulan sorulardan hareket ediyorum. Efendim mecazla sevsek, bizi hakikate ulaştırır mı? Ben de ulaştırır diyorum. Yeter ki sevin siz diyorum. Sevmeyi tadın diyorum. Bu mecaz. Hakikat ne? Bir üstadı sevmek. Mademki sen mecazdan tekrar oraya, Üstada gelecen, git üstadın dizinin dibine otur şimdiden hakikati tut. Nefse ağır geliyor ki! Allah bizi affetsin inşallah.

"Aşkı anlatmak, bildirmek için ne dersem diyeyim, asıl aşka geldim mi o sözlerden utanır kalırım."

Aşkı anlatmak, dünya kelamının işi değildir. Aşkı anlatamazsınız, anlattığınız şey âşıklıktır. Aşkı anlattığınız her sözden utanırsınız. Utanmıyorsanız ve aşkı anlatma noktasında aynı sözleri söylüyorsanız, siz aşık değilsiniz zaten. Siz ancak mütefekkirsiniz. Mütecelli değilsiniz yani. Siz aşık değilsiniz, sadece aşıklığı okuyorsunuz. Allah bizi onlardan eylemesin inşallah.

"Dilin anlatışı aydınlatır ama dile düşmeyen, söze gelmeyen aşk daha aydındır."

Dil aşkı tarif etmeye çalışır, dil aşıklığı tarif etmeye çalışır ama dile gelmeyen onca mana ve sırlar vardır ki o aşkı ve aşıklığı daha iyi anlatır.

Allah bizi ona erenlerden eylesin.

El Fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=-Z6E8rjCFFA&list=PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=18

MESNEVİ-İ ŞERİF 114-120. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Dilin anlatışı aydınlatır, aydınlatır ama dile düşmeyen, söze gelmeyen aşk, daha da aydındır. Kalem yazarak koşar gider ama aşka geldimi çatlar da kalakalır."

Kalem kendiliğinden koşar, yazar. Yazmak aklın işidir. Akıl yazdırır kalemi. Aslında kalem koşarken, kalemin arkasında bir el vardır. El kalemi koştutturur ama biz kalem koştu deriz. Eli görmeyiz elin arkasında da bir akıl vardır, aklın arkasında bir idrak vardır. İdrakin arkasında bir düşünce vardır. Bunları topladığımızda, o kalemi koştutturan düşüncedir ama o kalem aşka geldi mi kala kalır der. Aşkın aslında kalem kala kalmaz. Kalemin arkasında kol kalakalmaz. Onun arkasındaki akıl kala kalır. Biz genelde akılla düşünceyi bir potada eritiriz. Onu da aklın içerisine koyarız. Aslında orada kala kalan akıldır. Akıl aşka gelince susar kalır. Koşamaz. Hz Mevlana ilk önce öncekini söylüyor, arkasındaki asıl söylemek istediği sonraki beyitte. Kalem yazarak koşuyor ama aşka gelince kala kalıyor. Onun aşka gelince kala kalmasının sebebi akıl. Aşkı anlatmada eşek gibi balçığa saplandı da yandı gitti. Aşkı da aşıklığı da yine aşk anlattı. Kalemin koşmasının kalması aklın batmasındandır. Akıl aşka gelince batar. Çamura saplanmış eşek gibi. Bu misal çok hoşuma gider benim. Şimdi insanlar eşek görmediler hiç, şimdi insanlar beygir görmediler hiç. Görseler de televizyonlarda görüyorlar. Hiç bataklığa saplanmış bir eşek görmemişsinizdir siz. Hiç bataklığa saplanmış bir at, bir beygir görmemişsinizdir siz. Bataklığa saplanmış bir beygir, bir at, bir eşek bir inek görmüş olsaydınız, bataklığa saplanmış bir hayvanın nasıl çırpındığını görürdünüz. Hayvan bataklığa saplanır. Bataklığa

saplanınca biraz çırpınır önce kurtulma ümidiyle. Kurtulma ümidiyle çırpındıkça batmaya başlar. Öyle bir hale gelir ki artık o yavaş yavaş batıyordur. O hayvancağız çırpındıkça battığını görür, anlar. Hareket etmemeye başlar ama iş işten geçmiştir artık. Hayvancağız an be an battığını görür. Değişik sesler çıkarmaya başlar. Eşek gibi anıramaz, at gibi kişneyemez, inek gibi bağıramaz. Değişik sesler çıkarmaya başlar, homurdanır, inler, inler. Kendi lisanıyla, kendi diliyle bir yardımcı bekler. Kendi lisanıyla, kendi diliyle bir kurtarıcı bekler. Değişik boğuntulu sesler çıkarmaya başlar. Artık o ümitsiz vakadır. Kendi kendisini dahi ümidini keser. Gözleri fırlar dışarı. Ölüm korkusu ona da basar ve o ölüm korkusuyla artık o dehşet içindedir. Artık o çırpındıkça batar. Çırpındığını görünce gözlerinde kocaman bir dehşet görürsünüz. Kocaman bir dehşet! O kocaman dehşet anında, kendisini kurtarmaya gelenlere dahi zarar verebilir. İyice huysuzlaşır, iyice dehşete kapılır.

Hazreti Mevlana öylesine aklı tarif etmiş ki üzerinden trilyon yıllar geçmiş olsa, aklın aşkın karşısındaki o dehşetane ama elinden hiçbir şey gelmez halini, kimse böyle tasvir edemezdi. Ancak dediği gibi aşkı da aşıklığı da ancak aşk tasvir ettiğinde aşkı ve aşıklığı aşk tasvir ederken, onun karşısındaki kalan o dehşete kapılmış hayvani aşkın halini bize anlatır. Aslında o hayvani akıl, aşıklığa bakınca, aşığa bakınca, aşka bakınca, kendisini görür ve kendisinin ne kadar dehşete düştüğünü ve o dehşette ne büyük bir sıkıntı yaşadığını kendisi de anlar. İşte hadiselere ve meselelere aklı ile bakanlar, hep kendilerini kârda zannederler, hep kendilerinin kafalarının çalıştığını zannederler. Hep kendilerini üstün zannederler. Hep kendilerini kıymetli zannederler. Şeytan gibidir onlar. Hani şeytan dedi ya, benim yaradılışım onun yaratılışından üstündür. Ben nasıl ona secde edeyim dedi. Aklın durumu, şeytanın durumu gibidir. O der ki benim yaradılışım, onun yaradılışından fazla. Ben nasıl aşka itaat edeyim. Ben nasıl aşığa itaat edeyim. Ondaki akıl bende de var. Ondaki göz bende de var. Ondaki kulak bende de var. Ondaki ayak bende de var. Ben nasıl aşıkmış da ben ona itaat edeyim. Onun önünde secde edeyim. Onun önünde el pençe durayım der. Bu Ebu Cehilin aklıdır bu. Ebu Cehil de öyle demedi mi? Peygamberlik gelecek olsaydı bana gelirdi dedi ve peygamberlik bana gelmeliydi dedi.

İşte akıl böyle bir şeydir. O yüzden akıl, aşığı görünce debelenir. Aşığı görünce çırpınır. Aşığı görünce hiç sevmez. Aşığı görünce nefret eder ondan. Aşığı görünce atıveresi gelir onun ve aşığın arkasından hep gıybet eder, hep dedikodu eder. Aşığı gördüğünde öldürüveresi gelir onun. Aşığı gördüğünde parçalayıveresi gelir. İçi durmaz, habire ondan nefret eder. Aslında nefret ettiği kendisidir. Aslında nefreti de kendisinedir. Aslında kızgınlığı da kendisinedir. Aslında çırpınışı da kendisinedir. Aslında kendi

zavallılığını görür. Aslında kendi ne yazık ki hayvanlıklarını görür. Aslında kendi eşekliğini görür ve gördükçe daha da kinlenir. Gördükçe daha da kızar ve o yüzden, aşıklar Allah dostudur. O yüzden aşıklara kızanlar, Allah düşmanıdır gerçekten. Onlar aşığa kızarlarken, Allah'a kızıyorlardır aslında. Onlar aşığa nefret ederlerken Allah'tan nefret ediyorlardır aslında. Allah'tan nefret ederlerken de kendilerinden nefret ediyorlar aslında ve onlar nefret hummasına kapılmışlar. Onlar dehşet deryasına kapılmışlar. Onlar çamur deryasına kapılmışlar. Onlar çünkü aşıklıktan kendilerine bir çay kaşığı dahi bir şey almamışlar. Çünkü aşk varlığın hazinesidir. Aşk, varlığın özüdür. Aşk, varlığın ta kendisidir. Aşk, varlığı dizayn edendir. Aşk varlığın rengidir, kokusudur. Aşk varlığın canıdır, ruhu dur ve aslında bütün var, var olduysa varlığını aşka muhtaçtır ama o aşık o aşka, o aşka âşıklık besleyemeyen zavallı varlığın en alt kategorisindeki olanlar, ona kin ve nefretle bakarlar. Aşıklık farklı bir şeydir. O yüzden Hazreti Mevlana der ki akıl aşka gelince çamura saplanmış eşek gibi debelendi, durdu. Bitti! Yazacak, söyleyecek hiçbir şeyisi kalmadı. Lal oldu dili, konuşamaz hale geldi. Biliyordu, bilmediğini gördü. Anlıyordu, anlamadığını gördü ve akıl durunca aşkı, aşıklığı anlatmak yine aşka düştü. Aşktan başka aşıklığı da anlatacak olan, aşktan başka aşkı da anlatacak olan hiçbir şey yoktur. Aşkı da aşıklığı da anlatan aşktır aslında.

Biz aşığa bakarız. Aşığa baktığımızda, kendi aşıklığımızı görürüz. Biz aşığa baktığımızda aşığın aşıklığını anlatırken, aslında kendi aşıklığımızı anlatırız ve bütün aşıklar, aşıkları anlatırlar ve bütün aşıkları toplarsanız ve aşıkların dilinden aşıklığı dinlerseniz, aslında aşkı dinlersiniz ve bütün aşıkların dilinden düşen âşıklıktır ama bütün aşıklıkların aşıklığı bir merkezde aşktır. O zaman bir aşık bulursanız ve o aşıktan bir aşık tarifi alırsanız ve o aşığa baktığınızda onun aşıklığını izlerseniz, aslında aşkın o kimsenin üzerindeki tecelliyatını izlemiş olursunuz. O yüzden Yunus der 'gah eserim yeller gibi, gah coşarım seller gibi, gel gör beni aşk neyledi'. Aşığın üzerindeki tecelliyat, aşkın tecelliyatıdır çünkü. O yüzden Hz. Allah, Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin üzerine dedi ki 'Sen atmadın, ben attım.' O yüzden dedi, sen öldürmedin ben öldürdüm, o yüzden dedi senin elini tutanlar benim elimi tutmuştur. O yüzden dedi, 'Sana düşman olanlar, bana düşmandır', o yüzden dedi, 'Sana dost olanlar, bana dosttur', o yüzden dedi, 'Senin izinden gidenler, benim izimden gitmiştir', o yüzden dedi, 'Sana iman edenler, bana iman etmiştir. Sana iman etmeyen, bana da iman etmemiştir'. Neden? Çünkü o aşkın yeryüzünde bir insanın üzerinde tecelliyat noktasında en zirve noktasındaydı. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri eşittir, aşk denilebilirdi. O yüzden ona iman,

Hazreti Allah'a iman oldu. O yüzden Allah dedi ki o heva ve hevesinden demedi. Benim dediğimi dedi. O yüzden Hazreti Allah, onun fiiliyatları ile beraber, her şeyini kendi üzerine eline aldı. Konuştuğunu, nefesini, adedini, yürüyüşünü, yemesini, içmesini, evlenmesini, boşanmasını, savaşını, barışını, her şeyini ne yaptı, kendi üzerine aldı. Dedi ki o benim her şeyim. O benim dediğimi yaptı dedi. İşte aşkı, aşıklığı yine aşk tarif etti. Neyin üzerinden? Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin üzerinden.

" Güneşe delil yine güneştir."

Güneşe delil, başka bir güneş değildir. Güneş'in delili kendisine aittir. Güneş, güneş olmanın tecelliyatını bizim üzerimize indirir. Bizim üzerimize indirdiği için biz ona deriz ki, güneş ama onun sıfatıyla sıfatlananlar vardır. Güneş gibidir. Güneş demeyiz. Ay, güneşin gündüz yaptığını, gece bize yapar. Biz aya güneş demeyiz. Tarif ederken deriz ki hani güneş gibi, geceleri aydınlatır ya az bir şey de olsa. Güneş gibi. Güneş değil. Hani bir şey ısıtır bizi. Biz ona bir para ödemezsek, bir bedel ödemezsek deriz ki güneş gibi bedava, ısınıyoruz. Veya birden bir aydınlık çıkıverir bir taraftan. Deriz ki güneş gibi doğuverdi. Gibi, gibi! O zaman güneşe delil kendisidir. Güneşe delil bir başka bir şey değildir. Aşığa delil aşıktır. Aşka delil, aşktır. Delinin delili, delidir. Her şeyin delili, insanın kendisidir. Biz kendimizi delillendiriyoruz şimdi. Delil kendimizin. Biz cennetlik miyiz cehennemlik miyiz delil elimizde. O yüzden dedi hazreti peygamber, cehennemlik olanlar cehennemlik amel işlerler. Cennetlik olanlar cennetlik amel işlerler. Sen cennetlik mi olmak istiyorsun. Evet. Buyur. Delilin elinde. Cennetlik amel işle, seni zorla cennetlik amel işleten yok. Delilin sensin. Sen iyi bir insansan, buyur iyiliğini sen göster.

Delilin sensin. Sen iyi bir insan olsan, etrafında İyiler toplanırdı. Sen iyi bir insan olsan, sen etrafına iyilik saçardın. Delinin kendinsin sen. Sen kötü birisiysen, senin etrafında kötüler toplanacak. Sen karanlıksam etrafına karanlıklar toplanacak. Sen cimriysen, etrafına cimriler toplanacak. Sen cömertsen, etrafına cömertler toplanacak. Sen hastaysan, herkesi hasta göreceksin, delilin sensin, bir başka birisi değil. O zaman Yunus gibi, ne ararsan kendinde ara. Hazreti Mevlana gibi, ne ararsan kendinde ara.

Sen kendi kendini delillendiriyorsun. Güneşe delil güneşse, dünyaya delil dünyadır. Sana delil, sen kendinsindir. Bir başkası sana delil değildir. Sen kendi elinle delillendirirsin. Ne dedi hazreti peygamber? 'Mahşere çıktığında, herkesin delili kendisinedir.' Elin orada konuşur, delil olur. Der ki harama uzattın beni. Allah seni helalleri tutman için yarattı beni ama eey benim sahibim olan nankör! Sen benimle hırsızlık yaptın. İşte delilin benim. İnkar eder. Göz kendisi delillenir. Atar kendini orta yere, der ki şikayetçiyim ben

bundan. Allah hesabı görendir. Söyle der, şikayetini. Sen beni helallere baksın, senin sıfatlarının güzelliklerini seyretsin hisse alsın, ibret alsın diye bana bunu verdin ama bu gitti nankörlerden, hainlerden oldu. Benimle haramlara baktı, beni çok uyuttu, beni çok uyuttu! Beni çok kapattı. Ben temaşa etmek isterdim yapraktaki tecelliyatını, temaşa etmek isterdim ottaki tecelliyatını, buluttaki tecelliyatını, yağmur damlasındaki tecelliyatını. Ama bu benim sahibim olacak olan bu hain var ya evet, beni doğru yolda kullanmadı. Şahidim ve şikayetçiyim. Delil, kendinde taşıyorsun. Her şeyin delili kendisidir. O kalbin çıkıverir senin oradan. Neleri sevdiğini teker teker söyleyiverir. Delilidir İnsanın kendisi. Bana hadis i şerif vardır, ağır gelir insanlara.

Zina edenler tövbe etmezlerse, zina etmiş, hani böyle köpekler vardır ya cinsel ilişkiye girmiş, cima etmiş ve köpekler kendilerince utanırlar ama birbirlerinden ayrılamazlar. Sokaklarda dolaşırlar. Şimdi köpekleri de göremiyoruz artık biz de sokaklarda. Aynı diyor köpekler gibi haşrolunur mahşerde zina edenler. Bakın, insan kendi değerini kendisi götürüyor burdan. Delil sensin. Başka birisi değil. Bir başkası seni sevdiği için gözetlemiyor. Sen kendi kendini gözetliyorsun. Sen kendi kendinin delilisin. Sen kendinsin delil. Bir başkasının şehadetine gerek yok. Sen iyiysen, senin iyiliğinr şehadet ediyorlar. Sen iyi değilsen, kimse senin iyiliğine şehadet etmiyor.

Bugün bir abimiz vefat etti. Allah rahmet eylesin, dün gece. Bugün cenaze namazı vardı. Cenazesine gittik. Sabahtan Adnan kardeşe telefon açmıştım. Postnişlik hizmeti yapıyordu. Dedim ki Adnan dedim kendi bir destar koyun dedim tabutunun başına. Gittim tabutunun başında baktım, dedim ki insan ne ile yaşıyorsa öyle ölüyor. Tabutunun başında destar vardı. Sevindim onun adına, dedim ki ya o kimse şurada dergahta postnişlik hizmeti yaptı. Daha ölür ölmez daha, daha kabre konulmadan önce, kabre konmazdan önce, ikramı alıveriyor insan. Cenabı Hak, lütf ediyor, ikram ediyor. Allah'ın işi. Kafasında bir destar var. Bursa'da kafasında destarla gömülen herhalde tek insan vardır. (Destar bu, yani bu sikkenin üzerine sarılmış olan sarık.)Delil kendi. Hani hadis-i şerif var ya. Nasıl yaşarsanız öyle ölürsünüz. Nasıl ölürseniz, öyle diriltilirsiniz. Eve ziyarete gittiğimde hastayken, dedim sakın ha dersten geri kalma. Gelemeyecek olduğun zamanlar da arkadaşlara haber ver, gelip seni evden alsınlar. Dedim gel orada otur bir kenarda. Bir koltukta otur. Allah diyenler ile beraber ol dedim. Ölüm ne zaman gelecekse gelecek. Bir perşembe dersine getirdiler, hani birkaç hafta geldi. Kendi kendime baktım, dedim ya ne kadar güzel bir yolda. Hastalığı zikir halkasında.

Sorarım babası ölenler? Babanız ölmezden bir hafta önce zikir halkasına giden var mı? Bakın babalarınıza? Babanız ölmezden bir hafta önce

perşembe zikrine giden var mı? Zikrullah halakasında cayır cayır zikrullaha katılan var mı? Amcalarınıza bakın. Kaç tane amcanı, zikrullah halakasına gitti de ölmez'den üç beş gün önce zikir halkasında durdu. Benim yok. Dayılarınıza bakın. Annelerinize bakın. Akrabalarınıza bakın. Kaç tanesi ölmezden önce zikir halakasına gitti veyahutta sağsa babalarınız, düşünün bakalım. Allah herkesin eşine, çoluğuna, çocuğuna, annesine babasına, hayırlı ömür versin ama üç gün sonra vefat etseniz neredeydiniz ogece? O hafta ne yaptınız? Kim halaka i zikrullaha katılırsa af olunmuş olarak kalksın. Hadi buyurun. Hadi buyurun. Hac hariç bana bir ibadet söyleyeyin ki oradan af olmuş olarak kalksın insan. Delil İnsanın kendisi. Nasıl güneşe delil güneşse, sana da delil kendinsin.

Hani derler ya Allah der ki diyor 'Ben sana nefes verdim, nerede harcadın? Ben sana para pul verdim, zenginlik verdim, nerede harcadın? Ben sana ilim verdim, nerede harcadın?' Bak bakalım nefesine nerede harcadın. Delilin sensin. Elinde, nefesin elinde. Bak nefesine tek tek say. Nerelerde nefesini harcamışsın bak. Delilin kendinde. Kazandığın parayı nerelerde harcamışsın. Bak delilin kendinde. Allah sana hasbelkader bir harf dahi ilim vermiş. Sen o ilmi nerelerde harcamışsın. Bak bakalım. İlimden para mı kazanmaya kalktın, ilimden cakı mı satmaya kalktın, ilimden hava atmaya mı kalktın. Aman bu ayaklı kütüphane demek için mi yaptın. Bana ne sorarsan sor buna desinler diye mi yaptın? Bak bakalım. Yoksa Ümmeti Muhammed'e faydalı olmak için fisebilillah bir harf öğretmeye mi kalktın. Bak bakalım paranı nereye harcadın. Aman bunun evi ne şatafatlı olsun diye mi harcadın. Aman bunun arabası kimsede olmasın, en üstün araba bunda olsun diye mi harcadın. Aaaa, bu bir paralıdır, bir paralıdır desinler diye mi durdun? Bak bakalım bir kendine, kendi resmini kendin çek, bir başkası senin resmini çekmeyecek. Sen kendi resmini çek. Megalomanlar gibi var ya böyle kız bakıyor böyle telefona, çık çekiyor. Ondan sonra yanındakine gösteriyor. Ne kadar güzel çıktım değil mi! Megaloman benim gibi! Böyle bana baktı, güzel mi dedi, bu alemde çirkin bir şey yok ki dedim güzel mi diye soruyorsun. E kendi kendini çirkin görüyorsun sen aslında dedim. Nasıl yani dedi. Çirkin görmeseydin güzel mi diye sormazdın dedim. Sormaz mısınız güzel mi oldum diye? Aslında kendi çirkinliğinize inanıyorsunuz. Kendi çirkinliğinize inandığınız için güzel miyim diye soruyorsunuz. Hani boyanıyorlar ya. Boyananlar, kendilerine çirkin gördüklerinden dolayı. Hani adamlarda gidiyorlarmış ya kaşlarını maşların aldırıyorlarmış! Kendilerini çirkin gördüklerinden. Kendilerini çirkin görüyorlar. Çirkin gören, çirkin. Deliline kendisi insanın. Sen neysen öyle görüyorsun.

Güneşe delil güneş. Aşığa delil aşık. Aşka delil aşk. Her şeyin delili kendisi.

İşte Hz Mevlana diyorki:

"Güneşe delil gene güneştir. Sana delil gerekse, ondan yüz çevirme."

Sana bir deli lazımsa güneşle alakalı, sen güneşten sakın yüz çevirme. Güneşten yüz çevirdiğin anda karanlıkta kaldın. Deliksiz kaldın. Sana bir delil gerekse yolda yürümek için, sen o yol güneşine sırt çevirme. Sırt çevirdin, kala kaldın yine. Delilsiz kaldın. Kur'an senin delilin, yüz çevirme. Peygamber Sallallahu Aleyhi Ve sellem senin delilin, yüz çevirme. Allah onları yeryüzüne delil olarak indirdi, yol bulasınız diye. Sana delil; senin mürşidin, senin velin, yüz çevirme. Allah onu sana delil olarak indirdi. Sakın ha! Delilden yüz çeviren delilsiz kalır, ışıksız kalır, yolsuz kalır, nefessiz kalır. Allah muhafaza eylesin.

"Gölgede onun bir izini verir. Verir ama güneş her solukta can ışığı salar."

Gölge, güneşin varlığına delildir. Gölge olmazsa, güneş yok deriz biz. Karanlığın zifirinde gölge olur mu? Olmaz. Güneş doğarsa, varlıkların gölgesi düşer. Güneş doğmazsa varlığın gölgesi düşer mi? Düşmez. Gölge bizi bir şekilde güneşe götürür. Mecaz aşk, bir şekilde bizi hakikate götürür. Mecaz ama mecaz hakikate götürür derken mecazda kalmamak şartıyla. Hani bizim bazen genç sevgililer vardır. Bana da sorarlar. Hocam birisine duyduğumuz sevgi bize hakikate götürür mü? Ben de aman sevgiden uzak kalmasınlar diye alkışlarım böyle. Seviyorsan birisini harika derim sevebiliyorsun sen. Kimisi de saf. Zannediyorlar ki kendi böyle nefislerinden, kendi böyle heveslerinden sevdiklerini âşıklık zannediyorlar. Kendisini Leyla'nın yerine koyuyor, kendisini Mecnun'un yerine koyuyor, kendisini Yusuf'un yerine koyuyor, kendisini Züleyha'nın yerine koyuyor, kendisini Aslı'nın yerine koyuyor, Kerem'in yerine koyuyor, Ferhat'ın yerine koyuyor, Şirin'in yerine koyuyor.

Hani Leyla Leyla derken bulur Mevla'yı, Mevla'nın aşkına yandı gidiyor. O da Leyla Leyla derken Mevla'yı bulacak ya. Onun da bir Leyla'sı var. Diyorum Leyla çok çirkinmiş. Öyle diyorlar diyorum. Senin sevdiğin de çirkin mi? Değil hocam diyor. Ha o Leyla değil o zaman. Kalıyor. Sokaktaki köpekleri, Leyla'nın gözüne benzetip sevdiğin oldu mu dedim. Yok dedi. Biliyor musun dedim, Mecnun bu köpekler Leyla'nın sokağından geçmiştir deyip onları sever okşardı dedim. Leyla'nın sokağından geçmiş. Bir gün arkadaşı der ki, ey Fuad. Mecnun'un gerçek adı Fuad'dır. Ey Fuad der. Bu köpekler Leyla'nın kapısının önünden geçme ihtimalleri hiç yok der. Sen bunu nereden çıkardın. İhtimal ki der, bunlar Leyla'nın kokusunu almıştır. (Dinleyenlerden biri 'çok büyük bir aşk' diye yorum yapar.) Kim dedi çok büyük bir aşk diye? Onu tanımak istiyorum, kim dedi? (Yorum yapan elini kaldırır.)

Sen mi dedin? Çok küçük bir aşk. Küçücük! Küçücük minnacık. Minnacığın da minnacığı!Minnacığın da minnacığı! Ama o minnacığın minnacığı dahi bütün insanları hayran ediyor. Çünkü insanlar sevmekten uzaklar. İşte bu Gölgeler hakikate işarettir ama gölge, gölge olmalı. Gölge gölge olmalı. Biz heva ve heveslerimizi, mecaz aşk zannediyoruz. Değil! Cancağızlar, o yüzden sakın, bir kadına aşık olaraktan Allah'a aşık olacağınızı düşünmeyin. Sakın bir erkeğe aşık olaraktan, Allah'a aşık olacağınızı düşünmeyin. Ham hayal bunlar. Bir şey daha söylerim de üzülürsünüz. Kime aşık olduğunu düşünüyorsan, hadi o tarafa yönel de kıl namazını. Birine aşık olduğunu söylemek, çok basittir sözde. Nerede yaşıyor? Bir gün birisine sordum. Nerede yaşıyor dedim ben. Samsun'da dedi. Hemen aldım. Omuzlarından tuttum. Samsun'a doğru çevirdim. İste dedim. Ne dedi? Sevdiğinden iste. Kaldı. Sen aşık değilsin dedim. Yalancısın! Neden dedi? Aşık mâşuğundan ister dedim.

Kadınlar! Hangi erkeğe aşık olduğunuzu söyleyeceksiniz şimdi! Erkekler! Hangi kadına aşık olduğunuzu söyleyeceksiniz! Haydi aşıklar, maşukunuzdan isteyin. Aşık maşukundan istemezse vallahi de billahi de tillahi de küfür ehlidir. Küfrün, küfründedir hem. 'İyya kenabudu ve iyya kenestain, ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz.' Kimse mâşuğun, ona ibadet et. Ondan yardım dile. Bir gönülde iki sevda ne zamandan beri var? İki tane maşuk, ne zamandan beri var? Ne zamandan beri iki tane ilahınız var? Ne zamandan beri iki tane mâşuğunuz var? Ne zamandan beri ikilediniz. Aşık, mâşuğundan ister. Aşık, mâşuğuna ibadet eder. Aşık, mâşuğuna anlatır. Aşık mâşuğunun dilidir. Aşık, mâşuğunun gözüdür. Aşık, mâşuğunun elidir, ayağıdır. Aşık, mâşuğunun kalbidir. Haydi, herkes şimdi kalbine baksın. Kalbinde hangi maşuk varsa, ondan istesin. Ona ibadet etsin. Şimdi bir kadını çok seviyorum diyen, dönsün kadına namaz kılsın. Bir erkeği çok seviyorum diyen, dönsün o erkeğe namaz kılsın. Aşık mâşuğuna ibadet eder. Ne dedi hazreti peygamber? Zayıf hadis olarak söylediler. İnsanın insana secde etmesi emredilmiş olsaydı, kadınların erkeklere secde etmelerini emrederdim. Neden? Hiç düşündünüz mü? Menfaat! İnsanlar menfaatlerine secde ederler.O zaman insanlar neye aşıktır? Menfaatine! Bir kadına çok aşıksan, hadi kadın senin yüzüne bakmasın bakalım. Aşıklığın devam edecek mi?

Bir erkeğe çok aşıksan, hadi erkek yüzüne bakmasın bakalım. Aşıklığın devam edecek mi? İşte aşığa delil yine aşık oldu. Aşka delil, yine aşk oldu. Gölgeler onlara delil olsa da o gölgenin peşine gidecek olan insanlar, gerçekten kemal ehli olması gerek.

"Gölgede onun bir izini verir, verir ama, güneş her solukta can ışığı salar"

Bir veli vardır, bir de halifeleri vardır. Halifeler, zakirler, çavuşlar, velînin gölgesi gibidir. O gölgeden velî bulunur. Bir derviş, velînin gölgesi hükmündedir. Bir başkası; dervişteki edebe, adaba, fazilete, ondaki güzelliğe, nuraniyete, uhreviyete bakar der ki ya bunu bu hale getiren var. Ona sorarlar hemen. Sen nerenin gülüsün, bülbülüsün, dervişisin? O kimse iyi bir iş yaptıysa, şöyle der. Filanca efendinin dervişiyim. Eyer o kötülük işledi de dervişlik tasladıysa, ona kızarlar, sen nerenin dervişisin? Eyvah! O saklayacağım diye uğraşır. Küstahsa, kendini haklı çıkaracak ya. Ben filanca şeyhin dervişiyim. O da küstahı, suçunu görmüyor! Bakın, gölge! O güneşe ne oldu? Delil oldu. Bir derviş, velînin gölgesi hükmündedir. Bir halife, bir çavuş, bir nakib, bir nükebba, bir ders yaptıran kimse, orada ilahi söyleyen, sema eden, ney üfleyen, bendir vuran...O zatın gölgesi hükmündedir. O yüzden derim, suç benim, kabahat benim diye. O zaman gölge ne oldu? Güneşe delil oldu. Güneşin delili oldu gölge. O zaman o gölge, o güneşin bize izini gösterir. O güneşin izini bize ne yapar? O gölge anlatır.

"Gölge, gece masalı gibi uykunu getirir."

Gölgenin bir de o hali vardır. Gölge uyku getirir. Sen gölgeye aşık olursan, uykun gelir senin. Gaflet basar sana. Sen gölgenin peşine takılırsan ve gölgede kalırsan, gaflet basar sana. Sen güneşin alnında cayır cayır yanarken, uyuyamazsın. Gölgeye kendini atarsın, serin yere. Gölgede gaflet basar. Uyursun sen. Güneşin alnında uyuyamaz insan. Gölgede canı rahat bulur. Sufiler de aynudır. Şeyhin yanı yakar adamı. Şeyhin etrafı adamı yakar. Her daim uyanık olacaksın. Her daim devamlı istim üzerine duracaksın. Her daim devamlı böyle harekette duracaksın. Birazcık uzaklaşınca, insan gölgeye kanar. Hani şeyler vardır, dervişler. Ben evimde dersimi çekiyorum efendim, olur mu? Olur! Sen evinde çeki ver. Gölge rahat! Hatun, demle çayı. Oh! Çoluk çocuk gelin bakalım. Televizyonda ne dizisi var bugün? Haydi bakalım. Gez kanal kanal. Elinde de tesbih, la ilahe illallah, la ilahe illallah, la ilahe illallah... Şeyhin nerede? Ya onlar sohbette. Sen? Ben izin aldım ondan. Ne için? Ben evde dersimi çekebilir miyim dedim. O da çekersin dedi. Aaaa, tamam!

Adam şeyhime telefon açardı. Efendim burada baskın var. Polisler dolaşıyorlar, dersleri iptal etsek olur mu? Olur. Ben de yanındayım. Umredeyiz. Tamam, iptal edin oğlum. Öbürkü! Korku, böyle bir virüs gibidir. Ondan ona, ondan ona bulaşır. Öbürküne de bulaşmış. O da aradı. Efendim, bizim burada da baskı var. Birbirlerine telefon açıyorlar onlar. O ona, o ona, o ona telefon açıyor, bütün zakirler arıyor. Biz de umredeyiz. İçimden dedim ki

korku bulaştı herkese ,bütün zakirler arıyor. Dersleri iptal edip evlerde ders yapabilir miyiz. Yapabilirsiniz. Aaa, dersler durdu bir anda. Bana döndü, Mustafa Efendi, oğlum sizi basmıyorlar mı dedi. Basmıyorlar efendim dedim.

Basmıyorlar dediğimde iki hafta önce herkesin elinde kimlik, kameraya almışlardı bizi. Sıradan odaya kamerayı kurdular. Herkes alıyor kimliğini eline, geçiyor kameranın karşısına. Mustafa Özbağ, işte şu adreste oturuyorum. Adım şu, baba adım bu, doğum tarihim bu. Kimlik de elinde, kamerayı böyle koyuyor. Bunu cezaevinde yapıyorlar sadece. Bunu karakolda sorguya girdiğinde yapıyorlar sadece. Bunu 28 Şubat'ta ders yaptığımız yerde yapıyorlar bize. Ben aranıyorum, üzerimde kimlik yok. Üzerimde başkasının banka kartı var. Banka kartını birine verdim, ehliyeti birine verdim. Dil yok, konuşma yok, uzun boylulara baktım böyle. Hiç konuşmuyorlar. Hiç kimse konuşmuyor, herkes göz göze. İçimizde kim sivil polis bilmiyoruz ki! Adam geldi, bizim oturduğumuz yere. Mustafa Özbağ kim dedi, arkamda bir arkadaş vardı. Döndüm, seni çağırıyorlar bak dedim. Kalktı o. Pardon önümdeki. Önümdeki mi, arkamdaki mi, ne diyordum. Döndüm, seni soruyorlar bak dedim ben. Bu kalktı yürüdü, ha dedim bunlar beni tanımıyor içimden. Kaldırdığım adamı Mustafa Özbağ diye götürdüler çünkü. İçimden dedim Mustafa Özbağ bunlar seni tanımıyor. Mustafa Özbağ'ı arıyorlar ama Mustafa Özbağ kim diye soruyorlar. Demek ki oradan birisi içerde dediyse! Geldi, Mustafa Özbağ dedi. Mustafa Özbağ kim de demedi. Mustafa Özbağ kim de demedi Mustafa Özbağ dedi. E ben, benim demem lazım. Böyle bakıyor ya, önümde miydi, ardımda mıydı, bir arkadaşa seni soruyor bak dedim ben. Hemen kalktı o. Gitti. Aldı götürdüler onu. Ha dedim, bunun Mustafa Özbağ olduğunu bilmiyorlar. Ondan sonra gitmiş. Çıkar kimliğini demiş. O da bakmış Mustafa Özbağ deyil. Demiş sen Mustafa Özbağ değilsin. O demiş, bana baktın çağırdın. Ben o yüzden geldim demiş. Ben o zaman anladım Mustafa Özbağ'ı tanımadıklarını. İçimden de üzüldüm ama bu kadar meşhur değilim demek ki dedim. Üç beş tane uzun boylu arkadaş çıktı. Ben kalktım. Odaya bunlar kamerayı kurdular ya. Ben odanın kapısına kadar gittim. Elimde bir tane kimlik. Kimlik de benim değil. Sanki içeriden talimatı vermişim gibi, kimliği koydum cüzdanın içine, çıktım, ayakkabılarımı giydim. Ulan bunlar şimdi dedim arabayı takip ederler mi, ederler. Arabasız vurdum yayan, başka bir tarafa doğru.

Bana sordu. Oğlum sizde baskı yok mu, dedi. Yok efendim dedim. Ha iyi dedi. Her tarafı basmışlar, her tarafa polis arabası gitmiş dedi. Polis arabasının gitmediği yer yok ki efendim dedim. Ne yapacaksın oğlum dedi. Korku galip geldi mi insanda dedi, adam adım atamaz dedi. Korku galip gelir insana. Adım atamaz. O zaman o evinde ders yapar. Evinde ders yapmayı

da ders yapmak olarak görür. Gölge! Güneş nerede? Hele o koşacak! Sen? Evde oturacaksın! İyi oturmalar. Gölge ne yaparmış masal gibi insanın uykusunu getirirmiş.

"Fakat güneş doğdu mu ay yarılır gider."

Güneş doğdu mu ay yarılır gider. Sana hakikat geldi mi sahte putlar yıkılır senden. Sen de hakiki ilah tecelli etti mi, sahteleri gidiverir senden. Her şeyin hakikati geldiğinde, sahtesi bırakır gider seni. Bir şeyin hakikatini, hakikatini gördüğün an, sahtesini bırakırsın. Bırakırsın! Bırakmazsan küfür ehlisin zaten. Allah bizi onlardan eylemesin!

"Zaten dünyada güneş gibi eşi bulunmaz bir varlık yoktur. Ölümsüz can güneşinin ise dünü yoktur. Dolunmaz hiç."

El Fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=CUIj7pVZfsE&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=19

MESNEVİ-İ ŞERİF 120-124. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Dışarıda da tektir güneş, fakat eşidini düşünmek mümkündür. Fakat esiri var eden güneşin benzeri ne zihinde vardır ne dışarıda. Düşüncede nerde bir bucak ki o, düşünülsün de benzeri o bucağa sığsın."

Tam geçen haftaki düşünce ile ilgili sohbetin üzerine denk geldi değil mi.

"Şemsettin'in yüzünün bahsi geldi de dördüncü kat gökteki güneş bile başını çekti. Gizlendi."

Dışarıda da tek bir güneş fakat eşidini düşünmek mümkündür. Bu normal mevcut, bildiğimiz güneş. Buradaki bundan kasıt Allah değil. Biz güneşe baktığımızda, güneş bizim için tektir ama Hazreti Mevlana imalı bir şekilde samanyolunun dışında da bir alemin içerisinde, aynı bu samanyoluna benzer güneş sistemlerinin var olduğunu bize işaret ediyor. Bu keramet. Bundan 850 yıl önce Hz. Mevlana güneş sisteminin dışında başka alemlerde de bir güneş sisteminin var olduğunu, bir samanyolu sisteminin var olduğunu ve sadece bu samanyolunun, sadece bu samanyolunun var olmadığını, başka alemlerin, başka kaynakların, başka sistemlerin de var olduğunu bize beyan ediyor. Diyor ki bu güneş sistemi zahirde dışarıda tektir amma velakin bunu benzerleri olabilir. Bunu böyle algılamak mümkün. İkinci nasıl algılamak mümkün. Evet bir müridin bir tane güneşi vardır. Mürid kendince, kendi şeyhini tek güneş olarak bilir ama dışarıda da başka güneşler var mıdır? El cevap vardır. Onlar kırk tanedir. O zaman bir mürit sadece mürşit olarak kendi mürşidini bilir. Güneş olarak sadece kendi şeyhini bilir ama dışarıda da başka güneşler var mıdır? El cevap vardır.

" Fakat esiri vareden güneşin benzeri ne zihinde vardır, ne dışında"

Ama Allah, Allah, tektir, hiçbir yerde eşi benzeri yoktur. Hiçbir yerde ve hiç bir şeye benzemez. O eşsiz ve benzersizdir. Benzettiğin her şey o değildir ve o benzemez. Ne olarak? Senin gözünün önüne, aklına geldi, düşüncene geldi, fikrine geldi, benzettiği ne var ise o değildir ve muhakkak sufilerin aklına benzemeler gelir. Her benzeme geldiğinde bu değildir diyecek sufi. Bu değil. O hiçbir şeye benzemez, o insana benzemez, o hayvana benzemez, o bir mahlukata benzemez. O bir sisteme benzemez. O akıldan, aklın algılayacak bir şey değildir. O mevcut düşünce sisteminin algılayacak bir şey değildir. Bizim düşünce sistemlerimiz onu algılamaz. Zaat noktasında onu algılayabilecek şekilde yaratılmamıştır. O yüzden Cenabı Hak hadis-i kutside kendi zaatının tefekkürünü haram kılmıştır. Çünkü zatını tefekkür etmek, zatını düşünmek mümkün değildir. Bizim o mevcut yaratılmış düşünce sistemiyle onu anlamak, onu idrak etmek bu mümkünatın dışındadır.

"Düşüncede nerede bir bucak ki o düşünülsün de benzeri o bucağa sığsın"

Ya düşün. Bucak burada kale hükmünde, sığınılacak bir kale. Düşünce de nerde, bir bucak ya. Düşüncenin bulunduğu bir kale mi var ki diyor. Düşünülsün de benzeri bucağa sığınsın. Yani o Allah'ın zatını düşünüp de o zaatını, o kaleye sığdıracağız! Mümkün değil. Düşünceyi bir coğrafik bir yapılanma, bir şehir gibi düşünün. Ve o şehrin içerisinde düşünceyi bir bucak, bir kale gibi düşünün. İnsan bir şehirse, insan bir şehirse, merkezinde veya en önemli her tarafı hakim bir yerde bir kalesi var, bir bucağı var. Bucak dediği kale ve o insan şehrinin düşüncesi o kalenin içinde ve biz o kalenin içindeki düşünceye Allah'ı sığdırmamız mümkün değil. O zaman şu geliyor geçen haftadan, devamla, düşüncenin bir sınırı var. Biz düşünceyi sonsuz olduğunu algılaya biliyoruz elki de. Demek ki düşünce sonsuz değil. Hz Mevlana'ya göre. Hz Mevlana'ya göre düşünce, bu sınırları belli olan bir kavram ve Hz. Mevlana'ya göre düşünce, bu sınırların içerisinde, bu sınırları da Allah yaratmış, bu sınırları koymuş.

Diyeceksiniz ki sen ne düşünüyorsun? Evet ben de aynı şekilde düşünüyorum. Düşüncenin sınırı var. O sınır ney? Allah'ın zatullahına kadar. Allah'ın zatullahına kadar düşüncenin sınırı yok ama Cenabı Hak oraya bir sınır koymuş. Sınırı belirlemiş. Bu sınır ne? Allah'ın zatını düşünmek. Allah'ın zatı haricinde düşünce sınırsız. Nereye kadar? Zaatına kadar. Zatının noktasına kadar düşünce hür ve sınırsız. Tabii cebriye ekolü ve kaderiye ekolü düşünceyi böyle kabul etmez. O bu sınırın içerisindeki düşünceyi de bakın düşünceyi yaratmayı değil, ne düşüneceği de o kimsenin, Allah'ın takdir ettiğini Allah'ın emrettiğini söyler. Düşünceyi yaratan, sistem olarak yaratan Allah'tır, bize ne düşüneceğimizi Cenabı Hak serbest bırakmıştır.

Bu benim kendi inancım. İlham düşüncenin içinde değil. İlham düşüncenin önünde. İlham Allah'ın. O ayrı, o kalbi bir şey. Düşünceye yön verir o ama onun mekanizması insanın içinde değil, o insana tecelli eden bir şey. Düşüncenin sınırı, bu kitabın sınırları.(Üstad, misal olarak masada bulunan Mesnevi'yi eline alarak simgeler.) Bu sınırların içerisinde düşünce düşünüyor. İlham buraya dışarıdan tecelli ediyor, tesir ediyor. Bunun içi değil, dışarıdan tesir ediyor. Anlaşıldı? Burayı anladın? Buraya bir şimşek çaktı, buraya şimşek çakınca şimşeği burası mı üretti? İlham şimşek. Anladın mı şimdi? Şimdi bu Allah'ın lütfu. Bakın, ilham herkes almaz. İlham umuma açık değildir, hususidir. Allah hususi lütfettiklerinden sorumlu değildir. Dilediğine lütf eder. Ayet i kerime. O zaman o şimşek, dilediğine lütfettiği bir şeydir… Zikir düşünceyi berraklaştırır, ortadan kaldırmaz. Mücahede düşünceyi berraklaştırır, ortadan kaldırmaz. İlham düşünceye yön verir, düşünceyi ihata eder, düşünceyi çepeçevre sarar. İlham!

İlhamın iki kaynağı yoktur, tek kaynağı vardır. Allah'tır. Şeytandan gelen vesvesedir, ilham değildir. Şeytan, vesvese ile düşünceyi bozmaya çalışır. Zikir, şeytanın vesvesesini durdurur. Zikir şeytanın bozduğunu düzeltir, zikir şeytanın kirlettiğini arındırır. O yüzden daim zikrullah. Bu daim zikrullahta o kimsenin düşüncesi pâk olur. Devamlı zikredenin düşüncesi pâkdır. Çünkü devamlı Allah onu zikreder. Allah pisi zikretmez, lütfi olarak Allah temizi zikreder. Allah kirli bir şeyi ağzına almaz. Allah'ın ağzı yoktur da yani temsil olarak söylüyorum. O zaman Allah temizi zikreder. Kul ne zaman temizlenir? Zikrettiğinde! Allah der temizlenir. Allah demesini durdurduğu an, kirlenir. Niçin? Allah'ı zikretmemek en büyük günahı kebairdir. Ankebut suresi: 'Allah'ı zikretmek en büyük iştir'.

En büyük işi terk eden, en büyük günah ı kebair işlemiştir. Aslında birisi gider adam öldürür. Adam öldürmek, en büyük günah ı kebairdir. Adam öldürmesinin sebebi düşüncesinin kirlenmesindendir. Zikirsizliktendir. O yüzden zikretmeyen en büyük günahı kebair işlemiştir. Sebep? Çünkü o en büyük günahı kebairleri düşüncesinde oluşturdu. Zikredenin düşüncesi temizlenir. Arınır. Zikir onu arındırır. Zikir onu tesviye eder. Zikir onu güzelleştirir. Zikir onu güzelleştirince, düşünce, düşünce, ilhama hazır hale gelir. Düşünmeden zikredemez bir kimse. O zaman o düşünce yapılanması düşünceyi böyle bir, bu kubbenin altı gibi düşünün. Bu tekkenin içi, düşünce burası. Eğer zikretmezse, buraya her türlü karanlık şeyler girdi, her türlü olumsuzluklar girdi, her türlü pislik girdi buraya, her türlü necaset girdi. Neden? Burada zikrullah yok. Zikrullah başladı. O kötüler, o kötülüklerin hepsi de dışarı doğru çıktı, arındı, temizlendi.

Temizlenince burası nurlandı, burası nurlandı. Allah, temizliğini nuruyla gösterir. Allah kendisini, nuru ile gösterir. Ve düşünce nurlanır. Artık o kimsenin düşünce sisteminin içerisinde, o nuraniyetin dolaştığını, nuraniyetin ihata ettiğini görür ve içerde zikrullahla beraber nuraniyet oluşunca, şeytan oraya vesvese veremez. Şeytan kapının, düşünce kapısının dışında durur. Camdan bakar orada, içeri giremez. Hatta içerde nur öylesine parlar, şeytan gözlerini yummak zorunda kalır. Şeytan nefret eder, arkasını döner gider şeytan ve o kimse şeytan arkasını döndüğü anda ilham gelir ona. Şeytan o zaman çatır çatır çatlar. Burada Hazreti Mevlana, düşünceyi insanın kalesi, bucağı olarak görüyor. Diyor ki düşünce bir şehrin bucağıdır. Allah oraya sığmaz diyor. Allah nereye sığıyor? Mümin kulunun kalbine, aklına değil. Çünkü düşünce, aklın hâkimiyetini altına alır. Düşünce aklın içindedir. Düşünce ile beraber akıl da buradadır, dolaşır. Nasıl ruhla beraber can ve nefis dolaşıyorsa bir bedenin içerisinde, bu düşünce olgusunun içerisinde akıl da dolaşır. Mantık da buradadır idrak de buradadır hepsi de bunun içindedir.

Düşünce, kubbenin en tepesinde var ya, bak (Üstad, tekkenin kubbesini işeret eder) o birinci halaka var ya, bak düşünce, ilk içindeki, bak harflerin yazdığı yer, merkez. Düşünce o. Onun etrafındaki ikinci halaka idrak. Onun etrafındaki bu üçüncü halaka akıl ve onun bak aklın da oturduğu zeminler var. Bu, fiziksel olan bir şey bunun maneviyatını çevirirsen en ortadaki var ya sır, sır! Onun etrafındaki, ruh ve oradan bütün tecelliyat aşağı doğru iniyor, bu da manevi tarafı. Bir ben var benden içeri dediği sır, ruh değil. Ruhun içindeki sır. Allah o sırrı gizlemiş, ruhla onu çepeçevre sarmış. Sana ruhtan sorarlar, deki bununla alakalı size çok az bilgi verildi. Ruhun içerisinde ne var? Sır! Bir ben var bende benden içeri dediği sır! Herkes onu ruh olarak biliyor, öyle anlıyorlar. Ruhun sırrına vakıf değiller çünkü. Bu işin manevi tarafı, bunu akla benzetir içine koyarsan işin içinden çıkamaz cemaat. Anlaşılır sohbet etmek zorundayız. Anlaşıldı? O zaman düşünce o ortadaki merkez dersek, onun etrafındaki idrak, onun etrafındaki akıl mantık, hepsini de koyalım. Direkleri de alalım, her şeyi, tam tekmil. Her şey. Evet, şimdi ilham, ilham kalbe gelir O yüzden düşünce ona tabi olur ama biz onu düşünceye tecelli etmiş olarak görürüz. Bu tarifi kimsede yok. Şimdi bütün sufiler, ilhamı bütün herkes, kalbe tecelli ettiğini söylerler. El-cevap doğru mu, doğru. İlham ama, düşünceyi direkt olarak etkiliyor. O zaman bu mekanizmanın üstüne şimdi ikinci kubbeyi koy. İlk koyduğun kubbe vardı ya ikinci koyduğun kubbe vardı ya ikinci kubbeyi bu düşünce kubbesinin üzerine otuttur şimdi.

Oldu mu şimdi? Haa! Bunları ayırd edeceksin anlatırken. Bunu ayırt etmek incedir. Bu işin tekrarı yok hocam, bu işin tekrarı olsaydı kitap yazardık biz. Anladın? İyi dinleyeceksin. Mesnevinin başı neydi? Dinle! Bu ilham kalbe vurduğu anda, kalbe vurduğu anda düşünceyi, idraki, aklı, fikriyatı, mantığı, vücudu komple şimşek çakar gibi etkiler ve şimşek bir yere çıkarsa oraya apaydınlık eder mi? Oradan dışarıdan bakan bir kimse hiç hiçbir şey göremez orada. Orada madde namına, ağaç namına, ev namına, hiçbir şey göremez. Neden? O parlaklıktan dolayı gözleri şaşakalır. İlham vurduğu anda, bütün her şey şaşakalır. Hiçbir şey göremezsin, sadece ilhamı görürsün. Anladın? Biz şimdi aklımızda akıl var, mantık var, fikir var, düşünce var diyoruz ya, vurdu, hiçbir şey görünmedi. Görünen neydi? Onun sıfatı kaldı. Ne kaldı geriye? 'O' kaldı! Vardı ama! Var 'dı'! İlham vurdu, bitti! Bütün silüetler meydana çıktı yine. Yani? Karanlık geldi. Biz nerede görüyoruz o zaman? Karanlıkta! Bütün Alem karanlıkta. Bütün Alem karanlıkta yaşıyor. Bütün alem karanlığın içerisinde yüzüyor. Aslında her şey karanlık. Vurdu! Her şey aydınlık oldu.

Selamün aleyküm, geceniz hayır. olsun.

El-fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=nDTrQUP38Hs&t=699s

MESNEVİ-İ ŞERİF 124-130. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Dışarda da tektir güneş, fakat eşidini düşünmek mümkün müdür? Fakat esiri vareden güneşin benzeri de ne zihinde vardır ne de dışarıda. Düşüncede nerede bir bucak ki o düşünülsün de benzeri, o bucağa sığsın. Şemsettin'in yüzünün bahsi geldi de dördüncü kat gökteki güneş bile başını çekti, gizlendi. Madem ki adı anıldı, lütuflarından nimetlerinden birazcığını da anmak gerek. Bu solukta can eteğime sarılmış, Yusuf'un gömleğinin kokusunu duymuş. Yıllarca ettiğin sürdüğün sohbet hakkı için diyor, o hoş hallerden bir hali olsun anlat, aç bize söyle, söyle de yer de gülsün gök de. Akılla can ve gözse yüzlerce kat daha fazla gülsün. Beni külfete sokma, sıkıştırma; yokluktayım çünkü ben. Anlayışlarım bile dilsiz bir hale geldi, övemiyorum bile onu. İster üstüne düşsün, ister güzel söylemeye çalışsın; ayık olmayanın söylediği söz yerinde, yaraşığında bir söz değildir."

Güneş, bu samanyolunun içerisinde tektir, eşi benzeri yoktur, eşinin benzerinin olması da mümkün değildir. Belki de samanyolunun dışında binlerce güneş vardır ama insanoğlu için samanyolunda yaşayan insanlar için güneş tek. Dünyada yaşayanlar için güneş tek, eşi ve benzeri yok dünya çevresinde. O zaman bu güneşin eşidinin var olduğunu düşünmek, bu manada mümkün değil ve mümkün olmayan bir şeyi düşünmek de mümkün değil. Düşünürse o kimse ham hayale kapılmış gitmiştir. O kimse kendi heva ve hevesine kapılıp gitmiştir. İşte bu güneşin bir temsili de zihinde vardır. Nasıl eşi benzeri olmayan bir güneş var ise dış alemde iç alemde de eşi benzeri olmayan bir güneş vardır. İnsan için. Düşüncemi nerede bir bucak ki o düşünülsün de o benzeri o bucağa sığsın. Düşünce bu güneşi algılamaktan

da uzaktır. Ve düşünce belki doğum güneşi de güneşin içerisindedir. Ve o güneş insanın bütün her şeyini sarıp sarmalamıştır ve düşünce belki de o alemin içerisinde bir bucaktır, bir köydür, bir dağdır, bir tepe gibidir ama o dağı tepeninde içine alan nedir? O güneştir. İşte içimizdeki o güneş, bütün ikimizin her şeyini sarıp sarmalamıştır. Nasıl dışarıdaki Güneş bütün dünyayı ve gezegenlerin etrafında peyk edip döndürüyorsa, nasıl dünyada bu noktada güneşin bir bucağı gibi ise nasıl ay, nasıl Merih nasıl büyük gezegenler, oniki tane gezegen o güneşin etrafında peykse, nasıl o güneşin etrafında sayamadığımız milyonlarca, milyarlarca yıldız hepsinin de enerjisini, hepsinin de aydınlığını o güneşten alıyorsa, işte insan dediğimiz varlığın da içinde öyle bir güneş vardır ki Hz Mevlana'dan anladığım bu benim.

İnsan dediğimiz o varlığın içerisinde öyle bir güneş var ki o güneş de o insanın içerisindeki bütün peykleri, bütün yıldızların ışığını vermekte ve o güneşin söndüğünü düşündüğünüzde o güneşin mesela bu güneşin dünyadan, bu gezegenden ayrıldığını düşündüğünüzde, bütün her yer karanlık olacaktır. Hiçbir şey aydınlanmayacaktır ve bir milim dahi, bir milim, dünya güneşten uzaklaşmış olsa, buz haline gelecektir. Donacaktır. Bir milim yaklaşmış olsa yanacaktır, kavrulacak, dünyada yaşam denilen hiçbir şey kalmayacaktır. Belki de bir milim ay güneşe doğru yaklaşsa, gidecek ay diye bir şey kalmayacaktır. Belki de yıldızlar biraz daha yaklaşmış olsalar, ondan ışık alıp, aydınlanıp, gökte Zümrüd ü Anka kuşları gibi süslü süslü dolaşırken yanıp yok olacaklar. Belki de bir milim uzaklaşsalar, kararıp kömür olup gideceklerdir. İşte içimizde de öyle bir güneş var ki onun misli yok. İçimizde de öyle bir güneş var ki onun şekli yok, şemali yok. İçimiz de öyle bir güneş var ki bu manada şekli şemali varda bu manada misali yok, bir eşidi yok. İşte düşüncede o güneşin o dünyanın içerisinde bir şehir gibi bir tepe gibi. Hazreti Mevlana diyor.

"Şemsettin'in yüzünün bahsi geldi de dördüncü kat gökteki güneş bile başını çekt gizledi.

Bir de güneş var ki Şemsettin! Şemsettin, Hz Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri'nin şeyhi, üstadı. O da öyle bir güneş ki! O da öyle bir güneş ki o güneşi görenler, gören bütün güneşler, başlarını çekip karanlığa gömülüyorlar. Öyle bir güneş ki onun doğduğu yerde başka bir güneş kalmıyor ve öyle bir güneş ki güneşin makamı olan dördüncü kat gökte güneş başını saklayıp gizliyor. O güneşin aydınlığından, kendi aydınlığı utanır hale geliyor. Bunu başka bir yöne çevirebiliriz. Dördüncü kat güneş, dördüncü kat sema da olabilir. Dördüncü kat semada, ayrı peygamberler zümresi vardır. Dördüncü kat semaya çıkan Şemsettin i Tebrizi, bazı peygamberler ondan

saklanmış gizlenmiş olabilir. Hani 'ihya'da bir hadis i şerif vardır, ümmetimin öyle velileri vardır ki ben-i israil peygamberlerine eşittir. Bir hadis naklederler. Arabi, bunu naklederken, hadis ilmini orta yere koyaraktan, der ki ümmetin öyle velileri vardır ki ben-i israil peygamberlerinden evlâdır der. Bunu tabii ihyada, İmamı Gazali de nakleder. Gazali de bunu nakleder, Tirmizi de nakleder bunu amma ve lakin bazı veli düşmanları, bu hadisleri sahih görmeyip, bu hadislere karşı savaş açarlar. Demek ki ümmetin içerisinden öyle mürşid i kamiller vardır ki o mürşid i kamil leri gören diğer güneşler, başlarını saklarlar. Yani şeyhler, onu görünce kendi şehyliklerinden utanırlar. Başka mürşitler, o mürşid i kamilleri görünce, kendi mürşitliklerinden utanırlar, başlarına saklarlar.

Maneviyat da öyle erler vardır ki öyle insanlar vardır ki onlar yeryüzünde insanlar gibi yerler, içerler, görünürler ama onların sofraları göktendir. Onların yemeleri cennettendir, içmeleri cennettendir. İnsanlar zannederler ki onlar da bizim gibi yiyip içiyorlar. Hz. Mevlana da öyle der. Ey ahmak zannetme ki der o pirler, o veliler bizim gibi yiyip içiyorlar deyip de onu kendinden görme der. Öyle görenlere ahmak der Hz. Mevlana. İşte diyor, o güneşi Hz. Mevlana, Şemseddin i Tebrizi'ye atfeder. Der ki o öyle bir güneş ki onu görenler, onu gören diğer güneşler, başlarını saklarlar utancından der. Mademki adı anıldı, bunu Hüsamettin Çelebi diyor. Mademki adı anıldı diyor. Madem ki sen o güneşten aldın, getirdin sohbeti bu güneşe bağladın. Mademki sen sohbeti Şemsettin i Tebriziye bağladın. Mademki sen sohbeti o şeyhine ve üstadına bağladın. Mademki sen onu canlar canına, can olmuş o canlar canına bağladın. Diyor ki:

"Madem ki adı anıldı, lütuflarına, nimetlerinden birazcığını anmak da gerek."

Hz. Mevlana cevap veriyor:

"Bu solukta, can eteğime sarılmış."

Bu nefeste diyor Hüsamettin Çelebi eteğime sarılmış. Mevlevi dervişlerine, can denir. Her mevlevi dervişi candır. Mevleviler birbirlerine hitap ederlerken Mesela işte; Mesutcan, Halitcan, Salihcan derler hitap ederlerken. Onlarda bir adap olmuştur, karşısındakine can demek. Bütün canlar birleşti derler yani mevlevi dervişlerin hepsi de birleşti. Bütün canlar bir olalım. Bütün dervişler bir olalım. Bütün Sufiler bir olalım. Bütün aşıklar bir olalım. Bütün 'Allah' diyenler bir olalım… Mevlevi canları! Aşıklar! İşte diyor ki can, eteğime sarılmış. Hüsamettin Çelebi, eteğine sarılmış. Bir sufi eteğine sarılmış. Yusuf'un gömleğinin kokusunu duymuş. Yakup nasıl Yusuf'a

aşıktı ya, aşık hep maşuğunun kokusunu arar durur ve aşık hep maşuğunun kokusuyla dirilir. Bir an aşık, maşuğunun kokusunu duymamış olsa, kendi kendine senin küfürünün fetvasını verir. Aşık için maşuğunun kokusunun bir an kesilmesi, ona ölümdür. Aşık bu noktada maşuğunun kokusunu koklar hep. O hep Hz. Resulullah der ya sallallahu aleyhi ve sellem Hazretleri, der ki sabâ rüzgarlarının kokusundan alıyorum, Rahman'ın kokusu geliyor der. Yemen tarafından Rahman'ın kokusunu alıyorum der.

Aşık, maşukunun kokusunu alır. Eğer o kokuyu alamazsa, o kokuyu koklayacak! İşte Yakup, Yusuf'un kokusunu alırdı Mısır ellerinden. Derdi ki Yusuf'un kokusu geliyor ve etrafındakiler ona derlerdi ki bu deli, bunadı. Yusuf yok orta yerde bu Yusuf'un kokusunu aldığını söylüyor ve derlerdi ki inanmayan çocukları, baba sen yine bunadın.Yakup'un eşi inanmazdı. Öbür çocuklarının annesi. Yusuf'un annesi değil. Derdi ki bunadı bey bizim. Koku aldığını söylüyor.

Her aşığa deli derler. Akıllılar bakar, bu deli derler. Biz de deriz. Bazıları bir kız sever, her şeyini terk eder. Herkes der ki bu çocuk bir kız yüzünden delirdi. Bazen bir kız bir adam sever, aklını yitirir. Kızın annesi, babası der ki bu delirdi. Bu adamı çok seviyor. Seven, sevdiği için delirir. Delirdiği için hep sevdiğini zikreder ya! Zikredenler için de deli derler. Hatta Hz. Allah da der ki deli deyinceye kadar zikredin, sizi dışardan görenler, Allah'ı öyle zikredin ki sizi dışardan görenler bunlar deli olmuş desinler. Eğer dışardan görenler size deli demiyorlarsa, siz Allah'ı düzgün zikretmediniz. İşte öyle can da eteğe sarılmış. Yusuf'un kokusunu alıyor. Hüsamettin, üstadının eteğine sarılmış, üstadından Yusuf kokusu almakta. Kendisini Yakup noktasına koyuyor bakın inceliğe bakın. Hz. Mevlana, dervişini Yakup noktasında görüyor. Ne kadar yüceltiyor onu, ne kadar yükseltiyor, ne kadar ince bir noktaya getirmiş onu. Onu diyor ki can. Yakup gibi Yusuf'un kokusunu almış.

"Yıllarca ettiğin sürdüğün sohbet hakkı için diyor o hoş hallerden bir hale Olsun anlat aç bize söyle"

Hüsamettin yalvarıyor. Ne olursun diyor yıllardır onunla sohbet ettiniz, yıllardır onunla muhabbet ettiniz, yıllardır onunla gezdiniz, tozdunuz, yediniz, içtiniz, yıllardır onunla ne haller yaşadınız. Niceleri gördünüz, nice memleketler gezdiniz, nice haller yaşadınız. O kim bilir senin elinden tutup nerelere götürdü, Nelerle tanıştırdı, kimlerle tanıştırdı, nelerle yüzleştirdi seni. Seni nerede aldı, seni nerede sattı? Seni nerede bir paraya sattı, seni nerede yüz paraya satmadı. Ne olursun diyor onlardan bir hal anlat

bize. O yaşadıklarından bir nebze de olsun bir şey anlat. Bir katre olsun bir şey anlat. Biz de o halinle hallenenelim

" Söyle de yer de gülsün gök de"

Söyle de diyor yerdeki arkadaşlarımız, kardeşlerimiz gülsün. Söyle de gökteki melekler gülsün. Herkese bir neşe olsun. O aşıklığın hallerinden anlat bize. O aşkın hallerinden anlat bize ki biz de o aşıklıktan bir dem yaşayalım. O âşıklıktan bir şey anlat da biz de o aşıklıktan bir katre yaşayalım, o aşıklıktan bize bir nefes ver de bizde o nefesle nefeslenelim. Gülelim biz de gökteki melekler ile beraber. Biz de hayret edelim. Biz de hayretimize hayret katalım. Biz de dersimize ders katalım. Biz de aşkımıza aşk katalım. Öğütelim, bizim ekmeğimiz aşk olsun, zeytinimiz aşk, peynirimiz aşk olsun, soğanımız aşk. Uykumuz aşk olsun. Uykusuzluğumuz aşk, yediğimiz aşk olsun, içtiğimiz aşk olsun, attığımız aşk olsun tuttuğumuz aşk. Sevdiğimiz aşk olsun, sevildiğimiz aşk. Bize bir nebze bu aşıklıktan bir şey anlat ki diyor yer gök gülsün.

"Akılla can ve gözse yüzlerce kat daha fazla gülsün."

Akıl, gönül birbirine karışsın. Düşünce,fikir, zihin, birbirine karışsın. Onlar yerdekinlerden de ki göktekinlerden de fazla gülsün. İç alem öyle hale gelsin ki güller açsın gül bahçesinde. Akıl kemale ersin. Öyle bir şey anlat ki akıl dahi nasıl kemale geldiğine hayret edip tebessümle karşılasın. Fikir gelsin aklın önünde el pençe divan dursun. Desin ki ben böyle bir şey fikretmeye gücüm yoktu. Öyle bir âşıklık anlatsın ki fikir denilen o derya çöküverdi. Öyle bir âşıklık anlattı ki akıl denilen o namerd, diz çöküp yok oluverdi. Öyle bir şey anlattı ki düşünce dahi kendinden geçti. Düşünce olduğunu unuttu, kendi yerine âşıklığı otutturdu ve dedi ki ben dahi sana hizmetçiyim bundan sonra.

Öyle bir âşıklık anlat ki iç aleminde ne kadar yıldız varsa, ne kadar dünya varsa, ne kadar peyk varsa, ne kadar kendini güneş zannedenler varsa, hepsi de hallacın pamuğu attığı gibi atılsın da hepsi de aşıklığın önünde gelsin diz çöküp boyun büksün ve bundan mutluluk duysun, gülsün gül bahçesinde gülsün ki ebedi gülücükler olsun.

"Gözse yüzlerce kat daha da fazla gülsün."

Hele göz daha da fazla gülsün. O aşıklığı anlatırken görsün. O aşıklığı anlatırken görsün ki aşıklığı yaşasın ki göz olduğunu anlasın. Ağaca bakmaktan değil aşıklığa bakmaktan göz olduğunu anlasın. Bilsin ki göz aşığı görmek için yaratılmış. Göz aşığı görürse, maşuğu görecek. Aşığı görmeyen göz, maşuğu nereden görecek? Aşığı tanımayan göz, maşuğu nereden

tanıyacak. Aşığın dil destesi olmayan maşuğun dildestesi nereden olacak. Aşığım güldestesi olmayan maşuğun güldestesi nereden olacak. Aşığın bahçesine girmeyen, maşuğun bahçesinde ne işin var? Aşığın önünde el pençe durmayan, maşuğun önünde el pençe durması mümkün değil, huzura çıkması mümkün değil! O yüzden göz, göz olduğunu anlasın. Bir aşık görsün, bir aşık gözü görsün de kendi öyle bir gözü gördüğü için ebedî olarak gülsün. Hz. pir cevap veriyor:

"Beni külfete sokma, sıkıştırma, yokluktayım çünkü ben. Anlayışlarım bile dilsiz bir hale geldi. Övemiyorum bile onu. İster üstüne düşsün ister güzel söylemeye çalışsın. Ayık olmayanın söylediği söz, yerinde yaraşığında bir söz değildir."

Beni külfetlere sokma. Benim aklım yerinde değil. Benim aklımı zorlama. Benim aklım kendinden geçmiş. Benim üzerime daha fazla gelme. Ben yokluğa geçtim, ben denilen şey yokum. Sen benim eteğinden sarılmışsın, şimdi diyorsun ki bana anlat ne yaşadın. Ben geriye dönüp bakarsam, orada kalıyorum. O yüzden geriye dönüp bakamıyorum ama ben o aşkı her an içimde gün ve gün taze taze yaşıyorum. Yapma! Ben kendimde değilim. Kendinde olmayan bir güneşi nasıl tarif eder? Kendinde olmayan bir aşıkığı nasıl tarif eder? Kendinde olmayan, aşıklığı nasıl anlatır! Ne anlatırsam anlatayım, ayık olmayan kişinin anlatacağı şey, hiçbir zaman hesaba kitaba gelmez. Ben şimdi bir şeyler anlatırım. Sen aklından Kur'an öyle miydi dersin. Ben şimdi sana bir şeyler anlatırım, sünnet böyle miydi dersin. Ben sana bir şeyler anlatırım şimdi böyle sevilmez, bunlar sapık dersin. Ben sana bir şeyler anlatırım şimdi aşıklıktan yana, böyle âşıklık mı olurmuş, abartıyor, yalan söylüyor dersin. Beni alır kendi sığ, kendi seviyesiz düşüncene çekmeye çalışırsın. Benim anlattıklarımı anlamazsın. Benim anlattıklarımı yaşamaktan uzaksın. Ey can sen de diyor bir gün benim gibi olduğunda beni anlarsın. Benim gibi aşık olursan, o zaman da beni unutursun. Zaten beni unuttuğun zaman, yine beni anlayamazsın.

Bir aşık hiçbir zaman anlaşılmadan göçer gider bu dünyadan. Hz. Mevlana da diyor ki, işte o Şemsettin, öyle bir aşıktı ki ben ondan bana bir şey söyleme. Ben kendimden geçmiş vaziyetteyim. Ondan bir şey anlatamayacağım. Beni sıkıştırma. Benim aklım fikrim yok! Sen git bunu akıllılara fikirlilere anlat. Sen git onlara anlat. Ne diyor:

"İster güzel söylemeye çalışsın. Ayık olmayanın söylediği söz, yerinde yaraşığında bir söz değildir." Aşıklar ayık değildir. Ayık olmadığından dolayı da söylediği sözler hiç yerinde değildir. Kime yerindedir? Aşıklara yerindedir.

Aşığa, aşığın sözü bal pekmezdir. Aşığa aşık olmayanın sözü, zehir zemberektir. Aşığa aşığın bir damla göz yaşı, Kibriyay ı Ahmerdir. Cennet nimetidir. Aşık olmayana bir damla gözyaşı ise zehir, zemberek, cehennem ateşidir. O yüzden aşığı anlamak için aşık olmak gerek. O yüzden aşıkların sohbetlerini aşıkların gitmesi caizdir.

Aşık olmayanların, aşıkların sohbetine katılması çok caiz görülmemiş. O yüzden bu noktada demişler ki siz aşıkların sohbetine gidin, siz öyle insanlarla dostluk kurun ki öyle insanlarla arkadaşlık kurun ki onlar size aşıklığı anlatsın, onlar size aşkı anlatsın. Onlar size aşıklığa doğru yol gitmeyi anlatsın. Dostlarınız öyle olsun, arkadaşlarınız öyle olsun demişler. Gidebilene! Biz onlardan olamadık. Allah bizi affetsin.130. beyitte kaldık. Allah nasip ederse inşallah, 130'dan itibaren devam edeceğiz. Geceniz hayır olsun.

El Fatiha temes salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=HTLcK9nY8Zs&t=158s

MESNEVİ-İ ŞERİF 130-134. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Ben ne söyleyeyim eşi dostu bulunmayan o sevgiliden ne anlatayım ki bir damarım bile ayık değil. Bu ayrılığı,bu ciğer kanını anlatmayı bırak şimdi, bir başka zamana bırak. Can dedi ki doyur beni, açım. Tez ol, vakit keskin bir kılıç çünkü. Ey arkadaş sufi vaktin oğludur.Yarın demek, yol şartından değildir.Yoksa sen sufi bir er değil misin? Var olan, veresiye yüzünden yok olur gider."

Hz. Mevlana, kendisinin yaşadığı halleri anlatmasını istedi. İsteyen, Hüsamettin Çelebi'ye der ki, 'Ben ne söyleyeyim. Eşi dostu bulunmayan o sevgiliden ne anlatayım ki. Bir damarım bile ayık değil.' Aşık sevgilisini anlatmak da öyle bir hale gelir ki sevgilisini anlatamaz. Aşığın aşıklığı öyle bir zirve noktaya gelir ki o zirve noktaya geldiğinde aşık aşıklığını da anlatamaz, maşukluğunu da anlatamaz. O hal öyle bir haldir ki orada insanın dili susar, orada insanın bu noktada aklı susar. Anlatabilmek için, tasvir edebilmek için aklın harekete geçmesi lazım. Akıl harekete geçerse, o kimsede aşıklık hali kalkar. Aşkı anlatan, aşıklığı anlatan akıl olması mümkün değildir. Aşığa bakılır, aşığa bakıldığında aşık kendinde olmadığı zaman, çıkan sözlerdir onun aşıklığı. Kendinde olduğu zaman ise o sadece aklının ürünlerini söyler. Oysa aşık akıldan kaçar, aşık akılla hemhal olduğu müddetçe, aşıklığını yaşayamaz çünkü. Aşığın en büyük düşmanı akıldır. Tasvir eden ise akıldır. Anlatan ise akıldır. O yüzden Hazreti Mevlana diyor ki 'Ey sufi, ey can! Benim şu anda bir damarım dahi ayık değil.' Bir damarı dahi ayık olmayan bir kimsenin söyleyecek hiçbir şeysi yok ve der ki Hüsamettin Çelebi 'can dedi ki doyur beni, açım çünkü. Tez ol. Vakit keskin bir

kılıç.' Hüsamettin Çelebi diyor ki ben açım, beni doyur. Sufi açtır. Sufi hep doymak ister ama hiç doymaz gerçek sufiler. Bu manada aşıklar da doymaz. Aslında bu manada aşıklar da aşıkların aşıkları da ve hepsi de bir şekilde açtır ve Hz. Allah der ki 'Ey insanlar! Hepiniz de fukarasınız. Allah ganidir.' Hepsi de fukaraysa, herkes zenginliğe doğru koşar.

Aşık için zenginlik aşktır. Sufiler içinse zenginlik, onların mürşitleridir. Sufiler üstatlarına koşarlar. Çünkü hepsi de açlardır, hepsi de ondan emcek, hepsi de ondan doyacaklardır. Oysa bu manada bir merkezden bakılınca mürşit de açtır. O da hep açlık hisseder. O da doymak için Hz. Mevlana'ya koşar. Bütün herkes bir şekilde açtır. İşte Hüsamettin Çelebi diyor ki ben açım, beni doyur. O ummana daldır beni, ben içtikçe içmek istiyorum, ben kandıkça kanmak istiyorum, ben yürüdükçe koşmak istiyorum. Bana öyle bir şey söyle ki bu açlığımı benim doyursun. Bana öyle bir şey söyle ki benim bu isteğimi karşılasın. Ben de öylesine bir şey var ki ben de öylesine bir şey var ki ben koştukça koşmak istiyorum. Özgürce yanmak, yandıkça yanmak istiyorum der. Müridin halidir bu. Her daim aç, herdayim şevk üzerinedir.

Şevk, bir şeyde hiç bitmeyen istektir. Hiç bitmeyen istek şehvet değildir bu, şevktir. Şevk douyumsuzluktur. Şehvet ise ulaştığında doyar. Bir kimse cinsel ilişkiye girdimi doygunluk yaşar. Onun önüne ne koyarsanız koyun bitmiştir onun işi. Şevk ise öyle değildir. O daldıkça dalası gelir, içtikçe içesi gelir, koştukça koşası gelir, yürüdükçe yürümesi gelir, ağladıkça ağlayası gelir, sevdikçe daha sevesi gelir. Hakkıyla sevemedim der, hala da sevgi açlığı vardır. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin dediği gibi, sana hakkıyla kulluk edemedim ya Mabut der. Ayakları şişinceye kadar namaz kılar, namaz kılmamış gibi hisseder kendini. Her gününü oruçlu geçirir, sanki hiç oruçlu geçirmemiş gibi hisseder kendini.

Her günü zikrullah ile geçirir onun için hiç zikretememiştir o. O bütün malını dağıtır , o hiçbir şey dağıtmamış gibidir. Gelene gidene para sayar o, hiçbir şey vermemiş gibidir. Bunun adına şevk denir aşıklıkta Aşık ne zaman ki şevkini kaybetti, o esnada küfrüne işarettir onun. Şevkini kaybeden aşık, kale duvarına küfür bayrağını diker. Şevk, bu manada bitmez tükenmez bir hazine gibidir. Aşıklık şevki kaybedince biter. Şevki olmayan küçücük iğneden ölür, batar. Şevk ehli ise iğneyi görmez, dikeni görmez, şevk ehli sınır tanımaz. Şevk ehli, engel bilmez, engel görmez, Şevk ehli! Dağ, onun için karıncadır. Dağ, tostopraktır onun için. Ejderhalar karınca gibidir. Gökteki mahlukat onun için fasa fiso gelir. Neymiş bunlar der. Şevk ehli, meleklerle yarışır. Şevk ehli! Meleklerle yarışır ve meleklerden üstün gelir. Aşık için bitmek tükenmez, bitmeyen hazinedir o. Şevk ona denir. Yorgunluk tanımaz

o kimse. Uykusuzluk tanımaz o kimse. Açlık tanımaz o kimse. Varlık yokluk tanımaz o kimse.

O şevk ehli olmayanlar bilir. Onlar yorulurlar, onlar hasta olurlar, onlar üzülürler, onlar kırılırlar, onlar incinirler, onların canları acır, onlar geri vites takarlar, onlar bıkarlar, onlar eleştirirler, onlar geriye dönerler onlar yoldan çıkarlar onlar bir bakmışsınız siz lüks bir yerde yemek yiyorlar. Orada kalırlar. Onlar bir bahçede oyalanmaya başlarlar. Onlar bir halde kalırlar, bir kalde kalırlar, onlar bir rüyada kalırlar, onlar bir sofrada kalırlar, onlara birisi biraz az öte git dese, defolur gider o kimse. Onlara bir laf gelmiş olsa, bu lafı nasıl söyledin der döner gider. Şevk ehli değildir onlar. Onların aşıklıkları görüntüdedir. Onların aşıklıkları içte değildir. Onların aşıklıkları özle değildir.

Özde aşık olanın burnunu kırsan, burnunu atar kenara yürür. Gözünü çıkarsan o yerine manen göz takar yürür. Kolunu kırsan onun kolunun alçısını, acısını hissetmez yürür. Şevk ehlidir o. Onun ayağını koparsan, ayağının koptuğundan haberi yoktur onun. O elinde kılıç yürür o düşmanın üzerine üzerine. Ne zaman ki savaş biter, o tabiinden zat gibi, namaz kılmak için attan indiğinde ayağının koptuğunu o zaman anlar. Oysa savaş esnasında ayağı kopmuştur onun. Bir kılıç darbesiyle ayağı gitmiştir onun. Savaş biter, düşman dağılır, o şükür namazı için attan indiğinde kütük gibi devrilir aşağı. O ana kadar ayağının koptuğunun farkında değildir. Yolda ayağına diken, ayağına batan dikeni görüyorsan, sen şevk ehli değilsin. Aşık değilsin, yolda seni eleştireni duyuyorsan, senin aşıklıktan yana payın yok senin. Eğer yolda bir engel gördüysen ve o engelde takılıp kaldıysan, sende şevk yok.

Aşık her an yeniden dirilendir. Aşık her an yeniden büyüyendir. Aşık her an yeniden var olandır. Aşık yeniden her an dipdiridir. O çünkü bir diriye aşıktır. Eğer diriye aşıksan, sen her an dirisindir. Bir ölüye aşıksan sen ölüsündür. Hayatı verene aşık olan ölüm var mı? Hayatı verene aşıksın sen o sana her an hayat verir. Canı verene sen kendini teslim ettiysen sana her an binlerce can feda eder o. Eğer sen cansıza aşık isen sen de cansızlardan döner gidersin. Sen dönekliğe aşıksan, döner gidersin. Sen şeytana aşıksan, şeytanın peşine gidersin. Sen eğer ki devamlı var olan diriye aşıksan, senin için ölüm yok, yürü sen yoluna. Sen o kudret sahibine aşıksan, o sana kudretinden kudret verecek. Dağları yıkacaksın sen. Eğer sen kuvvet sahibine aşıksan, o seni kuvvetiyle kuvvetlendirecek. Yürü, kim senin karşında durursa dursun. Aşık neye aşıksa, onun sıfatıyla sıfatlanır. Aşık onun haliyle hallenir. Sen geri dönenlere aymazlara aşıksan, geri dönüp aymazlardan olursun. İşte o gerçek aşıklar açtır hep. O yüzden Hüsamettin Çelebi,

Hazreti Mevlana'ya diyor ki 'Ey Üstadım, pirim! Ben açım, beni doyur, ben içmek istiyorum sarhoş olmak istiyorum.'

Oysa dışarıdan bakanlar onu hep sarhoş görürler ama sarhoş, kendini hiç sarhoş görmez. O yerde yıkılırken dahi içesi gelir onun, o gerçek sarhoştur. Ona deseler ki sarhoş oldun, o der ki ben ak pak ayıkım. Ben bir kasa daha rakı içerim der. O sarhoşun alasıdır. O gözünü raf takinlere diker ama kimisi vardır ki kaldıramaz. Kabı dadır. O kokusunu duysa sarhoş olur. Kimisi vardır kabı dardır. Ayran içse kendisini sarhoş görür. Gerçek aşıklar öyle değildir. Onlar hiçbir zaman doymazlar. Onlar hiçbir zaman yıkılmazlar. Onlar hiçbir zaman yorulmazlar. Onlar hiçbir zaman hasta olmazlar, onlar hiçbir zaman geriye dönüşleri yoktur. İşte diyor ki ey arkadaş, sufi vaktin oğludur. Yarın demek yol şartından değildir. Sen bize öğretmedin mi yarın demek yol şartından değil. Sufi vaktin çocuğudur. Sufi vaktin çocuğudur. Vakit neyi gerektiriyorsa sufi onu yapmakla mükelleftir. Sufi vakti bakar. Öğlen namazı vakti geldi, öğlen namazını kılacak, ikindi vakti geldi, ikindi namazını kılacak, sufi vakte tabi olur. Bugün zikir var, zikre tabi olur. Bugün sohbet var, sohbete tabi olur ve vaktin ibadetlerini yerine getirir. Vaktin halini korur. Bu sufiliğin başlangıcıdır.

Bir müddet sonra sufi vaktin çocuğu olmaz, vakit sufinin çocuğu olur. Bir bakar ki vakit sufinin çocuğu olmuş. Vakit sufinin çocuğu olduğunda, sufi bu sefer vakti dizayn etmeye başlar. Vakti kendisi ayarlamaya başlar. Önceden vakte kendisi uyuyordu, şimdi vakit ona uymaya başlar. Bir müddet sonra sufi vakti uyarlamaktan vazgeçer. Artık o kemale ermiştir. Kemale erince de artık o ne vaktin çocuğudur ne de vakte bakar. O artık Hz. Mevlana'nın dediği gibi, benim anam da aşk, babam da aşk, benim dinim de aşk, benim imanımda aşk, benim kitabımda aşk, der. Artık onun için vakti tasarruf etmek veya vaktin tasarrufuna girmek kalmaz, biter. Allah cümleyi onlardan eylesin.

"Yoksa sen sufi bir er değil misin? Var olan veresiye yüzünden yok olur gider."

Ya Mevlana, sen sufisin, sen sufi bir er değil misin? Niçin sen var olanı vermiyorsun, biz senden var olanı istiyoruz. Sende var bu, bizi doyur. O manada söylüyor inşallah.

"Ona dedim ki sevgilinin sırrının kapalı, örtülü kalması daha hoş. Sen hikayeye kulak ver, işi ondan anla" diyelim. Haftaya devam edelim.

El Fatiha temes salavat

https://www.youtube.com/watch?v=2f9raSfgF0A&t=5s

MESNEVİ-İ ŞERİF 136-140. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Ona dedim ki sevgilinin sırrının kapalı örtülü olması daha hoş. Sen hikayeye kulak ver, işi ondan anla."

Sufiler bir şeyi apaçık anlatmazlar. Bir şeyi hikayeleştirerekten anlatmayı tercih ederler. Sufiden, sufilikten uzak gönüllüler onu bir hikaye gibi görürler, geçerler. Çünkü sufi mahremdir. Seven mahremdir. Sevilen, kendisini seveni hep mahrem noktada tutar. Mahrem noktada tutar ki sevenin kıymeti bilinsin. Seven sevilen için çok kıymetlidir. Seven sevilen için o kadar kıymetlidir ki bazen sevilen, onu muhafaza edip korumak için kendinden geçer. Seven, kendinden geçenler. O yüzden, ehli sufi kendi hakikatlerini değişik hikayelerle anlatırlar. Hz. Mevlana da mesnevinin başında cariye padişah aşkını anlatırken, işte der bu benim hikayemdir. Haşa özür dilerim. Bizim hikayemizdir der. Bizim hikayemiz derken, hem kendinden önceki geçmiş velîleri, hem de kendisinden sonra gelecek olan velîleri de kendisinde cem edip, bütün velîlerin hikayesi olarak o hikayeyi bize anlatırır, evet. Cariye padişah hikayesi bu manada mesnevinin muhtasarıdır. O yüzden hemşehrimiz olan, burada meftun olan, hemen Cumhuriyet Caddesi'nin altında haşimişcanla arasında kalıveren İsmail Hakkı Bursevi Hazretleri, mesnevinin bin beyitini şerh edip, bundan sonrasına gerek yoktur deyip şerhi bitirmiştir. Çünkü mesnevinin ilk padişah cariye hikayesi, Hz. Mevlana'nın deyimi ile bütün velilerin ortak hikayesidir. O yüzden Hazreti Mevlana, bizim hikayemiz demiş ve yolun, velînin, yolcuların ne olduğunu, Hz. Mevlana bu ilk hikayede anlatıvermiş ve diyor ki Hüsamettin Çelebi'ye, sen diyor benden açık şeyler bekleme. Sevgilinin sırrı, gizli kapaklı anlatılması lazım.

Sevgilinin sırlarını orta yere saçarsan, arif olan cevherini boş yere saçar mı mucibince boşyere saçılmış olur. Sen hikayeyi dinle de o sırrı oradan öğren.

Hani Cenab ı Hak, Kur'an-ı Kerim'in'de der ya, sen geçmiş peygamberlerin hikayelerine bak. Onları anlat. Bu, o ayeti kerimenin şerhi gibidir. Sen hikayeyi dinle. Hikayeden hikmeti anla. Anlayabileceksen! Sen örtülü sözlerden, örtüsüzlüğü gör. Sen gözündeki örtüyü kaldırırsan, hikayedeki örtüyü de kaldırmış olursun ki hakikati görürsün. Gözünde ve gönlünde örtü var ise sen hikaye gibi dinler, kör olduğundan hiçbir şey anlamazsın ve böylece de sevgilinin sırrı boş ağızlarda dolaşmaz. O yüzden sufiler bir meseleyi anlatacakları zaman ya Kur'an'dan bir hikaye anlatırlar. Bu Kur'an'ın düstürudur.Ya Muhammed i Mustafa'dan sallallahü ve sellem hazretlerinin hadislerinden bir hikaye anlatırlar. Bu, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin düsturudur. İkisinin düsturunun arasında bir fark yoktur. İster Kur'an'dan bir hikaye anlat, ister Muhammed Mustafa'dan radıyallahu anh Hazretleri'nden bir hikaye anlat, ister ashabından hikaye anlat, ister bir velînin hikayesini anlat. Eğer o dinleyicinin, o dinleyicinin kulağında perde yok ise o hakikati anlayacaktır. Çünkü hani Hazreti Allah dedi ya, Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin ve sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Hani Allah dedi ya 'Allah size dost olarak yeter. O sizin dostunuzdur ve peygamber sizin dostunuzdur ve namaz kılan, oruç tutan zekat veren, o gerçek mü'minler var ya onlar da dostunuzdur'.

Demek ki hani başka bir hadis-i kutsi de Hz. Allah'ın sözünü, Davut'un üzerinden, Hz. Peygamber nakleder ya. 'Allah'ım senin sevgini, seni sevenlerin sevgisini ,seni sevdirecek olanın sevgisini ,çölde susuz kalanlara soğuk şerbet nasıl sevgili ise bana da bu üçünün sevgisini sevgili eyle' diye dua vardır ya. Bu da onun gibidir. Sen hangisinden dinlersen dinle dinleyeceğin şey, o hakikattendir. O yüzden Hz. Mevlana da diyor ki sen bana sırrı apaçık söylememi bekleme. Sen, sevgilinin çıplaklığını sana anlatacağımı bekleme.

Sen gelip de üstadının önünde, üstadım benim hatam nedir, diye sorma. Sen gelip de üstadının önüne ben hangi makamdayım deyip de kendi kendini küçültme. Sen gelip de üstüdının önünde bu işin hakikat noktası nedir deyip de sorma. Ya? Sohbetleri dinle. Sen, hikayeleri dinle, sen tecrübeyi dinle, sen bu zahir kulağını değil, can kulağını aç da dinle. Aç dinle, bir hikayeden sana bir hikmet çıkar. Bir bakıştan sana bir hikmet çıkar. Bir göz süzüşten sana hikmet çıkar. Bir davranıştan sana hikmet çıkar. Sen alacaksan eğer, güneşin doğmasından, dünyanın dönmesinden, ayın hilalinden, ayın bitimine kadar ayın dolunayına kadar bir hikmet çıkarırsan, sende o bakış varsa, o tohumun toprağa atılıp meyve verişinden bir hikmet çıkarırsın. Sende kulak varsa, rüzgarın esişinden, o dallara vuruşundan çıkardığı

sesten, bir hakikat çıkarırsın. Sende kulak varsa, gecenin yarısında bir deniz kenarında oturduğunda, dalganın vuruş sesinden bir hakikat çıkarırsın. Sende eğer bir göz var ise, sen iyice bakarsan, baktığın yerden bir hakikat çıkarırsın. Eğer sen de iyi bir kulak, iyi bir gönül, iyi bir el, iyi bir ayak varsa, sen kendine baksan, azalarına baksan, iç dünyana baksan, bir hakikat çıkarırsın. Kör değilsen, sağır değilsen, sen bir hakikat çıkarırsın. O zaman hikayeyi dinle, o zaman tecrübeyi dinle, o zaman sana söyleneni dinle, o zaman sohbetlerde konuşulanları dinle. Dinle de kendine bir hakikat çıkar. Eğer hakikat çıkarmak istiyorsan,

"Güzellere ait sözlerin, başkalarının sözleri arasında söylenmesi daha hoştur"

Sen, o hakikat deryasından inci almak istiyorsan, senin önüne inci deryası gibi konmaz, sen bekle. Bir sürü sözün arasından bir kelime, bir cümle sana aittir. Bir konuşulur, bütün gün konuşur, o hakikat erleri konuşurlarken meramlarını bir cümlede anlatırlar. Geri kalan o cümleyi muhafaza eden korumalar gibidir. Sen cevizin içini yiyeceksen, sabırlı ol. Üzerindeki o yeşil kabuğunun kurumasını bekle. Yeşil kabuğu geç, içindeki sert kabuğu kır. Ondan sonra cevizin içine ulaşacaksın. İçini korumak için Cenabı Hak onun dışına iki muhafaza koydu. İki tane asker koydu. İki tane kale yaptı. O iki kaleyi geçmedikten sonra, sen iç kaleye, o meyveye ulaşamazsın. Bak yediğin meyvenin üzerinde Cenabı Hak, bir zarla muhafaza edivermiş, onu korumuş. İşte sohbetlerin arasında, kelimelerin arasında, cümlelerin arasında öyle bir cümle vardır ki orası meselenin özü hükmündedir. Bütün vücut kalbi korur. Bütün vücut ve bütün vücut kalbe bağlıdır. Orası damarlara düzgün kan pompalarsa, vücut düzgün çalışır ve bütün vücut , gözünü kalbin üzerine dikmiştir. Bütün vücudun gözü, kalbin üzerindedir ve bütün vücudun çalışma sistemi,kalp içindir. Kalp düzgün çalışırsa, bütün vücut düzgün çalışır. Kalp düzgün çalışmazsa, bütün vücut batar, bütün vücut batar. Kalbi besleyen organlarda bir sıkıntı olursa, bütün vücutta sıkıntı çıkar.

Nasıl bütün vücudun merkezi kalp ise ve bütün vücut kalbe çalışıyorsa, bütün sohbette sohbetin kalbi hükmünde bir konu veya cümle vardır. Bütün sohbet, o cümlenin üzerine kurulur, bütün hakikat o cümlenin üzerindedir. Geri kalan nedir? O hakikatin askerleridir. O hakikatin muhafazacılarıdır. O hakikatin duvarlarıdır. O hakikate ulaşmak için çalış, çabala, gayret sarfet, dikkatini ver. Kendini odakla, o cümleyi bul. O cümle sana söylendi. O cümleyi bulursan, hakikate ereceksin. O cümleyi bulmazsan, hakikat ermiyeceksin. Kur'an'ın, Kur'an'ın özü nerede? Fatiha-ı Şerife'de. Fatihayı ne anlatıyor? Bakara anlatıyor! Bakara, ondan sonraki ayetlerin özü hükmünde. Öz, öz içinde. Öz, öz içinde! Sen Fatiha- ı Şerife'ye ulaşmaya çalış. Fatiha-ı

Şerife'nin içerisinde 'Elhamdülillahi Rabbil Alemin'! Sen ona ulaşmaya çalış. Fatiha'nın özü 'Elhamdülillahi Rabbil Alemin'de. Sır orada. Mana onda saklı. 'Elhamdülillahi Rabbil Alemin' in açılımı Fatiha'nın geri kalan sureleri. Kur'an, Fatiha surelerinin açılımı. O zaman bütün Kur'an'ı sen tek merkezde toplayacaksan: 'Elhamdülillahi Rabbil Alemin!

Kur'an bunun açılımı,ve Cenab ı Hak, onu orta yere Kur'an'ın kalbi gibi, kalbi gibi onu oraya ne yapmış? Oturtmuş. Elhamdülillahi Rabbil Alemin! Elhamdülillahi Rabbil Alemin! Sohbetlerin de öyle hakikat noktası vardır. İşte Hazreti Mevlana diyor ki güzellere ait sözlerin başkalarının sözleri arasında söylenmesi daha hoştur. Hani Hz. Allah Kur'anın'da peygamberleri konuşturur. Peygamberin ağzından konuşur. Bak, ince şey! Kendisi söylemiyor sözde. Kim söylüyor? Hz. Peygamber söylüyor. Hz. Peygamber'e diyor ki 'Ey Muhammed, de ki (enteresan bir şey). Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun. Bana uyun ki Allah size merhamet etsin. Allah size mağfiret etsin. Allah size şefkatli davransın. Nasıl? Allah'ı seviyorsanız, bana uyun. Hz. Peygamber Allah'ın böyle söylediğini söylüyor. O kadar ince edebiyat var ki! Allah kendisine aşık olanları, bir kapıya bağlıyor. Eğer bunu hazreti peygamber kendi nefsinden söylese, ayrı bir kibirlilik, ayrı bir nefis olacak. Cenab ı Hak öylesine hikmetli öylesine noktasal vuruyor ki tabiri caizse, ne dostunu kibirliliğe, ne de kendini kibirliliğe gönderiyor. 'Ey Muhammed, de ki! Eğer Allah'ı seviyorsanız, bana uyun. Peygamberini konuşturuyor. Peygamberini konuşturuyor. Sen başına bakma. Ya? İçine bak onun. Allah'ını seviyorsan, ona uy. Ona uyarsan, merhamet, şevkat, af, mağfiret gelecek sana kendiliğinden. Uymazsan Allah'ı sevmekte yalancısın. Aynı zamanda şefkat ve merhametten uzaksın.

" Bunu apaçık çırçıplak söyle dedi. Dini açık söylemek, gizli söylemekten iyidir dedi."

Hüsamettin Çelebi de sufi ,hakikate ermek isteyen, mücadeleci, noktasal vurmak isteyen. kalpten söküp almak isteyen. Aç bir çocuk gibi. Annesinin memesini tutar da çocuk bırakmaz ya, cok cok cok cok cok cok emer. Süt biter anne memede ama o çocuk hırslıdır. O daha emmek ister, cok cok cok cok cok, emecek. Sufi, hırslı çocuk gibidir. Üstadının hikmet memesini tuttumu bırakmaz. Bırakan çocuktan hayır gelmez. Olur olmaz memeye sarılandan hayır gelmez. Çocuk bir anadan emmeli ve memeyi bırakmamalı. Anne sütü ne kadar kıymetli ise, makbul ise bir sufinin üstadının hikmet pınarlarından içmesi de o kadar kıymetlidir. Başka pınarlardan da içilir deriz biz. Neden? Ahmak sürüsü çeksin gitsin diye. O gider başka pınarlardan içecem der. Başka sürülere katılır. Çoban ona der ki bu koyun Mecnun olmuş, deli. İlk kesilecek olan koyun odur. Ağılını, sürüsünü karıştıran koyun,

deli koyundur. Daha doğrusu deli de değil, aptaldır o. Çoban ilk kurbanlığa satacağını aptal koyunları seçer. Satışa çıkaracağı aptallardır. Ağılıını bilmez o. Çobanını bilmez, o sürünün köpeğini bilmez, o sürünün çobanını bilmez, o sürünün ağılını bilmez, aptaldır o. Aptal olduğundan sürüden ayrılır. Ondan sonra der ki beni bıraktılar gittiler burada. Ahmak! Sen aptalsın. Sürü giderken sen niye gitmedin. Çobanı ne dinlemedin. ŞŞŞŞ demiş sana, ne dinlemedin. Taş atmış sana dön oradan diye, ne dönmedin? İntikarcı seni! Nankör seni! Hain seni! Kendi kafandan gittin sen, kendi kafandan gitmeseydin, bunlar başına gelmeyecekti. Şimdi bütün kabahat sürüde, sende değil. Sen aptallık ettin, gittin kendini attın aşağı, yardan aşağı. Aptallık ettin, sürüden ayrıldın, kurt yedi seni. Hazreti peygamber diyor, ayrılmayın sürüden diyor. Ayrılanı kurt kapar. Atasözü değil ,hadis. Onu bize atasözü diyorlar. Hadis i şerif. Sürüden ayrılanı yırtıcı hayvanlar kapar. Ey ümmeti muhammed! Siz sakın ha cemaatten bir karış dahi ayrılmayın. Hadisi şerif. Hadisi şerif!

İşte Hüsamettin Çelebi haris çocuk gibi. Üstadını tutmuş, üstadını yakalamış. Sen diyor,sufi bir er değil misin, sen benim mürşidim değil misin? Sen demedin mi sufi vaktin çocuğudur. Ben geldim şimdi, senin gönül deryana kulağımı dayadım, senin gönül deryana kalbimi dayadım. Bana sevgilinin sırlarını anlat, bana sevgiliyi tarif et. Ben sevgiliyi tanımak istiyorum. Beni sevgiliye götür. Beni onunla tanıştır. Bana öylesine sevgiliyi tanıt ki ben onun parmağının zerresini görsem, işte bu sevgili diyeyim. Bana öyle sevgiliyi anlat ki ben her gördüğümü sevgili zannetmeyeyim ve her sevgili zannettiğimin yüzüne baktığımda bu o değilmiş demeyeyim. Aldanmayayım. Bana öyle sevgiliyi anlat ki onu rüzgarından tanıyım. Bana sevgiliyi öyle anlat ki onu sesinden tanıyım. Bana sevgiliyi öyle anlat ki ben onun kokusundan anlayayım ve ben onun kokusunu yemen ellerinden alayım. Ben onun kokusunu Şırnak'tan Siirt'ten, ben onun kokusunu Medine'den, Mekke'den alayım, ben onun kokusunu Uludağ'ın çiçeklerinden alayım, ben onun kokusunu Uludağ'ın karlarından alayım, ben onun kokusunu gecenin yarısında dağın başında gece böceklerinden alayım. Bana öyle bir sevgiliyi anlat ki onun sesini ben İstanbul'dan duyayım. Bana öyle bir sevgili anlat ki güneşte onu seyredeyim. Bana o sevgili anlat. Her aya bakışımda onun yüzünü göreyim. Bana o sevgiliyi anlat, ben yıldızlara bakarken, onun zerrelerini görüyormuşçasına olayım. Bana o sevgiliyi anlat, gönlüme gelen hitabın ondan olduğunu anlayayım. Bana o sevgini anlat ki onun dışında gönlüme bir şey gelirse ben diyeyimki 'lâ', sen değilsin yürü git işine, bana o gerek diyeyim. Bana öyle bir sevgilinin sırrını anlat ki. Ben nerede ne zaman olursa, ben hep onu anayım ve her baktığımda onun mührünü

göreyim. Her gördüğüm yerde onun sesini işiteyim. Nereden sevdim o zalim kadını diyende dahi, onun nefesini göreyim. Bana öyle bir sevgili anlat ki ben onun hasretinle yanayım. Bana öyle sevgili anlat ki onun iştiyakı ile kendimden geçeyim. Bana öyle sevgiliyi tanıt ki bana sevgiliyi öyle anlat ki bütün zerrem sevgili olsun. Bütün zerremde sevgilinin ben tecelliyatını, mührünü göreyim. Hüsamettin Çelebi yakalamış. Dİyor ki bana o sevgilinin sırrını anlat. Bana çırılçıplak söyle, bana örtülü söyleme. Ben açım! Benim ne zaman öleceğim belli değil, benim ne zaman göçeceğim belli değil, benim kaç nefesim olduğu belli değil. Ben açım! Ben hırslıyım! Bana şimdi anlat. An bu andır. Zaman bu zamandır. Şimdi tecelli etti. Ben o anı yaşamak istiyorum. Hüsamettin Çelebi Mevlana Celaleddin i Rûmi'nin önüne oturmuş ve kendinden geçmiş. Ondan sevgiliyi dinlemek istiyor.

"***Perdeyi kaldır, çırçıplak söyle. Çünkü ben güzelle gömlekli olarak yatıp uyumam.***"

Hırslı, tutunmuş. Gönlünü kalbin içine atmış. Diyor ki perdeyi kaldır, bana çırılçıplak sevgiliyi göster. Biliyorum ki o sevgili senin gönlünde tecelli etmiş. Biliyorum ki o sevgili senin gönlüne taht kurmuş. Biliyorum ki o sevgili senin gönlünde kendisinden başka ne varsa sürmüş çıkarmış ve adını gönlünün her tarafına yazmış. Perdeyi kaldır. Ne olursun beni gönlünden içeri al. Perdeyi kaldır. Kapıyı aç. Ne olursun o sevgili çırılçıplak bana göster, çırılçıplak göster ki bir daha ben gözümü ondan almayayım. Gözüm başka şeylere kaymasın gözüm başka 'lâ'lara takılmasın. Gözüm başka putlara gitmesin. Kulağım başka putları dinlemesin. Benim elim başka putlara dokunmasın. Bana sevgiliyi çırılçıplak göster. O sevgili senin gönlünde upuzun yatıyor. O sevgili sende. Biliyorum ki senin gönlüne girdiğimde ben o sevgiliyle tanışacağım. Biliyorum ki ben senin gönül kapından içeri girdiğimde, o perdeyi sen kaldırdığında ben onunla yüz yüze geleceğim. Ne olursun perdeni kaldır. Çırılçıplak söyle. Çünkü ben güzelle gömlekli olarak yatıp uyumam. Ben gömlekli yatıp uyumam. Ben güzelin her şeyini görmek isterim. Her şeyini. Gömlekli yatanlar aptallardır. Körlerdir. Zahiri, batını önüne perde koyanlar, o hakikate ermeyenlerdir. Zahiri manada Hz. Ayşe annemiz ne dedi? Biz her gün üryan soyunur, Muhammed'in(s.a.v) yatağına öyle yatardık dedi. Üryan soyunur yatardı. Gönül sevgiliyi çırılçıplak görmek ister. Hz Mevlana'ya Hz. Hüsamettin diyor ki ey Mevlana, ey gönül dostu! Ey dostum! Ey pirler piri! Gönlünde sevgiliyi misafir eden, gönlünü misafire adamış satmış! Ey ulu zat! Bana perdeyi kaldır. Bana diyor o gönül pencereni aç, o gönül kapını aç. Bak ben kapının önündeyim. Her şeyimi bıraktım. Dünden kalma neyim varsa attım. Ben hiçliği yakalamak istiyorum ve biliyorum ki bu senin gönül dünyanın içinde olacak. Nasıl Hazreti

Ebubekir, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem Hazretlerinin gönlünde gördüyse onu nasıl Ömer, nasıl Ali, nasıl Osman onun gönlünde gördüyse, nasıl Hz Ebubekir efendimiz Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin gönlünden geçeni oradaki sahabelere söyleyiverdiyse, nasıl Hazreti Ömer vahyin penceresine vâkıf olup ayeti kerime daha henüz inmeden, ayeti kerimeyi Hazreti Peygambere söylediyse, benim sen de diyor gönlünü aç da senin gönlünden o ilahi sırları alayım.Dedim ki (Hz. Mevlana cevap veriyor);

" Dedim ki; o apaçık meydana çıkarsa, ne sen kalırsın ne kucağın, ne yanın ne de belin"

eğer Allah, o sevgili, o maşuk kendisine apaçık gönderirse sen ortalıkta kalamazsın, sen diye bir şey kalmazsın. Yanar yıkılırsın. Bu aynı zamanda Musa Aleyhisselam'ın kıssasına bizi götürüyor. Bakın, sufiler hikaye ile anlatırlar bir şeyi. Diyor ki eğer o apaçık meydana çıkarırsa senin ne belin kalır ne kucağın kalır ne yanın kalır. Hani Musa yalvarıp yakarmıştı. Demişti ki, 'Yarabbi! Şu fakir gönlüm seni görmek ister.' Hep peygamberler onu görmek istediler, hep peygamberler onu apaçık görmek istediler. Allah'ın velileri onu apaçık görmek istediler, bütün alem bütün insanlar, onlar apaçık görmek için koştular. İnsan var olduğundan beri, ilk varlık var olduğundan beri onu apaçık görmek istedi hep, çırılçıplak! Heyhat! Ona ancak Muhammed i Mustafa (s.a.v) aşina oldu ve onu apaçık görmek yine Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in gözünden mümkün. Hani az önce demiştim ki bana uyun, var ya ayeti kerime, eğer uyumazsam muhammediler ona onun gözünden göremezler onu apaçık. Onu apaçık görebilmenin yolu Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in gözünden kalbinden geçmektir. Eğer o şefkat peygamberi, seni kalbine alırsa, sen onun kalbine girersen, sen onun mana alemine girersen, ola ki onu apaçık görebilirsin ve her an onun mana aleminde uyanık kalmak gerek. Onun mana aleminde gaflete yer yoktur onun mana aleminde göz açıp kapayıncaya kadar nefse fırsat vermek yoktur. Onun mana aleminde hep iştiyak halinde hep şevk halinde durmak vardır. Eğer onun mana alemine ayak basamadıysan se, hala daha körlerdersin. İşte onun mana alemine ayak basman lazım. Bu da ne ile mümkün? Bunun mümkünatı ona uyumakla mümkün. Hz. Musa ona ulaşmak istedi çırılçıplak, dedi ki Rabbim, dedi ki bana yüzünü lütfeder misin, bana zat ı uluhiyetini lütfeder misin, bir kez olsun perdeni kaldırır mısın. Benimle ağacın arkasından konuşmasan, benimle ateşin arkasından konuşmasan, benimle bir şeyin arkasından konuşmasan! Bana direk hitab etsen! Yüzünle, gözünle, elinle, ayağınla.Ozatullahınla tecelli etsen! Hitap geldi. 'Ya Musa, dayanamazsın, dayanamazsın! Bak dedi şu dağa, şu dağa dedi bir an tecelli edesim geldi. Hadi dedi bir anlık tecelliyatımı seyrediver.' Şimşekten hızlı, şimşekten hızlı, şimşekten

hızlı tecelli ediverdi bir anda. Musa diye bir şey kalıvermedi, kalıvermedi! Musa küt tek bayıldı.Kırk gün baygın yattı Tur-i Sina'da. Ekmeksiz, yemeksiz, susuz, hiçbirşeysiz. Kırk gün, kırk gün! Bir hayrete düşersen, kırk gün yatar kalırsın. Yaşamıyormuş gibi yaşarsın. Hani Hz. İmam Azam dedi ya kırk gün sonra gel dedi, çocuğunu getir bana. Geldi çocuğa dedi ki, bal ye evladım, bal şifadır. Ya imam, kırk gün bunun için ne beklettin bizi dedi. Yememiştim dedi, yedim ondan sonra söyledim. Kırk gün. Bu hayret, kırk gün devam eder. Hani Hz Muhammed i Mustafa (s.a.v) dedi ya kırk gün dedi, sabah namazına kalkıp da sabah namazına kalkıp da günah ı kebairlerden uzak olursanız dedi, Allah sizin gönüllerinize hikmet pınarları çıkarır dedi. Kırk gün! İşte Tur-i Sina'da kırk gün baygın yattı.

Hz Mevlana hikayeye bize kulak verdiriyor. Kur'an'ı tefsir ediyor bize, ayeti kerimeyi tefsir ediyor bize, bize Musa Aleyhisselam'ın kıssasını tefsir ediyor diyor ki eğer o çırılçıplak sen onu görürsen, sen diye bir şey kalmazsın ortada. Ya? Sen Muhammed İ Mustafa (s.a.v) 'in yolunu tut, sen o velilerin yolunu tut, sen o aşıkların yolunu tut. Sen bir gönüle gir. O da bir gönüle girerekten onu görmüştü. Ya hangi gönüldü? O Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in gönlüydü.

Şemseddin-i Tebrizî, Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in gönlünden sevgiliyi seyretmişti. Sen bir Şemsi bulamazsan, sen o sevgiliyi seyredemeyeceksin. Kör olarak göçüp gideceksin. Ya? Sen Mevlana'nın yolunu tut da kendine bir Şems bul. Kendine bir Şems bul, Hüsamettin Çelebi gibi onun önüne otur. De ki ben açım, beni doyur. De ki bana O sevgilinin sırlarını anlat. O Şems gibi. Şems'in önüne Hz. Mevlana nasıl oturduysa ve doksandokuz gün nasıl halvet çıkardıysa ve doksandokuz gün halvet çıkarırken, ahmak insanlar onların namuslarına, şereflerine, haysiyetlerine laf söylediyse, sen de öylesine bir halvet çıkaracaksın. O sevgilinin dostunun önünde oturacaksın. Senin de namusuna laf söyleyecekler, senin de haysiyetine laf söyleyecekler, senin de şerefine laf söyleyecekler, seni de pençeliyecekler, seni de tırmalayacaklar, senin de ayağını biçecekler, senin de kaşını gözünü biçecekler, sana da olmaz laflar söyleyecekler, senin de her şeyine laflar söyleyecekler. Ama sen sevgiliyi seyredeceksen, o gönlün önünde oturacaksın.

Hüsamettin de o gönlün önüne oturmuş. Diyor ki bana sevgiliyi çırılçıplak göster. Çünkü o duydu, aşinaydı.Nerden duydu? Hikâyelerden duydu ki Hz. Mevlana, Şems'in gönlünden Muhammed i Mustafa'(s.a.v) 'in gönlüne, onun gönlünden de Allah'ı apaçık görmüştü. Hitaba erişmişti. O hitabı tanımıştı. Demişti ki gerçek hitap buymuş. Demişti ki gerçek sevilecek olan buymuş. Ne zaman? O hitaba eriştiği zaman. O hitaba erişmenin yolu neydi? Şems'in gönlüne girmekti. Hüsamettin dedi ki 'Ey Mevlana! Bana

Gönül kapını aç, sevgilinin sırlarını çırılçıplak söyle.' Hz. Mevlana da dedi ki bu yolun düsturu, edebi, adabı, yolun hakikati öyle değil. Ya? Sen hırsıylan, aşkınla sevgiliyi apaçık görmek istiyorsun ama bu yol öyle değil. Bak, peygamberler dahi öyle göremediler. Muhammed Mustafa (s.a.v) , müstesna. Ya? Şimdi sen o bekle. Onu apaçık gördüğün an, zaten senden başka hiçbir şey kalmayacak. O yüzden yolun adabını, erkanını izle. Devam ediyor, yüzkırkıncı beyit:

"Dile, (yani iste dua et), özle (özle, bir şeyi iste, bir şeyi dile, bir şeye dua et, bir şeye çaba göster) Fakat ölçülü dile"

Ölçülü dile, ölçünü bil! Niyazi Mısri'nin beyitinde dediği gibi. Karınca gibi ufak ufak yürür, melekleri seyran etmek istersin. Karınca gibi ufak ufak yürüyüp melekleri seyran etmek isteme dile ama ölçülü iste. Namazsız niyazsız Allah'a vuslat olmak istersin. Oruçsuz Allah'a yaklaşmak istersin. Kötü ahlakınla Allah'a dost olmak istersin. Dile ama ölçülü iste. Ölçünü bil, kendini bil, haddini bil, haddini bil ve dilediğin, istediğin şeyin adabını erkanını bil. Bak hikaye dinledin. Kimden? Musa'dan. Musa ölçüsüz istemiş. Ölçüsüz isteyince, onu ölçüye koymuş. Demiş ki ya Musa, onun adı öyle değil. Geçmiş peygamberlerden edep öğren. Geçmiş peygamberlerden adap öğren. Muhammed Mustafa (s.a.v) 'den edep öğren. Geçmiş üstadlardan yol öğren. Edebi bil, ölçüyü bil. Ölçüsüz olma. Her şeyin bir hesabı, kitabı, ölçüsü var. Deliliğe vurma. Biz deliyi, biliriz. Akılsızlığa vurma. Biz akılsızlığı biliriz. Seviyorum deyip de kandırmaya çalışma. Seveni sevmeyeni bilmeyecek kadar ahmak değiliz. İki günlüğü de biliriz, beş günlüğü de de biliriz. İkiyüz yıllığı da biliriz! Bakma tevazu gösterdiğimize. Hz. Mevlana'nın dilinden söylüyorum, ahmak değiliz. Hz. Mevlana diyorki senin bildiklerini unuttuk. Seni adaba, erkana davet ediyorum. Seni ölçüye davet ediyorum. Seni sünnetullaha davet ediyorum. Seni sünnetullaha davet ediyorum. Zannetme ki hiçbir şeyin ölçüsü yok. Var.

" Bir saman çöpü, bir dağı kaldıramaz!"

Ölçülü iste! Saman çöpü olduğunu gör. Saman çöpü dağı kaldırabilir mi? Kaldıramaz. Sensaman çöpü, saman çöplüğünü bilsin. Sen dilerken o yüzden hatsiz hududsuz dilemediyelim,yüzkırktan devam edelim.

El Fatiha temas salavat .

https://www.youtube.com/watch?v=xdA6GALr1Dg&t=1580s

MESNEVİ-İ ŞERİF 140-143. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Dile"!

Hz. Mevlana geçen en son okuduğumuzda hani demişti ya ben apaçık sevgili görmek istiyorum. Onun üzerine Hz. Mevlana Hüsamettin Çelebi'ye diyor ve bütün sufilere diyor. Bu cariye hikayesi, Hz. Mevlana'nın deyimi ile bizim hikayemiz diyor ya. O yüzden Hz. Mevlana'nın hikayesi bu.

"Özle fakat ölçülü ölçülü özle. Bir saman çöpü bir dağı kaldıramaz."

Bu hayatın en ince perdesidir. Nefsini bilen Rabbini bildi. Haddini bilen, kemale erdi. Kim hattini bilirse, kemal erer, kim haddini bilirse utanmaktan kurtulur, kim haddini bilirse reddedilmekten kurtulur, kim haddini bilirse ayağını çukura düşmekten kurtarır. Kim bu noktada kilosunu kendi kendine tartarsa nefsini muhasebeden çekerse, nefsini muhasebeye nerede neyi isteyeceğini iyi bilir. Nerede neyi dileyeceğini iyi bilir. Hani ben hep söylerim, Niyazi Mısri'nin güzel bir nefesi vardır. Sen karınca gibi küçük küçük adımlarla giden melekleri seyran etmek istersin. Tırnağının üzerine bir damla su görür kendini ummanda zannedersin, ummanda olmak istersin der. **'Dile, özle fakat ölçülü dile, ölçülü özle. Bir saman çöpü bir dağı kaldıramaz.'** Sen bir şeyi dile olmasını istediğini, bir şeyi özle, bu ne olursa olsun. Ama ölçülü yap bunu, hani bir önceki beyitte sen sevgiliyi çırılçıplak görmek istiyordun ya. Bu sana ağır gelen bir şey, bu sana zor gelen bir şey, bu sana haddi aşan bir şey.

Hani sen yakın olmak istersin hep sevgiliye. Ölçülü iste bunu. Sen çok yaklaşırsan, yanı verirsin belki de. Çok yaklaşırsan, korkuverirsin, çok yaklaşırsan bıkıverirsin belki de. Nefsin bunu kaldıramıyabilir, nefsin bunu

götüremeyebilir. O sevgilinin özel nazını, nefsin kaldırmayabilir, nefsin çekemeyebilir bunu. Sen bir de kendi kendine bunları dilerken aman kendi hastalıklarını, kendi açmazlarını kendi zayıflıklarını, kendi kırılganlıklarını unutma. Sen bir şeyi özlersin ama dikkat et, özlediğinle baş başa kaldığında ne yapacaksın, özlediğinle yanyana kaldığında ne yapacaksın? Herkes üstadına yakın olmak ister ama yakın olmanın adabını erkanını bilmeden yakın olursan, bu senin helakına sebep olur. Yakın olmanın adabını öğrendikçe sen yaklaşmaya çalış. Sen yakın olur da yanında gaflete düşersen, yanılır yenilirsin. Herkes Allah'a yakın olmak ister ama yakın olmayı isterken sen o yakın olmanın adabını, erkanını yerine getir. Hazreti Allah ne dedi, kul farzları yerine getirmekle Allah'a en sevimli iş, yapar Allah'a karşı. Sen dikkat et kendine, farzlarını yerine getir, günah ı kebairlerden uzak tutmaya çalış kendini. Nafilelerle Allah'a yaklaş ve Allah'ı sevmeye çalış.

E sen de farzları yerine getirmek yok, nafileleri yerine getirmek yok, haram helal dikkat etmek yok. Eee? Seviyorum seni Allah'ım, sana çok yakın olmak istiyorum Allah'ım. Allah'ı zikret. Zikri yok! Sana çok yakın olmak istiyorum Allah'ım. Koş Allah yolunda! Yok evinde oturacak o! Yakîn olmak çiledir. Herkesin işi değildir. O yüzden insanlar, bir şeyi dilerken haddini bilecek. Bir şeyi isterken haddini bilecek. Bir şeyi özlerken, haddini bilecek. Sen özlüyorsun ama özlediğine uygun ne kadar davranıyorsun? Sen diliyorsun ama dilediğine yakın olmak için ne veriyorsun, ne yapıyorsun? Kuru kuru dilemek değil. Bir saman çöpü, bir dağı kadıramaz. Sen bir saman çöpüsünün. Allah sana tecelli ederse nasıl kaldıracaksın? Sen bir saman çöpüsün. Sen o sevgiyi nasıl kaldıracaksın? Sen o saman çöpüsün!

Ben kendi nefsim için söylüyorum bunları. Sen o dağı nasıl kaldıracaksın? Dağ kaldıramadı, parım parım parçalandı. Sen nasıl kaldıracaksın? Allah bizi affetsin!

"***Dünyayı aydınlatan güneş, birazcık yaklaşsa her şey yanar gider."***

Dünyayı aydınlatıyor güneş. Hafiften de ne yapıyor,ısıtıyor. Dünyanın ona uzaklığı, hafif bir uzaklığı ve yakınlığı,mevsimleri meydana getiriyor. Ya dünya iki santim kayıverse güneşe doğru, mevsim diye bir şey kalmayacak. İki santim yaklaşsa, mevsim diye bir şey kalmayacak. İki santim! Metre değil. Metre değil! O zaman yakın olmanın getirdiği sonuçlar var. O sonuçlara katlanmak gerekiyor. Daha doğrusu o sonuçları sevmek gerekiyor. Hani az önce bir kardeş çile var mı dedi ya. Var, çileden bol ne var!

"Fitneyi, kargaşalığı, kan dökücülüğü arama; bundan fazla Tebrizli Şems'ten bahsetme."

Fitneyi, kargaşalığı kan dökücülüğü arama. Bir yerde bir fitne çıkacak sen bir şey söylersen. Söyleme. Bir yerde kargaşalık çıkacak sen bir şey

söylersen. Söyleme. Bir yerde sen bir şey söylerse,n kan dökücülük çıkacak söyleme. Asla bunlardan bahsetme. Asla bunlardan sorma. Asla bunları deşeleme, kurcalama ve Tebrizli Şems'ten sonra da diyor bundan sonra da bahsetme. Bunda büyük hikmetler vardır. İnsanlar dönerler, hep eski şehylerden sorarlar. Böylece dervişin aklını, eski şeyhe çevirirler. Dervişin fikrini, gönlünü eski şeyhe çevirirler. Bu dervişe zehirdir. Panzehir değil. Derler ki ne velîydi bir önceki üstadımız. Dervişler bütün hizmetlerini ve teveccühlerinize eski şeyhe çevirirler. Ne üstadmış! Kırklar aynı kırktır. Velîler aynı velîdir. Her velî kendi döneminin velîsidir ve her velî kendi döneminin Mevlana'sı, kendin döneminin Geylani'si kendi döneminin Rufai'si kendi döneminin Bestami'si, kendi döneminin Cüneyd'i, kendi döneminin Hallacısıdır. İnsanların kendi dönemlerindeki velilere intisablığı ve bağlılığı nefislerine zor geldiğinden, geçmiş şeyhlerin hikayeleri ile kendilerini aldatırlar. Çünkü o günkü şeyhin sözünü dinlemek nefse ağır gelir. Geylani hazretlerini bir severler ki! Değme gitsin! Yanında Hz. Geylani dediğinde cezbeye gelip duvarlara vururlar kendilerini. Ne cezbe be! Herkes ona der ki ne derviş ya! Hele bir önceki şeyhlerini anlattığında o kimsenin gözünden yaşlar boşalır. Ne cezbe geçirir. Ve hatta derler ki biz şeyh efendinin bıraktığı yerdeyiz. Hala da onun peşinden gidiyoruz. O kılıcının kınından çıktı, şimdi daha keskin. Sağlıklarında da onların yanında değildir onlar, öldükleri zaman da yanında değildirler. Neden? Eğer sağlıklarında yanında olsalardı ve onu gerçekten sevmiş olsalardı, o velilik nurunun, o velilik tacının kimin başına kondurulduğunu görürlerdi. Kadının birisi geldi Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin babası Abdullah'a kendisini teklif etti. Dedi ki bu adama gidin söyleyin, beni nikahına alsın. Hz Abdullah o evliliği kabul etmedi. Kadın bir dahaki sene hac mevsiminde tekrar geldi. Abdullah orda yine. Abdullah'a baktı. Eyvah dedi. Dediler ki ne oldu. Dedi ki onun alnında peygamberlik nuru vardı ama dedi o nuru bu sene onun alnında göremedim. O yüzden eyvah dedim. Evlendi mi dedi. Dediler ki evet, o evlendi. Dedi ki ondan doğacak olan çocuk beklenen Ahmed olacaktır. Sakın ha dedi. O çocuk doğduğunda, o peygamber olacaktır. Dövündü kadın, pişmanlar oldu, ağladı. Çünkü o kadın Cenabı Hakk'ın verdiği ilimle Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mübarek babasının anlında, manevi olarak peygamberlik mührünü görmüştü. Peygamberlik nurunu görmüştü.

İşte velîlerin, velîlerin alınlarında, mürşid i kamillerin alınlarında velîlik nuru vardır. O velîlik nuru,o velînin değildir. O Allah'ındır. Üstadını, velîlerini tanıyanlar, onun ruhaniyetlerini bilenler, o nurun kime intikal ettiğini bilirler ve giderler ona teslim olurlar, onun önünde diz çökerler, bir! İkincisi, Allahu Lütfü ilahisidir, o kimse Veli'nin kapısından yolundan geçmiştir

Cenab ı Hak lütfetmiştir, o kimse orada kalır. O da ne olur? O veliye intisab etmiş olur. Bu velîllik nuru, velîlden velîlye geçer ve Hz. Mevlana diyor ki Şemsi Tebrizi den başka bir şey sorma. Sen kan dökücü olma. Manen dervişlerin derviş kardeşlerinin vechesini, yüzünü, kalbini, sen bir önceki üstadımıza çekerekten yürek kanatma. Sen bir önceki üstada çekerekten insanları, fitre çıkarma, kargaşalık çıkarma, ikilik çıkarma. Haddini bil. Sen bir üstâda bağlıysan, sımsıkı o üstâda bağlı olarak hayatını yaşa. Geçmiş hikayeleri anlatma. Kırık aşk hikayelerini söyleme. Onların hepsi de kırık aşk hikayeleri. Şimdi senin önünde cap canlı, taptaze duran Allah'ın velîsi var. Sen ne soracaksan, ne öğreneceksen, ne yaşayacaksan bütün himmetini gayretini ve veçheni bir merkezde topla. Merkezden her ayrılış fitnedir, kargaşadır, kan dökücüdür. Hz. Mevlana müthiş bir tasavvuf dersi veriyor. Oysa Şemseddin-i Tebrizî'yi sevmediğinden mi? Dervişlerin çatal ayaklı olmamasını istiyor. Tek ayak olun diyor. Çatal yürek olmamasını istiyor. Tek yürek olun diyor. Fitne çıkarmayın, kargaşa çıkarmayın, kan dökücülük yapmayın. Şemseddin i Tebrizi'yi bana sormayın diyor. Çünkü Hz. Mevlana der, baştan dedi ya, Şemseddin i Tebrizi ile de alakalı .Gidişine çok ağlar. İkinci gidişine. Ondan sonra der ki (ihtiyaç olmadığını beyan eden beyitleri vardır.):

" Bunun sonu yoktur, sen baştan başla."

Bunun sonu yok, sen baştan başla. Yani sen de Şemsettin i Tebrizi'nin dervişiydin. Hüsamettin Çelebi'ye diyor. Sen baştan başla .Yani sen üstâdına yepyeni, tazecikten baştan başla. Daha önceki şeyh efendi böyleydi deme. Şeyh efendi böyle yapardı deme. Şeyh efendi böyle isterdi deme. Bu senin işin değil derviş olarak. Bu hikayeyi anlatacaksa Hz. Mevlana anlatacak, sen sorma ona. Bu hikayeleri anlatacaksa, ders olarak senin üstdın zamanı vakti geldiğinde anlatır sana. Bir meseleyle, bir hadise ile onun üzerine çekerekten meramını anlatır sana. O meramını anlatmak için, üstâdının üzerinden konuşur. O meramının daha iyi anlaşılması için geçmiş üstâtların üzerinden konuşur. Şatahat yapmamak için. Kendi nefsini, kendi benliğini öne koymamak için. O yüzden diyor, sen baştan başla. Sen önceden şöyleydik, böyleydik deme. Sen en başından, sıfırdan başla. Yeniden derviş oluyormuş gibi, yeniden sufilik hayata başlıyormuş gibi.

"***Yürü, gene hikayeni söyle de tamamla."***

İnşallah önümüzdeki hafta, halâyığın hastalığını anlamak için o erenin padişahtan halâyıkla yalnız kalmayı istemesinde devam edeceğiz.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=xdA6GALr1Dg&t=1580s

MESNEVİ-İ ŞERİF 144-147. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Eren, padişahım dedi, odada kimse kalmasın. Yakını da uzaklaştır yabancıyı da."

Cariye, hasta, hasta olan cariyeyi iyileştirecek olan hekim geldi. Hekim cariyeyi normalde gördü, ondan sonra dedi ki padişaha 'Ey padişahım, odada kimse kalmasın.' Hekim, hasta ile baş başa kalacak. Hasta ile baş başa kalaraktan, onun hastalığını tespit edecek. Dehlizlere,

"*Dehlizlerde kimse kulak vermesin, kimse dinlemesin de şu cariyecikten bir şeyler sorayım. Oda boşaltıldı. Hekimle hastadan başka kimsecik kalmadı. Hekim yumuşak yumuşak nerelisin sen diye sordu. Çünkü dedi her şehir halkının ilacı ayrıdır."*

Hekim hastayı tedavi edecek. Hastayı tedavi etmek için padişaha dedi ki bizi yalnız bırak. Bizi başbaşa bırak. Hiç kimse de kulak kabartmasın. Hiç kimse de benim hasta ile olan konuşacaklarımızı dinlemesin. Hani bu hikaye, Hz. Mevlana'nın deyimi ile bizim hikayemiz dediydi ya edep çıktı buradan. Edep ne? Bir mürşid ile bir mürid konuşurken, ona kulak kabartılmaz. O dinlenilmez. Bir müritle bir mürşit özel görüşüyorsa o yalnız bırakılır. O ne soruyordu, ne anlatıyordu diye dinlenilmez veya bir üstâda işte böyle sorular geliyorsa, sorular okunmaz, içine bakılmaz. Ne sordular, ne yazdılar diye merak edilmez. Dehlizlere kulak kabartılmaz. Dehlizlerde durup bir şeyler öğrenmeye çalışılmaz böyle. Edeptir bu. Bir kimse, bir mürit üstâdı ile konuşuyorsa ona yakın dahi durulmaz. Paldır küldür onun yanına gelinmez. Ne zaman o kardeşin işi bitti veya üstâd onu gördü, gelebilirsin dedi o kimse gelir. Müsaade dahi istenmez. Müsaade isteyince

ne diyecek, müsait değilim mi diyecek! Müsaade dahi istenmez. Bir üstâd bir dervişle görüşüyorsa, ikinci şahıs gelip müsait misin demez, görüşebilir miyiz demez. Edeple görebileceği bir yerde, uzaklıkta durur, dinlemez de.

İşte padişah dedi ki hekim dedi ki padişaha, bizi yalnız bırak. Bizi başbaşa bırak. Hiç kimse de kulak kabartmasın. Bizi dinlemeye kalkmasın. Oda boşaltıldı. Hekimle hastadan başka kimsecik kalmadı ve dedi ki her şehrin hastalığı ayrı ayrıdır. Hastalıklar ayrıysa, şifası da ayrı ayrıdır. Her beden, her sufi bir şehir hükmündedir ve o şehir hükmündeki sufinin, her hastalığı ayrıdır. Birinin hastalığı öbürkünle aynı değildir. Birine vereceğiniz ilaç, öbürkü için aynı değildir. Birine verilecek olan esma, öbürkü için aynı değildir. O yüzden hepsinin tedavisi farklı, hepsinin ilacı farklı, hepsine verilecek olan sohbet, edilecek olan nazar farklıdır. Hekim diyor ki her şehrin hastalığı vardır. Bunu normalde zahire yormuyorum ben. Zahire yorarsak Bursa şehrinin hastalıkları kendine aittir. Burda sanayi var. Sanayi hastalıkları fazladır. Burda ticaret var, ticaret hastalıkları fazladır. Burda panik atak insan çoktur. Neden? Ticaret var. Depresif haller yaşayan insanlar çoktur. Neden? Ticaret ehli. Tarımla yaşayan insanlarda depresif haller göremezsiniz. Hayvancılık yapanlarda bu kadar fazla depresif haller göremezsiniz ama büyük şehirlerde ticaret yapan, sanatla uğraşan ne bileyim bir normalde kendince bir dükkan çalıştıran, pisişik depresif haller yaşar. İşçi parası, maliyeydi, sigortaydı, vergilerdi, mal parası, çekti, ödenen, senetler, ödenmeyen sepetler… adamları, insanları, pisişik psikolojik hastalıklar haline getirir ama aynı hastalıkları tarımla iştigal eden başka bir yerde göremezsiniz ama bunu zahiren yormuyorum bunu ben. Bu nedir? Her sufinin hastalığı farklıdır. Siz onun hastalığını öğrenmekle bir şey elde edemezsiniz veya bir başkasına hastalığını sormakla bir şey elde edemezsiniz.

O yüzden adap nedir? Bir veli, bir üstâd, bir mürşit birisiyle konuşuyorsa, onu yalnız bırakmak gerekir. Onu dinlememek gerekir. Bu manada birisi de soru soruyorsa, onun sorularını bu noktada okumamak, incelememek, araştırmamak gerekir. Ben o yüzden sohbetlerden sonra buradaki soruları böyle yumar, katlar, atın derim. Kimisi adını soyadını yazar altına, tanıyım diye. Gayet normal, doğal bir şey. Bunu bir başkasının okuması, öğrenmesi dervişlik adabına erkanına uygun değildir. Allah bizi muhafaza eylesin. 148 de kaldık.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=CPc-CAS2QsE

MESNEVİ-İ ŞERİF 147-149 .BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Hekim, yumuşak yumuşak nerelisin sen diye sordu ; çünkü dedi her şehir halkının ilacı ayrıdır. O şehirde yakınlarından kimler var kime yakınsın, neye bağlısın? Elini nabzına koymuş, bir bir feleğin cefalarını sorup duruyordu."

Şimdi, her şehrin şifası, derdi ayrıdır. Şehri böyle algılayabilirsiniz. Bursa şehri. Bursa şehrinin kendine göre dertleri vardır. Maddi manevi. Bursa, sanayi ve ticaret merkezi. Buranın dertleri vardır. Burada faiz çok olur, kandırma çok olur, aldatma çok olur, para çoktur. Paranın çok olduğu yerde şehvet çok olur. Paranın çok olduğu yerde makam çok olur, hırs çok olur, dünya çok olur ama gitse bir kimse bir köyde yaşamış olsa böyle olmaz. Hastalıkları ayrıdır. Dertleri ayrıdır. Onun şifası da ayrıdır. Bunu bir şehir olarak algılayın. Bir de bunu bir cemaat olarak algılayın. Her şehrin hastalığı ayrıdır. Her cemaatin de hastalığı ayrıdır. Bunu bir de birey olarak algılayın, şehri. Her birey bir şehirdir. Her bireyi bir şehir olarak algılarsanız, her bireyin hastalığı ayrıdır. Her bireyin devası da ayrıdır. İşte o yüzden her birey bir mürşide gider. Bir mürşidin sohbetine oturur ve o sohbetten hastalığına şifa bulur ve her hastalık sahibi şöyle düşünür. Bu sohbeti bana yaptı, bunda beni kastetti. Bunda bana söyledi. Bunu, hastalığına tedavi olmak isteyen, tedavi maksatlı sohbeti üzerine alır. Kimisine ilaç ters tepki yapar. Diyeceksiniz ki ilaç ters tepki, ters tesir yapar mı? Yapar. Kime yapar? Hastalığından kurtulmak istemeyen de der ki gördün mü, bu lafı bana söyledi. Burda beni kastetti. Böyle şey mi olur. Nasıl sohbette benim bir meselemi

anlatır, nasıl sohbette beni kinayesine böyle konuşabilir. İsim yok ama bu benim, böyle bir şey mi olur der. Duyar arkadaşlar bunları.

Ben şimdi, benim ne diyorlar ona twitter var. Twitter'da bir hadis yazıyorum, on gün sonra o hadisi bana yazdın diyor birisi veya birkaçı veya başkaları. Ya bir hadis paylaşmayacak mıyım ben orada, bir ayet paylaşmayacak mıyım, bir söz paylaşmayacak mıyım? Ama o kimse direkt kendi üzerine alır. Benim için söyledin onu. İyi, senin için söylediysem o hastalıktan kurtul o zaman. Yok, daha suizan eder, daha cepheleşmeye çalışır. O hastalıktan kurtulmaya niyeti yok onun. Hastalıktan kurtulacak olan kimse cepheleşmez, kabul eder. Bir doktora gitmişsin, doktora müracaat etmişsin, demişsin ki böyle bir rahatsızlığım var. Ben gittim dedim doktor şeker benim dedim tavan yaptı. Ne yapacağım? Ölçtü biçti. Dedi ki son iki ayın 239-240'da yürümüş. Herkesin şeker ayrı dedi. Seni de dedi 240 etkiliyor demek ki. Ne yapacağız dedim ben. Hemen hapa başlayacağız. Ben hap içmek istemiyorum dedim. O zaman dedi çok sıkı diyet yapacaksın. Her gün kontrol edeceğim, her gün dedi bana mesaj çekeceksin dedi. Şeyini, şekerini. Ben, ona her gün mesaj çekeceğim diye sıkı diyete başladım. Şimdi hem doktora gideceksin. Doktor hastalığını teşhis edecek. Sana tedavisini söyleyecek. Sen diyeceksin ki bunun bana kastı var.Tedaviyi uygulamayacaksın. Dedim doktora, hocam dedim ben disiplinli insanımdır. Ben dedim senin koyduğun çizgiye uyarım. Hemen başladı yazmaya. Unlu yasak, şekerli yasak. Asla dedi unlu mamül yemeyeceksin, asla dedi şekerli mamül yemeyeceksin. Günde bir tane meyve yiyeceksin yersen, bol bol su içeceksin. Orucu bırakacaksın. Sinirlenmeyeceksin, üzülmeyeceksin, kızmıycaksın. Olur dedim. Bu dedim yeme-içme olur yalnız bu dedim mümkün değil bende. E dedi hiç olmazsa yemeye içmeye dikkat et. İyi, yemeye içmeye dikkat edelim dedim. Ben bu şeker Allah'ın izniyle dedim ben diyetle dedim onu hallederim. Allah'ın izniyle dedim. Tamam. Cenab ı Hak denk getirdi. Bir de çay yaptık. Ay ne iyi dedim. İyi dedik, yine sabahları 175, 180, 185 gidiyor yine açlık şekeri. Ama 200'ün üstünde değil. Allah'ım şifa versin herkese.

Şimdi hem doktora gideceksin, hem diyeceksin ki ben rahatsızım. Bir kimse o yüzden mürit olur bir mürşide. Bir kimsenin bir tekkeyye, bir tarikata, bir mürşide bağlanmasının sebebi budur. Bende manevi hastalıklar var. Ben buraya, bu manevi hastalıklardan birinci derecede kurtulmaya geldim. İkinci derecede ben Allah'a vuslat yolunda yürümeye geldim. Üçüncü derecede ben Allah'a vuslat olmak ümidiyle buradayım. Bu yolun, bu yolun istikameti budur. Niye geldin? Hepimiz hastayız biz. Ben dahil. Biz hastalıklarımızdan kurtulmaya geldik buraya. Ben dahilim buna, ben de buradayım hastalıklarından kurtulmak için. Zannetmeyin ki bende hastalık

yok, zannetmeyin ki bana hastalık bulaşmıyor. Ben de bu dünyada yaşıyorum. Ben de bu dünyanın içindeyim. Ben de sizin gibi sabahleyin işe gidiyorum. Ben de sizin gibi ne yaşanacaksa yaşıyorum gün içerisinde. Bende de eş var bende de çocuk var. Bizimkiler kapının arkasında süpürge değil. Biz de ben de sizin gibi yiyorum, içiyorum.Bu bölgede bu şehirde ne bir hastalık varsa, bana da bulaşıyor. Kim değil ki? O zaman hep beraber biz bu tekkede, maddi manevi hastalıklarımıza şifa için buradayız.

İşte Hz. Mevlana diyor ki her şehrin hastalığı ayrıdır. Burada hepimizin hastalığı ayrıdır. Kimimizde kibir vardır, kimimiz de gösteriş vardır, kimimizde makam sevdası vardır, kimimizde mevki sevdası vardır, kimimizde de mal sevgisi vardır, kimimizde çocuk sevgisi, kimimizde eş sevgisi vardır, kimimizde normalde büyüklenme vardır. Kimimiz malım deyip dört elle sarılmışşızdır. Kimmimiz param deyip dört elle sarılmışızdır. Hepimizde vardır. Kimimiz deriz ki aman ya tekkeye gidersek bizim paramızı yerler. Aman gitme oraya demişlerdir size de. Aman gitme, sağlığını kaybedersin, paranı kaybedersin, aman gitme makamını kaybedersin, aman gitme o adam sizin paranızı yer… Demişlerdir hep. Derler,derler! O arabaya o nerden biniyor.Tabi! O evleri nereden yaptı. Derler! Hepinize söylerler. İstanbul'da birisi dayanamadı. Attıydı orta yere. Dedi ya iste bu gece de dedi, bitsin dedi. Dedim ona ya ne isteyeceğim? Dedi. Her gece buraya gelirken dedi ailem diyor ki dedi o hoca sizden para isteyecek. Dedi, ya üç yıldan beri geliyorum dedi hiç istemedin dedi. Dedim ömür boyu istemiyeceğim, merak etme. Dedim bu yaşa kadar ben istemedim hiç, bu yaştan sonra hiç istemem artık dedim ama dinlemez! Hatta Bursa'daki bazen arkadaşlara örnek veriyorum. Dedim ki diyorum bir derste, arkadaşlar eğer sizden kendi nefsim için bir şey istersem vermeyin. Verirseniz de hakkım helal değil dedim. Bunu tekrar söylüyorum. Bir gün yanılır, yenilir, sizden ekmek parası dahi istersem vermeyin. Aç kaldım, naçar kaldım, susuz kaldım, yemeksiz kaldım, ekmeksiz kaldım der de sizden bir şey istersem, vallaha vermeyin billaha vermeyin.Vermeyin! Yeminle söylüyorum vermeyin. Kendi nefsim için. Bu bütün dergaha bu sözüm. İnternetten dinliyor herkes. Bütün dergaha! Mustafa Özbağ bir gün yanılır, yenilir sizden bir kuruş isterse, vallaha vermeyin, billaha vermeyin ve sizden bir kuruş istersem, dilim bir sefer deyil binbir sever kopsun. Sizden bir sefer, bir sefer istersem, bu dilim, bu dilim mahşerde onsekiz arşın değil, binsekizyüz arşın büyüsün, taşıyamayayım ben onu. Bir sefer istersem, bir sefer! Bakın bir sefer diyorum! Bir tane ekmek, bir tane, bir lokma ekmek, bir yudum su, bir tane zeytin istersem dilim bir sefer değil, binbir sefer kopsun. Allah istetmesin inşallah. Cenab-ı Hak, kendisinden başkasına çevirmesin inşallah. Cenab -ı

Hak kendisinden başkasından istetmesin inşallah. Ama şehir hastalığı ya! O şehirde para pul çoksa, herkes ona sevdalanır. Mal mülk çoksa, herkes ona sevdalanır. O şehirde ticaret çoksa, şehvet de çoktur. Herkes ona doğru hastalanır. Allah muhafaza eylesin.

İşte Hz. Mevlana diyor ki her şehrin hastalığı farklıdır. Sen hangi şehirdensin? Her nefsin hastalığı farklıdır. Her nefis farklıdır. Her nefsin ilacı da farklıdır. Nasıl her hastalığın ilacı farklıysa. Öyle değil mi Sefa, eczacısın sen değil mi? Eczacılık değil mi meslek? Gözlükçü, sün. Her gözün numarası aynı mı? Değil. Adam gözüm görmüyor diyor. Kimisi yakın; kimisi uzak. Benim yakın da gidik uzakta gidik. Şimdi normalde her gözün numarası aynı mı? Değil .Sen sokaktaki gözlükçüden alırsan, o sana bir takıyor, görüyor musun? Görüyor. Gördün mü, gördün. Hangisi görüyor, hangisi görmüyor bilmiyor. Gideceksin göz doktoruna. Baktırıyor, kapatıyor bir tanesini. Oradan da benim birisi az görüyor, birisi çok görüyor. Yani az çok dediğim, yüzde yirmibeş fark var. Benim sol, daha az görüyor galiba. Öyle miydi? Değil mi, sol daha az görüyor. Enteresan. Halbu ki, sağ daha az görmesi lazım. Ben de sol daha az görüyor. Neden sağ daha az görmesi lazım biliyor musun? Beyne giden arkadaki damarlardan sağ taraftaki daha fazla tıkalı. Halbu ki o gözün daha az görmesi lazım. Bende tersine ya her şey. Benim sol az görüyor, tersine ama bakın aynı gözlüğü kullanamıyorsun. Onun derecesi farklı. Aynı hastalıklarda farklı. Her nefisteki hastalık da farklı.

İşte hekim diyor ki cariyeye hangi şehirde yaşadın. Her şehrin hastalığı ayrıdır. Her nefsin hastalığı ayrıdır, anlat. Hangi şehirden geldiğini, ne iş yaptığını. Şimdi sufi gelir. Sorarım ben şimdi. Sen, ne, hangi mahallede oturuyorsun?. Filanca. Ne iş yapıyorsun sen? Şu işi yapıyorum. O kendisi de der ki sorguluyor beni. Sorgulamam! Adamın yaptığı işe göre hastalığı farklıdır çünkü. Adamın yaşadığı ortama göre hastalığı farklıdır. Devam ediyor;

" Elini nabzına koymuş, bir bir feleğin cefalarını sorup duruyordu."

Ama ondan önce o kişiye: 'O şehirde yakınlarından kimler var, kime yakınsın, neye bağlısın?' Sen nefis olarak kime yakınsın. Bana arkadaşını söyle, senin dinini söyleyeyim. Hz. Ebubekir efendimizin sözü. Sen kime yakınsın. Senin en yakın arkadaşın kim? Senin dostum dediğin kim? Sen yarın mahşere, huzurullaha çıktığında kim benim dostum demek isterdin? Yarabbi, benim en kıymetli arkadaşım bu. Benim en çok sevdiğim bu. Kimi demek isterdin? Allah'ın huzuruna çıkarken, kimle kol kola çıkmak isterdiniz. Huzurullahta, mahşerde kiminle halk olmak isterdiniz? Hani diyor ya hadis-i şerifte, kişi sevdiği iledir. Kim sevdiğin?Kimle mahşerde beraber olmak isterdin. Kimin yanında olmak isterdin mahşerde? Şimdi normalde dünyayı seven der ki Koç benim arkadaşımdır. Kim? Vehbi Koç, veya ki

işte, Mustafa Koç! Aaaa, ne büyük adamsın ya! Kim? Sabancı benim dostumdur ya, kahve içeriz beraber. Muhteşemsin ya! Bursa'nın zengini kim? X kimse. Adam iş görecek ya, filanca benim dostumdur ya. Harika! Dünyevi de iş tamam. Mal alacan, soruyor. Ya kimlerden alışveriş ediyorsun sen? Mal alacan. Sen de diyorsun ki kim iyi tüccarsa, onun ismini veriyorsun. Kim zenginse onun ismini veriyorsun. Diyorum ki ya filanca arkadaşım olur, dostum olur, yer içeriz biz onunla. Harika, kendini kabul ettireceksin orada. Eyvallah, veya adam der ya, benim savcı arkadaşım var. Aaa, ne kadar güzel ya! Yani kabul edeceğiz onun dediğini veya da filanca vali benim arkadaşım. Harika ya, tamam. Vali senin arkadaşınsa bütün kapılar açıldı sana. Bu dünyada.

Hekim soruyor. Kim senin yakının. Bana arkadaşını söyle, senin dinini söyleyeyim bana sevdiğin kimseyi söyle, senin ahlakını söyleyeyim. Kim senin dostun? De bana dostunu. Geçen gün the end dedim ya, kafa yapıyorlar benimle. Mail çekmiş birisi the end diye bana. Kızacağımı zannediyor. Evet, bu akşam vefat ettin, öldün, the end oldu. Ne üzerine öleceksin? Allah sondan başa doğru bakar. Bakın kuluma nereye gitmiş, tekkeye gitmiş. Ne yapmış orada? Sema izlemiş, Allah'ın zikretmiş. Sondan başa bakıyor ya, eğer kulun en son hali iyi amellerle ise Cenab -ı Hak der ki, Cenab-ı Hak der ki mahşere bıraktım onun hesabını. Sondan başa bakıyor. Baştan sona bakmıyor. Bu akşam namaz kıldı, hasbelkader bu gece ilk defa namaz kıldı o kimse. Sdan başa bakıyor.Ya bir gün önce kılmadıydı! Bugün kıldı ya! Öyle bir Allah! Normal muhasebecilerin muhasebesi gibi muhasebe tutmuyor. Sondan başa bakıyor.

Kaldın, kim senin dostun? Kim gelecek cenazene? Kim indirecek mezara? Kim en kıymetli dostun? Seni kim indirecek mezara? İzmir'e cenazeye gittik. Hacı Mehmet burada. Akrabalardan birisinin babası vefat etti, adamın cenazesini indirecek olan kimse yok aşağıya. Hatırladın mı Hacı Mehmet? Cenazeyi kabre koyacak kimse yok. Hacı Mehmet'e dedim. Hacı Mehmet, in kabrin içine. Hacı Mehmet indi. Hatırlamıyorum ben indim mi, inmedim mi bilmiyorum. Hacı Mehmet indi yalnız.Hacı Mehmet'e dedim Hacı Mehmet in sen. Kabre indi. Birisi daha indi herhalde değil mi? Kim indiydi, öyle mi herhalde. Bilmiyorum, şimdi tam hatırlamıyorum. Hacı Mehmet'in indiğini biliyorum yalnız. Kendi kendime o gün onu düşündüm. O gün bakın. Taa yıllar geçti üstünden. Dedim ki ya arkandan seni mezara, kabre indirecek bir adam dahi yok. Akrabaların hepsi de görüntüde akraba. Herkes bakıyor. Oğlu dahil buna, oğlu dahil, damadı dahil adamın, kardeşi dahil, kardeşinin çocukları dahil. Yeğenler, kuzenler dahil!

Dostun kim, kim arkadaşın? Kiminle haşr olmak istiyorsun? Mahşerde, kimle beraber olmak istiyorsun? Yanında kim olsun isterdin? Bu dünyada da onun yanında ol. İşte diyor ki Hz. Mevlana, hekim dedi ki diyor yakınların kim, kimlerle arkadaşsın, kimlerle akrabasın, kimlerle dostsun, kimlerle yemek yedin, kimlerle su içtin, kimlerle yolculuk yaptın, hangi sofrada oturdun? 'Elini nabzını koymuş, bir bir feleğin cefalarını sorup duruyordu.' Soruyor ki ona öyle ona göre şifa verecek. Allah bizi onlardan eylesin. 150. beyitte kaldık.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=Ivl7LNd_NoY&t=3s

MESNEVİ-İ ŞERİF 150-151. BÖLÜM ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Birisinin ayağına diken battımı, ayağını diziniin üstüne kor. İğnenin ucu ile dikenin ucunu arar. Bulamazsa dikenin battığı yeri dudaklarıyla ıslatır."

Bir kimsenin bir yerine bir şey batar, bir yerine bir şey batınca canı acır onun. Canı acıyınca o canını acıtan o şeyi çıkarmaya çalışır. Onu çıkarmaya çalışmak için başka bir acıya daha dayanmak zorundadır. O acı, ancak başka bir acıyla tedavi olur. O acıyla tedavi edemezse, dudaklarıyla tedavi eder o kimse onu. Diliyle tedavi eder. O iğnenin, o dikenin battığı yeri dudaklarıyla, diliyle ıslatıp, o dikeni yumuşatması gerekir. O dikeni siz yumuşatamazsanız, çıkaramazsınız çünkü. Ehil olmayan insanlar, dikeni iğne ile çıkarmaya çalışırlar. Ona ilk defa daha diken batmıştır. Ona ilk defa daha diken battığından, o dikeni ya daha sert bir dikenle ya da iğne ile çıkaracağım diye uğraşır. Uğraşırken daha da canı yanar onun. Hekimi ise diken battığı yeri öper. Hekim ise dikenin battığı yeri diliyle ıslatır, nemlendirir onu, yumuşatır.

Birisi sizin bağrınıza bir hançer vurur. Hançeri, hançerle çıkarmaya kalkarsanız yüreğinizi parçalarsınız, ciğerinizi parçalarsınız. O cahil insanların işidir. Siz hançer yarasını dilinizde tedavi edersiniz, yalarsınız. Siz diken gönlünüze battı mı onu iğne ile çıkarmaya kalkarsanız, gönlünüzü bir daha incitirsiniz. Gönül kıran kimsenin, gönlünü kıraraktan gönül tamir olmaz. O bir acı daha getirir. Gönül kırana, dudak gerektir. Gönül kırana, dil gerektir. O sizi incittiyse, siz onu dudaklarınızla yumuşatırsınız. O size bir diken batırdıysa, siz onu dilinizle yumuşatır öylesine çıkarırsınız. O zaman

o hasar vermez size. Eğer dikeni iğne ile çıkaracağım derseniz, yarayı azdırırsınız. Dikeni iğne ile çıkaracağım derseniz, zarını yırtarsınız. Dikeni dikenle çıkarmazlar. Sufiler, dikeni öperler. Sufiler, hançeri öperler. Hançer yarasını yalarlar. O insanı olgunlaştırır. O insanı kemale erdirir. Yoksa dikenden intikam alacağım derken, kendi yüreğinizden intikam alır, kendi yüreğinizi kanatırsınız. Allah bizi onlardan eylemesin.

El- Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=grMOcbb7d8M&t=2s

MESNEVİ-İ ŞERİF 151-159. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Ayağa batan diken böyle zor bulunursa, gönüle batan diken neolur cevap ver bakayım. Her aşağılık kişi gönüldeki dikeni görseydi, gamlar herkese el uzatabilir miydi hiç?"

Bir önceki beyitte hani bir kimse ayağına diken batarsa onu diliyle ıslatırır. Önce dikeni iğne ile çıkarmaya çalışır, acıyı acıyla sökmeye çalışırız. Ama iğne ile onu çıkarmaya çalışırsa, çıkaramazsa, diliyle onu ıslatır, diliyle ıslatıp yumuşatır. Dili ile ıslatıp yumuşattıktan sonra çıkarırdı. Hz. Mevlana diyor ki ayağa batan diken böyle zor bulunursa, gönüle batan diken nice olur, cevap ver bakayım. Ayağa böyle bir diken battı, bizim dünyamızı kararttı. Bizim taa can evimizden vurdu. Bizim ciğerimizi yaktı. Biz onu çıkarmak için o kadar sıkıntılar çektik. Onun acısından kurtulmak için bu kadar problemler yaşadık. Diyor ki bir de gönlüne batanı düşünün. Eğer gönüle öyle bir diken batarsa, vay senin haline! O dikeni çıkarmak için uğraş Allah uğraş. Bu diken ne? Gönül sızısı, gönül sancısı, gönlün bir kimseyi sevmesi, bir kimseye aşık olması. Ama mecaz, ama hakikat, pek ayırmak istemiyorum bunu ama gönül birisine vurulmuş. Gönül birisine tutulmuş. Gönle birisi bir iğne saplamış, ziplemiş, gönle bir iğne takmış bir kimse. Bu ister şeytandan gelsin, ister rahmandan gelsin, ister bir kulağı olan sevda olsun, isterse bir ağacı olan sevda olsun sonuçta gönüle bir diken batmış. O gönüle diken batınca, onun acısını, sancısını düşün sen, gönüle bir diken batınca, o dikeni çıkarmanın zorluğunu düşün sen. Gönüle bir diken batsa, eyvallah. Şimdiki insanların gönüllerinde binbir diken var. Şimdiki insanların gönüllerinde binbir tane hançer var. Şimdiki insanların içinde binbir tane

bıçak yarası, dil yarası, gönül yarası var, düşünebiliyor musunuz! Sen, sen bir de bundan haber ver, sen bir de bundan bize söz et. Yani o bir gönlüne batan dikeni nasıl çıkaralım? O gönlü yaralayan, o gönlü hançer ile dilim dilim edilmiş. Onu nasıl tedavi edelim? Diyor ki bir de sen buna cevap ver.

"Her aşağılık kişi, gönüldeki dikeni görseydi, gamlar herkese el uzatabilir miydi hiç?"

O aşağılık kişiler, o düzenbazlar, o haylazlar o gammazlar, o hasetçiler, o dedikoducular, o gıybetçiler, o Allah tanımazlar, Peygamber tanımazlar, o yol yordam bilmeyenler, o hukuk tanımazlar, bunlar bunu nasıl bilecekler? Bunu nasıl anlayacaklar? Bunu nasıl tedavi edecekler? Bunu tedavi edecek olan, bunu anlayacak olan aşağılık bir kişi olmaması lazım. O yüce kimlikli olmalı. Yüce kişilikli olmalı. O gönülleri tedavi edecek olan kimse, Muhammed i Mustafa kokmalı. O gönüllerin tedavi edecek olan kimse, Yusuf kokmalı, Yunus kokmalı, İbrahim kokmalı, Musa kokmalı. O gönülleri tedavi edecek olan kimse, Hz. İbrahim Ethem kokmalı, Abdulkadir Geylani kokmalı, Ahmet Er Rufai, Hz Mevlana, Şemsi Tebrizi kokmalı. O aşağılık kişilerin işi değil, o gönül sancılarını, o gönül yaralarını tedavi etmek.

"Birisi eşeğin kuyruğunu altına bir tiken kor. Eşek onu ordan çıkarmayı bilmez. Çifte atar durur. Çifte arttıkça diken daha ziyade batar. Bir akıllı gerek ki tikeni tutup çıkarsın."

İşte insanlar vardır etrafınızda, hayvaniyettendir onlar, o hayvaniyetli olduğundan onlar çok afedersiniz eşek statüsünde. Eşeğin kuyruğunun altına bir diken koyarsınız, eşeğin çifte atmadığı yer kalmaz. Avam, hasta olur çifte atmadı yer kalmaz. Avamın bir tarafına dokunursunuz, dokunduğunuza pişman olursunuz. O yıkmadık yer bırakmaz. Dünyayı cahiller yakar. Dünyayı cahiller yıkar, dünyayı cahiller tozduman altına getirir. Dünyanın altını üstüne getirenler, cahil insanlardır. Cahil nedir? Allah tanımayanlardır, peygamber tanımayanlardır, cahil insanlar. Bakın Allah ve Peygamber'i tanımak iman etmekle yetmez. O kimsenin amel etmesi gerekir, o kimsenin ameliyle imanının tecelliyatını göstermesi gerekir. Dünyayı yıkarsa cahiller yıkar. Bir de birisi demiş dünyayı yakarsa aşıklar yakar. Değil! Dünyayı aşıklar imar ederler. Mamur ederler. Onlar hiçbir şeyi yıkmazlar, hiçbir şeyi yakmazlar. Yakan da yıkan da cahil insanlar, avam insan, eşek tabiatlı insanlardır.

Düzen bozanlar, eşek tabiattı insanlardır. Onları siz insan statüsünde, insan görünümünde olduğuna bakmayın. Cenab-ı Hak buyurdu ki eğer nefislerine uyarlarsa, hayvandan daha aşağı mahluk olurlar. Allah insanı ahsen'i takvim üzerine yarattı. Eyvallah! Ama o insan nefsine uyarsa, hayvandan daha aşağı mahluk olur, yaratık olur o, yaratık! Senin gibi yer, senin

gibi içer, senin gibi uyur. Ama yaratıktır. Huy olarak, ahlak olarak, hayvandan aşağıdır. Senin gibi yer, senin gibi içer, senin gibi uyur, ahlak olarak yücelerde dolaşır kimisi. Meleklerden üstün olur. Cebrail'in gidemediği yere gider Muhammed i Mustafa. O zaman her gördüğün insan, aynı insan değildir. İşte cahil bir kimsenin bir tarafına diken batarsa, ortalığı tozu dumana boyar o. Onun bir tarafında diken batarsa, habire tekmeler ortalığı. O dikenden kurtulur mu? Hayır. O diken ondan çıkar mı? Hayır. Ama o tepinir boyuna. Tepindikten sonra ben çok sinirliyim ya, der. Tepindikten sonra işte bende şöyle hastalık var der. Tepindikten sonra böyle yapmamalıydım der. Cahil! O dikeni almış koltuğunun altına, fitne çıkarır o, fesat çıkarır ortalığa. Tekme atmak, fitne fesat çıkarmak, gıybet etmek, dedikodu etmek. Eşek tekme atar, eşek tekme atar, adamın kafasını yarar, gidersin bir tarafa ama eşek tabiatlı bir kimse fitne çıkarır, toplumu bozar. Düzgün yolda gidenin yolunu değiştirir fitneciler, gıybetçiler, dedikoducular, gammazlar. Onların kuyruk altlarına bir diken batmıştır. Şeytan, onların kuyruk altına bir diken koyar.

Diyeceksiniz ki ya insan, onun kuyruğu var mı? Vallaha da var billaha da var. Çıplak gözle görülmüyor onun kuyruğu. Kiminde tilki kuyruğu var, kiminde kurt kuyruğu var, kiminle eşek kuyruğu var, kiminde deve kuyruğu var. Var, var! Hayvan suretinde, domuz suretinde! Var! Şeytan da gelir onların kuyruklarına bir diken koyar. O başlar tepinme ortalıkta. Ortalıkta tepinir onlar. Büyükmüş, küçükmüş, saymaz onlar. Bu şeyhmiş, bu dervişmiş, bu sufiymiş, saymaz onlar. Bu alimmiş, saymaz onlar. Bu bir anneymiş, babaymış saymaz. Bu kocaymış, bu kadınmış, bu çocukmuş saymaz onlar. Tepinirler ortalıkta. Ona akil bir kimse gerek ki şeytanın iliştirdiği dikeni ordan alsın. Hele iki diken konulmuş eşeğin yan yana geldiğini düşünebiliyor musunuz? Ona bir de üçüncüsünün eklendiğini düşünüyor musunuz? Sürüyü dağıtır onlar, ortalığı darman tavas ederler. Tasavvur edin. Dört tane, beş tane eşek düşünün. Dört, beş tane eşeğin kuyruğunun altına dikeni koyun, bu bahçeye salın. Kimse kalmaz burada. Bunun insan görüntüde olanlarını düşünün. Akil bir kimse olacak ki o dikeni oradan alsın da o sakinleşsin. Bir veli lazım o dikeni oradan alsın, sakinleşsin hayvancağız. Bir mürşit gerek onun dikenini alacak. Diken almak için o dike.n onun da eline batacak. Ya! Ama o akil, o veli, o Allah'la tutar ya, o Allah'la görür ya! Kuyruğunun altından dikeni alınca sakinleşecek o. Sakinleşince sükunete erecek ortalık. Ona akil bir insan lazım. Düşünün, bu diken gönüle batarsa ne olur, avamın gönlüne batarsa? Yıkar ortalığı. Allah bizi muhafaza ede. Cümlemizi koruya, cümlemizi Muhammed i Mustafa'nın

ahlakıyla ahlaklandıra. Cümlemizi kur'an'ın ahlakıyla ahlaklandıra. Cümlemizi sırat-ı müstakimde ede.

"Çifte attıkça, diken daha ziyade batar. Bir akıllı gerek ki dikeni tutup çıkarsın."

Her kavmin bir akıllısı vardır. Her mahallenin bir akıllısı vardır. Her topluluğun bir üstadı, bir şeyhi, bir akıllısı vardır. O da ne yapacak? Dikeni çıkaracak.

"Eşek diken yüzünden can acısıyla çifte atar da yüz yerini daha yaralar."

Eşek etrafa zarar vermekte kalmaz. Ya? Kendine de zarar verir. Her tarafını yaralar, bereler. O diken yüzünden, o diken yüzünden oraya buraya yumruk atıp, oraya buraya laf yetiştirinceye kadar kendisini de yaralar. Kendisinin de her tarafından kan revan akar. Bakar kendisine, kendisinden utanır. Bakar kendisine, of yaram der. Etrafına verdiği zararları düşünmez. Bakar kendisine, bunu geçmiş dönemden söylüyorum. Bir arkadaş geldi bana, sen dedi arkadaşlara söylüyorsun. Kimse bana selam sabah vermiyor dedi. Güldüm ben de. Dedim kaç yıl benimle beraber durdun? Dedi ki beş, altı yıl. Beş altı yıldan beri dedim hiç ağzımdan duydun mu şu adama selam verme diye sana söylediğimi? Duymadım dedi. Hiç cemaatte duydun mu dedim ben, duymadım dedi. Hiç yakın daireme böyle bir şey söyledim mi dedim ben, söylemedin dedi. Oooo!

Dedim nereden çıkardın bunu? Arkadaşlar bana selam vermiyor dedi. Dedim birisi senin en çok sevdiğine hakaret etse, sen ona selam vermeye devam eder misin, dedim. Kaldı. Gönül ister ki dedim, arkadaşlar sana selam versinler, seninle konuşsunlar. Ama sen dedin zehrini akıtmaya çalışıyorsun. Zehrini akıttığından dolayı insanlar senden zehir almak istemiyor. Neden kızıyorsun ki kendine bak dedim. Dedim halin, vaktin yerinde olabilir. Zengin olabilirsin kendince. Herkes sana selam vermek zorunda mı dedim. Kaldı. Sen yine öyle bil dedim. Sen yine öyle bil! Ben yirmiyedi yıldır dergahın içindeyim. Daha bir kimseye dememişimdir bu adama selam verme, bu adama, bu adamı tecrid edin diye. Bir velinin hakkı var mıdır? Vardır. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri iki tane cihattan geri kalan sahabeye dedi ki bunlardan selamı kesin. Herkes onlardan selamı kesti. Onlar da gittiler kendilerini direğe bağladılar. Başladılar tövbe etmeye. Cenab-ı Hak, o nefislerini temizleyenler var ya, Allah onlardan razıdır, deyince ayeti kerime gelince, bağdan çözdüler kendilerini. O direyin adı da tövbe direği olarak kaldı. Mescid-i Nebevi de vardı. Sonradan onları kaldırdılar, yok ettiler, yıktılar. Mescidin direğine bağlamışlardı kendilerini .Daha bugüne kadar hiç kimseye selam vermeyin demedim. O kardeşe geçmiş dönemden söylüyorum. O kardeşe dedim ki ben hayatım boyunca

dedim, hiç kimseye şunu demedim. Bu adama selam ver, bu adama selam verme. Hiç kimse beni ilgilendirmez dedim bu noktada. Ama birileri senden selamı kestiyse, kendine bak dedim. Neden filancadan kesmiyorlar da senden kesiyorlar dedim, kendine bak!

İşte bir kimse etrafına zarar vermekle kalmaz, kendine de zarar verir. Nefsine uyan kimse kendini helak etmez sadece, etrafını da helak eder. Hani edeple alakalı bir mesnevinin başında geçen kısa bir risale vardı. Diyordu ki edepsiz sadece kendini yakmaz. Dünyayı ateşe verir. Edebe riayet etmeyen kimse, sadece kendine değildir zararı, etrafına da zarar verir. Şu felsefe islami değildir. Ya bu adam içiyorsa, kendine zararI. Hayır! Bu adam bir şey yapıyorsa zararı kendine. Hayır! İslam, senin kendi kendine de zarar vermeni yasaklar. Sen kendi kendine de zarar veremezsin. Kendi kendine zarar vermem, zulümdür ve Müslümanlar zulme karşı mücadele ederler. Siz bir kötülük gördüğünüzde elinizle, mümkün değilse dilinizde o da mümkün değilse kalben buğuz ederekten, kötülüğü önlemeye çalışınız. Bir kimsenin kendi kendine zarar vermesi, kötülüktür. Biz onu elimizde, mümkün değilse dilimizde, mümkün değilse kalben buğuz ederek önlemeye çalışırız. O zaman kuyruğunun altına diken batmış bir eşek, ben kendi kendime zarar veriyorum diyemez.

Biz müminler olarak, müslümanlar olarak onun kendi kendine zarar vermesini de önlemekten mükellefiz, bundan mükellefiz! Ya içiyorsun, zararı kendine. Değil kardeşim! O içen zararı kendine değil, bana da zararı var onun. O daha çabuk hastalıyor, sosyal sigortalardan benden fazla faydalanıyor. Daha fazla hap yutuyor, daha fazla ilaç yutuyor, daha fazla hastanede kalıyor, daha fazla işgücü kaybediyor, daha fazla rapor alıyor, daha rantable çalışmıyor. Ekonomik değil. Zulmediyorlar bize, bize zulmediyorlar! İçki içenler, sigara içenler, haramla iştigal edenler. Haram işlemeyenlere zulmediyorlar. Kumar oynayanlar, oynamayanlara zulmediyorlar. Müslüman bunlara sessiz kalamaz. Ya ne yapalım, içiyorsa adam kendine içiyor. Kendine içmiyor kardeşim! Devleti zayıflatıyor. Ona daha fazla tedavi masrafı gidiyor. O daha fazla hasta olduğundan, daha fazla rapor alıyor. Adam akşamdan içmiş,ertesi gün devlet dairesinde çalışacak, işine bakamıyor. Kafası çalışmıyor, basmıyor, mankafa ayılmamış ki daha. Ne demek kendine zarar veriyor! Esnaf. Kendine zarar vermiyor sadece, iş kaybediyor, yanındaki elemanın parasını ödemiyor, sigortasını ödemiyor, vergisini ödemiyor, iş kaybı. Adam içki içmek için dükkanı boşluyor. Dükkan iş yapmıyor, köreliyor cadde. Yanındaki de iş yapmıyor. Sarkıntılık ediyor orada, kadınlar o caddeye girmiyor. İçki kokuyor ağzı. Kadın o caddeye girmiyor. Orada diyor içki kokan insanlar var diyor. Büfenin önünde içki içiyor millet. Küçük

küçük masalar, leblebiler orada. Ayakta içeceğiz diye uğraşıyor. Ordan bir kadın geçemiyor, bir kız geçemiyor. O cadde ölüyor, o sokak ölüyor. O sokak uygunsuz, disiplinsiz. O sokak emniyetsiz bir sokak oluyor. Adamların bağırlar açık yarıya kadar, göbekler şişmiş orta yere, iki tane leblebiyle bir şey yiyeceğim diye sokağın ortasında kümelenmişler. Gece saat dokuz, on. Oradan bir bayanın geçtiğini düşünebiliyor musunuz? Oraya küçük taburelere pineklenmişler.

Kime zararı? Sarkıntılık ediyorlar yoldan geçen bir kadına kıza. Ben duyuyorum. Bir kızcağız oradan, yoldan geçiyor. Bu saatte nerde kaldın bee! Döndüm, bana mı dedin dedim. Yok hacı abi, sana demedim dedi. Kime dedin dedim. Hacı abi sana demedik dedik ya dedi. Bana mı dikleniyon dedim. Yoo, estağfurullah. Senin kime söylediğini biliyorum dedim. Kaldı. Ben iş alırım başıma ha dedim. Ben dedim işe hazırım yani dedim. Özür dileriz Hacı Abi dedi. Sizin bacınız olsa ne olacak, dedim.

Sizin hanımınız olsa ne olacak? Kaldı. Biz sustukça, sarhoşlar ortalığı ele alıyor. Biz sustukça, biz sustukça haramzadeler geliyor başımıza. Kötülüğü elinizle, mümkün değilse dilinizde, mümkün değilse kalben buğuz ederekten önlemeye çalışınız. Allah muhafaza eylesin.

" O tiken çıkaran hekim ustaydı; yerden yere elini komada, sınamadaydı cariyeyi."

O gelen hekim, usta bir hekim. Mürşid i kamil. O diken çıkarmakta, evla. O cariyeyi ne yaptı? Baktı, rabıta etti. Cariyenin üzerinde elini, gözünü, manevi olarak gezdirdi ve cariyenin gönlünden o dikeni çıkardı. Çünkü o diken şeytani bir dikendi. O dikeni şeytan ziplemişti onun gönlüne. O dikeni, o oku şeytan atmıştı. Biz de her ok atını erostan geldi zannediyoruz biz. Ayyy! Aşk tanrıçası. Eros'un oku bize denk geldi. Ahmak! Şeytanın oku. Sen şeytanın okunu, Eros'un oku zannediyorsun. Erosu da bir şey zannediyorsun. Helenistik çağdan herkes bir Eros oku bekliyor. O ok şeytandan. Nefis çünkü o. Allah bizi affetsin.

"O cariyecikten hikaye yollu, dostların hallerini soruyordu."

O hekim soruyor ona, adın ne, soyadın ne, nerede yaşadın, ne iş yapıyorsun? Hani gidersin ya doktora, sorar. Babandaki hastalık neydi? Ben gittim mi soruyor. Diyorum babamda kanser vardı. Doktor, baştan yaz. Ölüm sebebi kanser. Annemin ölüm sebebi şeker. Gözleri sıfır görmez oldu. Böbrekler bitti. Kalp büyümesi oldu, tansiyonu olsu, ritim bozukluğu oldu. Annemin ölüm sebebi bu diyorum. Bakıyor doktor bana. Babannem diyorum beyin felci geçirdi.Üçüde var bende elhamdülillah diyorum. Şimdi sor ne soracaksan. E soracak bir şey kalmadı diyor bana. Hekim sorar.Adın ne,

soyadın ne, ne iş yaptın, nerde kaldın, nerde yaşadın. Öyle ya! Yaşadığın yere göre hastalık var çünkü.

"O da hekime bulunduğu yerlerden, efendilerden, gördüğü, oturduğu şehirlerden, hihayeler anlatıyor. Hekim onun hikayelerini dinliyor, nabzının atışına dikkat ediyordu."

Demek ki hekim ne yapacak? Onun anlattığı hayat hikayesini dinleyecek, hayat hikayesini dinlerken de onun nabzına da bakacak, ona dikkat edecek. Neyi anlatırken mimikleri ne hale geldi,neyi anlatırken dudağı titredi, neyi anlatırken gözünde bir damla yaş oldu, neyden bahsederken hüzünlendi, neyden bahsederken derin bir ah çekti. Neden bahsederken elleri titredi, yüreği titredi, gözü titredi. Hekim bunlara ne yapacak, dikkat edecek. Yüzatmışıncı beyitten inşaallah devam edeceğiz. İnşaallah.

https://www.youtube.com/watch?v=DkbQan00fkQ&t=8s

MESNEVİ-İ ŞERİF 159-170. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Hekim, onun hikayelerini dinliyor, nabzının atışına dikkat ediyordu. Bakalım diyordu kimin adı anılınca nabzı atacak; kimin adı anılınca nabzı şiddetle atarsa, dünyada canının dileği odur. Hekim dostları saydı döktü, kızın şehrinİ andı; ondan sonra bir başka şehrin adını söyledi. Şehrinden çıkınca dedi önce hangi şehirlerde bulundun?"

Demek ki seven, sevdiğinin adı anılınca nabzı değişecek. Dünyada bir şeyden ne kadar çok etkilenirse, o etkilendiği şey anılınca o kimsenin kan akışının hızı değişecek. Kalp atışının hızı değişecek. Kalbinin atışını, hızını değiştirecek, kan damarlarının akışını değiştirecek bir şey gerek. Sevmek böyle bir şey.O kimsenin fizyonomisini değiştiriyor, o kimsenin fizyolojisini değiştiriyor. Sevmek öyle bir şeydir. Diyeceksiniz ki o kimsenin fizyonomisi değişir mi? Evet, kişi sevdiğine benzer. Zaman içerisinde o kimse, o çok sevdiği kimseye sadece fıtratı değil, fiziki de değişmeye başlar. Bakışı, görüşü, gülüşü, tutuşu, yürüyüşü, o sevdiğine benzemeye başlar. Fiziki değişir, fizyonomisi değişir. Onun gibi düşünmeye başlar. Onun gibi hareket etmeye başlar. Onun gibi fikir yürütmeye başlar. Onun gibi sözler söylemeye başladı.

Geldi birisi, buranın emirri kim? Ümmetine hizmet eden dedi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri. Dediler ki bu mecnun olmuş herhalde. Hz. Ebubekir efendimize gittiler. Dediler ki buranın emiri kim? Ümmetine hizmet eden dedi. Aynı lafzı kullandı, aynı kelimeleri kullandı. Aynı dengeyi güder, aynı görüşte olur, aynı düşüncede olur. Seviyorsa, sevdiğinden aynı yörüngede olur. Seviyorsa, sevdiği ile aynı halde olur. Aynı hali yaşar, sevmek öylesine bir iksirdir. Sevmenin hakikati, insanı sevdiğine bezendirir.

Onu dinleyen, sanki sevdiğimi dinlemiş, onu dinlemiş gibi olur. O yüzden dedi Cenab ı Hak. 'Onun elini tutan, benim elimden tutmuş gibidir.' dedi. O yüzden dedi 'o heva ve hevesinden söylemez.' O yüzden dedi 'attığı zaman o atmadı, ben attım, dedi. O yüzden dedi 'sen öldürmedin, ben öldürdüm' dedi. Her şeyini üzerine aldı. Demek ki severse bir kimse, sevdiğinin ismi geçse nabzı değişir. Sevdiğinin şehri, ismi geçse rengi değişir onun. Eee, dünyalık sevenin böyle. Ya ahiretlik sevenin? O da ashabın dediği gibi oluyor. Ben cennete gireceğimi ümit ediyorum ama orada beraber olamayız diye feryadı bu, yangını bu, hüngürt foşurt ağlamasının sebebi bu. O da diyor ki kişi sevdiğiyledir. Kişi sevdiğiyledir. Devam ediyoruz:

"Kız bir şehrin adını andı. Ondan da geçti ne yüzünün rengi değişti ne nabzının atışı başkalaştı."

Kız iyileşecek ya. Hekim dedi ki senin canına can katacak olan benim, sana şifa verecek olan benim. Bana güven ve inan. Bana anlat dedi hayatının olaylarını. Tabi buradan da şuraya sıçrayabiliriz. Bir mürit, mürşidinin mürşidinin önünde hayatını anlatmalı. Mürşidi onun hayatını öğrenmek isteyebilir. Onun yaşadıklarını öğrenmek isteyebilir. Ona şifa verecekse, ona bir ders verecekse, ona bir virt verecekse, bunu anlatması gerekir. Hatta mevlevi şarihleri der ki mürid gider bunu üstâdına anlatır. Halini üstâdına anlatmakla mükelleftir. Üstâdım vakıftır demek edepsizliktir derler. Bir mürit, üstâdına sana vakıftır, benim anlatmama gerek yok demesi, edebe mugayir bir şeydir. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazreti dinledi. Anlattılar sahabeler. Hz. Peygamber bana anlatmayın, ben ona vakıfım demedi, dinledi. Sahabe de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine anlattı başlarından geçen halleri ve olayları.

"Efendilerini şehirleri birer birer söyledi bulunduğu yerlerden, tuz ekmek hakkından bahsetti. Şehir şehir, ev ev hepsini anlattı; ne nabzının atışı değişti, ne de beti benzi sarardı."

Demek ki o cariyecik, başından geçen yediği içtiği ekmeğe, tuza kadar her şeyini ne yaptı. O hekime anlattı. Bir mürit, mürşit gördü. Mürşit olarak inandı. Üstad olarak inandığı kimseye, anlatacak her şeyini ve o kimse anlattı diyor. Beti benzi sararmadı.

"***Hekim şeker gibi Semerkand'ı soluncaya kadar nabzı biteviye nasıl atıyorsa öyle atma daydı. Fakat hekim Semerkand'ı anınca nabzı değişti, tez tez atmaya başladı; rengi kızardı, sarardı; çünkü o Semerkand'lı bir kuyumcudan ayrılmıştı. Hekim hastadan bu sırrı duyup o derdin, o belanın aslını anlayınca, hangi mahalle diye sordu."***

Demek ki o kimse etkilendiği, sevdiği kimsenin şehrine gelince beti benzi değişti, nabzı değişti ve anladı ki hekim Semerkantta onu etkileyen, onu derinlemesine etkileyen bir şey oldu ve dedi ki hangi mahallede diye sordu.

"***Kız, Köprübaşı'nda Gatfer mahallesinde dedi. Hekim, tezce hastalığın sebebi nedir anladım seni kurtarmada büyü gibi hünerler göstereceğim"*** dedi.

İnşallah, 170. beyitten devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. İnşaallah önümüzdeki hafta 170. beyitten sonra devam etmek ümidiyle.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=7tBptHB5tlg&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=29

MESNEVİ-İ ŞERİF 170-175. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Hangi mahalle diye sordu. Kız Köprübaşı semtinde, Gatfer mahallesinde dedi. Hekim tezce hastalığın sebebi nedir anladım; seni kurtarmada büyü gibi hünerler göstereceğim. Sevin, tasalanma; emin ol ki yağmur yeşilliğe ne yapıyorsa ben de sana onu yapacağım. Senin gamını ben yerim, sen gam yeme; seni yüzlerce babadan daha fazla esirgerim ben. Sakın ha sen sen ol, bu sırrı kimseye söyleme. Padişah senden bunu soruşturur, pek arar, araştırır amma sen gizle. Sırrın gönülde kaldıkça dileğin daha da tez meydana gelir dedi."

Bu kelimelerin üzerine yani baştaki bu, Köprübaşı semti, demek ki böyle bir semt var. Köprübaşı, bir köprünün başı. Bu sırat köprüsü olabilir. Bu hayat köprüsü olabilir. Bu yanlışlıkla eksikliğe gidilecek olan yolun başı olabilir. Bu o esnaya ne kadar yaşamış olduğun hayatın bir dönüm noktası, bir şeyin başı olabilir. Bazen hastalıklar, yeni bir hayatın başlangıcıdır. Bazen yanlışlıklar, eksiklikler, noksanlıklar yeni bir sayfanın başlangıcıdır. Bir rahatsız olur o kimse, iki üç gün yatar ya. Başı ağrır,kulağı ağrır, midesi ağrır. Bir rahatsızlık yaşar. Evinde üç dört gün yatar, sıhhatin faydasını kıymetini görür. Der ki sıhhat büyük hazineymiş. Bazen insan bir problem yaşar, evinde nimetlerin kıymetini bilir. Bazen insan bir yokluk yaşar, varlığın kıymetini bilir. Onda bir hikmet vardır. O yüzden olaylara bakarken, hikmet gözüyle bakın. Ondan bir hikmet çıkarın. Ondan bir hisse çıkarın. Ondan bir tecrübe çıkarın. Ondan bir bilgi çıkarın. Ondan kendinize bir resim çıkarın. Dönün sonra o resme tekrar bakın. Dönün sonra o bilgiye tekrar bakın. Muhakkak, ondan bir şey çıkarmanız gerekir. Ondan bir şey çıkarıp

not almazsanız, hayatı boş boş yaşarsınız. Geçmişte yaşadıklarını gözünün önünden geçir. Geçmişte yaptıklarını, gözünün önünden geçer. Nerelerde hatalar yaptığını anla. Nerelerde eksiklikler yaptığını anla. Ondan kendine bir ders çıkar. Ondan kendine bir hikmet çıkar. Hayatı hayvanca yaşama. Ot gelip, saman gitme. İnsansın, insanı kamil olarak bu dünyadan göç. İnsansın, Allah'ın halifesine yakışır bir şekilde bu dünyadan göç. İnsansın, mümin olarak son nefesini vererekten ben bu dünyadan göçmeye gayret et. O zaman yaşadıklarını not al. Yaptıklarını not al. Günlük hayatını not al.

Sufi anlık hayatını not alır. Ben bir saat önce ne yaptım, ben yarım dakika önce ne yaptım, ben bir an önce ne yaptım. Ayy, bir an önce Tevhid çekmemişim. Az önce boşa geçmiş be! Ben o esnada ne işle meşguldüm? Eğer iaşeni temin etmek için bir işle meşgul iken Allah'ı zikredemediysen, o işle iştigal etmen zikirden sayıldı. Bir namazdan, bir namaza niyet ettin. Ortasında da günah ı kebair istemedin. İbadetten sayıldı. Öbür türlü, gaflete düştün. Her anını, her dakikanı, her saniyeni ibadetle geçirmen gerekir. İbadet ediyormuşsun gibi yaşa. İbadet içindeymişsin gibi yaşa. Namaz kılarken, gıybet ediyor musun? Namaz kılarken yalan söylüyor musun? Namaz kılarken iftira ediyor musun? Namaz kılarken içki içiyor musun? Namaz kılarken kumar oynuyor musun? Namaz kılarken zina ediyor musun? Namaz kılarken bir kalp kırıyor musun? Namaz kılarken bir gönül incitiyor musun? Namaz kılarken bir fitne çıkarıyor musun? Namaz kılarken annene babana asi oluyor musun?Namaz kılarlen Allah'a şirk koşuyor musun? Devamlı namaz! Devamlı namazda olmak bu. Günlük hayatını namaz kılıyormuşcasına yaşaman. Namaz kılarken gözlerini füldür feyc dolaştırıyor musun? Hayatı namaz kılıyormuşcasına yaşamak!

İşte diyor ona sordu. Köprübaşı'nda! Hayatı Köprübaşı'nda gör. Hayatı köprünün başında görürsen, yolunu seçeceksin çünkü. Yol ayrımındasın, her an kendini yol ayrımında gör. Her an kendini yolun başında gör, köprünün başında gör. Köprüden geçip geçemeyeceğin belli değil. Dingildeyip düşüp, cehenneme gidebilirsin. Elinde senedin yok, köprüden dosdoğru geçeceğine dair. Düşersen cehenneme gideceksin. Düştüğün an cehennemliksin. Bir hata ettin, cehenneme düştüğün an! Yalan söyledin, gıybet ettin, dedikodu ettin, fitne çıkardın orta yere kan gövdeyi götürdü. Sen cehennemlik amel işledin. Köprünün başında gör kendini her daim.

'Hekim, tezce hastalığının sebebi nedir anladım'. Hekimler, hastalıklarının sebeplerini anlarlar. Mürşitler, veliler hastalığın sebebini bilirler. O kimseyle konuşurlar, konuşurlarken ona nazar ederler. O kimse onun önünde durunca, ona nazar ederler. Veliler, o nazarla müritlerin üzerindeki yanlışlıkların, eksikliklerin gitmesi için onlar için dua ederler. Hani sahabe dedi

ya. Hanzala, Hz. Ebubekir efendimize dedi. Dedi ki Ya Ebu Bekir, Hz. Peygamberin huzurundan çıkınca, ben dedi perişan oluyorum. Sanki kafir olmuş gibi oluyorum. Bende de aynı şey oluyor dedi. Yürü gidelim, kendisine soralım. Geldiler. Hz. Ebubekir efendimiz dedi ki Ya Resulallah, Hanzala da böyle böyle oluyormuş. Ben de de oluyor. Dedi ki buradaki halinizi dışarıda da tutmuş olsanız, meleklerin kanatlarını sizin altınıza açtığını görürdünüz!

Şimdi burada herkes çok iyi, canhıraş beni dinliyorlar, canhıraş beni de değil, Allah sohbeti dinliyorlar. Dışarı çıkınca ne olacağız? Köprübaşı'nda gör kendini. Kendini disipline et ve o hekimlerin huzurunda durmaya gayret et. Cenab ı Hak, peygamberine dedi. 'Sen o tövbe edenlerle beraber dur. Onlarla beraber ol.' Hud Suresi. Başka bir ayeti kerimede 'sen o zikredenler ile beraber ol. Nefsini buna zorla. O zaman mümin, salihlerle beraber olacak' dua ediyoruz ya. Ya Rabbi, bizi salihlerle beraber eyle. O zaman sen o salihlerin sofrasında otur. O salihlerin halakasında otur. O salihlerin yolunda otur. O salihlerle beraber olmaya gayret et. O salihlerle hem gönül beraberliği kur, hem fiziki beraberlik kur. Yoksa kurt seni kapar. Kurt ne? Şeytan!

Şeytan seni kapar. Şeytanlaşmış insanlar seni kapar. İçkiye götürürler, kumara götürürler, anarşiye götürürler, teröre götürürler, haksızlığa götürdüler, yakmaya götürürler, yıkmaya götürürler seni, insanları öldürmeye götürdüler, insanları katletmeye götürürler, devleti yıkmaya götürürler seni, darbeye götürürler seni.Bilmezsin! Eline bir silah verir birisi, eline bir flama verir birisi, eline bir taş verir birisi, eline bir sopa verir birisi, eline bir viski şişesi verir birisi. Nereye gittiğini bilemezsin. Şeytan gözünü örter senin, göremezsin. Ne yaptığını göremezsin. Sarhoş eder seni. Aklını başından alır senin. Seni kendine getirmez. Öyle nefsine düşersin, öyle nefsine düşersin, öyle nefsine düşersin. Hz. Peygamber'i katletmeye gidersin! Öyle nefsine düşersin, kendi kardeşini katledersin. Habil gibi! Yol göstericin, karga olur senin. Yol göstericin karga olur. Yol göstericin, hüdhüd kuşu olmaz. Kiminin habercisi hüdhüd kuşudur. Kiminin habercisi kargadır. Sen salihlerle beraber ol. Bak hani yedi uyuyanlar diyoruz. Ashab-ı Kehf. Cennete girecek olan tek hayvan, ashab-ı keyf'in köpeği. Allah dostları ile beraber oldu, it dahi cennetlik oldu. Allah dostlarının kapısında yattı. Cenneti kaptı. Başka hayvan yok cennette. Dünyadan gidecek olan tek hayvan var.Kim? Ashab ı Keyf'in kapısında yatan it, köpek! Cennete gidecek salihlerle beraber ol. Onlar hastalıkları tedavi ederler.

Canın sıkılır biraz. Ya bunu bana söyledi. Gördün mü bana laf attı, gördün mü bana taş attı. Ha bak! Bu sohbet banaydı. Neden bana söyledi ki! Daha ne istiyorsun. Keramet görüyorsun işte. Oturduğun yerden senin hastalığına şifa söylüyor. Keramet! Allah, onun üzerinden bir keramet sudur

ettirdi. Kör, onu da görmüyor. Bu lafı bana söyledi! İyi sana söylemiş işte. Birisi geldi, ben bir daha gelmeyeceğim sohbete. Neden dedim ben. Dedi şeyh efendi habire bana söyledi dedi. İyi oğlum dedim. Daha ne istiyorsun. Nasıl yani dedi. Lan oğlum, bir şeyhten dedim keramet bekliyorsunuz. Öyle değil mi? Evet. Aha sana keramet dedim. Şeyh efendi ne söylediyse sana mı söyledi? Evet. Vallaha da o veli, billaha da o veli, bak dedim. Kaldı! Ne istiyorsun daha dedim keramet olarak? Senin hastalığına merhem sürmüş.

Veliler, hastalığa merhem sürerler. Salihler hastalığa ilaç verirler. Hastayı anlayan onlardır çünkü. Sen bilmezsin gizli hastalıkları. Şeytan olmadık yerden girer sana. Görünmezden girer. Şeytan sana, aaa cambaza bak cambaza, der. Sen cambaza bakarken, şeytan girer, yapacağını yapar. Şeytanlaşmış insanlar da onu yapar. Cambaza bak der, girer senin içine. Şeytanlaşmış devletler de onu yapar. Cambaza bak der, girer senin içine. Karıştırır senin içini dışını, karıştırır! Onu görmezsin sen. Şeytan senin gözünü örter. Şeytan senin kalbini örter. Neden? Sen devamlı zikir halinde değilsin. Devamlı zikir halinde olmuş olsaydın, şeytan senin kalbini örtmeyecekti. Devamlı zikir halinde olsaydın, şeytan senin gözünü örtmeyecekti. Devamlı zikir halinde olsaydın, kulağını şeytan senin etmeyecekti. Devamlı zikir halinde olsaydın, şeytan senin elini ayağını bağlamayacaktı ama sen devamlı zikir halinde değilsin. Senin kalbinde zikrullah yerleşmemiş. Kalbinde zikrullah yerleşmediğinden, 'baktığında müminin ferasetinden korkunuz' feraseti yok sende. Sende devamlı zikrullah yerleşmediğinden, kalbin senin içinden fitne geçiyor, fücurluk geçiyor. Kalbin senin çıfıt çarşısı oluyor. O yüzden şeytan seni allak bullak gösteriyor. Seni karanlığın içerisinde dolaştırıyor seni. Seni aydınlığa doğru yükseltmiyor. Onun karanlığı aydınlık. Onun aydınlığı karanlık. Şeytan sana bir aydınlık bir şey gösteriyorsa bil ki orası karanlıktır. Şeytan sana karanlık bir şey gösteriyorsa, bil ki o aydınlıktır. Muhalefet et şeytana, nefsine muhalefet et. Nefsine muhalefet et. Gözünle gördün mü? Hayır. İnanma. Kulağınla duydun mu? Hayır, inanma. Ya filanca söyledi. Filancanında şekline şemaline şeytan girer, gelir söyler sana.

Cebrail Aleyhisselam dıhye suretinde geldi ya. Cebrail aleyhisselamın dıhye suretinde geleceğini inanıyorsun da şeytanın başka bir kimsenin suretine girip, sana gelip söyleyeceğine inanmıyor musun? Bu nasıl iman! Hadis i şerifler var. Cinni taifesi gelip, hurmalardan yiyecekti ya. Demek ki hadis-i şerif var. İhtiyar insan suretinde, Hz. Ali efendimizin önüne geçti. Hz. Ali efendimiz, canhıraş sabah namazına yetişmek için koşuyor. Sağdan geçecek, o sağa geliyor. Soldan geçecek, o sola geliyor. Sağdan geçecek tekrar sağa geliyor, soldan geçecek tekrar sola geliyor. Hz. Peygamber sallallahü

ve sellem hazretleri, rukuya eğildi Allahu ekber dedi .Rukuya gitti, rukuda durdu. Hz Ali efendimiz o esnada bir sağdan geçeceğim, bir soldan geçeceğim diye uğraşıyor. Nereye gidecek? Camiye. Nereye yetişecek? Sabah namazının farzına. Sabah namazının farzını cemaatle kılmak bütün dünyadan ve dünyadakilerden daha hayırlıdır dedi. Hayra koşuyor Hz. Ali efendimiz. Öyle hayra koşarken seni bırakmaz şeytan. Bırakır mı?

Senin önüne bir sürü alavere dalavere çevirecek, engel koyacak. Bak, Hz. Ali efendimizin önüne, ihtiyar bir kimse olarak çıktı. Hz. Ali efendimiz edeb etti, geçemedi onu. Camiye girdi mescide, baktı ki cemaat rukuda. Allahu ekber dedi. Rukuya geçti. Sübhane rabbiyel azim dedi. Allahu ekber dedi. Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri rukudan kalktı. Namaz bitti. Sordular Hz. Peygamber Efendimize sallallahü ve selleme. Ya Resulallah, rukuda çok uzun durdunuz bugün. Dedi ki Cebrail Aleyhisselam geldi. Kanatlarıyla benim üzerimi bastı. Beni rukudan kaldırmadı. Rüku esnasında kim namaza geldi dedi. Hz. Ali efendimiz, ben Ya Resulallah dedi. Niçin geç kaldın ya Ali dedi. Önümde bir ihtiyar vardı dedi. Onun kim olduğunu biliyor musun Ya Ali dedi. Hayır Ya Resulallah dedi. (Pardon!) Allah ve Resulü daha iyi bilir Ya Resulallah dedi. O şeytan azazildi ya Ali dedi. Seni namaza geciktirmek için, yetiştirmemek için önüne geçti.

Şeytan kandırır seni. Hayra koştutturmaz, şeytan aldatır seni. Doğruya koştutturmaz. O yüzden o hekimin önüne git otur. O hekim şeytan hastalığını bilir. O hekim, o şeytan hastalığından geçmiştir çünkü. Şeytanın nereden vuracağını bilir. İşte o hekim de baktı cariyeye. Cariyeye sorular sordu. Cariyenin hastalığını tesbit etti, tahlil etti ve dedi ki senin hastalığını iyileştirecek olan benim. Sana öylesine iksirler sunacağım ki sana bu büyüymüş gibi gelecek. Ne dedi Ebu Cehil, Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine? İşte senin büyücü olduğunu şimdi anladım dedi. İksiri gördü. Ay ikiye bölündü. Dedi ki işte şimdi büyücü olduğuna inandım. Sen bir büyücüsün. Hekimin isabet etti ya! İsabet ettiğinde mümin olanlar, bu hekimden keramet gördüm dediler. Şifa gördüm! Mü'min olmayanlar, bu bir büyücü der. Mü'min olmayan ne der? Bu büyücü, bu boş safsata. Bu boş konuşuyor. Bu normal konuşmuyor. Bunu mu dinliyorsunuz, delinin teki, büyücünün teki, cahilin teki.

"Senin gamını ben yerim, sen gam yeme; seni yüzlerce babadan daha fazla esirgerim ben."

Senin gamını kederini ben taşırım, senin hastalığını ben üzerime alırım. Bu, sufilerde edeptir. Sufiler bir hastanın başına gittiğinde, Yarabbi şu kardeşimin hastalığını bana ver, ona şifa ver, bu hastalığı ben çekeyim. Dua ederler. Gider sufi bir arkadaşının yeri, işi bozuk. Ya Rabbi, bu kardeşin iş

bozukluğu ben yaşayayım da bu kardeş yaşamasın. Bunun işini asân eyle. Kardeşlikte hat safadır bu! Senin gamını ben yerim, senin hastalığını ben çekerim, senin sıkıntına ben katlanırım. Ben sana kızmam, ben sana darılmam, ben sana gücenmem, ben seni ötelemem, ben seni itmem, ben seni kakaklamam, ben seni ikinci sınıf vatandaş gibi tutmam. Bir baba evladını ayırır mı? Ayırmaz. Ben sana baba şefkatinden daha şefkatliyim diyor hekim. Babam diyor evlatlarını ayırırır. Hangisi ona daha fazla tebessüm ediyor, hangisi ona daha yakın, ona maldan fazla koyar ama der ben baban gibi de değilim. Ben senin canına can olurum. Ben senin kanına kan olurum, ben senin derdine derman olurum.

Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ne dedi? Ben size babanızdan daha yakınım dedi. Aç kalan, açıkta kalan borçlu olan, dertli olan gelsin dedi bana. Babalık o. Soğan babalığı değil, liman babalığı da değil. Manevi baba! Hekim dedi ki senin gamın da senin kaderin de benim olsun. Yağmur nasıl her şeye can verirse, sana da can vereceğim Allah'ın izniyle. Yağmur nasıl yeşertirse, sen de yeşereceksin ilahi aşkla. Dirileceksin. Sakın ha, sen sen ol bu sırrı kimseye söyleme. Sakın ha, bu manevi sırları ifşa etme. Olmayacak yerlerde konuşma. Anlamayacak yerlerde konuşma!

Sen bu sırrı gönlünde tut, bu sırrı içinde tut. Sen bir hedefe koşacaksan, o hedefin sırrını içinde sakla. Kimselere söyleme ki menziline çabuk kavuşacaksın. Sen kimselere anlatma ki hızla şifa bulasın. Kem gözle bakan çok olur. Eteğinden asılan çok olur. Çelme takan çok olur. Paçandan çeken çok olur. Kendini sakla biraz. Kendini biraz gizle. Erken öten horozun kafasını keserlermiş. Erken ötme, vaktin saatin gelince ötersin sen. Vaktin saatin gelince koşarsın sen. Vaktin saatin gelince uçarsın sen. Uçmak için yuvadan uçmayı bekle. Senin kanatların çıkınca uçururlar seni yuvadan. E sen kanatların çıkmadan yuvadan kendini atarsan, kediye köpeğe yem olursun sen. Sen yuvadan ayrılma.Yuvadan kanatsız tüysüz uçmaya kalktın. Üç kuruşluk kedi öper seni. Sen yoksa dersin, ben bu kediye yem olacak insan mıydım. Sen aslanlara bile yem olmazdın ama sen kendi kendini kanatsızken uçurmaya kalktın. Seni aslan dahi tutamazdı. Aslan, doğanı tutabilir mi? Aslan ormanlar kralı. Doğana cortlayamaz. Ama daha doğan doğan olmadan, tüysüzken; daha doğan doğan olmadan kanatsızken atarsa kendini yuvadan, kedi yer onu. Kedi yer kedi. İfşa etme. Sakin ol, sabırlı ol. Yoksa kedilere yem olursun. Yerler seni çıtır çıtır. Doymaz bir de yiyince daha. Küçücük gelirsin ona ama sabredersen, doğan olursan sen padişaha layık olursun.

İyi doğan, padişaha layıktır, padişahın kolunda gezersin. İyi doğan olursan, padişahın omuzunda gezersin. Harika bakarlar sana. Harika beslerler seni. Sen padişah kuşu olursun. Kimse yan gözle bakmaz sana. Bir padişahın

omuzunda gezmek var bir de kediye yem olmak var. Erken uçarsan kediye yem olursun. Sabreder beklersen, padişahın kolunda dolaşırsın. Padişahın kolunda! Sen padişahın kolunda dolaşmaya layık ol. Bekle, sabret. Eğitimden geç. Hemen senin padişahın koluna koyacak değiller ya. Ya? Eğitecekler. O eğitimi bitireceksin. O eğitimi bitirdikten sonra, seni padişahın huzuruna çıkaracaklar. Diyecek ki eğitici, ey haşmetlim, senin koluna layık bu doğan. Bu sana avlar getirir, harika. Tüyüne dahi zarar vermez. Bu sana avlar getirir, harika. Bununla ümle aleme övünürsün, cümle alem senin kolundaki doğana bakar. Ava çıkan padişahın kolundaki doğana bakarlar. Padişaha değil. Avlanan padişahtır ama avı getiren doğandır. Doğan ne kadar kıymetli ise o kadar iyi av getiririr. Hiç kimse, doğan avlandı demez. Ya? Padişah av partisi düzenledi, ava çıktı, kolunda bir doğan vardı ki bakmaya kıyamazsın. Padişah doğanı olursan, süslerler seni. Çıngıraklara bezerler seni. Kanat vuruşun ayrı güzel olur. Uçuşun ayrı tatlı olur. Konuşun, ayrı güzellikte olur. O zaman bir yerden göçmek ne güzel, bir yere konmak ne güzel dersin. Her gün konar göçersin, her gün ayrı bir aleme gösterir seni, her gün ayrı bir alemde avlandırır seni. Sen padişah doğanısın, semalarda dolaşırsın. Padişah doğanısın. Padişahın mülkü sana helal olur. Padişah doğanısın sen ne tarafa uçuyorsun diye kimse sormaz sana. Sen sabırlı ol. Hekimin tavsiyelerine uy, hekimin terbiyesine uy. Doğan ol da padişahın koluna kon, bekle sabret ve dinle. Hekimi dinle, dinle ki kanatsız tüysüz kedilere yem olma.!

'Sırrın gönülde kaldıkça, dileğin daha da tez meydana gelir dedi.' Demek ki sırrı gönülde tutmak gerek. Sırrı gönülde tutarsan, dileğin tez olur. Sırrı gönülde tutmaz, diline vurur, sabahtan akşama kadar lak lak lak lak lak herkese sırrı anlatırsan, (hiç benim evimde hazine var diyeni, duydunuz mu?) bir günde hırsızlar helak ederler orayı. Bir fısıltı duyulsa, filanca mezarda hazine varmış denilse, mezarı yıkarlar öyle değil mi?Sen sırrı tut. Sırrı tut! Gönlünde tutmazsan hazineni bırakmazlar seni. Allah muhafaza eylesin.

El-fatiha maas selavat.

https://www.youtube.com/watch?v=89iUJFs238s&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=30

MESNEVİ-İ ŞERİF 176-179. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Tohum yerde gizlenir de o gizlenmesi bağın bahçenin yeşermesine sebep olur"

Hani en son, sırrı içinde tutmaktan bahsettiydik. Orada kaldıydık değil mi? Sırrın gönülde kaldıkça, dileğin daha da tez meydana gelir dediydik.

"Peygamber, sırrını gizleyen dedi, tez muradına erişir, dileğine eş olur. Tohum yerde gizlenir de o gizlenmesi, bağın bahçenin yeşermesine sebep olur.

Altınla gümüş gizli olmasaydı, madenin içinde nerden gelişirdi? O hekimin söz verişleri, lütfedişleri, o hastayı korkudan emin etti."

Hz. Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretleri, mesnevisinde zaman zaman bir ayeti kerimeden iki kelime, üç kelime alıp oraya atıfta bulunur. Zaman zaman bir hadis i şerife atıfta bulunur. Konuyla alakalı bir kelime, iki kelime, üç kelimesini hadisi şerifin içerisinden cımbızda çeker, ayeti kerimenin içerisinden cımbızla çeker. O hakikat ilmine vakıftır çünkü. Hakikat ilmine vakıf olduğunda, ehli sufînin kendince tarzıdır, ayet i kerimenin içerisinden bir kelimeyi, iki kelimeyi cımbızla çekerler.

Hz. Mevlana Celaleddin-i Rumi hazretleri de cımbızla çekiyor.

"Peygamber sırrını gizleyen dedi, tez muradına erişir."

Demek ki sırrını gizlersen, murada tez erişirsin. Derler ya gidecek olduğun yolu söyleme. Düşmanlar yolunu keser. Sen paranı pulunu çok konuşma. Hırsızlar yolunu keser. Sende kıymetli bir şey varsa, olur olmaz yerde o kıymetli şeyini gösterme. Haramiler gelir senden onu almaya çalışır. Hani güzeli örterler ya fitne çıkmasın diyerek, talibi çok olur. Güzel kadınlar

örtünürler. İnsanın gizli hazinesi olursa, onu saklar. Kilitleyecek yer arar. Aman hiç kimse görmesin der onu örter. Sende de bir hazine varsa, sen örtersin saklarsın onu. Sen de bir şey kıymetliyse, onu muhafaza edersin. Kıymetli muhafaza edilir, korunur. Bir şıp şıp terliktir, adam cimri değilse kapının önünde bırakır onu. Ne olacak ki bir lira iki lira tanesi. Kıymetli bir ayakkabı ise içeriye alır, ayakkabılığa koyar. Camilerde görürsünüz kilitli ayakkabılıklar vardır. Ben görürüm camide, adam gelir ayakkabısını oraya koyar kitler. Bir de cebine koyar kilidi. O kıymetli onun için. Adam alelade bir terlik giyiyorsa, caminin önünde bırakır, birisi de giyer gider zaten onu. Kıymetsiz çünkü o. Kıymetsiz bir şeyse, kapının önünde durur. Gelen giden alır onu. Hiç siz iyi bir koltuğu kapının önüne bırakanı gördünüz mü? Ama adam iyi bir koltuk alırsa, eski koltuğunu kapının önüne bırakır. Birisi alsın gitsin, hurdacılar diye. Hurda, işe yaramayan şeyler örtünmeye, saklanmaya, muhafaza edilmeye, korunmaya, sır tutunmaya ihtiyacı yoktur. Orada dışarıda tutuluverir.

Sır tutmak için, sırdaş gerek. Sırrını muhafaza edene sırdaş denir. Bir kimse sırrı muhafaza etmiyorsa, iyi sûfilerden olmaz. Bir kimse bir kardeşinin, bir arkadaşının sırrını koruyamıyorsa, o iyi dost iyi arkadaş değildir. Bazen küçük bir şey söylersin. O küçük söylediğin şeyi, ertesi gün dinlersin başka yerden. Kime söylemiştin, x kimseye. Bil ki o sır saklamıyor. Senden lafı alıp götürüp başkalarına götürüyor. Senden lafı başkasına götüren kimse nemmamdır. Laf gezdiren kimse! Laf gezdiren kimse, İbn i Mübareğe göre annesi babası belli olsa da damgalanmış onun bunun çocuklarıdır der. Sırrı muhafaza eden ise sırdaştır. Birisinin sırrını muhafaza et. Birisinin sırrını koru. Birisi sana güvenmiş, inanmış. Onu muhafaza et kendinde. Birisi sana bir hal arz etmiş. Sende kalsın o. Umuma aitse o, sen onu umuma ait olan analizi söyle.

Ne yaptı Huzeyfetül Yamani, münafıkların listesi kendisinde vardı. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri eğildi, onun kulağına bir şeyler söyledi. Sır verdi ve o ölünceye kadar Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, filanca için münafık dedi demedi. Velilerin de böyle sırları vardır, analizleri vardır. Emin gördüğü inandığı bir kimseye bir ince not düşer. O ince notu, o bir başkasına anlatıyorsa, özel notu, o sırdaş değildir. O iyi sufi değildir. O temiz ahlaklı değildir. O şeyhe ram olmuş bir kimse değildir. O şeyhin sırrını başkasına anlatıyorsa, o nemmamdır. O gidip hemen üstadla helalleşip, tövbeleşip tekrar ahid yenikemesi gerekir. Çünkü hata etmiş. Neden üstatlar bunları söylerler? Üstad yol öğretmek için ona söyler. Der ki yirmi gün sonra böyle olacak. O bir yoldur, bekler onu Sûfi. Yirmi gün sonra, iki ay sonra, üç ay sonra, on ay sonra o tecelli eder. Onun

için bir sırdır o. Der ki böyle bir yol varmış demek ki. Böyle bir şey varmış, böyle bir şey böyle bir şeyin hükmü varmış. Ha demek ki bu sırdı.

İşte kim sırrı saklarsa, murada erer. Üstâdın sırrını saklayan, Allah'ın sırrını saklayan, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sırrını saklayan, gönlündeki sırrını saklayan, murada erişir. Ama sır saklamayan nemruttur. Sır saklamayan haindir. Sır saklamayan vefasızdır. Sır saklamayan çürük tohumdur. O meyve vermez, o ağaç olmaz. Sır saklamayan o basittir. Kimisi sır saklamayı dille söylemek zanneder. İma etsen dahi sırrını ifşa etmişsindir sen. Anlatsan dahi, anlatmasan dahi çünkü anlatmanın şekilleri vardır. Kaş kaldırmak dahi bir şekildir. Bir göz süzmek dahi, bir şekildir veya böyle bir bıyık altından tebessüm etmek dahi bir şekildir. Anlatır o kimse. Sadece anlatmak dil ile olmaz. O yüzden sufilik, yüz yüzedir. Göz gözedir. Sûfilik karşı karşıyadır. Diz dizedir. Ben, üstâdımın, benim yüzüme söylediklerini kaale almışımdır. Bana telefonda bir şey söyler. Emredersiniz efendim derim fırsatı nı bulurum. Bir gün iki gün sonra giderim. Efendim bana böyle böyle demiştiniz. Ben onun mimiğinden onun çünkü halini yakalarım. Mimik anlatır, göz anlatır. Sadece dil anlatmaz. El kol anlatır. Hani bugünkü dilde vücut dili diyorlar ya. Sûfilikte o vardır. Bir şeyi böyle kaşı çatık anlatmak vardır, tebessüm ederek anlatmak vardır, ciddiyet vardır. Oturuşta dahi o kimsenin o meseleye vermiş olduğu değer çıkar meydana.

Sır saklanmak içindir. İfşa edilmek için değil. Sır içte tutmak içindir, anlatılmak için değil. Anlatan, ifşa eden, kaybeder. Allah imtihan eder insanı. Şeyhin dilinden küçücük bir şey sana gelir. Allah'ın imtihanıdır o. Bazen şeyh dahi, bunu neden söyledim der. İmtihandır o. Hem şeyhin imtihanıdır, hem dervişin imtihanıdır. Sırrı saklamak gerekir. Saklamayan kaybeder, ifşa eden kaybeder, laf dolaştıran kaybeder. Senin içinde bir niyet varsa, o niyetinde sabit kal. Hakkaniyetini dahi ifşa etme. Samimiyetini dahi sabit tut içinde. Her ifşaattan zarar görürsün. Sır, saklanmak gerekir. Saklamak gerekir. Gördün, bekle yanlış görmüş olabilirsin. Dillendirme, sır yap. Duydun, bekle yanlış duyabilirsin. Bir daha teyit ettir. Eksik duyabilirsin. Bir daha teyit ettir. Yanlış görmüş olabilirsin. Bir daha teyit et. Sana farklı söylenmiştir. Teyit et. Duyduklarınızı söylemeniz, size yalan olarak yeter. Duyduğunu söyleme bekle. Bir mimik her şeyi ifade eder. O zaman sır saklamak gerek. Sırrı saklayan, makbuldür. Sırrı saklayan, kemale erer. Eksikliği örten kemale erer. Eksikliği kapatan, kemale erer. Eksikliği ifşa eden, batar. Eksikliği yapan, batmaz. Eksikliği ifşa eden batar. İçki içen batmaz. Onun içki içtiğini yayan batar. İçki içen, 'Yarabbi' der döner geri. Öbürkü yaptığınla kalır başbaşa. Hata işleyen batmaz. Hatayı ifşa eden, dolaştıran batar.

Eksik noksanlık davranan batmaz. O sırrı içinde tutmayıp ifşa eden batar. Sır, sadece birisinin gelip de senin kulağına söylediği değildir. Bu alemi sen sır bil. Gördüklerini sır bil. Duyduklarını sır bil. Yaşadıklarını sır bil. Bekle, anlatacağın zamana kadar. Ne zaman anlat dediler, o zaman anlatırsın. Yine insanların sırrını anlatamazsın. Şahıs söylemezsin. Şöyle bir olay oldu dersin. Bekle pişir içinde, onu içinde olgunlaştır, kemale erdir.

Bak altın bir günde kemale ermiyor. Diyor ki altın ve gümüş gizli olmasaydı, madenin içinde nereden gelişirdi. Eğer o olgunlaşmasaydı, meydana çıksaydı, insanlar onu olgunlaşmadan alıp eritmeye çalışırdı. Cenab ı Hak onu toprağın içinde sakladı, gizledi. Kayaların içerisinde sakladı gizledi. Kayaların içerisinde onu olgunlaştırdı. Sır haline getirdi. Bütün insanlar o sırra doğru koştu. Herkes altın toplamak için, altın madeni için uğraşıyor. Kolay para, kıymetli ama Cenabı Hak onu toprağın içerisinde sakladı, gizledi. Bak kömür madenleri var milyon milyar tonlarca. Türkiye'nin altı kömür madeni. Anadolu'nun ve o yukarı mezopotamyanın altı maden dolu. Kıyamete kadar bu ülkede, bu ülkeyi zengin ve refah edecek maden dolu. Yukarı Mezopotamya bölgesinde Anadolu'da dahil, Anadolu'da dahil burası eski Şam bölgesidir. Bu bölgenin altı, kıyamete kadar, bu memleketi, bu memleketin insanlarının torunlarının torunlarının torunlarını bırakın, bütün dünya insanlığını besleyecek bakacak maden dolu. Maden dolu, maden. Biz yeraltı zenginliğinin üzerinde yaşayan fukara milletleriz. Fukara milletleriz. Yer altında daha tespit edemedikleri, bulamadıkları, adını dahi bilmedikleri, o kadar enerji, o kadar maden, o kadar Cenabı Hakk'ın yarattığı nimet var ki adını dahi bilmiyorlar. Adını dahi tespit edemiyorlar. Küçücük böyle tırnağımın yarısının yarısının yarısı kadar bir maden ülkenin on günlük yirmi günlük enerjisini, elektriğini sağlayacak maden var Türkiye'de. Tırnağımın, serçe tırnağımın dörtte birinden fazla, böyle mikroskop gibi bir şeyler alıp koyuyorlar. Bu kadar bir şey, mikroskop gibi bir şey, böyle cımbız bile değil, mikroskop, küçücük bir şey, bir maden. Alıp koyuyor onu böyle bir fanus gibi bir şeyin içerisine, Türkiye'nin işte bir aylık enerji ihtiyacını karşılayacak bir şey. Bulunacak böyle bir şey. Bulunacak, bulunacak!

Bildiğiniz böyle ağaç gibi olacak ağaç, bildiğiniz ağaç. Bu, bu topraklarda yetişecek bunlar. Böyle ağaç gibi bir dalından domates, bir dalından salatalık, bir dalından patlıcan, bir dalından erik, bir dalından incir bir dalından kestane bir dalından evet yaz kış bütün meyve hepsi de bir ağaçtan toplayacak. Var! Öyle yağmura mağmura suya muya ihtiyaç olmayacak böyle getirecek şırınga. Elde, damara şırınga batırılıyor ya, böyle ağaca şırınga edilecek, cıt bir damla. Bütün ağaca yetecek hepsi. Daha diyeceğiniz ki ya bu cennet mi? Evet onun gibi bir şey, sır sır! Bunu kafir cinliler, kafir cinliler bunları

Ruslara Amerikalılara söylüyor. Bununla alakalı Rusya'da, Amerika'da, İsrail'de, kurulmuş hususi, hususi kurulmuş, bunlarla uğraşan, bunlarla uğraşan, bunlarla iştigal eden hususi insanlar var. Kafir cümlelerle irtibat kuruyor, nerede ne var onları öğrenmeye çalışıyorlar. Siz zannediyorsunuz ki veliyullahların işi sadece din anlatmak. Allah'ın sırrını saklamak, gizlemek! Uğraşıyorlar. O kafir cinlilerle, müslümanların arasında cinli taifesini kullanıp onların kafalarını, akıllarını yok etmek isteyenler var. Cinni taifesinin saldırısına maruz bırakıyorlar insanları. Mü'minler bundan emin olacaklar.

İşte sır altın ve gümüş toprağın içerisinde saklı olmasaydı olgunlaşmazdı. Küçük çocuk, erik canı ister. Eriğin olgunlaşmasını bekler mi? Yok. Kapının önünde bir erik ağacı düşünün. Daha olgunlaşmadan, olgunlaşmadan, çocuklar eriği sıyırıp atarlar. Öyle yapmazlar mı? Çocuklar olmadı taş atarlar değil mi, eriğin dalını, budağını da kırarlar. Neden? Çocuk için o erik kıymetlidir. Olgunlaşmadan yiyecek. Benim anneannemin evinde, onların çocukluğundan kalma bir dut ağacı vardı. Nasıl söyleyeyim, bu tekke kadar, Hacı Mehmet, bu tekke kadar var mıydı dalları, budakları? Vardı. Değil mi, yani çardak onun altındaydı. Dışarıda vardı değil mi bu tekke kadar vardı herhalde değil mi, vardı. Bir dut ağacı düşünün, bu tekkenin yeri kadar dalları, budakları. Altında çardak. Yaz geldi mi dedem çardakta yatıyor kalkıyor şehrin içerisinde, eski Bayındır'da. Şeyin, yastığın altı, kasatura, bıçak, satır, tabanca, tüfek ne varsa şeyin altında. Ne o? Yastığın altında. Oradan geçecek olan bir kimse, bin bir sefer öksürmesi lazım. Dedem çünkü görmedi, patlatır. Öksürecek, öksürecek, öksürecek, öksürünceye kadar, orada bahçenin duvarının dibinde, köşesinde, duracak.

Ses gelirse geçecek, öbür türlü dolaşacak ya, yol uzayacak. Dedem canı isterse kim o? Mehmet emmi, ben filanca. Kendini tanıtacak. Tamam, geç! Yoksa güüüm diye çakarpatlamazın patladığını görür adam. Dut böyle ya, çocuk daha olgunlaşmadan gelip yemeğe çalışırlar. Anneannem çocuklara der, evladım olmadı daha çocuğum gidin ama çocuk aklı, olgunlaşmadan aşağı indirecek. Sır, saklanmak ister. Çocuk olgunlaşmayanı düşürür aşağıya ama o erik ağacı bahçenin içinde olursa, bahçe sahibi onu muhafaza eder. Bahçe sahibi, onu korur. Der ki daha olgunlaşmadı, bekleyin. Oraya kimse koyun katamaz. Oraya kimse, aaa erik ağacından bir tane düşürelim diyemez. Bahçenin sahibi orada. Dedem orada öhö dediği zaman duruyor ortalık. Bahçenin sahibi yoksa, olgunlaşmadan eriklerin sıyrıldığını görürsünüz. Erikler sıyrılmakla da kalmaz, dalının budağının da kırıldığını görürsünüz. Bir dahaki seneye meyve vermediğini görürsünüz. Çünkü dal budak kırılır. Bir zeytinliğin sahibi yoksa, zeytinliği ayrık otları sarar. Deliceler sarar.

Aşılı zeytin, delicenin altında boğulur, kalır. Oysa aşılıdır o zeytin ama deliceler sarar onu. Delice hızla büyür. Çünkü şeytani şeyler hızlı büyür.

Şeytani duygular hızla büyür insanda. Şeytani vesvese, hızla her tarafı sarar. Şeytana müsaade edildi mi ortalığı deliceler sarar. Delice de meyve verir, acıdır meyvesi. Delice zeytinden sofralık zeytin olmaz. Delice zeytinden yağ da düzgün olmaz. Asidi yüksek olur, yakar adamın boğazını. Delice zeytinden bir tek sabunluk olur, o dahi acıdır. Gözüne kaçsa, gözünü acıtır senin. Şifa bulmaz insan ondan. Bizde delice zeytini yağhanede sıkma olarak bırakılır. Yağhaneciye verirler onu. Yağhaneci onu sıkar, yağını alır. Kaç kilo yağ çıktı, on kilo. Senin sıkma parandan düşer. Kime satar onu? Anlamayanlara satar. Hacı Mehmet'in babası dayım gider, zeytini ilk tırnağına damlatır, bakar. Olmadı içer. Siz zeytinyağını içmezsiniz. Bizim orda zeytin alacak olan hemen bardağın dibinden bir şey içer, fincanın dibinden bir içer. Bakar nefasetine, kokusuna bakar. O yağın acılığına bakar, asidine bakar. Haa derki kendi kendine hiç gerek yok ağız tadına uygun. Bizde sıfır asit yoktur. Yemez kimse sıfır asit. Sıfır asit yağ, yağ değildir. Kokusu yok, rengi yok, hiçbir şeysi yok, posası yok, süzülmüş, süzülmüş, süzülmüş, herşeyi gitmiş. Nefasetsiz o. Bize nefaseti olacak biraz. Kokusu zeytin kokusu olacak. Rengi zeytinyağı olacak. Altın sarısı değil, yeşile kaçacak biraz. Biz aldığımızda onun tadını alacağız. Pırıl pırıl, bes berrak. Yok kardeşim öyle, öyle değil. O inceden zeytinin kokusunu, zeytinin rengini alacak o. Bu aşılı, güzel bakılan bahçenin, güneş gören bahçenin yağı makbuldür. Pussa, güneş görmemişse pişmemiştir o zeytin. Onun yağı düzgün değildir. O biraz kırağa çalacak. Biraz güneş vuracak o bahçeye. Onun yolu pişkindir.

Dervişin dehası öyledir. Biraz güneş çarpacak onu. Biraz kırağı çarpacak onu. Biraz susuz kalacak o. Biraz süzülecek o. Etrafındaki deliceler alınacak, güzelce dibi çapalanacak onun, güzelce dibine gübrelenecek o. Zamanı geldiğinde aralanacak, budanacak. Meyvacılar beni iyi anlar. Ondan sonra o çiçekler de ayıklanacak. Çok çiçek tutar, asıdır o. Ası olan ağaç çok çiçek tular. Ası olan kovan, çok arı toplar. Habire oğul verir. O asıdır, çalışkandır orası. Onların çiçeklerini yolarsınız, koparırsınız. Neden? Ağaç çok otu olan çiçeği kaldırmaz, meyveyi kaldırmaz. Elek çalışır. Herkes derviş olmaz. Olsaydı, her sohbeti dinleyen derviş olsaydı, burada size yer kalmazdı. O diyecek o hoca sert, bana uygun değil, öbürkü diyecek ki ya bırak deli dembelek konuşuyor. Öbürkü diyecek ki ulan ne kadar arabası olduğunu o bilmiyormuş, öbürkü diyecek ki ne kadar parası olduğunu bilmiyormuş. Birileri teneke çalacak, birileri de o tenekeden dolayı ürkecek gidecek. Kargayı tenekelerle ürkütürsün. Doğanı, teneke ile ürkütemezsin. Kargaya iki teneke çal, iki tane iskelet koy oraya ürktü gitti. Her tekkenin bir teneke

çalıcısı vardır. Kargalar uçsun diye. Her tekkenin bir iskeletoru, bir kuru kafası vardır. Gelirken o görür kuru kafayı kaçar gider. Ürkütücüleri vardır. Neden? Gizli orası, saklı. Saklı gizli! Olgunlaşacak, olgunlaşacak, pişecek.

"İşte o hekimin söz verişleri, lütfedişleri o hastayı korkudan emin etti."

O hekim, öyle konuşacak. Öyle söz verecek. Öyle anlatacak. Hasta ehil ise kalbi mutmain olacak, gönlü hoş olacak. Diyecek ki tamam, şimdi aradığımı buldum. Burası! Şimdi beni iyi edecek olan hekimi buldum, burası diyecek. Teslim olacak, kalacak. Her söz veren kimsenin sözüne güvenilmez. Ama öyle söz verişler vardır. O, sözün canı gibidir. O sözün ruhu gibidir. Öyle bir söz veriş olunca, insan orada kalır. Allah bizi onlardan eylesin. Amin. 180. beyitten devam edeceğiz.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=MY5xeAsmMyM

MESNEVİ-İ ŞERİF 180-185. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Gerçek söz verişleri gönül kabullenir. Geçici söz verişler ise insanı tasalandırır. Büyüklerin söz verişleri yürüyüpduran bir definedir. Ehil olmayanların söz ver işleri ise akıp giden bir zahmettir, bir eziyettir."

Demek ki herkes söz verir. Söz verirken gönüller, kalpler gerçekten, gerçek bir kimse sözünün eri olan, sözünü tutacak olan bir kimsenin sözünü gönlü kabullenir. O söze güven duyar, o söze inanır. Çünkü o kimse emin insandır. Emin insanların vermiş oldukları sözleri gönüller kabullenir. O çünkü emindir çünkü. Eminlik, Allah'ın sıfatlarından bir sıfattır. Bütün peygamberler, emin insanlardır ve islam aleminin en önemli özelliği eminliktir. Siz malınızın talan olmayacağına emin olursunuz islam topraklarında. Mesela Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin zamanında gayrimüslim bir kervan gelir. O kervan konaklayacaktır orada. Kervan bütün yükünü orada getirir kondurur. O yükün etrafında o kervanın o malların etrafında Hz. Ömer efendimiz sabaha kadar nöbet tutar ve o kervan sahiplerinden birisinin çocuğu uyanıp baktığında emirel müminin kervanın başındadır, nöbettedir ve babasına der ki baba sabaha kadar nöbet tuttu emirel müminin ve oradan kervan komple müslüman olur. Çünkü islam dünyasında eminlik orta yerdedir. Bu medeniyettir. Medeniyet para ile kurulmaz. Medeniyet ahlakla kurulur.

İşte öyle bir eminlik oluşturursunuz ki ve ahir zamanda kıyametten önce, islam dünyası yeniden islam medeniyetini tesis edecek ve dünyanın bir ucundan bir ucuna bir kadın yayan tek başına yürüyecek. Onun örtüsünün bir tek noktasına leke gelmeyecek. Emin belde olacak. Hicaz için emin

belde denilir. Mesela bir kimse, bir suç işlese Hicaz bölgesine gitse Hicaz bölgesi emindir. Orada o kimseye siz bir ceza veremezsiniz. Hicaz bölgesinden çıktığı anda cezalandırırsınız. Örnek. Emin beldedir. Oraya gitseniz, siz canınızdan emin olacaksınız. Hicaz bölgesinde daha önceleri hicaz'da Beytullah'ın içerisinde katliam olması da ahir zaman işareti. Hicaz bölgesinde, Mekke'nin içerisinde Kabe'nin içerisinde katliam olacağını Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, bize öncesinden bildirmiş. Kana akıtılacağını ve orada kan akıtıldı. Orada kan akıtıldığı için ahir zamanın son diliminin başlamış olduğu görüldü. Demek ki eminlik kalmadı. Şu anda Hicaz bölgesinde de eminlik kalmadı. Bu da ahir zaman alameti ve başka bir hadis-i şerifte diyor ki öyle güvenilir emin insanlar eksilirlerki bir bölgede bir beldede derler ki filanca kimse, emin insan. Oradaki insanlar emin değil. Ya? Filanca kimse emin bir tek.

İşte böyle emin, güvenilir, gerçekten ağzından söz çıktığında yerine getiren. Hani bizde derler ya ağzından çıkar söz diye. Ağzından söz çıkan, gerçek makbul, mümin gerçekten saygılı, seviyeli, kemal ehli insanlar, bir şeye söz verirlerse gönüller onu kabullenir. Gönül onu kabul eder. Gönül ona inanır. Gönül ona teslim olur. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ya, Ey Kureyşliler! Ben şu tepenin arkasından size bir düşman geliyor, bir ordu geliyor, sizi katledecek desem inanır mısınız? Evet inanırız diyorlar. Müşrikler, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin eminliğine bu kadar inanıyorlar. Müşrik, müşrik! Ama onun eminliğine inanıyorlar. Hz Mevlana diyor ki işte gerçek söz verişleri, gönüller kabul eder. Bir gönül taşlaşmadıysa, bir gönül mühürlenmediyse, bir gönül mühürlenmediyse, bir gönül taştan kesilmedi ise bir gönül çelikten erimesi mümkün olmayan madenlerden teşekkül etmediyse yani bir böyle kapı aralanması mümkün değilse, küfür ehli ise küfrü inadı ise bu farklı bir şey. Ama öbür türlü gönül kabul eder o gerçek söz verişi. O zaman birisine söz verdiğimizde, karşımızdaki inanmıyorsa, bu karşımızdaki kimsenin suçu değildir. Bizim suçumuzdur. İslam yemini kabul etmez. Niçin? İslam inanışın üzerinedir, güvenin üzerinedir, karşıdaki kimsenin söz verişini kabullenir. O yüzden yemine davet etmez onu. Yemine davet etmek demek senin söylediğine inanmıyorum, sen yalancı birisisin demek.

Sen doğru konuşmuyorsun demek. Sizi birisi yemine davet ediyorsa, bilin ki sizi yalancı görüyor, size güvenmiyor, size inanmıyor. Hakkı mı o kimsenin? Hakkı. Burdaki kabahat kimin? Bizim! Biz söz verdiğimizde, karşıdaki kimse bizim sözümüzü kale almıyorsa, kabahat bizdedir birinci derecede. Bizim söz verişimiz, demek ki doğru bir söz veriş değil. Biz doğru bir insan değiliz. Emin bir insan değiliz. Eğer siz konuştuğunuzda eşiniz inanmıyorsa,

konuştuğunuzda çocuğunuz inanmıyorsa konuştuğunuzda alışveriş ettiğiniz kimse inanmıyorsa, konuştuğunuzda komşunuz inanmıyorsa, söz verdiğinizde etrafınızdaki insanlar kim olursa olsun, sizin sözünüzü, sizin sözünüzü kaale almıyorsa, birinci derecede suç sözü verendedir. İkinci derecede, o kimsenin gönlündedir ama biz ondan sorumlu değiliz. Bizim sorumlu olduğumuz kendimiz. O zaman biz, emin insan olalım. Biz bir söz verdiğimizde, sözümüzü yerine getirelim. Herkes bilsin ki onun ağzından bir söz çıkarsa, sözünü yerine getiririr. Herkes bilsin ki o konuşursa havaya konuşmaz. Herkes bilsin ki yapacağım dediğinde yapar doğru olan bir şeyi. Herkes bilsin ki yapmam dediğinde yapmaz. Bilsin onu herkes. Emin insan olun. Güvenli insan olun. Bir kimse size eşine güvenmeli. Bir kimse çocuğunu güvenmeli. Bir kimse parasını güvenmeli. Bir kimse malını mülkünü size güvenmeli. Siz emin insan olmalısınız. Bunlar müminliğin temel esaslarıdır. Bizde öyle bir tabir vardır. Kız ver dul al geri derler. Bayındır'da konuşurlar bunu böyle veya altın ver, gümüş olarak geri al derler, altın ver bakır olarak geri al derler. Demek ki o kimse emin insan değil! Hatta derler ki ondan yumurta aldığında kıracan, bakacan sarısı duruyor mu diye derler. Meşhurdur ya, demek ki güven yok o kimsede, eminlik yok. Sufi, emin insandır. Sufi, güven veren insandır. Sufi, sözünde özünde insandır. Sufi, dili ile gözüyle eliyle ayağıyla varlığıyla eminlik verir. O kimseye herkes güvenir, o kimseye herkes inanır, o kimseye herkes verdiği sözü kale alır. Bu ne ile mümkün? Bu güzel ahlakla mümkün.

Kıymetli dostlar, çok zenginliğin içerisinde dolaşabilirsiniz. Sizin ülkeniz çok zengin olabilir, sizin topraklarınız çok zengin olabilir, sizin mal varlıklarınız çok çok olabilir, hatta bugünki dilde sizin gayri safi milli hasılanız dünyanın birincisine çıkabilir. Sizden daha zengin bir ülke yoktur. Amerika'dan daha zengin bir ülke yok, öyle deniliyor ya şimdi elektrik kesilmesine bağlı. Bir dakikalık elektrik kesintisinde, milyarlarca dolar talan oluyor. Elektrikler kesildiği anda herkes barbarlık yüzünü meydana çıkarıyor. Bütün vitrinleri indiriyorlar aşağı. Vitrinlerde ne varsa alıyorlar. Elektrikler geliyor, vitrinler boşalmış, her taraf kırılmış dökülmüş, talan edilmiş. Barbar! Fransa'da bir olaylar oldu, onca dükkanlar talan edildi, onca arabalar yakıldı yıkıldı. Hani medeniyet vardı batıda? Barbar! Hani demokrasinin eşiğiydi. Barbar! İçerisinde barbar büyütüyor. Talan ediyorlar ortalığı. Aynı şekilde İngiltere'de oldu, aynı şekilde İspanya'da oldu, bunu devletleri idare edenler, bunları görüyor. Görmek zorunda. Aynı şekilde Türkiye'de oldu. Bunu siyaset yaptığımı zannediyorlar. Buradan bir grup bir kitle, buradan yürürken eğer ki dükkanları talan ediyorsa, evlere rahatsızlık veriyorsa biz barbarız. Biz hayvandan aşağı bir mahlukuz. Kendimiz için de söylüyorum.

Programlara gidiyoruz davet ediliyoruz. Oradan masadan izinsiz siz bir tane ekmek yiyorsanız, haramdır o. Bir lokma, bir tane zeytin alsanız haramdır. Yok! Bu medeniyettir. Güzel ahlaktır medeniyet.

Medeniyet, güzel ahlaktır. İnsanlık, güzel ahlaktır. Din, güzel ahlaktır. Güzel ahlak! Peygamberler güzel ahlakı anlatmak, öğretmek için gönderildiler. Kur'an bize güzel ahlakı anlatır. Kur'an bize edebi anlatır. Kur'an eskilerden, eski peygamberlerden örnek verirken bize edep öğretir. Hadis i şerifler, bize edep öğretir, ince ahlak öğretir bize. Bize medeniyetin ince noktalarını söyler. İslam dünyasında, güvensizlik söz konusu değildir. Güvene dayalıdır. Şüphelinin üzerine kurulu değildir islam. Güvenin üzerine dayalıdır. Siz, kendinizin olana dahi, el süremezsiniz. Bu, nefis terbiyesidir. Kadın, bir noktada kadında erkekler birbirlerinindir. Ama siz kadına oruç zamanında dokunamazsınız. Siz, benim kadınım deyip dokunamazsınız. Dokunursanız atmışbir gün tutarsınız. Siz kadınların muayyen zamanlarında, cinsel ilişkiye giremezsiniz, benim kadınım deyip giremezsiniz.

Sizi edebe davet eder. Sizi terbiyeye davet eder. Sizi nefis terbiyesine davet eder. Sen sadece meseleye cinsellik açısından bakamazsın kadına. Bu, müthiş bir terbiyedir. Bu medeniyettir. Museviler, önceden muayyen zamana gelen kadınları evlerinden götürürler, çölde yaşatırlardı. Bir kısmı, odasını ayırırdı. Bizde yoktur. Hz Muhammed sallallahü ve sellem hazretleri, Medine'de bunu yasaklamıştır. Böyle bir şey yoktur, medeniyettir çünkü bu. O zaman islam, medeniyet kurar. Medeniyet kurar! O medeniyetin temel unsurlarından birisi güvendir. Bu tekkede herkes güven altında olmalı. Benim bangır bangır bağırdığım budur burada. Bu tekkeye giren herkesin namus emniyeti, can emniyeti, mal emniyeti, din emniyeti burada eminlik altında, güven altında kalmalıdır. Burada hiçbir kadına birisi şehvet gözüyle bakmamalıdır. Burada hiçbir bayan kardeşi, kimse rahatsız etmemelidir. Ne kıyafetinden ne de herhangi bir halinden dolayı, rahatsız edemezsiniz. Buranın bir kuralı vardır. Herkes o kurala uyar. Buranın kuralı eminlik içindir. Güven içerisinde herkes gelip burada ibadetini yapabilmeli. Herkes gelip sohbetini dinlemeli. Herkes semayı izlemeli, zikretmeli ve gitmeli. Burası güven, eminlik bir yer olmalı.

Camiler, emin bölge olmalı. Camiye girdiğinizde, emin yerdesinizdir. Güven çalışır orada. Orada sizin paranız çalınmamalı, orada sizin ayakkabınız çalınmamalı, orada sizin herhangi bir şeyinize laf söylenilmemeli. Emin, güven alanı olmalı. Bunu arttırmalıyız. Bu sadece tekke güven altında olması gerekmez. Daha da bunu çoğaltmalıyız. Sokaklarımız güven, sokakları olmalı. Sokağımızda bir bayan giderken, biz ona yan gözle bakmamalıyız. Biz ona laf atmamalıyız. Biz onu taciz etmemeliyiz. Biz onu

bakışımızla rahatsız etmemeliyiz. İslam topluluğunda böyle bir şeyin olmaması gerekir. Yapanlar hayvan suretindedir. Sireti hayvandır onlar. Sureti insan, sireti hayvan! O yüzden islam hakim olmaz. O yüzden islam yerleşmez. Erkekler, güven vermeli. Kadınlar, güven vermeli. Bir erkek, eşinden şüphelenmemeli. Bir kadın kocasından şüphelenmemeli, güven vermeli. Bir çocuğundan anne baba şüphelenmemeli. Güven içerisinde eyitmeli onları. Çocuklarınızı güvene dayalı eyitin. Evlerinizde güven hakim olsun. Güven hakim olsun. Çocuklarınızın üzerinde güven hakim olsun ve eşiniz size bir şey söylediğinde inanın ona. Güveni hakim etmek için inanın. İsterse aldatsın sizi. Senin sözünü doğru kabul ediyorum. Senin beyanının doğru kabul ediyorum. Senin beyanının üzerine şüphe koymuyorum.Beni aldatıyorsan, Allah'ı aldatıyorsun. Hiç kimse Allah'ı aldatamaz. Ben güvenmekle, Allah'a olan imanımı sergiliyorum. Ben güvenmekle Allah'a olan inancımı gösteriyorum. Ve güveniyorum.Ve benim bu güvenime eğer ki güvensizlikle cevap gelyorsa, Allah seni muhakkak helak edecekttir. Bitti!

İslam topluluğudur, güvenin ve eminliğin üzerine kuruludur, güzel ahlakın üzerine kuruludur. Zenginliğin ve barbarlığın üzerinde değil. Sizler çok zengin olabilirsiniz. Fabrikalar kurabilirsiniz çok güzel lüks villalar yapabilirsiniz. Ama eğer ki ordaki insanlar eğitilmediyse ve oradaki insanlar emin ve güven içerisinde yaşamıyorlarsa ve oradaki insanlarla sizin diyaloğunuz yoksa ve onlar barbar bir şekilde duruyorlarsa sizin zenginliğinizin bir faydası yok. Dünya zenginliğe koşuyor. Ahlakı maneviyatı bırakmış o zenginliğe koşarken, o zenginliğinin arkasından gelen fukara barbarların, o zenginliğin arkasından gelen eğitimsiz barbarların, o zenginlikleri helak edip o zenginlikleri aşağı çökerteceğini görmüyorlar. Dünya cehenneme koşuyor. Kendi cehennemini oluşturuyor. Toplumlar kendi cehennemleri oluşturuyorlar. Siz çok katlı plazalar yapıyorsunuz. Siz çok katlı devasa fabrikalar yapıyorsunuz. Siz çok katlı devasa teknolojiler üretiyorsunuz. Bunları üretirken, bunları yaparken ahlakı ve maneviyatı, paylaşmayı, bölüşmeyi unutuyorsunuz. Hep kazanmayı, hep gütmeyi, hep sömürmeyi düşünüyorsunuz. Bir gün o sömürdüğünüz kitlelerin, o devasa plazaları sizin başınızda yıkacağını düşünmüyorsunuz. Bir gün sizin o devasa fabrikalarınızı, fabrikaların işçilerinin yerle yeksan edeceğini düşünmüyorsunuz.

Siz devasa villalarınızın, devasa köşklerinizin boğazdaki, yerle yeksan olacağını, altüst olmayacağını düşünüyorsunuz. Mal sahibi, mülk sahibi hani bunun ilk sahibi! On bin yıldan beri boğazın kenarında villalar var. Bundan bin yıl önceki villayı gösterebilir mi insanlar bize? Arkadan gelen eğitimsiz insanlar, sizin zorbalıkla ve zulümle yaptıklarınız yerle yeksan ederler. Siz muhakkak o değerler eğitimini vermek zorundasınız. Siz muhakkak

Peygamberi bir ahlak eğitimini vermek zorundasınız. Bunu verirken, bunu verirken kendinizi kenarda tutamazsınız. Ey paranın üzerine oturmuş olan zalimler! Maddiyatın üzerine oturmuş olan hainler! Memleketin bir kısmını fakire fukaraya, fakirliğe fukaralığa götüren hainler! Kazanmış olduğunuz zorba ve zalimliklerden kazanılmış olan paraların bir gün sizin başınıza musallat olacağını bilin.Ve o parayı, o gücü elinde tutaraktan, insanları zorbalıkla yürütemezsiniz, yönetemezsiniz. İşte ihtilaller yapamıyorsunuz şimdi parayla. Yapamıyorsunuz! Bakın bitiyor, geri tepiyor. Siz zorba insanları, siz barbar insanları sokaklara atıyorsunuz, yaktırıyorsunuz, yıkdırıyorsunuz ama bir sonuç alamıyorsunuz. Bitti, bitti! Bakın Mısır'da yapamıyorsunuz. O insanlar kendilerini güddürmüyorlar artık. O insanlar kendilerini güddürmüyorlar artık. Güdülrmüyor, güdülmüyor! Barbarlığınız, zorbalığınız bitiyor. Bitiyor! Herkes için geçerli bu.

Müslüman işadamları için de geçerli. Müslüman iş adamları! Öyle ya ismi onun. Açılımı müslüman iş adamları. Eğer siz dininizi tam anlamıyla yaşamaz, oradaki teşekülü dinin gereklerini, yerine getirmezseniz siz de aldatıyorsunuz insanları. Mümin işadamları, kendinize gelin! Siz de safahata düşmeyin, siz de hemen üç beş kuruşunuz olduğunda lüks villalara konmayın, siz de beş on kuruşunuz olduğunuzda mahallenizi değiştirmeyin. Aynı mahallede kalın. Arabanızı varsın çizsin orada çocuklar. Güzel arabanız çizilsin. Almayıverin o kadar çok lüks araba o mahallede otururken. Tedbirli olun, temkinli olun. Deyin ki ben bu mahallede doğdum, bu mahallede öleceğim. O mahallede ölün. Evinizi değiştirin orada, evinizi güzelleştirin, ihtiyacınıza göre cevap versin. Evinizde elli kişilik yemek verin, yüz kişilik yemek verin. Evinizde yüz kişilik sohbetler yapın. Aynı evde yüz kişilik zikirler yapın. Aynı evde bütün mahalleyi toplayıp, orada mahalle iftarları verin. Evinizde verin. Bakın, o zaman mahallenizdeki çocuklar sizin arabanızı çizmeyecekler. O zaman mahallenizdeki çocuklarınıza, çocuklara harçlık verirseniz siz sabahleyin, o çocuklar sizin arabanızı muhafaza edecek. Annelerine babalarına yoksulluk çekenlere, mahallelerde görür göz etirseniz, anne babalar, çocuklar diyecekler ki ne kadar iyi bir aile, ne kadar hayırhah bir aile, ne kadar cömert bir aile, aman evladım ha, aman onlara dokunma, saygısızlık yapma, aman ona karşı terbiyeni bozma. Bu medeniyet islam medeniyeti.

Sen on kuruş bulur Bademli'ye göçersen, on kuruş bulur bilmem ne evlerine geçersen, on kuruş bulur bilmem ne villalarına göçersen, sen bana islamdan bahsetme Allah rızası için. Sen bahsetme bana, sen bana dini tedrisattan, dini ahkamdan bahsetme. Sen bulunduğun yerde olacaktın. Sen doğduğun mahallede büyüyecektin. Evini genişlet orada, villanı o mahalleye

yap. Villanı o mahalleye yap. Güven ver o mahalleye. O mahallenin dinamiği ol. O mahallenin hayırhahı ol. O mahallenin hizmetçisi ol. O mahallenin sen görünen yüzü ol. Mahalleye bir ihtiyaç var. Sen hallet orada. Yol yapılacak, telefon aç benim mahalle bu, mahallenin yolu olsun de. Muhtarla git görüş. Okula git görüş. Okulu tamir et orada. Okulu tadilat ettir. Okul yönetimi ile görüş orada. Öğretmenlerle görüş. Git öğretmenleri o villana topla, yemek ver, aman bu mahallenin çocuklarına değerler eğitimi verin de. Yoksa o kenar mahalledeki çocuk, bir gün o taşı alıp senin fabrikana atacak. Bir gün o kenar mahalledeki eğitilmeyen çocuk, dini ne olursa olsun, inancı ne olursa olsun, bir gün nefsine uyacak, galeyana gelecek, senin fabrikanın temeline molotof kokteylini atacak. Değerler eğitimi ve müslümanların kendi bulunduğu yerde olması!

Müminler, kendinize gelin! Sefahate dalmayın. Müminler, kendinize gelin! Gösterişe dalmayın. Geddolaşmayın. Nerede toplanıyorlarmış? Vay! Namaz kılanların hepsi de bir villa kurmuşlar! Başınıza yıkılsın. Sabahleyin kalkıp da sabahın dördünde işe gidecek olan bir bayanı hiç görecek misin sen kapının önünde? Sen sabahleyin tiril tiril titreyen, servis bekleyen bir kız çocuğunu görecek misin? Görmeyeceksin. Nereden bileceksin onun halini? Evleneli bir ay olmuş bir kızın, bir kadının sabahleyin titreye titreye servis beklediğini görecek misin? Hayır. Müslümanlar sekülerleşiyorlar, dünyevileşiyorlar. Müslümanlar, farkında değilsiniz. Demek ki içinizde sizin kapitalizme karşı bir istek varmış, bir arzu varmış. Demek ki siz kapitalistler gibi yaşamak istiyormuşsunuz. Demek ki siz, kapitalist sisteme özeniyormuşsunuz. Deniz kenarlarında villalarınız olsun, şehrin geddolaşmış kenarlarında, lüks yerlerinde villalarınız olsun, şehrin herhangi bir yerlerinde gökdelenlerde yaşayın siz, siz kocaman kocaman fabrikalar kurun işçilerin hakkını vermeyin, siz kocaman kocaman işyerleri kurun bunun zekatını vermeyin, siz kocaman kocaman fabrikalar kurarken, imam hatip okullarını düşünmeyin, Kur'an kurslarını düşünmeyin, eğitim verecek olan belgeleri bölgeleri düşünmeyin.

Kendi kendinizi aldatın! Kendi kendinizi kandırın! Bir hesaba bu kadar yüz lira para gönderin, filanca yerde yemekte benden beş milyar deyin, aldatın kendinizi. Bu değil islam. Bu değil! Belki de size ağır şeyler söylüyorum ama sizin için değil bunlar zaten. Biz fukara insanlarız. Biz fukara insanlarız! Ola ki gençler var ya, yarın öbür gün mal mülk sahipleri olursa onlara bir kulak küpesi olsun. Ola ki böyle mal mülk sahipleri size şimdi din ahkamı kesmeye kalkar ya, size kulak küpesi olsun. Sakın özenmeyin onların hayatına. Onların hayatı islam değil. Sakın şöyle şeyler kurgulamayın. Benim şöyle bir evim olsaydı, böyle hizmet ederdim diye. Hizmet her

zaman için var. Paramız yoktu bizim, biz Bayındır'da sufilik yapıyorduk. Yoktu paramız. Ödemiş'te paramız yoktu bizim. Bursa'ya geldiğimizde paramız yoktu bizim. Allah affetsin hala da yok. Cenabı Hakk'a hamdu sena olsun, bir ihtiyacımız yok da. Yoktu. İdealizminizi kaybetmeyin. İllaki para ile hizmet olmaz. Güvene dayalı yaşayın. Güveni tesis edin. Varlığınız yokluğunuz önemli değildir, paranız önemli değildir. Güven tesis edin. Herkes emin olsun sizden. Bilsinler ki siz onun parasına puluna malına mülküne tecavüzde bulunmayacaksınız. Bilsinler ki orada bir kız çocuğuna bir yanlışlıkta bulunulmayacak. Ben bazen derim ya, iğneyi kendine batırcan diye.

Bizim burada sema, mutrip, burada çalışan gençlere, arkadaşlara dedim ki gözünüzü kaydırmayacaksınız. Bazen burada sohbet dinleyen erkeklere de derim. Yukarıda eşin olabilir, yukarıda annen olabilir kaldırma kafanı derim. Rahatsız olurum bundan ben. Neden rahatsız olurum? Ya senin orada eşinin olduğunu kim, nereden bilecek, alnında mı yazıyor. Birisi diyebilir. Sen ne yukarı bakıyorsun kardeşim bayanların yerine? Burasını ben böyle açık bir şekilde yapıyorum niçin biliyor musunuz? Güvene dayalı olsun. İnsanlar nefislerine hükmetsinler. Gözünü kaldırmasın yukarı. Bakmasın yukarda kimseye. Bakmasın bir kadına. Güvene dayalı olsun. Güven! Nefsine burada dur de. Allahı zikret. Yukarıda kadın varsa var. Yukarıdaki kadın ensene bakacak zaten. Senin ensenden bir şey olmaz. Güvene dayalı emin yaşayın. Burada bir kadına bir sıkıntı olmuş olsa vallahi burada kimse kalmaz. Burada hizmet eden arkadaşlara derim ki öyle bir mahrem iş yapıyorsunuz ki siz, aman dikkat edin, aman dikkat edin! Niçin? Bu insanlar aldatılmış, kandırılmış, ütülmüş. Siz kandıran olmayın. Siz üten olmayın. Siz iten olmayın. Siz ona tacizkar bakan olmayın. O emin bir şekilde gelsin burada otursun. Hatta size emretsin. Hatta sizi yerin dibine batırsın. Benim çayımı geç getirdin, neden getirmedin, neden götürmüyorsun desin, hesap sorsun sana. Sen bir şey deme. Sen bir şey söyleme. Güven, hakim olsun. Güven!

Bir bayan, burada bizim ilahi söyleyen bir çocuğa mektup yazmış. O çocuk da o bayana mektup yazmış. O kızın babası geldi, mektubu benim önüme attı. Biz dedi buraya güvenle gidiyoruz dedi. Haklısın dedim. O arkadaşı buradan uzaklaştırdım. Bir müddet sonra geldi o arkadaş benim yanıma. Ya dedi, meseleyi iyice araştırdım dedi. Önce benim kız yazmış dedi. Önemli değil ki dedim ben. Ben biliyordum öyle olduğunu dedim. Bizim arkadaşımızın ona cevap yazması önemliydi dedim. Senin kızın yazması önemli değildi dedim. Nasıl dedi. Bizim arkadaşlarımız, bizim kardeşlerimiz gel dediğinde bir kadın, gitmemesini bilecek dedim. Hadisi şerif var ya, diyor, gecenin karanlığında bir kadın o erkeğe gel dedi de, o kimse Allah'tan korkarım der gitmezse, arşı alanın gölgesinde gölgelenecek diyor.

Bu tekke, arş ı alanın gölgesi. Arş ı alanın gölgesi. Gel dediğinde bakmayacaksın. Gel diyecek. Sen gitmeyeceksin. Bak diyecek. Sen bakmayacaksın. Tutacak elinden, sen tutmayacaksın. Sen güven insanısın. Sen emin insansın. Sen sufisin. Senin yüksek değerlerin var. Sen gözünü arş ı alanın gölgesine dikeceksin. Sen arş ı alanın gölgesindeki nurdan minberlere gözünü diyeceksin. Gözünü oradan ayırmayacaksın. Oraya oturmak için mücadele edeceksin ve kenardan gelen sesleri algılamayacaksın. Sen Allah'a koşan bir koşucusun. O zaman sana herkes gel diyecek. Sen gitmeyeceksin. Sana herkes bak diyecek. Sen bakmayacaksın. Sana herkes sunacak, sen almayacaksın. Sen almayacaksın! Güven vereceksin. O sana kutusuyla para getirecek sen almayacaksın.

Hacı Erkan, en zor zamanımda en sıkıntılı zamanımda bir kutu para getirdi bana, ilk defa söylüyorum. Ayakkabı kutusunun içerisinde para var. Ben ne kadar olduğunu bilmiyorum. Bana getirdi. Abi ne olursun buradan ihtiyacın kadarını al dedi. Helali hoş olsun abi dedi. Bir paraya baktım, kutuya. Bunu konuşmak istemezdim, yıllardan beri içimde duruyor. Bir Hacı Erkan'a baktım, dedim ki Hacı Erkan, Allah senden razı olsun. Teşekkür ederim. Cenab ı Hak sana sayısız, sonsuz versin dedim. Sen almayacaksın. Sen almayacaksın! İyilerin iyilikleri anlatılmalı. Allah ona da nefsini vurdurtmasın inşallah. Yaklaşık belki de onbeş yıl oldu. İyilerin iyilikleri anlatılmalı. Yiğitlerin yiğitlikleri anlatılmalı. Ama sen, elini uzatmayacaksın. Güven vereceksin, güvene dayalı yaşayacaksın. Güvene dayalı! Emin olacaksın. Emin! Diyecekler ki o emin insan. Nefsine uyup benim parama dokunmaz, nefsine uyup benim hanımıma dokunmaz, nefsine uyup benim helalime dokunmaz.

Hz. Mevlana diyor ki oruç der ki diyor, orucu konuşturuyor, oruç der ki bu helali kendisine yasak etti. Harama bir daha döner bakar mı! Helali kendisine yasak etti. Harama döner bakar mı! Harama dönüp bakmayacak. Harama dönüp bakmayacak. Helale bakmayacak. Sufi helale dahi dönüp bakmaz. Onun dünya metası ile işi yoktur. O gözünü arşı alanın gölgesine dikmiştir. Bu dünyayı reddetmek değildir. Bu çalışmayı reddetmek değildir. Bu böyle işte, işini gücünü terk etmek değildir, öyle bir şey algılamayın. Emin olun. Emin! Birisinin elindekine, evindekine, birisinin dükkanındakine gözünüzü dikmediyseniz, emin olursunuz. Emin insanlar olun. Erkekler size gelip insanlara arkadaşlık teklif edebilirler. Bayanlardan size teklif gelebilir. Dönüp bakmayın konuşmayın dahi. Bayanlar, size gelip erkeklerden teklif edebilirler. Dönüp bakmayın, emin olun. Güven verin. Bir erkekle konuşan, iki erkekle de konuşur. Bir bayanla konuşan, ikinci bayanla da konuşur. Birisinin elini tutan, ikincisinin de elini tutar. İkincisinin

elini tutan, üçüncüsünün de elini tutar. Birinin gözüne baygın baygın bakan, ikincinin de gözüne baygın baygın bakar. Emin olun, güven ehli olun.

"İşte, büyüklerin söz verişleriyse (demek ki o gerçek söz verişleri, gönül kabulediyor ya), büyüklerin sözverişi, yürüyüp duran bir definedir."

Büyüklerin söz verişleri ise yürüyüp giden definedir. Yürüyüp giden define nedir bilir misiniz? Karun'un definesidir. Yeryüzünde en büyük define, Karun hazinesidir. Karun, hazinesi ile definesi ile beraber yere batırılmıştır ve o günden itibaren mitolojik bir hikaye vardır. Mitolojik hikaye şudur. Karunun definesi, cinni taifesi tarafından yeryüzünde yer değiştirir boyna. Mitolojik hikaye şudur. Karun'un definesi melekler tarafından yer değiştirir ve Karun'un definesi, Mehdi Ala Resul zamanında, Mehdi zuhur ettiğinde bulacaktır onu. Daha doğrusu, Karun'un definesi Mehti Ala Resul'e getirilecektir lütuf ve ikram olarak. O defineyi yeryüzüne harcayayıp, yeryüzünün ihya olup islam medeniyetinin kurulması için harcayacaktır. Bu Karun definesidir ve büyüklerin söz verişlerine Hz. Mevlana diyor ki işte o Karun definesi gibidir. Yeryüzünde dolaşır o. Hiç kimse ona dokunamaz. O, definenin sahibidir. Ama o veli, o defineden yer içer. O veli, o defineden söyler. O veli, o definenin üzerinde dolaşır ve buna Muhyittin Arabi hazretleri der ki zamanın kutbu o defineye muttalidir der. Hz. Mevlana, öyle enteresan bir kimsedir ki insanı alır, mitolojik bir hikayeye götürürür aynı anda. Mitolojik bir hikaye götürür bizi.

Diyor ki büyüklerin söz verişleri var ya, yeryüzünde dolaşan hazine gibidir. Hani insanlar yerin altında dolaşan hazineye bakarlar ya, bütün hazineciler, defineciler, Karun'un hazinesi ile rüyalanırlar. Onların gözlerinde kalplerinde gönüllerinde Karun'un hazinesini, definesini bulmaktır. Defineciler her gün define rüyası görür. Hz. Mevlana diyor ki o veliler ise diyor, bu yeryüzünde dolaşan define gibidir yani o Karun'un definesi ne kadar yerin altında dolaşıyor muhteşemse, mükemmelse, o veli de o define gibidir diyor, bulabilene. Nasıl o defineyi bulamıyor ya herkes, yeryüzünde dolaşan o velilere de herkes ulaşamaz. İşte onlar diyor, onların sözleri, onların sözleri, bir define gibidir. Çünkü Cenab ı Hak, onların niyazını kabul eder, onların duasını kabul eder, onların münacatını kabul eder. Onlar olsun dese, Allah oldurur. Hadis-i Kutsi de öyle diyor Cenab ı Hak. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Hz. Ali efendimiz için diyor ki Ya Rabbi, onun döndüğü yere Hakkı döndür.

Ne yaptı Hz Ali efendimiz? Bir avuç toprağa üç ihlas bir fatiha okudu, Hz Peygamber Efendimizin ruhaniyetine bağışladı, üfledi. Yedi altın oldu. Demek ki onların nefesi hazine, onların sözü hazine. Karun hazinesi gibi. Aptallar yer altında hazine ararlar, Karun'un hazinesini. Gerçek akıllılar ise

yeryüzünde yürüyen hazineleri ararlar. Onlar yürüyen hazinedir. Hz. Mevlana diyor ki işte diyor o veliler, o büyük insanlar, yeryüzünde bir define gibidir. Yürüyen define gibi. Yürüyen define! Onların söz verişleri de o yürüyen define gibidir diyor. Allah bizi, cümlemizi onlara layık eylesin. Ehil olmayanların sözverişleri ise akıp giden bir zahmettir, bir eziyettir. Ehil olmayan bir kimse de söz verirse, bir zahmettir o, o akıp giden bir zulümdür, o taşın üstünde akıp giden su gibidir, o rüzgar gibidir. Bir tesiri olmaz, uçar gider, söz suyun üstüne yazılmış gibi olur, silinir gider. Demek ki o ehil olmayanlar, söz verişleri insanlar onların söz verişlerini ne yapmazlar, kabullenmezler. Kabul etmezler. Kendilerine bir derinlik olmazlar. Allah bizi o ehil olmayanlardan eylemesin inşallah.

"***Bundan sonra hekim kalktı. Padişahın huzuruna gitti. Padişaha bu işi birazcık duyurdu. Dedi ki yapılacak şey, bu hastalığın iyileşmesi için o adamı o uzak şehirden buraya getirelim. Kuyumcuyu o uzak şehirden çağır. Onu altınla, elbise ile aldat. Padişah, hekimin bu sözünü duyunca öğüdünü canla, gönülle kabul etti."***

Hekim dedi ki kuyumcuyu buraya getir. İnsan sevdiği ile aldanır. Sevdiği ile aldatılır. Neye muhabbetiniz varsa, sizi aldatacak olan onunla aldatır. Tilkiyi, tavukla aldatırsınız. Aslanı, ceylanla aldatırsınız. Tavuğu, buğdayla aldatırsınız. Köpeği, bir et parçası ile aldatırsınız. Aldatırsınız! Bir atı, gel gel dersiniz, buğdayla aldatırsınız, yemle aldatırsınız. Herkesin aldandığı bir yer vardır. Allah'ı seveni, Allah'la aldatırsınız Müslümanı dinle aldatırsınız. Kafiri, dinle aldatamazsınız. Dervişi, şeyhi ile aldatırsınız. Dervişi, dervişle aldatırsınız. Derviş bir işi olacaksa şeyh efendinin bundan haberi var, şeyh efendi böyle istedi der. Hüraaa, yapar insanlar onu.

Dervişi başka türlü aldatamazsınız. Dervişi harekete geçirecekseniz, şeyh efendi söyledi, bunun böyle olması lazım dersiniz. O insanlar yaparlar, bir sefer yapar iki sefer yapar. Hatta birincisinde daha kalbine gelir, ya şeyh efendi bunu söyler mi ki böyle bir şeyi. Ben bazen derim ya, sakın benim adıma birisinden borç para vermeyin kimseye, isteyeceksem ben isterim. Birine gitmiş birisi, selamünaleyküm aleykümselam. Mustafa e fendinin demiş selamı var. Bana demiş bin lira gönder dedi. Adam bakmış, Mustafa efendi kim ki demiş. Şeyh efendi demiş. Soyismi ne demiş. Kalmış adam şimdi. Sonra telefon açtı bana. Aferin dedim ya, bak aferin dedim. Seveni, sevdiğiyle aldatırsın. Kuyumcuyu altınla aldatırsın. Nefsi, nefsin istediği şeylerle, nefsin sevdiği şeylerle aldatırsın. Nefis neyi ister, aldatırsın onunla. Nefsi kandırırsın, onunla kandırırsın. Hani Hz. Mevlana'ya gelir ya birisi, çobanın birisi. Şemsettin i Tebrizi birinci Şam'a gidişinde, Hz. Mevlana dağ, taş,bayır dolaşmaya başlar. Çobanın birisi der ki Ya Mevlana, Şemsettin i Tebrizi'den

sana selam var der. Bakar, ceplerine hiçbir şey yok. Kaftanını, cübbesini, paltosunu çıkarıverir. Çok kıymetli. Der ki Efendi, Hakkını helal et, yalan söyledim der. Biliyorum der Hz Mevlana, yalan olduğu için cübbemi verdim, gerçekten selam gönderseydi der, canımı verirdim der. Seveni, sevdiğiyle aldatırsın, onunla kandırırsın. Bir kimse neyi seviyorsa, ona kanar.

Bir erkek güzel elbiseyi seviyordur, kanar ona. Birisi gel sana bir takım elbise alayım der, onun peşine düşer, gider o takım elbiseyi ondan alır, onun borazanını çalar. Çok yemek yemeyi seviyordur, onu yedirerekten konuşturursunuz. Kadınlar kıyafeti çok severler, ver ellerine parayı, dolaşsınlar dükkan dükkan, en iyi adam odur. Nefsine uymuş bir kadın için. Nefsine uymuş bir adam için en iyi arkadaş, ona kılık kıyafet alandır. Nefis! Nefis neyi severse onunla kanar. Unutmayın bunu. İnsanlar, sevdikleri ile kandırılırlar. Peygamberle kandırırlar sizi. Haydi, Hz. Peygamber'e kurban keseceğiz derler. Siz harıl harıl paraları yatırırsınız. Ne için? Hz. Peygamber'e kurban kesilecek. Haydi derler, şunu şöyle yapacağız, kandırırlar. Hz Peygamber'i rüyamda gördüm. Dedi ki senden için bunu böyle yapsın. Harıl harıl kanarsınız siz. Bir kimse fakir fukaraya yardım etmeyi çok seviyor. Onu onunla kandırırlar. Gelirler ona derler ki bak fakirlere yardım edeceğiz, para ver bize. Sen verirsin kanarsın! Zekat toplayıcılar vardır. Çıkarlar zekat toplarlar. Getirin zekatlarınızı bize, bize verin zekatınızı. Ne yapıyorsunuz? Şöyle kurslarımız var, talebe okutuyoruz, böyle yerlerimiz var, şöyle yerlerimiz var veya şahıslar derler ki söyle işler yapıyoruz, siz onunla kanarsınız, verirsiniz. Adam gerçekten de göstermelik üç beş kişiyi umreye götürür. Parayı eline vermez o. Birkaç kişiye göstermelik bir şey yapar. Herkes bakar yapıyor ya verelim parayı ona. Kandırırlar insanları. Şimdi ramazan ya, dini duygular dorukta, atmacalar da dorukta, leş kargaları da dorukta, akbabalar da dorukta. Bakıyorlar öyle. Kimden ne alabiliriz diye. Akbaba! Alacak, yutacak, ütecek, silecek, süpürecek. Ne varsa yiyecek. Alacak götürecek. Allah muhafaza eylesin.

Sevdiği ile kandırırlar insanı, sevdiği ile! Nefsin neyi istiyorsan ona kanarsın. Mala düşkün, malla kanarsın, mevkiye düşkün mevki ile kanarsın, makama düşkün, makamla kanarsın. O makam seni kandırır. O mevki, seni kandırır. O mal, seni kandırır. Allah muhafaza eylesin ama aşık ancak maşukundan kanar. Aldatılır mı o da? O da aldatılır. Onun aldatılması da maşukundandır. O bakmaz. Bakmadığı için, kör olduğu için kandırılır. Aşık uyanık değildir. Aşık süper zeka değildir. Aşık fitne fücur düşünmez çünkü. Aşık masumdur. Aşık masum olduğundan dolayı, onu da maşuğuyla kandırırsın. Onun yanında iki Allah de, seni başında tac eder o. Onun yanında deki ya şeyhiniz ne mükemmel insanmış de, uçurur seni o.

Öbürkü de onu kandırdım der aman şeyhini iki övdüm, iki de Allah dedim yanında. Benim her istediğimi yapıyor der. O da ondan kanar. Doğru mu, elcevap doğru. İşte hekim padişaha dedi ki filanca yerde bir kuyumcu var. Bunu ne yapıp getirmemiz lazım. Yol gösteriyor ona. Diyor ki ona, altınla, makamla, servetle kandır. Onu buraya getir. Devam edeceğiz inşallah. Hakkınızı helal edin.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=Tnb_T8lOTlE&list=PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=32

MESNEVİ-İ ŞERİF 186-190. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Padişah o yana bilgili, iş başarır, herşeyi yerli yerine kor, bir iki elçi gönderdi.(Kuyumcuyu getirtecek ya) O iki bey Semerkand'a vardılar; padişahtan müjdeci olarak kuyumcunun kapısına ulaştılar. Dediler ki: Ey bilgide, hünerde olgun usta, adın sanın şehirlere yayılmış. İşte bak. Filan padişah kuyumcubaşılığına seni seçti. Çünkü pek ulusun sen."

Padişah ne yapmış? O kuyumcuyu getirtmek için bilgili, iş başarır, her şeyi yerli yerine kor iki elçi göndermiş. Demek ki birisi ile görüşmeye gönderirken birisini, bir elçi gönderirken, araya bir aracı koyarken, dikkat edeceksiniz. Ehlini seçeceksiniz. Allah emaneti ehline vermenizden hoşlanır. Her şeyin bir ehli vardır. Siz bir işte elçi kullanacağınız zaman, o işe elverişli elçiler kullanacaksınız.Ve herşeyi yerli yerine koyan, bilgili, ferasetli, nerde ne iş yapacağını, nerde ne konuşabileceğini bilen, ehl-i siyaset. Hani her doğru heryerde söylenmez. Her doğru herkese her yerde söylemek, herkesin hakkı değildir derler ya o işte feraset ehli olacak. O işte siyaset ehli olacak. O işte bilgili olacak. O işte maharetli olacak. Analizi kuvvetli olacak. Sözü kelamı, kuvvetli olacak. Aklı fikri kuvvetli olacak. Kalbi kuvvetli olacak. Herkes her şeye ehil değildir. Herkes her şeye ehilim derse, kıyamet kopar. Bu basiretsizliktir, edepsizliktir. Herkes her şeye kendine ehil görür yalnız. Haddini bilecek insan. Her şeye kendisinin ehil olduğunu zannetme. Herkes her şeye ehil değildir. Ben ne anlarım motor tamir etmekten. Arabayla alakalı bir şey olacaksa, o zaman Cevdet Usta gidecek. Cevdet Usta bak ya, bu motorda bir şey varmış. Motordan o anlıyor, arabadan o anlıyor. Bilgisayardan bizim Salim anlıyor. Onunla alakalı bir görüşme olacaksa Salim

gidecek. Salim git bak bakalım ya ben ne anlarım ramdan, bilmem neden, onun çekirdeğinden, çükürdeğinden. Anlamam ki. O onun dilini biliyor. O gidecek görüşecek. Aracısı o olacak. Ha demek ki herkes her şeye ehil değildir. Herkes de kendini her şeye ehil görmesin. Düstur!

Ne yapmış padişah? Bilgili, iş başarırır… Baktın bilgi yetmiyor, bak bir de o işi başaracak, yerli yerine, her şeyi de yerli yerine koyacak. Her şeyi de yerli yerine koyacak. Dikkat edin, bir adam bilgisi yoktur, bir işe gönderirsiniz batırır sizi. Bir adam iş bitirici değildir, gönderirsiniz, zarar ettirir sizi. Adam her şeyi yerli yerine koyan kapasitede değildir, dangadak bir laf söyler, çökertir sizi. Siz başka bir iş için onu göndermişsinizdir, temsilen. O sizi orada batırır, çıkarır sizi. Sufiler böyle şeylere çok dikkat ederler. Allah rahmet eylesin şeyh efendi hazretleri derdi ki Mustafa Efendi, yanında çok yemek yiyen, çok konuşan, böyle boş kelimeler kullanan insanları taşıma oğlum derdi. Çok uyuyan, olur olmaz şeyi yiyen içen, isteyen, dalan oraya buraya; öyleleri vardır, alır ihtiyacı değil bir şey değil, bu ayakkabı kaça oğlum, sana ne ya! Buraya nereye geldin sen, sufiliye geldin veyahut da orada gittin bir derviş. Ne, ayakkabıcı. Bu ayakkabı kaça?Ya nasıl olur ayağıma acaba ki? Oğlum ayakkabı alacaksan git başkasından al. O adam şimdi senden para almamaya kalkar, sana ucuz vermeye kalkar. Sen ona zarar verirsin. Yapma, sen oraya derse gitmişsin. Karnımız acıktı ya, nerede yemek yiyeceğiz? Git dağın başında ye! Orada sorulmaz. O zaman bir yere birisini gönderirken, sizi temsil edecek o kimse. Bir yere semaya gidiyorsunuz, o sizi temsil ediyor orada. O semazenin gözü kayıyorsa kadına kıza, götürmeyeceksin. O ilahici, ilahi söylerken hangi kız ya daha iyi diyorsa, götürmeyeceksin. Edep! Herkes her şeyde yerli yerinde olacak. Yanda boş kaldı ya, hadi sen de gel. Hayır! Neden? Oraya edepsiz bir kimse görmesin pişmemiş bir kimse görmesin. O bilmez ki üç günlük derviş olduğunu. Varya, buraya bir derviş geldi. Yedi, yedi, yedi gitti. Bir derviş geldi ya; konuştu, konuştu, konuştu, gitti. Büyüğün sözünü kesiyor mu, büyüğünden önce mi hopluyor, büyüğünü tanımıyor mu?

Senin başında bir amir var. Ne? İlahicilerin başı. Kim? Tahsin. Dinlemiyor. Götürmeyeceksin onu. Neden? O gel dediğinde gelmez, git dediğinde gitmez. Şu ilahiyi okuyalım de. Hayır onu okumayalım, bunu okuyalım. Yani ince bir şekilde sela. Abi ya bugün sesimiz kısık, şunu okusak olmaz mı? Veya abi, arkadaşların sesi yorgun. Şunu okuyalım ya, sen bilirsin yine. Yok ya onu okuyamayız. E okuyamazsan git, ne işin var burda o zaman? Aaaa, yerli yerinde! Ne yapmış padişah? Bilgili, iş bitirir, her şeyi yerli yerince yapan insan göndermiş. Üç tane özellik var bakın. Bilgili, bilgili! Biri soracak ona çünkü. Sema ederken neden başınız dönmüyor? Biz çok çalıştık

da o yüzden dönmüyor. İyi, önceden çalışıp da olaydın ya, var mı çok çalışıp sema eden birisi? Edep! Semanın ne olduğunu bilecek, semazenin ne olduğunu bilecek, dervişliğin ne olduğunu bilecek, sufiliğin ne olduğunu bilecek. Üstada hürmeti bilecek. Büyüğe hürmeti bilecek. İçinde bulunduğu yolu bilecek. Öbür türlü sen onu oraya hizmetçi olarak götürme. Sen onu oraya götürme kardeşim. Üç vasıf! Sen vekil gönderiyorsun oraya. Sen görüşmeye birisini gönderiyorsun. Sen oraya hizmete birini gönderiyorsun.

Üç vasıf üzerinde bulunacak. Bilgili! Bilginin içerisinde Kur'an ve sünnet, haramlar, helaller. Bilginin içerisinde güzel ahlak. Bilginin içerisinde hikmet saklı. Bilginin içinde Kur'an ve sünnet saklı. Bilgili, edep saklı.Edep, edep! İlla edep. İlla edep. İlla edep! Edebi olmayanın dini yok demiş sufiler. Bilgili. İkincisi ne? İş bitirir. İş bitirir ne demek? Dirayetli, iş bitirir. Kesin kararlı. Odak, odaklıyor kendini. Hükmediyor, iş bitiriyor. Buradan kaldırın bunu, buraya koyun. Tamam bitti. Saatlerce düşünmüyor. Bunu buraya koyacağız mı koymayacağız mı? Kaldıralım mı, kaldırmayalım mı? Yan mı yatıralım, çamura mı batıralım? Hani yahudilere demiş ya Cenab ı Hak bir öküz kesin diye, Allah öküzü nasıl istiyor demiş. Sarı mı, beyaz mı, mor mu, pembe mi. Öküzü kesmeye niyeti yok. İş bitirir, iş bitirir! İş bitecek gittiği yerde, yarım yamalak kalmayacak. Sohbet edilecekse, sohbet bitecek. Sema edilecekse, sema bitecek. Orada bir mesaj verilecekse, mesaj verilecek. İş bitecek. Günlük işlerinizde de öyle. Dükkanınızda da öyle. Günlük işinizde de öyle. Hiç, hiç, evde de aynı. Evde kadın bilgili olacak. Evde kadın iş bitirecek. Evde kadın her şeyi yerli yerine koyacak. Adam da aynı, adam bilgili olacak. Adam da işbitirici olacak. Evde de işinde de dergahta da adam da her şeyi yerli yerine koyacak. Bu bir senkronizasyon.

Aşık, o senkronizasyonun içindedir. Aşık, süklüm püklüm değildir, akılsız değildir, başıboş hayvan değildir. Aşık salla pati değildir. Salaş değildir. Biz de aşıklığı öyle zannediyoruz. Rüzgar oradan esti, o tarafa dönecek, burdan esti bu tarafamdönecek. Ne alakası var? Aşık bilgili, aşık iş bitirici, aşık her şeyi yerli yerine koyan. Aşık otomatik zeka, âşık otomatik fikir. Herkesin aklından fazladır aşığın aklı. Herkesin fikrinden fazladır aşığın fikri. Herkesin zikrinden fazladır aşığın zikri. Herkesin edebinden fazladır aşığın edebi. Herkesin namazından daha derinlemesinedir aşığın namazı. Herkesin orucundan daha derinlemesinedir aşığın orucu. Aşık dünyada zikretmez, dünyada namaz kılmaz. Aşık dünyada oruç tutmaz. Aşığın yeri dünya değildir, vurur ayağını yere, göklere sıçrar o. Sen onu dünyada gezer görürsün. O yüzden onun zikri, zekası, fikri, aklı, düşüncesi, kalbi, vücudu, bakışı, duyuşu, hepsinden farklıdır. Öyle aşığı, öyle, biz öyle görürüz. Salla pati, harabat. Öyle bir şey yok! Miskinlik yoktur aşıklıkta, miskinlik yoktur. Allah

muhafaza eylesin. O zaman biz de öyle olacağız. Ya nasıl olacağız? Biz bilgili olacağız. Biz iş bitirici olacağız. Biz her şeyi yerli yerinde yapan, eden olacağız. Birisini bir yere de gönderirken, bunlara dikkat edeceğiz. Bunlara dikkat edeceğiz. Ya burda düğün var, ya beş tane arkadaş gidelim. Hayır, kaç kişi var düğünde, bin kişi var. Bin kişiye temsilci gönderiyorsun sen oraya. Bin kişi bin kişiye anlatır, bi bin kişiye daha anlatır. Üçbin kişi. Sen düğün deyip geçme onu. Nerenin semazenleri, Karabaş ı Veli'nin. Ne kadar da çok yemek yediler ya. Eyvah! Böyle bir şey duymadık daha da hani Nasrettin Hoca hesabı, testi kırılmadan kulağını bükmüş, demiş dikkat et, testiyi kırma. Daha kırmadım ki demiş. Kırdıktan sonra bir anlamı yok demiş.

Sufilik böyledir. Kırdıktan sonra bir anlamı kalmaz. Edep, bilgi, feraset, dirayet, karar verme, odaklanma, meselenin merkezine yürüme, iyilikleri üzerinde barındırma… Sufi böyle olmalı. İşte padişah kuyumcuyu getittirecek ya. Kuyumcu! Kuyumcu neyi simgeliyordu? Nefsi. Siz nefs i emmaredeki bir kimseyi dergahla tanıştıracaksanız, nefs i emmaredeki bir kimseyi dergaha getirmeyi düşünüyorsanız, sizin temsilci olarak göndereceklerinizi, böyle kimseler olmalı. Siz nefs i emmaredeki bir kimseyi kurtarmayı düşünüyorsanız, oraya gidecek olan tebliğcilerin üzerinde, bu özelliklerin bulunması gerekir. Bilgi! Bilge hikmettir. Hikmet'in içerisinde bütün din içindedir. Türkçesi bilgidir onun. Ama onun karşılığı hikmettir. Hikmet! Bu nedir, Kur'an ve Sünnettir. Bu nedir Kur'an ve sünnetin içi hükmünde, özüdür, oda edeptir .Edep! O, üstün ahlaktır. O üstün ahlaktır. Herkes bir kadına bakar, her kadın bir erkeğe bakar, önemsenmez o. Ben buradan ikide bir de yukarı şehvetle bakayım, buradan herkesin kalbi bozulur. Derler ki ya bu amma çakmaktaş gibi gözleri dönüyor. Bitti. Ahlak! Sufilik odur. Din odur. Öyle palas pandıras olmaz. Öyle olmaz. Üzerinde bulunca o özellik. İstemeyecek, yemiyecek, uyumayacak, horlamayacak, yoruldum demeyecek, ayağını uzatmayacak. Disiplin edecek kendini. Yan yatmayacak, çamura batmayacak. Habire yiyeyim, içeyim, habire konuşayım, habire şakalaşayım, milleti güldüreyim, habire eğleneyim. Yok öyle bir şey. Sufilik, bir yere mesaj götürüyorsun, bir yerden bir yere gidiyorsun. Sen ona göre davran. Arkadaşlarını seçerken, götüreceğin insanları seçerken, ona göre seç. Kılık kıyafeti düzgün olsun, temiz olsun, çarkı düzgün olsun, ahlakı düzgün olsun, dili düzgün olsun, hareketleri düzgün olsun.

Hacca, umreye gittiğiniz de görürsünüz. Adam karı koca dolaşıyor. Kadın hüra bir şeye giriyor, bir bakkala giriyor. Hacda, umre de gördüm ben. Adam hatun arıyor boyna nerede diye. Bir anda kadın girdi bir dükkana. Bekliyor orda benim hanımı gördünüz mü? La havle vela guvvete! Senin hanımı kim tanısın. Aradan beş dakika geçiyor, on dakikadan geçiyor kadın

geliyor şimdi oraya. Neredeydin diyor. Ben de yan tarafta dikiliyorum. Nerdeydin dedi, dükkana girdim. E haber vermedin? Her şeyi sana mı haber vereceğim diyor. Adamın on dakikadan beri siz orada on kişiyiz orada benim hanımı gördünüz mü diyor. Adam bikere seni tanımıyor, hanımını nereden tanısın! Dalar böyle insanlar. Kadınlarda da vardır, erkeklerde de. Götürmeyecen yanında. Adam arıycaksın. Kimisi hazırlanamaz bir türlü. Saat sekizde hareket, saat sekize on kala bütün herkesi orada olmalı. Saat sekiz, çık yola. Ben geliyordum! Kardeşim saat sekizde biz yola çıktık. Bilgi, hikmet, edebi getirir; yerli yerinde dirayet, edebi disiplini getirir. Öğüt veriyor bize Hz. Mevlana.

"O iki bey Semerkant'a vardılar. Padişahtan müjdeci olarak kuyumcunun kapısına ulaştılar. Dediler ki…"

Bakın, inceliğe bakın, siyasete bakın, siyaset dediğin bugünkü politika değil ha). O iki kişi, o nefsine düşmüş o nefsi temsil eden kimseye diyorlar ki ey bilgi de hünerde usta insan! E adamda öyle bir şey yok halbuki. Adam hiç de bilge değil. Nefsinin gayyasına düşmüş ama onun nefsini okşuyor. Sen iyi adamsın. Adam daha da sen kötüsün dese gelmez adam senin yanına. Ey nefsine düşmüş, ey nefsin çukurluğuna düşmüş zalim insan dersen dinlemez seni. Sen emmarenin göbeğinde oturuyorsun, sen haramın içindesin, küfür ehlisin dersen dinlemez adam seni. Ey bilgelikte, ululukta maharet salmış. Tabii, nefsin bilgeliğinde mahirsin sen. Sen nefsi öylesine biliyorsun ki emmarenin hallerini, o noktada bilgesin. Yalan da değil. Sen öyle kibirlisin ki kibirde bilge olmuşsun sen. Ulusun kibirlilikte. Ona çünkü dini götüreceğiz biz, ona islamı götüreceğiz. İnceliğe bak.

"***Hüner de olgun usta, adın sanın şehirlere yayılmış senin.***"

Nefs-i emmarenin adı sanı şehirlere yayılmış. Nefs-i emmare padişahımız değil mi şimdi bizim. Nefs-i emmare sultanımız değil mi, nefs-i emmare bizim baş tacımız değil mi, nefs-i emmare bizim imanımız değil mi şu anda? İmanımız! Nefs-i emmare kol geziyor dünyanın üzerinde emmare bilgeliğinde usta, hünerli herkes. Birine kibirlenmekte öyle hünerliyiz ki. Birine kızmakta öyle hünerliyiz ki. Birinin eksikliklerini ortaya dökmekte öyle hünerliyiz ki. Birinin noksanlıklarını yüzüne vurmakta öyle hünerliyiz ki. Birine bir şey yaptığımızda onun yüzüne karşı iyiliklerimizi anlatmakta öyle hünerliyiz ki. Nelerde hünerliyiz. Şeytan neyi emrediyorsa öylesine hünerliyiz ki biz. Emmare kol geziyor ortalıkta. Allah bizi affetsin.

"İşte bak, filanca padişah kuyumcubaşılığına seni seçti. Çünkü pek ulusun sen.

İşte elbise buracık da. Elbise buracıkta. Bakın bundan sekizyüz yıl önce yazılmış bir kitabı okuyoruz. Sekizyüz yıl önce yazılmış bir öğütler manzumesi, Kur'an ve Sünnet dairesinde. Bakın, o günün hastalığıyla, bugünün hastalığının arasında bir fark yok. Emmare elbiseye düşkün. Düşkün mü düşkün. Herkesin gardıropları dolu, ben dahilim buna, yine de giyecek bir şeyimiz yok bizim. Sorarsan hiç kimsenin giyecek bir şeysi yoktur. En fukaranın gardırobunda üç, dört tane gömlek vardır. En fukaranın elbise dolabında üç, dört tane pantolon vardır. İki üç tane takım elbise vardır. Beş altı tane ayakkabısı vardır. Emmarenin istediği şey. Kuyumcubaşı olacak olan kimse, enmareyi temsil ediyor ya, diyor ki işte elbise burada. Altın, gümüş iste, altın gümüş de var sana, nefse tatlı gelen şeyler. Elbise, para, pul, ne kadar tatlı geliyor nefse. En iyi elbiseyi giyecek, en iyi markadan giyecek, örtüsü vakko olacak, firilfiril vakkosu buradan görünecek, at nalı gibi. O at nalı gibi onu göstermezse de o örtü takmayacak. Mantosunun markası bir tarafından belli olacak. Olmazsa giymeyecek. Takım elbisenin markası belli olacak. At nalı gibi nereden giydiyse takım elbiseyi, o belli olmalı o. O birine hediye aldıysa, o hediyenin o marka çantası olmalı. Bir yere misafirliğe giderken, o marka çantayı kullanmalı. Neyse marka işte karacadır, Vakkodur, neyse adı sanı, olmalı.

Biz marka giyinmeliyiz. Elbisemiz marka olmalı. Çünkü o vahşi kapitalist sistemine iman etmişiz biz. Biz o emperyalist vahşi kapitalist sistem bizim ilahımız olmuş. Biz gitmeliyiz o markayı, marka alışveriş merkezinden almalıyız. Onlar gece gündüz bizim dininize, dindarlarımıza sövsünler, hakaret etsinler, alaşağı uğraşsınlar. Biz sakalımızla, örtümüzle oraya gidip deliler gibi alışveriş etmeliyiz. Oraya gidip daha da zengin etmeliyiz biz. Ne kadar güzel. Gidelimbiz sabancıdan alışveriş edelim. Her şeyimizi alalım, gidelim. Beymenden giyinelim biz. Gidelim biz ne marketler, koçun marketlerinden alalım biz, migroslardan. Tabi biraz daha ihtilalciler olsunlar başımızda. Sömürsünler bizi biraz daha yesinler bizi daha. Marka takılmalıyız biz. Elbise, marka giymemiz lazım. Marka içmemiz lazım. Marka tüketmemiz lazım. Olur mu ya, bize o lazım, nefse o lazım çünkü ve aa bakmamız lazım yani marka adam ya her şeyiyle ya. Adam kendisi marka olmadığından dışını markalaştırmış o. Kendisi marka olmuş olsa, elbise ihtiyacı olmaz. Kendisi marka olmadığından, marka ile süslemiş kendini. Her tarafına vakkonun askısını asacan adamın etrafına, öyle mutlu olacak. Ayakkabısı vakko, gömleği vakko, ceketi vakko, pantolonu vakko, iç çamaşırı vakko, çorabı vakko. Kalbine de vakko, mühürle gönder. Ne işi var. Marka! O gün, de markaymış. Kuyumcuyu ne ile aldatıyor? Elbise ile aldatıyor. Diyor ki

elbise burada. Sırmalı kaftan mı ararsın, sırmalı cübbe mi ararsın, sırmalı sarık mı ararsın. Sarı sırmalar, yakıştır. Tabii, sufiler için de öyle.

Birisi öyle dediydi bana, bu haydariyi görüyor musun dedi bana, haydarinin burasını gösteriyor. Haydarinin buradaki çizgiler, eski sufilerde makamı gösterir. İki çizik olursa o derviş haydarisidir, üç çizgi olursa o çavuş haydarisidir, dört çizgi olursa, o nakip haydarisidir. Beş çizgi olursa, o nakib i nükebba haydarisi olmuştur. Altı çizgi olursa, o halife olmuştur. Yedi çizgi olursa burada, o şeyh haydarisidir. Allah rahmet eylesin. Şeyh Efendi, oğlum herkes haydarisine ne o, öyle demiş, benim yanımda demedi, herkes haydarisine nakipse nakip haydarisi, nükebbaysa nükebba haydarisi diktirsin demiş. Bizim ağabeylerimiz de diktirmişler. Bana dediler. Sen ne diktirmedin, ben hiçbir şey olamadım daha dedim. Bu icazetleri dağıtıldıktan sonra oluyor. Şeyh efendi dedi, oğlum herkes haydarisini değiştirmiş, sen değiştirmemişsin, dedi. Efendim, ben bir şey olamadım ki daha dedim. Biz de olamadık oğlum dedi. Ha iyi, iki olamayan yan yana gelmiş. Benimki de oğlum derviş haydarisi dedi. Biz de olamadık dedi. Efendim sizin olmadığınız yerde ben ne olurum dedim. Ben hiçbir şey olamam zaten. Nasıl yani? Ben meyhaneden kalkma sarhoş adamım efendim, ayılmadım ki daha dedim ben. Nasıl yani, o kadar içmişim, o kadar içmişim ki efendim, kafam daha yerine gelmedi benim dedim. Ayılma oğlum, boş ver dedi, ayılmak için uğraşma, ayılma oğlum, boşver dedi. Peki efendim, Allah razı olsun dedim. Bir şey olamamak! Önceden öyleydi ya, elbiseye takıntı. Bir gün de bir arkadaş böyle sırmalı, kenarlarına sırmalı bir cübbe giydirmiş. Umredeyiz böyle, sonra onun adını sırmalı taktık biz. Böyle sırmalı cübbesi, kafasında böyle beyaz sarığı, arkasında arkadaşlar var böyle. O da bir yerin zakiri, ondan sonra, bir gün böyle döndü bana, oğlum dedi, hiç senin sırmalı cübben yok dedi ya bana. Yok efendim dedim. Ben layık değilim ki dedim ben tamam. Biz de layık olamadık dedi. Ben şimdi latife olsun diye Efendim, bir sırmalı cübbe diktirelim olmazsa böyle. Bir baktı bana, ha o eksikti zaten dedi. Allah bizi affetsin.

Elbise! Sufilerde de bu hastalık vardır. Sufiler de bu hastalığa tutulur. Ben her iki tarafın hastalığını anlatıyorum. Derdim bu! Allah bizi affetsin. Altın, gümüş, işte yani altın gümüş de var. Para! Kandırmanın yolu ve insanların yenildikleri yer. Adam parasızdır ya, dergaha gelince para verecekler bana der. Bir işi dergahta düzelmiştir. Dergahtan verdiler ona o parayı! Bir git, sen de paralanırsın orada. Adam gelir, bakar ki bir müddet sonra burada para yok. Birisi bana öyle dedi. Ben iki yıldan beri geliyorum buraya dedi. Burada para pul yokmuş ya dedi. Ne alakası var dedim ya? Nasıl yani dedi. Sen kaynağını bulmamışsın daha dedim. Bekle biraz daha dedim. O

bekliyor, ben şimdi bekliyorum ben onu, o aradan sabırsız, beş altı ay daha geçti, geldi yanıma. Efendim, ben daha hala da o kaynağı bulamadım dedi. Burnunun ucunda dedim. Sen hala daha görmüyorsun dedim. Onu gitmiş bir arkadaşına söylemiş. O da ona demiş, burnunun ucunda demiş. Kendisi ya demiş. Ne istemedin ondan demiş. Koşa koşa geldi. Efendim ben anlayamadım dedi ya. Neyi dedim ben. Burnumun ucunda dediğinizde dedi. Burnumun ucunda sen varsın dedi. Geçti dedim ben. O esnada anlayacaktın dedim ben. O esnada isteyecektin dedim ben. Ben sana burnunun ucunda dedim. Böyle yaptı. Ben ne yapayım şimdi dedi. Vallahi başka bir dergaha gideceksin artık sen dedim. Burdan nasibin kapandı demek ki senin dedim. Gitti.

Altın, gümüş, nefsin hoşuna giden şey, insanı hırslandırır. Kardeşliğini bitirir insanın. Birbirini yer insanlar. Adam oğlunu yiyor para için. Oğlan babasını yiyor para için. Para için babasını vuruyor oğlan. Para için annesini vuruyor, katlediyor, zehirliyor. Kadın kocasını öldürüyor, para için. Kardeş kardeşi katlediyor, para için. Para para! Bildiğiniz para. Hele bunları bir al. Oh, nefse ne tatlı geliyor bu. Gelince de öz kullarından olursun. Nedimi kesilirsin padişahın. Geldiğinde de sen onun has adamı olacaksın. Ya? Şeyhin yanında birinci adam olacaksın sen. Yanı başında duracaksın. Şeyh efendi, seni öyle sever ki yere göğe sığdırmaz. Merak etme. Sen has adamsın ya! Ya onlar önceden, yirmi yıldan beri yanındaymış? Boşver onlar yanında, sen canında olacaksın.

Yürü! Nefse hep hoş gelen şeyler. Baş köşede olmak. Baş köşeye oturmak. Baş olmak. Hatırı sayılır olmak. Herkes o geldiğinde ayağa kalkmalı herkes. O geldiğinde herkes ona selama durmalı. Herkes ona danışmalı. O oradayken bir başkasına danışılır mı! Herkes onunla konuşmalı. Hatta bir yere girdiği zaman Arif Susam gibi ooo, filanca efendiler, hoşgeldiniz dıscıdı dıscık yapmalı. Tabi, eğer öyle olmazsa burda benim hatırım sayılmıyor, beni burada kimse tanımıyor, beni burada kimse takmıyor. Ben ne geleyim buraya. Beni takmayan yerlerde. Oysa hadis i şerif diyor ki bir kimse bir topluluğa girdi çıktı, hiç kimsenin haberi yok. Ehl-i Cennet birini görmek istiyorsanız, ona bakın. Şöhret afat. Şöhret afattır. Hürriyetini alır insanın. Dolaşamazsınız rahat. Ben çarşıya çıkıyorum. Tanıyor birisi, hocam seni tanıdım, bir sorum vardı. Ya mübarek insan, bir yere gidiyorum, işim var. Yok onun sorusuna cevap vereceğim. Ya bir rüya görmüş. Hocam Allah denk getirdi seni. Denk getirdi, bir rüyam vardı. kaç günden beri düşünüyordum. Hayırdır inşallah? Bir kuş şu dağdan şu dağa kondu. Ulan kuş, işin mi yok senin, o dağdan o dağa ne konarsın, yıl günlerden beri onu meşgul edersin. Kuşun rengi neydi desem kalacak. Aslında kuşun rengini bile

unuttu. Dedim ne renkti? Kaldı! Rengini hatırlayamadın mı dedim. Hayır dedi. Söyleyecek bir sözüm yok o zaman dedim. Bak. Sen dedim kuşun rengini hatırlayamadın. Hocam rengini hatırlasaydım dedi. Muhakkak bir manası vardı dedi. Gerçekten de öyle. Kaldı. Ne yapmalıyım dedi? Rengini hatırladığında Allah denk getirirse tekrar bakarız dedim.

Şöhret afad. Tanınmışlık afat. Sen bir gün emir sultan hazretlerinin karşında, çay ocağında çay içiyorum. Böyle Emir Sultan Hazretleri'ne doğru da döndüm. Dün gibi hatırlıyorum. Yeni Bursa'ya geldiğim zamanlar. Allah affetsin kendimce dertleşiyorum onunla. Bir derviş bir arkadaş var, onun oğlan kardeşi, görmüş beni. Ertesi gün dükkanda, yakaladım seni dedi ya. Hayırdır dedim ben. Dün dedi Emir Sultan'ın önünde oturmuşum, kadınlara öyle baygın baygın bakıyordun ki dedi. Beni dahi görmedim dedi. Ne zaman dedim ya. Filanca saatte dedi. Saat bile tutmuş. Düşündüm, tamam, doğru söylüyorsun dedim ya, dedim seni dahi görmemişim ya dedim. Elhamdülillah dedim ben de. Nasıl yani dedi. Ya seni görseydim, kendimden şüphe edecektim dedim, seni görseydim kendimden şüphe ederdim zaten dedim. Bakmıyor muydun dedi. Sen diyorsun ya dedim, bakmışım işte. Şöhret, afat getirir. Senin neye baktığını, nereye baktığını, senin hangi yolda olduğunu bilmez o. Ya? Der ki sen böyle bakıyordun. Bir başkası dönse baksa o tarafa, kimsenin umurunda olmaz. Bir sufi, öyle değildir. Herkesin umurundadır o, sen bir söz söylerken kırk sefer tartman lazım. Bir yere bakacağın zaman kırk sefer düşünmen lazım. Bir iş yapacağın zaman, elli sefer düşünmen lazım. Niçin? Allah muhafaza eylesin. Herkesin sınıfından değilsindir sen. Allah nefsimize düşenlerden eylemesin. Hakkınızı helal edin. Böyle Ramazan'dan kalma bir alışkanlık oldu, sohbetler uzun sürüyor belki de, o yüzden sıktıysak, sürç-i lisan ettiysek, affola. İnşallah semada buluşalım.

El Fatiha maselavat.

https://www.youtube.com/watch?v=nk5E8z9aXnM&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=33

MESNEVİ-İ ŞERİF 190-197. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"İşte elbise buracıkta, altın gümüş işte. Hele bunları bir al, gelince de öz kullarından olursun, nedimi kesilirsin padişahın. Adam çok çok malı mülkü elbiseyi görünce aldandı; şehrinden oğlundan ayrıldı. Padişahın canına kast ettiğinden haberi bile yoktu; sevinçli bir halde yol alıyordu adam."

Nefsi kandırmanın yoludur bu. Heva, dünya, mal, makam, elbise, insanları aldatır, kandırır. İşte kuyumcuyu da aldatan bu heva oldu. Bu dünya sevgisi oldu. Ona biraz altın, biraz mal mülk, biraz makam, biraz elbise, biraz çünkü diyor ki sen padişahın nedimi, hizmetçisi olursun. Orada bir makam var. Aha para burda. Orada bir para var. Aha elbise burda. Orada bir gösteriş var. İnsanı yıkan üç şey: Makam, para ve dış görüntü. Allah bizi affetsin. İnsanların aldandıkları yerler şimdi bunlar. İnsanlar paraya aldanıyorlar, makama aldanıyorlar, kılık kıyafete aldanıyorlar, gösterişe aldanıyorlar. İnsanlar insanların ahlakına bakmıyorlar. Biz o kimsenin şatafatına bakıyoruz, o kimsenin üzerindeki çuluna bakıyoruz. O kimsenin makamına bakıyoruz. Yine hani meşhur ya, Hz. Mevlana'nın sözü; nice elbiseler gördüm içinde insan yoktu, nice insanlar gördüm üzerinde elbise yoktu. O şatafat, şu kavuk, şu sarık, şu cübbe aldatıyor sizi. Birisi böyle harika bir islami, onların deyimiyle veya insanların deyimiyle bir kıyafet olarak geçiyor. Ne takva insan diyoruz. Bir kadın görürüz mesture, ne takva kadın diyoruz. Bir adam görürüz sakallı, sarıklı, cübbeli, şalvarlı; ne adam diyoruz ya! Aldanıyoruz. Adamın sarığı, sakalı bizi aldatıyor. Kadının örtüsü, mantosu, bizi aldatıyor Makam!

Bize bir makam veriyorlar, aldatıyor bizi. Filanca yerde müdür, biz ona temenni ediyoruz. Milletvekili, temenna ediyoruz, ahlakına bakmıyoruz. O da milletvekiliyim, böyle dolaşıyor. Kim? Belediye başkanı! Böyle dolaşıyor. Biz temenna ediyoruz. Yer değiştirmiş. Ahlaklı olana temenna etmiyorsunuz. Tevazu ehline temenna etmiyoruz. Biz gerçek ilim sahiplerine temenna etmiyoruz. Biz annemize, babamıza temenna etmiyoruz. Biz eşimize, çocuklarımıza temenna etmiyoruz. Biz kayınvalidemize, kayınpederimize temenna etmiyoruz. Biz dostlarımıza temenna etmiyoruz. En sivri dilimiz, dosta. En sivri dilimiz, komşuya. En sivri dilimiz, arkadaşımıza. En sivri dilimiz büyüğümüze, annemize, babamıza. En sivri dilimiz, eşimize. Yer değiştirmiş, aldanmışız, değerlerimizi kaybetmişiz. Esnaf var. Yalan söylemiyor, yemin etmiyor, gıybet etmiyor, harika ticareti var. Biz ondan alışveriş etmiyoruz. Adam faizci değil. Biz ondan alışveriş etmiyoruz. Faizciden gidip alıyoruz. O bizim ciğerimizi söküyor. Onlar büyüdükçe büyüyor faizleriyle. Biz ama mütedeyyin bir kimseye borcumuzu ödemiyoruz. Faizciye ödüyoruz. Yer değiştirmiş her şey. 'Padişahın canına kast ettiğinden haberi bile yoktu. Sevinçli bir halde yol alıyordu adam.' İşte bunlara kanan insanlar, canlarını kastediyorlar. Mala, mevkiye, gösterişe, düşenler bunun için kendi manevi canlarından oluyorlar. Ahiretlerini yok ediyorlar. İmanlarını yok ediyorlar.

"Arap ata binmiş, neşe ile koşturuyordu. Arap atına binmiş, neşeyle koşturuyordu. Kan pahasını elbise sanmıştı o."

O dünya, bu materyaller gözünü bürüdüğünden, neşeyle kanını vermeye gidiyordu. Farkında değil. Hani siz bir harama giderken, neşe ile gider insan. Hiç kimse hüzünlü haram işlemez. Harama giderken insanlarda pür neşe vardır. İnsanlar camiye giderken neşeleneceğine, harama giderken neşelenirler. Camiye giderken davul dümbek yapacaklarına, harama giderken davul dümbek yaparlar. Siz hiç sabah namazında camiye gidiyoruz deyip de davul çalanı gördünüz mü? Siz hiç zikre giderken, oh ne kadar güzel, zikre gidiyoruz deyip de davul dümbek çalanı gördünüz mü? Yok!

Gerçekten, ama insanlar içki içmeye davul dümbekle giderler. Öyle değil mi? Haram işleyecekler, davul dümbekle gider. Eğlenti full orada, herkes pürneşe, tabii, haram insanı pürneşe götürür kendine. Koşa koşa gidersin harama. Hiç helala koşa koşa gitmezsin. Camiye, cemaate insanlar böyle sürüklene sürüklene gider. Öbürkü yalvarır, gel ya, bu akşam sohbet var ya, gidelim bak, ya bu akşam zikir var, gidelim. Ya nasıl gelsem ki ya. Ya işim de var ya. Ya yapma etme, gel bisefercik gel. Ya nasıl geleyim yayan gideceğiz ama. Ya araba da getiririm ben sana. Ya araba ne modeldiki? Gülmeyin, bunu ben yaşadığımı anlatıyorum size. Yaşadığımı anlatıyorum,

yaşadığımı! Bende tek kapı polo var. Yetmişdört model. O zaman güç bela almışım ben onu, gümrükten çıkarmışım, bir türlü egzoz uyduramıyoruz biz ona. Nediyorlar böyle, manifot mu diyorsunuz oğlum bu şeyden çıkana? Bir türlü bulamadık onu.

Bangır bangır bağırıyor. Dedim ya, ben de işte polo var böyle ben ona bilemem ki dedi. Kaldım ben. Mustafa Özbağ, bunu da yaşayacakmışsın dedim.

Öyle zikre, sohbete giderken binbir nazla gideriz biz. Kendimizi de sürükleye sürükleye götürürüz. Hanım arkadan seslenir, zikre mi gidiyorsun yine? Bu akşam da mı var ders! Annesi babası, ya nereye gidiyorsun sen bu kadar, ya kafayı üşütecen orada! Yani adam içki içerken kafayı üşütmez, zina ederken kafayı üşütmez, hap içerken kafayı üşütmez, esrar içerken kafayı üşütmez, adam her gün eğlentiye bara pavyona giderken kafayı üşütmez, adam bir zikre gideceğim dediğinde bütün sülale ayağa kalkar. Kafayı üşütecek bu! Lan zaten üşütmüş bu. Bunları yapan zaten aklı yok, kafası yok, üşütmüş zaten, biz onu akıllandıracağız diye uğraşıyoruz. Hepsi de üşüdük ya. Hepsi de üşütük olunca, bir tanesi akıllanacak, onun da ayağını kesmek istiyorlar. Hz. Mevlana diyor ya herkesin aksak gezdiği yerde sen düzgün yürürsen diyor, o aksak gezenler bunda bir yanlışlık var deyip onun ayağını kırarlar diyor. Sen de orda aksak yürü diyor, siyaset yap. Herkesin sarhoş dolaştığı yani bir taraflara yıkıldığı yerde, sen dimdik yürürsen sarhoşlar derler ki bir bu sarhoş. Onu döverler veya ona bir zarar verirler. Bunun gibi yani biz ibadete zikre, Allah yoluna, biz koşa koşa gitmeyiz.

Nefsin yoluna neşe ile koşa koşa gideriz. Koşa koşa gideriz, hiç acı gelmez bize. Bir de parayı da veririz orada biz. Oluk oluk da akıtırız oraya ama birisi gelse ondan sonra, böyle bir Allah yolunda bir şey olsa yüzonsekiz sefer hesap eder. Başlar bu parayı nereye gidecek, nereye harcıyorlar acaba? Bu adam arabasını buradan almıştır. Muhakkak bunlar para yiyorlardır ya başlar kendi kendine. Adam burda, mübarek günlerde pilav veriliyor, iftar ediliyor burada. Burda yiyor, yazmış buraya. Bu değirmenin suyu nereden geliyor diye. İftar, kandil günü iftar var, herkes iftar ediyor, yazmış buraya. Buraya gelen bütün soruları da okuyorum ya. Bir tanesini okumadım şimdi. Birini okumadım, attım buraya. Yazmış adam, bu değirmenin suyu nereden geliyor! Sanki ondan para istedik biz. Ben de buradan dedim, ey ümmeti Muhammed, şimdi de diyorum, sizden bugüne kadar buradan bir kuruş para istendi mi? Şunu yapıyoruz, bunu yapıyoruz, şunu ediyoruz, pamuk eller cebe dendi mi? Yok! Öyle yazdım, söyledim. Ardından ikinci sonu geldi. Kim veriyor? Ha istemiyorsunuz ya, kim veriyor. Ya senden isteyen var mı? Sen verdin mi hiç? Yok! Otur. Senden İsterlerse verme. Bir gün sizden buradan ücret talep ederlerse vermeyin. Talep edene de hakkım helal

değ,l verene de hakkım helal değil. Vermeyin. Gerçekten, ciddi söylüyorum. Müslümanların parası ilahı çünkü. Mübarek Muhittin Arabi Şam'da demiş ya, sizin taptığınız ayağımın altında demiş. Herkes dağılmış, hiç müridi kalmamış. Rivayet edilir. Yavuz Şam'a girince demiş ki benim bu söylediyi mi demiş, işte Yavuz Şam'a girince demiş anlaşılacak. Yani 'y' idi değil mi, 'y', 'şın'a girince demiş anlaşılacak. Yavuz Sultan Selim demiş ki nerde söyledi? Şurada. Kazın orayı demiş. Kazmışlar. Bir küp altın çıkmış. Ha demişler ya, mübarek pirin dediği buymuş işte. Ne? Sizin taptığınız ayağımın altında.

Müslümanlar putlarını yıkmadıkça, din ne onlarda hakim olur, ne de memleketlerinde. Din bizde hakim değil. Memleketimizde ve islam aleminde hakim olsun. Biz milyon dolarları, milyar dolarları, paraları pulvarı deste etmeyi, aman orada saklamayı, onları tutmayı kendimize şiar edinmişiz. Aldanıyoruz, işte kuyumcunun aldandı gibi. Hz. Mevlana da diyor ki o kimse arab atına bindi. Neşe ile koşa koşa gidiyordu. Nereye? Kan pahası ödemeye.

"A yüzlerce razılıkla yolculuğa düşen; kötü kötü kazaya, kendi ayağıyla yarıp çatan. Hayalinde mal vardı, mülk vardı, yücelik, büyüklük vardı; Azrail'se evet diyordu, git, umduğunu bulursun. O garip kişi yoldan gelince, hekim onu aldı, padişahın huzuruna götürdü."

O kimse hayalledi ya mal, mülk, mevki, makam, rahat, rehavet, lüks bir hayat. Bugün için ne? Villalar, arabalar, katlar, yatlar, para, pul, makam, mevki. Müslümanları bozan şeyler kardeşler! Müslümanlar hayal kuruyorlar. Param olsun Bademli'de villa alayım. Bir de şunu ekliyor. Bademli'de bir villa alayım. Dervişler gelsin orada, yesin içsin. Gülüyorum ben. Lan bir derviş Bademli'ye gitmek için yirmi lira harcayacak, gelmek için yirmi lira harcayacak, onun evine yemeğe gidecek bir de. Laf! Aha var burada, getir burada yedir. Git yemek sanayinin birinden anlaş, deki ya bu cumartesi ben orada yemek vereceğim. Sana hayır mı diyen var. Laf! İnsanlar kendi kendilerini aldatıyorlar. İşte müslümanı da aldatan, kandıran o ve müslümanlar o kandırılmışlıkla, o kendi kendini aldatmışlığı ile devam ediyorlar. Kardeşler! Bir topluluğu yakan, yıkan, bir topluluğu yok eden, helak eden şey, hevadır. İman mı ettin, imanının emrettiği gibi yaşayamıyorsan, hevana daldın sen. İman ettin mi? Evet. İman ettiğin gibi yaşa. İmanın neyi emrediyorsa, hayatını ona göre dizayn et. Hevaya düşme. Dünyaya düşme. Ayrılığa düşme. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapış. O yol sana yeter. Allah bizi onlardan eylesin. Geciktirdim. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun.

El Fatiha maasselavat.

https://www.youtube.com/watch?v=SQbjaMVObBo&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=34

MESNEVİ-İ ŞERİF 197-209. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Hayalinde mal vardı, mülk vardı, yücelik, büyüklük vardı; Azrail ise evet diyordu git, umduğunu bulursun."

Hayal, iyiye doğruya güzeleyse, o kimseyi iyiye doğruya doğru götürür. Hayal hayır ise o kimseyi hayra doğru götürür. Hayal, Kur'an'a sünnete tatlılıklara, güzelliklereyse, o kimseyi oraya doğru götürür ve o hayal o kimseye hep ümit ettirir. İyi hayal kuranlar, ümit kapısında dururlar. Bu, yolun başındayken muhteşem bir şeydir. O kimse Allah'a dost olacağını ümit eder, hayırlı rızık ümit eder, hayırlı eş ümit eder, hayırlı çocuk ümit eder. Hayal kurar, iyi güzel doğru şeyler hayal kurduğu müddetçe, o hayal onu iyiliğe sevk eder. Hayal vardır kötüdür, ekşidir. Hayal vardır kokar, leştir. Azazille ortaklıktır, o kimse kötüyü hayal eder, o kimse yanlışı hayal eder, o kimse doğru olmayanı hayal eder ve onu da o hayal şeytanın kapısına götürür. O, ümit etmeyen, o hot gönüllü, hot benlikli, kör gözlü sağır dudak, sağır kulaklı, kötü dudaklı olur. Onu hayali yanlışlıklara doğru götürür. Sufi hayalini iyi tutar. Sufi hayalini güzel tutar. Sufi hayalini derin tutar. Sufi hayalini geniş tutar. Ümid eder, koşar o hayalin peşine, mücadele eder, çalışır o hayaline. İyi olacaktır çünkü, mutlu yarınlar onu bekliyordur. İyi olacaktır. Mutlu insanlar onu bekliyordur. İyi olacaktır. Çöller yeşerecek, yeşeren çöllerde meyve ağaçları bitecek ve gelecek nesil o meyvalarla meyvalanıp yiyecektir. Ümid eder. 'Subhanallah' derken onun ümidine ümit eklenir. Cennette onun adına bir meyve dikilmiştir. O muhbir i sadıktan bunu duymuştur. Ümid eder. Çünkü hayali iyidir.

Hayali iyi ve güzel olanlar, hayali kötülüklerden arınmış olanlar; iyiye, doğruya ve güzele doğru koşarlar ve mutlu olurlar. Hayalinizi mutluluğun üzerine kurarsanız, mutluluğu yakalarsınız. Hayalinizi iyiliğin üzerine kurarsanız, iyiliği yakalarsınız. Hayalinizi tatlılığın üzerine kurarsanız, tatlılığı yakalarsınız. Hayal edersiniz, şöyle bir cami yaptırayım. Camiyi yaptırmamışsınızdır daha. Hayalinizde sevap verir size. Hayal edersiniz. Bursa'da Kapalı Spor Salonu'nda değil, stadyumda Allah'ın zikredildiği günleri hayal edersiniz. Allah hayalinizi verir sizin ve stadyum da zikrettiğimizi görürsünüz. Hayal edersiniz. Muhteşem bir sufi programı hayal edersiniz. Herkes bölük bölük islama giriyor. Hayal edersiniz, her yerde gül bahçeleri açmış, hayal edersiniz, her yerde Sünnet i Resulullah gürül gürül yaşanıyor. Hayal edersiniz, aramızda Hz. Peygamber(s.a.v) dolaşıyor, hayal edersiniz aramızda Hz. Ali radıyallahu an dolaşıyor. Hayal edersiniz, her semazenin başında Hz. Mevlana ayrı bir sema ediyor. Hayal edersiniz, bütün semazenler toplanmış ve o eski semazenler, o yeni çocuksu semazenlerin üzerinde sema ediyorlar. Yollarının açıldığını görüyorlar ve diyorlar ki Ya Rabbi, bunlar terk edilmiş yolumuzu yeniden neşvü neva ediyorlar. Hayal edersiniz, dersiniz ki bütün mevlevihaneler açılsın. Biz oraya hizmet edelim. Bizden sonrakinler orada rahat etsinler. Biz öylesine bir yol açalım. Zorluğu biz çekelim. Kur'an ve sünnete dayalı, tasavvufun ana ilkelerine dayalı öyle bir mevlevilik, öyle bir sufilik koyalım orta yere ki hayal ya, arkadan gelenler ona sahip çıkıp düzeltsinler ortalığı ve yine sema hanelerde 'Hu', 'Hu' sesleri yükselsin.

Yine semahanelerde her çarkta Allah sesleri yükselsin. Yine insanlar Allah'ı sevmeyi öğrensinler. Yine insanlar Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine aşık olmayı öğrensinler. Yine insanlar birbirlerine muhabbet etmeyi, birbirlerine sevgi ile yaklaşmayı öğrensinler. Yine insanlar kendi aralarında kardeşliği tesis etsinler. Yemen'deki canımızda olsun. Öylesine bir kardeşlik tesis edelim. Hayal bu ya, o kardeşliğimiz öylesine olsun ki menfaatsiz, garazsıasız, ön fikirsiz, art niyetsiz, fisebilillah bir kardeşlik.

Hani Allah beyan etmiş ya, onlar akraba da değillerdir. Birbirleriyle, alışverişleri, menfaatleri de yoktur ama Allah için birbirlerini severler ve Allah için toplanırlar ve toplandıklarında Allah için Allah'ı zikredip dağılırlar. İşte onlar var ya, onlar mahşerde hiçbir gölgenin bulunmadığı bir anda, Allah'ın gölgesi altında gölgelenecekler. Hayal bu ya, o hayale doğru koşmak, hiçbir gölgenin bulunmadığı bir yerde, Allah'ın gölgesinde olmak ve o gölgede peygamberlerin gıpta ile bakacağı nurdan elbiseler giymiş zatlardan olmak. Biz peygambere yetişemedik, sana yetişemedik Ya Resulallah, İsa'na yetişemedik, Musa'na yetişemedik.Ya Rabbi! Biz Hz. İbrahim'e, İsmail'e Yakub'a Yusuf'a yetişemedik. Biz Yusuf''un güzelliğine bakıp, hayran hayran

onu seyredemedik. Biz Musa'yı seydemedik. Tur' da bulunamadıK. Biz Yusuf'la kuyuda bulunamadık. Biz Yakup gibi gözlerimizi kör edinceye kadar sevemedik. Ama hayal ettik. Ümit ettik. Bu naçar zamanda, bu karanlık ahir zamanın diliminde, fisebilillah Allah için birbirlerini seven cemaat olmayı hedefledik. Kimsenin gözünün, kimsenin cebinde olmadığı, parasında olmadığı, malında mülkünde olmadığı, eşinde çocuğunda çoluğunda olmadığı, karısında olmadığı, herkesin birbirinin eşine kardeşçesine baktığı, birbirinin çocuğuna kardeşçesine baktığı, birbirine kardeş olarak baktığı, bir dilim ekmeği paylaştığı, bir lirayı bölüştüğü ve birbirine önfikirsiz kardeşim deyip sarıldığı, herkesin birbirinin elini cebine attığı zamanda, senin kimsenin cebine elini atmama, herkesin birbirinin malını mülkünü araştırıp, onun hakkında dedikodu yaparken, senin hiçbir şeyi araştırmaman, kardeşim demen, maddi manevi hiçbir menfaat beklemeden kardeşim demen. Hayal! Ve bütün insanlığın birbirine kardeş olduğu. Hz. Peygamber(s.a.v)'in, 'Ey insanlar! Hepiniz Adem'in çocuklarısınız, kardeş olun' nidasını kulaklarında duyup, bütün insanlığı kardeş edinmek. Hayal ya!

İşte böyle hayaller, bunun gibi hayaller. Allah bizim önümüze bir hayal koyar. Ben öyle derim. Allah'ın hayali derim ona. Allah'ın hayali olur mu? Benimki cahilcesine olsun, cahil cesareti olur ya, Allah'ın hayali derim ben. Bütün insanlar islam olmuşlar ve kardeşler, kimsenin kanı zulmen akıtılmadığı, kimsenin inancından, imanından dolayı öldürülmediği, kimyasal silahlara boğulmadığı, atom bombalarının altında öldürmediği, acımasızca mermilerin altında kadın, kız, çoluk, çocuk, yaşlı, ihtiyar, demeden katledilmediği bir dünya. Allah'ın hayali! İnsanların yeryüzünde fitne çıkarmadığı, fesada boğlmadığı, oluk oluk kanının akıtılmadığı bir dünya. Bu hayalin peşine düşmek, bunu Allah'ın, insanların üzerinde hayal ettiğini düşünürüm. Allah haşa hayal etmez. Belki de bizim için hayal etti. Bunun üzerine siz benim dangolozluğuma bırakın bu sözümü. Deyin ki ya gene bir yerlerden konuştu. Hayal ya, insanların arasında sevgi ile hükmedildiği, sevginin hakim kılındığı, muhabbetin hakim kılındığı ve insanların birbirlerine fütursuzca bir sevgiyle yaklaştığı, yapmacıklıktan uzak menfaatten uzak, ön fikirden uzak, uzak! Bunun bıyıkları böyle, bu şucudur, bunun sakalı böyle, bu bucudur, bu baksana, sakalı şöyle, at bunu, bunun saçı baksana farklı, at bunu. Ya bu ne biçim gömlek giymiş, at bunu. Ya bu şalvarlı değil, böyle müslüman mı olur, at bunu. Ya bu sarıklı dolaşmıyor, böyle mümin mi olur. At bunu. Vay genç, senin sakalların neden, senin saçların neden uzun, at onu. Vay sen ordan genç, yeni gelen, selam veren, saçların neden uzun at onu. Bunların konuşulmadığı, insanların suretlerinden dolayı yargılanmadığı, suretlerinden dolayı itilmediği, suretlerinden dolayı ayrıştırılmadığı, hayal

ya, böyle bir kardeşlik tesis etmek! Evde, iş yerinde, sokakta, kardeşlik tesis etmek, ona kardeşim demek, kardeşim diyebilmek ve onu kardeşçesini sevebilmek, onu kardeşçesine bağrına basmak, onu kardeşçesine, onunla yaşamak, kardeşçesine onunla hayat sürmek, kardeşçesine son nefese kadar, kardeşim var benim diyebilmek ve son nefesten sonra, benim kardeşlerim vardı deyip dünyaya dönebilmek, ne yapıyorsunuz dünyada kardeşlerim, sizi burada bekliyorum diyebilmek ve kardeşliğinizi sakın ha bozmadan buraya gelin. Sakın ha kardeşliğimize bir leke getirmeden buraya gelin.

Ben yine o kardeşlik çatısının altında sizi bekliyor olacağım. Çünkü Muhammed i Mustafa kardeşim dedi. Onun o kardeşim sözüne mazhar olabilecek bir hayat kurgulamak. Onun kardeşi olabilmek. Onun kardeşi! Benim kardeşlerim sonra gelecek. Sizler deyilsiniz. Sizler ashabımsınız, arkadaşlarımsınız ama kardeşlerim ahir zamanda gelecek. Sizlerden sonra gelecekler. Onlar Kur'an'ın yaşanmadığı, Sünnet i Resulullah'ın terkedildi, dinin, islam'ın yere battığı öyle bir zamanda gelecekler ki onlar yeniden kardeşliği tesis edecekler. Yine kardeşlik kuracaklar onlar yine garazsızsız, ivazsız, hesapsız, kitapsız, fütursuz, birbirlerinin kollarına girecekler. Onlar aralarında Güven tesis edecekler. Onlar aralarında inanç tesis edecekler. Onlar birbirlerini itmeyecekler. Onlar birbirlerinin gıybetini etmeyecekler. Birbirlerinin kanlarını dökmeyecekler. Birbirlerini aldatmayacaklar. Birbirlerini kandırmayacaklar. Birbirlerine kötü sözler söylemeyecekler. Birbirlerine yanlış kelimeler kullanmayacaklar. Birbirlerini eleştiri bombardımanının altında tutmayacaklar. Birbirlerine ellerinde bir avuç samimiyetleri olacak ve herkes samimiyetten uzak yaşarken onun elinde bir avuç samimiyeti olacak. Elinde samimiyetiyle gelenler, elinde samimiyetinden başka bir şeyi olmayanlar ve samimiyetini sunanlar, ihlasını sunanlar. İşte peygamberin kardeşleri, bunu tesis etmek. Hayal ya ve hayal ya! Ya Resulallah, bunun için mücadele ettik. Biz avucumuzda bir avuç kardeşlik getirdik. Avucumuzda bir avuç samimiyet getirdik. Biz birbirlerimizi ticaret için sevmedik. Biz birbirlerimizi menfaat için sevmedik. Biz birbirlerimizin eşlerine dilimizi uzatmadık. Gözümüz atmadık. Biz birbirlerimizin çocuklarına yanlış gözle bakmadık. Kendi çocuğumuz gibi baktık. Birbirlerimizin mallarına, canlarına, kanlarına namuslarına, şereflerine dilimizi elimizi, gözümüzü uzatmadık. Biz kardeşçesine bölüştük. Kardeşçesine paylaştık. Kardeşçesine verdik. Ve saflarımızı bu noktada sımsıkı tuttuk. Hayal ya, hayali olmalı insanın ve doğru hayalleri olmalı, iyi hayalleri olmalı, güzel hayalleri olmalı, tatlı hayalleri olmalı. O vahşetin içerisinden kendisini o hayal dünyasına atıvermeli. O kan deryasının içerisinden, kendini hayal dünyasına atıvermeli. O her türlü karanlık dehşetinin içinden, kendini o hayale atıvermeli. Hayal ya!

İşte o kuyumcuda iyi hayaller kurmadı. Dünya hayalİ kurdu. Dedi ki mal var, makam var, mevki var, baş olmak var, koş! Azrail de dedi ki koş, sen canını vermeye koşuyorsun. Hayalinizi iyi tutun, güzel tutun.

"***O garip kişi yoldan gelince, hekim onu aldı, padişahın huzuruna götürdü. Taraz mumunun başucunda yanıp yakılsın diye izzetle, ikramla padişahlar padişahının huzuruna götürdüler onu. Sonra da hekim, ey büyük padişah dedi. O halayıkcağızı, bu efendiye ver.***

(padişahın aşık olduğu, sevdiği o kadını bu adama ver dedi***.) Ver de halayıkcağız buna kavuşup iyileşsin."***

Çünkü kadın o kuyumcuya aşıktı. O, gönül yarasına tutulmuştu. Gönül derdi vardı.

Hiçbir dert, gönül derdi gibi değildi. İnsanın kalbini ince, ince, ince sızlatır. Hani der ya şarkı da, 'aklımda fikrimde hep sen varsın.' Gönül yarasıdır. Aklında, fikrinde, hep o vardır. Gönül yarasıdır. 'Akşamın olduğu yerde bekle diyorsun, gelmiyorsun' yine akşamın olduğu yerde bekler. Gönül yarasıdır. Gelmeyeceğini bilse de bekler. Gece olur. 'Dün gece mehtaba baktım, seni sandım" der. Yine gece olur. Yine mehtabı bekler. Gönül sızısı! Hiçbir sızıya benzemez. Her baktığını o zanneder, koşar. Olsun der. Bakar ki o değilmiş ama yine ümit eder. Yine koşar, yine o zanneder. Yine bakar ki, yine o değilmiş. Yanıldım yeter artık, yoruldum demez. Gönül sızısıdır. İnsanın içerisinden ilmek ilmek canından alır, götürür sanki. Orda, bir sızı vardır. Her daim inler, her daim kanar. Hiçbir merhem yoktur. Hiçbir dikiş yoktur. O yarığı dikecek, birleştirecek hiç bir iğne iplik yoktur. O damlayı, o sızıntıyı dindirecek hiçbir merhem yoktur. Gönül sızısıdır adı. Ne kadar güzel koymuşlar. Her sızı geçer, o geçmez. Her yarayan kanı diner, o dinmez. Herkese sabah olur. Ona olmaz. Herkese söz verilir, yerine getirilir, onunki olmaz.

Gönül sızısı! Bekletir, ümid ettirir, kapıda durdurur. Hep o sızıyla yaşar o. En güldüğü zamanda dahi, sızının acısını çeker. En neşeli anı, içindeki sızının en kabardığı andır. Çünkü öylesine kabarmıştır ki o gönül sızısı ona mutluluk verir. Çünkü sızı, onun içindir. Çünkü yara onun içindir. Herkes yarasını tedavi etmek ister. O yarasını daha da deşmek ister. Herkes sızısını dindirmek için binbir tane ilaç içer. O sızısını artsın diye ilacı keser. Gönül sızısı! Hiçbir sızıya benzemez. İşte dedi ki bu halayıkcağızı ona ver. Bu halayıkcağızın sızısı geçsin. Bu kadının derdi bitsin, bu istediğine kavuşsun. Seven sevdiğinde vuslat bulsun. Seven sevdiğine kavuşunca, gönlü rahatlar. Sızısı biter. Sevdiğinize kavuştuğunuzda sızınız biter. Sevdiğinize kavuştunuzda, yaranız biter. Bir kadın sevmişsinizdir. Ona kavuştuğunuzda sızınızın bittiğini görürsünüz. Bir erkek sevmişsinizdir. Ona sarıldığınızda

sızınızın bittiğini düşünürsünüz, biter. İşiniz bitmiştir artık. Sonra da döner ben bu adamı mı sevmiştim dersiniz. Sonra döner, ben bu kadını mı sevmiştim dersiniz. Öyledir. Hatta bir müddet sonra 'nereden sevdim bu zalim kadını, bana zehretti hayatın tadını, sormayın söyleyemem asla adını, bana zehretti hayatın tadını' der, şiirler yazarsınız. Nereden sevdim ki seni dersiniz, seni gördüğüm güne lanet ediyorum, ben ne günah işledim de seninle karşılaştım, ben seni nereden sevmişim ya, nasıl sevdim ki ben seni, Allah beni kahretseydi de seni sevmeseydim. İnsan öyledir.

İşte, hekim dedi ki, ey padişah, hekim meseleye aşina, hekim meselenin başına, gözüne vakıf. Hekim meselenin evvelini, ahirine vakıf. Dedi ki ey padişahlar padişahı, bu senin sevdiğin halayıkcağız var ya, her gün gözünün önünde yudum yudum eriyen, sararıp solan ve senin de onun sararıp solmasını gördüğünden dolayı, her gün üzüldüğün, her gün kahrolduğun, ülkeye hekimler getittirip, hekimlerin hepsine de ilaçlar denetip, onu iyileştirmek için uğraştığın o canından fazla sevdiğin o halayıkcağız var ya, bu kadın var ya, evet, dedi ki bunu sen, bu kadının sevdiğine ver. O padişahlar padişahı hekimin sözüne muti, hekime inanmış. Hani demişlerdi ya rüyamda bir piri fani göreceksin. İşte o piri fani bizim, bizdendir. Bizim dostumuzdur. Bizim hekimimizdir. Ona tabi ol. Ona inan. Ona iman et. Onun sözünü dinle. Hani padişah pencerenin ucunda durmuştu ya. Pencerenin ucunda uzaktan serap misali geliyordu bir ay yüzlü ya. İşte o hekime tabi olmuştu.

"Ver de halayıkcağız buna kavuşup iyileşsin. Bununla buluşma suyu, ateşi söndürsün. Padişah o ay yüzlüyü, ona bağışladı."

Bağışlayanlar padişahtır. Ay yüzlüleri feda eden padişahtır. Bağışlarsınız, bağışlarsanız padişah olursunuz. Affedenler, tasadduk edenler, padişahtır. Tasadduk eden, padişahın ahlakıyla ahlaklanmıştır. Bağışlayan, padişahın sünnetiyle sünnetlenmiştir. O sultanın sünnetidir. O, Allah'ın sünnetidir. Onun sünnetlerini yerine getirenler, padişah olurlar ve padişah o canı gibi gördüğü, canı gibi sevdiği halayıkcağızı, o hekimin sözüne baktı, bağışlayıverdi.

"Birbirleri ile konuşup görüşmek isteyen o ikisini birbirine çift etti."

Dedi ki al nikahla kendine bunu. Senin o, doyun birbirinize. Bu, hot gönüllülerin anlayacağı bir şey değildir. Bu karanlık gönüllülerin anlayacağı bir şey değildir. Bu azazilin hakim olduğu gönüllülerin anlayacağı bir şey değildir. Bu afla, mağfiretle, bağışlanma ile yoğrulmuş gönüllülerin anlayacağı bir şeydir.

"Altı ay murad alıp murad verdiler, o kız da iyice iyileşti."

O kız dedi ki sevdiğime kavuştum ben, canıma can katana kavuştum. Tenimi renklendirene kavuştum. Tenime bir dokunuşuyla sanki bin bir ferahlık verene kavuştum. Bir bakışıyla yüreğimi yaralayana kavuştum. Bir dokunuşuyla ciğerimi dökene kavuştum. Bir dokunuşu ile beni bulutların üzerinde dolaştırana kavuştum. Canı rahat etti, iyileşti. Seven sevdiğini görünce iyileşir. Seven sevdiğini görünce marazlarını atar. Seven sevdiğini görünce dertlerinden geçer. Seven sevdiğini görünce sıkıntısı aklına gelmez. Atar sıkıntısını. Sevenin derdidir sevdiği. Aşığın derdidir maşuğu. Bir saçının telini görse, bütün hastalıklara şifa bulur. Bir gözünün kemanını görse, bütün dertlerinin bittiğini görür. Bir ona uzaktan bir nefes verse ister sıcak olsun, ister soğuk ona bin bir nefes katar. Aşık, bir nefese muhtaçtır. Aşık, bir dokunuşa muhtaçtır. Aşık, bir kelimeye muhtaçtır. Aşık, bir harfin noktasına muhtaçtır. Ondan gelsin, bir harf gelsin. Kızsın yeter ki isterse azarlasın, isterse yerden yere vursun, maşuku vursun, isterse kovsun, açsın kapıyı, koydum seni desin. Ne büyük müjde, ne büyük mutluluk, desin ki seni affetmedim, ne büyük mutluluk. Desin ki seni istemiyorum, ne büyük mutluluk. Desin ki sen ne yapmaya geldin yine kapıma, ne büyük mutluluk. İçerden seslense, yine mi sen geldin dese, git istemiyorum dese, ne büyük mutluluk. Aşık için maşukundan bir harf duymak, ne büyük mutluluk. Saçının bir telini gösterse, telinin zerresini gösterse, ne büyük mutluluk. Bir bakış fırlatsa, uzaklardan gelse ne büyük mutluluk, ne büyük mutluluk! Aşığın derdi maşuğu. Ona kavuşmak uzak hayal ama ondan bir şey görmek ne büyük mutluluk. İşte baktı ki kadıncağız, sevdiğini gördü. Tenine can katanı gördü. Ruhuna genişlik vereni gördü. Bedenine tatlılık, diline damağına tat vereni buldu. Altı ay iyileşti, serpildi, semirdi. Aşık maşukuna kavuştu.

"Bundan sonra hekim kuyumcuya bir şerbet hazırladı, içirdi. Kuyumcu, kızın önünde erimeye başladı. Hastalık yüzünden kuyumcunun güzelliği kalmayınca kızın canı da onun derdinden kurtuldu."

Tene aşık olanlar, görüntüye aşık olanlar gösterişe aşık olanlar, arabasına aşık olanlar, evine aşık olanlar, güzelliğine, vücuduna aşık olanlar, göğsüne, dudağına, kaşlarının kemanına aşık olanlar, aşk ı mecaziye kapılanlar. Sebep gidince, hiçbir şey kalmaz. Dudak gidince, dişlek bir kadını sevmez olur erkekler, dudak gidince, dişlek bir adamı sevmez kadınlar, görüntüye ve tene, mecaza aşık olanlar, o mecaz sebebi bitince, aşkları biter

"ve kuyumcu çirkinleşir kötü bir hale gelince, yüzü sararıp solunca, kızın gönlü de yavaş yavaş soğudu ondan."

Hani kadın demiş ya herif senin bir gözün körmüş. Her gün file ile gelirmiş ya demiş ki ya bir gün filesiz gelince, herif senin bir gözün körmüş demiş. Hani insanların eline bakarlar ya, adam eve gelir. Yemek hazır mı

değil mi. Yemek hazır değilse ne kötü kadınsın sen, bir yemek dahi yapmıyorsun. Oysa yıllardır yemek yapar kadın. Bir gün gelmez aklına ne güzel bir yemek hazırlamışsın, muhteşem bir sofra hazırlamışsın. Ey sevgilim, ne kadar tatlıydı yaptığın yemek, demez. Sevgilim, aşkım, canım, bir soğan dahi getirsen razıyım sana. Kıraç söylüyor şarkılarda, iki gönül bir olunca, samanlık seyran olurmuş. Gir samanlığa da göreyim seni. Bir tahtanın üstünde otur bakayım bir, git bir kenar mahallede oturacağım de bakalım ne diyecek. İki gönül bir olunca samanlık seyran mı oluyor, yoksa hüsran mı oluyor! Görüntüye aşık olanlar aşık olanlar, tene aşık olanlar, hakikati görmeyenler, iyiliği, güzelliği, doğruyu, iyi ahlakı görmeyenler, onlar o görüntü kaybolunca, o mecaz geçince, aşkları biter. Ona bir sefer tadını alınca, aşkı biter onun. Bir öper aşkı biter. Bir cinsel ilişkiye girer, aşkı biter. Çünkü sebeptir o.

Sebepler onu yönlendirmiştir. Kadının göğsü erkeği yönlendirmiştir, arkasından çekmiştir onu. O güzel göğüslü bir kadını seviyordur. Güzel göğüsleri sevdiği için arkasından gitmiştir. Güzel göğüsler kaybolunca, adam da kaybolur. Sebep onu taşımıştır. Kadın, güzel arabalı bir erkek istiyordur. Güzel araba ortadan gidince, sevgide kalkar orta yerden. Sebeplere yönelmiştir. İnsanların büyük bir çoğunluğunu, sebepler yönlendirir. Bugün bayanlara az bir şey sohbet etmiştim. Yağmur yağınca şemsiye alır ya yanına, şemsiyesiz hiç kimse yağmura çıkmaz. Sebepler onu götürür. Bugün kar yağdı, arabayı çıkarmayacak. Niçin? Kar yağdı çünkü, sebepler onun arabayı dışarı çıkarmasını engelledi. Arabayı çıktın vurdun. Cevdet arabayı ben filanca yerde vurdum, onu göze almaz. Sebep? Kar yağdı, trafiğe çıkma. İstanbullular öyle diyordu. Efendim kar yağıyor ama ne yapacaksınız, bu cuma gelecek misiniz? Ha, geleceğim. İstanbul'da çok kar yağacakmış. İyi yağsın, yolda kalırım ben. Siz bilirsiniz ama zorluk çekmeyin diye söyledik. Ben zorluğu çekeceğim. Siz toplanın, bir kişide olsanız geleceğim ben. Öyle ya Amerikalılar gibi olduk. Yarın kar yağacak, hiç kimse çıkmıyor. Sebep, bizi idare ediyor, yönlendiriyor bizi. Televizyonda spiker söylüyor, yarın şu saatler arasında kırkbeş derece sıcaklık olacak, saat onbir ile saat dört arasında işte kalp rahatsızlığı olan, şeker hastalığı olan, tansiyon ilacı olan, çocuklar, yaşlılar, ihtiyarlar, kadınlar, çıkmasınlar. Sokaklar, bomboş. Sebep, yönlendirdi bütün herkesi. Ben çıkıyorum, beynim kaynasın diyen yok.

Çıkana deli bu! Lan deli sensin. Bir laf söyledi kaldın evde. Bu karda çıkar mı? Camdan uzanıyorlar. Hacı nereye gidiyorsun? İşim var, işe gideceğim diyorum, kar yağmış ya. Namazgah da dik. Oynatıyorum, bijjj gidiyor. Cevdet, ben çıkıyorum abiciğim, haberin olsun ha. Bi gün dedim, Cevdet çıkıyorum, haberin olsun ha. Dükkandan bir yere gitme, vuracağım çünkü

ben bir yere ama ben çıkacağım. Çıktım, vurdum. Açtım, vurdum Cevdet dedim. Neredesin dedi. Filanca yerdeyim dedim. Evin yirmi metre altında. Karları aşa aşa geliyor. Yol açıldı. Diyeceksiniz ki kaldın mı? Hayır. Gittim yine. Kar seni yönlendirmesin, sen karı yönlendir. Yağmur seni yönlendirmesin. Dolu seni yönlendirmesin. Sıcak seni yönlendirmesinin. Televizyondaki haber seni yönlendirmesin. Moda seni yönlendirmesin. Reklam seni yönlendirmesin. Reklamla yönetiyorlar sizi. Kadınlara bir örtü modası çıkıyor. Hüra, herkes aynı örtüden. Üç dört yıl önce, her taraf patlıcan tarlası gibi. Mor kadınların başı. Bir bakıyorum bordo her taraf, bir bakıyorsun o sallama dolama kocaman örtü, bellerine kadar. Herkeste aynı. Bu kış kreasyon ne olacak biliyor musunuz? Ne olacak, çul giyeceksiniz. Herkesin sırtında çul. Dün bakmıyordunuz. Amerikan bezinden bir pantolon yaptılar bundan otuz yıl önce, Amerikan bezinden pantolon giyiyordu millet. Bildiğiniz patiska pamuğu pamuk. Denizli işi, düz tezgahta vur Allah vur. Pamuğa pamuk. Herkes ondan giydi. Keşke öyle olsa, sağlıklı. Yok!

Birisi donunu giydiriyor, kalçasından aşağı kadar, herkes kalçadan aşağı donunu değiştiriyor. Adamlar bile, kalçada adamın pantolonu, eğiliyor kabak gibi. Vurdum birine namazda. Görünüyor! Dedim abiciğim, görünüyor. Haram. Erkek erkeğe de haram. Erkek erkeğe de! Erkeğin normalde diz kapağı ile göbek deliğinin arası haram. Erkek erkeğe de haram, kardeşim sen bana poponu gösterme. Senin poponu seyretme noktasında değilim, haram ama giydi yaTarkan, hüraaa, herkes Tarkan olacak. Oğlum, Tarkan Amerika'da bir yerlerde görülmüş bak, sen de orda mısın? Çocuk kalıyor. Oğlum neden uydun ona? Oğlum Tarkan uyulacak insan mı, sen onun gibi yaşayamazsın. Onun bir ayakkabısı vardı. Viking gibi, vikinglerin gemisi gibi önde, bir bakıyorsun adam, boyu bir atmış, adamın çocuğun ayakkabı kırkbeş santim, kendinden önce ayakkabı gidiyor, burnu önde! Be mübarek çocuk, neden? Ama yönlendiriliyor. Birisi giydi onu, birisi tıraşını öyle yaptı.

Şimdi beni tanıyanlar bakar. Ulan Bursa'ya geldiğinden beri yirmi yıldan beri adamın kafası aynı. Kenarlar üç numara. Yukarısı dört numara, traş çok basit. İlhan şurda bile tıraş ediyor beni. Ayna yok, tarak yok, makas yok. Çıt çıt çıt çıt çıt çıt. Oldu tıraş. Haydi. Selamünaleyküm, aleykümselam. Yirmi yıldan beri aynı. Kimisi kafasını dikeltti, kimisi kenardan kazıttı, kimisi çizdirdi. Hepsi de döndü dolaştı, şekilden şekile girdi. Bir benimki şekle girmedi. Aynı şekilde devam ediyor. Yönetilme, yönlendirme, sebepler! Sebeplere göre yaşıyor, sebeplere göre, herkes. Hava sıcak, ince giyiniyoruz. Hava sıcak, kalın giyinen yok. Birisi buraya zaten takım elbiseyle girse ya milletvekili ya vali ya bürokrat. ya bir şey diyeceğiz. Bu normal adam demeyeceğiz. Hava şartlarını düşünmeyiverin. Hani sıcak, klima açıyorsun. Açma,

terle. Dün akşam ısıttım içerisini. Terliyorum içeride. Ne kadar güzel. Buram buram. E klima var! Vaarrr. Hep soğutacak değilim ya. Bir de ısıtayım dedim vücudu. Soğut soğut nereye kadar. Dedim kaynasın biraz. Yönlendirme ile sevdi, sebeplerle sevdi, sebeplerle! Sebepler onu o tarafa götürdü. Annesi dedi ki evladım, şöyle güzel kız, böyle güzel kız. Bizim ailemize yakışır. Tamam! Ya ben sarı saçlı istiyordum ama bu siyah saçlıymış, ya ben mavi göz istiyordum ama bu kara gözlüymüş. Ya ben şöyle istiyordum ama bu böyle. Bu böyle istiyordum ama böyle. Aaaa, bunu alalım bak. Daha ne istiyorsun, ha tamam, alalım. Yenildi adam! Adam yenildi.

Dükkandan örnek verdim bugün, aynı örneği vereyim. Şimdi birisi bir şey alacak. Öbürkü diyor ki alma onu. Neden? Senin mutfağının rengine uymaz ama çok güzel diyor şimdi yanındaki kadın tamammı, uymaz dedim ya sana! Şunu al. Kızcağız aldı onu. Yenildin dedim kıza, böyle baktı, dedim ki hiçbir zaman sevdiğine kavuşamayacaksın. Gözleri doldu hemen, pırıl pırıl, cam gibi, tomurcuk oldu. Kavuşamadım zaten dedi. Bitti! Sebepler yönetti onu. Annesi babası yönetti onu. Sülale yönetti onu. Havanın sıcaklığı yönetti onu. Havanın soğukluğu yönetti onu. Televizyonda bir haber yönetti onu. BBC bir altyazı geçti, yönetti onu. Filanca yerden bir haber duydu, yönetti onu. Twitter'dan bir haber geldi, yönetti onu. Yönetti, farkında değilsiniz, yönetiyorlar bizi. Yönlendiriyorlar bizi. Biz oturup, idrak edip, tefekkür edip, kendimiz olamıyoruz. Kendimiz değiliz. Kuru fasulye böyle yenir, böyle yiyeceksin kuru fasulyeyi. Nasıl yenir? Kuru fasulye yanında pilav yenir. Kuru fasulye yanında patlıcan musakka yenmez. Kuru fasulyenin yanında patlıcan musakka yiyecek olan…Ne iş? Köftenin yanında patlıcan musakka yenmez. Biz yedik, afiyetle. Mutlu olduk. Köftenin yanında patlıcan musakka yedik. Var mı yiyen, elini kaldırsın? Hiç kimse yemedi değil mi?

Kendiniz değilsiniz! Alışılagelmiş bir şekilde hayatınızı yaşıyorsunuz. Alışılagelmiş bir hayat yaşıyorsunuz. Köftenin yanında salata yenir, şira içilir. Doğru mu? Evet! Devam edin. Kuru fasulye yanında pilav yenir, cacık yenir. Devam edin, aynı şey, aynı şey! İnsanlar böylece yönlendirilip yönetilirler. Sebeplere bağlı yaşarlar. Sebepler onu yönlendirir. Yağmur yağıyor. Siz, yağmura çıkmışsınız, ıslanayım demezsiniz. Elinde şemsiye, sucuk gibi ıslanan bir kız eve giderse annesi, babası, bütün herkes feryat figan eder. Aklın yok senin. Neden? Niçin şemsiyeyi açmadın. Senin yağmurda ıslanma özgürlüğün dahi yoktur. Sen yağmurda göğsünü gere gere böyle oh, ne kadar güzel ıslanıyorsun ya! Biri dedi ne yapıyorsun? Yağmur damlalarının arasından geçeceğim diye uğraşıyorum dedim. Böyle baktı. Bakıyor bana öyle hani tepkim ne olacak diye. Yürüyorum ben yağmurda. Dedi nasıl oluyor?

Sen geçemezsin dedim. Nasıl dedi, ıslanırsın sen dedim. Sen de ıslanmışsın dedi. Senin gözün kör dedim. Hacı abi, dalga mı geçiyorsun, kırık mısın dedi. Kendini aynada görüyorsun dedim. Islanamazsınız! Siz bir derede yıkanıp yosun kokamazsınız. Siz bir derenin kenarında oturup kendi kendinize cinnilerle muhabbet edemezsiniz. Yapamazsınız! Hiç yosun koktunuz mu? Hiç yosun kokusunu biliyor musunuz? Kurbağalarla beraber suyun içerisinde duran var mı elini kaldırsın? Bir, iki, üç kişi, dört beş.. Mecburiyetten değil, severekten. Ooo, bak! Yalnız değilmişim. Kırıklar var elhamdülillah.

Tersine yaşamak değil. Tersine yaşamak değil! Burda sebeplerin sizi yönetmemesi, kendinizi yönetmeniz, kendinizi yönetmeniz. İşte sebeplerin yönetmediği insanlar, enteresandır. Onların kıymetini bilin. Köftenin yanında patlıcan musakkası yiğenin kıymetini bilin. Evet! Müthiş bir şey. Şimdi usta karşıda, kayhanda, şimdi herkes geliyor değil mi? Ne yiyecek, iskender kebap yiyecek. Aynı stil öyle değil mi? Evet. Sormuyorlar bile, yoğurtlu mu yoğurtsuz mu? Değil mi usta, var mı soran hiç, yok değil mi soran hiç. Herkes, kes, cırrrt, kes, koy pidenin üstüne, yanına yoğurdunu koy. Üzerine tereyağını kızdır, ver. Herkes aynısını yiyor. Herkes aynısını yiyor. Hiç hiç! Mutad, mutad! On bin kişide, kaç yıllık ustasın usta? Kaç? Otuz beş senelik. Otuzbeş seneden beri senden kaç kişi pidesiz sadece kebap istemiştir? Hasta masta olmadığı halde? Hiç. Bitti! Yemeğimiz, giysimiz ayakkabımız, eve aldığımız sebze meyve, kıyafetlerimiz, eşyalarımız, herşeyimiz yönlendirmenin sonucu. Birileri yönlendiriyor bizi. Ama bu tarikat oluyor. Ama bu şeyh efendi oluyor ama bu hava durumu oluyor ama bu siyasetçiler oluyor ama bu bürokrat oluyor ama bu devlet oluyor ama bu hükümet oluyor ama bu moda oluyor ama bu bizim hevamız, hevesimiz oluyor.

"Bir renk yüzünden meydana gelen aşklar, aşk değildir. Sonunda ayıp olur gider."

Bir renge aşık olduğunda, renk gidince senin ona aşkın biter. Bu neye benze hani böyle çok güzel renkli bir gömlek almışsınızdır, rengi solunca onu atarsınız, atmaz mısınız. Evet! Hani çok sevdiydiniz o gömleği? Gömleği değil, siz rengini sevmiştiniz. Rengi gidince sevgimiz bitti. Rengi olan sevdalar böyledir. Hani görüntü, ay ne kadar güzel. Mavisi çok hoşunuza gitti. Hey evde hanımefendi, biraz çamaşır suyunu kaçırdı, rengi açıldı. Bir de kızdınız, bunun rengi açılmış. Bunu neden renklilerin yıkanacağı deterjanla yıkamadın? Bir de renkliler için deterjan çıkardılar ya, renklilerin deterjanı ile yıka. Niçin elde yıkıyorsun, çamaşır makinesi var. At içine, elde yıkamayınca aaa, elleri bozuldu. Pantolonlarınız, gömlekleriniz elde yıkanmıyor değil mi? Size diyorlar bulaşık, çamaşır makinesinde yıka. Neden? Çünkü üç dört sefer çamaşır makinesinde yıkandı mı rengi ve evsabı

bozulacak. Seneye bir daha alacaksınız. Hele iş bilmez bir kadın, triko kazağı da attı mı çamaşır makinesine. Çıkaracak düdük gibi onu. Veleddallin amin.

"Keşke tamamıyla ayıp olsaydı da başına bir kötülük gelmeseydi. Irmak kesilen gözlerinden kanlar aktı yüzü canına düşman kesildi. Tavus kuşunun da düşmanı ayaklarıdır. Nice padişah vardır ki gücü kuvveti öldürmüştür onu."

deyip buradan devam edeceğiz. Tavuskuşu niçin ayaklarına düşman? Değil mi? Bir padişahın gücü kuvveti nasıl ona düşman. Müthişş! Arkası haftaya. 209 dan hatırlatın. Unutkanlık var ya ben de. O yüzden. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=5DtDqdWCfRI&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=35

MESNEVİ-İ ŞERİF 209-215. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Tavus kuşunun ayaklarında mıydık?

"Tavus kuşunun da düşmanı ayaklarıdır."

Tabi burada ayaklarıdır geçiyor. Tahir ül Mevlevi'nin çevirisinde kanatları ve kuyrukları diyor. Başka çevirilerde de kanatları diyor. Burada da ayakları diyor. Çeviririlerken dedim ya burayı biraz açacağız, genişleteceğiz diye. Açacağız genişleteceğiz dememin bir sebebi buydu. Son elimde iki ciltlik gerçekten çok iyi bir çalışma, bir mesnevi var. Onda da kanatları ve kuyrukları olarak çevirmişler. Tahirül Mevlevi' ninkinde de kanatları olarak çevirmiş Tahirül Mevlevi. Bunların içerisinde bir tek Gölpınarlı, ayaklar olarak çevirmiş. Nicholson' ınkine ulaşamadım. Yok zaten bende o. Tabii burada tavus kuşunun da düşmanı ayaklarıdır der. Ben şimdi hem ayakları ise oradan bir dem vuracağım hem de kanatları ve kuyruğu ise oradan dem vuracağım ama Gölpınarlı'nınkini okuyoruz şu anda. Önce ayaklarından bahsedelim. Gölpınarlı çevirisinde ayakları demiş. Tavus kuşunun düşmanı ayaklarıdır. Yani tavus kuşu ayaklarına düşman, öbür taraftn devam ediyor. Nice padişah vardır ki gücü kuvveti öldürmüştür onu. Öyle padişahlar da vardır ki güç kuvvet onun ölümüne sebep olmuştur. Tavus kuşu ve yılan hikayesi vardır. Tavus kuşu ve yılan, eski ahitte, yani Musevilerin kitabında ve yeni ahitte İsevilerin kitabında cennet bekçileridir. Bunların her ikisi de cennet bekçisi ve cennetteyken, yılan ve tavuskuşu aslında asıl olarak şeytandır.

Adem Aleyhisselam'ı kandırıp, o eski ahitten söylüyorum, Adem Aleyhisselam ve Havva annemizi kandırıp Hz. Allah'ın o ağaca yaklaşmayın, o meyveye yaklaşmayın, o buğdaya yaklaşmayın, o elmaya yaklaşmayın, hep

bunlar tevil ya onların hepsini birden söylüyorum dediği meyvaya sebzeye, buğdaya, ağaca yaklaştırır ve cennetten kovulmasına sebep olur ya. Cenab-ı Hak onları cennetten çıkarırken eski ahit ve yeni ahitte böyle geçer, tavus kuşu ile yılanı da cennetten çıkarır ve yılanın üzerine Cenab -ı hak der ki seni her gören başından topuğuyla ezsin. Hiç kimse yılana dost değildir ve her gören yılanı öldürmeye çalışır ve gerçekten de insanlar ayakları ile ezmeye çalışırlar. Tavus kuşuna da der ki senin böyle her şeyin çok güzel, rengarenk. Senin de ayakların çıplak olsun. Her ayaklarına baktığında kahrol, kendi kendine kahret. Tavus kuşunun düşmanıdır ayakları. Tavus kuşu bakar ayaklarına. O rengarenk kanatlarının, rengarenk kuyruğunun, bahar bahçesi gibi, cennet bahçesi gibi tüylerinin içerisinde tavuskuşu çıplak ayaklıdır. Bir tek ayaklarında tüy yoktur, ayakları çırılçıplaktır. Ayaklarına bakar, kahrolur tavuskuşu. Mana buya, böylece ayaklarına düşman olur tavus kuşu çünkü o etrafındaki güzellik o ayaklarına düşman olmasına sebep olur. Tavus kuşunun eğer ki düşmanı ise kanatları ve kuyruğunun güzellikleri o zaman o güzelliği ile o endamıyla o bahar rengiyle, sanki tüm kainatın rengini üzerinde taşımakla, çok güzel olmakla tavus kuşu hep insanların rağbet ettiği, tutmak istediği, evinde hapsetmek istediği ve hapsettiği, onun naturel hayatından onu kapalı kafes hayatına geçmesine sebep olmuştur. Onun güzelliği, onun özgürlüğüne sebep olmuştur ve o kendi güzelliğine ne olmuştur, düşman olmuştur.

Bülbülün sesi bülbülün düşmanıdır. Niçin? Çok güzel öttüğünden insanlar ona sahip olmak isterler ve onu kafese koyarlar. Kanaryanın sesi, kanaryanın düşmanıdır. İnsanlar o güzel sesi görmek, sahip olmak için onu ne yaparlar? Kafese koyarlar ve biz bakarız bir hayvan güzelse onu kafeslemeye çalışırız. Bir kadın güzelse biz onu kafeslemeye çalışırız. Bir erkek güzelse Yusuf gibi onun başına binbir türlü bela ve musibet açılır. Kadınlar onu kafeslemeye i çalışır. Bazen güzelliği, fitnesi olur insanın. Güzelliği düşmanı olur insanın, yakışıklılığı düşmanı olur insanın.

Hz. Hasan efendimizi eşi zehirlemiştir. Hz. Hasan efendimizin bir rivayette seksenin üzerinde, bir rivayette yetmişin üzerinde eşi olmuştur. Eşlerinden birisi benden sonra bir başkasına yar olmasın diye zehirler. Bazen kıymetli olmak, o kıymetin düşmanları veya o kıymete sahip olmak isteyenler tarafından o kıymet onun başında fitne olur. Bazen hani malı mülkü çok olanlar var ya malı mülkü isar ederler onların malı mülkü onların düşmanı olur, paylaşmazlarsa. Demek ki bazı güzellikler, bazı mecazlar, insanların düşmanları olur. Mecaza tapanlar onu düşman olarak görürler. Mecaza taparlar ya da ona sahip olmak için onu katletmeye çalışırlar. Gergedan

boynuzlarının katledildi gibi veyahutta fillerin dişlerinin çıkarıldığı gibi. Fiillerin o boynuzları var ya önünde, onların sökülüp atıldığı gibi balinaların öldürüldüğü gibi yunus balıklarının öldürüldüğü gibi. İnsanlar bir şeylere sahip olacaklarsa, kıymetliyse katlederler. Altına sahip olmak için insanların yeşilleri, dağları, ovaları katlettikleri gibi, bir hazine bulmak için hiçbir tane tarihi eser bırakmayıp her tarafını köstebekler gibi oymak gibi. Demek ki bazen insanlar bazı şeylere sahip olmak için katliyam yapıyorlar. Bir kadına ulaşmak için katliyam yapıyor. Bir erkeğe ulaşmak için katliyam yapıyor bir heva ve hevesine ulaşmak için katliyam yapıyor. Demek ki insanların heva ve hevesi veya insanların üzerinde bulunan geçici süsler, bazen onların düşmanı olabiliyor. İkinci şık neydi?:

"Nice padişah vardır ki gücü kuvveti öldürmüştür onu."

Gücü elinde tutanlar, kuvveti elinde tutanlar güç ve kuvvetin, kudretin kendilerinden münhasır olduğunu düşünenler, batarlar. Zenginliği adam kendinden görür, zengini görmez. İlmi o kimse kendinden görür, El- Alim'i görmez. Kudreti kendinden görür, asıl kudretliyi görmez. Kuvveti kendinden görür, asıl kuvvetliyi görmez. Gücü kuvveti elinde tuttuğunu zanneden insan batar. Nice padişah görünümünde insanlar vardır ki güç ve kuvvetleri onları batırmıştır. Nice güçlüyüm diyenler vardır ki o güç ve kuvveti Allah yolunda kullanmadıkları için batmışlardır. Tarih sahnesi, o güç ve kudreti elinde tutan padişahların baktıklarını anlatır bize. Başlarsak biz, Hun İmparatorluğu batmıştır, Göktürk İmparatorluğu batmıştır. Orta Asya'da, Karahanlılar İmparatorluğu batmıştır, Mete'nin İmparatorluğu batmıştır, Atilla'nın İmparatorluğu batmıştır, Müslüman olan Türk Karahanlılar İmparatorluğu batmıştır, Karahanlılardan sonra Büyük Selçuklu İmparatorluğu batmıştır. Ondan sonra Selçuklu İmparatorluğu da batmıştır. Ondan sonra Osmanlı İmparatorluğu kurulmuş, Osmanlı İmparatorluğu da batmıştır.

Nice güç ve kudret sahibi padişahlar, nice kudret, güç sahibi devletler batmışlardır. Onlar batarlarken güç ve kudretleri onları batırmıştır. Büyük Hun İmparatorluğu Atilla, Viyana kapılarına kadar gelir. Orada ölür. Hun İmparatorluğu orada batar. Kanuni Sultan Süleyman gider, Viyana kapılarına kadar. Oradan geri döner. Osmanlı batar, bakın oradan geri döner. Osmanlı batar. İspanya'ya gider. İspanya'ya giden İslam komutanı gemileri yakar. Endülüs İmparatorluğu kurulur. Ne zaman ki güç ve kudretlerini Kur'an ve Sünnet yolunda ilahi kelimetullahın bütün dünyaya hakim olması yolundan geri dönerler, onlar da batarlar! Hangi devlet, hangi padişah, hangi devlet başkanı, hangi olgu, oluşum, fikriyat İlahi Kelimetullah'ı yeryüzüne, yer yüzüne hakim kılmaktan geri döndü, hep batmışlardır. Türklerin Orta

Asya'dan beri 'Kızıl Elma' ülküsü vardır. 'Kızıl Elma' şudur: Bütün dünya Türk olmalı, Türk'ün töresi çalışmalıdır. Türkler islam öncesi bu ülkü ile savaşmışlardır. Bütün dünya Türk ili olmalı ve bütün dünyada Türk Töresi hakim olmalı. Ülkü budur Türklerin Orta Asya'da. O yüzden Viyana'ya kadar gelmişlerdir. O yüzden Anadolu'dan geçip ta İtalya'yı geçip İspanya'yı geçip bir rivayette İngiltere'ye kadar gitmişlerdir. Evet! Bir rivayette Amerika'ya kadar gitmişlerdir. Bütün dünyada Türk'ün töresi çalışsın diye. Ne zaman burdan geri dönmüşler, batmışlardır.

Türkler, islam olurlar. Yıl 350- 400- 450' lerdir. Yavaş yavaş islam olmaya başlarlar. 600'' lerde bölük bölük, kavim kavim, kabile kabile bütün Türk kavimleri, islam olmaya başlarlar. Türkler, gök tanrısına inanırlar. Bir tanrı vardır, göktedir. Türkler putperest değildir tarihleri boyunca. Türkler tarihleri boyunca iki tanrılı değildir. Türklerin bir tanrıları vardır, gökte yaşar, yeri de hakimiyet altında tutar. Gökteki tanrı yer ile alakasız değildir, yerle de alakalıdır ve gökteki tanrı, içindeki kamlarla, halkın içerisindeki kam, bugünün velisi veya peygamberi, içindeki şamanlarla, kam veya şaman, bugünün peygamberi, bugünün velisi mana olarak. Tanrı bunlarla irtibatlıdır ve kaan ondan aldığı emirleri etrafına söyler, ondan aldığı emirleri kaana, hakana, hükümdara tebliğ eder. Her kaanın, hükümdarın etrafında kamlar vardır, şamanlar vardır. Şimdi siz ona şaman diyorsunuz, eski dilde onlar kam ve onlar kötü ruhları kovarlar, iyiliği anlatırlar ve aldıkları emirleri naklederler hakanlara. Hakanların etrafında en iyi kamlar vardır. Ülkenin en eski, en dirayetli, en görüşü açık kamlar alimler, şamanlar vardır. Kamlar töreyi bilir, kamlar ibadeti bilir, kamlar halkı bilir, kamlar neye ihtiyaç olduğunu görürler. Kaanlar kamlara tabidirler ve kamlar kaanlara dua ederler. Töre budur Türklerde ve onlar bütün cihanı Türk etmek, Türk ili etmek ve Türk töresini hakim kılmak için savaşırlar. İslam olurlar, islamdaki arz ilahe illallah deyinceye kadar savaşmakla emrolundum Hadisi Şerifi, Türklerin inancıyla düpedüz örtüşmüş, cuk diye oturmuştur. O yüzden Türklerle alakalı da mesela işte peygamberlerden var ya Yecücle ve Mecücü hapseden Zülkarneyn neslinden olduğu söylenir Türklerin. Tabii bazı türkologlar, İbrahim Aleyhisselam'ı Türk olarak görürler. Bazı Türkologlar Adem'i de Türk olarak görürler. Bu farklı bir şey, bunu burada bırakayım şimdi bu iş çünkü çok gider sonra, nerdeyse cenneti de Türkler kurdu diyecekler haşa. Dur bir şey deme. Şimdi islam olunca Türkler, islam olunca, aynı ülküyle devam ederler ama ne zaman ki bu ülkelerinden geri döndüler yani yeryüzü 'İlah i Kelimetullah'la dolması gerekir ülküsünden

geri döndüler, hep battılar. Selçuklular battılar, Osmanlılar battılar bu yüzden, ben sebebi buraya bağlıyorum.

İşte gücü elinde tutanlar, kuvvetİ elinde tutanlar, güç ve kuvvetlerini, zulme kan dökücülüğe, güç ve kuvvetlerini haksızlığa, ursuzluğa, hukuksuzluğa döndürdüler, battılar.

Ne zaman ki güç ve kuvvet sahipleri, göçün kuvvetin sahibini bilip o sahibin emrinde götürdüler, yükseldiler. O sahibinin emrinde götürmediler, battılar. Güç ve kuvvet insanı nasıl batırır, bu şekilde batırırır, güçlüyüm olarak görürler. Hani Uhud'da sahabeler dediler ki biz güçlüyüz. Çıkarız, savaşırız, onları da yeneriz. İlme, vahye tabi olmadılar. Hz. Peygamber (s.a.v) dedi ki biz şehri savunalım, şehrin içinde duralım. Hem muhacir, hem Ensar'ın bugünkü dilde şahin kanadı dedi ki biz çıkarız, onlarla savaşırız ve yeneriz. Hz. Peygamber(s.a.v) miğferini taktı, zırhını giydi, çıktı. Hz. Ebubekir efendimiz dedi ki ne yaptınız? Bir peygamber böyle söyler de ona itiraz edilir mi? O vahiy ile konuşur, o vahyin dilinden konuşur, niçin ona itiraz ettiniz? Hemen geri dönerler. Ya Resulallah, biz senin dediğini yapalım. Hz. Peygamber(s.a.v) der ki istişare ettik, istişareden bu karar çıktı. Peygamber giymiş olduğu zırhı, bir daha çıkarmaz der. Hani ayet-i kerimede var ya istişare et, istişareden çıkan karara da uy. Ayetle sabit. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri çıkarlar Uhud'a. Ve yine Hazreti Peygamber(s.a.v) der ki yirmi tane okçu ayırın, meşhurdur. Bakın, bunlardan ders alın. Nasıl ders alın? Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin zamanında istişare ettiler. Hz. Peygamber(s.a.v)' le, istişarelerinden geri dönmeye çalıştılar. Karar alındı, geri dönüşü yok! Ardından ne yaptı? Emretti. Yirmi tane okçu. Dedi ki bizim öldüğümüzü görseniz, savaşın bittiğini görseniz dahi burdan ayrılmayacaksınız benim emrim gelmeden. Bilseniz ki dedi burada düşman kalmamış, ben emretmedikte yerlerinizden ayrılmayacaksınız. Ben emretmedikçe, yerlerinizden ayrılmayacaksınız. Yerlerinize.

Tabi olmak, emre itaat etmek, Peygambere itaat etmek, sizden olan emir sahiplerine itaat etmek, evin reisine itaat etmek, anne babaya itaat etmek, bir şeyhe intisap edip itaat etmek, bir komutana, askersin devlettesin, savaşıyorsun, komutana itaat etmek, devlet başkanına itaat etmek, kendi işte savaşta veya barışta başındaki emir sahibine itaat etmek, farz,farz, farz! Yirmi tane okçu, yirmi tane. Halit bin Velit bekler. Müşriklerin sınıfındadır. Tepenin arkasında bekler. Gözcüsü orada. Müslümanlar biz galibiz, meydandakinler dağıldı, savaşta da galibiz deyip, neye üşüşürler? Ganimetlere. Ey iman edenler! Ey müslümanlar! Ey partililer! Ey müslümanım deyip de bir yerin başına oturanlar! Bir makam, bir mevkinin başına oturanlar, milletvekili

olanlar, belediye başkanı olanlar, bir partinin veya da bir şeyin vesilesiyle müdür olanlar! Amir olanlar, memur olanlar, bir şeyin başına geçen insanlar! Dikkat edin, ne zaman ki ganimetlerin peşine düştünüz, güç sizi yer bitirir, alaşağı olursunuz. Müslümanlar bıraktılar savaşı, koştular ganimetlere. Çünkü o güne kadar ekonomileri yoktu. O güne kadar alışverişleri yoktu, paraları yoktu, malları yoktu. Fisebilillah Allah için savaşıyorlardı. Allah için iman etmişler, koşturmuşlardı ama mal onların imanlarına leke getirdi. Ganimet, onların imanlarına ne yaptı, sarstı sarstı! Mala gözlerini kaydırdılar. Metaya gözlerini kaydırdılar. Halit Bin Velid'in gözcüsü orada. Dedi ki bunlar gaflete düştü. Bunlar ganimet paylaşıyorlar.Yukardaki okçular dediler ki bize ganimet kalmayacak orada. Biz ganimetlerden elde edemeyeceğiz. Biz o ganimetten faydalanamayacağız. Biz müdür olamayacağız. Biz belediye başkanı olamayacağız. Biz okul müdürü olamayacağız. Biz bu yurdun müdürü olamayacağız. Biz bu hizmette koştuk. Burada il müftüsü olamayacağız, ilçe müftüsü olamayacağız. Biz hoca olamayacağız. Biz tayin edilemeyeceğiz, bizim tayin edilmemiz lazım. Bizim müdür olmamız lazım. Bizim milletvekili olmamız lazım. Bizim belediye başkanı olmamız lazım. Hükümetin bizi dinlemesi lazım. Bizi ayırması lazım, bizi kayırması lazım. Bizden olan adamlar hükümette, yürüyün, biz birer makam ve mevki sahibi olalım dediler, battılar.

Halit bin Velit askeri deha, askeri deha! O güne kadar girmiş olduğu savaşlarda mağlubiyet tatmamış. Müşrik ama malubiyet tattırmamış Allah ona. Deha! O güne kadar gelmiş olan bütün askeri hikayeleri okumuş, askeri planları okumuş, o güne kadar gelen bütün savaş manzumelerini okumuş. Savaş bilgisine sahip bir deha, bilgiye sahip, askeri deha. İşi ehline verin. Allah emanetleri ehline vermenizden hoşlanır. Bekliyor. Ne zaman ki okçular kopuyorlar yerlerinden, emre itaat etmiyorlar, emri dinlemiyorlar, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin emrinde gaflet gösteriyorlar. Mevzilerini terk ediyorlar. Müslümanlar! Mevzilerinizi terk etmeyiniziz. Gücünüze, kuvvetinize aldanmayınız, çokluğunuzla aldanmayınız. Okullarınızın, yurtlarınızın, ne bileyim işte makamların, mevkilerinizin çokluğuna aldanmayınız. Bir olunuz, beraber olunuz, kuvvetli olduğunuz amma kuvvetin Allah'tan olduğunu biliniz. Kanmayınız, güç Allah'ın, kudret Allah'ın, kuvvet Allah'ın. Kendini güçlü görürsen batarsın. Kendini kalabalık görürsen batarsın ve müslümanlar mevzilerini terk ettiler. Sahabe efendilerimiz, bize ders bıraktı. Sahabe efendilerimiz, islam yeryüzünde ebediyete kadar devam edecek, ebediyete kadar müslümanlara uyacak oldukları bir ders bıraktılar. Bize dediler ki sakın mevzilerinizi terk etmeyin.

Sakın mevkiye düşmeyin. Makama düşmeyin. Sakın ha bir yerlerden faydalanmak için mevzilerinizi terk etmeyin. 'İlahi Kelimetullah' yeryüzüne hakim oluncaya kadar; mevki, makam, para, pul, dünya, kadın, peşine düşmeyin. O güçsüzü yıkar ve nice padişahlar vardı ki güç ve kuvvetleri onları yıktı. Acziyeti terkettiler çünkü, güç acziyeti terkettirir. Oysa yol acziyet yoludur. Üstat Bediüzzaman Hazretleri der ki bizim yolumuz acziyetin ve fakriyetin üzerine kuruludur. İslam acziyetin ve fakriyetin üzerine kuruludur. Eğer sen acziyetini ve fakriyetini göstermezsen yıkılırsın. Acziyet ve fakriyet içerisinde yaşamaz, düşünmezsen yıkılırsın.

Allah güç ve kuvvet sahibidir. 'Ey insanlar, hepiniz fakirsiniz. Allah ganidir.' ayeti kerime. Gani olan Allah'tır. O zaman sen kendini zengin görme, kuvvetli olan Allah'tır. Sen kendini kuvvetli görme. Güçlü olan Allah'tır. Sen kendini güçlü görme. Okumadın mı fil vakasını? Kur'an bize işaret ediyor. Ne yapmıştı adam? Fiilleri ile gelmişti. Öyle filler ki o güne kadar eğitilmiş filler. Öyle filler ki savaşçı filler, savaşçı. Bugünün leopar tankları gibi hani var ya yeryüzünde dolaşan savaş araçları gibi. O savaşta araçlarına güvendi ama öbürkü dedi ki sen benim koyunlarımı, atımı, devemi ver. Dediki ya bu adam ne diye istiyor? Ben yarın bütün orayı fethedeceğim, alacağım, yağmalıycam, benim olacak orası. Adam diyor meczup mudur bu, bu atını, devesini istemeye gelmiş. Kim? Hz. Peygamber Efendimizin dedesi. Çağırın diyor şu adamı benim karşıma, getiriyorlar. Diyor ki sen atları, develeri istemişsin. Diyor ki ben atlardan, develerden sorumluyum. Sen benim atlarımı, develerimi, koyunlarımı ver, o beytin sahibi var diyor. O beytin sahibi var! Orayı koruyacak olan diyor o Allah. Benim gücüm kuvvetim ona yetmez ki diyor. Benim gücüm kuvvetim diyor, benim elimin altındakinlerden, ben ondan sorumluyum. Sen onları bana ver ve Cenâb-ı Hak ne yapıyor? Fil ordusunu helak ediyor. Allah'ın siccin kuşları mı eksik. İman et! Allah'ın siccin taşları mı eksik. İman et. Korkma kafirden, korkma küfürden, korkma makamımı mevkimi terk edersen ben ne olurum diye, korkma! İşte nice padişahlar var ki güç ve kuvvetleri onların sonları olmuş. İşte kuyumcunun da sonu neden oldu? O cariyenin ona ona olan sevgisinden oldu. Kuyumcu yakışıklı, bahadır, kapı gibi adam tabiri caizse. Ama onun yakışıklılığı, endamı, boyu, posu, güzelliği, onun sonunu getirdi.

"Kuyumcu ben o ceylanım ki bu avcı göbeğimdeki misk yüzünden tertemiz kanımı döktü."

Kuyumcu konuşuyor. Ben öyle böyle bir ceylanım ki diyor göbeğimde misk kokusu var, yani ben vücut olarak miskler gibiyim, ceylan gibiyim, güzelim, yakışıklıyım, harika bir adamım ve diyor avcı beni bu misk kokumdan

dolayı vuruyor. Sizin üzerinizde bir incelik, bir güzellik vardır. Avcı sizi onun için avlar. Keklik, bıldırcın, eti tatlıdır. Avcı o yüzden vurur. Hiç karga avına çıkan avcı gördünüz mü? Hiç karga eti yiyeni gördünüz mü? O da kuş ama avcı bıldırcın eti yemek ister. Avcı odur ki bıldırcın vura, avcı odur ki keklik vura. Hiç siz kartal kafesleyip de kuş avını gösteren insan gördünüz mü? Avcı şahindir. Şahin'i terbiye ederler. Sen şahinsen, bir şahin terbiyeci seni tutar, seni terbiye eder. Sen şahin değilsen, seni şahin terbiyeci tutmaz. Ahmak mı o. Hiç gördünüz mü karganın şahinlik yaptığını? Yok! Şahin terbiyecisinin karga tutup da kuş avlatdığını gördünüz mü? Karganın cibilliyeti buna müsait değil. Karganın cibilliyeti buna müsait olsa yapacak. Karganın cibiliyeti neye müsait? Adem çocuklarından birisi birisini vurunca, vuran pişman oldu. Ben ne yapacağım şimdi bunu dedi. Bilmiyor gömmesini. Defni bilmiyorlar daha. Ölen kimsenin gömüleceğini bilmiyorlar. Ona gömmeyi kim öğretti? Karga öğretti. O yüzden atasözüdür, onun ne? Hayır. Kılavuzu karga olanın burnu b…dan kurtulmaz, kılavuzun kargaysa, sen burnun kurtulmaz hiçbir şeyden. Hiç gördünüz mü siz. Gidin Karadeniz'e. Orda şahin avcıları vardır. Öyle değil mi? Şahin beslerler onlar. Herkes en iyi şahini tutup, en iyi şahine sahip olmakla uğraşırlar ve onların Osmanlı'dan kalma geleneğidir. En iyi şahini tutarlar. Şahinlerin arasında yarışma yaparlar. En iyi şahin, padişaha hediye gider. Osman ı Aliye'nin başındaki padişahın omuzunda, ülkenin en iyi şahini vardır. Seni öğle eğitsinler, sen öyle ol ki padişahın omuzuna layık ol. Sen öyle şahin ol, padişah seni kolunda gezdirsin. Karga olursan hiçbir işe yaramazsın. Ancak afedersin leş temizlersin, b.. temizlersin. Karga olma, şahin ol. İşte dedi ki kuyumcu benim göbeğimdeki misk yüzünden avcı vurdu. Benim vücudum öyle güzel kokar ki hangi kadın koklasa bana bayılırdı. Kuyumcu biliyor niçin öldürüldüğünü. Ben diyor o yüzden gidiyorum.

Hani Yusuf"un sahibesi kadın dedikodu çıkınca çağırdı dedikodu çıkaran bütün saray kadınlarını. Meşhur ya herkesin eline birer elma verdi. Birer keskin de bıçak verdi. Herkes tam elma ve bıçağı alacak, soyacağı esnada, Yusuf'u çağırdı içeri. Yusuf dedi, Yusuf bütün endamıyla geldi içeri. O saraydaki kokoşlar Yusuf'u görünce, her birisi parmağını kesti. Aziz'in hanımı dedi ki şimdi beni anladınız mı, şimdi dedi beni anladınız mı? Ben niçin bu dedikoduyu göze aldım da yürüdüm, ben niçin adamı terk ettim de yürüdüm gördünüz mü dedi. Nice Yusuf güzelliler için parmaklar kesilir. Hz. Aişe validemiz cevap verdi sonradan, dedi ki o kadınlar benim sevgilim Muhammed i Mustafa'yı görseydi canlarına kastederler dedi. Allah Allah! Bırakır mı Hz. Ayşe validemiz orada onu. Onlar dedi Yusuf'u gördüler,

ellerini kestiler. Eğer benim sevgilim Muhammed'i görselerdi dedi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i canlarına kast ederlerdi. Birbirlerini vururlardı. Orası kan revan olurdu dedi. Oradan sağ bir tane kadın çıkmazdı dedi. Evet, nice Yusuf güzelliler için, güzeller için nice başlar kesilir, nice canlar kıyılır.

"Ah ben ovanın o tilkisiyim ki postum için başımı kestiler."

Tilkinin eti yenmez ama postu kadınların boyunlarına süs olur. Avcıların duvarına süs olur. Avcı kendince o postu oraya koyar, avcılığını gösterir. Der ki ben o tilkiyim, beni postum için öldürdüler. Tilki'nin postu kıymetli.

"Ah ben o filim ki filci dişimi elde etmek için yaraladı beni, kanımı döktü benim."

Hani fildişinden bıçak sapları, fildişinden kürsüler, fildişinden sandalyeler yapılacak ya fildişi kakmalı süs eşyaları, mobilyalar yapılacak. Bunun için ne yapması lazım? O fillerin boynuzlarının kesilmesi lazım. Bayıltırlar fiilleri, çökertirler. Ellerini ayaklarını bağlarlar, keserler fillerin dişlerini, o boynuzlarını vahşi insanlar. Ben o filim ki diyor dişim yüzünden yaralandım. Kanım aktı!

"Beni benden aşağılık birisi için öldüren, bilmiyor ki kanım uyumaz benim."

Beni benden aşağısı için öldüren bilmez ki diyor. Benim kanım uyumaz. Unutmayın haksız yere adam öldürenin o masumun kanı onu uytmaz. Gece rüyalarına girer onun. O sendrom geçirir. Psikolojik vaka geçirir. Bir yerde gider katil olduğunu itiraf eder. Bir yerde gider katil olduğu söylenir onun. Ne için? Her haksız öldürülenin üzerinde, Adem'in çocuğunun ahı vardır. Her haksız öldürenin de Adem'in çocuğunun zulmü vardır. Hiçbir masum ah, yerde kalmaz. O zalimden Allah intikamını aldırır.

"Bugün banaysa, yarın onadır. Benim gibi bir kişinin kanı nasıl yiter gider."

Bugün birine zulmederseniz, yarın zulüm size döner. Bugün birinin kanını akıtırsınız, yarın gelir birisi sizin kanınızı akıtır. Bugün birisinin kızının gözyaşını akıtırsın, yarın gelir birisi senin kızının gözyaşını akıtır. Bir gün gelir birisinin evini bozarsınız, yarın birisi gelir sizin evinizi bozar. Bir gün bir yere siz bir fitne koyarsınız, yarın gelirler size bir fitne koyarlar. Bir gün gelir size ah dedittirirse birisi, yarın da ona bir ah dedittiren olur. Arap atasözü, men dakka da dukka. Eski ahitte geçer. Ateş eken, kor yalar. Düşmanlık eken, düşmanlık biçer. Sevgi eken, sevgi biçer. İyilik yapan, iyilik biçer. Kötülük diken, kötülük biçer.

"Dıvar upuzun bir gölgedir. Salar fakat o gölge döner, gene dıvara varır."

Bu alem, gölgedir. Bu alem döner, en sonunda mecazdan çıkar, hakikate varır. Sen bu gölge alemin içerisinde her şeyin gölge olduğu bir yerde, sakın ha kendine dikkat et de kendine dikkat et her şey sana bir gün döner. Her şey sana döner. İyilik yaparsın, iyilik sana döner. Kötülük yaparsın, kötülük sana döner. Sürç-i lisan ettiysek affola biraz bu konuyu geniş açayım diye birkaç haftadır sizi beklettim. Hakkınızı helal edin.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=GOPnGvoIQtY&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=36

MESNEVİ-İ ŞERİF 216-222. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Bu dünya bir dağdır, yaptıklarınızsa ses; ses yankılanır gene bize döner gelir dedi. Kuyumcu bu sözleri söyledi, söyler söylemez de toprak içine girdi; o halayıkcağız da aşktan zahmetten arındı."

Bu dünya bir dağdır. Yaptıklarınızla sesi hiç bilir misiniz? Hiç bir vadiye çıktınız mı? Bir dağa çıktınız mı?Bir vadiye bağırırsınız. Karşınızda dağ vardır. Ahmet dersiniz, karşıdan ses yankılanır Ahmet diye. Ellerinizi böyle yaparsınız,huuuuuuuuuu dersiniz, biter bir yankı verir huuuuuuu diye. Ses sizindir. Bir yere vurur, bir yere çarpar size gelir tekrar. Yaptıklarınız sizindir bir yere vurur, sizin yüzünüze çarpar yine. Ateş eken kor biçer. İyilik eken, iyilik biçer. Kötülük eken, kötülük biçer. Sevda eken, sevda biçer. Nefret eken, nefret biçer. Yaptıklarınız sizindir. Hani Cenab-ı Hak der ya o mahşerde yaptıklarınız sizin ellerinize tutuşturuluverir. Yaptıklarınız sizindir. Bu dünya imtihanhanedir. Sonunda kıyamet duvarı vardır. Yaptığınız o kıyamet duvarına vurur, size gelir. Bu dünya, o kıyamet duvarını bekler. Herkesin bir kıyameti vardır. Herkesin bir kıyamet duvarı vardır. Vurur size gelir. Bir başkasına gitmez.

"Kuyumcu bu sözleri söyledi. Söyler söylemez de toprak içine girdi. O halayıkcağız da aşktan, zahmetten arındı. Çünkü ölülerin sevgisi eğleşmez; çünkü ölü, bir daha dönüp gelmez."

Ölülere olan sevda çabuk biter. Ölür biter çünkü ölümlüdür. Çünkü ölümlüdür ancak ölümsüzlere olan ölümsü sevene sevdiyseniz, o sevda bitmez. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ölümsüze aşıktı. Ona aşık olursanız o sevda bitmez. Onun aşkı ölümsüzdü çünkü. Hangi ölümsüz

aşka tutulursanız o bitmez ama ölümlülerin aşkı biter. Çok durmaz insanın üzerinde. Bir kimsenin babası ölse, o kimseye üç gündür yas. Bir kimsenin kocası ölse, dört ay iddet bekler. Dört ay bitti mi evlenir. Biter! Bir adamın karısı ölse, gömdüğü anda unutur, biter. Gider bir daha evlenir. Hatta bakar hasta, hazırlar yedeğini. Ölüm ise çabuk biter. Siz bir gömlek alırsınız biter.

" Dirinin aşkı gönüldedir gözdedir. Her solukta goncadan da daha taze bir hale gelir."

Oysa diri olan Allah'tır. Siz o diriyi severseniz o hep gözdedir veyahut da bir şahsı seviyorsanız o hep gözünüzdedir sizin. Ölünceye kadar o her nefes gonca güller açar. Her nefes tazelenir. Sevda öyle bir şeydir ki kendi içerisinde bitmez tükenmez bir enerjisi vardır. Her nefes tap taze olur, her nefes binbir kokular saçar, her nefes binbir tat verir. Öyle bir an gelir ki nefesi aldığınızda onun kokusu gelir ya bırakmak istemezsiniz ama bilirsiniz ki bir daha nefes aldığınızda apayrı bir koku gelecek. O kokuyu saklarcasına yüreğinizin bir köşesine koyar bir nefes daha alırsın. Sanki o nefesi alırken onun koku zerreciklerinini içinde hissedersin, ciğerlerinde o vardır böyle senin. Kokladıkça koklayasın gelir. Kokladıkça koklayasın gelir, emme basma tulumba gibi ciğerin büyür, kalbin yürür, patlayacak gibi olursun. Gözlerin açılır, kan oturur gözlerine. Damarların şişer nefes aldıkça alasın gelir, aldıkça alasın gelir, aldıkça alasın gelir, aldıkça alasın gelir. Artık nefes nefese karışır. Nefes nefese karıştıkça, senin nefesin kalmaz. En sonunda onun nefesi olur. Artık nefesi alan da odur veren de odur. Bakarsın o nefes alır, o nefes verir. Her nefes onundur. Dersin ki nefes senin, kabarcıklar senin, koku senin, hüzün senin, keder senin, aşk senin, sevda senin. Bende seninim! Her şey senin dersin.

Enteresan bir şeydir. O nefes alıp verdikçe gözünde görürsün onun tomurcuklarını. Nefes alıp verdikçe seni bir bahar bahçesine götürür. Nefes alıp verdikçe bir bakarsın ki senin gönlünden Beytullah geçer. Taaak Beytullah'a götürür seni. Al der, gönlünden bu mu geçti. Eyvah deesin, eyvaaaahhh! Keşke gönlümden seni geçirseydim.Yürü der aşık, yolun var senin. Tekrar nefes alır vermeye başlarsın. Binbir tövbe edersin. Ben senin yarattığını neden düşündüm diye. Der anladın mı şimdi? Sevilecek olan bendim. Anladın mı şimdi? Koklanacak olan bendim. Anladın mı şimdi? Zikredilecek olan bendim. Anladın mı şimdi? Yardım eden benim. Anladın mı şimdi? Dost olan benim. Anladın mı şimdi? Terketmeyen benim. Anladın mı şimdi? Hançerlemeyen benim. Anladın mı şimdi? Elinden tutan benim. Anladın mı şimdi? Karanlıklardan aydınlıklara çıkaran benim.

Aşık, gafletsiz olmaz. Bir an gelir yine gaflete düşer. Yine ayrılıktır, yine acıdır, yine hasrettir, yine hicrandır, yine yoldur, yine nefestir. Otururs

an ve an. Dersin ki tövbeler tövbesi. Bir daha gaflet yapmayacağım. Tövbeler tövbesi, bir an gönlüm senden başkasına dönmeyecek. Tövbeler tövbesi. Bir an dahi olsa gönlüm seni zikirsiz geçirmeyecek, bir an dahi olsa, gönlümde başka bir suret olmayacak. Tövbe edersin, beklersin hani şarkı var ya baharı bekleyen kumrular gibi, sen de beklersin baharı bekleyen kumrular gibi her gece. O vaat etmiş ,gecenin yarısında gelecek. Süslenirsin, kokulanırsın, en güzel kokularını sürersin üstüne. Saçını, sakalını, sarığını, toplarsın. O gelecek. Ne zaman, nerede, nasıl geleceği belli değildir. Beklersin. Vaadi haktır o sevgilinin çünkü, o insanlar gibi değildir. İnsanlar akşamın olduğu yerde bekle diyorsun, gelmiyorsun. İnsan gelmez, o gelir. Gelmedi için yazmıştır insan onu. Akşamın olduğu yerde bekle diyorsun, gelmiyorsun. O öyle değildir. O diridir. O vaadinde haktır. O zikredeni zikreder, tövbe edenin tevbesini kabul eder, dua edenin duasına icabet eder. O zaman, gafletinden tövbe et. Ey sevgili! Gaflete düştüm, çamurlara düştüm, karanlıklara düştüm, toza dumana bulandım, kirlendim, geldim. Tövbe ettim, rücu ettim. Bir daha ahd eyledim, kast eyledim. Benden bin bir günah, senden af merhamet. Geldim yine kapının önüne. Bin sefer tövbe şişesini kırdım, yine geldim. Ümit ettim, umut ettim. Sen Allah'ımsın. Beni affedeceğini vadettin. Sen sevgilimsin, sen maşukumsun. Sen benim her şeyimsin. Sen ümit ettirdin. Ümit de senin ben o kapıya geldim. Sen zikredeni zikrederim dedin. Oturdum, la ilahe illallah, la ilahe illallah dedim. La derken ne kadar ilaheler varsa attım gönlümden .Gönlümde bir kirlilik kalmadı, gönlümde bir tamah kalmadı, gönlümde kir kalmadı, gönlümde haset kalmadı, gönlümde nefret kalmadı, gönlümde affetmemek kalmadı, gönlümde hiç kimseye karşı kızgınlık kalmadı. Gönlümde barış hakim, gönlümde av, şefkat, merhamet hakim. Herkese hakkımı helal ettim, hiç kimseden hiçbir şey istemiyorum. Herkese olan her şeyimden vazgeçtim. Kendimden vazgeçtim. Gel, gönlümün misafiri ol. Bir Anda olsa fakir gönlüm bayram etsin. Bayramı, son bayramı olsun.

Bekler! Diridir o, gelir. Diridir o, sever. Diridir affeder. İnsanlar affetmez, o affeder. İnsanlar merhametsizdirler, o merhamet eder. İnsanlar iter kakar insanı, o itip kalkmaz. İnsanlar terk eder, o terk etmez. İnsanlar korkar, o korkmaz. İnsanlar cimrilik yapar, o cömert tir, 'cûd'dur. İnsanlar nasıl ben buna bir oyun yapayım da ayağını kaydırırım der, o elinden tutandır. O kimsesizlerin kimsesidir, o gariplerin sahibidir, gariplerin sahibidir o. Arkası olmayanların arkasıdır, önü olmayanların önüdür, yanı olmayanların yanıdır, destekçisi olmayanların destekçisidir o. O sever kendisini sevenleri, o aşık olur kendisine aşık olanlara. Ola ki birisine aşık olursunuz, o vefasızdır, o haindir, o zalimdir. Belki de sizin aşkınıza karşılık vermez ama

hain değildir o zalim değildir, o vefasız değildir. O siz sevdikçe o da sizi sever. Siz ona koştukça, o sizi kucaklar, siz onu severseniz o da sizi sever. Ve aşık olur, aşık! Aşık olur! Onun size aşık olmasını istemez misiniz? İstersiniz. Düşünün. Bir kardeş bugün gündüz yazmış. Hayattaki hedefin ne diye. Bana yazmış, hayatımızdaki hedef ne diye. Hedef aşık olmak gerek herhalde.

"Ölümsüz dirinin aşkını seç; çünkü cana canlar katan şarabı, odur sana sunan."

Öyle bir aşk seçki ölümsüz olsun. Canına can katsın senin, ruhuna şarap döksün, kalbini aşk şarabıyla doldursun. Kalbini muhabbetullahıyla doldursun. Sana susadıkça Mansur şarabı sunsun.

"Onun aşkını seç ki bütün peygamberler onun aşkı ile güç kuvvet buldular. İşe güce koyuldular."

Bu aşkın, aşıklığın hakikatidir. Allah aşkı, hakiki manada aşktır. Allah'ın haricindeki bütün aşıklıklar mecazdır. Mecazın içerisinde mecaz, mecazmış gibi görünen ama mecaz olmayan Allah'ın sevgisi, Allah'ı sevenin sevgisi, Allah'ı sevdirenlerini sevgisidir. Bu mecaz değildir, mecazı istemez çünkü Davud. Davut der ki Rabbim senin sevgini, seni sevenlerin sevgisini, seni sevdirecek olanın sevgisini, çölde susuz kalmış bir kimseye, soğuk şerbeti sevimli kıldığın gibi bana da sevimli kıl. Bunu Muhammed Mustafa Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Davut Aleyhisselam'ın dilinden nakleder. Bunlar mecaz değildir. Allah'ı seveni sevmek, mecaz değildir. Allah'ı sevdireni sevmek, mecaz değildir. Bu üçünün haricindeki sevgilerin hepsi de mecazdır. Hz. Mevlana, mecaza olan sevgi de hakikate bir yoldur, bir kapıdır, bir delildir der. Evet doğru. Bir kimse bir kızı, bir erkeği, bir çiçeği, bir böceği, bir kuşu, bir ağacı sever mecazdır ama o sevginin varlığına, sevgi hakikatinin varlığına işarettir. O yüzden sufiler, seven bir gönül isterler. Sufi seven bir gönül arar. Kuşu sevsin, önemli değil. Ağaçta öten bir kuş, ne kadar güzel, kafeste değil. Sufiler çünkü fıtrata aykırı olan bir şey istemezler. Sufilerin evinde kuş yoktur. Sufilerin evinde kedi, köpek yoktur ihtiyaç değilse. Sufiler hep fıtrata bakarlar. Kuş sesi dinleyecekse seher vaktinde, gelir onun bahçesine onun camına, penceresine bir bülbül, başlar şakımaya. Dersin ki şehrin göbeğinde bu bülbülün ne işi var. Oooo, aklına gelir bülbülün şakıması. Dersin ki sevgili bülbülün üzerinden şakıyor bugün. Şakır sana seher vaktinde. Gecenin vaktinde bülbül ne öter. Bir dağlık araziye, bir ovalık araziye çıkarsın, bakarsın ki uzaklardan bülbül sesi geliyor. Şakır şakır şakır şakır şakır… Dersin ki tamam ya! Gece yarısı bülbül mü öter, öter! Gece yarısı kanarya mı öter, öter! Gece yarısı böcekler mi öter! Gece kuşları öter! Şakır şakır her taraftan bir nida gelir. Biraz daha beklersen herkes kendi lisanıyla onu zikreder. Uyandırır seni.

Oooooo! Her taraftan bir esma sesi geliyor. Ağaçlardan, böceklerden, çiçeklerden, kuşlardan, kurtlardan, tilkilerden hepsinden bir esma sesi geliyor. Her biri kendi diliyle, her birisi kendi lisanıyla onu zikrediyor. Diri, her yere diriliğini göstermiş. Tecelli etmiş. Sufi fıtratı bozmaz. Fıtrata uygun, fıtrata uygun! Hapsetmez. Kendisi hapiste, nasıl hapsetsin! Kendisi mapus, nasıl mapus etsin bir şeyi! Kendisi hür olup, kanat çırpıp, şu dünya cehenneminden uçup gitmek istiyor. Niçin hapsetsin? Hiçbir şeyi hapsetmez, hiçbir şeyi böyle tutmaz. Bazen derler ya işte bir dergaha girdin de çıkamıyor musun? Sevdiğinden çıkamaz o. Zorla tutan yoktur. Bizim, benim felsefem de zorlama yoktur. Herkes sevdiği yere gitsin. Rüyanızda bir şeyh gördünüz, gidin. Rüyanızda kimi gördünüz oraya gidin. Rüyanızda kim gösterildi size gidin, özgür olun, hür olun. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, size bir yer göstermiş, gidin. Şeyhiniz size bir yer göstermiş, gidin. Piri piran hazretleri bir yer göstermiş, gidin. Özgürsünüz, hürsünüz. Sevdiğiniz yere koşun. Sevdiğiniz yere. Sufilik böyle birşeydir. Hürriyettir sufilik.

Hz. Mevlana der ya, ey oğul ne zamana kadar altına gümüşe tapacaksın, hür ol. Hürriyettir sufilik. Hürriyet! Senin, bağlanacağın, senin sımsıkı tutacağın, zorunlu olduğun, hiçbir şey yoktur. Hürsün hür! Sevdiğine koş. Hürsün. Rüyanda gördüğüne koş, hürsün. Ben şöyleyim diyenlerin peşinden gitmeyin. Hürriyeti seçin. Gönlünüz nereye akıyor. Kimi gördünüz? Salih rüyalar hüccettir, delildir der ya Hazreti Peygamber, hürsünüz, yürüyün hürriyete doğru. İşte diyor ki onun aşkını seç. Geç bütün mecazlardan geç. Bak peygamberler onun aşkını seçti. Bak veliler onun aşkını seçti. Bak Allah dostları onun aşkını seçti. Başka aşıklıklardan bir şey bulsalardı, onlara gideceklerdi ama peygamberler onun aşkını seçince peygamber oldular. Veliler onun aşkını seçince ona dost oldular. Onun ismi ile anılır oldular. Ebedi oldular. Onun dost bahçesinde dolaşır oldular. Onun dost cemali ile cemalleşir oldular. Siz o peygamberlerin gittiği yoldan gidin. Ya hakikate erin, onun aşkını seçin. Onun aşkını seçenler, ancak kurtuluşa erecekler.

"Sen bize, o padişaha varmaya izin yok deme. Kerem sahibi olanlara, işler güç değildir."

Sakın ha kendi kendime ben o Allah'a yaklaşamam, ben kimim ki ona dost olayım, ben kimim ki ona yakın olayım deme. Sakın ha! O öyle bir kerem sahibi ki o lütfeder. O ikram eder. O ihsan eder. O görünmeyen yerden bulunmayan, bilinmeyen yerden keremini, ihsanını akıtıverir. O dünya padişahları gibi kibirli, gururlu değildir. O dünya padişahları gibi onun kapısında binbir tane nöbetçi ve kapı yoktur. O dünya padişahları gibi girmek için randevuya ihtiyaç yoktur. O dünya padişahları gibi, dünya sultanları gibi şatafatı yoktur onların öyle. Kibirliliği yoktur onun. O dünya padişahı

değildir. Şimdi dünya padişahlarla dolu, dünya ilahelerle dolu, bir kaymakama girmek için binbir kapı geçeceksiniz. Bir valiye girmek için binbir kapı geçeceksiniz. Bir belediye başkanına gitmek için bir kapı geçeceksiniz. Bir müdüre ulaşmak için bir kapı geçeceksiniz. Bir fabrika sahibine ulaşmak için binbir kapı geçeceksiniz. Bir zenginin kapısına ulaşamazsınız, kapılarında nöbetçiler var kalkan inen. Vurup da tak tak tak tak şeyenlillah diyemezsiniz. Bir maruzatınızı açıklayamazsınız. Onlar sitelerde yaşıyorlar. Sitelerinin önünde bir tane bekçileri var. O gittiğiniz zaman bekçiye diyorsunuz. Ben falanca ile görüşmek istiyordum, o ordan kaldırıyor telefonu, filanca görüşmek istiyor. Görüşüp görüşmediğini de duymuyorsun sen zaten. Ordan içerden diyor ki cevap verme. Cevap vermiyorlar de kapat diyor. O da diyor ki evden cevap vermiyorlar kapattı. Sen ışığını mışığını da göremiyorsun. Onlar dünya sultanı. Onlar dünya ilahı. İlahe! Onları Cenab-ı Hak ilahe olarak nitelendiriyor. İlah da değil. İlahe! İlahe! Onları inkar et diyor. Onu yok gör diyor. La ilahe, ilahe! Zayıf, gevşek püf desen gidecek. İlahe! Ottan, samandan, çerden, çöpten, hayalden, İlahe! Düşük seviyeli. İlahe! Çürük. İlahe! Böyle kumdan evler yapılmış gibi ilahe. Onlar dünya ilahesi. Onlarla görüşmek için amaneyn…Söyliycen de söyliycen, anlatacan da anlatacan.

O öyle değil ama. O kerem sahibi. Ya Rabbi dediğinde buyur diyor. Allaaaah diyorsun. Buyur kulum diyor. Ya Rabbi. Halim sana malumdur. Zalimlerin elinde kaldım. Ben onları şikayet edecek dilin dahi yok. Şikayet diye dahi edemiyorum. Halim sana malumdur. Ben senin kapında durmak istiyorum. Ben senin dizinin dibinde oturmak istiyorum. Ben gözlerimi gözlerine raptetmek istiyorum. Ben, yüreğimde sen misafir ol istiyorum. Elim senin elin olsun, ayağım senin ayağın olsun, ayağım sana koşsun, elim sana koşsun, dilim sana koşsun, gözüm sana koşsun. Onu istiyorum. Kerem sahibidir, bir adım gelene on adım gelirim diyor. Kerem sahibi. On adım gelene yüz adım gelirim diyor. Kerem sahibi! Bana yüz adım gelene koşarım diyor. Kerem sahibi! Ben her gece yarısından sonra dünya semasına tecelli ederim. Derim ki yok mu rızık isteyen, rızkını artırayım. Yok mu derdine derman isteyen, derdine derman olayım. Yok mu borçlu olan, borcuna eda olayım. Yok mu sıkıntısı olan. Sıkıntısını ortadan kaldırayım. Yok mu beni benden isteyen. Kendimi ona sunayım der.

O kerem sahibi. Bekle, vaat etmiş. Her seher vaktinden önce gelecek. İmtihana gitmek için erken kalkan, mesaisine gitmek için erken kalkan. Bir yerden, bir şehirden bir şehire gitmek için erken kalkın. Yarın on milyar verecek deseler, bir telefon için, ucuz televizyon almak için, yeni bir iş yeri açılacak, bin liralık televizyon beşyüz liraya satılacak deyip de geceden sıraya girenler, o dirinin aşkını seçin. O kerem sahibi. O bir gecelik indirim

yapmıyor. Bir günlük indirim yapmıyor. O bir günlük kendini göstermiyor. O bir günlük duaları kabul etmiyor, her gece. Sen usanıyorsun, o usanmıyor. Sen unutuyorsun, o unutmuyor. Sen yoruluyorsun, o yorulmuyor. Sen oturduğun yerde uyukluyorsun, o uyuklamıyor. Onu beklerken uyukluyorsun. Gelmiş, o öyle mütevazi, o öyle kerem sahibi. Geldim diyor sana. Sen utancından bir daha yerin dibine giriyorsun. Ben nasıl ahmakça uyudum.

İyi ki Hz. Muhammed i Mustafa var, sallallahu aleyhi ve sellem, kurtarıyor seni. Uyuduklarınızdan sorumlu değilsiniz diyor. Diyorsun eyvah! Bir utanç daha. Keşke uyumasaydım, bekleseydim sevgiliyi. Göz kapaklarıma kürdan taksaydım, açsaydım mandallasaydım göz kapaklarımı, kaşlarıma. Boğazıma ip sarıp assaydım tavanlara. Seni bekleseydim, uyumadan günlerce. Dudaklarım çatlasaydı susuzluktan. Senin elinden bir damla su damlasın diye. İçmeseydim dünya suyundan. Midem kazınsaydı, yemeseydim sen doyurursun diye. Senden bir nefes bekleseydim. Ye dediğinde yeseydim. Senden bir nefes bekleseydim. İç dediğinde içseydim. Dağılsaydı vücudum tek tek hücre hücre de. Seni beklerken uyumasaydım. Gaflet çökmeseydi üzerime. Ve sen kereminle, her zaman yaptığın gibi merhamet ve şefkat edip, geldim dedin. Ben yine senin kulun olarak acizce yerin dibine girdim. Beni Affet. O kerem sahibi. Hiç diyor mu size namaza yaklaşmayın diye. Hiç diyor mu beni zikretmeyin diye. Kerem sahibi! Onu zikredin. Onu sevin. Ona aşık olun. Onu arayın. Vaad etmiş. Beni arayan bulur. Vaad etmiş. Bulan tanır. Vaad etmiş. Tanıyan sever. Vaat etmiş. Seven bana aşık olur. Vaat etmiş, ben de ona aşık olurum. Ben de ona aşık olurum!Bitti! Onun size aşık olmasını istemez misiniz. Yol bu. Ona aşık olmaya çalışın.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=0EBWoT21odM&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=37

MESNEVİ-İ ŞERİF 223-227. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O adamın hekimin eliyle öldürülmesi ne ümit yüzündendi ne korku yüzünden."

Hani hekim kuyumcuyu öldürmüştü ya hekimin kuyumcuyu öldürmesi korku ve ümit üzerinden değildi. İnsanlar üç çeşittir din noktasında. Kimisi hayatlarını korkunun üzerine kurgulamıştır. Allah'tan korktuğu için ibadet eder, Allah'tan korktuğu için oruç tutar, korktuğu için namaz kılar, korktuğu için kelime-i şehadet getirir, korktuğu için zekat verir, korktuğu için ahlakını düzgün tutmaya çalışır. Bir tip inananlar vardır, onlar da ümit ederler. Cenneti ümid ettiği için namaz kılar, cenneti ümit ettiği için oruç tutar, cenneti ümit ettiği için zekat verir hacca gider, günlük hayatlarını, dini ibadetlerini ve hayatlarını ümidin üzerine kurarlar. O kimse ümidini keserse, herşeyi bırakır. O kimse de korku ondan kalkarsa o da her şeyi bırakır. Birisi korkusundan emin olursa her şeyi bırakır. Öbürkü de ümidinin olmayacağını anlarsa her şeyi bırakır. Mümin için ayrı bir denge vardır. Korku ve ümit arasında gidip gelmek. Hz. Ömer radıyallahu anh hazretleri der ki bir kişi cehenneme gidecek olsa deseler, o Ömer'dir derim. Bir kişi de cennetlik olacak deseler yine o Ömer'dir der. Bu vasat bir Müslümanın korku ile ümit arasında gidip gelmesidir. Üçüncü sınıf vardır ki onlar korku ve ümitleri ile hareket etmezler. Korkuyla hareket edenler, Firavun'un zulmünden korkup da onun her dediğini yerine getiren gibidir.

Ümid ile hareket edenler, ay sonunda maaş bekleyen memur, işçi gibidir. Ayın sonunda maaşı vermezsen çeker gider, hakkıdır. O, bir işçi gibidir. Akşam oldu mu ücretini ister. Ümit ile ibadet eden, ümit noktasında duran

müslüman veya inananlar o ümidini elde edemezse çeker gider. Sevenler de aynıdır. Kimisi korktuğundan sever. Korktuğundan emin olursa çeker gider. Kimisi ümit ettiğinden sever. Ümit ettiğini bulamayacaksa çeker gider. Bu, hayatın her alanında böyledir. Evliliklerde de aynıdır büyük bir çoğunluğu. Kadın kendisinden, kadın normalde adamdan ümidini bitirirse, çeker gider kadın. Adam da kadından ümidi biterse, bırakır onu veyahut da kadın ayrılırsam per perişan olurum der, o korkuyla adama sabreder veyahut da adam kadın beni terk ederse per perişan olurum der, o korkuyla kadını sürükler, yürütür. Bunların hiç birisinde de gerçek hakikat yoktur. Bu noktada davrananlar hakikate erişemezler. Korku, cahil hayvanlaşmış insanlar için geçerli akçedir. Ehl-i cehaleti siz korkuyla yönetirsiniz. Bilgisiz insanlar iki şeyle yönetilirler. Bir korku, iki ümit. Bir toplum bilgisiz ise onu iki şeyle yönetir, zapturapt altında tutarsınız. Korku ya da ümitle. Onun önüne ümit koyarsınız. O ümit koyduğunuz ümidi bekleyerekten hiç bir anarşiyi çıkarmaz. Ümid ettiğini bulamazsa, anarşi patlak verir. Ya da siz toplulukları korku ile yönetirsiniz. Hııım dersiniz herkes hizaya girer ama ne zaman o korkudan kurtulurlarsa yıkarlar sizi.

Irak'ta korkudan kurtuldular. Saddam'ın heykelini yıktı insanlar. O güne kadar Saddam'ın heykelini yıkmak için hiç kimse cesaretlenmemişti. Zalimin tepesine Cenab-ı Hak bir zalim tayin etti, bir kılıç tayin etti. O kılıç da zalimden intikamı aldı. Libya lideri Kaddafi'nin o hale düştüşeceğini düşünür müsünüz? Korkularını yenen cahil hayvani güruh, intikamını öyle alır. Korku da ümit de cahil insanlar için geçerlidir. Siz diyeceksiniz ki Allah da korkutur. Evet, Allah da korkutur. Allah'ın korkutması, insanların korkutmasına benzemez. Allah insanları korkutur. Der ki vadi vardır, korkun da siz cennetime koyayım der. Allah'ın korkutması da ümidi de haktır. İnsanların korkutmasına ve ümidine gibi değildir. Bunu da karıştırmayın. Siz cahil toplulukları, bilgisiz toplulukları, korkuyla ümitle hep yönetirsiniz. Cahil ve bilgisiz toplulukları aşırı korku ve aşırı sevinçle yönetirsiniz. Onların önüne aşırı derecede sevineceği şeyler koyarsınız. Futbol gibi, herhangi bir müsabaka, herhangi bir nefse hoş gelecek bir şey, (16 ZC 723 beyaz Hyundai, arabanızın üzerine deve çıkabilirmiş.) ses sanatçısı, yönetirsiniz onlarla.

İnsanlar giderler, orada bağırırlar, çağırırlar binlerce insan, ama o top neyse, pop neyse, birisini çıkarırsınız oraya, insanlar orada o böyle kendilerince bir sanat icra ediyoruz derler, bağırırlar, çağırırlar, kendilerinden geçerler. Onlar o on gün, on beş gün onu konuşurlar veya güldürücüler vardır ya soytarılar, onları çıkarırsınız, onlarla insanları güldürürsünüz siz. Onlar kendilerince kafaları boşalır. Bilgili insanları bunlarla aldatamazsınız. Siz bilgili insanları, korkutamazsınız. Siz bilgili insanları böyle heva

ve hevesten avlayamazsınız. O yüzden insanların arasında insanları iki şey yönetir, korku ve ümit. Adam ümit eder, ay sonunda kartı basacak, maaşı alacak. Kartı bastı, maaşı aldığı müddetçe hiç önemli değil. O ay onu yiyecek, bir dahaki aya tekrar ümit edecek. Kartı bastığında, tekrar maaş gelecek. O kurulu bir düzen, tik tak, kurulu bir saat gibi çalışmaya da devam edecek. Hiç kafasını da herhangi bir şeye kaldırmayacak. Toplumun yüzde yetmişbeşi, sekseni böyledir. Bu çarkın bozulmasından korkar. Bu çarkın dengesinin gitmesinden korkar toplumun yüzde sekseni seksenbeşi. O yüzden herkes o düzene, sisteme uyar. Amerika'da bütçe geçmedi, yakıyor kadın kendisini parkta. Amerika'da üç ay yokluk olsun, yıkılır düzen. Düzen yıkılır. Avrupa'da bir ekonomik kriz olursa, bütün sistemler yıkılır, yıkılır! İstanbul'da bir düzen yıkılırsa, İstanbul Avrupa gibi %50 yıkılır. Bursa, yüzde yirmi beş yıkılır. İzmir, yüzde on yıkılır.

Anadolu'da hiçbir şey olmaz hiç kimseye. Bir bakmışsın kadın tandırı çıkarmış, üzerinde ekmek yapıyor, açıyor hamuru. Ekmek, un oldu mu yetti ona. Bir çuval unu eve koy, bir ay boyunca istediğini ye, iç. Onun için global borsalar önemli değil. Onun için dolardır, eurodur hiç önemli değil. Onun için borsa indi kalktı hiç önemli değil. Onun için altın ne kadarmış hiç önemli değil. O gider oradan iki tane turp otu keser, iki tane ıspanak keser, iki tane ebegümeci keser, kavurur. Hatta bir katmer yapar dışarıda, onlar beş lira verir, katmer yiyeceğiz diye sıraya girer. Bakıyorum ben katmer yapıyorlar, hazır bir de şeyden, ne o yufkadan, içine üç tane ot atıyor, iki tane peynir rendesi, atıyor amanin katmer yemişler. Ya Hacı Mehmet'in anası sağ olacak da o yapacaktı katmeri, yiyecektin. Onlar için kriz yoktur. Bakın bunlar korku ve ümidi orta yerden kaldırır. Bütün dünyayı korku ile yönetiyorlar. Bütün dünyayı, bütün dünya halklarını, bütün dünya insanlarını, korku ve ümit ile yönetiyorlar. Eğer siz korku hummasından kurtulur, ümit bahçesinden çıkarsanız, özgürlüğünüzü kazandınız ama sizi asla özgür yapmak istemezler, asla. Siz, istediğiniz tıp ilmini okuyabilirsiniz, dünyanın en iyi tıpçısı olabilirsiniz, tıp ilminde dahi olabilirsiniz. Bu serbesttir. Siz ekonomi ilminde dahi olabilirsiniz, serbesttir Siz siyasi ilimde dahi olabilirsiniz, serbesttir. Siz hangi ilimde dahi olmak istiyorsanız, pozitif ilimlerin hepsinde dahi olabilirsiniz. Siz Kur'an ilminde de dahi olabilirsiniz. Siz hadis ilminde de dahi olabilirsiniz ama asla korku, ümit kıskacından çıkmadığınız müddetçe.

Asıl özgür olanlar, korku ve ümit kıskacından çıkanlardır. Asıl hür olanlar, bu abes olacak şimdi, mide ile cinsel uzvunun kıskacından çıkanlardır. Midesi ile cinsel uzvun kıskacında kalanlar, asla özgür değillerdir. Bu küçücük noktası. Aklınızın çalışmasına, mideniz engel olur. Aklınızın doğru

yolda gitmesine haram şehvetiniz engel olur. Akıl o ikisinden emir almaya başlayınca, o bilgiye sahip olamaz ve bilgiyi bu iki küçük şeye satar. Korku ve ümit, insanlık tarihi boyunca hep insanları, hürriyetten esarete almıştır. Siz neden korkuyorsanız ilahınız odur. Aç kalmaktan korkanların ilahı, açlıktır. Arabasını kaybetmekten korkanların ilahesi, arabadır. Makamını kaybetmekten korkanların makamı, ilahesi makamdır. Bu korku, ümit kıskacı insanların hayatlarını, iki tane cambaz gibi, iki tane nokta var, ortasında bir tel var ve o telin üzerinde yürüyen insan hem orada korku var, burada ümit var. Ne tarafa dönerse dönsün, elinde bir tane de denge çubuğu var. Denge çubuğunun bir tarafında korku, bir tarafında ümit var. Size diyorlar ki korkana diyorlar ki ümit kapısına doğru koş.

Ümit edene diyorlar ki korku kapısına doğru yürü. Bak korku kapısı orada ve korkana da ümit edene de o dingil denge çubuğunu veriyorlar. Yaşa yaşayabilirsen diyorlar ve siz orada yaşama mücadelesi veriyorsunuz. Bu bir kötü rüya. Bu bir halisülasyon mu diyorlar ona? Efendim? Halüsülasyon. Değil mi böyle bir kendi kendine beyninin ürettiği bir olmayan gerçek. Olmayan gerçek! Bunun içerisinde insanlık. İnsanlar bunun içinde. Hepimiz bunun içindeyiz. Oysa Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, korkaklığın şerrinden Allah'a sığınırım diyor. Buradaki bizim korkumuz, Allah korkusu değil. Elimizdekileri yitirme korkusu, buradaki korkumuz, hayatımızı idame ettirme korkusu. Buradaki korkumuz, kimimiz için makam, kimimiz için mevki, kimimiz için parayı, kimimiz için işte dükkanı, şanı şöhreti, dünya üzerindeki her hangi bir dünya metasını kaybetme korkusu. Sakın bunu Allah korkusuyla bağdaştırmayın. Allah korkusu bu korkuların farklı bir noktasıdır. Ben sadece insanların arasındaki korku hummasın anlatıyorum size. Adamın vergiyi yatıramama korkusu, sigortayı yatıramama korkusu. Korku! Devletten korkma, validen, emniyet müdüründen korkma, korku! Adamın bir hukuksuzluğu yok, bir kanunsuzluğu yok, korkuyor.

Korkağız biz. Paşadan korkarız, herşeyden korkarız biz, sinekten korkarız, sivrisinekten korkarız, bir tane kertenkele geçse buradan bütün herkes ayağa kalkar, korkarız. Fareden korkarız biz. Bir fare geçse, kadınlar masanın üstündedir. Duvarda tırmanacak bir şey olsa, kadınlar duvara tırmanır. Adamlar da aynı, adamlar da aynı! Çarşambada bir büro vardı, bizim orada, kadının birisi bir bağırdı fare var diye, adam ondan önce kaçıyor. Adam ondan ondan önce kaçıyor! Kadın döndü bir an, hadi ben korkuyorum kadınım, sen dedi. Ben, senden daha fazla korkuyorum, dedi. Korku! Bakın hayatınıza, hayatınıza bakın. Elektrik kesilirse kesilsin. Ben mum da yaşarım. Var mı böyle korkusu olmayan? Hangi kadın, kaç ay elektrik kesilirse adamı

terketmez! Anasının babasının evine gitmez? Korku! Aç kalma, üşüme, korkusu. Adam üşürüm diyor, korkuyor. Hasta olurum diyor, korkuyor. Ben bu işi yaparsam yorulurum burada diyor, korkuyor. Korku! Hür deyil! Bakın hür değil.

Aslında her gün bunları yaşıyorsunuz siz. Ben bunları anlatınca işine, evet ya diyorsunuz. Evet, doğru var mı var, var mı var. Kaç taneniz cep telefonsuz yaşayabilir şimdi? Kaç taneniz facebooku kapatabilir? Bakın nasıl özgürlükleriniz gidiyor. Hür değilsiniz. Korkularla yönetiliyorsunuz, ümitlerle yönetiliyorsunuz. Size ümit ettiriyorlar. Hepiniz ümidin peşindesiniz. Sizin önünüze bir tane profil çıkarıyorlar, protip. Bak, bir futbolcu oldu, beş milyar dolar aldı. Bütün herkes Ronaldo olma yolunda. İki topa vurunca, Ronaldo ayakları. Saçlar, Ronaldo gibi. Bütün futbolcuların hayalinde ne var şimdi? Messi var, değil mi? Ümit! Adam iki tane tıngırdatıyor, Aşık Veysel zannediyor kendini. Bir gün Aşık Veysel gibi olacak. Kim var protip? Tarkan. Saçlar, pantolonlar, düşecek neredeyse. Ayakkabılar Viking. Tarkan. Kim işte? Herhangi bir bayan, sanatçı, sinema sanatçısı, dizi. Ne istersen var onda ya! Protip. O da öyle olacak. O da öyle olmalı. Onun nesi eksik? O da öyle olmalı. Protiplere bakın. Herkes o protiplere bakaraktan, ümit edip, çocuğunun elinden tutuyor, nereye götürüyor? Top oynatmaya götürüyor. Çocuğunun elinden götürüyor. Nereye götürüyor? İşte müzik dersleri alıyor. Şan dersleri alıyor. Çocuğunun elinden götürüyor, nereye götürüyor? Piyano dersleri alıyor. Protip! Ümit! Yürü. Ümitlerle yönetiliyorsunuz. Ümitlerle yönetmek. Senin de muhakkak çok lüks araban olacak, koştur ve dünya sizin o ümidinizi besliyor, körüklüyor. Ceylan gibi önünüzde sekiyor. Siz arkasından koşuyorsunuz. Ümit! İşte dünyayı yönetmek isteyen zalimler, bütün insanlığı korku ve Ümit ile yönetirler. Allah'ın korku ve ümidi değildir. bu. İnsanların, kurguladıkları Deccaliyet korku ve ümididir bu.

Hz. Mevlana diyor ki o hekimin, o adamı öldürmesi korku ve ümit üzerinden değildi. Yani siz bir adamı öldürürsünüz. Sizin kadınınıza sahip olmasın diye öldürürsünüz. Bir adamı öldürürsünüz, sizin paranıza pulunuza sahib olmasın, bir şey olmasın diye. Dünya ve dünyalıktır. O heva ve hevestir. Dünyada gözünüzün gördüğü her şeyin büyük bir çoğunluğu, heva ve hevestir. Korku ve ümidin üzerine kuruludur ve dünya insanlığı hür değildir. Hür değildir! O yüzden Cenab ı Hak der ki çok azınız iman etti. Bu enterasan bir ayeti kerimedir, çünkü dünya insanlığı, hürriyeti tatmamıştır. Bu manada hürriyeti tadarsa, dünya üzerindeki mevcut sistemlerin hepsi de yıkılır. Dünya üzerindeki mevcut sistemlerin, bakın mevcut sistemlerin diyorum, hepsini de koyuyorum içine, korku ve ümidin üzerine kuruludur. Gerçeğin, hakikatin üzerine kurulu değildir. Korku ve ümidin üzerine kuruludur.

Bilginin hakikati üzerine kurulu değildir. İnsanlığı komple korku ve ümitle, sistemleri komple korku ve ümit ile yönetirler. Mesela siz ülkeleri hür zannedersiniz. Hür zannedersiniz. Türkiye hür, demokratik bir ülke, değil mi? Örneğin. Değildir, değildir! Adam gelir, sizin gözünüzün içine bakaraktan der ki tehdit eder sizi. Bunu böyle, böyle, böyle yapı veririz bak der. Faizleri yüzde bir arttır der. Siz arttırmazsanız, yapar o onu. Siz o dersi almışsınızdır. Korkarsınız. Yapmak zorunda kalırsınız. Adam gelir söyle der Merkez Bankasına. Benim yatırımcılarım var. Şu kadar, şu kadar milyar dolar yatıracaklar, faizleri şu kadar puan arttır. Siz bir günlüğüne faizleri bir puan arttırırsınız. Bu kadar milyar doları yatırırlar Merkez Bankası'na. Ertesi gün şu kadar puan düşürürler. O, o gece yatıranlar, bu kadar milyar doları kazanırlar. Siz bu korku ile yaşarsınız. Devletinizi yıkarız derler. Devleti yönetenler bakarlar, yıkılanları görürler. Gösterirler, bak derler, Irak gibi bir devlet kaldı mı? Yok! Bak derler, Suriye gibi devlet kaldı mı? Yok! Bak derler, Libya diye bir devlet var mı? Yok! Bak derler, Afganistan diye bir devlet kaldı mı? Yok! Bak derler Pakistan diye bir devlet kaldı mı, her yerde bomba patlıyor. Yok! Bak derler, beş tane şehirde, beş tane bomba patlatmaya bakar. Bozarız senin istikrarını derler. Korkuyla yönetirler ve siz hür deyilsinizdir. Söylüyorum, hürriyet diyorum ya çözüm. Çözüm hürriyettir. Var mı bir ay maaş almadan çalışacak olan? Sizi bir korku hummasına koyarlar. Dışardan kendi adamlarını da getirirler ekonominin başına. O adam her şeyi peşkeş çeker, ondan sonra gider. Onu tekrar nereye alırlar? Götürürler, kendi adamlarıdır zaten, yine dünya bankasında önemli bir yerde o adam vazifeye devam eder.

Korku! Asla gerçeğe ulaşamazsınız. Asla hakikate ulaşamazsınız. Hakikate ulaşmanın yolu, hakikatin sahibine varmakla olur. Bilginin, gerçek bilginin sahibi Allah'tır. Hiçbir sistem, dünya özellik hiçbir sistem, gerçek hakikate ermiş bir iman sahibi istemez. İstemez. Hz. Muhammed i Mustafa'ya ne dedi Mekkeli müşrikler Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e? İstediğin kadınsa, istediğin kadını al. Evli ise boşattırırız dediler. Yani birisinin karısına gitseydi, deseydi ki bu kadını istiyorum, kocasına diyecekler ki boşa bu kadını, bu onun kadını oldu. İstediğin kadar kadın al, istediğin kadar kız al. Bakın, asıl korkuya düşenler başka bakın. İstediğin kadar kadın al. Bu nedir? Az önce söyledim. Allah affetsin. Cinsel uzuv kıskacıdır. Bakın, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hayatından örnek. Birincisöyledikleri bu. İkinci teklifleri ne? Eğer derdin paraysa, hazineyi sana teslim edelim. Sen emin insansın. Üçüncü teklifleri ne? Mekke'nin reisliği, eğer istersen sen gel bu devletin başına başkan ol. Yönet bu devleti. Bakın, dikkat edin, Müslümanlar, iman ettim diyenler. Üç tane kıskaç var. Normal

avam insanda iki kıskaç var. İş siyasetin içerisine girdi mi üçüncü kıskaç oluyor. Birincisi ne? Şehvet kıskacı. İkincisi ne? Para, mal kıskacı. Üçüncüsü ne? Makam mevki kıskacı. Hz. Peygamber Sallallahu Aleyhi Ve sellem hazretleri ne dedi. Bir elime dedi, bir elime ayı verseniz, bir elime de güneşi verseniz, vallahi 'La İlahe İllallah Muhammedun Resulullah' demekten vazgeçmeyeceğim. İşte hürriyet! Eğer imanınız bu noktaya gelmedikçe, siz o hürriyete sahip olamazsınız ve bu noktaya gelen bir cemaati, bu noktaya gelen bir halkı, kavmi, bu noktaya gelen bir inanmışlar topluluğunu dünya üzerindeki sistemlerin hiç birisi de kabul etmez.

Musa Aleyhisselam'a yaptıkları gibi öldürmeye, katl etmeye, ordular toplarlar. İsa Aleyhisselam'a ve havarilerineyaptıkları gibi, öldürmeye, katletmeye kalkarlar. İbrahimAleyhisselam'a yaptıkları gibi, mancınıkla ateşe atmaya kalkarlar. Yusuf gibi kuyuya armaya kalkarlar. Zekeriya Aleyhisselam'a yaptıkları gibi ne yaparlar, ağacın ortasında keserler. Asla ona müsaade etmezler. Davut Aleyhisselam'a yaptıkları gibi ordular toplarlar, karşısında savaşmaya gelirler. Hazreti Peygamber(s.a.v.)'e ve inananlara yaptıkları gibi sürerler sizi o bölgeden ve beldeden ve siz sürgün gittiğiniz yerde de rahat edemezsiniz. Ordularını toplarlar, hem kendileri sürmüşlerdir, yetmez ordu toparlayıp oraya sizi katletmeye, öldürmeye gelirler. Bunu göze alanlar, hür olurlar. Eğer dünya üzerindeki firavunlaşmış sistemler, ordularını toplayıp Türkiye'nin üzerine gelmeyi, Türkiye gözüne aldığı anda hürdür. Çanakkale'deki savaş budur. Atalarımız o hürriyeti gözlerine aldıklarından ve o hürriyet uğruna orada mücadele etmişlerdir. Şehit olmuşlardır ama arkasından gelenler o hürriyetin tadını almadıklarından dolayı, peşkeş çekmişlerdir. Neye? Üç tane unsur: Şehvetlerine, mallarına, paraya ve makamlarına. Demişlerdir ki seni devlet başkanı yapacağız. Yeni devletin başkanı sen olacaksın. Paranın üzerine sen oturacaksın, istediğin kadını da alacaksın, bunun için sahip olduğun değerlerin hepsini de atman lazım ve bütün toplumu korku ve ümit ile yönetmen lazım. Bu toplumun içerisinde dolaşan şeydir.

Sakın biriniz bana şimdi hürriyetten bahsetmesin. Sakın birileri bana şimdi herhangi bir devletin hürriyetinden bahsetmesin. Bu Amerikan Devleti de dahil. Bak Obama'ya ders veriyorlar şimdi. Obama'ya sopa gösteriyorlar. Diyorlar ki sen de bizi dinle. Obama ne yapmaya kalktı, enteresan bir şey, dedi ki o fakir fukara kesim var ya, evet, ben bunların devletten sosyal olarak faydalanmasını istiyorum. Yani hepsine de sağlık yardımı yapıyorum. Hepsi de nüfus kağıdını gösterecek, gariban gidecek Amerikan devlet hastanesinde tedavi olacak. Diyorlar ki hayır. Neden? Bunlar bizim kölelerimiz. Sen bunlara böyle sosyal yardım adı altında böyle yaparsan, bunları kölelikten bir nebze olsun çıkarmaya kalkarsın. Eee? Sana sopayı gösteririz. Sen

kimin parasını dağıtıyorsun? Ya ben seçildim. Hadi diyo otur. Seçtiğimizi istediğimiz zamanda da yıkarız. Demokrasi dediğin şey palavradan ibarettir. Ne yaptı Obama, sandviç yemeye gitmiş bugün. Sıkıntı atıyor adam. Kör mü Amerikan Devleti? Pardon Amerikan hükümeti? Hayır, hayır! Hani bizim de Millet Meclisi'nin arkasında yazıyor ya. Hakimiyet, kayıtsız şartsız milletindir. Laf! Laf, laf! Cumhuriyet neymiş? Halkın kendi kendini idare etmesiymiş. Laf! Hiç bir zaman öyle olmamıştır. Korku ve ümit!

Şimdi Amerikan devlet başkanına gösterilen bu sopadan bütün herkes nasibini alıyor mu? Bakıyor şimdi herkes. Ne yaptılar? Adam anayasa kitapçığını fırlattı. Ondan sonra geldi mi adam şeyden, dünya bankasından? Geldi. Ne dedi? Şu, şu, şu, şu, şu, şu yasaları çıkacağız dedi mi? Dedi. Çatır çatır o yasaları da çıkardılar mı? Evet! Peşkeş çektiler mi ekonomiyi? Evet! Yeni gelen hükümete de verdiler gazı, o paraları da bir güzel ödetdiler mi? Evet! Hep beraber ödedik mi bu paraları? Evet! Bu paraları ödememize sebep olanları biz astık mı? Hayır! Bu paraları ödememize sebep olanları biz yargıladık mı? Hayır! O paraların altına imza atan bürokratları herhangi bir mahkemenin mahkemeye çıkardık mı? Hayır! Vatandaşın birisi kalkıp da kardeşim, bu kadar parayı peşkeş çektiniz, bu paralarda bizim hakkımız var deyip de mahkemeye verdi mi?Hayır. Bu paraların hepsi de bizim cebimizden, çoluğumuzdan çocuğumuzdan çıktı mı? Evet! Bu paraların hepsini de bu memleketin fukara, gariban, insanları ödedi mi? Evet!

Ey Türk milleti! Niçin hesap sormuyorsunuz hürseniz? Mahkeme açamazsınız ki! Mahkemelerde böyle bir kanun, madde yok! Bir vatandaş gidip de herhangi bir bürokratı yapmış olduğu hatadan dolayı mahkemeye veremez. Mahkemeye verebilmesi için ona, o bürokratın başındaki başbakanın, şunun bunun imzası lazım. Mahkeme açamazsınız siz. Ne, hürsünüz öyle mi? Kardeş, bu parayı ödedim ben ya, bu parayı niçin ödedim ben? IMF'ye olan bu 35 milyar doları niçin ödedik biz. Bu imzanın altına kim imza attı? Bu parayı, bunları imza atarken hangi vicdansız, hangi merhametsiz, hangi haysiyetsiz, hangi vatansever değil vatan düşmanı, millet düşmanı, insanlık düşmanı imza attı? Var mı soracak olan? Hayır korkarız, soramayız. Bunu konuşamazlar bile. Konuşanlar da korkarlar. İdam cezası var mıydı? Evet. Hangi el yordamıyla idam cezasını bir gecede kaldırdık, kim için kaldırdık? Var mı hesabını soracak olan? Yok. Türkiye'de idam cezası kaldırıldı. Vatandaşa sordular mı? Kampanya yapıldı mı?

Hadi ben yazıyorum şimdi. Haksız yere birinin öldürülmesini, öldürmek isteyenler, tecavüzcüler, zorla tecavüz edenler, teröristler, askeri polisi öldürenler, uyuşturucu ekip ve satanlar… Bunların kim idamını istemez? Çok basit bir şey söylüyorum. Allah hiç kimsenin başına vermesin. Senin

kızını kaçırsalar, tecavüz etseler beş-altı kişi. Sonra da öldürseler. Sen ne istersin? Beş yıl sonra, altı yıl sonra adam senin gelip gözünün önünde bıyığını bursa, öbür kızı da götüreceğim dese ne yapacaksın? Sorarım, beş altı yıl yatıp çıkıyorlar. Gelse, senin hanımını da götüreceğim dese, ne yapacaksın? Soruyorum. İstanbul'da adam normal yolunda gidiyormuş, inmişler, hiçbir şey yok, trafikte kırmızı ışık muhabbeti. İndiler, adamı dövdüler, attılar boğaza, öldürdüler adamı. Tanımıyor bile adamları. Kim kaldırdı idam cezasını Türkiye'den? Kime sordular da kaldırdılar? Hakimiyet, kayıtsız şartsız milletinmiş. Sordular mı?

Imf'den paraları alırlarken sordular mı size? Öderlerken sordular mı size? Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulurken, Osmanlı İmparatorluğu'nun bütün savaş tazminatlarını ödeme imzasını Lozan'da kim attı? Türkiye kırk yıl boyunca o paraları çatır çatır ödedi galip devletlere. Size sordular mı? Hem Osmanlı Devleti yıkıldı, hem Osmanlı Devleti'ne bir borç çıkardılar. Bu borcu çıkarınca, o imzayı atanlar ne yaptılar acaba? Şimdi Irak'ı yıktılar, Irak'a da savaş tazminatı koydular. Irak da savaş tazminatı koyduktan sonra, Irakta birileri gitti o savaş tazminatının altına imza attı. Bugünkü hükümet. Onca bombalar patlıyor, onca Irak'ta ortalık toz duman. Hükümete bir laf söylüyor mu hiç batılılar, yabancı güçler? Canlarım benim! Değil mi, Maliki hükümeti bir numara, değil mi? Amerika şiayla düşmandı değil mi? Hiç de değilmiş bak. Haracı ödersen çatır çatır, Amerikanın şiaymış, sünniymiş almışsın umurumda değil. Daha doğrusu Amerikanın da değil, uluslararası güç. Savaş tazminatı ödüyor adamlar ama adamların komple memleketi yıkıldı. Geçenlerde bir makalede okumuştum yaklaşık 40 yıl petrolünü satsa anca ödüyor. Irak'ın altındaki petroller, zaten 50 yıllık petrol var. Kırk yıl petrolü o savaş tazminatlarına satılacak. Oradaki insanların bunu durdurmaya, bunu bozmaya güçleri var mı? Yok! İnsanlar ne ile yönetiliyormuş? Korku ve ümitle. On tane bomba patlatırlar senin memleketinde. Sen hükümetim yıkılacak diye istifa edersin. Pardon hükümetin yıkılacak diye taviz verirsin. Aynı şey gezide yaşanmadı mı? Merkez Bankası Gezi olaylarından sonra puan arttırımına gitmedi mi? Gitti. Ondan sonra bir ay sonra, iki ay sonra puanı düşürmedi mi? Evet. Bu arada kim ne kadar götürdü bilen var mı? Hayır. Hangi şirkete ne kadar peşkeş çekildiğini bilen var mı? Hayır. Bak bir gezi daha patlatırız. Senin burnunu bir daha kısıtırız Dikkat edin. Ya? Bundan sonra haracımızı kuzu kuzu getirin, yatırın. Mahallelerde kabadayılar olurdu ya böyle. Bu kabadayılar yalnız böyle fukarayı çarparlar döverler, zengine gözdağı vermek için. Derler ki hop dikkat et bak bunu nasıl çarpıyoruz ya ha seni de çarparız.

Biz Tire meslek lisesine gidiyoruz, bir Haşim fırtınası var. Kürt Haşim, Kürt Haşim, Kürt Haşim. Haraç var, bilmemne var. Daha liseye gidiyoruz biz, ikiye. Ben de lise 2'ye gidiyorum ama bir fırtına esiyor ki herkesten haraç topluyor. Bir de sol görüşlü. Bana haber göndermiş, ayağını denk alsın diye. Biz de tanımıyoruz ya bayındırlılık da var da, ben de haber gönderene haber gönderdim. Biz aradaki, hiç unutmuyorum sözümü, aradıki dedim cic cikleri biz dinlemeyiz. Haber getiren de böyle okuldan bizim. Arada dedim cicikleri dinlemeyiz, kendi gelsin dedim. Bizden büyük halbuki. O zamanlar kumarhanesi var, bilmem ne falan. Ne olsa iyi? Bizim Ülkü Ocakları'nın üstü Haşim'in kumarhanesiymiş. Ne kadar güzel dedim. Bir gün onun adamıyla denk geldim. Dedim dağıtacağım kumarhaneyi. Nasıl yani? Basbaya dedim. Ülkü Ocakları'nın tepesine kumarhane mi olur dedim. İki gün sonra aşağı inmişler, başkana demişler ki kiranızı ödeyelim, şunu ödeyelim, bunu ödeyelim. Bakın, korkuyla yönetiyorlar. Sen korkarsan, yönetilirsin. Sen korkmazsan yönetirsin. Bakın, korkarsan yönetilirsin. Korkmazsan, yönetirsin. Neymiş sistem? Korkarsan yönetilirsin. Yalnız kalmaktan korkarsın, hanımsız kalmaktan korkarsın, çocuksuz kalmaktan korkarsın, işsiz kalmaktan korkarsın, arabasız kalmaktan korkarsın, evsiz kalmaktan korkarsın, arkadaşsız kalmaktan korkarsın, et rafsız kalmaktan korkarsın, herkesin elinde oyuncak olursun. Karısız kalmaktan korkarsın; kadın otur der oturur, kalk derse kalkar. Çocuksuz kalmaktan korkarsın, çocuğun yanlış işleri vardır, göz yumarsın. Evet. Sana istediği gibi hakaret eder, göz yumarsın sen. Çocuksuz kalmaktan korkuyorsun, kadınsız kalmaktan korkuyorsun, arabasız kalmaktan korkuyorsun. Lan dün araban mı vardı, yürürüm burda dersen, arabasız kalmaktan korkmazsın. Dün param yoktu, bugün de yok dersen, parasız kalmaktan korkmazsın. Öbür türlü, korktuğun her şey seni yönetir. Ümit ettiğin her şeyin esiri olursun. Kadını ümit edersin, esiri olursun. Gece yatacağın ya onunla, ümit ediyorsun, gözünün içine bakarsın, uyumasın, yan yatmasın, çamura batmasın. Aman kızdırmayayım. Aman üzmeyeyim. Aman keyfini bozmayayım. Ümidin var çünkü. Korkarsın, ümidin peşine gidersin. Yok çay der, tamam seslenmiyim, aman çay içmeyivereyim bu gece dersin. Her gün yemek mi yapacağım sana, ne bu derse ya derse, ah tamam, bugün yemek ah aşkım, canım benim, nereden köfte getittireyim, söyle sen bana! Ümit ediyorsun ya, ümit ediyorsun, bekliyorsun. Korkarsın!

Hepimizin günlük hayatlarında var bunlar. Hiç, hiç unutmuyorum. Bir pazar günü bizim dükkanda çalışanlar var, anlaşmışlar, bırakacaklar yani. Birisi geldi, Mustafa Bey, biz işi bırakmak istiyoruz dedi. Hepiniz mi dedim ben, kaldı. Böyle durdu, bırak dedim ben. Öbürkü geldi, ya ben yarın bırakayım. Şimdi bırak dedim ben, çıktım. Var mı başka bırakacak, ben de

bırakacağım. Şimdi bırak. İki kişi kaldık biz, pazar günü. Pazartesi oldu. Başka bırakacak olan var mı dedim ben. Üç kişi mi dört kişi mi ne kaldı. Baktılar dedim. Hiç önemli değil, ben şimdi bırakacaksınız dedim. Malları içeri toplayacağım. Kepengi indireceğim dedim ben. Böyle baktı. Benim paraya ihtiyacım yok dedim. Benim iş yapmaya da ihtiyacım yok. Benim hiçbir şeye ihtiyacım yok dedim. Bırakacaksanız, kapatacağım şimdi kepengi dedim. Biz bırakmayacağız. Ha iyi, devam edin, dört kişi yetmez. Müşteri gitsin dedim. Benim velinimetim müşteri değil, Allah dedim. Dört kişiyiz, geliyor müşteri şimdi, aşağıda bir kişi, yanda bir kişi, orda bir kişi, kasada da iki kişiyiz biz. Ben de geçtim kasaya, müşteri geliyor, kimse yok, bıraktılar diyorum ben işi. Aaa, niçin diyor, beni beğenmediler diyorum ben, bakıyor şimdi, öbürkü geliyor, beğenmediler, öbürkü geliyor, işi beğenmediler. Yazdık oraya bir tabela, eleman alınacaktır. Kendi kendime dedim, Mustafa Özbağ, elemansızlıktan korkarsan dedim, gene düzgün insan alamazsın içimden, korkma dedim. İçime, kendi kendime tavsiyede bulunuyorum. Geldi birisi. Ben ne şartlarım varsa sıralıyorum şimdi. Hiç unutmuyorum, bizim o Pınar var. Pınar bakıyor öyle bana. Hani, şart sunacak halde değilsin, sen nasıl şart sunuyorsun gibisinden bakıyor. Kızım boşver diyorum ben, deme. Ölsek de kuyruğumuz dik öleceğiz diyorum ben. Sen sakin ol, aaa ben gene istediğin gibi eleman alacağım. İşime yarayanı alacağım. Kafama yatanı alacağım.

Elemansızlık korkusu beni taviz vermeye itmeyecek. Benim düzenimi bozmaya itmeyecek. Benim sistemimi bozmaya itmeyecek. Kalırım, kapatırım kepengi. Ben buraya gelmezler diye korkarsam, inandığımı anlatamam. Gelmeyiversin. Ben doğruyu anlatayım, o gitsin beni valiliğe şikayet etsin. Ben doğruyu anlatayım, o gitsin belediyeye binlerce dilekçe yazsın, ben doğruyu anlatayım başbakana şikayet etsin beni, ben doğruyu anlatayım, geçsin şeye ne o başbakan yardımcısı, vakıflardan sorumlu o, yok yok, Bülent Arınç'a şikayet etsin. Evet, benim haberim yok zannediyorlar. Ondan sonra bir de geliyorlar, hocam nasılsın. Ne güzel burası a harika ya diyorum ben, harika. Birine dedim habire dilekçe yazıyorlar, şikayet ediyorlar ama dedim Cenab ı Hak da dolduruyor orayı diyorum ben. Kafasını büküyor. Ben yeter ki doğruyu söyleyeyim. Şikayet edilmekten korkarsam, ben de burda doğruyu anlatamam. Ümidimi kesmişim. Hiçbirinizden bir kuruş beklemiyorum. Bakın ümit kesmek. Sakın bana bir lira vermeye kalkmayın. Hakkım helal değil. Bakın, ümit kesmek bu. Ümit kesmek. Sakın, kendi nefsim için sizden bir şey istersem vermeyin. Nefsim için sizden bir şey istedim. Bugün değil, yarın değil, ölünceye kadar, vermeyin. Ümit kesmek. Geldiğim, gittiğim buradan nereden nereye gidiyorsam, ne istiyorsam, bir lokma ekmek

istersem yedirmeyin. Bir çaykaşığı sizden su istersem içirmeyin. Ümit kesmek. Ümit kesmek bu. Borç para istersem vermeyin. Ümit kesmek bu. Bakın borç istemek, gayet normal değil mi? Vermeyin. Ümit kesmek bak bu. Çünkü o ümitle yönetilirsiniz, o korku ile yönetilirsiniz.

İşte Hz. Mevlana bu meselenin başında öyle bir noktaya vurmuş ki meseleyi o yüzden geniş tutuyorum çünkü onsekiz beyit bittikten sonra dedi ki: Ey Oğul, hür ol. Bize ilk önce onu tavsiye etti. Dedi ki, ey oğul hür ol. Bu hürriyetin terbiyesini veriyor bize. Diyor ki hür olabilmem için senin bir, nefsinden geçmen lazım. Kuyumcu çünkü nefisti. Nefsin oyunlarından, nefsin dalgasından, nefsin dağdağasından, nefsinin önüne koyduğu her türlü hayali, hayali Cehennem, her türlü kurduğu hayali cennet, her türlü kurduğu mecazdan geçmen lazım ki hürriyete kavuşasın ve diyor ki onu hürriyete kavuşturan, seni de hürriyete kavuşturacak olan, bir Mürşid-i Kamil'dir. Bir Mürşid i Kamil'e sen teslim olmaz, bir Mürşid i Kamile itaat etmez, bir Mürşidi Kamil'in elinden tutmaz, bir Mürşid i Kamil'in öğretisini ve eğitimini almazsan, ebediyyen, sen ebediyyen hem de ebediyyen, hürriyete kavuşamayacaksın. Sen, hakikate ulaşamayacaksın. Sen, körlerden sayılacaksın. Bize o hürriyeti anlatıyor.

Başında diyor ki ey oğul hür ol. Ondan sonra bize anlatıyor cariye hikayesini ve cariyeyi öldüren hekimi koyuyor bizim önümüze. Diyor ki hekim, cariyenin aşık olduğu kuyumcuyu öldürdü. Kuyumcu neydi? Nefisti. Kuyumcu neydi? Şehvetti. Kuyumcu neydi? Paraydı. Kuyumcu neydi? Makamdı. Onu getirdi saraya, ne yaptı? Kuyumcubaşı etti. Hazinedarbaşı etti. Ona ne yaptı? Güzel elbiseler verdi. Ona ne yaptı? Cariyeyi verdi. Kuyumcu neydi o zaman? Şehvetti. Kuyumcu neydi o zaman? Mal ve paraydı. Kuyumcu neydi o zaman? Makamdı. Kuyumcu, bu üç şeyden korku ve ümit içerisinde yaşadı. Ne için gelmişti kuyumcu, ona ne ile aldatmıştı? Dedi ki sana bu elbiseleri getirdim. Daha padişahta bunun binlercesi var, arkası var, arkası yarın. Sana hediye getirdik. Altın. Bunun daha arkası var, arkası var. Seni kuyumcubaşı edecek dedi. Arkası var mı daha? Arkası var. Makamın sonu yok. Ardından ne dedi? Padişah çok cömerttir. Sana istediğin kadını da verir. Ne yaptı? Cariyeyi de verdi ona. İşte insanları idare etme sanatıdır bu. Sen insanları idare etmek istiyorsan ve insanların senden hesap sormasını istemiyorsan, insanların seni rahatsız etmesini istemiyorsan, insanları böyle heva ve hevesine bırakırsın, herkes heva ve hevesi devam ettiği müddetçe, dünya üzerinde ne olup bittiğine bakan olmaz. Senin şehvetini doyururlar, senin karnını doyururlar, seni de geçinecek kadar para, makam, mevki verirler. Sen hiçbir şeyi sorgulamazsın. Sahte cennette yaşarsın. Hayatını

öyle devam ettirirsin ve bunları kaybetmekten dolayı korkarsın, korktuğun için yönetilirsin. Bunlara sahip olmak için susarsın ve böylece yönetilirsin.

Dünya üzerinde bütün insanlığı böyle yönetirler, sizi de yönetiyorlar. Bunların içinden istemedikleri sufiler. Bütün yönetimler sufilere savaş açar. İslami yönetimler de. Dindar gibi görünenler de sufilere savaş açarlar. Git cemaatlere bakın, cemaatler sufilere savaş açarlar. Gidin herhangi bir devlet adamına, sufilere savaş açarlar. Gidin hristiyanlara, hristiyanların sufilerine savaş açar hristiyanlar. Gidin musevilere, musevilerin sufilerine savaş açar museviler. Çünkü sufilerin bir hedefi vardır. Bu hedef hürriyettir. İman hürriyettir. İman hür olmaktır. İman hürriyettir hürriyet. Gerçek iman sahibini hiç kimse istemez. Şimdi diyeceksiniz ki biz isteriz. Hayır! Nefisleriniz kabul etmez onu. Gerçek iman ehlinin nefisleri kabul etmez insanı. Dağdan daha kaçırır. Yurttan yurda kaçırır. Gerçek iman sahibini öldürmek, ister insan nefsi! Ebu Cehiller, Utbeler, Şeybeler; Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in akrabalarıydı. Ebu Cehil'in yeğeni, yeğeniydi. Kendi yeğenine katliam yapmak istedi, kendi yeğenine. Çünkü sufiler hürriyet aşığıdır. Onlara, onlar Allah'ı sevdikleri için ibadet ederler. Allah'ı sevdikleri için oruç tutarlar. Allah'ı sevdikleri için namaz kılarlar. Allah'ı sevdikleri için zikir yaparlar. Bilseler ki ebediyen cehennem yanacak orada, ve ebediyyen cennetin kapıları kapalı olacak. Yine de onlar ibadete devam ederler. Allah'ı tanımaya ve tanıtmaya ibadet ederler. Binlerce böylece evliya menkıbesi vardır. Ancak bir mürşidi kamile bağlı olanlar, hürriyetin tadını alırlar. Çünkü nefis terbiyesini yaptıracak olan, o nefse acı gelecek ilaçları verecek olan, o nefse acı gelecek olan yolu anlatacak olan, o mürşid i kamillerdir. Onların haricindekiler bu yolu bilmezler. Bu yolda duramazlar ve gerçek mürşid i kamillerin de dervişleri az olur o yüzden. Çok olmaz.

Bir adam için yüz binlerce müridi var diyorsanız doğru değildir o. Doğru değildir. Olmaz. İşin hakikatine aykırı. Övünürler onlar. Çok kalabalığız biz. Ben de tebessüm ederim içimden. Herkesin nefsine hoş gelecek şeyler söylüyor çünkü. Herkesin nefsini hoş gelecek şeyler söylersen burası dolar taşar, sokaklara kadar gider. Sokaklar dolar. Yolda yürüyemem ben. Yolda yürüyemem. O kadar sevgi pıtırcığı olurum. Benden için söylenenlere bak; sert, bazen lafını bilmiyor, olur olmaz şeylere konuşuyor. Bu kadar da konuşulur mu ya? Nereden yaptı bu arabayı, nereden biniyor. Ne bileyim işte, bu para nereden var onda. İşte şu nereden var, bu nereden var. Yok canım, cahilin teki. Sakın beni savunmak için uğraşmayın. Herkese de söylediğim bu benim. Benim için kimseyle tartışmayın, kavga etmeyin. Neden? Yok istemiyorum. Benim hakkımda neler söylediğini de biliyorum ben. Bu noktada bir problemim yok. Namusum, şerefim, haysiyetim, her şeyime laf söyleniyor.

Bunlardan yoksun olduğumdan değil. Ben gittiğim yolu biliyorum çünkü. Ben nereye koştuğumu biliyorum. Ben nereye koştuğumu bildiğimden dolayı önemli değil. Ben insanların damarına bastığımı biliyorum. Nefislerinin damarına bastığımı biliyorum. Acı reçeteler insanların önüne koyduğumu biliyorum ben. Biliyorum. Gıybet etmeyin, bağırıyorum. Zina ediyor birisi diyorum, sen onun zinasını konuşuyorsun, ondan daha fazla günaha giriyorsun. Yapma gıybet diyorum. Biliyorum ben. Nereye koştuğumu biliyorum. İşte diyor ki Hz. Mevlana, o hekimin o kuyumcuyu öldürmesi korku ve ümitten değildi. O hekim insani duygularla heva ve hevesle, insandan kastım hayvani, insanın hayvan tarafı. Yani şehvetinden, yani malından mülkünden, yani makamına oturmak için öldürmedi onu. Onu öldürmesi, nefisle mücadele noktasından. Korku ve ümitten değildi. Korku! Bütün insanlar korktuklarından ve ümit ettiklerine göre hareket ederken, o korku ve ümitten müstesnaydı. O korku ve ümitden istisnaydı. O korku ve insanların, korku ve ümidinin üstündeydi. Onun korkusu farklı. Senin korkun farklı. Sen aç kalmaktan korkuyorsun. O sevgilinin kaşı çatılacak diye korkuyor. Sen susuz kalmaktan korkuyorsun. O sevgiliyi bir an göremekten korkuyor. Öbürkü arabaya binememekten korkuyorsun. O sevgilinin elini tutamamaktan korkuyor. Öbürkü, hatun benimle yatmazsa diye korkuyor. O sevgiliyi bu gece göremezsem diye korkuyor. Arasındaki fark bu. Aradaki fark bu. Diyor ki işte o ne ümit yüzündendi, ne korku yüzünden. Devam ediyor, vurguya bakın:

"Allah'ın buyruğu gelmeden, ondan bir ilham almadan, padişahın hatırı için öldürmedi onu".

O hekim, Allah'tan ilham alandı. O hekim Allah'tan emir alandı. O hekim her şeyini Allah'a teslim etmişti. O hekim, her şeyini Allah'a teslim ettiği için her şey onun üzerinde Allah'ın hükmüydü. Gören gözüydü, duyan kulağıydı, tutan eliydi, yürüyen ayağıydı. Onun için hükmetti Cenab ı Hak. O atmadı, ben attım dedi. Allah sebepleri cahil insanlara gösterir. Siz Kur'an'dan ayetler görürsünüz. Sebepleri anlatır size. Kur'an'dan ayetlere bakarsınız. Sebepleri size nakşeder. Hz. Peygamberin sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin öğretisine bakarsınız. O öğretide sebepleri anlatır size. Yağmurun yağması için bulutun gelip rüzgarın esip sıcaklık soğukluk böyle olacak. Öylesi yağmur yağacak. Buna ilim dersiniz siz ama hakikate eren kimse, bulutsuz yağmur yağmasına sebep olur. Rüzgarsız yağmur yağmasına sebep olur. Yazın ortasında ona su lazımsa Cenab ı Hak oraya yağmur yağdırıverir. Sebep yoktur. Sen anlatır durursun. O bulutsuz yağmuru görür ve der ki yağmuru yağdıran Allah'tır. Öbürküne sorarsın, o derki bulutlar gelir, sıcak hava soğuk hava birbiriyle transformasyon yapar.

Rüzgar üfler. Buluta gider. Yağmur yağar. Sebeplerde arıyor şimdi doğru mu? Elcevap doğru. Eyvallah! Sorarsın ona bulutsuz yağmur olur mu? Olmaz der o. Sorarım size, bulutsuz yağmur yağar mı? Hayır, değil mi? Normal. O der ki yağar. Aradaki ilim farkı budur. Cenab ı Hak ben attım der. Cenab ı Hak ben attım der. Cenabı Hak ben öldürdüm der. Sen öbürküne dersin ki katilsin sen. O der ki ben öldürmedim. Ya? O öldürdü. Kafayı kırmış dersin sen. Çünkü o Allah'ın bilgi noktasında, hakikate erişmiştir. O ilham ile hareket eder. O emir ile hareket eder. O nefsinden hareket etmez. O yüzden dedi. O heva ve hevesinden hareket etmedi. O ne yaptıysa Allah'ın emriyle yaptı dedi Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri için ve bütün aklına uyan, aklına uyan, ham saflar, Yaaa!Allah bunun her şeyine de mi karıştı dediler. Evet, onun her şeyine karıştı. Bevletmesine varıncaya kadar karıştı. Evet, elini yüzünü yıkamasana kadar karıştı. Evet, onu senin kafan almaz. Neden? Sen cancağızım, sen kendi kendini akıllıyım zannediyorsun da o yüzden. Öldürmedin kuyumcuyu sen. Senin kuyumcu dimdik ayakta. Her gün cariyesiyle aşna fişnede. Canına can katıyor o, hayatını yaşıyor. Sen inanmazsın ki ona.

Hz. Mevlana vuruyor, uyandırıyor seni. Diyor ki ey uykuda olanlar, uyanın. Hürriyetinizi elinize alın. O kuyumcuyu öldürecek bir hekim bulun. O kuyumcu katledecek bir mürşid-i kamil bulun. Hepiniz o kuyumcu sizin içinizde, öyle dimdik ayakta dururken, siz asla ve asla hür olamayacaksınız. Güdüleceksiniz, yönetileceksiniz. İstedikleri gibi yönetecekler seni. Önce yöneten şeytan olacak. Şeytan çünkü Allah'a söz verdi. Dedi ki senin kullarını saptıracağım ben. Onların önüne mal koyacağım. Onların önüne makam koyacağım. Onların önüne para koyacağım. Onların önüne fıtratlarını bozucu her türlü işi yaptıracağım. Allah da ona bir şey söyledi. Dedi ki sen benim dostlarıma dokunamazsın, benim hakiki kullarıma sen bir zararın olmaz. Kime olur mu? Yepildeklere olur! Kime olur? Kuyumcuyu kendisine padişah yapanlara olur. Kuyumcuyu kendine padişah yapan gerçek padişahı tanımazsan, kuyumcunun peşinde dolanır dursun ömür boyu. O kuyumcuyu öldürecek bir hekim bul. O hekimin önüne git diz çök, teslim ol, padişah gibi. Ne yaptı padişah? O kuyumcuya teslim oldu. Padişah kim? Ruh. İnsanın ruhu mürşid i kamile teslim olur. Nefsi teslim olmaz. Ruh, mürşid i kamili tanır. Der ki işte bu aradığım. Nefsine uyanlar, nefisten bakanlar, mürşid i kamili tanıyamazlar. Nefsin hegemonyasının altında duranlar, mürşid i kamilden nefret ederler. Mürşidi kamili istemezler. Bir Allah'ın velisinin peşine gitmeyi kendilerine uygun görmezler. Aşağılık bir iş olarak görürler. Siz ne arıyorsunuz orada? O adamın peşinden mi gidiyorsunuz? Hiç aklınız yok mu sizin? Allah ile kul arasına kim girer ki? Kimin

dervişisiniz? Filancanın. O adamın peşinden gidilir mi ya? Allah iyiliğini versin senin. Siz aklınızı ona kiraya vermişsiniz. Siz ne anlıyorsunuz? Bir de gidip önünde ağlıyorsunuz onun.

Allah Allah, nefsinin deryasına düşen, böyle görür. Onun gözü şaşıdır. Onun gözü kördür. Onun kalbi katıdır. Onun kalbi mühürlüdür. Onun kulağı mühürlüdür. O çünkü heva ve hevesinin içerisinde gezer. Ona ver parayı, harcasın. Ört uyusun. Ver hatuna, hatunla yatsın. Onun rahatına dokunma. Onun parasına dokunma. Onun canına dokunma. Onun malına mülküne dokunma. Aman onun hiçbir şeysine dokunma. Ona de ki alkışlıyorum seni. Senin gibi adam mı var ya. Senin gibi akıllı, senin gibi bilgili, senin gibi takva. Sen her şeyi yerli yerinde bilirsin. Senden başka bilen yoktur. Devam et. O öyle görür ama ruhunun peşine düşenler, öyle görmezler. İki tip insan vardır. Bir, ruhunun peşine düşenler, iki nefsinin peşine düşenler. Ortası yoktur, ortası yoktur! Hiç ortası yoktur. İşte Hz. Mevlana diyor ki o ilham almadan bir iş yapmaz. O rüyasında görmeden bir şeyi emretmez. O bir tecelliyat görmeden bir şey yapmaz. Onun muhakkak yaptığı şey tecelliyatladır. Onun arkasındaki, önündeki, sağındaki, solundaki güç, Allah'tır. O yüzden Hazreti Peygamber(s.a.v.) dedi ki sağıma nur ver, soluma nur ver, önüme nur ver, arkama nur ver. O yüzden dedi gözüme nur ver. Kulağıma nur ver. Burnuma nur ver. Dilime nur ver. Bakın, duaya bakın, olmadığından mı bize yol gösteriyor. Önünüzde Allah'ın nuru olsun. Allah'ın nurunu takip edin. Ardınızda Allah'ın nuru olsun. Allah'ın nuru ile arkanızı da görürsünüz. Sağınızda Allah'ın nuru olsun. Allah'ın nuruyla sağınız kuvvetlensin, sağınızı da görürsünüz. Solunuzda Allah'ın nuru olsun, solunuzu da görürsünüz.

Hz. Peygamber dedi ki ben arkamdakini de görürüm. Müslüman, arkandakini görüyor musun? Bunu söyleyin bana. Görüyor musun arkanı? Hangi felsefe ile içinden çıkacaksın. Hangi akılla işin içinden çıkacaksın. İnkar ediyorsun. O yüzden imansızsın. Görülmez diyorsun. Görülmez diyorsun. Nerde iman, nerde iman? Hangi iman Bütün felsefecileri, akılcıları toplayalım. Arkanı görebilir misin? Hayır diyecek. Kaldırdı sebepleri. Adamın arkayayı görebilmesi için dönmem lazım diyecek. Bu! Onun inandığı din bu. Benim inandığım din o değil. Benim inandığım din şu. Ey insan! Sen bir kamilat noktasına gelirsen, Allah'a imanın kamil noktasına gelirsin, arkanı da önünü de yanını da sağını da solunu da altını da üstünü de yönünü döndürmeden, her yönü görürsün. İman! Ey mürşid i kamiller. Bir taneniz gelsin bana göstersin. Mürşidi kamilim diyenler, özür dilerim! Hadi, şeyhim, veliyim, ortalıkta dolaşan binlerce müridim var diyen. Çok basit bir şey söylüyorum. Şuradan kabristandan haber verin bana diyorum.

Sebep kalktı. Akıl bitti. Felsefe bitti. Kıytırıktan inanma bitti. O yüzden sevmezler diyorum ya mürşid i kamilleri. Oyüzden Allah'a gerçek dostlara nefsine uyanlar sevmezler, dinlemezler ama diyor ki o Allah'ın ilhamıyla davrandı, hareket etti. Ya ne kadar güzel, muhteşem bir şey. Muhteşem bir şey.

Hz. Mevlana diyor ki enteresan bir beyit daha söyleyeyim bu noktada, o velilerin söylediği, bakın nereye getirmiş boyutu, o diyor velilerin söylediği küfür olsa, Allah onu iman haline getirir diyor. Kafayı kırdırır Hz. Mevlana insana, akıllı olanların akıllarını alır, bir kenara koyar. O diyor veliler, o mürşid i kamillerin konuştukları, söyledikleri küfür olsa, Allah onu diyor din haline getirir. Allah onu din haline getirir. Ne dedi Cenab ı Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Hz. Ali efendimiz için, yarabbi, Ali'nin döndüğü yere Hakkı döndür. Sen Ali olduysan, döndüğün yere Hak dönecek. Çünkü Hz. Ali efendimiz velilerin serdarı, Hz. Ali efendimiz velilerin baş tacı, Hz. Ali efendimizin ayağının altında veliler turab! Öyle dedi. Hz. Mevlana başka beyitinde de öyle diyor. Onların küfürleri din haline getirir Cenab ı hak diyor. Buna itiraz eder şimdi akıllılar, akıllı din sahipleri.

"Hani Hızır da bir çocuğun boğazını kesmişti ya."

Bunu böyle direk Hazreti Mevlana gibi anlatmaz hiç bir tefsirci. Çocuğun ölümüne sebep oldu. İşte ne yaptı? Katırın arkasına bir iğne zipledi. E katır da bir tekme vurdu. Çocuk öldü. Bunu tefsirlerde böyle okursunuz. Bana da böyle ilk gittiğin bir yerde, gittiğimde işte Hızır Aleyhisselam kıssası deyince, hadi aklınız fikriniz oynamasın sizin. Hadi siz biraz yepildekleyin, biraz oynayın. Derim ki ben, sizin inandığınız budur. Sizin inandığınız gibi söyleyeyim. Hani Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri der ki herkesin aksak dolaştığı yerde, sen düpdüzgün uyursan, yürürsen, ayağını kırarlar senin der. Ben hadi oyalansınlar, duydukları o ya, duydukları o olduğu için onu anlatırım şimdi, herkes pür dikkat, haa tamam ilmi tam bunun. Neden? Ya bizim inandığımızı söyledi. Siz böyle inanırsınız derim. En son bakarlar ama böyle değildir derim ben. Herkes kalır. Hızır Aleyhisselam cartdak kesti onu derim. Onların ilimleri bu değil. Herkes durur. Yunağa sohbete gittim ben. Bütün herkes oturmuş, toplanmış, harika. Gelin kaynana mevzusundan çıktı. Şimdi dedim bir söyleyeceğim, yarısından çoğu gidecek bunların dedim içimden. İçimden, kendim kendime, içim konuşuyor. Mustafa Özbağ bir patlatacaksın şimdi dedim, içimdeki konuşuyor, bu yarısından çoğu gidecek dedi. Muhabbet oraya geldi. Gelinler kaynanalarına bakmak zorunda değil hanefiye göre dedim, bitti. Veleddalin amin. Bir dahaki ay sohbete gittim. Sen, ben, bizimkiler. Bu kadar. Kesin dedim ben şimdi herkes birbirine söyledi. Amanın, bu adamın peşinden gitmeyin. Neden? Kaynanalar, gelinlerin hürriyetlerini almışlar çünkü. Kaynana

gelini oraya gönderir mi şimdi. Gelin aykırı olacak. Bakacak, bakmak zorunda değilmişim sana. Korku ile bakıyordu. Kurtulacak. Kurtarır mı kurtarmaz. Korku ile yönetmeye devam edecekler. Diyor Hızır çocuğun boğazını kesmişti. Yani neredeyse böyle, Mevlana Celaleddin Rumi'ye adam nefretle bakacak. Ya böyle söylenir mi? Bizim inancımız bu değildi. Ya neydi? Hızır işte katırın kıçına bir iğne vurdu. Bir iğne batırınca katır da tekme attı. Çocuk da öldü. Öyle demiyor Hazreti Mevlana. Bütün o güne kadar gelen tefsirleri atıyor kenara. Bırakın kardeşim. böyle diyor, orda burada dolaşma. Ne yaptıHızır? Çocuğun boynunu kesti attı.

"***İrfan'a ulaşmayan halk, bunun sorrını anlayamaz.***"

İrfan ehli değilsen, bunun sırrını anlayamazsın diyor. İrfan ehliysen bunun sırrını anlarsın. Tamam dersin. Çünkü o çocuğun kellesi gittikten sonra Allah o aileye bir daha çocuklar verdi. Onun sırrı neydi? Onun kesilmesi lazımdı. Onun öldürülmesi lazımdı. Öldürülmesinin arkasındaki gerçeği bilmiyorsun. Hz. Hızır, onun arkasındaki gerçeği biliyordu. O kötü çocuğu kesince, Cenab ı Hak ona binlerce çocuk verecekti. Sen içindeki o kötü nefsini terbiye eder, öldürürsen Allah sana binlerce can bahşedecek. Sen o kötü çocuğu, içindekini katledersen, o kötü çocuğu sustururşan, Allah sana binlerce iyi çocuk verecek ve o binlerce çocuk, sana hizmet edecek. Sağından haber getirecek, solundan haber getirecek, üstünden haber getirecek, altından haber getirecek. Bütün duyu organların açılacak senin. Bütün her şey sana hizmet edecek. Bütün her şey senin elinin altında olacak. Bütün her şey senin gözünün altında olacak. Öldür içindeki o çocuğu. Bırak, müsaade et, Hızır öldürsün onu. Mücadele etme. Hatta sen İsmail gibi yap. Yap, git o çocuğu sen yatır bıçağının altına. De ki ey efendiler efendisi ben sana nefsimle bağlanmadım. Ben sana hakikatten bağlandım. İşte getirdim evladımı sana, kes, kurban et. Gözüm gibi baktığım, besleyip büyüttüğüm, bu yaşa getirdiğim ve üstünde titrediğim, üşütmediğim, yormadığım, terletmediğim şu nefsim var ya, ne istiyorsa ben onu yaptım bugüne kadar ama getirdim şimdi kurban ettim. Getirdim koydum önüne. Al, senin olsun, bundan sonra nasıl sen onu öldürüyorsan öldür. Kurban! Hakikate erişeceksin. Binlerce temiz çocuk verecek sana. Hızırın kıssasının sırrı buydu. Hızır dedi ki sonra Musa'ya, ya Musa, sen bilemedin. Bu ilim sende yok. Bu ilim Allah'ın ilm ü ledünü. Bu ilim bana verilmiş bir ilim. Benim yolumdan gidenlere verilmiş bir ilim.

Her dönemimi Hızır'ı vardır. Her dönemin Hızır'ı yaşar. Hızırsız bir alem yoktur ve dedi ki bu ilim sende yok ya Musa. Bu ilim ilmi ledün. Bu nedir? Bu taaa ümmül kitaba vakıf olmaktır. Ümmül kitaptan emir almaktır. Ümmül kitaptan vahiy almaktır. Ümmül kitaptan ilham olmaktır. Ümmül

kitaptan rüya görmektir ki o rüya hakikattır. O hal hakikattir, şek şüphe etme, hakikattir. Ne dedi Hz. Peygamber? O velilere müjdeler vardır denilince ayeti kerime, sordu sahabeden birisi. Ya Resulallah, bu dünya ve ahiret müjdesi ne? Dedi ki gösterilen veya gördüğü rüyalardır. Bir insanlar var. Rüya gösteriliyor onlara. Lütuf ikram. Bir insan var, rüya görüyor o. Görmek istediğini görüyor. İşin hakikatine vakıf, duvarın arkasına vakıf, görmek neyi görmek istiyorsa onu gösteriyorlar. Hızır neyi görmek istiyorsa görüyordu. Neyi görmek istiyorsa. Hızır baktı çocuğa. Çocuk kötü bir çocuk. Hızır baktı çocuğa. Bu çocuk, nefis dedi. Bu çocuk, şeytana asker olmuş. Bu çocuk, şeytanın emrinde. Bu çocuk böyle kalırsa, fitne fücur çıkaracak. Sahibini helak edecek. Her nefis sahibini helak eder, her nefis. Her nefsani davranış, sahibini helak eder. Ona bir hızır gerek. Cesaretle bıçağı vuracak.

İşte Hızır, ilmi ledünle bildi ki o nefsi emmare. Tık, bitirdi. Musa aleyhisselam ayağa kalktı. Dedi sen katilsin. Sabi çocuğu öldürdün. O sırra vakıf değil Musa. İşin sonunda söyledi. Sen o sırra vakıf değilsin. Ya? Ben dedi o çocuğu öldürdüm. Allah onlara yeniden üç tane, bakın dikkat edin, üç tane, ne bu? İlmel yakin, aynel yakin, hakka'l yakin. Ölen neydi? Nefsaniyetti. Hayvandan daha aşağı, hayvan veya hayvandan daha aşağı. Öbürkünler ne? Üç çocuk. Üç çocuk, erkek çocuğu. Üçüncüsü ne? Hakkel yakin. Ona dedi üç tane çocuk verecek. Cenab ı Hak. Allah sevgisi, peygamber sevgisi, mürşit sevgisi. Üç tane çocuk, büyüt çocukları. Nefsinden geçersen, bu üç çocuk olur sende, büyütürsün. Sakın birbirinden farklı zannetme. Üç tane evladını farklı farklı mı görüyorsun? Üçü de çok iyi. Üçü de harika, hangini ayırt edersin? Ayırt edemezsin. Evlatlarım dersin. Senin onlar. Ama önce o kötü çocuktan kurtulmasını bil. O kötü çocuktan kurtulmanın ilacı ne? Bir mürşid i kamile gitmek, bir Hızır bulmak. O Hızır görecek, kesecek onu. Dışarıda üşüyenler. Gönlüm sizinle. Evet. Allah içinize aşk ateşi koysun. Sizlere de koysun ama onlar azameti tercih edenler.

Hızır lazım. Kesti dedi ki irfana ulaşmayan halk, bunun sırrını anlayamaz. Allah'ın kendisine vahiy gelen, sorusuna cevap verilen kişi ne buyurursa, doğrunun ta kendisidir o buyruk. Öyle insanlar vardır ki aranızda, onun bu sorusuna Allah cevap verir. Allah'ım bu çayın içinde ne var der? Canab ı Hak cevap verir ona. Sen sakın ha çaya da cevap verir mi deme. Nefsine uyma. Kaza gelirse bilgi bir işe yaramaz. Bu da farklı bir şeyler. Evet. Hz. Peygamber'e de geldi kadının birisi, koydu zehirli eti Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e, kaza geldi. Kaza geldi sukut etti. O da bir imtihan. Onun imtihanı. Sen kendi kendine kafanı yorma ona, sen onun işlerine kafanı yorma. Onun işleri onun elinde. Sen onun işlerine bunu neden görmedi deme. Sen demeYakub'a, Yusuf'un kokusunu kuyudan neden almadı diye. Kaza geldi

mi Yusuf'un kokusunu duydurmaz. Kaza geldi mi dişini kıracak olan taşı göstermez. Kaza geldi mi miğferi yaracak olan kılıca müsaade eder. O kazası, ona güç yetiştirmez hiçbir şey ama diyor ki Hz. Mevlana, enteresan:

"Sorusuna cevap verilen kişi ne buyurursa gerçeğin ta kendisidir o buyruk"

Demek onun sorusuna cevap verilecek. Senin soruna değil. Bizde öyle bir şey vardır ya. Biz gideriz, bizim sorularımıza cevap verilirse o mürşid i kamildir. Sen kimsin? Ben gideyim bu akşam da iki tane kalbimden soru sorayım, ona cevap verirse mürşid i kamildir. Bak bak bak, küstaha bak, gitmiş iki tane kitap okumuş ya orda, işte orada birisi menkıbe yazmış. Biz gittik mübareğin önünde kalbimizden geçen sorulara cevap verdi. O da cevap vermeli. Sen kimsin? O büyük insan. O büyük mümin. O büyük derviş. Onun kalbinden geçen bütün soruları elektronik levha gibi hep geçecek. Sen de yazacaksın altına boyna.O boyna kalbinden geçirecek, sen alta alt yazı olarak geçireceksin. Ahmak okuyacak sanki! Biliyor sanki ama bu böyle demiyor Hazreti Mevlana. Senin soruna cevap veren değil diyor. Onun sorusuna cevap verilenin söylediği doğrudur. Onun sorusuna.

Sen Rabbine danış bakalım bir. Yarabbi şu çayın içerisinde ne vardı? Cevap geliyorsa biz sana gelelim. Tabii olalım. Evet. Deki, duvarın arkasında kim var şimdi yarabbi de kalbine ne cevap geliyorsa ben geleyim, sana derviş olayım. Çok basit. Var mı aranızda böyle biri? Gerçekten samimi söylüyorum. Bütün Türkiye'ye, bütün dünyaya sesleniyorum. Gidelim, oturalım, ne kadar güzel. Tabii, teslim olmak kadar güzel bir şey yok. Allah'ım, bütün sorumluluğu onun üzerine at gitsin. Aman efendim, şeyhimsin sen benim, bitti. Ben öyle dedim, hep gördüğüme, gel dedim başımıza bir şeyh ol, bize bir şeyh lazım. Şeyhimiz öldü dedim. Bizim başımıza şeyh ol, ben sana tabi olacağım dedim. Hala daha diyorum ben bunu. Gerçekten, biraz tepeden atana, havadan atana çok basit. Aman gelsin şeyhimiz olsun bizim. Biz bütün arkadaşlarla beraber, herhalde böyle bana saygı duyan, beni sevenler, benim intisab ettiğim yere intisab ederler herhalde, öyle değil mi, edersiniz değil mi? Bak ne kadar güzel. Hazır dervişler de var, ne kadar güzel. Hazır tekke var. Hazır kürsü var. Tabii, ciddiyim bunda, öyle latife yapmıyorum yani. Hazırız. Yeter ki o desin ki ben ne soruyorsam Allah benim cevabımı veriyor. Harika.

Bana soruyorlar, nereyi bitirdin? Ben diyorum meslek lisesi ikiden terkim. Bakıyor. Birisi öyle dedi, hocam hangi ilahiyatı bitirdiniz? Yok dedim. Ben ilahiyat okumadım. Hangi medresede okudunuz? Ben medresede de okumadım dedim. Böyle baktı. Hocam tevazu gösteriyorsunuz. Hayır, doğruyu söylüyorum dedim. Çok rahatım ya ben böyle. Hocam yurtdışında

okudunuz herhalde dedi. Dedim yok kardeşim. Tire Endüstri Meslek Lisesi ikinci sınıftan terkim. Hatta atıldım dedim siyasetten dolayı. Seni okulda istemiyoruz dediler dedim. Anneme dedim ben okuldan atıldım diyemedim. Anne okul hayatım bitti, ondan sonra, olmuyor ben çalışacağım işte estekdi köstekdi dedim dedim ben. Ben okuldan atıldım dedim .Arkamda bir tane ayak izi var dedim. Bitiremedim dedim. İnanmıyor. Kimisi doğru ya da inanmıyor. Kardeşim doğru söylüyorum diyorum, dinlemiyor adam beni. Gülüyor, tevazu ediyor ya. Şimdi de öyle zannetmeyin. Doğruyu söylüyorum. Birisi gelir derse ki bize, ya ben Allah'a ne soruyorsam cevap veriyor. Oooo, harika! Teslim oluruz. Teslüm oluruz. Hiç şek şüphe yok. Bak bir sürü herkes benle beraber teslim olacak, değil mi? Harika bak, video tanıdı çıkıyor şimdi, bütün her yere yayın gidiyor. Her yere ses seda da gider. Merak etmeyin.

"Can bağışlayan kişi öldürse de değer, yerindedir. Naiptir o, eli de Allah elidir."

Onun eli neymiş? Allah eliymiş. Allah eliyse o, öldürür. Hakkıdır. O diriltir, hakkıdır onun. Biz diriltmeye inanıyoruz da öldürmeye inanmıyoruz. Hani İsa eleyhisselam geldi, küntü biiznillah dedi, diriltti. Vayyy diriltti. Arkasından koşturalım. Öldürürse de koştur, öldürürse de koştur! Bir zaman kerameti hep böyle güzel, gökten sofra inecek. Ooooo, harika. Ne oldu? Gökten sofra indi ye! Hiç gökten acı inse, peşinden gideni gördünüz mü? Yok, hep bize sofra insin. İsevilik var bizde. Ne dediler İseviler? Ya İsa, Rabbine yalvar, bize gökten sofra insin. Ne dedi Hz. İsa? Siz haddi aşıyorsunuz. Dua etti. Namaz kıldı. Çünkü onlar biliyorlardı. Musa'ya gökten sofra inmişti. Onlar kendilerince kendi bildiklerince İsa'yı sınadılar. İsa aleyhisselam da ne dedi? Siz hatti aşıyorsunuz. Hatti aşanlardan eylemesin Cenabı Hak. Burada kalsın.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=DO6NnxWr9NE&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=38

MESNEVİ-İ ŞERİF 228-229. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"İsmail gibi onun önüne baş koy, kılıcının önünde sevinerek, gülerek can ver."

Demek ki o mürşid i kamilin önünde İsmail gibi başımızı vereceğiz. Yani nefsimizden geçeceğiz. Ben demiyeceğiz, benim bildiğim demiyeceğiz, benim yaptım demeyeceğiz, ben böyle olmasını istiyorum demeyeceğiz, benim şöyleydi demeyeceğiz. Baş koyacağız. İsmail a.s. ne yaptı? Deddi ki babacığım, beni teslim olanlardan göreceksin. Senin Rabbin, sana neyi emrettiyse onun üzerinde tereddütsüz, benim üzerimde istediğini yap. Hiç o meselenin üzerinde, onun üzerinde bir tereddütlü bir noktan kalmasın. Benim kurban edilmem gerekiyorsa, sen beni kurban et. Geçmiş paganist dinlerde insan kurban edilirdi.Pagan dinlerinin büyük bir çoğunluğunda bu vardı. Velevki dinler tarihi açısından İbrahim Aleyhisselam'ın zamanında da böyle bir paganist düşüncenin var olduğunu kabul edebiliriz. Hani bize böyle filmler aktarırlar ya genelde Amerikan filmleri vardır, böyle işte kız kurban ederler, kadın kurban ederler, genelde kızları kurban ederler. Belli yaşta olacak, belli çağda olacak, belli güzellikte olacak. O kızları kurban ederlerdi. Paganlarda bu vardı.

Şimdi de o paganist düşünce var. İnsanlar dünya malları, dünya menfaatleri için kadınlar kurban ediyorlar, kendi elleriyle. Adam bir ihalem olsun diye o ihalenin başındaki herhangi bir amire memura kadın kurban ediyor. Bir kadın hediye ediyor ona ve o paganist düşüncede o kadınlar işte şaraplarla, içkilerle yıkanır hatta paganist düşüncede o kadınlar, o kızlar sarhoş edilir ve öylece kurban edilir. Çünkü o sarhoş edilmezse can gidecek. Ağlar

sızlar, kötü bir hal, çırpınır, kötü bir şey olur. Ona inandıracaklar. O Tanrıya hediyedir çünkü. Tanrıya hediye giderken, o gülerek gidecek, o sevinçli gidecek, mutlu gidecek. Onun sevinçli ve mutlu gitmesi için ona her şey bahşedilir. Herşey ona anlatılır ve o sevinçli bir şekilde Tanrıya kurban gidiyordur. Sevinçli bir şekilde bir yere kurban gider o. Giderken o kimse aklı yerinde yoktur, sarhoştur. Her kadını kurban ederlerken, kadınları sarhoş ederler. Barlara gidin kadınlar sarhoştur, sarhoş olmayan kadın kurban olmaz çünkü. Sazlara, caz hanelere, meyhanelere, pavyonlara gidin kadınlar sarhoştur. Sarhoş olmayan bir kadın, kurban edilemez çünkü.

Gidin, kurban olan kadınların hepsi de sarhoştur. Kimisi araba, güzel araba sarhoşudur. Kimisi güzel ev sarhoşudur. Kimisi güzel kıyafet sarhoşudur. Kimisi ne bileyim işte harika eşya sarhoşudur. Bir altın bilezik sarhoşudur. Bir tatlı söz sarhoşudur. Kadınlarınız, kızlarınız böyle kandırılaraktan kurban gider. Nereye gider? Günün paganist tanrısına gider. O gün için insanların totemleri vardı. O gün için insanların işte taptıkları putları vardı. Bugün de insanların taptıkları putları ve inandıkları totemleri var. Bugün de insanlar kurban ediliyorlar, erkek kadın. Kurban ediliyoruz hepimiz de. Herkes kurban ediliyor ve herkes bir şeylerin kurbanı ama hiç kimse bir Allah'a kurban olamıyor. Kurb yakınlık, Allah'a yakın olmak. İsmail Aleyhisselam diyor ki beni kurban et sen, yakın et. Biz kurban etmeyi, kesmek olarak biliyoruz. Kurb, yakınlık demek. Kurban, yaklaşmak demek. Kurban kesiyoruz, Allah'a yaklaşmak için. Kurban hayvan kesmek değil. Ya? Allah'a yaklaşmak. Allah'a yaklaşmanın adımıdır. Koyun veya dana veya deve kurban etmek. Kurb yaklaşmak. İnsanlar önceden yaklaşmak için tanılarına insanlar kurban ediyorlardı. İbrahim aleyhisselamdan sonra kurb, yaklaşmak, hayvan keserken kurban etmek etti. Cenabı Hak dedi ki ey insanlar, ey nefsine uyanlar. Ey heva ve hevesine uyanlar. Kurban oluyorsunuz, hevâ ve heveslerinize. Satılıyorsunuz, kandırıyorsunuz, sarhoş ediliyorsunuz ve sarhoş bir şekilde siz, başkalarının ilahlarının kurbanısınız. Sizi sarhoş edenler, onların ilahlarına kurbansınız.

Sizi moda sarhoşu edenler, sizi gösteriş sarhoşu edenler, sizi dekolte sarhoşu edenler, sizi mal mülk sarhoşu edenler, sizi bir lider sarhoşu edenler, sizi bir şeyh sarhoşu edenler, sizi bir tarikat sarhoşu edenler, sizi bir şeyin sarhoşu yapıyorlar. Siz asıl Mansur şarabı içip, Allah'a aşık olacağınıza, Allah sarhoşu olacağınıza, Allah'tan gayrısına sarhoş oluyorsunuz. Ve sarhoş halde sizler kurban ediliyorsunuz ama gelin Hz. Mevlana diyor ki siz bu sarhoşluktan uyanın. Siz bu rüyadan uyanın. İbrahim Aleyhisselam bir rüya görmüştü. O rüyadan Cenab ı Hak onu uyandırdı. O rüyadan onu uyandırırken, ona başka şeyin kurban edilmesini gösterdi. Zahiri olarak ona bir

koyun indirildi, bir koç indirildi. Bu zahiri kurb, zahiri kurban. Sen bir koyun kesiyorsun, İbrahim Aleyhisselam'ın sünnetini, İbrahim aleyhisselamla Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'e kadar, bütün peygamberler, hatta Adem'den itibaren, Adem'in çocuklarına ilk kurban emri verildi. O günden Muhammed-i Mustafa (s.a.v) 'e kadar bütün emredilmiş olan, o kurb yakınlaşmanın göstergesi olan bir hayvan kurban ediyorsun ama asıl kurb, asıl yakınlaşma hadis-i kutside. Kul farzları yerine getirmekle, Allah'a en sevimli şeyi yapar.

Farzları yerine getirmeniz bir kurbiyettir. Namaz kılmak farz, oruç tutmak farz, hacca gitmek farz, zekat vermek farz, zekat vermek farz, hacca gitmek farz. Bir kulp takmışlar arkasına, parası olana! Farz kardeşim, o farzı yerine getirmek için paran olsun. O farzı yerine getirmen için gayret et. O farzı yerine getirmen için çalış. Zekat vermek farz. Zekat verecek parayı kazan. Tembel olma. Zekat vermek farz. O zaman para kazanıyorsan, sen tutumlu ol. Ancak artanını sadaka olarak devamlı veriyorsan, bu senin hakkın. Geri kalan savurganlık yapma. Zekat vermek farz. Ey sufiler! Allah'ın farzlarından eksik bir şekilde bu dünyadan ayrılmayın. Hacca gidin, hacca gitmek farz. Yol bulabilen gidecek. Yol bulun. Toplanın, hep beraber ihramlanın, çıkın yola. Tatile gitmek için bir bir yıl öncesinden yer ayırttıran müslümanlar! Beş boynuzlu otellere gitmek için can atan müslümanlar! Gidin, pasaport sırasına girin. Alın pasaportlarınızı, gidin vize sırasına girin, alın vizelerinizi. Vermiyorlarsa vizelerinizi, hep beraber ihrama girin, binin arabalarınıza gidin Reyhanlı'da kurbanlarınızı kesin, dönün. Hac farz. Hac farz, farz! Parası olanı diye ayırmamış. Hac farz. Biz sıra bekliyoruz. Nereye kadar sıra bekleyeceksin? Bana fetva soruyorlar. Biz sıra beklerken ölürsek hacı sayılır mıyız? İnşallah diyorum. Giyin ihramlarınızı gidin. Evde ihramlanın, niyetlenin, binin arabalarınıza, gidin. Neden düşünmüyorsunuz? Neden akletmiyorsunuz? Neden Allah için bir adım atmıyorsunuz? Gönlüm arzu eder ki bir dahaki, bir daha hac mevsimine, bütün herkes hazırlansın. Geri dönmek de şereftir, merak etmeyin. Binin otobüslerinize, alın pasaportlarınızı elinize, kardeş bizim memleketimiz orası. Osmanlı'nın Hicaz vilayeti orası. Bizim vilayetimiz. İsmail gibi kurban ol. Öyle bir Allah'a dost olanlara dost ol. Kurb yakınlık. Resulullah'a dost olanlara dost ol. Yakınlık. Allah'a dost olanlara, kurbiyet sağlayanlara. Sen de onlara kurbiyet sağla. Yakınlık.

"Ver de Ahmed'in tertemiz canı Ahad'le nasıl ebede dek, sevinerek, gülerek ölümsüz bir halde kaldıysa, senin canın da sevinsin gülsün, ölümsüzlüğe ersin.

Sen öyle yakınlık kur, öyle yakîn ol, öylesine yakîn ol, öylesine yakîn ol ki Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri gibi ilelebet dost yüzüne bakanlardan ol. Öyle yakînlık kur, Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v.) gibi

ebedi ol. Ebediyen, ebediyyen dostla cemalleşenlerden ol. Öylesine kurban et nefsini, öylesine heva hevesten çekil, farzları dosdoğru yerine getir. Nafilelerle Allah'a kurbiyet besle, yakınlık besle ve Allahı sev ve Allah'a aşık ol ki ebediyen o dostla cemalleş. Ebediyen o dostla dostluğun devam etsin. İşte kurbiyet bu. İşte yakınlık bu. O zaman kime yakınlık? Paganist düşüncelere değil, paganist ilahlara değil, ilahelere değil, ilahcıklara değil, paganist sistemlere değil. Paganist sistemler var çünkü kurban alıyorlar. Paganist sistem. Kadınlar orta yerde, erkekler orta yerde, ilaheler orta yerde. Herkes o ilahelerin peşinde.

Paganist sistem! O paganist düşünceyle, o paganist inanışta onlar her şeyleri kurban ediyorlar. Onlara değil. Ya? Allah'a ve Resulüne. Allah'a itaat edin. Resulüne itaat edin. Sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Ya Rabbi, bizi o veliler, o peygamberler o inam ettiğin, o salihlerle bizleri beraber eyle. Kurbiyet, onlarla beraber olmak. Asıl yakınlık o. O yakınlığın yolu ne? Farzları yerine getirmek. Dostlar, farzları yerine getirin. Kurbiyetin, yakın olmanın birinci yolu, farzları yerine getirmek. Bunlar sadece ibadet değil. Haramlardan uzak durun. Haramlardan uzak durmak da farzdır. Harami işlememek farzdır. Bir kimse haram işlememekten dolayı da sevap alır. İçki içmediğiniz her gün sevaptır. Yalan söylemediniz her anınız sevaptır. Oruç. Oruç tutmayayıp oruca karşı beklemek sevaptır. Ramazan gelsin tutacağım. Sevaptır. Bunun gibi. Namaza namazı eklemek. Arası sevaptır. Oruca orucu eklemek. Arası sevaptır. Bir, Cenabı Hakk'ın sevmediği hale düşmemek sevaptır. Sevmiyor, ondan uzak duruyorsun. Aman, sakınıyorsun. Aman yarabbi! Ben yalandan sakınayım. Aman yarabbi! Ben gıybetten sakınayım. Aman yarabbi! Ben sert yüzlü olmaktan sakınayım. Tebessüm ehli olayım. Müminlere karşı şefkatli ve merhametli, kafirlere karşı şedid, sert. Hangi kafire? Seninle savaşan, mücadele edene. Öyle sokakta gördüğünüz hıristiyanlara ve yahudilere sert davranacağım diye uğraşmayın. Onlara mütebessim davranın. Onlara İslam'ın güzelliklerini anlatın. İslam'ın tatlılığını anlatın. Dükkanınıza gelmiş, evinizin önünden geçiyor, buraya misafir gelmiş. Ona sen şunu yapma. Ona sert, ona ketum. Öyle bir şey yok. Bu islamın şiarı değil. Ona mütebessim davran. Ona hoşgörülü davran. Ona hoş davran. Ona islâmın en güzel yüzünü göster. Deki ona şu mesajı ver. Bizimle savaşmazsanız, biz sizinle savaşmayız. Siz bize bıçağınızı batırmazsanız, biz size bıçak batırmayız. Biz müslümanız.

Biz insanlara zulmetmeyiz. Biz müslümanız. Biz haksız kimseyi öldürmeyiz. Biz müslümanız. Biz hayvanları dahi öldürmeyiz. Katl etmeyiz. Yeşili dahi öldürüp katletmeyiz. Biz müslümanız. Akan suya tükürmeyiz. Biz müslümanız. Akan ve durağan suya bevletmeyiz. Biz müslümanız. Biz

gölden taharetlenmeyiz. Gölden alırız bir maşrafa su, gider kenarda taharetleniriz. Göle taharetimizi dökmeyiz. Biz müslümanız. Sokağımıza çöpü biz kenara atıvermeyiz, çöp kutusuna koyarız. Biz müslümanız. Kurban keseceğiz ya kurban artıklarımızı gömeriz. Biz müslümanız. Kurbanı keserken dahi ona merhametli, şefkatli ona yumuşak davranırız. Ona hoş davranırız. Ona sevecen davranırız. Biz müslümanız. İbadet ederken dahi kurbanımızı korkutmayız. İncitmeyiz, acıtmayız. Müslümanız. Biz müslümanız. Eşimizi korkutmayız, çocuklarımızı korkutmayız. Gelinlerimizi korkutmayız. Damatlarımızı korkutmayız. Biz müslümanız. Komşularımızı korkutmayız. Biz müslümanız. Beldemizde bulunanları korkutmayız. Hayvanları korkutmayız. Kuşları korkutmayız. Böcekleri korkutmayız. Biz müslümanız. Yakarak hiç kimseyi cezalandıramayız.

Biz müslümanız. Biz masum insanları öldüremeyiz. Burada bir bomba atamayız. Bir yerde bomba patlatamayız. Bir bomba yüklü aracı sivillerin içerisine gönderemeyiz. Biz müslümanız. Savaşacaksa askerler savaşır. Biz müslümanız. Biz kendi kafamızdan elimize silah alıp savaşamayız. Savaşamazsınız. Biz müslümanız. Hiroşima'ya bomba attıkları gibi biz bomba atamayız bir yere. Biz müslümanız. Biz Japonya'ya iki tane atom bombası atıldığı gibi biz hiçbir yere atom bombası atamayız. Bize atsalar da atamayız. Biz müslümanlardanız. Biz kimyasal silahlar kullanamayız. Biz sivillere kimyasal silah kullanamayız. Müslümanız. Biz hiçbir sivile kıyamayız. Müslümanız. Allah'a yakın olmak isteyenler, hem bireyin hukukunu hem toplumun hukukunu korumak zorundalar. Farz. Biz müslümanız. Bir başkasının malını cebellez edemeyiz. Biz müslümanız. Biz devletin parasını biz çarçur edemeyiz. Biz müslümanız. Belediyenin parasını çarçur edemeyiz. Biz müslümanız. Yetimin hakkı var deriz onda, çar çur edemeyiz. Biz müslümanız. Toplumun, kamunun bunda hakkı var deriz. Müslümanız biz.

Biz sokaktan geçen alelade bir insan değiliz. Biz paganist değiliz. Bizim totemlerimiz bu noktada değil. Bizim elimizde kitabımız var. Heva ve hevesimiz yok. Bizim önümüzde Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri var, her daim. Hem maddi hem manevi. Biz müminiz. Yapamayız. Farzları yerine getirmekle mükellefiz. Allah'a yakinliğin birinci adımı. Yapamazsın! Yapamazsın! Sen denize dahi bevledemezsin. Müslümansın. Sen çölün ortasına dahi büyük abdestini yapsan, meydanda bırakamazsın onu. Onu gömmekle mükellefsin. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri toprağı biraz eşeler, oraya bevleder, oraya büyük abdestini yapar, sonra gömerdi. Tırnağını keser, gömerdi. Saçını keser, gömerdi toprağa. Hijyen. Orta yerde hiç bir görüntü kirliliği yok. Müslümanız. Temiz giyinmek zorundayız. Müslümanız güzel kokmak zorundayız. Müslümanız. Kasık altlarımız,

koltuk altlarımız en az, hanefiler en fazla yedi gün demişler. En fazla yedi günde bir sefer ama hanefilerin ittifak ettikleri var. Ne? Üç günde bir. Biz en az üç günde bir tıraş oluruz. Bu da ne demektir? Üç günde bir banyo yaparız. Ter kokmaz müslüman. Üzerinden kötü kokular çıkmaz müslümanın. Boşanma sebebi koymuş hanefiler bunu. Bir kimsenin vücut kokusu, boşanma sebebidir. Biz müslümanız. Vücudumuz tertemiz kokar. Biz müslümanız. Ağzımız tertemiz kokar bizim. Ağız kokusu olmaz. Bir kimsenin üzerinde cigara kokusu, kahve kokusu, necis kokusu, kedi köpek kokusu olmaz.

Müslümanız biz. O zaman kurb, yakınlık, farzları yerine getirmek. farzları yerine getirmenin bir bölümü var ibadetlerle alakalı, bir bölümü var haram işlemek ile alakalı. İbadetleri yerine getirmek yetmez. Ya? Haramlardan uzak durmak da ibadettir. Haramlardan uzak dururuz. Ardından ne diyor hadisi şerif, nafilelerle bana yaklaşın. Kurbiyet başladı nafile ile. Nafilenin bir kısmı var, ibadetle alakalı. Öğlen namazının farzından sonra iki rekat daha namaz kılmak, öğlen namazının farzından önce dört rekat namaz kılmak. Pazartesi, perşembe oruç tutmak. Orucun nafilesi. Başında, ayın başında, ortasında, sonunda oruç tutmak, orucun nafilesi. Müslümanlar, nafile oruçları, nafile ibadetleri yerine getiriyorlar. Ahlaklarını iyileştirmiyorlar. Bir adım daha ileri, ahlaklarımızı en iyi yere götürmek. Ondan sonra Allah'ı sevmek. Oooo! Kurbiyet fazlalaştı. Kurbiyetten kasıt bu. Kurban kesmemizin kastı da bu. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Eğer o kurbiyeti, o yakınlığı sağlarsak Hz. Mevlana'nın değimi, gibi Ahmet gibi ebede dek o dostla sohbet eder. Allah biz onlardan eylesin. Selamünaleyküm.

https://www.youtube.com/watch?v=iWKJybPNbPE&t=994s

MESNEVİ-İ ŞERİF 230-240. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"***Aşiklar, güzeller kendi elleriyle onları öldürdükleri zamandır ki can kadehlerini çekerler.***

Demek ki aşıkları güzeller öldürürse, aşıklar kendilerini öldüren o güzelin elinden can kadehi içerlermiş. Aşık, maşuku tarafından canının alınmasını ister. Bir kimse gerçek manada mecaza da aşık olsa, canını götürür o mecazın önüne koyar. Hani halk arasında çok konuşulur ya kadın erkek birbirlerini çok severler. Aşıktırlar ya! Kim kimi seviyorsa canını götürür onun eline bırakıverir. Bu mecaz da olsa, bir kimse mecaza böyle bir âşıklık noktasından yaklaşırsa o zaman o mecaz hakikate dönmeye başlar. Eğer bir kimse mecaza canını verecek noktaya gelmezse, o kendince kendisini aşık görmesin. Züleyha, Yusuf'a olan aşıklığını anlatırken ne makamı ne mevkisi ne canı hiçbir şeyi aklına gelmedi, hiçbir şeyi! Bütün dünyada her ne var ise elinin tersiyle itiverdi. Öylesine elinin tersi ile itti ki o mecaz hakikate döndü. Hani bazen sorarlar sohbetlerde. Mecazdan hakikate ulaşılır mı diye. Ben de dedim ki bunun örnekleri var, bu kapıyı kapatamayız. Ama bunun örneği var deyip, her mecazın hakikate geçeceğini de söyleyemeyiz. Mecnunun, asıl adı Fuattır. Leyla'ya düştü. Leyla mecazdı ama mecazın eline canını koyuverdi. Mecazın eline canını koyuverince, Fuat'ın adı Mecnun oldu. Cenabı Hak onun haliyle onu isimlendittirdi. Hiç kimse onu Fuat olarak bilmez. Hiç kimse ona Fuat da demez. Ona Mecnun dendi ki binlerce yıldan beri, Leyla Mecnun hikayesi vardır. Sümerlerde dahi, Leyla Mecnun hikayesi vardır. Demek ki âşıklık öyle bir şey ki hiçbir zaman Cenab ı Hak ne mecaza olan aşıklığı ne de hakikate olan aşıklığı, dünyadan

orta yerden kaldırmıyor. Her devrin kendine göre Mecnun'u var. Her devrin kendine göre Leyla'sı var. Her devrin kendine göre Cüneyd'i var. Her devrin kendine göre Hasan-ı Basri'si var. Her devrin kendine göre Rabiat ül Adeviyye'si var. Her devrin kendine göre Kerem'i var, Aslısı var. Her devrin kendine göre mecazı da var hakikati de var.

İşte aşık odur ki canının sevgilisi tarafından alınmasını ister. Bir sufi Allah'ı devamlı zikrettiğinden, Azrail geldiğinde onun yanına, onun canını almakta tereddüt eder. Hatta o Zikrullah halindeyken alamaz onun canını. Etrafında döner dolaşır Azrail ve Cenab ı Hak ona, Azrail'e, emreder. Der ki o benim kulum, dostum. Benim zikrullahıma aşık. Bana aşık. Sen der normal bir şekilde ona yanaşamazsın. Normal bir şekilde ona yaklaşamazsın. İşte o 'Hay' esmasına aşıktır. Azrail'e der ki eline 'Hay' esmasını yaz. Azrail eline hay esmasını yazar. Aşık 'Hay' der, canını öyle verir. Seve seve verir. Koşa koşa verir. Tebessüm ederekten verir. Gülerekten verir. Acısız verir. Ağrısız verir. Bütün insanlar ölürlerken, dikenin ondan sökülüp çıkarıldığı gibi acı çekerler. İnsanlardan hiç bir kimse yoktur ki ölüm acısını tatmamış olsun. İnsanlardan hiç bir kimse yoktur ki ölüm onları ırgalamasın. Aşıklar bunlardan müstesnadır. Hani hadis-i kutsi de dedi ya, kul Allah'a kavuşmak ister. Kavuşmanın kapısı ölümdür. Kul, o kavuşma aşkıyla ölüme de aşık olur. Çünkü maşukuna, aşıksız kavuşulmaz. O maşukuna kavuşacaksa, maşukuna giden, maşukunun önünde duran her yol, her engel, her perde onun için maşuktur, âşıklıktır ve her yolu her perdeyi her engelle aşık olur. Çünkü o perde, o engel, o yol, onun maşukundandır. Maşukundan olan her şeye, ancak aşık olunur. İşte gerçek aşıklar, o ölümün sancısını çekmezler. Çünkü onlar ölüme aşık olduklarından, ölmeden önce ölme sırrına kavuştuklarından, ölmeden önce hesaplarını, kitaplarını Rabbike nebike dinike imanike gördüklerinden, onlar koşa koşa giderler. İşte o yüzden aşıklar sevgilileri tarafından öldürülmek, onlar için büyük bir mutluluktur. Onlar için bir şereftir. Onlar için büyük kutluluktur. Her aşık, kendi sevgilisinden, eliyle, kendi sevgilisinin eliyle, bu dünyada ölmeyi ve sevgilisinin eliyle yeniden can bulmayı bekler. Çünkü ona maşuğu binlerce can verecektir. O yüzden aşıklar canlarını götürürler, maşuklarının eline bırakır İsmail dedi ki babacığım elini titretme, gözünü titretme, gönlünü titretme. Sen emrolunduğun işi yap. Sana tâbi olan, isyan etmeyen bir oğul göreceksin. İşte aşıklar giderler başlarını maşuklarının önlerine canlarını maşuklarının önüne bırakırlar.

"Padişah o kana şehvet için girmedi. Kötü zannı inadı bırak sen."

O padişah, elini kana bulamak istemedi. Padişah ruhtu. Padişah ruh iken, nefisle mücadele ederken, o elini kana bulamak için o yola girmedi.

Onun derdi kan değildi. Onun derdi şehvet değildi. Onun derdi makam değildi, mevki değildi. Onun derdi insanların dünya hırsı ve şehveti gibi değildi. Hiç de öyle olmamıştı. O yüzden sen kötü zannı bırak. Çünkü kötü zan, seni günah ı kebaire götürür. Kötü zan, senin kalbini karartır. Kötü zan, senin ışığını kapatır. Kötü zan, senin yoluna engeldir. Kötü zan, şeytandan sana bir vesvesedir. Kötü zanna düşme. Kötü zanna düşen, gıybete düşer. Gıybet ise fuhuştan daha haramdır. Kötü zanna düşen iftiraya düşer. İftira ise en büyük yedi tane günah ı kebairden birisidir. Sen sen ol da kötü zanna düşme hiç kimse için. Çünkü kötü zan, şeytanın sana atmış olduğu, kalbine bir mızrak tır. Allah muhafaza eylesin.

"***Sen sandın ki bulandı, pis bir iş işledi; su berrak bir hale gelince bu berraklık suda bulanıklık, tortu bırakır mı hiç?"***

O kötü zanla, kötü bir iş işlendi zannedersin. Sen o kötü zanla nefisle terbiye yolunda bakarsın, bazı şeyler yanlışmış gibi gelir sana. O kötü zanla bakarsın. Hani insanlar edeple otururlar ya sohbet esnasında, o kötü zanlı kalbi kararmış olan, o kalbini şeytana satmış olan kimse derki ne buluyorlar da bu adamın önünde edeple oturuyorlar. O kötü zanna düşen kimse, bırak canım oraya gidip de ne dinleyeceksiniz der veya o kötü zanna düşen kimse, bir kimse Allah yoluna düşer, bu kesin onun buradan menfaati vardır der. Bir kimse Allah der, o kötü zanlı kimse der ki bunun Allah deyişinde farklı bir şey arar. Hz. Peygamber der ya, kalbini mi yardın baktın. Hani birisi müslüman olur son anda, kılıcın altında, Usame bir rivayette katleder. Der ki, niçin katlettin ya Usame. Der ki, Ya Resulallah, kılıç korkusundan kelime-i şehadet getirdi. Kalbini mi yardın baktın, kalbini mi yardım baktın. Kalbini mi yardım baktın dr. Usame ise ordu komutanlığı yapabilecek fazilette bir kimsedir. Dikkat edin. Askeriyeyi çok iyi bilen, orduyu harp sanatlarını, harp sanatlarını, harbi gözü kapalı yapabilecek olan bir kimsedir. Hz. Peygamber, kim olursa olsun, sallallahü ve sellem, ikaz ve irşad eder. Kalbini mi yardın baktın!

Kötü zan, seni şeytanın kucağına otutturur. O yüzden sakın, yolda kötü zanna düşme. Sakın insanların eksikliklerini, noksanlıklarını arama. Sakın insanların yanlışlıklarını, insanların hatalarını, kusurlarını öne çıkarıp onların üzerine bina etmeye çalışma. Birisinin hatasını, bir başkasına söyleyen kimse farkında değil. Kendisini hatasız görüyor. Hz. Mevlana hataları örtmekte gece gibi ol der. O zaman sen kusur araştırıcı olma. Sen kötü zanna düşüp insanları yanıltma, kendini de yanıltma. Sonradan gün geçer, devran döner, sular durulur, işin hakikati çıkar meydana. Utanacak yüzün varsa utanır, gider o kimseden helallik istersin ama utanacak yüzün dahi yoksa, kösele olduysa, Allah muhafaza eylesin, senin dışın mümin, için münafık,

fasık olur. Gidip helallik de alamazsın. Gidip bir şey de yapamazsın. Münafıklardan helallik beklemeyin. Mümin, fıska düşer, günah işler. Günah işleyen, tövbe edip geri dönüyorsa, o mümindir. Bir kimse günah ı kebair de devam ediyorsa o münafıklık alameti vardır onun üzerinde ve bir kimse orta yere bir fitne çıkardı, bir fitne ateşi yaktı. Döndü, o fitne ateşini kendi söndürmüyorsa, o münafıktır. İnsanlar kötü zandan, fitne ateşi çıkarırlar. Kötü zan onu münafıklığa götürür. Kötü zan onu Allah muhafaza eylesin fasıklığa götürür, konuma göre. Geri dönenler, gıybetten, iftiradan, dedikodudan geri dönenler, mümin insanlardır. İnsanlar günah işleyebilirler. Tövbe ederler. Günah işleyenlerin en faziletlisi, tövbe edip geri dönenlerdir ama günahlarından geri dönmeyip, tövbe etmeyip, aynı günah ı kebairde ısrar edenler, Allah muhafaza eylesin, onlarda münafıklık alameti vardır. Siz sakın onlardan geri dönüp, helallik isteyecek diye beklemeyin.

"Bu riyazatlar, bu cefalar, potanın gümüşten posayı ayırması içindir."

Senin Kur'an ve sünnete iman etmen, Kur'an ve sünnet yolunda zorluklara karşı göğüs germen, otuz ramazan oruç tutman, sabırlı davranman, pazartesi perşembeleri oruç tutman, ayın başında, ortasında, sonunda oruç tutman, ayın onüçünde, ondördünde, onbeşinde oruç tutman, riyazat, haramlardan uzak durman, herkes haramları gülüş ahenk içinde işlerken, herkes haramlara oluk oluk giderken, herkes haramı helalmiş gibi işlerken, herkes her türlü melameti, her türlü fuhşiyatı, her türlü fahşiyatı, her türlü şeytaniyeti, her türlü nefsaniyeti, sanki hakkıymış gibi yaparken, o sufi, o Kur'an yolcusu, o Allah yolcusu, o Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin izine basan, onun kokusuna müştak, onun nuruna müştak, onun sesine müştak, onun nefesine müştak, onun haline müştak, onun haliyle hallenmeye çalışan, kolay değildir. O riyazatları çeker. İşte o riyazatlar, haramdan uzak durmalar, helallere dahi şüpheli bakman, olur mu ki dahi üzerinde, üzerinde şüpheli bir şey varsa, işi en ince noktasına kadar bakmak, şüphelilerden dahi uzak durmak! Herkes önüne gelini yeyip içerken o şüphelidir noktasında aman uzak durayım şüphelilerden deyip hayatı takvanın üzerine kurmaya çalışmak! Herkes her şeyi yaparken utanmak, arlanmak, edepenmek! O beni görüyor demek! O beni duyuyor demek! O beni işitiyor demek! Hakka ve hakikate riayet etmek! İnsanların içerisinde edeplice, terbiyelice, takvalıca durmaya çalışmak! Herkesin her şeyi, her şey fütursuzca işlerken, o riyazatları çekmek! Boşuna değil. Has ile kalb ayrılacak. Güzel ile çirkin ayrılacak. Edebliyle edepsiz ayrılacak. Mümin ile münafık ayrılacak. Halis kullar ile kafirler ayrılacak. Şeytanın peşinden gidenlerle, Allah'ın peşinden gidenler ayrılacak.

Bir tarafta şeytanın taraftarları, bir tarafta Allah'ın taraftarları. Yol ayrımı! Bu riyazatlar, bu potada altın nasıl ayrılacaksa, potada altın ayırmak için en yüksek derecede, ateşte kaynatırlar. Sen de o yüksek dereceli ateşlerin içinden geçeceksin. Hani Hazreti Peygamber der ya Sallallahu Aleyhi Ve sellem , ahir zamanda iman, ateşten bir kor olacak tutanın eli yanacak, atan ise dinden imandan olacak. Tutanın eli yanacak. Elin yanmıyorsa, imanın kemale ermemiş. O elindeki yangını yüreğin hissetmiyorsa, imanın kemale ermemiş. Sen hala da günah ı kebairleri rahat bir şekilde işliyorsun demek. Sen hala da gıybeti rahat bir şekilde yapıyorsun. İftirayı rahat bir şekilde yapıyorsun. Sen haram helal demeden yutuyorsun. Sen eksik noksan demeden atıyorsun. Senin dilin, dilin çok serbest kalmış. Burada dilini serbest bırakırsan, mahşerde dilin büyüyecek. O dilini çekemiyeceksin. Elin çok serbest kalmış. Mahşerde o elin senden hesap soracak. Senin uzuvların çok serbest kalmış. Haram helal dememişsin, dokunmuşsun. O zaman iman, insanın elini yakacak. İman yüreğine ferahlık verirken, elin yangın yeri olacak. İman ruhuna ferahlık verirken, nefsim yangın yeri olacak. İman ruha ferahlık verir ama nefse dar gelir. Ben camiye girince daralıyorum diyor. Niçin? Nefsine dar geliyor. Ben başımı örtüyorum nefesim daralıyor diyor. Daralıyor bütün. Bana öyle dedi birisi. Ben dedi başımı örttüm de dünyayı tepemde taşıyorum sanki dedi. Nefsine zar geliyor. İman ruha ferahlık, nefse ise cehennem ateşi. İmanın öyle bir tecelliyatı var. Sakın eğer ki nefsimiz orda zorlanıyorsa, bilin ki Allah'ın hoşuna gidiyor. Hani oruç tutmaktan zorlanır ya o kimse, o Allah'ın hoşuna gidiyor. Namaz kılmaktan zorlanır ya, hadi ya akşama hepsini kılıveririm der ya o kimse. Akşam olur, akşama da hepsini birden kılamaz ha! Ya ne yapayım işte ya ben gene namazı terk ettim bak ben ne tembel adamım der, uyur orda o. Onun nefsine tatlı geliyor. O nefsi sen zorla, sen o namazı kıl. Namaz müminin miracı. O riya zatı yap. Secdeye alnını koy. Secdeye alnını koymuyorsan, bil ki nefsin seni uçuruyor. Sakın! Alnını secdeye koymayanlar şeytanın önünde eğilirler gerçekte. Şeytan çünkü secdeye gitmez. Şeytan secdeye gidilmesinden de hoşlanmaz.

Nerede şeytan sana vurdu git orada alnını secdeye ver. Yolda, yolda. Belde, belde. Camide, camide. Evde, evde. Gösterişmiş! Gösteriş olsun, git secdeye. Secdeye git. Şeytan seni kandırıyor. Şeytan seni aldatıyor. Şeytan önüne geçmiş, kucaklamış seni. Almış kucağına. Sen şeytanın öpüşlerine aldanmışsın. Eğer bir riyazatın yoksa, şeytanın öpüşlerine kanmışsın. Sende şeytanın kokusu var. Sende şeytanın izi var. Sende şeytanın damgası var. Şeytan damgalamış seni. Allah değil! Allah'ın damgasını alsaydın üzerine, gidip secde edecektin ama sen şeytanın damgasını almış alnına vurmuşsun kendi elinle. Sen o damga ile secdeye gidemezsin. Önce alnını sil, şeytanın damgasını

çıkar. Ondan sonra secdeye git. Git Allah'ın damgasını vurdur. Kimin kulusun, düşün. Kimin yolundasın, düşün. Riyazatı terk etme. Bize riyazat denilince, özel sizi odalara katıp, özel sizi hücrelerde bırakmayacağım. Onu dedemleri mezardan kaldırsam, desem ki girin bu odada Allah'ı zikredin. Onlar girerler Allah'ı zikrederler. O riyazat değil dostlar. Onlar riyazat değil. Yolumuzda bir odaya çekilip, bir camiye çekilip, bir mescide çekilip, bir mağaraya çekilip riyazat yapmak; yolumuzun adabı, erkanı, düsturu değil. Yolumuzun adabı, insanların içerisinde durup, günaha girmeden, günahla arana set çekip, Kur'an ve sünneti yaşamak ve yaşatmaktır. Riyazat budur.

Gıybet edilen bir yerde susun diyebilmektir riyazat. İftira eden bir kimseye; sus kardeş, gözünle gördün mü görmedin, kulağınla duydun mu duymadın, iftira attın, lütfen susar mısın diyebilmektir riyazat. Yoksa vallahi de billahi de yemin ediyorum, aha burada hücre, girelim oraya oturun. Tatil, tatil! Gidip bir hücreye oturmak tatil şimdi. Bu riyazatlar boşuna değil. Onüç yaşındaki çocuk, beşyüz kilometre gidiyor, beşyüz kilometre geliyor. Boşuna değil. Dokuz yaşında, sekiz yaşında, altı yaşında, beş yaşındaki çocuk sema edeceğim diye, beşyüz kilometre gidiyor, beşyüz kilometre geliyor. Riyazat! Evde fosur fosur uyuyorsun televizyon karşısında, tesbih de elinde benim gibi. Riyazat, yola çıkmak! Hani sufiler seyahat ederdi. Hani seyahatin nerede? Nereye Allah için sen çıktın yola bir şey anlatmaya? Riyazat! Evde ye yemekleri, şişir göbeğini. Nerede kaldı riyazat? Kimin işi yok? Herkesin işi var. Herkes ev bakıyor. Herkes çoluk çocuk bakıyor. Sen ne yapıyorsun? Ben yarın sabah işim var benim. Ee? erken kalkmam lazım. Ee? Yani bu akşam gidemeyeceğim sohbete. Yarın giderim. Olur! Yarın da gidemezsin sen, ertesi gün gidersin. Ya ben geliyorum çok ter kokuyor orası, ter kokuyor. Ya ben gelmeyeyim tekkeye. Neden? Ya Tekke'de bir sürü kadın var ya. Bakma! Ben gelmeyeyim tekkeye. Neden? Ya işte! Sokağa çıkıyor musun dedim? Evet. Dükkanına kadın geliyor mu? Evet. Otobüste kadınlarla karşılaşıyor musun? Evet. Sen sapık mısın yoksa dedim. Otobüsteki kadınlara sarkıntılık ediyor musun sen? Hayır. Sokaktakilere ediyor musun? Hayır. Ne yapacaksın, tekkedekilere mi edeceksin dedim. Hayır! Neden, sana mı sarkıntılık yapacaklar dedim, kaldı. Ben dedim binbir tane kadın olsam, dönüp bakmam sana. Üzme sen kendini dedim. Sen kendi nefsini büyüklettirme dedim.

Riyazat! Yol yürü, mücadele boşuna değil. Neden? Altınla gümüş ayrılacak? Neden? Altınla bakır ayrılacak? Neden? Posası ayrılacak? Neden demir ayrılacak? Neden? Kim neymiş meydana çıkacak. Cenab ı Hak Adem'i yarattı. Adem'i yaratınca şeytanın, şeytanın melek olmadığı ve şeytanın alim olmadığı çıktı meydana. Cenabı Hak dedi ki Adem'e secde edin. Adem'e

secde edin emri gelinceye kadar şeytan şeytandı ve bütün herkes onu meleklerin hocası olarak biliyordu. Ve o meleklerin hocası olarak ahkam kesiyordu, baş köşede oturuyordu. Kürsüde oturuyordu. Ne zaman Adem'e secde edin dedi, gerçeği çıktı meydana. Ne zaman namaz kılın dendi, gerçeği çıktı meydana. Namaz farz mı? Evet. Namazı kılıp kılmadıysan, Adem gibi Adem'e secde edin. Etmem. Niçin? Çünkü o benden daha kötü bir yaradılışla yaratıldı. Benim cevherim ondan daha iyi. Secde et kardeş Allah'a. Neden secde etmedin? Sen Allah'tan daha mı kıymetli gördün kendini? Hayır ama kıymetli gördün nefsinde o var, nefsinde kibirlilik var. Aldatma!

Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri gönderilmezden evvel de Ebu Cehil'in adı Ebul Hikemdi. Hikmet'in babası. Asıl hikmet sahibi gelince, o cehaletin babası olarak kaldı. Bak, kıyamete kadar, ebediyete kadar cehaletin babası olarak kalacak. Senin de nefsin riyazata katlanmazsa, sen de cehaletin babası olacaksın. Riyazat ne? Kur'an ve sünnet. Riyazat ne? Haramlardan uzak durup, farzları yerine getirme. Riyazat ne? Nafilelerle Allah'a yaklaşma. Riyazat ne? Allah'a aşık olma, Allah'ı sevme. Herkes pop severken, herkes top severken, herkes topçuların peşinde koştururken, topların peşinde koştururken, sen kuran ve sünnet yolunda koşcan, riyazat o. Herkes bilmem hangi pop şarkıcısının bütün şarkılarını ezberinde bilirken, sen Kur'an'dan beş ayet bilmezken, nereye gideceksin? Tarkan'ın bütün şarkılarını ezberlemek kolay. Kur'an'dan on ayet ezberlemeyince nereye gideceksin? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri kim kırk tane hadis-i şerifi hıfs ederse, cehennem ona haram olur. Hazreti Peygamber söylüyor sallallahü ve sellem. Kırk tane hadis, kırk tane hadis! Namazla alakalı beş hadis, oruçta alakalı beş hadis, zekatla alakalı beş hadis, hac ile alakalı beş hadis. Kırk hadis, kırk hadis ezberinde yok! Ferdi'nin bütün şarkıları ezberinde, Orhan'ın bütün şarkıları ezberinde. Heyy, müslüman kardeşlerim benim! Hangi popçunun kaç tane şarkısı olduğu ezberinde. Yirmi tane ayeti kerime yok ezberinde. Yirmi tane yok! Oturup yirmi tane türkçesinden Kur'an-ı Kerim meali okumak yok. Günde üç tane, beş tane, on tane oku ya! Yok! O Kur'an-ı Kerim'i bir sefer oku. Kendi nefsime söylüyorum. Yok! Al bir tane küçük bir hadis kitabı, küçüğünden olsun. Al ikiyüzelli hadis var. İkiyüzelli hadis al. İkiyüz hadis al. Git yedi, yedi tane imamın birleştirdiği bir hadis kitabı var. Neydi adı? Yedi imamın birleştirdiği hadisler? Bilen elini kaldırsın. Kimin? Kettanenin. Kettaninin, bir ciltlik, bir cilt lik!Git al. Buhari, Müslim hadisleri var, birleştikleri. İki ciltlik git al, iki cilt, küçücük. Git oku.

Ticareti çok iyi biliyoruz, senedi çeki çok iyi biliyoruz. Oooh! Ondan sonra banka hesaplarını çok iyi biliyoruz. Kredi kartlarını çok iyi biliyoruz.

Adamın cebinde beş tane kredi kartı var, kafasında beş tane hadis kitabı, hadis-i şerif yok. Cebinde beş tane kredi kartı var, kafasında beş tane hadis-i şerif yok. Sıraladığı zaman kredi kartları sıralanıyor. Adamın kafasında telefon numarası var, bilmem kaç tane telefon numarası biliyor adam. Beş tane hadis-i şerif bilmiyor. Soruyorum, evinin adresini biliyor musun, biliyorsun. İmanla alakalı bir hadis i şerif söyle bana. İman ile alakalı bir hadis i şerif söyle. Kaldı! Evinin adresini söyle, tak, tak, tak, söyledi. İmanla alakalı bir hadis i şerif söyle. Yok, yok! Riyazat! Bu riyazatlar boşuna değil. Bu Kur'an ve sünnete yapışma boşuna değil. Bu Kur'an ve sünnetin emirlerini yerine getirme, boşuna değil. Bu haramlardan uzak duruş, boşuna değil. Bu helal dairede yaşamak, boşuna değil. Haram o kadar insana tatlı gelirken, o tadı terkedip, helalın lezzetine dalmak, boşuna değil. Haramın bütün cafcaflığı üzerindeyken, helalın sadeliğini yaşamak, boşuna değil. Bu riyazatlar hepsi de lazım olan şeyler.

"***İyinin kötünün sınanması, kaynayıp kötü tortudan ayrılması, üste ağması içindir altının.***"

O potanın içerisine, dünya bir pota, dünyayı bir pota olarak görün. Cenab ı Hak bütün insanlık alemini atmış bu potanın içerisine. Habire çamaşır makinesi gibi kaynatıyor, döndürüyor. Habire pota gibi içerden veriyor ateşi, veriyor közü, veriyor sıcaklığı, kaynıyor boyna, kaynıyor. Hani zeytin, biz zeytinciyiz ya, zeytinyağı sıkılacağı zaman, biz gideriz yağhaneye, dedeme Allah rahmet eylesin, haber verirler. Ahmet Aga, senin zeytinler sıkılıyor. Ooo, çok önemli! Hırsızlık olmasın, uğursuzluk olmasın, yağhanenin başında bekleyeceksin, çuvallar karışmasın. İki çuval başkasına atmasın. İki çuval sana başkasından gelmesin. Senin zeytinini değiştirmesin. Olur mu olur, hile hurda yapar dip zeytini alır, seni zeytinin içine koyar. Yağ acı çıkar.

Başında bekliyorsun ,zeytinin başında. Biz de çocuğuz gidiyoruz biz başında, o zaman görüyorum ben. zeytinleri yıkıyorlar, yıkadıktan sonra atıyorlar taşın altına, kocaman böyle benim göğsüme kadar gelecek kadar bir mermer taş. Ortası delik. Orada bir tane şeyi var onun, kocaman demiri var bağlanık, o teknenin içerisinde güldür güldür güldür güldür güldür güldür güldür boyna dönüyor o. Habire onun altına da ilk önce atıyorlar zeytinleri. O zeytini eziyor, merhem gibi yapıyor. Zeytinin çekirdeği de içinde, kabuğu da içinde, çeri çöpü de içinde, toprağı da içinde, taşı da içinde. Hepsi de içinde. Ne varsa. Eritiyo onu. Güldür, güldür, güldür, güldür, merhem gibi oluyor o. İçinde bir tane böyle eline gelecek bir şey yok. Merhem gibi olmuş. Onu habire onun kürekleri var. Taşın altına atıyorsun boyna onu, kenarlarda kalmasın diye, onu böyle şeyden kendirden yapılma çuvallar var. Onların içerisine az az konuluyor. Baskülün altına konuluyor

onlar. Sıcak suyu basıyorlar, baskül de basıyor bir taraftan. Akıyor boyna oluğundan. Oluğundan akarken, havuza gidiyor o su. Havuza gidince, zeytinyağı en üstüne çıkıyor. Birinci baskı. En güzel yağ o. Onu ayırıyorlar. İlk ağız yağ. Birinci baskı yağı. Adam kendine yemeklik yapacaksa o yağ kıymetli. Bir daha basıyor, ikinci yağ çıkıyor. Bir daha basıyor üçüncü yağ çıkıyor. En kötü yağ.

İlmel yakin, aynel yakin, hakkal yakin. O birinci yağ var ya, en üstte çıkan, yağın hası. İç içebildiğin kadar, sürün sürüne bildiğin kadar. Şifa, şifa! İkincisi işte, berenarı, üçüncüsü yağhaneye satılıyor o, şey için sıkma parası veya bilmeyenler alıyor. Hani siz alıyorsunuz ya şimdi marketlerde yağ, zeytinyağı alıyorsunuz ya siz, aldığınız o zeytinyağlar üçüncü kalite yağlar. İstedikleri kadar desinler birinci kalite, yalan söylüyorlar. Yağcıların hiç birisi de memleketinde birinci, ilk ağız yağını kendisi yer, eşine dostuna yedirir. Zaten o pahalı, onu orda alırlar ki. Hacı Mehmet, kaç para şimdi yağın kilosu Bayındır'da? 5 liradır. Onu almaz ki o satanlar var ya, kaça satıyor adam? Sekiz liraya zeytinyağı satıyor değil mi? Üçüncü kalite tabii. Aynı yağ. Neden onu bastı? Yağını çıkarmak için. Altından posası kalıyor ya. O pastayı daha büyük yağ hanelere götürüyorlar. Onların baskülleri daha fazla. Onlar götürüyorlar onları, bir daha işliyorlar, bir daha ya çıkıyor. Ondan sabun yapıyorlar. İçine biraz çiçek yağı karıştırıp, zeytin yağı diye de satıyorlar. O çıkan posayı atmıyorlar. Zeytin kıymetli, ayet ile sabit ya. Çıkan posası da ya yakacak oluyor. Yakacakdan önce bir daha basıyorlar onu, şey yapıyorlar, hayvan yiyeceği yapıyorlar. Onun hiçbir şeyi mübarek ağaç, hiçbir şeyi atılmıyor. Yaprağından ilaç yaparlar. Öyle bunu bir şeysi atılmaz hiç. Çekirdeği dahi kıymetli. İşte niçin? Yağını, posasını ayırmak için. Yağı, posası ayrılacak. Bu dünya bir pota. Bu pota kaynayacak. İyi kötü ayrılacak. İyiler suyun üzerine çıkacak. İyiler üstüne çıkacak. İyiler ayrılacak. Onların kanalları ayrı. Hiç siz altının aktığı kanaldan, bakırın aktığını gördünüz mü? Çocuk bile ıı dedi bak, seyretmiş. Altının kanalı ayrı, hiç altının zerresi yabana gider mi? Gitmez. O altın işleyicileri süpürmezler hiç onlar. Adam elbiseleri dahi orada bıraktırır işçilerin. İşçiler elbiselerini orada bırakırlar. Başka elbise giyerler, giderler. Altının tozu dahi orada kalacak. Altının tozu dahi kıymetlidir. Düşünün siz, velilerin nasıl kıymetli olduğunu. İyilerin nasıl kıymetli olduğunu.

"Yaptığı iş Allah ilhamıyla olmasaydı o, yırtıcı bir köpek olurdu, padişah olamazdı."

O kimsenin yaptığı iş, Allah'ın emirlerine uygun olmasaydı, o yaptığı iş Allah'ın ilhamıyla olmasaydı, o nefsine uymuş olurdu. O yırtıcı köpek nefistir. Köpek, sufilikte nefisi simgeler. Rüyanızda bir köpek görürseniz, o sizin

nefsinizdir. Kendinizi köpek gibi görürseniz, o sizin nefsinizdir. Karşıdaki kimseyi köpek suretinde görürseniz, onun sizin nefsinizdir. Bir köpek gelir sizi ısırırsa, o sizin nefsinizdir. Sakın ha filanca geldi beni ısırdı. O köpek, öyle düşünmeyin. Sen ısırdın onu. Sen nefsine uydun. Rüya görene ait. Rüyada köpek gördün. Bil ki nefsin işi ve en aşağı kademede, en aşağı kademede. Sevinme bir de aaa karabaşı gördüm ben diye. Gördün sen karabaşı. Nefsin düşmüş en dibe senin. Allah muhafaza eylesin.

"Şehvetten de arınmıştı, hırstan da tamahtan da"

Şehvet, hırs, tamah. Bu üçlüye dikkat. Şehvet, hırs, tamah. Bu üçlüden arınmazsan, kalbin selamete ermez. Bu üçlüden arınmazsan, başın selamete ermez. Bu üçlüden arınmazsan, akıl normalde çalışmaz. Bu üçlü sende devam ederse, senin aklını zabdurapt altına alır bu. Şehvet, sadece cinsellik değildir. Ben araba alacağım, şehvettir. Ben zengin olacağım, şehvettir. Benim evim şöyle olmalı, şöhvettir, hırs makamdır. Sakın ben şu makama oturacağım, ben milletvekili olacağım, ben belediye başkanı olacağım, ben siyasetin başı olacağım. Ben şuranın başı olacağım. Ben buranın başı olacağım. Hırs, batırır insanı. Hırs batırır. Tamah, seni kuru zana düşürür. Tamah etmek, benim de iyi elbiselerim olsun, benim de iyi arabalarım olsun. Kadınlar! Benim güzel bir mutfağım olmayacak mı? Elindekine şükr et. Benim güzel elbiselerim olmayacak mı? Haline hamd et. Erkekler, tamaha düşmeyin. Hırs, tamah, şehvet. Şu anda insanlığı oluk oluk, oluk oluk kanını, damarını, ilmini, imanını, irfanını, faziletini, insanlığını, içiyor. Oluk oluk içiyor. Düşmüş şehvetin peşine. Yüzonsekiz sefer bakıyoruz. Bilmem nerem, nasıl göründü diye. Düşmüş şehvetin peşine. Saçını nasıl tarar da, adamlar nasıl ona bakar, onun peşinde. Düşmüş şehvetin peşine. Benim gibi gelmiş elli yaşına, saçı sakalı ağarmış, onları siyaha boyayacağım da nasıl kandıracağım genç kızları diye uğraşıyor. Şehvetin peşine düşmüş. Şehvet ilahı olmuş insanların. İlah! Tanrısı, şehveti. Tanrısı hırsı. Hırs onun tanrısı olmuş. İlahi olmuş. Tamah onın tanrısı olmuş, ilahı olmuş. İbadetlerine terkederken dahi iyi şehvet, hırs, tamah bırakmıyor onu. Yiyip bitiriyor ,yiyip bitiriyor. Almış onu içine. Müthiş üçlü, müthiş üçlü. Şehvet, hırs ve tamah. Allah muhafaza eylesin.

"İyi yaptı, fakat kötü görünür bir iyi işti bu."

Bazen velilerin öyle işleri vardır. O özünde iyidir ama gözü perdeli olanlar onu kötü görür. Bazen Peygamberlerin yaptıkları iş vardır, gözü perdeli olanlar onu kötü görürler. Hani Hz. Ömer efendimiz geldi ya, dedi ki bu vahimi bu anlaşma, değil dedi. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem. Ya Resulallah dedi, bunda müslümanların zararına maddeler var. Önce Ömer efendimiz, Hz. Ebubekir efendimize gitti dedi ki ,Ya Ebubekir, Muhammed(s.a.v.)

dedi böyle bir anlaşma yapmış. Doğru dedi. Ya Ebubekir dedi, onun yanlışlıkları var, eksiklikleri var. Dedi ki Hz. Peygamber ne yaptıysa, doğru yapmıştır sallallahü ve sellem. Ebubekir gibi olmak! Onun sıddıklığında bir hayat yaşama. Koşturdu, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, dedi ki bunda müslümanların zararına maddeler var. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, sabırlı inançlı ve istikameti belli. Dedi ki onun altına Muhammed i Mustafa(s.a.v.) imza attı, geri dönüşü yoktur artık.

Senin gözünü bazen perde bürür. Sen yapılan işi kötü görürsün. Özünde iyidir o, hakikatin de iyidir o ama onu anlayamazsın. İlmin yetmez, kafan yetmez, bilgin yetmez, dini ilmin yetmez, dini ilmin yetmez, siyasetin yetmez. Kendi kendince sen, bu kötü bir iş yaptı dersin. Bazen geliyorlar, bana söylüyorlar böyle. İyi. Bununla alakalı gördün mü diyorum sen, hayır diyor. Duydun mu? Hayır? Nereden bu kanıya vardın o kimse için? Kalıyor. İlim farklı bir şey. İlim farklı bir şey. Hani benim burada Atatürk'le alakalı söylediklerim vardı ya. Herkes dedi ki nasıl söyler. Ben nasıl söylerim demedim. Dedim ki yazıya dökün ,getirin. Deyin ki şurasında günah ı kebaire girdin, şurda yanlış konuşmuşsun. Ben de helallık isteyeyim herkesten dedim. Evet! Sohbetin hepsini de çevirin, çekin dedim yazıya. Risale halinde hazırlayın. Hazırla ve ondan sonra kırmızılarla işaretle. Burda haram işledin, burda haram işledin. Yok! Öyle bir şey yapan da yok, şu ana kadar olmadı ha. Öyle itiraz edenlerden şu ana kadar olmadı. Kulis yapıyorlar. Herkes bir laf söylüyor. Yaz. Yazacak ilim yok! Yaz, not düş oraya ayet hadis ışığında, biz de gelelim özür dileyelim cevap veremiyorsak. Yok!

İşte senin gözün kör. Senin kulağın sağır. Sen perdelisin. Önce tövbe et, tövbe et de Allah senin gözünü kulağını açsın. Tövbe et de Allah senin kalbini açsın. Tövbe et de Allah senin idrakini açsın. Anlamazsın sen, bu halinle duymazsın çünkü. Bu halinle görmezsin. Sen bilemezsin bu halinle. Demek ki nice işler vardır, senin gözün perdeli olduğundan göremezsin sen. Hatta gözün perdeli ise cinni taifesi bile aldatır seni. Gözün perdeli ise şeytan bile aldatır seni. Gözün perdeli ise iki ayaklı şeytan bile aldatır seni. Gözüm perdeli ise iki ayaklı şeytan bile seni aldatır. Kulağın perdeli senin, gözün perdeli. Gelir sana bir laf söyler, inanırsın sen. Neden? Perdelisin sen, perdeli! Sen iyiyi, hakikati göremezsin, perdelisin. İyiyi hakikati görseydin, devamlı zikir ehli olacaktın. İyiyi hakikati görseydin, secde ehli olacaktın. İyiyi hakikati görseydin, haram dairede değil helal dairede yaşayacaktın. İyiyi hakikati görseydin, harama düşmeyecektin. Helal dairede durduğun için senin idrakin, kalbin, ufkun, gözün, gönlün, açık olacaktı. Duvarın arkasını bile görecektin sen. Senin gözün perdeli olmasaydı kabri dahi görecektin. Ne yaptı Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri başlarına birer tane hurma

dalı dikti. Dediler ki ne oldu ya Resulallah, niçin başlarına birer hurma dalı diktin. Bu kardeşleriniz dedi kabir azabı çekiyor birisi dedi diline sahip değildi laf dolaştırırdı, birisi de dedi dikkat etmezdi, bevl ederken ayakta bevl ederdi, üzerine sidik sıçratırdı. Bu iki şeyden dolayı kabir azabı çekiyorlar dedi ve ondan sonra dedi eğer siz de dilinize hakim olsaydınız benim gördüğümü görür, benim duyduğumu duyardınız dedi.

Dikkat et ey mümin kardeş! Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretlerinin gördüğünü görmüyorsan, duyduğunu duymuyorsan, diline sahip çık, çok tövbe et. Diline sahip çık ve çok tövbe et. Çünkü senin kulağın da gözün de perdelenmiş. Zikrullah halakasında, halakayı zikrullaha gelenden haberin yoksa, kalbine ilham gelmiyorsa, ağzını çokça temizleyip de gel o halakaya. Çokça temizleyerekden gel. Kendini muhafaza et dışarıda. Onun gördüğünü görürsün, o kapı açık. Benim gördüğümü görürdünüz. Benim gördüğümü görürdünüz. Müjdeye bakın! Hz. Peygamber diyor bunu sallallahü ve sellem. Benim gördüğümü görürdünüz! Onun gördüğünü görürsünüz. O neyi gördüyse, yola bakın yola. O Muhammed i Mustafa'(s.a.v)'in yoluna bakın. Onun yolundan, onun izinden gidenler, onun gördüklerini görürler. Onun yolundan, onun izinden gidenler, onun duyduklarını duyarlar. Muhammed Mustafa (s.a.v) söylüyor. O zaman sen o iyi iş yaptı, kötü iş yaptı sen bilmeden konuşma. Suizana düşme. İlm i hakikatin varsa konuş. İlm i hakikatin yoksa dinle, dinle! Kur'an ve sünnet bilgin varsa bak, kıyas et. Bilmiyorsan, dinle. Git bir bilene sor, git bir bilene sor, git bir alime sor, git bir arife sor, git bir aşığa sor. Kafandan davranma, nefsinden davranma, heva ve hevesinden davranma. Allah muhafaza eylesin.

"Hızır, denizde gemiyi deldi ama bu delişinde yüzlerce sağlamlık var."

Sen meselenin zahirine bakma. Hızır gitti, gemiyi deldi. Gemiyi deldi, hızır zamana, mekana, vakte hükmedendi. O gemiyi delse de onun için önemli değil. Sakın sen de sahtekar Hızırlar gibi gemiyi delme, batırırsın sen. Onun delişinde türlü hikmetler vardır. Hızır gemiyi deldi, su başladı fışkırmaya. Musa aleyhisselam başladı feryada ona. Sen Hızır değilsin dedi. Ya sen nesin ki? Sen dedi bu genç çocuklar bizi aldılar dedi filikalarına, gemilerine bindirdiler, şehre getirdiler. Sen onun gemilerini deliyorsun dedi. Ona dedi ki ya Musa, tabii olacaktın. Tabii olacaktın, öyle söz vermiştin, itiraz etmeyecektin. Ben sana demedim mi benim ilmim ilmi ledündür, acı görünür dışardan. Buna sabretmek zordur, buna susmak zordur. Buna tahammül etmek zordur. Sen nefsine uyarsın, aklına uyarsın, gemi delinir mi dersin. Senin nefsin, senin aklın, gemiyi delmeyi kabul etmez. Doğru ama sen akıl muazenesinde konuşursun ama biz akıl muazenesinde konuşmayız. Biz hakikatten bakarız, hakikatten konuşuruz. Cenab ı Hak Hızır'a zamanın

ve mekanın tasarrufunu vermiştir. Su gelir, doldurmaya başlar. Suya elini uzatır. Dur, sakin ol der. Su kalır. Dolmaz da taşmaz da gelmez de gitmez de. Öyle kalır, havuz gibi. Hadi der şimdi çıkalım, yürü. Şimdi çıkalım der. Musa aleyhisselam onu görür.

Aklınla bakarsan, yine teslim olmazsın. Birinci keramet! Çıkarlar şehre. Şehirde hiç durmaz. Şehrin kenarına kadar gelirler. Bir duvar yıkılmak üzeredir. Hızır (a.s.) paçayı kolu sıvar. Musa (a.s.) a der, hadi çamur kar, haydi çamur kararlar. Çamur getir, toprak getir, harç getir, taş getir, duvarı ördüler. Musa (a.s.) der ki ya bittim, elimde ayağımda can kalmadı. Ne yapmaya sen der bu terkedilmiş virane bir evin duvarını tamir ettirdin. Başka işin mi yok senin. Yaparken de hep söylenir Musa (a.s.) . Ya nerden takıldın bu adama derler ya, gündüzümü gece etti, gece mi gündüz etti! Öyledir yol. Dışardakilerde bakar böyle. Lan bu ahmaklar bu duvarı napmağa örüyorlar. Orda örenlerden birisini çağırırlar. Takılmayın bu adamın peşine. Bu duvarı ördürüyor bak. Bu kafayı yemiş. Siz de kafayı yiyeceksiniz bunla. Bu deli! Siz de delireceksiniz. Bu akılsız bak! Bak boşu boşuna iş yaptı. Bilmez! Haydiiii….Musa, Hızır(a.s.)'a döner, yeter artık der . Hani derler ya iliğimi kemiğimi kuruttun diye. İliğimi kemiğimi kuruttun. Düş yakamdan o zaman. Yok der, ben devam edeceğim senle. Yolda giderken bir çocuğu öldürüverir Hızır (a.s.). Bunu böyle akılları çok ilerde olanlar, ben diyorum ki bunu anlatırken, çocuğu öldürüverdi, boğazından bıçaklan kesiverdi demiyorum. İlmi siyaset yapıyorum. Diyom Hızır(a.s.) Settar Allah dedi kayboldu, gitti diyorum, bir katırın arkasına bir iğne batırdı, katır da ona bir tekme çekti diyorum ben, çocuk öldü. Hz. Mevlana bu meseleyi anlatırken, tam kitabın ortasından anlatıyor. Diyor ki çocuğun boynunu kesip atıverdi. Yani inanacaksan dosdoğru inan. Oradan buradan kulağını çevirme. Buna katlanacaksan katlan. Hızır (a.s.) çocuğun boynunu kesmiş. Ulan bunlar demek ki böyle ulu orta katil insanlar de, çek git çekip gideceksen, önemli değil. O ilmin insana ihtiyacı yok. Oraya dem vuruyor. Diyor Hızır denizde gemiyi deldi ama bu delişinde yüzlerce diyor sağlamlık var. Neden? Tahta çürüktür Hızır'ın sözünün yanında. Sen tahtayı sağlam zannedersin. Bir velinin nazarı binlerce tahtayı helak ediverir. Sen demirden evleri sağlam, betondan evleri sağlam zannedersin. Cenab ı Hak pühh yapsa fazla gelir, yapsa fazla gelir. O yüzden sen onların işini aklınla oynama, aklını kaybedersin. Zaten yok sende fazla. O yüzden sen onu koru ya da tümden at. Volan kayışını at, boşta çevrilsin gitsin, değil mi, en sağlamı bu, değil mi? Rahatı bu, atıyorsun volan kayışını, ooo harika, hiçbir yere takılmıyor o zaman. (Bu da üniversitede öğretim üyesi. Talebeleri diyecek ki hoca bizim volan kayışını atmış.)

"O kadar ışıkla, o kadar parlaklıkla Musa'nın vehmi bile perde ardında kaldı."

Şimdi bazı müfessirler, bazı alimler Musa o zaman peygamber değildi, peygamberliğinden önceydi, o yüzden Hızır'a tabi oldu. Böyle şerh ederler. Yok, öyle değil. Öyle değil. Musa(a.s.) peygamberdi. Yine yıkılacak ortalık şimdi. Musa(a.s.) peygamber iken, Cenab ı Hak onu ilmi ledün için Hızır'a gönderdi. Musa(a.s.), peygamber olmasaydı şunu demezdi. Dediler ki ya Musa, senden daha alim bir kimse var mı? Yok dedi Musa. Cenab ı Hakk'ın bu taacubuna gitti. Dedi ki ya Musa filanca sohbette böyle dedin. Musa(a.s.), konuşamaz oldu. Araya perde girdi. Araya perde girince, Musa (a.s.) canhıraş yalvar yakar noldu diye tövbe, namaz, secde, gözyaşı… Cenabı Hak dedi ki ya Musa filanca yerde konuşuyordun ya. Evet? Orda birisi sana sordu ya senden daha alim bir kimse var mı? Evet? Sen de benden daha alim bir kimse yok dedin ya, evet, bu Allah'ın taaccubuna gitti. Bu Allah'ın hoşuna gitmedi. Musa (a.s.) dedi ki yarabbi benden daha alim bir kimse var mı? Var ya Musa dedi. Senden daha alimi var. Kim yarabbi? Dedi ki yanına kurutulmuş bir balık al. Kızıl denizin kenarında yürü. Orada dedi ne zaman balık canlandı, denize gitti, orada dedi bir kulum var. Git ona tâbi ol. O senden daha alim. O ilmi ledün sahibi. Musa (a.s.) peygamberken ilme bu kadar haris, Allah'ın emrini yerine getirdi, geldi konuşa konuşa. Kur'an-ı Kerim'de bu hadise geçer. Bu yeni ahitte geçer. İncil'de geçer. Bu eski ahitte geçer. Tevrat'ta geçer.

Hızır ile Musa (a.s.) kıssası, hem İncil'de geçer, hem Tevrat'ta geçer, hem de Kur'an-ı Kerim'de vardır. Bu aynı bu kıssayı onlardan okuyabilirsiniz. Küçük lafız değişiklikleriyle ve dedi ki bir ara kendileri sohbet ederken, kendilerini kaybettiler. Bir baktılar ki balık yok. Dedi ki niçin söylemedin. Sözünüzü kesmek istemedim. Edebe bakın. Tabi, yanındaki de peygamber, sözünü kesmiyor o konuşurken. Efendim diyor, sözünüzü kesmek istemedim. Balığın gittiği yeri biliyorum ben. Balık çıktı heybeden, kurutulmuş balık. Salamura balık, tuzlanmış balık canlandı, çıktı. Ben size söyleyemedim geri. Geri döndüler. Dediler ki nerde? İşte burda. Musa(a.s.) etrafına bir bakındı. Hani kepenek altında nice veliler yatarmış ya. Hızır Aleyhisselam da böyle yan gelmiş denize karşı. kepeneği de çekmiş kafasından, Musa aleyhisselam Selam verdi, Selamünaleyküm dedi, ve aleykümselam ya Musa dedi. Kendini tanıtmasına gerek yok. Yardımcısına dedi ki aradığımızı bulduk. Peygamber! Çünkü ismi ile hitap etti ona, tanışmadığı halde. Dedi ki aradığımı buldum. Hadi sen geriye dön git sen artık. Bundan sonra dedi bizim yolculuğumuz öyle.

İşte diyor ki o Musa'nın gemiyi delmesinde, sen çürüklük görürsün. Onda diyor binlerce sağlamlık vardır. Neden? Sen suya söz geçiremezsin. O söz geçirir. Sen balığa söz geçiremezsin. O söz geçirir. Hani birisi geldi ya ibrahim Ethem'e. Dedi ki tacı tahtı terk ettin, şimdi dedi kendi söküğünü mü dikersin ihtiyar! Ne buldun ki dedi, ne buldun ki tacı tahtı terk etmekle? Şimdi bak dedi fakir fukara sökük dikmekdesin. Veliler incedir. Sanki böyle gözü görmüyormuş da iğneyi düşürüvermiş gibi yaptı, atıverdi denizin içerisine iğnesini. Dedi ki eyvah yaşlılık, iğnemi de düşürdüm dedi denize! Ya bak dedi gözlerin de görmüyor. Hala daha söküğünü dikmekle uğraşıyorsun deyince, İbrahim Ethem dönüverdi okyanusa. Hey balıklar dedi. İğnemi düşürdüm. Binlerce balık, hepsinin ağzında altından bir iğne çığmaya başladılar, benimkini al. O zaman o kimse anladı ki tacı tahtı terk etmiş ama Allah onu mananın ve maddenin tahtına oturtmuş. Lütfedip bir tanesini aldı. Muhammed ümmetindendi çünkü. Eyyub Aleyhisselam gibi bütün altın kelebekleri toplamak için uğraşmadı. Hani Eyüp Aleyhisselam mağarada yıkandı ya. Mağarada yıkanınca onun o üzerinden düşen kurtlar, birer altın kelebek haline geldi. Altın kelebek haline gelince, Eyyub Aleyhisselam onlardan tutmaya çalıştı. Tuttu. Ona dediler ki ne için hani altını tutmaya tevessül ettin. Allah'ın rahmetini, lütfunu, ikramını bana ikram etmiş. Onu tutmak istedim dedi. Şeriaten söyledi. Bak, Muhammed ümmetinden sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ümmetinden olan veli İbrahim Ethem, balıkların getirdiği iğnelerin hepsini toplayacağım diye uğraşmadı. İşini görecek ya bir tanesini aldı, altın iğne ile söküğünü dikti, atıverdi yine denizin içine. Demek ki onun attığı başka, onun ilmi başka, o Hızır'ın yolunda. O balıklar bir iğne deyince ne geliyor ona? Ona bütün balıklar altın iğne getiriyor, altın iğne!

Hani rivayet edilir ya yine hacca gidiyormuş İbrahim Ethem, şefaati üzerimize olsun. Her adımda iki rekat namaz kılıyormış. Anlatırken utanıyorum. Bu nasıl bir sabır. Bu nasıl bir iman. Bu Nasıl bir teslimiyet. Bu nasıl bir muhabbet. Bu nasıl bir aşk. Bu nasıl bir âşıklık. Havsalası almaz insanın. Her adımda iki rekat namaz kılmak! Her adımda, her adımda! Abdest tazeleyecek. Kuyuya atar kovasını, çeker. Bir bakar ki bir kova altın. Bir kova altın! Orada insanlar etrafında insanlar var, aynı kuyudan o zaman su yok mu yok hiçbir şey yok. Herkes abdest alacak, ihtiyaç görecek. Kuyunun etrafı, yaşam alanı. Çeker bir kova suyu altın, bir kova altın. Bakar ki altın. Döker kuyunun içerisine, başlar tövbe edip ağlamaya. Paralama ya kendini. Yarabbi ben sana ibadet etmek için abdest alacaktım. Kastım buydu. Niyetim abdest almaktı. Niyetim dünya değildi. Niyetim para değildi. Niyetim altın değildi. Niyetim sendin. Su kendiliğinden yükselir kuyudan, oluktan

başlar kendiliğinden akmaya. Bir hitap: Ey kulum! Buyur abdestini al, senden razıyım. Demek ki onların işleri akla ermiyor.

Hani Hz Ali efendimize kadı yedi tane altın hükmeder ya. Yahudinin birisi gelir der ki benim emir el müminininden alacağım var. Kadı der ki yemin edebilir misin? Ehlibeyte yemin haram der. O zaman yedi altın hikmettim, borçlusun der yahudiye. Hz. Ali efendimiz çıkar mahkemenin kapısından, bir avuç toprak alır, üç ihlas bir fatiha okur. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ruhaniyetine bağışlar. Der ki yarabbi, halim sana malumdur. Yedi altın der. Düşünün! Emir el müminindir. Evinde ve kesesinde yedi altını yoktur. Emirel müminindir. Yedi altın ona verecek belki de insan çoktur ama bir yere gidip o yedi altını istemez. Emirel müminindir, emirel müminin! Devletin kasasından yedi altını alamaz kendisi için. Ne zaman ki böyle emirel müminlere biz tabi olduk, kurtuluşumuz o zaman. Ne zaman bizim devlet başkanlarımız, hükümet başkanlarımız, valilerimiz ne zaman bizim hakimlerimiz, amirlerimiz, hakimlerimiz, alimlerimiz Hz. Ali efendimizin yoluna düştü, o Hz. Ali efendimizin haliyle hallendi. O zaman ümmetin kurtuluşu. O zaman ümmetin dirilişi, o zaman ümmetin haykırışı var. Başka zaman yok. Beklemeyin, başka zaman yok.

Hani Yavuz'a gelir ya o günün başbakanı. Haşmetlim der, elbisenizi değiştirsek. Koca Yavuz'un iki kat elbisesi vardır. Padişahlığının son dönemlerinde kilo aldığından dolayı elbise dar gelir. Almanya Macaristan sefiri gelir, yeni atanmış. Sunacak mektubu ya, sorar başbakan, der ki haşmetlimizin kıyafetini nasıl buldunuz. Der ki o kadar haşmetli, o kadar azametliydi ki vallahi der, ayağının ucundan başka bir yere bakamadım. Koca Yavuz, padişahlığı esnasında devletten, devlet işleri için iki kat elbise alır. Sevmedikleri otuzüç yıl, otuzüç yıl padişahlık yapan Abdülhamit Han hazretlerinin iki kat elbisesi vardır, iki kat! Üç kat değil. Devletten aldığı iki kat elbisesi vardır. İki kat! Devlet işi sabahleyin mesai başladığında o elbise giyilir, akşam mesai bittiğinde tekrar çıkarılır. O devletin parasıyla, akçesi ile alınmıştır, o gece giyilmez, o başka günlerde giyilmez. Devletin işi olduğu zaman giyilir.

Hani Hz. Ömer efendimize birisi ziyarete gider, o esnada hiç konuşmaz. Bütün yazışmaları bitiririr, imzalaşmaları bitirir. Kandili üfler, söndürür. Ondan sonra gider oradan başka bir kandil alır, onu yakar. Şimdi konuşabiliriz der. Hoş geldin. Nasılsın, iyi misin, az önce der devletin işini yapıyordum, devletin işini yaptığımızdan beytülmalın malıydı der kandil ama der şimdi devletin işi bitti, bu da benim kendi kendi kandilim der. Ondan şimdi konuşuyoruz. Kendi kandilinde, devletin kandilinde değil. Devletin malını yiyen ne o? Yemeyen keriz. Öyle değil. Öyle değil! Devletin malı deniz, yemeyen keriz. Böyle! Şu işe bak! Ne hale gelmiş ümmet. Ne hale

gelmiş! Öyle ola, ola, ola, ola, ola şu memleketin iki yakası bir araya gelmedi zaten. Devletin malı deniz dediler, habire yediler. Habire yediler. Bankaları boşalttılar, fabrikaları başlattılar, kamu iktisadi kuruluşları boşalttılar. Atatürkçüyüz dediler, boşalttılar. Kemalistiz dediler boşalttılar. Laikiz dediler boşalttılar. Boşalt Allah boşalt! Ye Allah ye! Gazinoları ayrı, barları ayrı, pavyonlara ayrı, otelleri ayrı, baloları ayrı, içkilere ayrı…Ye Allah ye. Peşkeş çektiler her şeyi kendi etraflarına. Devletin malı deniz! Öyle yaptılar Allah muhafaza eylesin!

İşte ne zaman ki Ali gibi oldular, yani birer veli terbiyesine girdiler, Hz. Ali efendimiz veli terbiyesi de veli terbiyesi. Seyr i süluk yapmış, riyazat yapmış. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in izinden gitmiş, onun izinden zerrece ayrılmamış. Ayrılmamış! Hızır'ın yolu, İbrahim Ethem'in yolu, Beyazıt ı Bestaminin yolu, Hallacı Mansur'un yolu, Abdulkadir Geylani'nin yolu, Hazreti Mevlana'nın yolu. İşte onların işleri normal akılla değil. Herkes gitmiş Hz. Ali efendimizin bir avuç toprak aldığı yere, herkes bir avuç toprak, herkes okumuş, yedi altın demiş ama yok. Demişler ki ya Ali fark ne? Ağız demiş, Ali'nin ağzı değil. Sizin okudunuz dua tamam, ihlas okudunuz, Fatihayı da okudunuz, o da doğru. Hz Peygamber Efendimize de bağışladınız, o da doğru ama demiş Ali'nin ağzı değil!

Şeyh Efendi hazretleri, Allah rahmet eylesin, böyle bir hasta geldi, hastaya bir fatiha okudu. O biraz da böyle bilirler, saklamaz böyle fatiha okuduğunu, mırıldandı. Kimisi böyle ne okuduğunu saklar, sanki aman sanki keramet okuduğunda. Hani kimisi böyle saklar. Mübarek okur. Fatiha okuduaç ağzını dedi hastaya, açtı ağzını, (üfledi). Aç ağzını dedi, açtı. Tükürdü onun ağzına, iyileşti. Öbür taraftan biri dedi ki ya Fatihayı okudu ya dedi. Kulağım duyuyor benim. Döndüm, sen ne okumadın dedim. Kaldı, böyle baktı. Gençlik de var ya o zaman! Biz de yine edep adap yok da o zaman hiç yok. Baktım, mırıldanıyor. Dedim senin dilinde ne var? Nasıl yani dedi. E dedim baksana diline. Bu dilini uzattı şimdi bakıyor. Ne var dedi. Görmüyor musun dedim ben, yok dedi. O yüzden işte dedim Fatiha tesirli olmuyor senin dedim. Ne var ki dilimde dedi. Çok afedersiniz be o ke söyledim ben. Bu var senin dilinde dedim. Kaldı. Şimdi onun Fatiha okumasını o kendince şöyle görüyor. Ya ne olacak ki bir Fatiha okudu, iyileşti. Ben de Fatihayı biliyorum. Herkes biliyor Fatiha'yı. Fatiha'yı bilmeyen mi var? Yok. Onun Fatiha okumasına da gerek yoktu aslında. Hani böyle bakacaktı, geçti diyecekti, geçecekdi o veya bakmasına da gerek yoktu. Bir de insanın içi hoş olmaz ya böyle dışardan gören. Ağzına tükürüyo birisi.Ya ne kadar irite edici bir şey değil mi. Birinin ağzına tükürmesi Ben giderdim böyle efendim bir kansırsan bana derdim yalnız kaldığımızda. Milletin önünde diyemezdim

de. Ne oldu yine? Şu benim nefsim beni perişan ediyor derdim. Aç ağzını derdi böyle sert. Ben açardım, puuu yapardı benim ağzıma. Allah razı olsun efendim derdim ben. Bana bir gün dedi, ne oldu dedi, yoksa nefsin benim dedim bir türlü aşağı inmiyor dedim. Hep kaldırıyor kafasını dedim, kabargın benim nefsim dedim. Öyledir o nefis dedi o şimdi. Merhamete geldi, aç bakayım bir daha ağzını dedi. Allah rahmet eylesin. Açtım ağzımı. Puuu yaptı birdaha.Şimdi oldu dedi. Allah razı olsun efendim dedim. Tabi!

Bir gün yine öyle hamamdayız, Sivas'ta kaplıcada. Yanıyor, tam kaplıcanın çıkış noktası. Herkes kızıyor alana. Neden burayı aldın, kimse giremeyecek içine. Ya baba buraya girer mi kardeşim kaynıyor burası diyor. Tam ağzı diyor. Gerçekten de o bir iki üç tane orada sırayla banyo var o sıcak kaplıcada. Kimse orayı almıyor. Kimse almıyormuş zaten. Alan da Allah rahmet eylesin, Ahmet Turan abi. Boş yer yok, bütün kaplıcalar dolu. Bir orası boşmuş, orayı almış. Herkesin derdi kaplıca, benim derdim ayrı. Ben oturdum önüne. Dedim ben iyi değilim. Benim bu nefsim dedim beni perişan ediyor dedim. Aç ağzını dedi, açtım ben ağzımı. Onlar konuşuyorlar boyuna Sivas'taki arkadaşlar. Buraya neden aldınız işte kim aldı kim almadı filan. Tükürdü bana bir güzel. Tamam mı dedi. Allah razı olsun efendim dedim be. Onlar konuşuyorlar ama boyuna şimdi hani su çok sıcak girilmez çıkılmaz diye. Hadi gir şuraya dedi. Ben hiç, cumburlop… Millet konuşuyor girilmez diye, ben içindeyim! Böyle kolumu oynattıydım, yandı kolum bir anda! Ha dedim ben. Tabi girerken işin doğrusu şimdi, destur üstadım dedim girdim ben ondan sonra, destur üstadım dedim, girdim öyle duruyorum ben şimdi, burama kadar. Önce bir durdum öyle. Her tarafım karıncalaştı sanki, uyuştu böyle. Şöyle kolumu oynatayım dediydim, yandı kolum. Hiç oynatdım, öyle durdum ben. Duruyorum şimdi böyle hani çok afedersiniz, kurbağalar durur ya böyle. Ben duruyorum böyle şimdi sıcağın içinde. Kımıldadığın anda yanıyorum çünkü. Yanıyorum! Onlara dedi döndü böyle. Ne oluyor dedi? Efendi baba, burası çok sıcak da. Onlar görmemişler bile benim girdiğimi.Eee Mustafa Efendi girdi ya dedi. Bir baktılar ben ordayım, suyun içinde. Buram buram yüzümden ter akıyor ama benim. Mustafa Efendi, güzel mi oğlum dedi. Çok güzel Efendim dedim ben. Ala o zaman dedi, cumburlop o da girdi. Bana dedi anlaşılmıyor konuşma yalnız, öyle bir şey oldu içerde, duymuyorlar öbürküler bizi. O da bir kımıldamış, o da yanmış. Mustafa Efendi, Mustafa Efendi dedi. Ne o? Kımıldamak değil de depreşme hiç ha dedi. Dedim ben kımıldandım, yandım efendim dedim. Hah dedi. Hah dedi, sakın depreşme dedi. Biz öyle duruyoruz. Onlar sonradan uyandılar bizim girdiğimizi. Siz burada mısınız ?Nereye

konuşacağım ben, öyle duruyorum, suyun içindeyim ben. Kaynıyor ortalık! o Duman dumana, buhar!

Yanıyor ortalık, kimse girmiyormuş oraya. Ben böyle duruyorum içinde, benim bir tek boğazım meydanda. Şeyh efendinin de boğazı meydanda. İkimiz böyle yüzyüzeyiz ama yakınız böyle. Zaten daracık, ufacık şeyler, yüzyüzeyiz. Onlar konuşuyorlar, biz duyuyoruz onlarınkini, bizim konuştuğumuzu onlar duymuyorlar. mustafa Efendi dedi, oğlum bunlar bizi duymuyor herhalde. Duymuyorlar efendim dedim ben. Ha iyi, duymasınlar o zaman dedi. Duymasınlar efendim dedim. Onlar habire daha burayı neden tuttunuz, neden ettiniz diyorlar. Muhabbet onların daha o! Onlar da böyle peştemalleri üstlerinde, giremeyecekler ya onlar. Onlar kaldı meydanda. Biz içerdeyiz ama. Şimdi bir başkası bakar, ayağını sokar. Ondan bir ara ayağını soktular, ayağının parmağını sokuyorlar, pat atıyorlar. Sıcak, giremezler.

Bir başkası sıcak girmez dediği yere sen giriverirsin. Akıl işi değil bu! Bakın bu akıl işi değil. Akılla alakalı değil. O suya da hükmeder. O Hızır'ın yolundan. Ali'nin yolundan. Kerremallahu vech! O Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in hususi yolundan. O suya da denize de balığa da çama da ağaca da ne dedi Hz Peygamber Efendimiz? Ağaç mı gelsin dedi. Gelsin deyince o daha ala ya! Hani o olmayacak. Ağaca dedi gel, ağaç yerinden kalktı geldi. Ah! O varlığa da hükmediyor. O dedi ki ben mi dedi senin elindekini söyleyeyim, yoksa elindekinler mi beni söylesin? Bak müşrik kafası! Örtülü, kör, âma! Dedi ki benim elimdekiler seni söylesin. Eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve resuluhu deyince taşlar tak attı taşları elinden. Başkasının değil o.

Ne yaptı Davut? Sapan taşı. Kimi? Callutu. Üç tane taş. Üç tane bildiğiniz taş. Calluttaki zırh kimsede yok. Callutun ordusundaki zırh kimsede yok. Ama Davud'da sapan taşı var. Davud'un sapan taşı, atom bombası. Davut'un sapan taşı füze. Bütün zırhları delecek olan füze ve taşlar dile geldiler yolda giderken. Ey Davut! Al beni. Ben Callutu dedi vuracağım. Callut benim üzerinden öldürülecek. Davut aldı. Taş dile geliyor, ona söylüyor. Beni al. Öbür taş dedi ki beni al, aldı. Öbür taş dedi ki beni al, aldı. Üçünü bir yere koydu, sapan taşını attı, Callutla beraber iki komutan felç. Bir atışta üçü. Davut, Davut oldu! Davut, Davut oldu! Sen füze atarsın vuramazsın. O sapan taşı. O çünkü sen atmadın ben attım sırrına vakıf. O sen atmadın, ben attım sırrıyla sır olmuş. O sen öldürmedin, ben öldürdüm olmuş. O biz değiliz, o olmuş. O yüzden onların suyu, senin binlerce tahtandan sağlamdır. Onun bir nazarı, senin binlerce kuvvetli evinden barkından sağlamdır. Musa'nın vehmi bile ne yaptı, bu işi anlayamadı, algılayamadı.

"Artık tutup da kanatsız uçmaya kalkışma sen."

Mübarek olsun. Sen kanatsız uçmaya kalkma. Kanatsız uçmaya kalkarsan ne olur? Kedilere yem olursun. Kanatsız uçan kuş ne olur? Kedilere yem olur. Uyanık kediler vardır. Kuş yuvalarının altında beklerler yavru zamanı. İçinden salak, embesil kuşlar, kanatları çıkmadan uçacağım diye uğraşır, yuvadan düşer. Yuvadan düşünce, kediye yem olur o. Sen yuvada dur. Yuvada beslen. Yuvada kanatlan. Sen yuvada tüylen, uçacak zamana gel, uçarsın. Sen üzme kendini, seni uçurur ama sen şehvetine düşersen, hırs yapar, tamah edersen, kanatsız uçmaya kalkarsan, kedi köpeğe yem olursun sen. Kedi köpeğe! Hiç kartal yavrusu, kartal kediye yem olur mu? Kanatsız uçmaya kalkarsa, kedi yemi olur. Hiç şahin kediye yem olur mu ama kanatsız uçmaya kalkarsa kedi yemi olur o. Sen padişahın omuzuna konacak şahinsin. Bekle, dinle, hırs yapma, tamah yapma, şehvete düşme. Padişah omuzuna kon. Sen madem ki iyi bir şahinsin, padişah omuzuna yakışırsın. Ne zaman? Eğitildikten sonra. Seni eğitmeden koyarlar mı o padişahın omuzuna? Seni eğitmeden koyarlar mı padişahın koluna? Yok! Eğitimli olanlar, riyazat yapanlar konar oraya. Riyazat yapmayanlar konmaz. O zaman sen nefsine uyup palazlanmadan çıkma meydana. Nefsine uyup, tüylenmeden tüylendim zannetme iki tane sarı tüy görüp de. Sen parmağının üzerine bir damla su görüp, kendini ummanlarda zannetme. Ummanlar da zannetme!

Karınca misali, hani bir karınca varmış ya Mesnevi'de geçer. Eline bir saman çöpü oluşturmuş, saman çöpünün üzerine geçmiş. Bir de at sidiği, at sidiğinin üzerinde, saman çöpünün üzerinde karınca. Dermiş ki kaptan-ı derya benim. Karınca gibi olma! Sidiğin üstünde, saman çöpünde, kaptanıderya zannetme kendini. Sidiğin üstünde, saman çöpünün üstünde kendini mürşid i kamillerden görme, kendini velilerden görme. İki rüya görüp kendini evliya sınıfına koyma. İki hal anlatıp geçici şeylerden dolayı kendini dev aynasında görme. Kanatsız uçmaya çalışma. Uçamazsın. Ya? Kedi köpeğe yem olur gidersin. Allah muhafaza eylesin.

"O kızıl güldür."

O veliler var ya, o hızlının yolunda gidenler, o Muhammed i Mustafa'nın yolunda gidenler, onlar kızıl güldür. Yani kırmızı gül. Onlar aşkın rengine boyanmışlar. Onlar aşkın haliyle hallenmişler. Onlar aşkın kendisi olmuşlar. Sakın onlara sen, kan deme. Senin gözün perdelenmiş. Sen aşka kan diyorsun Senin gözün perdelenmiş. Sen kırmızı güle kan diyorsun. Senin gözün perdeli. Senin aklın perdeli. Senin duyuların kapanmış. Senin maneviyatın kapanmış. Allah muhafaza eylesin.

"Akıldan sarhoş olmuştur o."

Onlar akıldan sarhoş olmuşlar. Akılı içmişler, içmişler, içmişler, akıl sarhoşu olmuşlar. Bir kimse az olur onu aramaya koşar. Bir şeyin çoğu da

sarhoş eder insanı. Onlar akıl sarhoşu olmuş. Kendini akıllı zannetme. Kendini akıllı zannetme. Onlar akıl sarhoşu, deli adını takma ona. Sen sakın onlara da deli deme dese de Hz. Mevlana diyeceksin sen. Neden? Hadis i Şerif tecelli edecek: "Siz Allah'ı öyle zikredin ki dışarıdan görenler size bunlar deli olmuş desin." Sen öyle zikredeceksin ki dışarıdan görenler seni yine deli olmuş bu diyecekler. Allah bizi affetsin inşallah. 240' tan devam edeceğiz önümüzdeki hafta inşallah. Allah izin verirse verirse.

https://www.youtube.com/watch?v=IEpn5N_uSYE&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=40

MESNEVİ-İ ŞERİF 240 247. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Padişahtı o hem de pek uyanık bir padişah. Öz bir kişiydi o. Hem de Allah'ın öz kişilerinden." (Hekimden için söylüyor bunu.)

"Bir kişiyi böyle bir padişah öldürürse baht ne yandaysa o yana, en iyi bir mevkiye çeker, iletir onu. Onun faydasını onu kahredişte görmeseydi, o mutlak lütuf nasıl olurda kahretmeyi dilerdi."

O hekim mürşid-i kamildi. O mürşid i kamiller bir şey yaparlarken, Allah'ın emri ve hikmeti üzerine yaparlar. Allah'ın emri ve hikmeti üzerine bir şey yıkarlarsa, onun yenisi ve daha iyisi gelecektir, onda hikmet ara. Onlar o mürşid i kamiller, o Allah'ın velileri, peygamberleri, o Allah'ın dostları bizim gözümüzün önünde bir şeyi böyle yırtar atarlarsa, suizana düşme, onun yenisini yapacaktır onlar, yenisiyle emredilmişlerdir. O yüzden onların bir şeyi yırtıp atmasında hikmet vardır. O yüzden onlar nefisle mücadelede, senin nefsine zorluk vermelerinde bir hikmet vardır. Senin nefisle mücadelende, sana emrettikleri şeyler sana acı gelebilir, sana yıkıntı gelebilir, sana ölüm gelebilir. Bunlar senin yeniden dirilişine sebep, yeniden yenilişine yenilenmene sebep olacaktır. Onlar zulmetmek için yola çıkmazlar. Allah kullarına zulmetmek istemez, zulmetmez. Peygamberler ümmetlerine zulmetmezler. Allah'ın dostları, velileri etrafındaki insanlara ve velilere ümmete ve ihvan kardeşlerine zulmetmezler. Onlara kötülük yapmazlar. Onlara yanlış ilaç bile bile vermezler. Onlar ihya etmek için hidayete sebep olmak için yeniden diriltmek için yeniden diriliş olması için bir şeyi öldürürler. O yüzden suizana düşmek iyi değil. O yüzden bazen onların kahredişleri fayda verir. Onların yıkmaları bazen fayda verir. Onlar bazen bir şey yıkıyormuş

gibi görebilirsiniz siz. O yıkıntının altından neşv ü neva eder, harika binalar çıkar. O kahredişin arkasından harika binalar çıkar.

"Çocuk hacamatçının açacağı yaradan titrer durur. esirgeyici ana ise o solukta sevinçlidir."

Çocuğa hacamat yapmaya kalksanız, çocuk jileti görür, usturayı görür titrer korkar ama anne bilirki o cocuk hacamattan sonra şifa bulacak. Annesi o titreyen çocuğu sükunete erdirmeye çalışır. Ameliyata girecek olan hasta kesileceğim, biçileceğim ameliyat masasında kalırım korkusuyla titrer durur ama onun iyiliğini isteyen dostları, onun ameliyat olmasından sevinirler. Birisi bıçağın altına yatmaktan korkarken onun dostları ise onun iyileşip şifa bulacağını ümit ederekten ameliyat olmasından sevinirler. Bir başkası onu dışarıdan gördüğünde vah vah demez hiç. Siz ameliyat olup şifa bulacağına inandığınız bir kimsenin ameliyat olmasına vah vah der misiniz? Onun hasta haline vah vah dersiniz ve dersiniz ki neden tedavi olmuyorsun, tedavi olmak sünnet. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, tedavi olmayı teşvik etti. Hatta müslümanlar hasta olmazdı da yahudinin birisi göçecekti dedi ki müslümanlar hasta olmuyor. Onlar az yerler, az konuşurlar, az uyurlar. O yüzden hasta olmazlar dedi. Demek ki hastalığın sebebi neymiş kıymetli dostlar? Çok yemek, çok konuşmak, çok uyumak. Bunlar insanı maddi manevi hasta eder. Çok yiyenler maddi manevi hasta insanlardır. Çok konuşanlar olur olmaz her yerde her şeyi konuşurlar. Bunlar maddi manevi hasta insanlardır. Çok uyuyanlar, maddi manevi hastadır. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, o yahudi doktora dedi ki müslümanlar az yerler, az konuşurlar, az uyurlar. O yüzden hasta olmazlar. Dikkat edin, hastalığın sebebidir çok yemek, hastalığın sebebidir çok uyumak, hastalık sebebidir olur olmaz her şeye konuşmak.

Enteresan bir şeydir. Duyduklarınızı sizin anlatmanız yalan olarak yeter. Bakın duyduğunu anlatmak yalan olarak yeter. Duyduğunu dahi anlatma. Sana yalan olarak yeter diyor. Gıybet etmek, iftira etmek, boş lakırdı etmek, insanları eğlendirmek için konuşmak, şaklabanlık yapmak için konuşmak, insanlara bu noktada şarkı söyleyip de ordan para kazanmak, çalgıcılık yapıp ordan para kazanmak. Bunlar caiz olmayan şeyler. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde işte bir kimse ameliyat olmaya gitse, ameliyat olacak olan kimse belki de titreyebilir. Onu ama ameliyata gönderenler, şifa ümidiyle onun ameliyat olmasından sevinirler. Bu zahiri hastalıklar, e batını hastalıklar da aynı. Birisi bir mürşid i kamile gitse, orada maddi manevi hastalıklarından kurtulacağına inanılsa, insanlar oraya gitmesi için teşvik etmezler mi? Çekmeyen bilmez. Evde huzursuz, huysuz bir kadın olsa, evde huzursuz, huysuz bir adam olsa kadın da adam da birbirlerini tedavi olacak

yer ararlar. Bakın az önce geçinemiyoruz, bizde büyü mü var diyorlar. Bu derdi ancak onlar bilirler. Onlar nefislerini terbiye etselerdi, onlar nefislerini edeple süslemiş olsalardı, bizim başımızda büyü mü var nazar mı var deyip üfürükçülere koşturmazlar, hocalara koşturmazlardı. Adı hoca onların. Onlar üfürükçü, büyücü, istismarcı.

İşte manevi tedavi de budur. O mürşid i kamiller, o veliler manen tedavi ederler. O manevi tedaviyi alan kimse iyileşir. Onun iyileştiğini gören kimse sevinir. Oysa o manevi tedavi esnasında acı çekiyordur. Ona yeme demek ve onun o sözü dinlemesi, çok konuşma demek, onu dinlemesi, bu haram, bu caiz değil, bu normal değil, şunu şöyle yapacaksın,riyazatları çekmesi, o riyazatları yaparken o kimse acı çeker. Herkes kahvede kağıt oynarken, sen oynayamazsın. Herkes mayosunu, bikinisini giyip denizde güneşlenirken sen güneşlenemezsin. Herkes gidip heva ve hevesini doyururken, sen duyuramazsın. Bu dışardaki kimselere bakılınca acı gelir. Hatta bunları yapanlar dönerler ona, vah vah vah görüyor musunuz, bunlar yapamıyorlar derler. Hatta kimisi yani yokluk kolay değil, yani yaşayamıyor ya böyle bir hayat. Onu yokluktan zanneder. Ama bu riyazatdır. Yolun adabı, erkanıdır. Bu yol riyazatsız gidilmez. Yol riyazat ister. Yol çalışmak ister. Gayret ister, edep, terbiye ister. Kendini muhafaza etmek, sınırlamak ister. İşte o yüzden bunlar dışarıdan acıymış gibi gelir ama hekim bunları verir ki o oradan şifa bulsun.

"Yarım can alır. Yüzlerde can bağışlar."

Hekim bunları yaparken, o veliler o mürşid i kamiller, bu eğitime tabi tutarken insanları, sanki canı gider insanın. Yarım canı gider ama sen yarım can verirsin, o sana yüzlerce can bağışlar. O can bağışlanmak kapısını aralar sana. Sen yüzlerce can bulma kapısını bulursun. Sana yüzlerce can bulmanın yolunu öğretir o.

"Vehme bile gelmeyen bir şey vardır ya onu verir işte."

Bu hayale bile gelmez, bu düşünceye bile gelmez. Artık sen Allah'a vuslat yolcususun. Sana onu gösterir, sana onu verir, sana binlerce can bağışlar, sana ebedi can bağışlar. Sen ebedi alemde hep onun cemalini seyrederekten kalırsın.

" Sen kendine göre kıyaslamadasın ama çok, pek çok uzak düşmüşsün. İyice bak bir hele."

Sen kendi kendine de bunu kıyaslama. Kıyaslamada hata yapıyorsun. O yüzden kıyaslayaraktan kendini bu meselenin hikmetinden uzak tutuyorsun. Sen velilerle normal insanları kıyaslama. Sen peygamberlerle normal insanları kıyaslama. Sen yol gidenlerle yolsuzları kıyaslama. Sen delice zeytinle

aşı zeytinin bir tutup da sen onları böyle bir şey yapma. Ya? Sen git o velilerin, o peygamberlerin yolunda yürümeye çalış. Sen git Kur'an ve Sünnet dairesinde yürümeye çalış, diyelim ve cariye padişah hikayesi bitmiş oldu. Bu hikayeyi evlerinde Mesnevi olanlar tekrar dönüp bir daha okusunlar. Bu hikayeyi iyice anlamaya çalışsınlar. Çünkü Hz. Mevlana bu hikayeyi, bu bizim hikayemiz diye adlandırılmış. İnşallah önümüzdeki hafta Allah izin verirse, Cenab ı Hak sağlık afiyet verirse, bakkalla dudu kuşunun hikayesine geçeceğiz ki mesnevideki ikinci hikaye.

El Fatiha.

https://www.youtube.com/watch?v=uEGEAbEmp8k&list=PLpNiKW-HUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=41

MESNEVİ-İ ŞERİF 248- 262. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

BAKKALLA DUDUKUŞUNUN HİKAYESİ,
DUDUNUN DÜKKANDAKİ GÜL YAĞLARINI DÖKMESİ.

"Bir bakkal vardı, bir de dudusu bir de dudusu vardı Güzel sesli, yemyeşil söz söyler bir duduydu. Dükkanda dükkanı beklerdi. Bütün alışveriş edenlere güzel sözler söyler, onlarla şakalaşırdı."

Dudu kuşu papağan. demek ki Bir bakkal ve bakkalın içinde de bir bakkalında bir de nesi varmış papağanı varmış, dudu kuşu varmış. O dudu kuşu da dükkanda gelenlere gidenlere ne yapar? Şakalaşır, konuşur onlar da gönül eğlendiririmiş.

" İnsanlarla insan gibi konuşurdu, dudu gibi ötmede de mahareti vardı."

Ne yaparmış? İnsanlarla konuşuyormuş, bir de güzel de ötermiş. Malum, o dudu kuşları eğitilince, konuşurlar. Hayvanlar bile eğitilirler, hayvanlar eğitilince de konuşurlar. Köpekleri eğitirsiniz kurtları eğitirsiniz, arslanı eğitirsiniz, kuşları eğitirsiniz, güvercinleri eğitirsiniz, atmacayı eğitirsiniz. Hep bunlar eğitilir. İnsanda eğitilir. Hayvanlar eğitilir, insanlar da eğitilir. Atı eğitirsiniz, eşeği eyitirsiniz, hangi hayvan olursa olsun insanoğlu bütün hayvanları eğitir. Hayvanların hepsinde de insana benzeme istidadı vardır zaten, benzemek isterler. İnsana benzemek isterler. O insanlara benzeme fıtratı hayvanlarda olduğundan, hayvanlar hep insanları ne yaparlar, taklit ederler. Onlara da Cenabı Hak, öyle bir istidat vermiş.

İnsanlarla insan gibi konuşurdu; dudu gibi ötmede de mahareti vardı. Dükkanın bir yanından sıçradı, öte yana kaçtı; gülyağı şişelerini devirdi,

yağları döktü. Sahibi evden geldi, hiçbir şeye ilişiği olmaksızın tacircesine dükkanına kuruldu. Bir de gördü ki dükkan yağ içinde, elbisesi de bulaşmış; kızıp dudunun başına vurdu; dudu da bu vuruş yüzünden kel oldu. Birkaç günceğiz sesini kesti; bakkal yaptığına pişman oldu, ah etmeye koyuldu. Sakalını yolluyor, yazıklar olsun diyordu, nimet güneşim, bulut altına girdi."

İnsanlar, nimet ellerindeyken kıymetlerini bilmezler. Nimet elinden uçunca kıymetlenir. O zaman anlar ki insan, bu nimetmiş. O yüzden nimetin içinde yüzerken, nimetlere ham edin, şükredin ki Allah nimetlerini arttırsın size. Ayet-i kerimede der ki Cenabı Hak, hamd edenlere nimetlerimizi arttırırız. Hamd edin ki Allah, nimetini arttırsın, elinizden almasın. Nankörlük Allah muhafaza eylesin, nimetin elden çıkmasına sebep olur.

"Keşke elim kırılsaydı da o güzel dillinin başına vurmasaydım. Kuşu dile gelsin, konuşsun diye dervişlere armağanlar veriyordu."

Malum bir bela, bir sıkıntı, bir musibet gelirse tasadduk etmek, tövbe etmek, o bela musibet, sıkıntının, kendisinden gitmesi için hediyeler vermek sünnettir. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri Hasan ile Hüseyin efendimiz çok hasta olunca, Hz. Ali efendimize dedi ki tasadduk et, cömertlik et. Git insanlara bir şeyler dağıt. Demek ki bir hastalık bir kusur, üzerinizde bir eksiklik, noksanlık olursa tövbe edip tasadduk etmek gerekir. Hani eskiler derler ya hiç olmazsa bir ekmek ver bir dula, bir yetime derler. Başınıza bir bela, bir musibet, bir sıkıntı geliyorsa tasadduk edin, cömertlik yapın. Tövbe edin, oruç tutun. Allah'a yalvarın.

"Aradan üç gün üç gece geçti, ümitsiz bir halde dükkanında oturuyordu. Olur ya belki dile gelir, konuşur diye o kuşa karşı çeşit çeşit şakalar yapıyor, maskaralıklarda bulunuyordu. Derken sokaktan, başı tasın, leyenin altı gibi saçsız cascavlak, başı açık bir Cavlakiy geçiyordu. Dudu hemen dile geldi de akıllı adamlar gibi dervişe bağırdı. Dedi ki: A kel, ne diye kellere katıldın, yoksa sen de gül yağı şişesini mi döktün?"

Buradan devam edeceğiz. Cevlakiye, onlar başlarını, kaşlarını, bıyıklarını, saçlarını her şeyini traş ederler,cascavlak olur. O yüzden cevlakiye dervişleri genelde kendilerini cascavlak ederler. Bir rivayet vardır, onlar kalenderiyeden ayrılmıştır diye ama şeyi çok önemlidir. Onu ilk başlatan kimse de cevlakiyenin kalenderiyeden ayrılma, o günki kalenderi pirinin, bir kadın ona çok arkadaşlık, çok musallat olur, onun peşine düşer. Bir gün saçını, sakalını, kirpiğini, kaşlarına varıncaya kadar tıraş eder. Kadın onu ertesi gün görür. Ben bu adamı mı sevdim der, vazgeçer. O yüzden cevlakiye dervişleri kendilerini ilk dervişliğe girdiklerinde sufiliğe girdiklerinde böyle tıraş ederlermiş.

Tabii bizim dergahımız da da elhamdülillah, cevlakiyeler var. İlk cevlakiliğe adım atan da Nuri, Oktay, Harun hoca ile bizim Mehmet Kuşcu. Onlara böyle bir cevlakiyelik anlattıydım ben, cevlakiliği anlatınca onlar Bursa'nın neo, şeye, Dikkaldırım'a gidiyorlar. Dikkaldırım'da bir berbere girmişler, saçlarını, sakallarını, bıyıklarını, her şeylerini kestirdiler, geldiler tekrar buraya. O yüzden bizim dergahımızın ilk cevlakileri onlar. Ondan sonra da hiç kimse kestirmedi. Bir tek cevlakiyelik onlarda kaldı. Dergahta dört tane cevlakimiz var Elhamdülillah diyeyim, sohbeti bitireyim.

El Fatiha masselavat.

https://www.youtube.com/watch?v=X4rdUQY0YiI&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=42

MESNEVİ-İ ŞERİF 263-269. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Onun bu kıyası halkı güldürdü."

Hani dudu dedi ya kuş, ne diye sen de kellere katıldın, senin de mi kafana vurdular? Hani bakkal dudunun kafasına vurmuştu da gül yağını döktü diye bu sefer dudunun da neydi, tüyleri dökülmüştü, kel kalmıştı. Baktı ki bir cevlakiye dervişi, dudu dile geldi. Dedi ki sende mi gül şişesinin döktün, sende mi gül yağını döktün, o yüzden mi kel kaldın dedi cevlakiyeyi görünce.

"Onun bu kıyası halkı güldürdü; o hırka erini de kendi gibi sanmıştı çünkü. (Asıl vurucu beyit burada.) ***Temiz kişilerin işlerini kendinle kıyaslama. Temiz insanların işlerini kendinle kıyaslama."***

Hızır Aleyhisselam'ı kendinle kıyaslama. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretlerini kendinle kıyaslama. Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretleri ile kendini kıyaslama. Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, ehlibeyt ile kendini kıyaslama. Aşere-i Mübeşşere ile kendini kıyaslama. Ben de Abdülkadir Geylaniyim deme. Ben de Ahmet er Rufai'yim deme. Ben de Hazreti Mevlana'yım deme. Hazreti Mevlana bende tecelli etti deme. Kendini temiz ve iyi insanlarla kıyaslama. Kendini hor hakir gör. Kendini eksik noksan gör. Kendini bu noktada onlarla beraber aynı kefeye koyma. Kendini onlarla yarıştırma.

"(Yazılışta arslan anlamına gelen 'şîr'le süt anlamına gelen 'şîr'birbirine benzer ama bir değil."

Demek ki her beyaz gördüğün şey süt değildir. Her şerbet rengindeki, şerbet değildir kıyaslama. Asla ve asla kendini velilerle bir tutma. Kendini peygamberlerle bir tutma. Ne olacak ya ben de etrafıma beş tane adam toplar,

ben de şeyhlik yaparım diye düşünme. Ben de iki hal anlatırım, iki rüya anlatırım, bunların başına geçerim. Biraz da cebellezi 'Minel Beşer' ederim deme. Öyle çıkıp da kendi kendine ahkam kesme, kendi kendine yol kurucu lardan olma. Allah muhafaza eylesin.

"***Bütün dünya bu yüzden yol azıttı. Allah abdâlini az kişiler anladı.***"

İnsanlar bu yüzden yol azıttılar. Ebu Cehil dedi ki asıl bana peygamberlik gelmesi lazımdı. Bu yetime mi peygamberlik gelecek dedi. Öbürkünler dediler ki peygamberler bizim soyumuzdan olması lazım. Nasıl bu soydan gelir. Biz yahudiyiz, peygamber soyu biziz. Yahudilerin haricinde hiç bir peygamber gelmez dediler. Herkes yol azıttı. Herkes kendisi gibi gördü onu. Herkes baktı bu da uyuyor dedi. Öyle demediler mi müşrikler? Ya bunun nesi peygamber dediler. Allah dediler bir melek gönderseydi. Allah aciz mi ki dedi. Cenab ı Hak da dedi ki melek gönderseydin onlar derlerdi ki bu zaten melek. İnsanlar azıttıklarından dolayı hikmeti göremediler. Kör oldular. Nefisleri büyüttü onları. Karşısındaki kimseyi kendisi gibi gördü. Karşısındaki kimseyi kendisi gibi tilki zannetti. Kendisi gibi ejderha, kurt zannetti. Kendisi gibi üç kağıtçı, beş kağıtçı zannetti. Hani firavunun etrafında büyücüler vardı. O büyücüler de Musa'yı büyücü zannetti. Firavun etrafında büyücüleri topladığında, Musa'yı da büyücü zannetti. Ne yaptı Ebu Cehil? Vallahi dedi senin büyücü olduğuna şimdi daha fazla inandım, kuyudan çıkınca. Demek ki işte insanlar etrafındaki insanları hikmet gözüyle değil de avam gözüyle, kirli gözlükle gördüğünden Allah dostlarını az tanıdılar. O yüzden Allah dostları az tanınır. Herkes onların peşine düşmez. Herkes onları tanımaz. O yüzden Cenab ı Hak ayet-i kerimede dedi ki çok azınız iman etti ve çok azınız aşık oldu. Çok azınız böyle gerçek kemal noktasında imana erdi. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Peygamberlerle beraberlik davasına kalkıştılar. Erenleri kendileri gibi sandılar."

İşte bu yol azıtıcılar, bu nefsine düşenler, bu nefsinin heva ve hevesinde duranlar, peygamberlerle kendilerini aynı zannettiler. Öyle demediler mi, kimisi ne dedi? Hz. Peygamber o günkü çöl noktasında en akıllısı insanın. Şimdi de biz en akıllıyız. Deistler vardır. Deistler kendilerini zamanın peygamberi görürler. Derler ki biz de peygamberiz. Deisttir o. Var böyle insanlar. Kadınlar var, erkekler var. Kendilerini Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ile eşdeğer tutuyorlar. Var böyle insanlar. Kendilerini kur'an ve sünnet dairesindeki bir mürşid i kamille eşdeğerde tutuyorlar. Adam diyor ki o peygambere vahiy gelmiş. Benim şeyhime neden gelmesin diyor. Kardeşim son peygamber Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri. Hadis-i şerifte buyurmuş ki benden sonra ne bir peygamber

ne bir nebi ne bir resul gelecek. Öbür taraftan adam diyor ki ya benim şeyhim de resul diyor. Ona da vahiy geldi diyor. Birisi dedi ki bana Hz, Mevlana'nın dedi mesnevisini dedi ilhamla yazdığını söylüyorsun. Evet dedim. İlham hak. Peki dedi benim şeyhime dedi ilhamın üstü vahiy gelemez mi? Gelemez dedim. Vahyi Hz. Peygamber'e Hz. Cebrail Aleyhisselam getirir. Vahiy, Cebrail aleyhisselamın vasıtasıyla gelir. İlham ise kalbe doğan bilgidir. İlham, vasıtasız Allah tarafından kalbe gelir. Onun delili, hücceti o kimsenin kendisidir ama vahiy Cebrail aleyhisselamla gelir. Peygamberlere Cebrail aleyhisselamla vahiy gelir. Sen kendini peygamber gibi görme. Ne kadar büyük veli olursan ol, velilikte en uç noktaya çık. Zamanın kutbul azamı ol, yine ben Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin atının burnunun ucundaki, terinin ucundaki tozunun tozunun tozunun tozu olamazsın. Sen Hz. Peygamber ile kendini kıyaslama, sallallahü ve sellemle. Hayır. İnsanlar yol azıtırlar, peygamberle kendini bir görürler. Bunlar Allah muhafaza eylesin vartadır. Sufiliğin vartalarıdır.

Sufilerin bir kısmı kendilerini peygamber zannetmişler, vartaya düşmüşler. Sufilik, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin izinde yürümektir. Bir kısım insanlar da kendilerini velilerle eşdeğerde tutmuşlar. Bunlar da umum insanın vartası. Velilerin vartası neymiş? Kendilerini peygamberlerle kıyaslamaları. Bir veli kendisini peygamberle kıyaslı yoksa çok büyük hata yapmış, normal bir şekilde veliler yapamaz bunu. O velilik nurundan mahrum. O mahrum. O yüzden gaflete düşüyor, hataya düşüyor, yanlışa düşüyor, eksiye düşüyor. İnsanların hatası ne? Kendilerini velilerle bir tutmaları. Sen Abdülkadir Geylani Hazretleri'nden bir tutma kendini. Sen zamanın velileriyle bir tutma kendini. Kendi kendine öyle soyunmaya kalkma, düşer parçalanıverirsin. Kedilere yem olursun. Kedilere yem olursun, Allah muhafaza eylesin'

" İşte dediler biz de insanız, onlar da insan. Biz de uykuya muhtacız, yemeye muhtacız onlarda."

İnsanlar ne yapar, kendilerince avamca böyle akıl yürütürler. Şeytan da böyle akıl yürüttü Adem'e karşı. Ne dedi? Ben ateşten ve nurdan yaratılmayım, o ise topraktan yaratılma dedi. Ben ondan üstünüm dedi. Nasıl ben ona secde ederim. Üstünlük davası güttü. Üstünlük davası güden herkes helak olur. Dervişi, şeyhi, velisi, çavuşu, nükebbası… Hiyerarşik olarak adını ne derseniz değin. Kim üstünlük davası güderse, o helak olur. Tevazu! Alçak gönüllü olma, kendini hiç görme, kendini günahkar görme, acziyet içerisinde olma, mahviyet içerisinde olmadır yolumuz. Sakın ha! Sufilik, acziyet ve mahviyettir. Asla ve asla şatahat ve şatafat yapmak, asla! O yüzden bir kimse de ne yapacak? Kendisini velilerle eşdeğerde tutmayacak.

"Körlüklerinden arada sonsuz bir fark olduğunu bilemediler."

O insanın mana gözü olmadığından, o kimsenin akıl gözü olmadığından, o kimse aradaki farkı da göremedi. Oysa aralarında ulu dağlar kadar fark vardı.

" İki çeşit arı da bir çiçeğim di fakat bundan zehir peydahlandı, öbüründen bal.

Hepsi de arı ama kimisi bal üretiyor, kimisi de üretilen balları yiyor, bal üretmiyor. Sağıcı arı vardır. Sağıcı arı ne yapar, üretilen balları yer. Yani birisi bal üretmiştir bal üreten arıları öldüren o zehirli arılardır. Eşek arısı deriz biz onlara. Kocamandır onlar, kahverengi olur. Onlar o bal üreten arıları yemeye çalışır. Onları boğar. O eşek arısı normalde gidip kovandan balı yemek ister. O kovandan balı yemek istediğinde, üç beş tane bal arısı, kovanın önünde nöbetçiler vardır, boğuverir eşek arısını. Kendi canlarını feda ederler. Kendi canlarını feda ederler, eşek arısını boğarlar. Asla kovandan içeri katmazlar. Eşek arısını kovandan içeri

katma. O çünkü bal düşmanıdır. O çünkü bal arısı düşmanıdır. Dostu düşmanı tanı. Hangisi bal üretiyor, hangisi bal yiyor bil. Bal yiyen ile bal üreteni aynı görme. O senin cehaletini gösterir o zaman. Eşek arısıyla bal arısını aynı fazilette görme. İkisi de arı ama birbirlerinden faziletleri farklı. Bazı insanlar var öbür insanlardan farklı, fazilet noktasında. Allah kimini kimisinden üstün yarattı, fazilet olarak. Kimi peygamberleri, kimi peygamberlerden üstün yaptı, fazilet olarak. Hepsi de peygamber mesleğinde ama bazı peygamberler var ki onlara kitap verildi, fazilet olarak diğer peygamberlerden faziletli. Her veli hepsi de veli, bazı veliler var ki öbür velilerden faziletlidir. Sen o fazileti görebiliyorsan, o fazileti tanı. Fazileti göremiyorsan, sakın ha sus, edepli ol. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Cenab ı Hak cümlemizi korusun, muhafaza etsin inşaallah. Bir dahaki hafta ikiyüzyetmişten devam edeceğiz inşallah. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun.

El Fatihamaas salavat.

https://www.youtube.com/watch?v=l_mTPCfRYwI&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=43

MESNEVİ-İ ŞERİF 270-280. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"İki çeşit ceylan da ot otladı.

Hani her şey birbirine benzer ama hani cevlakilikten çıktı ya cevlakinin birisi kafasını kazıttıydı kazıtınca ne dedi dudu kuşu ona? Sen de mi dedi gül yağını döktün, senin de mi kafana vurdular da saçların dökeldi, bunun gibi. Devam ediyor. Ondan sonra da diyordu ya temiz kişilerin işlerini sen kendin gibi görme. Peygamberleri kendin gibi zannetme. O velilere kendin gibi zannetme onlar da yiyorlar, içiyorlar deme. Devam ediyor:

"İki çeşit ceylan da ot otladı, su içti; birinden fışkı meydana geldi, öbüründen halis misk."

İnsan! İnsan bu dünyadan nimetlendi, o bu dünyadan yedi içti, o bu dünyadan ne varsa hepsi de yedi. İkisi de ekmek yedi. İkisi de su içti. Birisi hep necasete doğru yol aldı, koruk oldu. Birisi üzüm oldu, hakikate doğru yol oldu.

"İki çeşit kamış da bir sudan kandı. Fakat biri bomboş, öbürüyse şekerle dolu."

İkisine de kamıştı ya ama birisi şeker kamışı deniliyor. Niçin? İçinde şeker var. Aynı sudan aldılar. Aynı toprakta büyüdüler. Aynı havayı aynı güneşi aldılar. Aynı bataklığın içersinde durdular ama birisi şeker kamışı oldu, birisi de içi boş kamış oldu.

"Bu çeşit yüz binlerce birbirine benzeyenleri seyret de aralarındaki yetmiş yıllık farka dikkat et. Bu yer ondan pislik olur; öbürü yer, yediği tümden Allah ışığı kesilir."

Aynı Kur'an okursun, aynı hadislere bakarsın, birisi sapar. Hariciyeci olur, kaderiyeci olur birisi sapar, cebriyeci olur. Aynı Kur'an'a, aynı ayete bakarlar, aynı hadislere bakarlar. Birisi farklı mülahazalar peşinde koşar. Aynı ayet i kerimeleri tilavet ederler halbuki ama birinden ne olur? Pislik akar, öbürkünden ise Allah nuru akseder.

"Bu yer, tümden nekeslik, haset doğar o yemekten; o yer, tümden tek Allah'ın ışığı doğar ondan."

Aynı nimetlerle nimetlenir, aynı evde dahi olabilirsin, aynı tarikatta dahi olabilirsin. Aynı yemeği yediğin halde birisi hasislik yapar, birisi kıskançlık yapar. Aynı yemekten yiyodur iki kardeş. Aynı aileden, aynı anneden babadandır. Birisi bakarsın hasis olur gider. Birisi ne yapar, selamette olur. Birisi Yusuf olur kuyuya atılır, öbürkünler aynı babanın evlatlarıdır. Öbürküler de Yusuf'u kuyuya atar. Birisi kurt olur, birisi kuzu. Aynı yemeği yemişlerdi. Aynı anneden babadan doğdular Adem'in çocukları. Birisi katil oldu! Aynı sütü emmişlerdi. Aynı yemeği yemişlerdi. Aynı eğitimi almışlardı ama birisi katil oldu, birisi necis oldu birisi, diyor:

" Burası tertemiz bir yerdir; orası çorak, kötü bir yer. Bu tertemiz melektir; oysa şeytandır, canavardır."

Aynı insandır o, insandır! Birisi melek olur, birisi şeytan ama insandır. Biri melekliğe doğru kanat çırpar, biri şeytanlığa doğru kanat çırpar. Yediyi buğday tanesidir halbuki!

"İki şey birbirine benzeyebilir; acı su da berraktır, tatlı su da. Tatma duygusu olan anlar ancak. Odur tatlı suyu, acı sudan ayırdeden."

Suya bakarsınız acısı da ordadır tatlısı da, tadan bilir arasındaki farkı. İki insan görürsünüz, bakarsınız, ikisi de insan. Tat bakalım, birisi kötü huylu, birisi iyi huylu. Tatmak ne demek? Onunla bir ilişkinin olması, onunla bir selamın sabahın olması, onunla bir alışverişin olması, onunla bir yol yürümen, onunla bir şeyler paylaşman. Bu senin onlara karşı ne olduğunu gösterecek. İkisi de insan!

"Ayırtedemiyen, büyüyle mucizeyi kıyaslar da ikisinin de düzen temeline dayandığını zanneder."

Ayırdedemeyen saflar vardır, akılsızlar vardır, ahmaklar vardır. Onlar büyü ile mucizeyi kıyaslarlar. Onlar velilerin üzerinden dökülen keramet ile istidraç sahiplerinin üzerinden çıkan istidraçlara bakarlar. Hazreti peygamberlerin üzerinden çıkan mucizelerle Musa'nın büyücülerinin yaptığı büyüleri kıyaslarlar. Demek ki ahmaklar ayırdedemezler mucize ile büyüyü. Ahmaklar ayırdedemezler keramet ile istidracı. O zanneder ki ikisi de aynı. Değil! Birisinin çıkışı nurdandır, birisinin çıkışı nardandır. Birisi seni nura

götürür. Birisi seni ne yapar? Nara götürür. Birisi seni ebedi alemde ebedi cennetin içerisine taşır, oraya seni davet eder. Birisi seni ebedi cehenneme taşır, oraya davet eder. Birisi seni zikir halakasına götürür, öbürkü seni düğüne dümbeğe götürür. İçkiye, kumara götürür. Birisi seni Kur'an ve sünnete götürür. Birisi seni heva ve hevese götürür. Gençsin biraz daha hopla, zıpla bakalım der. Ha demek ki ikisi de davetçidir. Birisi Allah'a, birisi şeytana. Allah muhafaza eylesin!!

"Musa'ya karşı duran büyücüler, inada kalkıştılar, davaya giriştiler de onun sopası gibi birer sopa aldılar ellerine."

Rivayet edilir ki Musa aleyhisselam elinde asa ile dolaşırdı ve elinde asa ile dolaştığından, o asa onların, büyücülerin büyülerini yok etti ya. Hemen Musa'nın etrafındaki büyücüler, kerameti asada gördüler ve hepside ellerine birer asa aldılar. Her eline asa alan, Musa değildir. Her elindeki asa, Musa'nın asası değildir. Masonlar da asa alırlar ellerine. Yahudiler de asa alırlar ellerine, Musa'ya nisbeten. Derler ki bizim peygamberimizin elinde asa vardı. Bu asa ile büyücülerin büyülerini yok etti derler asa alırlar ellerine ama hiçbirisi de Musa'nın asası değildir ve o büyücüler kendi ellerini asa aldılar ve o asalarla büyü yaptılar. Hepsi de asalarını topladılar, attılar orta yere ve her birinin büyüsü ayrı bir büyü gösterdi orda ve o büyüleri ile orda durularken, o büyüler bütün herkesin gözünü almışken, Musa bir anda durdu. Ne yapacağını emir bekledi. Cenab ı Hak onun kalbine ilham etti, emretti: Ya Musa! Adımızı an asanı ortaya at, dedi. Musa aleyhisselam "Bismillahirrahmanirrahim" dedi, asasını atıverdi orta yere. O büyücüler ve firavun hayretle baktılar ki Musa'nın asası o büyücülerin yaptığı asaların, büyücülerin asasından çıkan büyülerin, asaları ile beraber büyük bir ejderha olup, hüüüüp, yutuverdi hepsini de. Musa da şaştı asanın yaptığına. Allah, böyle hayrette bırakır insanı. Allah peygamberini dahi hayrette bırakır. Bu, hayret makamı denir buna sufilikte. O sufi, hayretten hayrete geçer. Hayretten hayrete geçer. Onun hayreti hiç bitmez. Kim hayret etmez? Yarının ne olacağını bilen hayret etmez. Sufiler bunu istemezler. Herkes yarın ne olsun, ne olacak, neye vakıf olacağım, niye vukufiyet kesbedeceğim diye bakar. Gerçek sufiler ise anı yaşar. Yarını merak etmezler. Onların her anı, hayret makamıdır. O yüzden her an onların asası, binlerce büyü yutar. Hiç kimsenin haberi olmaz.

O zaman işte Musa'nın asasının yaptığı işe, Musa da şaştı. Musa şaşınca, büyücülerden büyücülerin başı dedi ki Musa'nın asasının yaptığına Musa da şaştı. Bu Musa'nın bildiği bir şey değil dedi. Oysa büyücüler, ne büyü yaptığını biliyorlardı ve asalarının büyüyle ne hüner göstereceğini de biliyorlardı. Onlar hayrette değillerdi ama hayrette olan kimdi? Musaydı. Musa

aleyhisselam, asanın yaptığına hayretle baktı. Hani derler ya donakaldı diye, dondu kaldı Musa asanın yaptığına ve firavunun yanındaki o büyücü hocaların başı, Musa'nın bu hayretini gördü. Dedi ki ben Musa'nın Rabbine iman ettim. Ben Musa'nın Rabbine iman ettim! Dediler ki neden? Asanın yaptığına o da hayret etti dedi. O, bunu bilmiyordu dedi.

İşte öyle insanlar vardır ki büyüyle mucizenin arasını ayırdedemezler. Ayırdedenler, iman ederler. Ayırdedemeyenler, ikisini bir görürler. İki tane sarıklıyı bir görürsün. İki tane cübbeliyi bir görürsün. Dersin ki ben de sarık takıyorum, o da sarık takıyor. Bende de cüppe var, onda da cübbe var. Ben de sema ediyorum o da sema ediyor. Birisi semasını arşı alada yapar, birisi semasını cennette yapar, birisi semasını dünyanın beşinci katında yapar, birisi semasını semanın üçüncü katında yapar. Herkesin semasının bir katı vardır. Sen dersin ki ben de sema ediyorum o da sema ediyor. Birinin seması sevgiliyle sohbettir, birini seması nefistir. Hepsi de olabilir. O zaman sakın benim de semam onun gibi deme. Birisi bir sefer Allah der, mana alemi gözünün içinde açılıverir, öbürkü Allah, Allah, Allah der, henüz daha açılmaz. O kendince şöyle der. Ben de Allah, Allah diyorum açılmıyor. Onunki de açılmamıştır benimki açılmadıktan sonra. Sufiler içinde böyle düşünenler olur. Ben de ne zamandan beri buraya geliyorum. Bana bir rüya gösterilmedi ise ona da gösterilmemiştir. Yalan söylüyor. Hayır! Herkes aynı değildir. Herkes aynı noktada, aynı dairede değildir. Sen hepsini bir görürsün. Bir değildir. Hepsini aynı görürsün. Aynı değildir. Allah'ın fazilet olarak nice kulları vardır. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. İkiyüzseksenden devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Vaktinizi aldım gerçekten. Saat onbuçuk olmuş.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=koCVXb3yA9A&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=44

MESNEVİ-İ ŞERİF 280-289. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Fakat bu sopayla o sopanın arasında pek büyük bir fark var, bu işle o işin arasında pek uzun bir yol var. Bu işin sonunda Allah laneti var, o işin karşılığındaysa vefa vardır, Allah'ın rahmeti saçılır. İnanmayanlar, inatta maymun huyludurlar; huy, adamın içinde afettir. İnsan ne yaparsa, maymun da insandan görür, onu yapar. Sanır ki onun gibi ben de yaptım. O inatçı suratlı aradaki farkı nasıl bilecek?"

Sopadan kasıt Musa Aleyhisselam'ın elindeki asadır. Musa Aleyhisselam'ın elindeki asaya bakınca büyücüler de kendilerine bir asa aldılar. Onlar da kendi asalarını attılar orta yere. Her asa kendince bir büyü yaptı veya Musa aleyhisselam kendi asasını atınca, o büyücülerin bütün büyülerinin hepsini de yaladı yutuverdi. O yüzden Hz. Mevlana diyor ki her ikisi de sopadır ama diyor birisinde Allah'ın rahmeti, bereketi vardır, öbürkünde Allah'ın laneti vardır. Allah'ın laneti olan nedir? Büyüdür, büyücülerin sopasıdır. Büyücüler kimlerdir? Şeytanla ahidleşenlerdir. İkisi de insan gibi görünür. Birisi Allah'ın rahmetine garkolmuştur, mümindir. Öbürkü ise şeytanla ahitleşmiştir. Şeytanın memesindedir ağzı. Hani az önce kardeşlikten de laf açıldı ya, Hz. Mevlana mesnevisinde der ki 'sen der şeytanın memesinden ağzını çek. Senin ağzın şeytanın memesinde iken nasıl seninle kardeş oluruz der. Demek ki herkes insan. Kimisi şeytandan emer, kimisi Peygamber i Zişan Efendimizden, kimisinin rızkı haramdır. O harama dalar, haram yer. Kimisi de helale dalar, helal yer. Helal yiyenden ibadet olur, aşk olur, muhabbet olur, zikir olur. Haram yiyenden de nefsaniyet olur, şeytaniyet olur, gaflet olur, zulüm olur. Haram yiyenler, etraflarına zulmederler.

Helal yiyenler etraflarına rahmet ederler. Haram yiyenler zikir halakasından şeytan görmüş gibi kaçarlar. Helal yeyenler zikir halakasının ortasına oturuverirler. Haramzade olanlar bir velinin, bir mürşidin dairesinden uzaklaşıverirler. Helal dairede duranlar ise o mürşidden can sefası bulurlar. O yüzden helal yeyenler bir gruptur. Haram yiyenler ise bir gruptur. Şeytana tâbi olanlar bir gruptur. Allah'a tâbi olanlar bir gruptur. Hiç müminlerle münafıklar bir olur mu? Hiç müminlerle kafirler bir olur mu? Hiç sahabelerle sahabe olmayanlar bir olur mu? Hiç peygamberlerle peygamber olmayanlar bir olur mu? Hiç Hz. Ali efendimizle, bir başka insan bir olur mu? Hiç Hasan ile Hüseyin efendimizle bir başkası bir olur mu? Olmaz. İkisi de insandır ama birisinin başı arşı ala da dolaşıyordur, öbürkünün başı cehennemin göbeğindedir. İkisi de insandır. Birisinin ayakları cennet i ala da dolaşıyordur, öbürkünün ayakları cehennemdedir. O zaman iki sopa da bir olmaz. İki insan da bir olmaz. Hiç güzel ahlaklı bir insanla, güzel ahlaklı olmayan bir insan bir olur mu? Hiç tahkike erenle taklid ehli bir olur mu? Hiç hikmete ram olmuş, hikmete bulaşmış bir kimseyle hikmetin uzağından yakından uğramamış bir kimse bir olur mu? Olmaz. Allah muhafaza eylesin.

İşte inatçılık edenler, inanmayanlar, inatçılık edenler koruk kalanlar, onlar diyor maymun tabiatlıdır. Allah muhafaza eylesin. Huy, adamın içinde bir afettir. Kötü huy, insanın içerisinde bir afettir, taklitçilik, inatçılık, kincilik o kimsenin içerisinde afettir. Dünya sevgisi afettir, makam sevgisi afettir, mal sevgisi afettir. Bunları kaybetmekten korkmak afettir. Allah'tan korkmamak afettir. Allah'a ibadet etmemek afettir. Müminlere laf, dil uzatmak afettir. Müminlere çelme takmak afettir. Müminler topluluğunu karşına almak afettir. Müminler bir yerde toplanmışlar. Sen inat ediyorsun başka bir yerdesin afettir o topluluğa karşı kendine hala da haklı görmek ve o toplulukla mücadele etmek afettir. Dönüp özür dilememek afettir. Dönüp helallik almamak afettir. Dönüp insanlardan helalleşmemek afettir. İnsanın içerisinde kibir, affettir. Kendini beğenmek, afettir. Ben hiç hata yapmam demek afettir. Benim işte adım hep doğrudur demek afettir. Allah muhafaza eylesin, bazıları vardır ki sadece kendilerini helak etmezler, etrafında ona inanan, saf zümre de helak olur, etrafında onun peşinden giden zavallı insanlar da helak olur.

Bir haber Erzurum'dan: Koyunun bir tanesi, en önde giden, uçurumdan atlamış; bütün sürü atlamış. Müslüman bu değildir. İtaat maruhtadır. Yani iyiliktedir. Bir şeyh Efendi, Kur'an ve sünneti, imanların içtihadını söylüyorsa, itaat edilir. Bir hoca efendi, kur'an ve sünnet ve imamların içtihadını söylüyorsa itaat edilir, dinlenir. Bir devlet başkanı, kur'an ve sünnet ve imamların içtihadı neticesinde ona itaat edilir. Bir erkek karısına ve

çocuklarına kur'an ve sünneti söylüyorsa ona itaat edilir. Bir kadın, bir anne çocuğuna kur'an ve sünneti söylüyorsa ona itaat edilir. İtaat marufda, yani iyilikte. İtaat kur'an ve sünnet dairesinde. Ben size burada kur'an ve sünnetin dışında bir şey söylersem, itaat etmeniz haram. Hatta bu şirk noktasındaysa siz de şirke düşmüş olursunuz. Ömer saparsa, ne yaparsınız bunun da düzeltmesini biliriz. Birisi kılıcını çeker. Din nasihattır. Size birisi yalan yanlış bir şey söylerse, ona itaat edilmez. Şehrim bana tepenin başından atla derse atlarım! Hiçbir şeyh, sana öyle demez. Yalan yanlış laf konuşma. Ben elliye yakın şeyh tanıdım. Hiçbirisinin bir dervişe atla uçurumdan aşağı diyenini duymadım. Ben onsekiz yıl şeyh efendinin bizatihi yanında durdum, Allah rahmet eylesin. Hiç demedi bana Mustafa Efendi, uçurumdan atla oğlum diye. Bana hep kur'an'ı ve sünneti tavsiye etti. Bana helalleri tavsiye etti. Hiç demedi bana oğlum git şarap al, git içki al. Nereden okuyor insanlar bunları bilmem. Hiç demedi bana git faize bulaş diye. Şüphelilerden dahi uzak durmayı tavsiye etti bize. Şüpheli. Onlardan dahi uzak durmayı tavsiye etti. Benim şeyhim atla dese atlarım! Kardeşim, böyle bir soru yok, böyle bir yol yok, böyle bir şey yok. Nereden çıkardın bunu? İtaat marufta. İtaat iyilikte. O zaman herkesin kafasında bir kavuk olabilir. Sen her kavukluyu doğru zannetme. Herkes oturup kur'an ve sünnetten sana bahsedebilir. Bunu iddia edebilir. Sen ölç, tart, biç, git oku. Aklını kiraya verme. Gönlünü kiraya verme. Verme, incele araştır, bak ne oluyor. Ne gidiyor, ne anlatıyor, ne istiyor? O zaman her sarıklı gördüğünü sufi zannetme. Her beyaz sakallıyı piri fani şeyh zannetme. Her kafasına sarık sarıp benim gibi cübbe giyeni mürşid i kamil görme. Her namaz kılanı, evliyadan sanma. Sen kur'an ve sünnete sımsıkı yapış. Sen kur'an ve sünneti dimdik dur. Sen asla ve asla bu noktada maruf noktasında kal.

İşte kötü huylar, kötü ahlak afettir. Kur'an ve sünnetin dışındaki her şey afettir, afet. Ya sen ondan iyi mi biliyorsun, deme. Git bak, araştır. Adama bir şey, kur'an ve sünnet dahilinde bir şey söylüyorsun, adamın şeyhi var. Sen bizim şeyh efendiden iyi mi biliyorsun! Kardeşim senin şeyhini bilmem, ben sana kur'an ve sünneti anlatıyorum. Bizim hocaefendiden iyi mi biliyorsun! Kardeşim, senin hocaefendini tanımıyorum. Kim olduğunu bilmiyorum. Sana kur'an ve sünneti anlatıyorum. Yazmış adam, neden dilinize peleselenk ediyorsunuz. Hiçbir şey istemeyenlerin peşinden gidiniz diye. Dedim ayet i kerime. Dedim incitti mi sizi bu? Siz x kimselere mi laf atıyorsunuz? Kardeşim suizan yapma. Kimseye laf atmıyorum, hiç kimseye. Hiçbir ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz. Ayeti kerime. Bütün peygamberler diyor ki bizim ücretimiz Allah'a aittir. Kur'an din adına ücret almamaktan bahsediyor bize. Kur'an! Ayet ikerime. Bizim imanımız bir derecede kur'an-ı

kerim. Ben burda sohbet ediyorum. Ey ümmeti muhammed! Gelin bakalım, burada sohbet var, toplayın paraları! Böyle bir şey benden duyduğunuz zaman bana da itaat etmeyin. Bu kadar basit. Getirin zekatlarınızı bana dediğimde, getirmeyin. İtaat etmeyin. Bu kadar basit. Adam kendince ben bunu sohbetlerde çok kullanıyorum diye rahatsız olmuş. Dedim, ümmet ne hale gelmiş. Ayeti kerimeyi söylüyoruz. Rahatsız oluyor insanlar. Dedim toplamayın o zaman, dedim ben de. Madem topluyorsunuz, siz o zaman! E biz onu Allah yolunda harcıyoruz. Sen gördün mü dedim ben, yazdım cevap. Sen gördün mü? Hayır. Neyi savunuyorsun ki dedim bana. Gördüğünü savun. Ben sizden bir gün toplarsam, siz de deki ha topladın sen de! Bitti. Demek ki tarafgirlik insanı helak eder. Doğruyu göstermez insana. Kim ümmeti aldatırsa çarpılır. Eninde sonunda çarpılır o. Kim ümmetin parasını yerse, Cenab ı Hak onu çarpar. Kim ümmetin parasını başka yerlere peşkeş çekiyorsa, Allah onun ümüğünü sıkar. Kim ümmetin parasınyla kâfirlere yardım ediyorsa, Allah onun ümüğünü sıkar. Cenabı Hak onu perperişan eder. Allah onları dağıtır.

Kim yetimin parasını, malını, mülkünü yiyorsa Allah onu dağıtır. Sen ümmetin üzerinden, ümmetin parasıyla, puluyla, malıyla, mülküyle, kâfirlerle ortaklık yapamazsın. Onun hesabını Allah görür. Sen, ben, sohbet ediyorum deyip de sen Allah için yapmış olduğun sohbetlerden para kazanıyorsan, Allah senin ciğerinden çıkarır onu. Sen, ben Allah adına kitap yazıyorum deyip de millete kitabı satarsan, Allah onu ciğerinden çıkarır senin. Sen Hazreti Mevlana'nın ben şu hikayesini işaret ettim. Bu hikayesini kullandım. Sen cayır cayır kitap satarsan, Allah senin ciğerinden döker onu. Sen ümmetten faiz alıyorsan, çoluğunun çocuğunun aklı gider. Allah ondan intikamını alır senin. Sen bir müminler toplumuna zulmedersen Allah senden intikamını alır. İntikamını alır senden. Kim kur'an ve sünnetin dışında bir şey yapıyorsa, ondan tövbe etmiyorsa, vermiş olduğu zararı telafi etmiyorsa, Allah onun tabiri caizse ciğerini yara yara ondan alır. Alır! Allah'a iman edin. Allah'a iman bu! Allah zalimlerin zulmünün intikamını alır. Allah müminleri kandıran, aldatan, parasını pulunu peşkeş çekenden intikamını alır. Allah zikir ehline zulmeden, zikir ehlini inim inim inleten, zikir ehlinin arkasından konuşturanın intikamını alır. İntikamını alır! Allah intikam sahibidir. O, müminlerin intikamını ortada bırakmaz. O, velilerin intikamını ortada bırakmaz. O, aşıkların intikamını ortada bırakmaz. O, fukara müminlerin sahibidir. Onların hakimidir. Onların koruyucusudur. Allah onlara zarar verenlerin intikamını alır. Allah intikam sahibidir. Dağıtır inlerine girer Cenab ı Hak, inlerinde dağıtır onları. İnlerinde dağıtır! Birbirlerine düşürür Cenab ı Hak. Hiçbir şey bırakmaz.

Geldi bir arkadaş bana, dedim siz 28 Şubat'ta bizi sattınız. Hakkımızı helal etsek dahi dedim, Allah intikam sahibidir dedim. Bizim çektiğimizi Allah gördü mü dedim? Gördü. Bizi sattığınızı da gördü mü? Gördü. Siz evlerinizde, eşlerinizle, çocuklarınılza dedim dedim sıcacık yatarken, biz karakollarda sorgulanıyorduk. Biz iki zikir yapacağız diye dedim toplanıp, sorgu merkezlerine gidiyorduk. Bunu da Allah gördü mü dedim. İnanıyorsan gördü, bunun intikamını dedim alacak Allah, alacak! Sen git firavunla ortaklık yap. Ondan sonra bana Musa kesil. Yok öyle şey! Git Nemrutla ortaklık et, İbrahimleri at ateşe, ondan sonra yok öyle şey. Senin beynine bir sivrisinek sokacak o, ondan sonra sen yanıbaşındakine vereceksin balyozu, bana vermeyeceksin. Diyeceksin ki vur kafama. Kafamın içerisinde bir sinek dolaşıyor diyeceksin. Kim vuracak? Yanındaki vuracak senin. Birbirinizi vuracaksınız. Bir başkası gelip vurmayacak. Allah'ın intikamı böyle bir şeydir. Sen o suda boğuluvereceksin sen. Askerlerinle beraber boğulacaksın. Neden? Sen Musa'ya ve Musa'nın etrafındakilere sen bunu yaparsan, Allah seni suda boğulacak. Sen kendini Musa gibi zannedeceksin. Suyun üstüne dalacaksın sen, suyun üstüne dalınca Cenab ı Hak kapatıverecek suyu üstüne. Sen kendini Musa zannedecen çünkü. Firavunken, Musa zannedecen! Sen Nemrutken İbrahim zannedecen kendini. Sen Ebu Cehilken, Muhammed i Mustafa(s.a.v.) zannedecen kendini. Diyecen ki hikmetin sahibi benim, hikmetin sahibinin kim olduğunu gösterecek Allah sana. Seni zelil edecek. Neden? Çünkü içindeki o kötü huylar, içindeki o kötü ahlak, bir afat. Sen dolaşırken afad olarak dolaşıyorsun. Sen dolaşırken melekler sana lanet ediyor. Sen dolaşırken arz lanet ediyor. Bu diyor benim tepemde ne dolaşıyor yarabbi! Bu pislik, bu hain, bu Nemrut, bu firavun, bu kâfirlerle ortak olan, bu kafirlere destek çıkan, bu kafirlerle yan yana olan, benim üzerinde neden dolaşıyor. Lanet olsun ona diyor. Kim? Toprak diyor. Güneş diyor ki yarabbi, bu mendeburu mu ısıtıyorum ben. Gökteki melekler lanet olsun ona diyor. Neden? O müminleri kandırdı. O, müminleri aldattı. O kendini evliyadan gördü. O kendini velilerden gördü. O kendini gitti tahta otutturdu. O kendini gitti padişah zannetti. O gitti müminler topluluğuna savaş açtı. Dikkat edin dostlar! Bizim dinimiz kur'an sünnet, icma i ümmettir. Nedir icma i ümmet? Ümmetin toplandığı yerde toplanmaktadır bizim yolumuz. Ehli sünnet vel cemaat olmaktır. Ehli sünnet vel cemaat ne demektir. Ehli sünnet demek, hukuki demek, Sünni, hukuki demek. Vel cemaat, cemaat toplanmış bir yerde.

Dikkat edin. Bu sohbetime dikkat edin. Bütün ümmet bir merkezde toplanmış. Bütün ümmet, bir yerde toplanmış. 'Cemaa', cemaat olmuş. Eğer sen o cemaatten fikir olarak, düşünce olarak, tarz olarak, davranış olarak,

kendini ayırıyorsan, La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah desen dahi, helak olacaksın. Niçin? Sen müminler cemaatinden ayrıldın. Kim bizim cemaatimizden bir karış ayrılırsa, helak olur. Hadis-i Şerif. Buradaki cemaatten, tarikat veya x cemaat, y cemaat değil. Müminlerin toplandığı bir yer var. Müminlerin toplandığı bir nokta var. Ama fikirsel olarak ama düşünsel olarak ama içtihat olarak ama hal hareket olarak, kur'an'ın sünnetin dışında, kur'an ve sünnetin içinde. Müminler kur'an ve sünnetin içerisinde bir yerde toplanmışlar, çoğunluk. Ümmetim yanlışta toplanmaz, ümmetim eksikte toplanmaz, ümmetim kur'an ve sünnetin dışında bir yerde toplanmaz, Ümmet marufta toplanır. Ümmet marufta, iyilikte güzellikte doğrulukta toplanmış, ümmetin çoğunluğu bir yerde. Ümmetin çoğunluğu bir yerde dururken sen o çoğunluğa karşı çıkıyorsan cemaatten ayrıldın dikkat edin. Hangi cemaatten? İslam cemaatinden ayrıldın. Sen Mustafa Özbağ'dan, ordaki işte mevlevilikten ayrılmışın. Bu mesele değil. Allah yolunu açık etsin. Nereye gidiyorsan git ama ümmet toplanmış bir yerde. Ümmet bir yerde toplanmış. Lailahe illallah muhammeden resulullah diyen samimi müslümanlar bir yerde toplanmış. Sen o toplanılan yerlerden kendi kendine içtihat edip ben onlardan değilim diyorsan, imanına dikkat et. Bunun içtihadı yok. Din ne? Kur'an sünnet, icma i ümmet. Ümmetin toplandığı yerde toplanmak. Siz filmi geriye sarın şimdi yavaş yavaş. Anlayacaksınız siz. Ümmetin toplandığı yerde toplanın. Bunu ister bölgesel bakın, ister cemaatsal bakın. İster mesela Bursa'da oturuyorsun. Bursa'da otururken ümmet bir yerde toplanmış. Herkes bir kimsenin arkasında toplanmış La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyor, namaz kılıyor, oruç tutuyor. Müslüman bir kimse. Sen diyorsun ki hayır, ben bunun peşinden gitmeyeceğim. Ya ümmet toplamış. Hepsi de saf mı bunların. Yok, o gitmeyecek. Dikkat edin, cemaatten ayrılıyor. Sürüden ayrılanı ne kapar, kurt kapar, topluluktan ayrılırsan seni şeytan kapar. Sen inananlar topluluğundan ayrılırsan seni şeytan kapacak. Bunu, ülkesel olarak görün.

Ümmet bu ülkede bir yerde toplanmış. Mısır'da Müslüman Kardeşler toplanmış mi toplanmış. Neydi o darbe edilen cumhurbaşkanları?Mursi. Mursi'yi seçmiş mi ümmet orda. Seçmiş. Ümmet onun arkasında toplanmış mı,mısırdakiler? Toplanmış. Sen Mursi'nin arkasında durmak zorundasın, farz sana. Farz. Farz, farz! Ben içtihat ettim, Sisi'den yanayım. Olamazsın müminsen. Müminsen, olamazsın. Mümin sen olamazsın! 28 Şubat'tan önce herkes Erbakan Hoca'nın peşinde toplandı mı müminler? Toplandı. Namaz kılanlar, oruç tutanlar, bir tarikata hasbelkader gidenler, herkes arkasında durdu mu? Durdu. Senin de onun arkasında durmam farzdı.Farzdı. Sen, ben içtihat ediyorum. Onun arkasında durmayacağım diyemezsin. Sen kardeşlik

hukukunu, kardeşlik akdini bozuyorsun o zaman. Sen Muaviye gibi oluyorsun, sen o zaman Yezit gibi oluyorsun. Neden? Bir tarafta Ehlibeyt var. Nereye gidiyor sohbet görüyor musunuz? Sen bozamazsın akdini. Kardeş misin? Evet. Toplanmış mı kardeşlerin bir yerde senin? Toplanmış. Sen orada duracaksın. Farz ayın sana. Farz! Bunu bir ülke olarak al, bunu bir cemaat olarak, biz herkes burda bir kardeşin arkasında toplandı. Harika! Sen de o kardeşin arkasında toplanacaksın. Bu da cemaatin farzı. Bu da cemaatin farzı. O yanlış mı? Değil. Toplan arkasında. Bu seni yanlışa götürür. Ne yapıyor? Ümmetten ayırıyor. Hooop! Dur bakalım kardeş! Türkiye'de bütün müslümanlar bir yerde toplanmışlar, sen diyorsun ki ya biz burda toplanmayacağız. Ooo! Nereye gidiyorsun? Beni nereye götürüyorsun? Bütün ümmetin toplandığı yerden beni koparıp nereye götürüyorsun sen? Daha hayırlı bir yere mi götürüyorsun? Beni götürdüğün yeri göster. Götürdüğün yer namaz kılmayansa, oruç tutmayansa, kur'an ve sünnete düşmansa, dur kardeş ya! Beni nereye götürüyorsun sen? Şeyhim, üstadım, pirim, başım gözüm üstünesin ama sen beni firavunun kucağına götürüyorsun. Ben sana geldim, Musa'ya götür diye. Sana firavunu götür diye gelmedim.

Ben sana geldim, beni Muhammed i Mustafa(s.a..v) ile buluştur diye. Beni Ebu Cehil ile buluştur diye gelmedim. Ben geldim, ben burda mevlevilere katılacağım, beni Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in yolunda buluştur. Beni Muhammed-i Mustafa (s.a.v) 'e götür bana o yolu anlat diye geldim ben. Ya? Ben gelmedim Ebu cehile gitmek için. Sen beni Muhammedi yoldan ayırıp, Ebu Cehil' e götürüyorsun. Din düşmanına götürüyorsun. Sen beni bu Muhammedi yoldan alıp diyorsun ki gel, burada dinsiz var. Dostlar, bunlar insanın içerisinde yürüyen afettir. Bu düşüncede olanlar yeryüzünde afet taşırlar yanlarında. Dikkat edeceğiz. O zaman bizi peygamberlerin yoluna, o velilerin, o evliyaların, o müminlerin yoluna götürecek o kimse. O zaman biz, müminlerle peygamberlerle beraber olanların yanında olacağız. Ümmetin toplandığı yerde toplanacağız biz. Eeee, ben geziciler ile biraraya gelemeyeceğim. Onlar benim yoluma gelsinler. Ben onları davet ediyorum. Diyorum ki gelin kardeşler, yakmayın, yıkmayın. Gelin kur'an ve sünneti tanıyın, gelin sünneti tanıyın, gelin Allah'ı tanıyın, Resulullünü tanıyın. Muhabbet etmeyi, sevmeyi tanıyın. Gelin namazı tanıyın, orucu tanıyın, gelin kur'anı tanıyın, gelin sünnet i resullahı tanıyın. Yakıp yıkmakla, bu memlekete zarar vermekle siz bir şey elde edemezsiniz. Gelin. Kafirlerle ortak olup, bu memlekete operasyon yapmakla elinize bir şey geçmez. Gelin. Müminlerin, müminlerin, duasını alın. m-Müminlerin yan bakışını alırsanız, Allah da size yan bakar. O zaman kardeş olalım. Gelin, şu kötü afetlerden içinizi atın. Eğer hala da şeytanın memesinde ise ağzınız,

bizim sizlerle kardeşlik hukuku kurmamız çok güç. Hz. Mevlana'nın dediği gibi sen önce ağzını şeytanın memesinden çek. Sen önce şeytandan beslenmeyi durdur. Sen önce şeytani kaosçuların peşinden gitme. Biz seninle kardeş olmaya hazırız.

'İnsan ne yaparsa maymunda insandan görür onu yapar, sanır ki onun gibi ben de yaptım. O inatçı suratla aradaki farkı nereden bilecek.' Taklitçiler, o mürşid i kamillerin yaptıklarını yapmaya çalışırlar. Taklitçiler, veliler gibi caka satmaya çalıştırlar. Maymun tabiatlı onlar. Peygamber zanneder kendilerini maymun tabiatlı onlar. Onlar bir peygambere ümmet olmayı değil, kendilerince maymun iştahlı, peygamber olduklarını zannederler. İsmine, adlarına isim takarlar. Biz nebiyiz, biz Resulüz…Onlar maymun ahlaklıdır. İnat ederler. Onlara dersin ki son peygamber Muhammed i Mustafa (s.a.v) , ayetle, hadiste sabit. Peygamberlerin sonuncusu. Ben peygamber değilim, nebiyim der bu sefer. Maymun gibi inatçılık yapar. Afatı içerisisinde dolaştırıyor. Ona haber gönderiyorsun. Yapma! Yapıyor. Kendini peygamber görüyor. Ona haber gönderiyorsun. Yapma! Kendini kudretli ve kuvvetli görüyor. Ona haber gönderiyorsun. Yapma! O kendini dinin tek hakimi zannediyor. Afad, dolaşıyor içinde. İşte o da maymun suretli, iç olarak. Dışı insan. Siret, içi maymun. Taklid ediyor, peygamber taklidi. Bana da ilham geldi benim de kitabım var diyor. Ayet ayet yazıyor. Diyorsun yapmayın, küfür. Seni küfür ehli görüyor. Sen diyor bizim nebimize, bizim resulümüze itaat etmezsen küfür ehlisin diyor. Cemaati topla, bizim resulümüze itaat et diyor. Diyorsun ya gel, yapma etme, böyle küfre düşüyorsunuz. Asıl kafir sensin diyor. Sen çünkü bizim resulümüzu diyor kabul etmedin. Hatta diyor ondan için deli demişsin diyor, kafir demişsin. Ben kim peygamberlik iddia ederse ya delidir ya kafirdir derim. Kim ben peygamberim, ben nebiyim, ben resulüm diyorsa, ya delidir, ya kafirdir. İkisinden biri. Ama yok, yok! Kim ümmetle çatışırsa kocaman ümmet. Bir yerde toplanmışlar. Bir yerde toplanmış ümmet. Sen onunla çatışıyorsan ne diycem ben sana? Ne diyeceğim! Hz. Ali (r.a) hazretlerine kılıç çekene ne diyeceğiz şimdi biz? Hz. Hasan ile Hüseyin efendimize şüheda şerbeti içiren, Hz. Hüseyin(r.a) hazretlerinin yanında, yetmişiki tane şüheda şerbetini içirenlere ne diyeceğiz biz. Ne diyeceğiz? La İlahe İllallah Muhammedun Resulullah deyip namaz kılan, oruç tutan bir kimseye sen kafir dersen, biz sana ne diyeceğiz. Sen çok rahat ağzını doldura doldura La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah deyip namaz kılan oruç tutan ibadetlerini kendince yerine getirmeye çalışan bir kimseye sen kafir dersen, biz sana ne diyeceğiz kardeş. Sana ne diye, ne diyeceğiz, biz sana ne diyelim, sana ya! Düşünüyorum kendi kendime!

Diyorum ya siz namaz kılanlara kafir mi diyorsunuz? Nereye gidiyoruz biz? Ümmet bir yerde toplanmış. Bunların hepsi de kafir diyorlar. Toplananlar, bir yerde toplanmışlar. Biz sana ne diyeceğiz şimdi? Mailler yazıyorlar. Bir tane iki tane değil. İsimsiz şeysiz tehditler gönderiyorlar, mümin bunlar! Videolarımız elinde, elimizde, yayınlayacağız bak işte! Yayınla, ne videon varsa yayınla! Nereden kardeşi? Hangi tehditle? Mümin, mümini tehdit eder mi? Yeni moda çıktı. Eee Numan Kurtulmuş için seks kasedi yapmışlar. Nerede, nasıl hesap vereceksin? Herkes için kasetler dolaşıyor. Nasıl hesap vereceksiniz? Nasıl içiniz el verecek. Ben de yayınlayın diyorum yayınlayın, yayınlayan yok. Geçen gün birine yazdım. Ağzımın vavını mı bozayım dedim yayınlaman için. Kafir diyor adam çok açık. Nereye gidiyoruz! Allah bizi affetsin! Demek ki operasyonlar devam ediyor her taraftan. Satılık kalemşörler, satılık beyinler, satılık insanlar devam ediyor. Böylece bizi susturacaklarını zannediyor, beni yani. Nerelerden emir alıyorlarsa bunlar. Bir yerlerden emir alıyorlar demek ki. Allah muhafaza eylesin!

"Bu buyruğa uyar da yapar, oysa o inadına yapar. İnatçıların başlarına toprak saç."

Birisi kur'an ve sünnete uyar, birisi Allah'ın emirlerine uyar, birisi kur'an sünnet icma i ümmet der, birisi ehl i sünnet vel cemaat der, birisi yarabbi beni peygamberlerin yolunda, o velilerin yolunda, o inam ettiklerinin yolunda eyle der, birisi kur'an'ın, sünnetin, ashabın, pir efendilerin yolundan gider ama birisi de inadından küfrün içine dalar. Birisi heva hevesine uyar ikisi birmiş gibi görünür. Biri buyruğa, Allah'a, Resulüne, itaat ettiğinden yapar. Öbürkü de gösterişten yapar, inadından yapar, müşrikliğinden yapar. Allah muhafaza eylesin.

"Münafık Allah Buyruğuna uyanla beraber namaza durur fakat gösteriş içindir bu, yalvarmak için değil."

Birisi Allah'a kul olduğunu göstermek için namaz kılar. Yarabbi ben sana kulum, sen emrettin, namaz kılıyorum. Sen emrettiğin için oruç tutuyorum. Sen emrettiğin için senin istediğin gibi yaşamaya çalışıyorum. Bu işin en alt zemini. Öbürkü de onların içerisinde bulunmak için bulunur. Münafık, bir düdüklen gider o. Münafık bir sıkıntıda satar seni. Münafık bir küçücük problemde akçakavak yaprağı gibi döner. Siz akçakavak yaprağını bilir misiniz? Karaağaç derler, onların bir tarafı yeşildir, bir tarafı beyazdır yaprakları. Onun ağacı serttir. Yapraklarının bir tarafı beyaz, bir tarafı yeşildir. O rüzgar estiğinde yeşilli beyazlı, yeşilli beyazlı. Ne yeşil, ne beyaz olur. Yeşilli beyazlı rüzgar estiği zaman. Rüzgarın yönüne göre ya

yeşil olur, ya beyaz olur. Çivi çakamazsın o ağaca. Bildiğin çivi çakamazsın. Öyle derler, akçakavak yaprağı gibi rüzgarın estiği yere yöneliyor. Durduğu yerde durmuyor, münafık, istikameti yok. Bir düdük, eve! Birisi höt dese, haydiiii çeker gider o. Korkaktır, münafıklar korkaktır. Gizli gizli iş yapanlar korkaktır. Dini ayan beyan yaşamayanlar ya korkaktır ya sakladıkları bir şey vardır. Bir sohbetin, bir zikrullahın, bir cemaatin, bir caminin kapısı açık değilse, kapısı açık değilse uzak dur ordan. Neden? Orda kirli işler dönüyordur. Orda karanlık işler dönüyordur. Orda akçeli işler dönüyordur. Orda karanlık mahfillerde, karanlık dehlizlerde, karanlık anlaşmalar vardır. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem Hazretleri müminlerden bir şey saklamadı. Mescid i Nebevi'nin kapısı sabaha kadar açıktı. Sohbet edilecekse herkese orda, zikrullah yapılacaksa herkes orda, savaşa gidilecekse herkes orda. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, kapısını hiç bir müslümana kapatmadı. Hangi makam sahiplerine peşkeş çektin kendini? Din açık, açık! Sen dinini anlat. Sen dinini tebli et. Götüreceklerse, götürsünler. Zulme uğrayacaksan, uğra. İşkenceye uğrayacaksan uğra, cezaevine atılacaksan atıl. Yerlerde mi süründürecekler, süründürsün.

Davan hak mı? Yürü, madem ki sen hakka inandın, davan hak, satma hak davanı üçe beşe. Satma hak davanı sen. O zengine, o makam sahibine hoşgörüneceğim diye. Münafıklık etme Kim birisi zengin diye onun, onun önünde temenna ederse, dininin yarısı gider. Hadis i şerif. Sen zengin diye ona elini avucunu ovuşturuyorsan, onun önünde temenna ediyorsan sen, dininin yarısı gider. Sufilerin dili keskindir. Neden keskindir? Davaları haktır çünkü, davaları haktır. Hz. Peygamber'e tehdit ediyor Cenab ı Hak. Ey Habibim! Sen olmasaydın, kainatı yaratmazdım. Sevgilim dedi! Sevgilim dedi! İsmini ismine kattı ve insanların, yaratılmışların, varlığın en yücesi. İki yay mesafesinde kalan. Ve Allah ona sarktı dedi. Sarktı! Necm suresinde. Ve sen gel, takunyanı al da gel. Senin üzerinden ne varsa ne yoksa sen gel. Ey Habibim ve Cebrail aleyhisselamın Bundan sonrasına benim gücüm yetmez, bundan, buraya kadar ben hiçbir kimseyi çıkarmadım. Buraya kadar çıkardığım bir tek sensin ya Resulallah. Bundan sonrasına da benim gücüm yetmez, benim takatim yetmez, benim sınırım buraya kadar. Sen varlığın en yücesisin. Bundan sonrasını sen kendin gideceksin dedi. O Peygamberi, o peygamberi, o Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i Allah tehdit etti, tehdit! Dedi ki o zikredenler var ya! Evet. Onlarla beraber nefsini sabra zorla, sen o zikredenlerle beraber otur, sen o fukaralarla beraber otur, sen o dinini yaşamak arzusuyla ciğeri canım canım yanan o can yangınlarının içerisinde dur. Sakın o Mekkeli müşriklerin zenginlerine doğru kafanı çevirme.

Sakın insanların zenginliklerinden dolayı onlara iltimas geçme. Sakın insanların makamlarından dolayı onlara iltimas geçme. Sakın insanların parasından, pulundan, makamından, mevkisinden dolayı onlara iltimas geçme dedi. Kalbini onlara çeviriverir. Tehdide bakın. Kalbini onlardan ediverir. Seni onların güruhunu atıverir. Seni o müşriklerin güruhuna atıverir seni, kafirlerin güruhuna atıverir seni, 28 şubatçılar kucağına atıverir seni, masonların kucağına atıverir seni, kafirlerin kucağına atıverir seni. Atar! Neden? Sen çünkü müslümanların arasında saf yarıyorsun, hainlik yapıyorsun, ihanet ediyorsun sen. Sen münafıklara dost oluyorsun. İhanet ediyorsun. Etme. Müslümanları satıyorsun, satma. Müslümanları hançerliyorsun, hançerleme. Zikir ehlini hor hakir görüyorsun, görme. Velilere düşman oluyorsun, olma. Kendini kibir deryasına atmışsın, atma. Şeytanla kol kola geziyorsun, gezme. Uyan, kendine gel. Allah'ı zikret. Allah'ı tesbih et. Peygambere uy. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin haliyle hallen. Sen hemen yanında namaz durana, hemen iman eden deyip de onun münafıklığını görmemezlikten gelme.

"İnananlar namazda da oruçta da hacda da zekatta da iki yüzlülerle utup utulmadalar. İnananlar sonunda kazanırlar; ikiyüzlüyse sonunda mat olur, gider. İkisi de bir oyunun başında, ikisi de beraber amma Merv'liyle Rey'li gibi hani."

İkisi de bir oyun. Bu insanlar bu dünyada bir oyunun içinde. Oyunun birisi Haktan yana. Birisi şeytandan yana. Bir oyun oynuyor, birisi Hakkın buyruklarını ezberlemiş. Onun replikleri, Hakkın buyruğu. Birisi Hakkın söylediklerini ezberlemiş. Onları bellemiş. Onun dediği gibi yapıyor. Birisi de aslında kalpten inanmamış, şeytanın dediklerini yapıyor. Birisi iyiler safında, birisi kötüler safında. Her ikisi de oyunda oynaşta ama birisi cennet ehli, birisi cehennem ehli. Her ikisi de bu dünyada yaşıyor ama birinin gideceği yer cennet, birinin gideceği yer cehennem. Sen cennet ehli tarafını seç. Sen Muhammedi tarafa geç. Sen kur'an ve sünnet tarafına geç, sen iman ihlas tarafına geç. Sen memleketini, vatanını sevenler tarafına geç. Sen müminlerin toplandığı yerde toplan, aldanmazsın. Sen ümmet i muhammedin toplandığı yerde toplan. Sen aldanmazsın. Sakın kendi kendine özellik, kendi kendine özerklik, kendi kendine alimlik taslama. Kendi kendine şeyhlik, kendi kendine velilik taslama. Sen o Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in yolundan gidenlerden eyle inşallah. 290'dan devam edeceğiz. Sürç-i lisan ettiysek affola. Sohbetlerimiz hiç kimsenin şahsına, sohbetlerimiz hiçbir cemaate, tarikata, hiçbir kurum ve kuruluşları hedef alaraktan söylenmiş değildir. Biz kur'an ve sünnet dairesinde kendimizce bildiğimizi aktarıyoruz.

Bizim bir tarafımız varsa benim tarafım kur'an sünnet, vatan millet. Benim tarafım kur'an sünnet, vatan millet. Benim siyasetin de benim hayatım da kur'an sünnet, vatan millet. Başka bir şeyim yok. O yüzden hiçbir kimse ya x kimselere laf söyledi, y kimselere laf söyledi diye kendince yorum yapmasın. Benim yorumum açık. Ben bile bildiğimce anlayabildiğimce kur'an ve sünneti anlatmaya ve aktarmaya çalışıyorum. Allah hepimizi ben de dahil hakkıyla iman edip yaşayanlardan eylesin inşallah.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=-9qFDm72Tlo&list=PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=45

MESNEVİ-İ ŞERİF 290-296. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Her biri kendi durağına gider."

Her şey kuştur birbirine benzer, herkes insandır birbirine benzer. Bu noktada birbirinin zıttı veya birbirinin benzeri bir sürü şey vardır ama her biri kendi durağına gider. Herkesin bir durağı vardır. Cennetlik olanlar cennete gider, cehennemlik olanlar cehenneme gider.

"Her biri kendi adına uygun yol alır."

Herkes kendi adına uygun yol alır. Herkes ama! Herkes ve her şey kendi adına yol alır. Kendine layık olanı yapar. Kendine yakışanı yapar. Kendine ne yakışıyorsa onu giyer insanlar. Hiç kendine yakışmadığı bir şey giyer mi, giymez. Ben bazen giyip çıkarırken bu olmadı Mustafa Özbağ diyorum, canım sıkılıyor giyip çıkıyorum, bütün gün halet i ruhiyem bozuk oluyor benim. Herkes kendine yakışanı giyer. Herkes kendine yakışanı yapar. Zannetme yani kendisine kötülük yakışan iyilik yapmaz, kendisine iyilik yakışan da kötülük yapmaz. Herkes kendi yoluna doğru yol alır.

"Ona mümin derler gönlü hoşlanır, münafık dediler mi de öfkelenir, ateş kesilir."

Yani mümine siz münafık derseniz öfkelenir, ateş kesilir o, ona hiddetlenir. Nasıl sen kafir dersin bana, nasıl bana münafık dersin der. Neden? Mümin çünkü o ama sen kafire kafir dersen o sana hiddetlenmez, o sana öfkelenmez.

"Onun adı kendisinin yüzünden sevimlidir. Bunun adı ise uğradığı afetler yüzünden sevimsizdir."

Geçenlerde birisi benim küfrüme ve fetva vermiş. Böyle bana mail çekti. Ben de sert konuştum ona. Bir de bana cevap yazmış, hocam hoşgörüye ne oldu? Sen bana ağzımı doldura doldura kafir diyeceksin. Ben de dedim ki ya terbiyesizlik yapma. Sen La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyen, namaz kılan bir kimseye nasıl kafir diyebilirsin! Moda oldu şimdi. Millet sahte bir hesap açıyor. Adı, yok sanı yok, tehdit ediyor. Adı yok sanı yok, soru gönderiyor. Adı yok sanı yok, bir laf söylüyor. Allah muhafaza eylesin. Mümin kendisine kafir denilince şedidleşir, kızar, öfkelenir. Neden? O mümin çünkü, sen imanına nasıl laf söyletirsin. Allah muhafaza eylesin.

"Onun adı kendisinin yüzünden sevimlidir. Bunun adıysa uğradığı afetler yüzünden sevimsizdir."

Münafık, kafir sevimsiz olur.

"Mim, vav, mim, nun harflerinde bir yücelik yoktur, müminin sözü ancak özü tarif için konmuştur."

Harflerin bir anlamı yoktur. O sıfatı, onları icra ettiği, onları yerine getirdiği için ona mümin denmiştir.

"Ona münafık desen, o aşağılık ad içini akrep gibi sancar, yaralar. Bu ad cehennemden kopmadıysa ne diye cehennem tadı var onda. O kötü adın çirkinliği harften değil, deniz suyunun acılığı kaptan değil."

Demek ki kap ne yapıyor? Bir şeyi acı veya tatlı etmez. Sen kaba acı doldurursan, acı içer insanlar, kaba tatlı doldurursan tatlı eder. İnsan insandır, acı konuşursa acı insan olur. Tatlı konuşursa, tatlı insan olur. İnsan insandır. Mümince yaşarsa mümin olur. Kafirce yaşarsa adı kafir olur. Allah bizi müminlerden eylesin.

El-fatiha temesselavat.

https://www.youtube.com/watch?v=irL8GAAvog0&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=46

MESNEVİ-İ ŞERİF 297-309. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Dünyada acı deniz var tatlı su var, aralarında bir berzah var ki birbirine karışmaz iki deniz. Fakat şu da var ki iki denizde bir asıldan coşup akmada. Sen şu ikisinden de geç de asla doğru yürü git.

O zaman iyilikler de var, kötülükler de var, eksiklikler de var, tamam olanlar da var. Sen her ikisinden de geç de diyor, Allah'a doğru yürü. İyliğin de kötülüğün de sahibi Allah, cennetin de cehennemin de sahibi Allah, acının da tatlının da sahibi Allah, iman edenin de küfre gidenin de sahibi Allah. Sen her şeyin sahibi olan Allah'a doğru yürü, git.

"Kalp altınla halis altını ayara vurulunca gör. Mehenge vurmadıkça ne olduğunu anlayamazsın. Allah kimin canına bir mihenk bağışladıysa, gerçeği şüpheliden o ayırır.Yaşayan bir insanın ağzına bir çöp girse, onu çıkarınca dincelir, rahat eder. Ancak binlerce lokmanın arasından ağza bir çöp girdi mi yaşayan kişinin duygusu hemen anlar onu. Dünya duygusu bu dünyanın merdivenidir. Din duygusuysa gönlün merdiveni. Bu duygunun sağlığını hekimden arayın. O, duygunun sağlığını sevgiliden. Bir duygunun sağlığı, bedenin sağlamlığındandır, o duygunun sağlığıysa bedenin yıkılmasındandır. Can yolu kesin olarak bedeni yıkar, o yıkıntıdan sonra da yapar, düzer, koşar onu. Altın definesini çıkarmak için yıkmıştır evi, o defineyle de evi daha sağlam yapar. Suyu kesmiş, arkı temizlemiştir. Ondan sonra da arka, içilecek su salmıştır."

Kalp, yani sahte altınla halis altın ayara vurunca belli olur. Bakarsınız o ikisi de sarıdır. Dışarısı sarıdır ama birisinin içi tenekedir veya birisinin içi gümüştür birisinin içi de halis altındır. Onu ancak ayar bilen mihenk

taşına vuranlar bilir. Onu ancak kuyumcular bilir. O işin mesleği, o işin erbabı olan bilir. İnsanlara da bakarsınız. Hepsi de insandır ama insanlar da üçe ayrılır. Kimisinin içi tenekedir, kimisinin içi gümüştür, kimisinin içi altındır. Ancak bu gümüşü, tenekeyi, altını ayıracak Allah'ın hususi seçilmiş kullarıdır. Allah kimin kalbine, ruhuna, bu mihengi koyduysa, Cenab ı Hak kimin kalp gözünü açtıysa Cenab ı Hak kimin kalp kulağını açtıysa, Cenab ı Hak kimin kalbine ilham ediyorsa bir anda altını, gümüşü, tenekeyi ayırt eden odur. Eğer Cenabı Hak senin kalbine böyle bir mihenk koymadıysa, sen herkesi altın gör. Hüsnü zan ehli ol. Çünkü insan yüzünden baktığında insan, elinde bir delil yok. Senin kalbinde mihenk yok.

Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ya kalbini mi yardın baktın. Sahabeden birisi normalde savaş esnasında tam öldüreceği zaman, kafiri öldüreceği zaman, kafir ona dedi ki La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah. Sahabe öldürüverdi onu. Öldürünce bunu, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine anlattılar. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ki kalbini mi yardım baktın. Kalbini mi yardın baktın. Kalbini mi yardın baktın. Üç sefer söyledi. Demek ki birisi ile alakalı kalbinde bir mihenk oluşmadıysa senin, senin kalbine o sevgili oturmadıysa, senin kalbinde o sevgilinin yeri yoksa, senin kalbinde o sevgilinin nefesi yoksa, sen o Rahman'ın gelen nefesini, Rahman'ın gelen yelini tanımlayamıyorsan, Allah Celle Celalühu hiçbir yere sığmam. Mümin kulumun kalbine sığarım değip senin kalbinde tecelli ettiyse, sen ancak o zaman altınla gümüşü, altınla tenekeyi, teneke ile gümüşün arasındaki farkı fark edersin. Yoksa, bu ilim yoksa sende, var git sen herkesi altın bil.

Hüsn ü zan besle. Sakın sui zana düşme, çünkü sui zan haram kılındı. O kalbine ilham gelenler de senin kalbine de ilham geldiyse sen de ona dua et diye sana ilham geldi. O gümüş, altın olsun. O teneke gümüş olsun. O teneke altın olsun diye dua et. Onu reddetmen için değil, onun yüzüne bakmaman için değil, onu kovman için değil, onu itmen için değil, onu ikinci sınıf vatandaş görmen için değil. Ya? Ona dua etmen. Yarabbi bu kardeşime hidayet eyle. Yarabbi bu kardeşlerimin hepsini de muhafaza eyle, kendine dost eyle. Sana o yüzden gösterildi o. Sakın insanları ayrıştırmak için değil, maneviyat fitne çıkarmaz. Maneviyat, insanları ayrıştırmaz. Maneviyat, insanları cem eder. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri müşrikliği anlattı. Sen müşriksin demedi. Kafirliği anlattı. Sen kafirsin demedi. Müminliği anlattı Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri nasıl iyi mümin olunur, nasıl iyi müslüman olunur, nasıl güzel ahlaklı olunur, nasıl iyi bir insan olunur, nasıl insanların arasında düzgün insan olunur. Hz.

Peygamber ve Adem aleyhisselamdan beri gelen bütün Peygamber i Zişan efendilerimiz iyi insan, kamil, iman ehli olmak nasıl olur onu anlattılar hep. İnsanları ayrıştırmak için değil, insanları dövüştürmek için değil, insanlara fitne salmak için değil, insanları birbirine düşürmek için değil. Eğer senin Cenab ı Hak kalbine kendi ilminden bir ilim verdiyse, Cenab ı Hak senin kalbine ilmi ledününü akıttıysa, sana insanların arasında fitne çıkarasın diye akıtmadı. Sana Cenab ı Hak kendi sır ilminden bir sır verdiyse sana, bir de fitne fücurluk için değil, dua etmen için yaptı. Senin kur'an ve sünneti anlatman için yaptı. Tebliğ etmen için yaptı.Yoksa Allah müşriklerin içinden bir peygamber gönderdi. Müşriklerin içinden. Müşriklerin içerisinde, sen olmasaydın bu kainatı yaratmazdım dediği bir peygamberini gönderdi. Etrafındakileri hor hakir görme, etrafındaki hor hakir göresin diye bu manevi ilimler sana verilmedi. Verilmez zaten. Kesilir.

Cenab ı Hak cevherini boş yere saçmaz. Allah sır ilmini boş yere saçmaz. Saçmaz! Cenab ı Hak ilmi, hak edene verir. Manevi ilmi de hak edene verir. Sen gıybet eder, dedikodu eder, iftira eder, kötü ahlak sahibi olursan, manevi ilim olmaz sende. Haa, o zaman kalp altınla halis altını ancak ehli bilir. Bir sahte doktorla, gerçek doktoru ancak bir doktor ayırt eder. Sen bakarsan ikisi de beyaz önlüklü, ikisinin de omzunda, burda göğsünde, doktor bilmem kim yazıyor. Hatta o doktor gidip bir doktorun yanında işte orada hizmetkarlık yapmıştır. Yanında işte hasta bakmıştır, kim ne hastalıklara bakıyor, ona bakmıştır. Doktoru taklit edebilir. Öhö de öhö dedittirir. Aç ağzını a de a dersin, b de b dersin misin? Sana bir de ilaç da yazar. Sen dersin ki ya bu doktor isabet ettiremedi herhalde. Koşturursun. Bir daha baktırırsın kendisine bir daha yazar. O da olmadı bir daha yazar. Sen safsan habire o sahte doktora gidersin ama bir ilaç yazdı, olmadı. Aaa, ben ilacı kullandım mı kullandım. Ben onun dediği saatlerde aldın mı bunu? Aldım. Eee bana şifa olmadı. O zaman doktor isabet ettiremedi. Olabilir mi? Olabilir. Hata herkes için mi? Evet. Ben bir daha gideyim. Ya da bunun bir sağlaması olması lazım. Dur ya, ben bir başka doktora gideyim. Doktor bey, ben böyle bir ilaç aldım. Baktı doktor. Ya sen ne soğuk algınlığı, sen verem olmuşsun dedi. Ne? Verem olmuşsun dedi.

Annem Allah rahmet eylesin, rahatsız, İzmir'de bir iki doktora gidiyor, bir türlü öksürüğü kesilmiyor bunun. Herkes ağır grip, ağır soğuk algınlığı. Dedim anne o iş orda olmayacak, alsınlar gelsinler seni buraya dedim. Hacı Mehmet, siz getirdiydiniz değil mi? Hacı Mehmet'in de halası oluyor zaten benim annem. Aldılar geldiler, ben sigorta hastanesine götürdüm. Orda bir bayan dahiliyeci, annemin filmleri de yanında, çekilmiş filmler var,

hastanede. Kadıncağız dedi kim hasta? Dedim burda hasta, çekilmiş filmler var dedim ama dedim annemin öksürüğü bitmedi. Şu oldu, bu oldu, anlattım neyse. Ver bakayım filmi dedi bana kadın, aldı, böyle güneşe kaldırdı, filmi koydu içine. Tüberküloz olmuş dedi. Kaldık biz. Annem şimdi gözleri tam görmüyor, şeker hastası. Oğlum ne diyor dedi. Dedim tüberküloz olmuşsun, yani verem miyim dedi. Öyle diyor anne dedim ben. Allah Allah dedi ya verem mi olmuşum dedi. Kadın iyice üzüldü. Şeker beşyüzelli.

Dur dedim anne bir doktora daha göstereyim seni. Neyse bir doktora daha gösterdim. Aynı hastanenin içerisinde. O da İstanbul'da bilmem ne hastanesinde ciğer üzerinde ihtisas sahibi olmuş. Hacı Erkan, neydi onun adı ya, nerde Hacı Erkan? Seninde mi tıkalı benim gibi? Neyse ona gösterdim, o gördü, dedi tüberküloz.Tanıyor beni. Dedi yatır buraya dedi, hemen dedi bir yatak, onbeş gün sonra koştutturacağım anneni burdan dedi. Dedim anne böyle böyle, doktorun iyisine düştük, onbeş gün sonra seni koştutturaraktan gönderecek. Doktor var bakın, olmadı. Teşhis edememiş. Ha! Ehil değil! Doktor, ehil değil ya da hata yaptı. Biz şöyle sufiler şöyle deriz, bunda bir hikmet varmış. Değil kardeşim. Acemi. Eğitimini düzgün yapmamış. Düzgün tedrisattan geçmemiş. İşini ehemmiyetli yapmamış. Çalışmamış, eksik, eksik! Baktı, tüberküloz olmuş dedi. Eğitimli. O zaman, aynı şey. Sen eğitimli ise, eğitimli ise o sufi, o bilecek, bakacak, tüberküloz diyecek. Ona sorarlar, senin şeyhin kim? Kim öğretti sana bu ilmi? Eee, benim şeyhim yoktu. Aaaa! Hoşgeldin 23 Nisan!

Hz. Peygamberin dahi bir öğreticisi var. Kim? Cebrail Aleyhisselam. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, namazı nasıl kılacağını öğretiyor. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, namazın rekatlarını öğretiyor. Namazın vakitlerini öğretiyor. Kime? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine. Öğreticisiz, öğretmensiz bir bilgin yok. Öğretmensiz bir bilim yok. Sakın! İster dini ilimler olsun, ister pozitif ilimler dediğimiz dünyevi ilimler olsun, öğretmensiz yok. İlk öğretmen kim? Hz. Adem. Cenab ı Hak diyor ki ben ona bütün sıfatları hıfs ettirdim. Bütün her şeyi ona öğrettim. Onun öğretmeni kim? Onun da öğretmeni Cebrail Aleyhisselam vasıtasıyla Allah. Oturduğun yerden tıp kitaplarını okuyarakdan ben tıpçıyım deme karşıma çıkıp. Eee, aynı şey. Oturduğun yerden ben sufiyim deme. Oturduğun yerden ben şeyhim deme. Sana sorarlar şeyhin kim? Yok! Nerden bu ilim sana? Nerden? Paraşütle mi indi sana gökten? Paraşütte inseydi, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine de inecekti? Onun öğreticisi kim? Hz. Cebrail Aleyhisselam. Senin öğreticin kim? Senin şeyhin olacak. Senin şeyhin yoksa, sen yalancının tekisin. Senin şeyhin yoksa, sen

altın rengine bürünmüş sahtekarsın. Herkesin içerisinde altın rengi herkes, bütün insanlar altın rengi. Ayırdetmiyor. Kiminin içi yirmidört ayar, kiminin içi yirmiiki ayar, kiminin içi yirmi ayar, kimininki onsekiz, kimininki onaltı, kimininki 14 ayar, kimininki oniki ayar. On ayar altın var mı? Var! Sekiz ayar var mı? Var. Var değil mi Osman? Var. Ondan sonra e kimisinin içi gümüş. Hadi biz hepsini de bütün insanları altın diyelim ama birisi iki ayar altın. İki ayar altın olunca, geri kalanı gümüş madeni gibi onun. Öyle mi oluyor altın? İki ayar var mı? Üretiliyor, evet, onun içerisinde altın serpintisi var. Eritilmiş altın var onun içerisinde. İki ayar. Bunun gibi. Hadi bütün insanları altın yaptık ama iki ayar olanla 24 ayar aynı mı? Değil. Değil! Herkes insan. Hekes insan! Aaaa, yirmidört ayar olan, insan ı kamil. Onu ancak ehli bilir.

E bizim zahiren soracağımız şu o zaman. Kardeş, sen tıp doktoruysan tabelanı as oraya. Hacettepeden mi mezun oldun, Ege Üniversitesinden mi mezun oldun? O mezun olduğum bölümün profesörü, dekanı neyse imzalamıyor mu? Var mı üniversite mezunu? Kaldır elini. İmza alıyorlar mı? Rektör imzalıyor. Bir de? Bir de dekan imzalıyor. İmzalıycak, ancak diploma o zaman sahip değil mi? O diploma olmazsa olmadı. Eee, adam geçmiş, oturmuş kürsüye. Kim senin, şeyhin ?Yok. Aaaa, sen de bendensin! Benim de şeyhim yok, senin de şeyhin yok. Hadi ikimiz beraber bir şeyh bulalım. Neden? Eee, senin de şeyhin yokmuş? Bir de daha enteresanı var. Şimdi laf gidecek diye şimdi herkes şey yapacak. Bir de daha enteresanı ne? Abdullah Efendi'den. Yaaa! Görmedim seni onun yanında hiç ben? Benim şeyhimdi o. Seninde mi şeyhindi. Haa evet. Eee benim haberim yok? Haa, öldükten sonra olmuş. Nasıl olsa mezardan kalkıp söyleyemeyecek ya. Öyle düşünüyor. Söylüyor! Siz onlara ölü demeyiniz. Ölü değil, söylüyor!

"Allah kimin canına bir mihenk bağışladıysa, gerçeği şüpheliden o ayırır."

Kalbinizde bir mihenk oluşması lazım gerçeği şüpheliden ayırmak için. Bunun yolu günah ı kebairlerden uzak olmak. Bunun yolu farz ibadetlerini yerine getirmek. Bunun yolu nafilelerle Allah'a yaklaşmak. Allah'ı çok zikretmek. Bunun yolu ondan sonra Allah'ı sevmek. Allah'ı severseniz Cenab ı Hak diyorum ki ben de o kulumu severim. Ben o kulumu sevince, gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı olurum. Benimle konuşur, benimle görür, benimle duyar, benimle tutar, benimle yürür. O zaman, o kul ferahta, o kul selamette. Neden? Allah'la görüyor haşa. Duyuyor, duyuyor! Sen duymuyorsun duvarın arkasını, o duyuyor. Sen görmüyorsun duvarın arkasını, o görüyor. Sen şurda kabrin başına gittiğinde burda kabirde yatanlar var diyorsun. Öbürkü selamün aleyküm diyor. O aleykümselam, hoş

geldin diyor. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ne yaptı? Kabristanda yürüyordu, iki tane kabir. Birer tane yeşil hurma dalı aldı. Başlarına dikti. Hikmet nedir Ya Resulallah? Bu kabirdeki kardeşleriniz var ya? Evet? Kabir azabı çekiyorlar. Hem de neden biliyor musunuz? Neden ya Resulallah? Birisi diline dikkat etmezdi, laf taşırdı; birisi de ayakta bevl ederdi. Birer tane yeşil hurma dalı. Şimdi dedi bu yeşil hurma dalı rüzgar estikçe dedi Cenab-ı Hak Hay ismi şerifini çektirecek. Bu hurma dalı dedi bu yeşillik, onların günahlarını hafifletecek. Mezarlıklara yeşil ağaç dikmenizin sebebi budur. Sünnettir.

Siz Medine-i Münevvere'ye gittiğinizde o vahabilerin orada, o Medine-i Münevveredeki kabristanlıkları böyle dümdüz yaptığına bakmayın. Sünnet i Resulullah da kabristanlıkların başına yeşil ağaç dikmek vardır. Sünnettir ağaç dikmek. Sünnettir meyve ağacı dikmek. Bir tek kabristanlıklara meyve ağacı dikilmez. İnsanlar ola ki orada meyve ağaçlarından yemesinler diye, kabristanlığın hiç birisinde para kazanılmaz. Kabristanlıklar para ile satılmaz. Kabristanlıklardan ot çöp toplanıp yenilmez. Kabristanlıklara meyve ağacı dikilip, parası satılmaz. Kabristanlıkların araçları para ile satılmaz. Bunlar İslam'da yok. İnsanın bir uzvu para ile satılmaz. Saçı, sakalı, bıyığı para ile satılmaz tırnağı para ile satılmaz. İnsanın normalde organlarının para ile alınıp satılması caiz değil. Organ kaçakçılığı yok islamda. Satmak caiz değil. Satmak caiz değil. İnsanın bir tek saçının telini dahi satmak caiz değil. O ticaretten alınan kar haram. O ticaret haram. Almak satmak haram. Çok afedersiniz, insanın necaseti, dışkısı dahi satılmaz. Satılmaz.

İşte eğer sen bunları yerine getirirsen, sen kalben kabristandakilerle görüşürsün de. Bu kalbin açılmasının birinci makamı. Zikrullah esnasında gelen maneviyatla ruhaniyetlerle konuşursun. Allah'ı zikretmeye başladığında Abdulkadir Geylani hazretleri gelir. Sema ederken Hz. Mevlana gelir, Şemseddin iTebrizî gelir, semazen gözü açıktır. Gözü açık görür onu. Ama Şemsle sema eder ama Hazreti Mevlana ile Şems sema eder ama Hz. Ali efendimizle eder ama Hz. Hüseyin Efendimizle eder ama Hz. Hasan Efendimizle eder ama Hz. Resulullahla eder, sallallahu aleyhi ve sellemle ama arş ı alada eder ama levh i mahfuzun tepesinde eder. O kalbi açıklığıyla alakalı. Hz. Mevlana diyor ki Allah senin kalbine mihenk koyarsa, mihenk koymanın yolu bu farzlara sımsıkı tutunmak, farzları yerine getirmek, Allah'ı sevmek. Allah'ı sevmek! Müslümanlar, müminler! Allah'ı sevin, namazı sevin, orucu sevin, zikri sevin, insanları sevin, dostlarınızın sevin, annenizi, babanızı, eşinizi, çocuklarınızı sevin. Aklınızla davranmayın. Sevmek duygudur. Akıl değildir. Sen akılla seversen zorlanırsın. Birgün seni atıverir üstünden akıl

seni. Bir bakmışsın ki yerde kalmışsın. Onla bırakmaz, akıl çok aferdersiniz eşek gibidir. Seni düşürür, bir de çifte atar sana. Başını gözünü yarar. Bir taraflara gidersin.

Duygu ise anka kuşu gibidir. O mitolojiktir. Seni hep ötelere götürmek ister. Habire kanat çırpar. Daha ötedeye der. Habire kanat çırpar. Daha öteye der. O simurg gibidir. O seni bu dünyada bırakmak istemez. O seni buralarda bırakmak istemez. Derki iyi tutun bana. Sen iyi tutunursun, o kanat çırptıkça yükseklere gidersin. Okanat çırptıkça, ileriye doğru gidersin. O kanat çırptıkça bakarsın ki seni bambaşka dünyalara götürüyor. Bir bakarsın ki seni hayretten hayrete taşıyor. Bir bakarsın ki seni alemden aleme taşıyor. Bir bakarsın ki kanatların rengi değişmiş. Bir bakarsın ki ışıltısı değişmiş. Bir bakarsın ki ötüşü değişmiş. Bir bakarsın ki zikri değişmiş. Sen onun zikriyle zikredersin. O 'huuuuu' diye diye götürür seni, sende 'huuuuu' diye diye gidersin. Bir bakarsın ki ayrı alemdesin. Bir bakarsın ki dünya ile bağlantın yok. Bir bakarsın ki ahiretin ile bağlantın yok. Bir bakarsın ki binlerce anka kuşu var. Bir bakarsın binlerce anka kuşu toplanmış tek kuş olmuş. Kanadında binlerce uçan var. Dersin ki ben de kanadının bir tarafından düşmeyeyim. Ben de dersin tüyünden düşmeyeyim. Sımsıkı yapışırsın. Bir bakarsın ki tüğünün rengini alırsın. Sanki tüyü oldun onun kanadında. Yoksa tüy sen mi oldun sen tüy mü oldun karıştırırsın ama seni götürür anka kuşu. Seher vaktinde gelir o. Kapını seher vaktinde çalar. Herkes yattığında gelir o. Herkes yattığında konar senin dalına. Sen eğer uykudaysan, bırakır gider seni. Velev ki yarın da uykudasın diye gelmeyebilir sana. Ondan sonra yalvarır yakarır pişman olursun. Dersin ki günlerce ağlarsın, uykuda değilim! Nerden yattım bir gece! Nerden uyudum bir gece! Keşke uyumaz olsaydım, keşke yatmaz olsaydım! Gözüme, kirpiklerime iğneler taksaydım da o anka kuşunu kaçırmasaydım. Ben nasıl gaflete düştüm dersin. Sufilik budur.

Akıl tekmeden tekmeye vurur seni. Akıl, yerlere düşürür seni. Hep der, neden seveceğim. Hep der neden aşık olacaksın. Hep der olma aşık. Hep der aman sevme, zarar edersin. Bak hep sevenler böyle oldu. Önüne kor. Vefasız gösterir sevgiyi. Aşkı sana vefasız gösterir. Muhabbeti sana vefasız gösterir. Aşk yolunu sana dikenli gösterir. Aşk yolunu sana ateşli, zor gösterir. Hep vurur sana. Sen hep aklına vurursun. Sahte miydi değil miydi; gerçek miydi değil miydi… Aklına vurdurur. Sen la ilahe illallah diyorsun da kabul etti mi? Sen dua ediyorsun da kabul etti mi? Sen namaz kılıyorsun da kabul etti mi? Hep çeker seni. Hep aşağı doğru götüreceğim ister. Sen bakma ona. Sen kalk, sev, muhabbet besle. İlk gördüğüne muhabbet besle.

İlk baktığına muhabbet besle. Tuttuğun ele muhabbet besle. Sen seviyorum dediğine gerçekten muhabbet besle. Tut sen elinden. İster ağaç olsun, ister ot olsun. Duygu seni alıp götürecektir.

Aşk hiçbir sevenine vefasızlık etmez. Aşk hiçbir zaman aşığına vefasızlık etmez. Herkes bırakır, aşk seni bırakmaz. Herkes terkeder, aşk seni terketmez. Herkes sana hasislik eder. Aşk sana etmez. Herkes sana vurur. O vurmaz sana asla. Herkes seni hançerler. Aşk seni hançerlemez. Seni kancıklamaz o. Seni itmez. Seni kovmaz. Seni atmaz o. Sen yeter ki bekle kapısında. De ki benim senden başka gidecek hiçbir yerim yok. Senden başka hiç kimsem de yok. Ey aşk! Sen varsın. Ben de yokum. Muhakkak sana anka kuşunu gönderecektir o. Sen ümidle onun kapısında dur. Ümitsizlik yok ve muhakkak anka kuşuna tutunursun bir an geldiğinde. O zaman anlarsın beni de. Şimdi anlamazsın. Beni de o zaman anlarsın! Dersin ki anlattığı anka kuşu buymuş. Dersin ki böyle gidiliyormuş. Dersin ki böyleymiş hayret. Bakarsın ki o anka kuşunda nice hayretler var. Sen olmadı, bir an onun gözü, senin gözün olur. Senin gözün onun gözüne olur. Onun baktığı yere bakarsın. Hatta dersin ki götür beni daha da uzaklara. O seni götüreceği yere kadar, gidecek olduğun yere kadar götürür. Yetmez insana. Bir bakmışsın ki saatin zili çalmış. Bir bakmışsın ki bir yerden bir gürültü kopmuş. Tık! Biter. Sen ertesi günü yine beklersin. O anka kuşu gelecektir çünkü. Bir sefer geldi ya! Muhakkak bir daha gelecektir ama o hep uyanık olanı bekler, alır götürür. Onun, uyuyanla işi yoktur.

"Yaşayan bir insanın ağzına birçöp girse, onu çıkarınca dincelir, rahat eder ancak. Binlerce Lokman'ın arasında ağza bir çöp girdi mi yaşayan kişinin duygusu hemen anlar onu."

Bir kimsenin ağzına bir çöp konsa anlar ağzında başka lokma yoktur ama binlerce lokma yutan bir kimsenin lokmalarının içerisinde bir çöp olsa, gafletteyse anlamaz. Ama bir kimse düşün ki yaşıyorsa yani diri ise, burda yaşamaktan kasıt, 'ölmeden önce ölünüz' sırrına vakıf olan. 'İnsanlar uykudadır, öldüklerinde uyanırlar' hadis i şerif. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki 'ölmeden önce ölünüz, ölün ki uyanınız.' Bu dünyada ölmezseniz, uyanmazsınız, uyanmazsanız gaflettesiniz. Ne yiyip içtiğinize bakmazsınız. Ağzınızdan ne girmiş, ne çıkmış bakmazsınız ama o ölmeden önce ölen, o uykudan uyanan, yediğine içtiğine dikkat eder. Onun ağzına bir susam tanesi haram girse anlar onun ağzı, der ki bunu yutma. O daha ağzına girmeden sofraya bakar, der ki bunu içme. O der ki beni yeme. Hani hadisi şeriflerde vardır. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine derki Ya Resulallah (kekik), beni topla. Ben yetmiş derde şifayım. Hani

der ya çörekotu, Ya Resulallah, ben ölüm hariç şifayım. Dile gelir ama kader tecelli edecekse, takdir var ise susar her şey ve Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri zehirli eti de yer bu takdirdir. Takdir kılıcı vurulduysa, tekbir karşısında dayanmaz. Takdir vurduysa, onun karşısında akıl dayanmaz. Takdir kılıcı vurduysa onun karşısında din, diyanet, kalp hepsi susar. Eğer takdir vurmadısa, ağzına küçücük bir zerre gelse, o zerre haykırır beni yeme diye.

"Dünya duygusu bu dünyanın merdivenidir; din duygusuysa, gönlün merdiveni."

Dünyayı sevmek, bu dünyanın merdivenidir. Bir kimse dünyayı severse, o dünya sevgisi ona merdiven olur. Dünyaya sahip olur o, dünya olarak. Hoş ne kadar sahibi olursa olsun, sonunu bulamaz da ama dünya onu cezbeder. O dünya sevgisi, ona dünyayı buluşturur. Ahiret ise öbür tarafadır. O da diyor gönlün duygusudur, gönlün merdivenidir. Siz gönül merdiveni ile yürüyün. Dünyayı isteyenler? Dünya sevgisi onlara merdiven olacak. Allah'ı isteyenler, Allah'ı sevme, onlara merdiven olacak.

"Bu duygunun sağlığını hekimden arayın; o duygunun sağlığını sevgiliden."

Siz dünya ile alakalı bir şeyi, gidin dünyalıklardan bulun. Siz vücudun sağlığını, gidin vücut hekimlerinden arayın ama gönül sağlığını da gönül ehlinden arayın bulun.

" Bu duygunun sağlığı bedenin sağlamlığındandır, o duygunun sağlığı ise bedenin yıkılmasındandır."

Dünya için beden sağlam olacak. Dünyaya sahip olacak, dünyayı koşturacak olan, sağlam beden sahibi olacak ama duygu için beden sağlamlığı gerekmez. Hatta der ki sen bedenini fazla besleme, az ye der. Sen bedenini fazla kuvvetlendirme der. Az uyu der. Çok uyku şehveti artırır. Az uyku şehveti öldürür. Çok yemek şehveti artırır. Az yemek şehveti öldürür. Der ki sen bu bedeni harab et. Eğer ötelere gideceksen.

Can yolu kesin olarak bedeni yıkar. O yıkıntıdan sonra da yapar, düzer, koşar onu. Ölmeden önce onu öldürür, bedenden vazgeçer o kimse. Bedenden vazgeçerse, ölmeden önce ölümü anlar.

"Altın definesini çıkarmak için yıkmıştır evi; o defineyle de evi daha da sağlam yapar."

Seni önce riyazat yaptırır, bedenini çökertir senin ve bedeninden maneviyat fışkırır. Duygu fışkırınca bedenin gençleşir senin. Sen diğerlerinden

daha genç olursun. Sen diğerlerinden daha iyi olursun. Bak, Eyüb El Ensari, seksenüç yaşında atına bağladı kendisini. İstanbul surlarının önünde nefesini verdi, herkesten dinç.

"Suyu kesmiş arkı temizlemiştir; ondan sonra da arka içilecek su salmıştır."

Arkı temizleyecek olan ne yapar? Suyu keser bir. Bir hatı temizler, hattı temizledikten sonra ne yaparlar? İçme suyunu basarlar. Önce hattan küflü su çıkar. Öyle değil mi? Önce çamurlu su çıkar. Ondan sonra ne olur? Su temizlenince, berrak su akmaya başlar. Allah bizi onlardan eylesin. Üçyüz ondan devam edeceğiz inşallah.

El-fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=1pvmrBUiXjc&list=PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=47

MESNEVİ-İ ŞERİF 310-319. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Deriyi yarmış, temreni çıkarmıştır; ondan sonra da o orada yeni deri bitirmiştir. Kaleyi yıkmış, kafirden almıştır, ondan sonra da yüzlerce burç yapmıştır, yüzlerce hendek açmıştır. Neliksiz niteliksiz Allah'ın işine kim nasıldır, nicedir diyebilir? Bu söylediğim sözler de anlatma gayretiyle söylenmiştir. Kimi böyle gösterir, kimi zıttını belirtir; din işinde ancak şaşıp kalınır. Fakat ardını ona çeviren şaşkının şaşkınlığı değildir bu; ona dalıp giden, dostun sarhoşu olan kişinin şaşırıp kalışıdır. Birinin yüzü sevgiliye dönmüş; biri de var ki yüzü zaten onun yüzü kesilmiş. İkisinin de yüzlerine bak, yüzlerini hatırında tut; olur ya, dikkat ede ede yüzü tanır bir hale gelirsin. İnsan yüzlü pek çok iblis vardır; öyleyse her ele el vermemek gerek. Çünkü avcı da ıslık çalar kuşun, ötüşünü taklit eder; o kuş tutan böylece kuşları kandırmak ister. O kuş, kendi cinsinden bir kuşun ötüşünü duyar. Havadan uçup iner, tuzağı bulur, yaralanır."

Allah deriyi yarmış, içinden temreni çıkarmış, yani deriyi yarmış, derinin ne varsa içini dışını temizlemiş ve Cenab ı Hak ona yeniden bir deri vermiş. Kaleyi yıkmış, kafirden almış. Ondan sonra da yüzlerce burç yapmıştır. Yüzlerce hendek açmıştır. Bir daha kafir gelmesin diye. Deri insanın dışı. Deri, insanın zahiri. Deri, insanın zahir bilgisi, şeriat bilgisi. Daha önceki bildiklerin yıkıldı. Cenab-ı Hakka doğru yaklaşırken, o farzları yerine getirip, nafileleri, farzları yerine getirip, haramlardan uzak dururken sen, senin dışın değişti. Sen şeriata nail oldun. Dünden kalma neyin varsa attın. Dünden kalma neyin varsa attığından dolayı sana Cenab ı Hak şeriat

elbisesi giydirdi. Sana tarikat elbisesi giydirdi. Sana takva elbisesi giydirdi. Sana Allah kendi libasıyla libaslandırdı, kendi elbisesiyle elbiselendirdi seni. Önceden senin nefsin vardı, önceden hevan vardı, önceden şeytanla ortaktın sen. Onunla yoldaştın ama iman edip farzları yerine getirip sen Allah'a yönünü dönünce, Cenab ı Hak senin üzerindeki o eskimiş olanları attı, yırttı attı. Sana yesyeni cedid, sana cennet elbisesi giydirdi. Bununla kalmadın. Sen nafilelerle Allah'a yaklaşıp, Allah'a yaklaşmaya başlayınca, Allah'ı sevmeye başlayınca da Cenabı Hak senin kalp alemini ihata etti. Şeytanı ordan kovdu. Şeytanı ordan defetti. Kafir dediği, düşman dediği o. Onu kovdu ve kalbi tenvir etti, temizledi. Kalbi tenvir edip temizledikten sonra, her tarafına burçlar dikti. Burçlara nöbetçiler dikti. Hendekler kazdı. Hendeklerin başına nöbetçiler dikti. Olaki kafir tekrar gelip senin kalbini ihata etmesin, tekrar senin kalbini geri almasın.

Burçlardan sesleniyor: 'Namazını kıl!'. Kılmazsan uzaktan geliyor. 'Aman zikrini yap!'. Zikrini yapmazsan o yerleşecek, hendek var, onu aldatmak için. O koşturur seni zapt etmek için gelirse hendek de batacak. Batınca başında askerler var. 'Huuuu'deyip oku ona at. O, kalplerin sahibi. O, mükavanatın sahibi. O, sen onu sevdikçe senin kalbini istediği hale getirdi. Kalpler ancak zikrullah ile mutmain olabilir. Sen zikrullahla mutmaine hale geldi kalbin ve Cenab ı Hak artık oraya misafir oluyor. Orası temizlendi. Padişahın misafir olacağı gibi oldu. Bir cumhurbaşkanı gelecek oldu da Bursa'ya, yolları yıkadılar, boyadılar. Geçtiği yerlere bayraklar astılar, yerleri yeşil beyaza boyadılar, pırıl pırıl ettiler. Güzergah belli. Güzergah belli, oraları, şehri tertemiz görsün. Nereye gidiyor işte devlet büyüğü bir yere gidiyor. Ne yapıyorlar? Halılar seriyorlar gittiği yollar protokol yolu deniyor. Protokol yolu ışıklı rengarenk. Devlet başkanı büyüleniyor, ne kadar zengin bir yer diyor. Sen oranın bir de varoşlarını gör ama onun göreceği yerler tertemiz. Hani kaynananın gördüğü yerleri temizlemek gibi. Bir devlet başkanı, bir cumhurbaşkanı böyle geldiği zaman, onun göreceği gezeceği yerler temizleniyorsa, o padişahlar padişahı, o mülkün sahibi, kainatın sultanı, o ki Allah Celle Celalühü, hiçbir yere sığmadım, nereye, mümin kulumun kalbine sığdım. Senin kalbine tecelli edecekse sen var gücünle kendince tövbe ile orayı bir güzel sen temizle, sen zikrullah ile orayı süsle, kokulandır. O gelecek çünkü!

O gelecekse, meclise gelmez. O tahirdir. Temizdir. O berraktır. O zaman var gücünle, sen elinle, cüzi iradenle, tövbe ile zikirle, namazla, ibadetle, hüsn-ü zan ile, iyiliklerle, kalbini tenvir eyle. O burçlarını dikecek sana. O sonra korumalarını koyacak. O sonra askerlerini oluşturacak. Niçin? O geliyor çünki. O geleceği için her şeyini tenvir edecek. Her şeyini düzgün eyle. Gözün kapıda olsun her an tecelli edebilir, her an diri ol, her

an uyanık ol, her an her fiiliyatta, her harekette her an olmadık zamanda, güüümp, geldiğini görürsün. Olmadık anda, taaaak, tecelli ettiğini görürsün ama her an uyanık ol. Her an! Sakın gaflette durma, sakın gözünü kaşını oynatma, sakın ağzını dilini ona buna verme. Anlar, dudağını başkasının öptüğünü. Anlar, gözünün başkasına kaydığını. Anlar, elinin ondan başkasına uzandığını. Anlar, ayağının başka yere seni götürdüğünü. Anlar, kalbinde ondan başkasının olduğunu. Anlar, anlamaz deme. O, her şeyi anlar. O, her şeyi bilir. Aşık hep tetiktedir. Kulağa hep kiriştedir. Aşık, gözünü hep yoluna dikmiştir onun.

O bir an gözünü kapattığında bülbül gibi olacağını düşünür. Hani seher vakti bekler ya, cik cik cik cik cik. Rivayet edilir ki mitolojiktir. Seher vaktinde, gülün yaprağının arasında bir damla, bir damla da değil, bir su belirir. O su, ab ı hayattır bülbül için. Bülbül, her seher vakti gülün dalında başlar, o ab ı hayat suyunu içmek için. Bekler an be an. Cik cik cik cik cik cik cik cik cik cik cik. Tam tan yeri ağarırken, o su oluşurmuş, mitolojik. O esnada bülbül güç yetiştiremez, hafif uyuklarmış. O şöyle bir şeymiş ki tam tanyeri güneş daha böyle ısısını hafiften verirken, anında buharlaşırmış. O kadar naif, o kadar serin, o kadar böyle kendinde kuvvetli ama ağırlığı olmayan bir su. İşte sen de bir an gaflete düşersen, kaybedersin ab ı hayatı. Bir an bülbül gibi olur, her sabah yine ertesi gün başlarsın şakımaya sabırla. Bülbül sabrıdır bu. Sen o ab ı hayatı içen, rivayet edilir mitolojiktir, asla ölüm nedir bilmezmiş. O ab ı hayattan içen, ebedi dirilik alırmış. Sen ebedi dirilik almak istiyorsan, hiç gaflete düşme. O suyu içeceğini de ümit et.

İşte o kaleyi yıkan, yeniden inşa eder, yeniden burçlar diker, yeniden nöbetçiler diker. Neliksiz niteliksiz Allah'ın işi nasıldır, nicedir diyebilir. Ne söylediği sözler de anlatma gayretiyle söylenmiştir. Allah bir şeye sığmazdır, anlatılmaz. Niteliği bilinmez, niceliği bilinmez. Bunları anlatmam ancak diyor onu anlatmak içindir. Bir tariftir, onu anlatmak için kelama gelen bir yoldur. Doğru olduğundan yine şüphe vardır anlatabildiğimiz bu kadardır. Çünkü o dile gelecek bir şey değildir. Çünkü o akla gelecek bir şey değildir. Çünkü o dillerin anlatabileceği bir şey değildir. Ancak o yaşanır. Ancak o bir haldir. Ancak o bir tecelliyattır. Bir şimşeğin çakması gibi görüp görmediğin belli değildir. Duyup duymadığın belli değildir. Eser vurur, yıkar. Hani dedi ya Musa aleyhisselam, ben göremeyecek miyim? Dayanamazsın dedi. Şu dağa bak dedi. Dağa baktı, Musa bayılıverdi. Ne gördüğünün farkına varamadı. Hayretten bayıldı. Hayretinin neye bağlı olduğu da belli değildi. Çünkü hesaba kitaba sığmayan, akla, mantığa idrake sığmayan bir şey. Kimi böyle gösterir, kimi zıttını belirtir. Din işinde ancak şaşırıp kalır. Gah orası mıdır gah burası mıdır, gah sağ mıdır, gah sol mudur, gah

ön müdür gah arka mıdır. Bu işin ciheti bellidir, belli değildir. Çünkü zat ı mukaddes olan Allah, cihetsizdir. Sen ne tarafa dönersen dön, o taraftayım der. Sen beni nerede zikredersen, oradayım der. Sen, nasıl hüsn ü zan beslersen öyleyim der. Ben zannın üzerineyim der. Kiminin zannı öyledir, kimin zannı böyledir ama bu noktada herkesin zannı da kendince kendi dinidir. Kendi inancıdır. Hiçbirisinin zannı gibi de değildir o ama herkesin zannına göre tecelli eder. Kimine sevgilidir, kimine zalimdir, kimine aşıktır, kimine maşuktur kimine rahmedicidir, kimine gazab edicidir. Kimine Rahim ism i şerifi ile tecelli edendir. Kimine veduttur. Kimine şedid ama oradan ama burdan. Herkesin zannınca.

Hani gelir ya birisi hesabı kitabı görülür, hadis-i kutsi, atın bunu cehenneme derler. Hesap yerine döner bakar, sorun der bildiği halde. Neden döndü hesap yerine baktı? Melekler derler ki neden döndün hesap yerine baktın? Ben der ümit ettim. Kendimce dedim ki Allah beni affeder. Melekler derler ki Yarabbi sence malumdur. Kulum dedi ki ben Allah beni affeder diye ümid etdim. Cevap verir. Atın onu cennetime, ben kulumun zannı gibiyim. Sen nasıl zannedersen öyledir. Senin inancındır o öyle değildir de sana öyledir. Onun gerçeği öyle değildir ama sen öyle istediğin için sana öyle tecelli eder. Hani cennete girer ya insanlar, cennette kendilerince bir Allah tanımları vardır, kendilerince bir inançları vardır. Cennette onu isterler, onlar da onu verir. Muhittin Arabi şunu şöyle tarif eder. Der ki beş tane ama, kör hiç fil tanımamış bir kimse getirsek, orta yere bir tane de fil koysak, birini bacağından tuttursak, birini kuyruğundan tuttursak, birini göğsünden tuttursak, birini kulaklarından tuttursak, birini de hortumundan tuttursak ve hepsine ayrı ayrı sorsak fil neye benziyor? Bacağından tutan der ki diyor, fil sütuna benziyor, hortumundan tutan der ki diyor fil hortuma benziyor, kulağından tutan der ki diyor fil kepçeye benziyor, göğsünden tutan der ki diyor fil tepsiye benziyor, kuyruğundan tutan der ki diyor fil kuyruğa benziyor. İşte der kör olanların, ama olanların Allah'ı tanımaları, bilmeleri de böyledir. Onlar kör olduklarından, bir tarafından tutarlar ve tuttukları yerin Allah olduğunu zannederler ama Allah kullarının zannı üzerinedir. yine. Onları geri çevirmez.

İşte o yüzden din işine akıl sır ermez. Birinin yüzü sevgiliye dönmüş, biri de var ki yüzü zaten onun yüzü kesilmiş. Demek ki birisi sevgiliye dönmüş, sevgiliye dönmüş. O sevgili olmak için uğraşıyor ama birisi de var ki yüzü sevgili olmuş. Hani diyor ya benim öyle kullarım vardır ki onlara baktığınızda Allah hatıra gelir. Demek Allah'ın öyle kulları var ki onların yüzleri sevgili olmuş. Onlara baktıkça, Allah hatıra geliyor. Kimileri de var, onlar sevgiliye yönlerini döndürmüşler. Sevgiliye bakıyorlar, her baktıkları yerde

sevgiliyi görmeye çalışıyorlar ama kimileri var ki sevgilinin yüzü olmuş o. Ona bakan sevgiliyi görüyor. O Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'e bakan neyi görür ki? O Muhammed i Mustafa (s.a.v) hazretlerinin kokusunu alan, neyin kokusunu almıştır ki? Onun yüzü gibidir, o onun kokusu gibidir. Hani öyleleri vardır ki hani Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin varislerim dedikleridir. O varislerim dedikleri de her dönemin yüzü gibidir. Onları görünce Allah hatıra gelir ya hadisi şerif öyle ya hani yeryüzünün direkleri vardır. Manevi. Hz. Abbas Efendimiz der ya işte onlar velilerdir. Onlar dinin yaşanması ve yaşatılması için mücadele edenlerdir der ya hani der ya Hz. Ömer efendimiz onlar bir şeye ol dediğinde, Allah oldurur der ya. İşte onlardır. Onlar sevgilinin yüzü olmuşlardır. Kimisi nedir? Yüzüne dönmüştür.

'İkisininde yüzlerine bak. Yüzlerini hatırında tut. Olur ya dikkat eder de yüzü tanır bir hale gelirsin.' İşte rabıta budur. Sen o sevgiliyi gören gözleri görmek istersin. O sevgiliye bakan yüze bakmak istersin. Miraç'tan gelmiş, Miraç'tan dönmüş o yüzü gören, o yüzü görmüş olmaz mı? Miraç'tan gelmiş, onu dinleyen, onu dinlemiş olmaz mı? Demedi mi zikredenler sana baksınlar, güzel örnekler var. Demedi mi Habibim ne verdiyse alın. Demedi mi o heva ve hevesinden konuşmadı. Benim emrimi söyledi. Bakın dili o olmuş. Hal fiiliyatı o olmuş. Demedi mi, Ey Habibim! De ki eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun. Demek ki ona baka baka onu tanırsın. Onun yeryüzünde yaşayan, yeryüzünde yaşayanları vardır. O hani az önce bahsettiğim, onlara baktığınızda Allah hatıra gelir diye, onları tanıdığınızda onu tanırsınız. Ona baka baka baka onu görürsün. Ona baka baka onu tanırsın. Hani rivayet edilir ya İbrahim Ethem, o olması lazım, hacca gidiyormuş ya bir garip sufiye denk gelmiş. Demiş ne kadar paran var. Demiş şu kadar. Ver şunu demiş. Etrafımda yedi şavt at. Tavaf et, hacı ol. Demiş. bu nasıl söz? Demiş ziyaret edeceğin yere demiş Allah evim dedi ama gidip oturmadı demiş ama tavaf edeceğin etrafında kimsenin demiş, Allah kalbinden hiç kalkmadı demiş.

Hani yeryüzünde Allah'ın öyle kulları vardır ya, Cenab ı Hak oturmuştur oraya. Cenab ı Hak oraya oturunca, ondan onun sıfatları tecelli eder hep. İşte öylesini görünce diyor ona bak. Onun yüzünü seyret. Onun cemaliyle cemalleş. Mevlevilikte cemalleşmek vardır. Cemalleşmek, karşındaki dervişin yüzüne bakmaktır. Ona temanna etmektir cemalleşmek. Onun simasını tanımaktır. Cemalleşmek denir ona. Cemaline bak. Onun cemaline bakabilmen için ona karşı bir yanlışlığın olmaması gerek. Ona karşı bir eksikliğin olmaması gerek. Senin kardeşin o. Senin ona suizanın yok. Senin ona karşı hatan yok. Senin ona karşı kusurun yok. Senin ona karşı bir

yanlışlığın yok. Sen onu sevdin. Ona dua ettin. Mümin kardeşliği. Kardeşini gördün, cemalleştin. Kardeşim benim dedin, tebessüm etti. Cemalleşmek, onun cemalini hıfsına almak, onu tanımak, bütün cemalleri tanımak ve bütün Hak dostlarını tanımak. Bak seyret, gece rüyanda gör. Bak seyret, gece zikirde halinde gör. O seni götürecek bir yerlere. Onun cemalinde cemal saklı, onun gözünde göz saklı. Onun yüzünde yüz saklı. Onun kalbinde gönül saklı. Gönlünde ayrı bir sır saklı. Sen oraya girmeye çalış. Cemalleş, oraya girdin mi sırların sırrına vakıf olacaksın, dolaşacaksın, yürüyeceksin. Emin askerler var, emin hendekler var, emin burçlarını dikmiş, o oraya yerleşmişsen, sen içeri girersen, padişahın sofrasına oturacaksın. İsaya indirdi. Sana indirmez mi? Musa'ya indirmiş, sana indirmez mi? İsa'nın havarileri istemiş, indirmiş. Sana indirmez mi? Sana neden indirmesin? Sen Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in ümmetisin. Sen o peygamberlerin peygamberinin ümmetisin. İsa'nın havarilerinden aşağı mısın? Sana da sofra indirir. Sana da nimetlendirir. Seni de arş ı alada gezdirir. Seni de levh-i mahfuzda gezdirir. Seni de ötelere götürür. Yukarılara götürür. Sen o gönle girmeye çalış.

Hani dedi ya miraca çıktım dedi. Cennette Bilali Habeşi'nin takunya seslerini duydum dedi. Senin de takunya seslerini duyursunlar. Senin de ezan sesin duyulsun orda. Senin de yalvarışların, hıçkırıkların duyulsun. Sen bir gönle girmeye çalış. Bir sevgilinin yüzüne bakmaya çalış. Bir sevgilisi olanı bulmaya çalış. Aşıklık öğren ondan. Aşıklık öğren ve onun âşıklık yoluna bak sen. O sevgiliye ulaşacaksan, bir aşık bul. O aşık gece gündüz onun kapısından gitmeyecek. O aşık gece gündüz onun yolunda arşınlıycak. Sen onu bulacaksan ona git. Hani polis bir suçluyu yakalacağı zaman, sevgilisinin olduğu yere tuzak kurar. Çünkü insanın hiç dayanamayacağı yer sevgilisidir. Bütün kuralların yıkıldığı yer sevgilisidir. Bütün tahkimatın yok olduğu yer sevgilisinin sokağıdır. Bütün tedbirlerin kalktığı yer, sevgilidir. Sevgiliye gidecekse tedbirler kalkar, tahkimler kalkar. Kafasında hiçbirşey denmez. Senin canını alacağız deseler, sevgili yolunda olsun dersin, yürürsün. Sevgiliye dayanamaz insan. Yüreğinde bir sevgisi varsa, o azılı suçlular dahi sevgilisine giderler. Onu, sevgilisi ile avlarlar. Herkes sevdiğinden avlanır. Herkes sevgilisinden avlanır.

Hani dedi ya, ya Mevlana Şems sana selam gönderdi, cübbesini atıverdi ona. Utandı dedi ki yalan söyledim. Yalanına cübbe verdim dedi. Doğrusunu söyleseydin, canımı verirdim dedi. Aldatır insan, sevdiğiyle aldatılır. Birini aldatmak istiyorsanız sevdiği ile aldatın. İhanetin en kralıdır. Vahşiliğin ve vahşetin en kralıdır. Yapacaksanız bir hainlik, birisine dosdoğru bir hainlik yapın. Sevdiği ile aldatın. Canı yanmaz onun. Aldatacaksın birini, sevdiği ile aldat.Canı yanmaz. Hatta der ki sevdiğimle aldattı. Helal

olsun der. Helal olsun der. Bu ama bir taraftan vahşiliğin en dibidir. Bu bir taraftan, zulmün en dibidir ama bir taraftan da çok harikadır. O aldanan, sevdiği için aldandığından aldanışından mutludur. Hiç acı çekmez. Hiç acı hissetmez. Beni aldattı demez çünkü aldandığı yer, sevdiğidir, öptüğüdür, kokladığıdır, kopladığıdır, öptüğüdür, öpüldüğüdür, gönlünün aktığı, coştuğudur. Çünkü onun için aldanmıştır. Hatta bile bile aldanır.

Aşıklık bile bile aldanmaktır. Aşıklık aldanırken, aldandım dememektir. Aşıklık ütülürken ütüldüm dememektir. Aşıklık yıkılırken yıkıldım dememektir. Aşıklık, kurutulurken kurudum dememektir. Aşıklık, dudakların çatlarcasına sevmektir. Gözlerini kapatmamacasına bakmaktır. Hiç susmamacasına konuşmaktır. Hep sevmektir yüreğinden, hep hissetmektir, hep duygudur, hep koşmaktır.. Hep böyle onu dinlemektir. Hep onu anlatmaktır. Hep onu anmaktır. Her şeyde onu hissetmektir. Yemekte, içmekte, konuşmakta, yürümekte, uyumakta, oturmakta, kalkmakta, denizde, ovada her yerde ve her şeyde onun olmak. Onun tadını çıkarmaktır. Onun zevkine varmaktır. O vardır her şeyde. Onunlasındır. Ölüm hoştur, hayat hoştur, dirilik hoştur, varlık hoştur yokluk hoştur, herşey hoştur senin için. Çünkü o vardır. Bakarsın kolunda o var. Bakarsın dudağında o var. Bakarsın saçlarını örmüş sana, o var. Bakarsın seni süzer köşe başından. Bakarsın yukarılardan bakar, kocaman bir göz olmuştur. Bakarsın dağlardan bakar sana, kocaman bir şekilde. O her tarafta, onu görürsün, hissedersin. Dersin ki şimdi burada şimdi içimde şimdi oramda, şimdi buranda. Bu hayretten hayrettir. Artık aklına hiçbir şey gelmez senin. Öbür dünyaymış, bu dünyaymış, cennetmiş, cehennemmiş, arş ı alaymış, levh-i mahfuzmuş, kürsüymüş… Hiç bir şey aklına gelmez. Öyle bir şey olur ki sen artık nicelikten nitelikten sıyrılırsın, varlıktan sıyrılırsın. Önce bir ışık görürsün. Nur hüzmesi zannedersin. O ışık da biter, nur da biter, renk de biter, nefes de biter, ses de biter, konuşma da biter. Her şey duygu olur. Her şey o olur artık. Sen senlikten geçersin. Sen kalmazsın.

Aşıklık, hep bir histir. Mitolojik bir duygudur bu. Bu senin de değildir. Bu da bir demdir. Senden de geçecektir. Sen o demde nesin onu da bilemezsin. Aklına vurmazsın nerdeyim, aklına vurmazsın neyim, aklına vurmazsın kimim. Vurduğun anda o çeker gider. Birkaç sefer çekip gitmiştir. Sen onun terbiyesini almışsındır. Her aklına vurduğunda senin sonundur. Senin katilindir akıl. Senin mermindir akıl. Seni öldürecek olan tabancadır akıl. Bütün toplar sana çevrilmiş gibidir. Akıl odur ona uyduğun an, elinden bir bülbül gibi uçup gidecektir, ona uyuduğun an, arkasına dönüp bakmadan gidecektir. Bir kez gitmiştir ya. O acıyı biliyorsundur, o sancıyı biliyorsundur. O çok nazlıdır. O çok cilvelidir. O çok neşelidir. O çok sırdır. Bir tarafı

çok onun Celaldir. Ve görürsün, bilirsin, tanırsın. O bir şeyi ol dediğinde olur ama ol dedittirinceye kadar çatlarsın. Yalvarırsın gece gündüz. Ben ettim sen etme dersin. Başkalarının günahı küçük gelir sana. Zina etmiştir o, sana küçük gelir. Gıybet etmiştir o, sana küçük gelir. O bir şey yapmıştır, o sana küçük gelir. Çünkü sen büyüğün büyüğünü yapmışsındır. Sen onun ellerindeyken aklına uymuşsundur. Sen onunla sohbet ederken aklına uymuşsundur. Bu büyük günahlardan dahi büyüktür. O yüzden Hz. Mevlana der, akıl aşka gelince çamura saplanmış eşek gibi debelendi durdu. Debelenir durur. O yüzden aşığın katilidir akıl. Aşık o akılla karşılaştığında der ki katilim geldi yine. Onun o tabir i caizse celladı gibidir. O yüzden akıldan şeytandan kaçar gibi kaçar. Bunu anlamaz aklı erenler. Kendilerince derler ki bu sufi akla düşman, akıl lazım değil mi? Atarsın kenara, lazım değili görürsün. Oysa onun için akıl lazım değildir. Çünkü avcı da ıslık çalar, kuşun ötüşünü taklid eder.Kuş tutan böylece kuşları kandırmak ister. Avcı taklit eder, kandırır, kuş tutacak ya aslında bir taraftan o da avcıdır. O da kendinden olanlara kuş taklidi yapıp avlar. O da der ki ben sendenim gel. Senin yemse derdin yem koyar senin önüne. Cik cik cik sen konarsın dalına onun. Senin derdin malsa, sana mal verir, gel der.

O avcıların padişahıdır. Onun ahı, daha derinlemesinedir, daha kıymetlidir. O, seni anka kuşundan aldatır. Anka kuşuyla seni yemler. Sen eğer ötelerdensen, anka kuşuna aldanırsın. O aldatır seni. Bir kanat çırpar böyle, der ki gel ötelere götüreceğim seni, kanarsın sen, bir bakarsın ki o da avcı. Asıl av senmişsin. Bunu sonra anlarsın ama o av olduğundan da mutlu olursun sonra. Dersin ki sen avlamışsın beni. Harika bir şeydir, harika. İnsan av olmaktan mutluluk duyar mı? Bu öyle bir şeydir ki av olduğuna binlerce kez şükreder, binlerce kez av olmak istersin. Allah hepimizi öyle av olanlardan eylesin. Selamünaleyküm…

https://www.youtube.com/watch?v=7czRT- SgSsk&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=48

MESNEVİ-İ ŞERİF 319-324. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O kuş, kendi cinsinden bir kuşun ötüşünü duyar. Havadan uçup iner. Tuzağı bulur, yaralanır. Aşağılık kişi de dervişlerin sözlerini çalar da bir bön kişiye o efsunu okuyup üfürerek kandırmak ister. Erlerin işi apaydın oluştur, sıcaklıktır; aşağılık kişilerin işiyse düzendir, utanmazlıktır. Aşağılık kişiler dilenmek için yünden arslan yaparlar. Ebu Müseyleme'nin adı Kezzab olarak kaldı, Muhammede'yse akıl sahibi, ilim irfan sahibi dendi. O Allah şarabının mührü, o şarap küpünün kapağı halis misktir, adi şarap küpünün kapağıysa pis kokulu şeydir, azaptır.

Kıymetli dostlar, bir kimse bir şeyi aldatacaksa, o aldatacak olduğu şeyin sevdiğin bir şeyle tuzak kurar. Bir gün bir belgeselde izlemiştim. O karadenizliler, şey tutuyorlar, atmaca. Atmacayı tutacak olanların ellerinde birer tane atmaca var. O atmacanın önüne de bir de ağ kuruyorlar, kendilerini de saklıyorlar. Atmacalar geçerken o atmacayı uçuruyorlar, bağırttırıyorlar ve havadaki atmaca, o bağıran dişinin sesine gelerekten atıyor kendini ağın içine. Erkek atmacayı dişi atmacayla aldatıyorlar. Ve erkek dişinin sesini biliyor. Dişinin sesini tanıyor. Dişinin sesini tanıdığından, tuzağa düşüyor. Bir kimseyi sevdiği bir şeyle tuzağa düşürürsünüz. Bir kimseyi sevdiği yerden vurursunuz. Bir kimseyi sevdiği yerden zorlarsınız. Bir şey kıymetliyse, insanları o kıymetli şeyle aldatırsınız. O kıymetli şeyle insanları kandırırsınız. Bir Müslümanı kur'anla kandırırsınız. Hani seçilmiş Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri vardı, halife. İttifak etmiş aşere i mübeşşere, Hazreti Ali efendimizi seçmişler. Ümmet, hazreti Ali efendimizi hilafete getirmiş. Seçmiş onu. Seçilmiş ümmetin bir halifesi var. Buna karşı çıkan

Muaviye ve güruhu, Hz. Ali efendimizin adil olmadığını, hukuk sahibi olmadığını, adaletli davranmadığını, onun adaletsiz olduğunu savunaraktan baş kaldırıyorlar. Hz. Osman Efendimizin katillerini bulmadığını, Hz. Osman Efendimizin katillerini koruduğunu ve Hz. Osman Efendimizin şehid edilmesine, Hz. Ali efendimizin tabiri caizse önayak olduğunu, onun buna göz yumduğunu iddia ederekten kalkışıyorlar.

Her zalim, insanları kandıracak elinde bir şey bulundurur. Her aldatıcı, insanları aldatmak için insanların kıymetli gördüğü bir şeyle aldatır. Tarih boyunca insanlara, adalet, hukuk deyince insanlar aldanırlar. Abdülhamit Han hazretlerini, din uğruna aşağı indirmişlerdir. Abdülhamit Han'ı aşağı indirenlerin içersinde, bunları söylemek istemem ama Bediüzzaman Said Nursi Hazretleri de vardır. Namık Kemal de vardır. Kimlerle ittifak etmişlerdir? Jön Türklerle. Dindarlar, o gün için dini entellektüele sahip olan insanlar, dinden uzak olan jön Türklerle ittifak edip, Abdülhamid Han'ı indirirler. Abdülhamit Han'ı indirirken ellerindeki tez, İslam'dır. İslam adına, Abdülhamid Han tahttan indirilir. Ve Muaviye ve tarafları da islam adına, Hz. Ali radıyallahu anh Hazretlerine karşıdır. Orda siz istediğimiz kadar, hadisi şerif okuyun, ümmetim delalette toplanmaz deyin. Ümmet seçmiş Hazreti Ali efendimizi. Ümmet Hz.Ali efendimizi seçmiş. Ümmetin seçtiği Hz.Ali, La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyen Ali. Ümmetin tabi olduğu Ali, Allah'ın kılıcı, arslanı denilen Ali. Ümmetin tabi olduğu Ali, Hz. Fatıma'nın biricik kocası. Ümmetin tabi olduğu Ali, ashab ı abadan, ehlibeytten, Ümmetin tabi olduğu Ali, Hasan ile Hüseyin'in babası(r.a). Cennet çocukları, cennet efendileri. Karşı çıkılan kimse bu. Dikkat edin, ümmet ittifak edip, onun arkasında duruyor. Bir şahsın arkasında ittifak edip insanlar onun arkasında duruyorsa, ona karşı çıkanlar bağyidir, isyancıdır, o karşı duruş noktalarından dolayı küfür sahibidirler. Dikkat edin. Ümmetin seçtiği bir kimseyi, siz alaşağı etmeye çalışırsanız küfür sahibisiniz. Velev ki o kimse hatalı ve kusurlu olsa dahi.

Ümmetin başına zorla imam olmak caiz değildir. Hz Peygamber sallallahü vesselam hazretleri der ki, siz istenmediğimiz yere imam olmayınız. Bu, bütün devleti de içine alır.Bu bir cemaati de içine alır. Bu, bir tarikat düşünün, o tarikatın başına zorla bir kimse şeyh olmaz, olamaz. Birileri onu oraya zorla şeyh yapmaya kalkarlarsa, sünneti Resulullaha aykırı davranmış olurlar. Ümmet delalette toplanmaz. Hadis i Şerif ama aldatacak olanlar, zulmedecek olanlar, kandıracak olanlar, kıymetli bir şeyle sizi kandırırlar. Sizden olan bir şeyle kandırırlar. Sizi Allah'la kandırırlar. Sizi Peygamber efendimiz sallallahü ve sellemle kandırırlar. Muaviye ve taraftarları ne yaptılar? Son nokta, savaşı kaybediyorlar. Çıktılar, savaştılar. Savaştıklarında

savaşı kaybederlerken, Hazreti Ömer efendimizin Mısır komutanı Amr Bin As, oğlu Musa olması lazım. İsim karıştırabilirim. Dedi ki Muaviye'ye, bu savaşı sana galip getireyim mi? Seni burdan kurtarayım mı? Kurtar dedi. Ne istiyorsan vereceğim sana. Söyle dedi askerlerine hepsi de mızrakların ve kılıçların önüne kur'an sayfalarını taksınlar, kuranın bize hükmetmesini istiyoruz desinler dedi. Ertesi gün savaş meydanında Muaviye ve askerleri, kur'an-ı kerimi bütün herkes mushafları üzerinden çıkardılar, taktılar kılıçlarının ucuna mızraklarının ucuna. Dönecem dönecem, bu meseleyi anlatacam size. Bunu size anlatmıyorum aslında. Size anlatırken de başka yerlere de anlatıyorum. Taktılar kur'an-ı kerimleri, çıktılar savaş meydanına. Kuran'ın bize hükmetmesini istiyoruz dediler. Kuran'ın bize hükmetmesini istiyoruz dedikleri şahıs, ben ilmin şehriysem Ali de kapısıdır dedikleri şahıs. Bir kimsenin gözünü şeytan bürürse, o hiçbir doğruyu göremez. Bir kimsenin gözünü şeytan bürürse, o hiçbir hakikate aşina alamaz. O sabahtan akşama kadar La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah dese, ama gözünü şeytan bürüdüyse, şeytandan kurtulamıyorsa, o hakikati göremez. O yangında sonradan hariciye olan o kimseler dediler ki ya Ali, biz bunlarla savaşmayız. Neden? Bunlar kur'an-ı kerimi getirdiler, kuranın hükmünü istiyorlar. Kur'an'dan hüküm çıkacak olan yine insandır. Onu görmediler ve Hz. Ali efendimizin etrafındaki insanları, kur'anla aldattılar. Ne ile aldandı o günün müslümanları? Kur'anla. Sizi aldatacak olan, yine kur'anla aldatır.

İhsan Eliaçık çıkıyor, ne diyor? Kuranla aldatıyor. Diyor ki zekat kırkda bir değildir.Ya? İhtiyacınızdan fazlasını dağıtın diyor. Müslümanların, Türkiye'deki müslümanların zenginleşmesini istemiyor. İhsan Eliaçık şunu diyecek. Ey İslam ülkesinde duran müslümanlar. Hepiniz de mallarınızın kırkta birini zekat olarak dağıtacaksınız. Ey islam ülkesini sömüren kapitalist, dinsiz, ne olduğu belli olmayanlar. Eğer siz, islam ülkesinde yaşıyorsanız sizden zekat almayacağız ama sizden de farklı vergi alacağız. Dinin hükmü farklı. Dinin hukuku farklı. İhsan Eliaçık çıksın, dinin gayrimüslimlerle alakalı vergi hukukunu anlatsın. Ey Koç, sen müslüman mısın? Malının kırkta birini hesapla, zekat olarak dağıt buraya. Ey sabancı, sen müslüman mısın? Evet. Malının kırkta birini hesapla dağıt bakayım fakir fukaraya , senin hesaplarını kontrol edeceğim. Var mı Türkiye'de bunu diyebilecek olan din alimi? Var mı bunu Türkiye'de diyecek olan şeyh efendi?

Ey zenginler güruhu, gelin bakayım. Müslüman olanlar bu tarafa, Müslüman olmayanlar bu tarafa. Müslüman olanlar, siz mallarınızın kırkta birini zekat olarak dağıtacaksınız. Hepinizin hesablarını kitablarını inceleyeceğim, mal varlıklarını koyacağım hepinizin önüne. Hepsini de müslümanların, kırktabir müslümanların bunda hakkı var. Hadi bakayım, birinci derecede

işçilerine başla. Kendisinin fabrikalarındaki işçilerinden başla. Ya ben bunlara ev yapacağım. Yok hepsinin de maaş bodrolarını yatıracaksın. Ne yapacaksın, adam ne yapacaksa yapsın. Bu ikramiye mikramiye değil. Ya? Zekat bu. Gelin bakayım, fabrikatörler. Hesaplayın bakayım malınızı. Bu parayı sen yerden toplamadın. Bu işçilerin üzerinden para kazandın. Eee? Hesapla mal varlığını, hesapladın. Ne kadar? İşte yüz trilyon. Harika. İkibuçuk trilyonunu bu fabrikadaki işçilere dağıt bakayım.

Gelin bakayım işçiler. Hesaplarınızı çıkarın bana bodrolarınızı, hesap numaralarınızı. Hiçbirinin hesabında onlar da yalan söylemiyecekler. Adamın ne işivar bir liraya çalışsın yoksa orda adam zekat verebilecek noktadaysa. Bunu söyleyecekse, bununla söyleyecekler. Bunu söyleyecek olan bir kimseye gideceksin, sen hocam sensin diyeceğim. Şeyhim senmişsin diyeceksin. Ama bizi kur'anla aldatıyor. Ne yapıyor? Müslüman tüccarların, müslüman fabrikatörlerin, müslüman işadamlarının sermayelerini yok etmek istiyor. Kim kalacak Türkiye'de o zaman sermayedar? Gayrimüslimler kalacak. Dün olduğu gibi. Müslümanlar paralarını dağıttılar. Para kimde kaldı Türkiye'de? Gayrimüslimlerde kaldı. Bankalarda kaldı. Müslümanlar ihtiyaçtan fazlasını dağıttı. Harika! İyi, kimde kaldı fabrika? Seni gidi hinoğlu hin seni. Seni gidi hain seni. Seni gidi ne idüğü belirsiz seni. Bizi kur'anla aldatacann bizi! Memleketin savcılarının dava açması lazım ona. Neden? Memleketin hiyerarşisini ve düzenini bozmaktan dolayı. Neden? Memleketin, varya, Türkiye Cumhuriyeti laik demokratik hukuk devletidir. Sen demokratik laik hukuk devletinde nasıl böyle bir şey söylersin demeleri lazım. Diyemezki kimse. Ama o çıkar der ki ihtiyacınızdan fazlasını dağıtacaksınız. Dikkat edin. Oyunu görüyor musunuz? Dün Muaviye askerlerine yaptırdı. Kur'an'ı dedi, şeyi, ne o, mızrakların arasına asın çıkın dedi. Onlar dediler ki kur'anın hükmetmesini istiyoruz biz. Şimdi o da çıktı, dedi ki kur'an böyle söylüyor, ihtiyacınızdan fazlasını dağıtınız. Böylece ne olmuş olacak? Bizi kur'anla aldatmaya çalışıyor. Bizi kur'anla kandırıyor. Ordaki zekatla alakalı hadis i şerifleri yok görüyor ve Türkiye'deki müslümanların ekonomisini batırıyor. Komple.

Bir işadamı düşün. Yüz milyar sermayesi var. Dağıttı fazlasını. Bana yeter dedi. Adam işçi kaldı. Dün tüccardı, bugün işçi. Nerde çalışacak bu? Adamın fabrikası var. Yanında beşyüz kişi çalışıyor. Bin kişi çalışıyor, dağıttı fazlasını. Ertesi günne oldu adam? İşçi oldu. Kim alacak o fabrikayı? O fabrikayı alan para kime ait olacak? Kimse onun karşısına çıkıp bunu konuşmuyor. Gezicilerin de hoşuna gidiyor. İyi, herkes dağıtacaksa önce koç başlasındağıtmaya, neyi varsa dağıtsın şu memlekete. Sabancı arkasından gelsin. Neleri varsa dağıtsınlar bu memlekette. Bu memleketten almadılar

mı? Herkes dağıtsın. Ona diyebiliyor mu? Ey Koç, hepsini de dağıt bu memlekete. Kime diyor? Elinde üç beş kuruştan ticaret yapan, iş yapan müslümanlara diyor. Ne ile kandırıyorlar bizi? Kuranla, bizi inandığımızla, inancımızla bizi kandırıyorlar. Bir bakıyorsun adam seni Allah ve Resulüyle kandırıyor, aldatıyor seni.

Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz demiş. İstiyor senden, alıyor. Emiyor seni, sömürüyor, sömürüyor, seni inancınla aldatıyor. Yapmadılar mı? Televizyon kuruyoruz. Ne için? İnananların bir televizyonu olsun, harika. Ben o zaman şey de yeni Gökçen'de iplikçilik yapıyorum. Harika kardeş, iyi, güzel. Dedim bir hisse veriyor musunuz adama bir şey veriyor musunuz? Yok dedi. Neden? Yani televizyon kuruluyor, normalde yarın öbür gün televizyonu kuran kimseler bir tarafa devrederlerse dedim ne yapacağız biz? Öyle ya. Nasıl yani dedi toplayan adam. Basbayağı. Olmaz öyle şey. Ya nerden dedim garanti veriyorsun olmayacağına. Sahibi sen misin televizyonun? Hayır. Eee, olmayacağını nerden biliyorsun dedim. Ya olmaz. Oldu! Fox tvye satıldı. Oldu, tv7 satıldı. Eee oldu, bir tane daha televizyon el değiştirdi. Müslümanların parasıyla mı alındı? Evet. Geri verdiniz mi paraları? Hayır. Bak geri verdiniz mi. Hayır. Nerden biliyorsun? Birisine ben verdim de o yüzden. O yüzden çok rahat konuşuyorum. Geri verdiniz mi müslümanların parasını? Hayır. Ben kendi paramın peşinde olduğumdan değil. Ben dedim ki bunu veriyorum. Bunun böyle olmayacağını biliyorum, sohbetlerde bunu söyleyeceğim sonra dedim. Al. Nasıl dedi. Basbayağı dedim. Sen de dinleyeceksin sonra, beni takip et sen ona dedim.

Sen beni takip et dedim. Bunu dinleyeceksin sonra benden dedim. Kızdı bana, parayı aldı ama kızsa da. Çeki aldı benden. Para değil şimdi, yalan olmasın, çeki aldı benden ama dedim, bunun böyle olduğunda dedim müslümanlar ne olacak? Evet, önceden müslümanlar vakıf kurmuşlar, o vakfa vermişler, vakıf orda kalmış. Bak, burası vakıfların. Burası belediyenin değil, burası vakıfların.Bak kalmış vakıflarda. Allah rahmet eylesin. Biz Nevşehir'de bir cami yapımına şeyh efendi önayak oldu, böyle herkes koşturdu. Cami yapıldı. Nerede şimdi? Diyanette. Yani satılmadı. Diyanete devredildi. Meydanda. Şahsın üzerine oldu. Öldü adam, öldü! Adama diyorum ki ya öldü adam, yani kalacak değil ya? Çocukları dedi ki babamın parasıyla alındı burası dese ne yapacaksın? Demezler. Dedi, ne yapacaksın? Müslümanları dinleri ile aldatıyorlar. Müslümanları tarikatları ile aldatıyorlar. Müslümanları şeyhleri ile aldatıyorlar. Müslümanları hocaları ile aldatıyorlar. Evet! Nice şeyh var ortalıkta dolaşan, aldatmak için. Nice hoca efendi var ortalıkta, aldatmak için. Evet. Ben birisi din için bir şey istiyor mu? Şüphe ediyorum ondan. Neden? Ayet i kerime yeter: 'Sizden ücret istemeyenlerin

peşinden gidiniz.' Ben bakıyorum, arkadan, ücret istiyor mu? Ücret istiyor. Ha, kendine istemiyormuş .Ya kardeş, kime istiyorsa istiyor. İstiyor mu, istiyor. Diyorum ki ya Mustafa Özbağ, bunun kokusu bir gün çıkar, bekle.

Zikrullahın ücreti mi var? Yok. Gel kardeş, sabahtan akşama kadar Allah de. Para pul istemiyoruz, hiçbir şey istemiyoruz senden. Aman getirmeyin de, aman! Geçen gün birisi diyor ki ya hocam işte yardım edelim. Aman kardeşim biz hiçbir şey istemiyoruz dedim ben. E çay getirelim. Ha götürün, çay ocağına verin dedim, bizi ilgilendirmiyor. E buraya dükkana…Aman dedim sakın ha…Bakın inanıyorum, o buraya normalde hatta dedim ki git söyle. Deki dedim ben Mustafa Özbağ gönderdi, alsınlar senin çayını bana da haber versinler dedim. Hiç haber veren yok. O getirmedi buraya çayı. O çünkü kendisini kıymetlettirecek benim yanıma gelerekten, diyecek ki ben Mustafa hocanın yanına gittim. On kilo da çay götürdüm. On kilo da şeker götürdüm. Oraya bıraktım. Kıymetlenecek o. Ben dedim sakın ha, götür tekkeye ver. Seslenin bakayım. Bir hafta on gün içerisinde tekkeye on kilo çay, on kilo şeker getiren olmuş mu? Götür dedim tekkeye. Gelmemiş demi? Tabii, gelmez. O kendisini kıymetlendirecek benim yanımda, tabii vardır öyle, böyle yutucular vardır. Sen bir para verirsin. Seni şeyhiyle görüştürürler, en çok para veren en fazla şeyh efendi ile o görüşür. En çok para veren işte filanca x hoca efendiyle o görüşür. Parayı verirsen, gider şeyle de görüşürsün, hocayla da görüşürsün, herkesle görüşürsün. Eğer para vermiyorsan sen kimseyle görüşemezsin.

Ayet i kerime: 'Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz.' Ayet i i kerime, Allah'ım ne muhteşem bir din! Ne muhteşem bir din! Ne muhteşem bir kur'an! Ne muhteşem bir Muhammed i Mustafa! Ne muhteşem! Sizden istemeyenlerin peşine gideriz. Harika! Ya istiyor. Bırak kardeşim, bırak. Ya cami olacakmışsın! Sen cami yapmak için mi çıktın meydana, bırak. Adam yaptıracaksa çıksın, yaptırsın. Ya cami lazım. Lazımsa müslümanlar yapsın, herkes getirsin bir tuğla koysun. Baksın, aaa cami yapıyorlar, bir tuğla koydum ben buraya desin. Yok onun da yolunu bulmuşlar. Ne? Dernek karar alıyor. Yüzde otuzüçe kadar yaptırma, yaşatma dernekleri, bilmemneleri, içinden toplayandan alabiliyor. Bir karar çıkarıyorlar, işte toplayanlar yüzde otuzüçünün parasını alacak. Adam günlük yüz lira para topladı mı otuzüçlirasını cebine alacak. Nereye verdin sen parayı, cami yaptırma derneğine. Ben böyle söyleyince bana da mail atacaklar. Hocam, sen yardım toplayanlara cami yaptıranlara, böyle karşı mı çıkıyorsun. Ben kimseye karşı çıkmıyorum. Sen camiye demir mi alacaksın, git demiri al caminin önüne yık kardeşim oraya. Al. Ne alacan sen, beton alacaksın. Git caminin önüne betonu yık oraya. Yap. Ya benim yüz liram var. Git, yüz liralık beş torba

çimento al, koy kardeşim oraya. Camii yapılıyor ya memlekette, camii yapılıyor, eyvallah.

Boluda bir camii biliyorum ben, on yıl boyunca bitmedi. Yazdım oraya ben, dedim seneye bunlar yine gelecekler, adını yazdım, bilmem ne köyünü yaptırma camiisi. Reyhanda dükkanım var. Orda durduğum müddetçe her sene geldiler biz boludan geliyoruz diye. Orda notta yazıyor, filanca camii mi, evet diyor. Geçendene de gelmişlerdi diyorum. Bitmedimi daha camii diyorum ben. Bitecek inşaallah diyor. Su basmanına çıktınızmı diyorum ben, yani çıkacağız diyor. Sonradan öğrendim, dört tane oraya taş çevirmişler, o köy komple o camiden geçiniyormuş. Bir dernekleri var, dernekten herkes para toplama yetkisi alıyor, yüzde otuzüç, onun, toplayan toplayabildiği yere kadar, makbuzu kesiyor. nolacak ki, makbuzunu, bir kibrit çak makbuz da kalmasın. Makbuzun doğru olduğunu nerden biliyorum ki zaten! Git matbaada bastır makbuzu, çık yola. Bitti! Öğrendim sonra, hususi. Taşları çevirmişler, bir tane de tabela asmışlar oraya, işte bilmem ne köyü cami yaptırma derneği, yardımlarınızı bekleriz diye. Öğrendim, o köy komple ordan geçiniyormuş. Bunlar kış gelince yayılıyorlar bütün Türkiye'ye, dükkan dükkan, ellerinde makbuz.Ellerinde makbuz. E bunu tarikatlar, cemaatler, hepsi de yapıyor zaten. Herkesin elinde makbuz. Ramazan gelmeye görsün, kurban gelmeye görsün. Herkes etleri toplamaya çıkıyor. Ya işte herkes hizmet ediyor, harika! Bizim arkadaşlar da dedilerdi daha önce. İşte, biz bir yurt yapalım. Ben dilenemem dedim. Sessizlik hakim oldu. Dediler kur'an kursu yapalım, ben dilenemem dedim, ben isteyemem bir şey dedim. Bizim adımız büyük olur dedim. Yok! Ya yapalım. Kardeşler bizim adımız büyük olur ben isteyemem, dilenemem ben dedim. Allah muhafaza eylesin. Onunla aldatıyorlar insanları.

'Aşağılık kişi de dervişlerin sözlerini çalar da bir bön kişiye o efsunu okuyup üfürerek kandırmak ister.' Dervişlerin de aşağılıkları vardır. O derviş suretindedir. Derviş siretinde değil yani sureten derviş. İçi derviş değil. Sureten derviş olanlar, dervişlik sözleri ile kandırırlar insanları. O çok ağır sufidir. O ne haller görüyordur. Onu hani vardır ya ne doktorlar mühendisler istedi de gitmedi. O da öyledir, nice şeyhler onu istemiştir, nice şeyhler onu çağırmıştır, nice şeyhler onu beklemiştir. O baba derviştir. Ona, o Şemsini bekliyordur. Bir de o var ya, o Mevlana, Şemsini bekliyor, biz de Şemsimizi bekliyoruz, maşallah. Hayırlı olsun Mevlanalığın. Nasıl? E Şemsini bekleyen, Mevlanaydı. Mevlana da ne beklediğini bilmiyordu dedim ben, o Şemsi beklediğini bilmiyordu. O, o esnada görmüyordu, amaydı. Şems onun gözünü açtı. Gören kimdi, Şemsti. Kör olan kimdi? Mevlanaydı. Kaldı ağır sufi amcam. Körlerdensin demek dedim. E öyle. Doğru söylüyorsun dedim,

sana bir Şems gerek ama dedim bir Şems'in rüyasına gireceksin ki dedim gelecek sana bakacak, diyecek ki dedim ben, bunun içinde altın madeni var ama o madenin üzerine bir cüruflar kaplamış, geleyim de diyecek şu cürufları temizleyeyim, bu altın madeni meydana çıksın. Eğer kendini böyle görüyorsan yine kibirlisin dedim. Gönlünde zerrece kibir bulunan asla cennete giremez. Ya ne yaptın, bizi kafir mi ettin dedi. Yok ya, kafir etmedim dedim, Şemsini bekliyorsan kibir hali var sende. Aranmıycak arkadaş. Öğrenmiş bir iki tane Beyazitten söz, Hallacı Mansur'dan söz.

Hani meşhurdur ya, mana nedir söyle bakalım. Haaa, sen söyleyeceksin. Sence ney? Söyle bakayım. Nasıl? Basbayağı! Arkadaş baba derviş ya! Seni ölçecek, arkadaş baba sufi ya, seni ölçecek. Dedim, manayı söyleyeceğine, şu duvarın arkasında ne var onu söyle bana da senden alacağımı alayım gideyim dedim bak. Yok ya dedim, yok öyle şey. Yok öyle şey! Kalıyor. Onlar da neyle aldatırlar? Sufi sözüyle! Onlar ne ile aldatırlar? Sarıkla! Onlar ne ile aldatırlar? Takkeyle. Onlar ne ile aldatırlar? Sikkeyle! Onlar ne ile aldatırlar? Cübbeyle! Onlar ne ile anlatırlar? Tennureyle, sema kıyafetiyle. Onlar ne ile aldatırlar? Ney ile. Onlar ne ile aldatırlar, gudümle.Onlardan baba semazen yoktur. Onlardan baba şeyh yoktur. Ne kadar program? Otuzbeş milyar. Kaç para, kaç para! Onlar da onla aldatırlar. aldatırlar! Kimisi dervişliğin kıyafetini giyer aldatır. Üç beş söz öğrenir, aldatır. Şeyh efendinin yanında fotoğraf da çıkar, aldatır. Sen dersin ki şeyhin yanında adam ya. Kanma! Onun yanına kim gitse fotoğraf çektirir o. Ben şeyh değilim de kim gelse bir fotoğraf çektirelim, çekil. Bir fotoğraf, çekil!

Benimle fotoğraf çekilmekten cennette yer kazanacağını düşünme yalnız. Neden? Ya ben fukaranın tekiyim. Öbür tarafta der, evlenecek ya ben şeyh efendinin has dervişiyim.Aman hiç has derviş yok bende! Ben has olamamışım, o nerden has olacak! Haydi ortalık alabora. Efendim senin yanındaydı! Ya kızım, kardeşim, benim yanıma herkes geliyor. Benim yanıma gelmeyen mi var. E fotoğrafta ben facede gördüm, sizle yanyana. O da kandırılmayı bekliyor ya! Allah bizi affetsin. Kandırırlar! Dervişlik kıyafetiyle kandırırlar, dervişlik sözüyle kandırırlar. Sireti derviş olacak.İçi derviş olacak. İçi derviş olanda edep olur. İçi derviş olan aldatmayı, kandırmayı düşünmez. Hatta öyle algılanacak diye kaçar. Adam söylemez dahi onu, ben şeyh efendinin yanındayım diye. Ona deseler ki canın da mısın diye, nediycen. Bana soruyorlar herkes bizim yanımızda. Hiçkimse canındaki kim diye sormuyor bana. Bundan sonra da sormayın zaten, kopya çekmiş olursunuz. Herkes yanımızda. Aldatacak ya!. Aldanma.

Ne dedi hadis i şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri? 'Kişinin kıldığı namaz, tuttuğu oruç sizi kandırmasın, onun muamelesine bakın

siz.' Onun muamelesi doğru mu. Ona bakın. Onun muamelesi uygunsa onun edebi yerindeyse harika! Bugün gündüz anlattım biraz. Bir mevzu oldu da. Hani gelmiş ya dervişin birisi, Hz. Mevlana'ya demiş ki, efendim demiş. Ne olursunuz. Bir tek eksiğim kaldı. Ne kaldı evladım demiş. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kuşağı nasıldı demiş. Her şeyin bitamam benim şimdi demiş, benzeme noktasında. Bir tek kuşağı. Nasıl kuşak sarardı, kuşak sarar mıydı beline? Ona dönmüş, demiş sen kuşağı da sararsan tam Ebu Cehil'e benzersin. Kalmış. Demiş ki Ebu Cehil'in kıyafetiyle onun kıyafetinin arasında bir fark yoktu. Dikkat edin, hikmete bakın, kıyafetin içindeki demiş önemli olan. Sen Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine benzemek istiyorsan sireten, yani iç olarak ona benze. O güzel ahlak, o ince edep, o dilinden bal akmak, o gözünü harama çevirmemek, o elini harama uzatmamak, o ayağına harama gitmemek, hiç kimseyi incitmemek, kırmamak, o haksızlık etmemek, zulmetmemek, o hava atlamamak. Şatahat yok, şatafat yok. Kibirlilik yok. Ben biliyorum yok. Kulluk var, kulluk! Sen kulluk yap. Sen kıyafetinle insanları aldatma. Aldatma, ya olduğun gibi görün ya göründüğün gibi ol demiş ya! Yapmadıklarını tavsiye edicilerden olma demiş ya! O zaman insanlar ne ile aldatırlar sizi? İnandıklarınızla. Şeyhinizle aldatırlar. Derler ki şöyle emretmiş. İnanma. Benim ağzımdan duy, inanma. Kandırırlar. Kanma!

Birisine geçenlerde şimdi, burdan da cevabı alacak olanlar alacak, bana mesaj göndermiş bir kardeş birisi geldi, dedim mehir bütün kadınların hakkı. Konuştuysanız dedim alacaksın mihrini dedim. Konuştun mu? Hatırlamıyorum dedi. Hatırlamıyorsan dedim başka bir hukuk girer. Ne dedi. Dedim konuşulmadıysa, bir koyun parasıdır mehir dedim. O bilmem ne kadar altın, bilmem ne kadar köstek demiş benim mehirim demiş, dolaylı olarak bana da haber geldi. Bak nasıl aldatıyorlar insanları. Ben öyle demedim. Kadın mehir, kadının hakkı mı evet , din! Birisi gelse, kadının birisi, benim mehir hakkım mı? Hakkın. Ne kadar? İstediğin kadar iste evlenirken. Evlendik. İstedin mi? Bilmiyorum, hatırlamıyorum. O zaman bir koyun miktarı dinin kestiği mehir bu, dinin kestiği mehir bu! Konuşulmadı, bir koyun miktarı. Konuşuldu, konuşulduğunu al! Yeni evleniyorsun. İstersen on kilo altın iste. Deki, benimle evlenmek istiyorsun beyefendi. Evet. benim mehirim on kilo, ondan sonra görüşelim seninle. Söyle, ya da konuş adamla. Üç sefer konuştun, baktın adam sünepenin teki. Bu adamla evlenirsen ömür boyu problem yaşayacaksın. Ben yirmi kilo altınla evleniyorum seninle, bitti, bu kadar basit. Adam yirmi kilo altını getirirse sen evlen. Hiç hayır demeyin kızlar. Ya edeb olsun diye diyorlar ki biz evlenmeyi düşünmüyoruz. Ne düşünmüyor diyorsunuz günaha giriyorsunuz. Evlenmeyi düşünüyoruz ama

ben seninle elli kilo altınla evlenirim. Elli kilo altını mehir olarak getir evleneyim, harika. Öbürküne ben mehir vereyim dediğinde çıkabilir mi? Çıkar. Hz. Hatice validemiz bütün mal varlığını verdi.

Adam var, adamcık var. Adam var, mal varlığını teslim edersin. Adam var mal varlığını alsan gene yetmez. Onun adına adamcık diyelim biz de. Adam değil demeyelim. Kimseye hakaret etmeyelim, bunun gibi.

'Erlerin işi apaydın oluştur, sıcaklıktır; aşağıdaki kişilerin işi ise düzenbazlıktır, utanmaktır.' Erlerin işi, velilerin işi, peygamberlerin işi, dopdoğru giden insanların işi apaydınlıktır. Öyle saklı gizli bir şey yoktur. Aydınlık, islamda mesaj açıktır. İslamda yapılan şeyler açıktır. Açık! Saklı gizli ıvır zıvır olmaz. Din açıktır. Dini hayat yaşamak açıktır. Bu fakir yirmialtı yıldan beri dinin içerisinde. Yirmialtı yıldan beri sohbet ettiğim yerin zikrullah yaptığım yerin kapısı kapanmamıştır benim. Basılırsak, basılmışızdır. Götürüldüysek, götürülmüşüzdür. Meydandadır yirmialtı yıldan beri. Ben İzmir Bayındır'da ilk zikrullahı camide yaptık biz. Camide! Evde bizim zikrullah olduğunu cümle alem, bütün bayındır biliyordu. Karakol en baştan biliyordu. Ben şeyhe intisap ettim, bütün Bayındır biliyordu. Bütün akrabalar biliyordu. Saklı gizli yok. Erlerin işi apaydınlıktır. Kur'an ve Sünnet meydanda apaydınlık. Kur'an ve sünneti anlatırsın, apaydınlık. Din bu kardeşim. Götürülecekmişsin, götürülürsün. Dövülecekmişsin, dövülürsün. Mahkemeye verilecekmişsin, verilirsin. Kovulacakmışsın, kovulursun. Din, apaydınlıktır. Dinin saklı gizli birşeysi yoktur. Ne o, gizli ilimlermiş. Ne gizli ilmi kardeşim. Kur'an belli, sünnet belli. Nerden çıkardın gizli ilimi sen? Belli, din bu, apaydınlıktır yol. Dini yaşamak apaydınlıktır. Saklı gizli, kurullar oluşturmak, saklı gizli platformlar oluşturmak, karanlık mahfezler, karanlık bölgeler oluşturmak yok dinde. Apaydınlıktır. Aman burda kimse duymasın. Yok öyle bir şey. Duysun herkes.

Biz yıllardan beri her perşembe zikrullah halakasını kurar, Allah'ı zikrederiz, cehri. Şehrin göbeğinde bağıra çağıra nasıl olacaksa, saklımız gizlimiz yok. Allah'tan korkarız. Başka korkacağımız bir şey de yok. Yasak ettiler, sürüldük, evlerde toplandık, orda burda toplandık, toplandık. Herkes biliyor. Şeyh efendiye şikayet ettiler. Basılırız, ayrıldılar. Ayrılın kardeşim. Parasını pulunu düşünen insan ayrılsın. Biz zikrullah yapmaya devam edeceğiz, üç kişi de kalsak devam edeceğiz, devam ettik biz. Kimi kuyumcu dükkanını düşündü, kimisi çekini, senedini, tekstilini düşündü. Kimisi memurluğunu, amirliğini düşündü. Hakkı. Hiç kızmadım kimseye, dedim herkesin hakkı. Herkes istediği zaman gider, istediği zaman gelir. Girersin, çıkamazsın. Yok öyle bir şey İsteyecen zikrullaha gelir, istemeyen gelmez kardeşim. Bu kadar basit. Başka yerde ders yapalım biz, yavaş yavaş yapalım. Yap kardeşim.

Nerde istiyorsan yap. Şeyh Efendi Nevşehir'deydi o zaman. Gidin, Nevşehir'de şey efendiye söyleyin. İstediğiniz yerde, yavaş yavaş yapın siz ya. Biz gene aynı şekilde yapacağız. Biz cehri Allah Allah dedik mi yer gök inlemeli bizim. Yoksa içimiz sükuna ermez bizim. Şeyh efendiye demişler ki bizim çeklerimizi Mustafa abimi ödeyecek. Doğru söylüyorsunuz dedim. Şeyh efendi dedi oğlum böyle diyorlar. Doğru söylüyorlar efendim dedim, ben onların çeklerini ödeyecek değilim, gelmesinler. Onlar olmazsa oğlum dedi ayrı toplanacaklarmış dedi. Siz bilirsiniz Efendim dedim. Ayrı toplansınlar. Biz devam ettik. Yirmisekiz Şubat'ta da devam ettik. Apaydınlıktır o yol. Hiç peygamberin gizli saklı iş yaptığını gördünüz mü? Hz. Peygamber peygamberliğini sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri sakladı mı? Hz. Peygamber, kur'an'ı sakladı mı müşriklerin önünde? Kur'an ayetleri gelince kur'an ayetlerini açıklamadı mı? Kendisinde mi gizledi? Tebliğ etmedi mi? Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Mekkeli müşriklerin müşriklerinin zulmünün altında dahi dinini haykırmadı mı? Benim anladığım bu. Onlar da basılmadılar mı? Kur'an-ı kerim okunan yerleri basılmadılar mı? Evlerini basmadılar mı? Onları tehdit etmediler mi? Din, apaçıktır, peygamberlerin yolu apaçıktır, gerçek velilerin işleri apaçıktır, gerçek müminlerin işi apaçıktır. Karanlık, gizli bir şey yoktur. Şüpheli bir şey yoktur. Apaçıktır, söylenen söz apaçıktır. Orada başka türlü konuşmak, burada başka türlü konuşmak yoktur. Hz Peygamber sallallahü ve sellem Hazretleri'nden böyle bir şey yok. Orada başka türlü, burada başka türlü yok.

Mekke'de inen ayetler bellidir. Mekke'de inen ayetlerin hepsini de Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri tebliğ etmiştir. Bu ayeti tebliğ etmedim dediği bir tane ayeti kerime yoktur. Nerden çıkarıyorsunuz saklı, gizli, dalavereli işleri? Yok, din apaçıktır. Yedin yedim, yedin yedim, içtin içtim, içtin içtim, aldın aldım, sattın sattım, apaçıktır. O zaman din ve dindarlar apaçık olmalı dinle alakalı. Adamın ticareti, bana ne? Adamın evi bana ne ya. Onlar mahremi, beni ilgilendirmez. Kimseyi ilgilendirmez. Din apaçık! Burda apaçık konuşuyorum, saklım gizlim yok. Hatta ben arkadaşlara dedim ki alın kayda, yayınlayın dedim internette, saklımız, gizlimiz yok bizim. Bizim gizli bir bahçemiz, beynimizin gerisinde gizli bir şey yok. Meydanda bakın, kapı bahçe açık. İsteyen oturur, isteyen çeker gider. İsteyen semayı izler, zikrullahı izler. İsteyen izlemez. Bu kadar basit. Apaçık olacak din. Sen dinle alakalı bir iş yapıyorsan, apaçık olacak, apaçık. Bir şeyde açıklık yok dinle alakalı, uzak dur ordan. Orda şeytan galip.

Medine-i Münevvere'de apaçıktı din. Saklı gizli yok. Düşman geliyor, düşman geliyor. Savaşalım, savaşalım. İstişare ettiler apaçık. Hendek kazalım. Hendek kazdılar. Apaçık. Dinin hangi hükmü apaçık değil? Sen din

mi anlatıyorsun, apaçık kardeş. Bak, gidin okuyun. Hz. Ali efendimiz radyallahuanh hazretleri ile Muaviye'nin arasındaki meseleyi. Apaçık. Saklı gizli yok. Muaviye'nin askerleri, Muaviyenin emriyle kur'an-ı kerim sayfalarını, kılıçlarının mızraklarının uçlarına taktılar mı? Evet. Kur'an'ın hükmünü istiyoruz dediler mi? Evet. Karşı çıkmalarının sebebi neydi? Adaletti istedikleri. Hukuk yok dediler. Meydanda. Abdülhamit Han'ın devrilmesi meydanda mı? Meydanda. Şimdi de müslümanları ne yapıyorlar? Kur'an'la aldatmaya çalışıyorlar, meydanda. Dinle aldatmaya çalışıyorlar, meydanda. Meydanda! Gözünüzün önünde oluyor. Dervişleri, tarikatları dervişlikle, tarikatla aldatmak istiyorlar. Meydanda, meydanda, aldatmaları meydanda. O zaman biz müslümanlar, aldanmıyacağız. Biz müslümanlar, kur'an ve sünneti iyi öğreneceğiz. Biz müslümanlar, bileceğiz neyin ne olduğunu, bileceğiz. Dinde boşluk yok. Hiçbirşeyde.

Geçen gün bir arkadaşa söyledim, dedim imam, imam seçmeye hakkın var senin, imamı dahi seçeceksin, imam! Hangi imamın arkasında namaz kılacağını seçeceksin. Bu hakkın var senin. Bakcan, adamın sünnete göre sakalı var mı? Adamın kur'an-ı kerim'i telaffuzu iyi mi? Adamın ilmi bilgisi iyi mi? Adamın ahlakı iyi mi? Adamın edebi iyi mi? Seçeceksin. Hoca bakacak arkaya, hiç cemaat yok. Aaa! Neden kimse gelmiyor? Hoca, sen de benim gibi cıscıvlak sakalsızsın. Sen Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin makamındasın. Onun işini yapıyorsun, bu sakalsızlık niye? Erkek güzellik yarışmasına mı katılacaksın sen? Ya imam fâsık olsa da tabii olunur. Tabii olunur, ben sana tabi olmayacağım. Neden? Sakalın yok. Şurda sakallı imam var. Ben sana tabii olmayacağım. Neden? Sen namazlardan önce yarım saat burda sohbet etmiyorsun cemaata. Ben sana tabi olmayacağım. Neden? Ya tatil günü sen baktım evdeydin, kapının önündeydin. Tatilim diye namaza gelmedin. İmamı seçiyorsun.

Seçeceksin arkadaşını. Kim? Beş tane adam var, biri namaz kılıyor. Namaz kılanı seçmek zorundasın. Öbürkünler namaz kılmıyor, onları namaza alıştırmakla sorumlusun. Birisi hem namaz kılıyor, hem sakallı. Ooo, sen daha iyisin gel. Sen bir numaraya geçtin ama birinin de ahlaki çok güzel, ooo, harika. Sen baş numaraya gel. Seçeceksin, her şeyi seçeceksin. Her şeyin iyisini alacaksın, domatesin iyisin alıyorsun ya, ayakkabının iyisini seçiyorsun ya, elbisenin iyisini seçiyorsun ya, içeceğin iyisini seçiyorsun ya, yemeğin iyisini seçiyorsun ya, seçeceksin, her şeyin iyisini seçeceksin, bakacaksın, on tane marka var. Hangisi islami. Aaa, bu islami. Tamam onu alacaksın.

Beş tane adam var, dört tane adam var. Bakacaksın, hangisi namaz kılıyor, hangisi namaz kılıyor? Hangisi oruç tutuyor, hangisi kur'an-ı kerim okuyor, hangisi dine sahip. Bakacaksın. Aaaa. Bu hem namaz kılıyor, hem

oruç tutuyor, hem kur'an-ı kerim okuyor, hem imam hatip mezunu. Aaa, dur! Seçmezsen onu Allah da seni seçmez. Sen Allah'ın emirlerini yerine getiren kimsenin yanında duracaksın, farz, farz! Salihlerle beraber olun, farz. Ayet i kerime, salih olanı seçeceksin. Evin salihini seçeceksin, kadının salihini seçeceksin, adamın salihini seçeceksin, arabanın salihini seçeceksin, yiyeceğin salihini seçeceksin, meyvenin salihini seçeceksin, sebzenin salihini seçeceksin. Salih, mükemmele yakın, her şeyi tam, salih. Siz salihlerle beraber olun. Arkadaşlıkta, dostlukta, kardeşlikte, yemede, içmede, eşyada, evde, hanımda, erkekte, salih olanı seçeceksin ve salihin yanında duracaksın. Dünyalık üç şey size yeter: Salih bir kadın, salih bir ev, salih bir binek. Kime diyor Cenab ı Hak, dünyada bu üç şeyi verirse, dünyalık nimeti tamamdır onun. Salih bir kadın, kocasının emirlerini dinleyen ve kocasının akrabalarına ve misafirlere hizmet eden kadın, salih araba menziline hızla ve güvenle götüren araç, salih ev evde misafirlerin rahat edebileceği, eşinin ve çocuklarının rahat edebileceği bir ev. Bu üçü diyor bir insanın üzerinde varsa, dünyalık olarak nimeti tamamdır onun.Bak, salih olanı seçeceksin. Salih bir ev. Ev mi alacaksın. Salih olacak, ha eline göre. Diyeceksin ki misafir ağırlamalıyım, geniş tut kendini. Bana bir göz olsa, oda olsa yeter. Yok, sana bir göz oda yetmez müslümana. Sen bir göz oda yeter diyorsan, Allah'tan ümidini kesmişsin sen, Allah'la bağını koparmışsın. Sen de ki yarabbi misafirlerimin de rahat edeceği, çoluğumun çocuğumun da rahat edeceği salih bir ev nasip eyle. Amin! Yarabbi, benim misafirlerime, anneme, babama, etrafıma, evime gelen insanlara hizmet edecek, hürmet edecek, güleryüzlü davranacak, güler yüzlü davranacak bir eş nasip eyle. Amin! Dünyalık nimet. Yarabbi, Allah yolunda koşmak için bana salih bir binek nasip eyle. Amin!

Birisi geldi dedi efendim, ben bir araba alayım, ben bütün dervişleri gezdireceğim. Oğlum gezdirmezsin bak ondan sonra zor olur, sıkıntı olur. Efendim, dua et bir araba alayım, ben dervişleri gezdireceğim. İyi inşallah Cenab ı Hak sana araba versin. Benim yanımda oluyor. Tecelli ediyor bu. Biz Sivas'a gidiyoruz. Allah dedi buna araba verecek Mustafa Efendi dedi ama dedi o gezdirmez dedi. Ben arabayı kullanıyorum. Yorum yapmak yok. Konuşmak da yok. Takip ediyorum, adam bir tane araba aldı. Yapıyorum dediğin, o zaman ben Bursa'dan gidiyorum. Nevşehir'den alıyorum, Sivas-Tokat işte Ankara dolaşıyor. Bazen İstanbul'a bırakıyorum, ben Bursa'ya geliyorum veya bazen direk Bursa'ya geliyoruz ondan sonra şeyh efendi Bursa'da duruyor. Burdan İzmir'e gidiyor. Ben burdan İzmir'e götürüyorum. İzmir'den Konya'ya götürüyorum, bazen Konya'da bırakıyorum, bazen Konya'dan Nevşehir'e bırakıyorum. Bir büyük tur var bizim rink, bir küçük turlar var.

Büyük tur olunca Kayseri-Sivas Tokat-Ankara-İstanbul-Bursa-İzmir- Konya-Nevşehir yapıyoruz. Öyle bakmayın, onbeş gün sürüyor, onaltı gün sürüyor. Kayseriye gidiyoruz. Orda bir gün kalıyor, iki gün değil. Sivas'a gidiyosuz iki gün yetmiyor. Bazen üç gün kalıyor. Oradan Tokat'a geçiyoruz. Tokat'ta da en az iki gün. Üç daha. Dört gün. Tokat'ta da iki gün kaldı. Altı. Ankara'ya geçiyoruz. Ankara'da da iki gün kalıyor, sekiz. İstanbul'a geçiyor. İstanbul'da üç gün kalıyor bazen kızının evi var orda. Onu bırakıp geliyorum ben. Gidiyorum, geliyorum oraya. Üç gün dört gün de orada kalıyor. On bir, oniki gün. Ordan Bursa'ya geliyor. Bursa'da da üç gün kalıyor çünkü o ara normalde üç güne çıkardı. Bir arada üç güne indirdi. Bir tek Bursa'da geçerli değil, üç gün. Diğer yerlerde üç gün, en fazla. Bursa'da beş gün, altı gün kalıyor. Normalde oniki, üç gün de Bursa'da kalırsa, onbeş.İzmir'e gidiyor. İzmir'de de üç gün kalıyor. Etti onsekiz. Konya'ya gidiyor. Konya'da da üç gün kalıyor. Yirmibir. Mustafa Efendi, yirmibir oldu, tamam oldu. Şimdi beni Nevşehir'e bırak diyor. Ben de onlan beraber geziyorum. Yirmibir gün. Biz dükkan çalıştırırken şeyhin yanında durmadık. Onlar para kazanıyorlardı o zaman.

Hani Ebu Hureyre radyallahuanh hazretleri diyor ya, ben diyor Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yanında dururken, ondan diyor hadis ezberlerken, ilim alırken, diğerleri diyor ticaret yapıyorlardı. Öldükten sonra şeyh olmak kolay. Ölü bir şeyhe bağlanmak da kolaydır. Neden? Hizmet istemeyecek ki senden, evladım şunu şöyle yap demeyecek sana. Namazı kıldın mı diyen yok. Orucu tuttun mu diyen yok. Şurada zikrullaha gittin mi diyen yok. Ölü nasıl olsa şeyh. Hesaba çekecek olan kimse yok. Hesap vereceğin de de kimse yok. Ölü şeyh en iyi şeyh. Evet, onlar bulurlar. O ölüler öyle mübarekdi ki. Bir de onlar öldükten sonra da birilerine derler, benim yerime sen geç diye. Bir de onlar çıkar. Mesela kadının birisi çıkmış, şeyh efendi bana vazife verdi demiş. Ordan başka bir kadın geldi, ya dedi filanca vazifeye tayin etmiş. Kolay. Normal dedim ben. Neden? Ya insanlar peygamberliğini ilan ediyor dedim. Bırak o dedim çavuşum diye ilan etmiş. Ya Peygamberim diye ilan etse ne yapacaksın dedim. Ya nasıl dedi. Basbayağı dedim. Adam, ben peygamberim diyor dedim. Nebiyim. Canı sıkılıyor, ertesi gün veliliğe dönüyor, ertesi gün yine nebi oluyor. Hadi bir gün mehdi oluyor. O dedim hiç olmazsa rüyasında çalması rüyasında çavuşsun demişler. Kim demiş dedim ben. Eee dedi şeyhinin söylediğini söylüyor. Ha mübarek dedim. Diriyken söylemedi ya dedim. Şimdi ölüyken söylüyor dedim. Öyle ya! Ölüyü konuşturmak kolaydır çünkü. Tabii, çok basittir. Adam der, rüyamda seni gördüm. Sen bana ders verdin. Ne diyeceksin görmedin mi diyeceksin adama. Dinsen bakarsın, rüya gördü mü

görmedi mi? Aaa, bakılır mı? Evet. Eee ölü şeyh. Kim bakacak ona? Bakacak yok. Eee sonradan da zaten bana icazet de verdi, beni de şeyh yaptı dersin çıkarsın işin içinden. Kolay. Diri zor.

Biz böyle kısa ring neydi biliyor musunuz. En kısası var. En kısası. Nevşehir'den alıyoruz. Alıyorum şeye gidiyoruz. Kayseri- Sivas- Tokat- Ankara-Nevşehir. En kısası bu. Bu arkadaşın arabası oldu. Takip ediyom şimdi. Bir gün şeyh efendinin yanında o da var. Salonun yanında. Bana telefon açtı. Selamünaleyküm. Aleykümselam. Ne yapıyorsun? İyiyim efendim dedim. Nasıl, işlerin durumu? Hiç, direk konuşma bu. Sizden haber bekliyordum efendim. Ne için? Seyahat için efendim. İşlerini düzelttin mi? Düzelttim efendim. Nereye düzeltin, o havada uçuşuyor her şey. İşim bozuk dediğinde gelme diyecek, zaten o da gelmeyeceğim demek. Yarın ödemem vardı efendim dedin. Ben gelmeyeceğim demenin başka bir yoludur o. Yarın birisine söz verdiydim. Ben gelmeyeceğim demenin başka dilidir o. Yarın bir misafir gelecekti. Oluuur. Sen misafirini ağırla onu. Ben gelmeyeceğim demektir bunların hepsi de. Ben yapamayacağım. Ben edemeyeceğim demektir. Bir şeyh birisine ne yapıyorsun? İyi misin, boş musun dediğinde, efendim yarın şuyum var dediysem, bil ki o adam yarın artıko seni sallıyor. Hiç demedim. Allah dedirttirmesin bana. Birisi öyle dese soğurum ondan. Ondan korkuyorum. Sizden emir bekliyorum efendim. Hazırım dedim. Nasıl dedi. Sivas'a gidilecek de oğlum dedi ondan sonra. Sivaslılar boyna ağlıyor. Onlar hep ağlıyorlar zaten. Onlar o kadar ağlıyorlar. Biz gidelim alalım diyen yok. Gidip de Nevşehir'e Efendim biz çok ağlıyoruz. O yüzden geldik seni götürmeye diyen yok. Ha bire ağlıyorlar. Telefonda da öyle diyorlar ha. Efendim bütün herkes burada ağlıyor. Sizi bekliyor. Bir gün dedim onlara ya bu kadar ağlıyorsunuz dedim, mübarek insanlar dedim, ağladınız kadar dedim bir araba gidin alın gelin. Mustafa Efendi, sen ne demek istedin şimdi. Buraya getirmek zor mu geldi. Ya bana zor gelmiyor dedim. Ne zor gelecek, habire ağlıyorsunuz, mübarek insanlar dedim. Bize biraz da fiiliyat yapın. Getirin, yapın. Aaa, o adam da oradaymış. Araba isteyen. Ben ama tahmin ettim. Dedim yüzde yüz bu oradaydı. Ben neyse hemen hiç hemen ben de hazır benim. Ben bazen yoldan arıyorum. Diyorum ben Nevşehir'e gidiyorum, haberin olsun. Onu da soruyor çünkü şeyh efendi. Mustafa Efendi. Buyurun efendim. Geline söyledin mi? Söyledim efendim. Diycen. Söylemedim dediysen, sen oğlum nerden böyle bir erkeklik yapıyorsunuz. Haber vermeden evden çıkıp gidiyorsunuz. Bayındırlılar hep böyle erkek midir Musta Efendi? Bu repliği bazen hoş oluyor. Ben bazen hususi söylemiyorum. Arabaya biniyor. Selamünaleyküm aleykümselam. Hayırlı yolculuk. Allah razı olsun efendim. Üç İhlas bir Fatiha okunuyor.

Üç tevhid okutuyor. Biz arabada beraberiz. Fatiha, okuyoruz giderken. Mustafa Efendi, geline söyledin mi? Hayır efendim. Allah Allah, oğlum neden söylemedin. Efendim işte fırsat olmadı. Bayındırlılar hep böyle erkek midir Mustafa Efendi? Gittin gittik midir? Efendim ben derviş oldum, kılıbık oldum. Nasıl yani? Ben önceden daha erkektim efendim. Nasıl yani oğlum? Ben efendim, ben giderdim üç gün, beş gün, on gün, onbeş gün bana neredesin diye kimse sormazdı. Sorsa ne oluyordu? Annem bir sefer sordu. Cama bir yumruk vurdum. Cam komple çerçevesi ile beraber gitti. Annem bir daha sormadı Efendim. Ha sen cama da yumruk vuruyordun? Evet, vuruyordum efendim. Allah Allah, geçen anlatdıydın sen. Duvara da kafa vuruyor muşsun. Çok sinirlendiğimde duvara da kafa vururdum efendim. Eee Mustafa Efendi, kafan acımıyor muydu? Hissetmiyorum Efendim ben, sinirlendiğimde ben duvara kafamı vuruyorum. Hissetmiyordum ben. Hiç hissetmiyor muydun? Hiç hissetmiyordum. Oğlum, sen ne tuhaf adamsın. Hadi ara bakayım gelini. Emredersiniz Efendim. Hoş şeyler bunlar, bak ne kadar tatlı tatlı anlatıyorum size şimdi. Ben arıyorum şimdi. Selamünaleyküm, gayet sert bir şekilde, Aleykümselam. Biz şeyh efendi hazretleri ile beraber Nevşehir'den Kayseri'ye doğru yola çıktık. Sana selamı var.Ver ver, gelinin bir sesini duyayım. Tabii. Allah rahmet eylesin. Yolda gidiyoruz ya hani o dua ettiğimiz vardı ya araba alsın diye. Evet efendim. O bir araba aldı. Onu beğenmedi, sattı. Satınca tekrar geldi, dedi ki efendim bu küçüktü, taksiydi, büyük bir minibüs alayım, dervişlerle beraber gezdireyim dedi. Onu da aldı. Hala da bekliyoruz oğlum. Hala da bekliyoruz. Yani o adam dua istedi. Ne için? Şeyhi gezdirmek için. Ne ile aldattı? Kendince yolla aldattı, seni gezdiririm efendim dedi. Aldatır mı insanlar? Aldatır.

'Aşağılık kişiler dilenmek için yünden arslan yaparlar.' Aslan yaparlar yünden. Dilenecek ya o kimse. O dilenmek için sana yünden arslan yapar, kanarsın sen. Onu gerçek arslan zannedersin. O dilenecek. O dilenmek için sana türlü numaralar çeker. Turlü göz boyamaları yapar sana. O çünkü seni ütecek. O senden alacak çünkü, yiyecek senden o parayı. Bizim bir arkadaşlardan birisi vardı. Şimdi baktım öyle burada mı diye de rahat konuşup konuşmayacağımdan değil, o anlayacak. Yani onunla göz göze gelecektim. Onlar şimdi birisi diyormuş ki abi kursta hafızlar yetişiyor. Kursa para lazım. İşte şu lazım, bu lazım. Bunlar da veriyorlarmış böyle, birgün bir rüya görmüş bu. Rüyasında, bakın yol ne kadar apaçık, peygamber efendilerimizden birisi ikaz etmiş, zekatlarını doğru yere gitmiyor diye, zekat geçersiz yani. Güldür güldür güldür güldür geldi, abi dedi ya. Efendim böyle böyle. Dedim peygamberlerin şekline, şemaline, suretine şeytan girmez. Yol açık,

senin zekatın uçmuş dedim. Nasıl? Basbayağı yani. Ya? Gitmemiş gittiği yere, rüyan bu. Şimdi öyle olunca başlıyor adamı araştırmaya. Kardeş diyelim artık, bulmuş ya biryer, yünden arslan yapmış. Bizim arkadaş da zannediyor ki bunlar kursa götürüyorlar parayı. Kur'an kursuna, hafızlık kursuna. Yutmuş. Diyor geçenlerde efendim diyor o adam gene geldi, paradan çeke döndü. Ondan sonra çek de olmadı, biz vermiyoruz deyince dedi, biz vermiyoruz deyince, bu sefer en sonunda dayanamadı dedi, ya benim harçlığım yok. Bana harçlık verin demiş. O dilenciler, yünden arslan yapar size. Arabanın lastiği değişmesi lazım canım, çok da sohbetlere gidip geliyoruz biz. Arabanın lastiği çabuk aşınıyor. E bende de bir emekli maaşı var, başka bir şey yok. Bu ne demek? Benim arabamın lastiğini değiştirin demek. Yaşadık bunları biz hep. Adam şeyh efendiyi getirdi buraya, dört tane lastiğini değiştirdi gitti. Bide canhıraş getir.. Oğlum getirme, ben alıp getiriyorum buraya. Getirme istemiyorum diyorum. Sen getirme. Adama karşı içim soğuk. Getireceğim Allah getireceğim. Şeyh Efendiye yalvar yakar. Götüreyim, götüreyim, götüreyim. Geldi. Artık ne konuştular ne dedilerse, şeyh efendi dedi ki Mustafa Efendi oğlum, bunun lastiklerini değiştittirin dedi. Emredersin efendim. Gittik, dört lastik aldık, değiştirdik. Yine adam ne yapacak normalde, arabası onun. Abi dört lastik kaç para? Yüz lira. Al yüz lira demesi lazım, yok hiç seslenmiyorum ben de. Götürecek burdan, dedim sen götürme, ben götürürüm. Neden dedi. Ya ben götürürüm, yok götüreceğim, götürdü.

Aradan bir ay geçti. Gene getirecek. Bana söylüyor önce. Babayı getireceğim abi diyor. Getirme abicim dedim. Bu meseleyi de şeyh efendiye söyleme, senin aleyhine olur dedim. Söyleme. Şeyh efendiye söylemiş, efendim sizi Bursa'ya götüreyim diye. Şeyh efendi dedi, oğlum dedi, bir şey var bu işin içinde dedi. Bu adam ikide bir de sizi Bursa'ya götüreyim diyor dedi. Efendim, siz Bursa'ya gelmek istiyorsanız ben gelir alırım sizi dedim. Ben hemen çıkayım yola, geleyim alayım dedim. O arkadaş getirmesin efendim dedim. Anlaşıldı Mustafa Efendi dedi, sen gel al oğlum beni dedi. Ben cırrrt gittim, buradan altıyüzotuz kilometredir Nevşehir. Ben altıyüzotuz kilometre yeri, dört saat onbeş dakikada gittiğimi bilirim. Gittim, geliyoruz. O dedi dört lastik taktırdık dedi. Onun parasını verdi mi dedi. Hayır efendim, teklif etti mi dedi, hayır efendim dedim. Sen bir şey söyledin mi dedi. Hayır efendim dedim. Kaç para verdiniz dedi. Şu kadar efendim dedim. Oğlum neden istemedin dedi. Sustum. Sen istemen değil mi dedi. Sustum. Allah Allah dedim.

Haa! Neyle aldatırlar sizi? Şeyhimizle aldatırlar. Bundan benim evde yok. İyi git al, işin ne. Böyle asasınlan. Bunlar yaşadığım tecrübe. Hikaye anlatmıyorum size. Böyle çay paketinin diyor, bundan bizim evde yok. Çay paketi, çay yokmuş evde. Çavuşlar, nakipler nükebbalar bir yerde hizmet eden, hizmetin başındaki ablalar, sakın ha, sakın ha! Benim şimdi iğidirlilere bizde armut kalmadı demek gibi bir şey. İğdirliler, armut var mı?(Var efendim) Vay, bak! Sakın ha bana getirmeyin. Bunun gibi bir şey. Evet, o andırıyor, o dilenecek. Bu dilenmek başka bir şey değil. Bakın bu dilenmek asla, asla ve dini yaşıyorum diyenler, bu hale gelirlerse dindarlıklarını çiğniyorlar. Allah muhafaza eylesin. Vardır öyle, abi fukara dervişler var be. Onlara zekat dağıtıyoruz biz de. Abi burda arkadaşlara biz zekat dağıtıyoruz. Zekatı bize ver. Bizim dergahımızda yoktur böyle bir şey. Bizim dergahımızda kimsenin zekat toplamaya muktedirliği, hakkı, müsaadesi yok. Hiçbir çavuş, onbaşı, nakip, nukebba. su kabağı ne varsa bizde yoktur böyle bir şey. Birileri yapmış. Allah tepesitaklak getirir onu.

O boyna şarkı söyler sana, türkü söyler o. Şundan olduydu da bundan olduydu da… Kendine bak. Sen ne hainlik yaptın da bu zikrullah halakasından gittin. Sen ne vicdansızlık, merhametsizlik yaptın da, bu zikrullah halakasından atıldın. Zikrullah halakası çünkü cennet bahçesidir. Cennet bahçesi. Sen zikrullah halakasına bir hafta gidemediğinde düşün. Ben cennetten neden atıldım? Kendi kendine düşün. Ben nasıl, ne yaptım ki cennet halakasından, cennet bahçesinden ben dışarı gittim. Ne yaptım ki ben? Hemen başla filmi geriye doğru sarmaya. Ben ne haram yedim de cennete layık olamadım. Ben hangi haramı işledim de cennete gidemedim. Ben hangi küstahlığı işledim ki af olacak olduğum o zikrullah halakasına gidemedim. Ha, adamın mesaisi öyleymiş. Bunlar müstesna Gececiymiş, gündüzcüymüş bunlar. Aaa, o evde. Ha kumanda elinde. Aa evde, ne, teyzesinin, yengesinin fatma ablası gelmiş! Ha tamam, o kovulmuş! Kimse kimseyi kovmaz orda. Ya? Senin yaptığın amelin kovar orda seni. Sen bir halt işlemişindir. Bir mürşid i kamilin kapısından sen ne yaptın da kovuldun? Sen bir mürşid-i kamile intisap edemiyorsan, sen ne yaptın da intisap edemiyorsun, bir mürşid-i kamile neden gidemiyorsun? Neden bulamıyorsun? Niçin Cenab ı Hak sana rüyanda göstermiyor? Niçin Cenab ı Hah senin kulağından tutup bir dostunun yanına seni dost etmiyor? Kendine bak! Ya? Sen de aşağılıkca işler yaptın demek. Yazıyor ya, ne diyor? Aşağılık kişiler. Kim bu aşağılık kişiler? Aşağılık yapanlar, dilencilik yapanlar, milletin zekatını cebellez edenler, milletin sadakasını cebellez edenler. Milletten zekatdı, sadakaydı toplayıp, yok kur'an kursuna götürüyoruz, yok hafızlara götürüyoruz,

yok etrafımızda fukara insanlar var deyip cebellez edenler. Aşağılık kişiler. Dinlerini dilencilik yapmak için kullananlar, aşağılık kişiler. Bir de biz de öyle bir şey var ya, adam dinlenmezse yok canım küstahın teki o. Dilenmiyor ya. Bu araba kimin?

Gelmiş birisi İzmit'te. Bana işaret etti ve açtım buyur dedim. Bu araba kimin dedi. Benim dedim. Yaptı, haa sen dedim şimdi benim arabam lüks diye böyle kafa sallıyorsun değil mi dedim. Alışmamış daha. O şeyh dediğin dilenecek onlar için. Hoca dediğin dilenecek. Bir de malı mülkü parası pulu olmayacak onun. Ya da saklayacak. O kendi bulunduğu yerde hiç bir malı yokmuş gibi gösterecek kendini. Orda bir göz odası olacak, gidecek başka şehirlerde apartmanları dikecek orda çocukların üstüne. Ona alışmışlar. Oğlanlar başka şehirlerde, safahat içinde yaşıyorlar. Nerden? Cemaatin zekatlarından. Dilenmeyi adet edinmişler. Bize de dilenen şeyh lazım. Bize de dilenen derviş lazım. Neden? Ona ahkam keseceğiz biz! E şeyh efendi şimdi para dilendiği kimseye laf söyleyebilir mi ya! Dilenecek. Arkası kesilir sonra. Ona zaten ters bir şey yaparsan, ne arabasına bindirir, ne para verir ona, ne altın verir. Onun söylediklerini dinlemesi için de biraz altın vermek lazım. Biraz ıspanak götürmek lazım, biraz pırasa götürmek lazım. Ispanak pırasa da işe yarar mı? Ya yarar. Kimisi ıspanağa, pırasaya dahi bakar. Aşağılığın sonu yok. Aşağılığın sonu yok. Aşağılığın sonu yoktur. Bu fakir görmüş bunları hep. Allah bizi muhafaza eylesin.

'Ebu Müseylemenin adı kezzap olarak kaldı, Muhammed'e ise akıl sahibi, ilim irfan sahibi dendi.' O da peygamberlik ilan etti. Ne dendi? Müseylemet ül Kezzap. Yalancı, kezzap yalancı. Birisi aldatmak için peygamberlik ilan eder. Birisi kandırmak için peygamberlik ilan eder. Birisi insanları peygamberlikle aldatır. Birisi der ki ben her gece Peygamber ile görüşüyorum. Bilmiş ol ha! Ya? Getir bana. Dedi ki, e ne dedi? Zekatlarını bana getirsinler dedi. Ha! Dedi ki, ne dedi? Şunu şöyle yapsınlar dedi. Ooo, eyvallah. Allah Allah! Ya? Din belli değil mi? Kur'an sünnet gelmedi mi, bitmedi mi? Bitti. Eee? Yeni hükümler geliyor. Ona da bir kitap inmiş. Ona nerden indi? E o resul. Ne? Resul! E son resul de nebi de gelmeyecek diyor hadisi şerifte? Hadis-i Şerifte benden sonra bir resul, bir nebi gelmeyecek, bir peygamber gelmeyecek, resullerin de nebilerin de peygamberlerin de sonuncusu Muhammed i Mustafa'dır. Hadis i şerif. Sen bir resul geldi dediğin anda, Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini yalancı hükmüne koydun. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini yalancı hükmünü koyan kimse kafirin ta kendisidir. Kafirdir. Gelmeyecek dedi. Hadis, sahih.

Benden sonra hem açıklama. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri peygamber, mucize söylediği bütün sözler, mucize.

Hani Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizelerini anlatırlar ya, eksik. Onun bütün hadisleri, bütün sözleri, mucize mukabilindedir. Ayı ikiye yardı. Ogünkünlere mucizeydi o. Bugünkünlere mucize ne? Söylediği sözler. Bak çıkıyor. Diyor ki benden sonra, sıralamış hadis i şerif, benden sonra ne bir nebi, ne bir resul, ne bir peygamber gelmeyecektir. Ben nebilerin, resullerin peygamberlerin sonuncusuyum. Adam diyor ki ben Resul'üm. O zaman Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sözü var. Gelmeyecek dedi. Sen, ben resulüm diyorsun. O, benden sonra bir resul gelmeyecek dedi. Bu söz yalan o zaman, nerden baktığına bağlı. Ya ben buradan bakıyorum, sen nereden bakıyorsun? Sen baktığın yeri söyle bana. Baktığın yeri söyleyemiyorsun. Ben de diyorum ki kim nebiyim, resulüm diyorsa ya kâfirdir ya delidir. Çünkü hadis-i şerif var, ayet i kerime var. Peygamberlerin sonuncusu. Müseylemetül Kezzablar daha çıkacak mı, çıkacak ama onlar hep yalancı olacak. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kur'an ve sünnetin dışında konuşturacaklar mı? Konuşturacaklar. Kezzab: yalancı. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini, haram ettiği, haram gördüğü bir şeyin içerisinde gösterecekler mi? Gösterecekler. Kezzab:Yalancı, yalancı! Namazları beşe katlayın demiyor. Birisi gelse ben Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini rüyamda gördüm. Ee? Beş vakit namazı, on vakde çıkardı. Ne yapacaksınız? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini ben rüyamda gördüm, ramazan orucunu atmış güne çıkarın dedi. Ne yapacaksınız?

Ne ile aldattı sizi? Hz. Peygamber Efendimizle aldattı. Ne ile aldattı sizi? Hz. Peygamber Efendimizi konuşturaraktan aldattı. Ne ile aldattı sizi? Geçmiş şeyh efendileri konuşturaraktan aldattı. Benim şeyhim sağlığında hiç kimseye arkadan herhangi bir şey bırakmadı. Bir icazet yazmadı kimse. Bizim Hüseyin, Cafer, Adnan üçü sordular hastalığının son döneminde. Ben dedim ki sorun, kendisinden sonra kime intisap edilecek. Hatta dedim ki Cafer, dedim Hüseyin edeb eder, Adnan korkar, senin hukukun farklı. Sen sor dedim. O kardeşler de üzerlerine alınmasınlar. Cafer demiş ki efendim siz vefat edince kime tabii olacağız? Yanında oğulları da var, yanlarında Tokatlılar da varmış, yanında birkaç tane işte Tokatlı filan varmış. Cafer daha iyi biliyor, demiş ki evladım dergahın içerisinde bir tek demiş Mustafa abinizin seyr i süluku var, o da durduruldu ama Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri açacak demiş onun durumunu. Herkes demiş, herkes istihare yapsın. Durum bu. Geldiler bunlar, ne dedi dedim. Böyle böyle dedi.

İyi, hayırlısı olsun dedim. Vefat ettikten sonra herkes konuşturuyor şeyh efendiyi bizim. Neyle aldatırlar sizi? Şeyhinizle aldatırlar.

Kardeş, bize bunu söyledi. Bana da söylediği var. Bana ne diyorlarsa desinler, bana dedi ki tuttu elimden, bak haber i vahid bu. Bunu bana, bana vasiyeti, elimden tuttu. Beytullah karşımızda böyle, Mustafa Efendi, ben vefat ettikten sonra sakın oğlum dedi ben oldum diye çıkma, sakın böyle bir ilan etme. Emredersiniz efendim. Herkese istihare etmelerini söyle. Emredersiniz efendim. İstiharelerinde kimi rüyalarında görürlerse ona intisab etsinler. Emredersiniz efendim. Mustafa efendi, Beytullah şahit olsun. Şahit olsun efendim. Bunu bütün dergaha söyle Mustafa efendi. Emredersiniz efendim. Oğlum, bunu dinlemek istemezler, bak Mustafa Efendi, tekrar söylüyorum. Bunu bütün dergaha tebliğ et ben öldükten sonra, bu son umrede olan bir hadise, beraber gittiğimiz. Emredersiniz efendim. Öyle bir haldi ki o esnada öyle bir haldi ki bundan bir santim ayrılmak mümkün değil. Ahiret yakın herkese. Mahşer bir gün sonra. Ben herkese ilan ettim. Bana söylediği bu. Bana dedi ki sakın ha dedi kendi yolunu anlattı. O kendisi çünkü öyle söylemişti, bana rüyada bana öyle dedi rüyada verdiler dedi. Bana dedi oğlum sakın ha dedi, bana rüyada verdiler deyip çıkma dedi. Kendi o acıyı çekti çünkü kendisi. Emredersiniz Efendim. Hiç ben size bugüne kadar şeyhim dedim mi? Olmadım çünkü ben. Sonra anladım, oldum diyenler hep yanılmışlar. Yolun sonu yokmuş. Oldum diyenler hep yarı yolda kalmışlar. Hep yarı yolda kalmışlar. Oysa, o sonsuz olan sevgilinin, hiçbir şeyinin sonu yok. Hiçbir şeyinin sonu yok. O zaman o vefat ettikten sonra anladım. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini. Hani diyor ya, hakkıyla sana kulluk edemedim ya Mabut. O zaman anladım. Şimdi oldum diyenlere bakıyorum, yolu o kadarmış garibimin diyor. Olmuş ya yolu o kadarmış. Ermiş ya yolu o kadarmış. Gideceği yer o kadarmış. Sınırlı. Bir sınırsız var. Sınırsızın koyduğu bazen de sınır var mı? Var. Kiminizi kiminizden üstün yarattık. Kiminizi kiminizden daha faziletli yarattık.

'O Allah şarabının mührü, şarap küpünün kapağı halis misktir.'

O Peygamber(s.a.v.) hazretleri, Allah şarabının mührü. Şarap küpünün de kapağı. Ondan sonra yok. Mührü, sonu yani, kapağı, sonu. Ey Hz. Mevlana'y ıResul görenler. Hz. Mevlana'yı peygamberden üstün görenler, Hz. Mevlana'yı dinler üstü gören ahmaklar, Hazreti Mevlana'yı peygamberler üstü gören ahmaklar. Bak o ne diyor? O Allah şarabının mührü, o mektup. Mektubun altında mühür, bitmiş. O hani böyle mektubun ortasını açılmasın diye bir mühür koyarsınız ya, o öyle bir mühür. Hani şarabın kapağı vardır ya kapatırsınız bitmiştir. Demlenmeye bırakılmıştır, mayalanmaya

bırakılmıştır. O kapak kapandı bitti. İçindekinler mayalanacak. Ne olacak içerdekinler şarap olacak. Üzüm suyu bu, şarap olacak. Koruktu, şarap olacak içindekiler, mayalanacak. Ne ile mayalanacak? Allah ve Resul'ünün yoluyla mayalanacak. Ne ile mayalanacak? Allah sevgisiyle, Resulullah sevgisi ile mayalanacak sallallahü ve sellemle. Kapak kapandı, bitti. Sonra peygamber yok artık.

Başka nebi yok. Başka din yok. Son din islam. Son peygamber Muhammed i Mustafa(s.a.v.). Kim onun dinine, getirmiş olduğu dine iman etmezse, cehennemlik. Ebediyen cehennemlik. Bakmayın, o hristiyanların, yahudilerin şimdiki hristiyanları, yahudileri, budistleri cennete katanlara. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki kim benim peygamberliğime iman etmezse, iman etmiş olmaz ve o ebedi cehennemliktir. Sen birilerini cennetlik ediyorsan, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini yalanlıyorsun. Dikkat et kendine, onu yalanlamak küfür. Onu yalanlamak küfür. Allah muhafaza eylesin. 'Adi şarap köpüğünün kapağı ise pis kokulu şeydir. Azaptır.' Adi şarap ne? Kafirler, kur'an ve sünnetin dışındaki düşünceler, yalancı peygamberler, yalancı veliler, yalancı dervişler, derviş görünümündeki dilenciler, şeyh görünümündeki dilenciler, hoca görünümündeki dilenciler, cemaat görünümündeki dilenciler. Adını ne dersen de. Bir kimse inancını dilenme kapısı yaptıysa, aşağılığın ta kendisi. Bir kimse inancını zekat toplama kapısı yaptıysa, aşağılığın ta kendisi. Aşağılıkla, aşağılıkla dolaşanlarla Allah bizi bir ve beraber eylemesin.

Bizi salihlerden eylesin. Bizi salihlerin yolunda eylesin. Bizleri Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ile beraber eylesin. Bizleri Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetine tabi olanlardan eylesin. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışanlardan eylesin. Ümmeti Muhammed'e birlik beraberlik nasip eylesin. Memleketimizdeki müslümanların tek çatı altında toplasın, müslümanları tek yerde toplasın. Ümmet i Muhammedi, inananları tek yolda toplasın. Ümmeti Muhammed'e inananları tek bir yerde dizayn etsin Cenabı Hak. Bu birliği, bu beraberliği bozacak olanlara Cenab ı Hak fırsat vermesin. Kur'an'ın, islamın, dinin, oluk oluk yaşandığı bu zamanları Cenab ı Hak daha da iyi zamanlara tevdi etsin. Daha güzel zamanlara tevdi etsin. Ümmetinin içerisinde birliği bozucu, birliği dağıtıcı, birliği muhafaza etmeyen her türlü unsuru Cenab ı Hak hilelerini kendi başlarına makus eylesin. Ümmet i Muhammed'e yardım etsin. Ümmeti Muhammed'i hıfz ı muhafaza eylesin. Memleketimizde bolluk bereket ihsan eylesin. Şu malum, kuraklık var, Cenab ı Hak şu kulaklık belası ile de bizi mahf u perişan etmesin, içimizdeki ahmaklardan, içimizdeki zalimlerden, içimizdeki

hırsızlardan, içimizdeki düzen bozuculardan, içimizdeki müşriklerden, içimizdeki kâfirlerden, içimizdeki bozup parçalayacak olanlardan dolayı bizleri kuraklıkla imtihan etmesin. Cenabı Hak onları da islamla hidayet eylesin. Bizlere de hidayet eylesin. Bizleri de kuranında sünnetinde dimdik yolunda eylesin. Ve varsa günahlarımız bizleri affeylesin ve günahkarlar yüzünden başımızda bu belalar bu musibetler, bu sıkıntılar varsa bu içimizdeki günahkarları da affeylesin. İçimizde ahmaklar varsa ki var, müminlerin arasında ahmaklar varsa ki var, o ahmaklara da Cenab ı Hak akıl selameti versin. Hidayet eylesin. Doğruyu göstersin. Doğruyu bildirsin. Onları da gittikleri yanlışlıklardan geri çevirmeyi nasib eylesin. Şu memleketimizde ve İslam aleminde kuran ve sünnetin yaşanmasına, Cenab ı Hak yardım eylesin. Amin diyen dillerinizi nar ı cehennemden azad eylesin.

El Fatiha maassalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=XJbr9hAjsvo&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=49

MESNEVİ-İ ŞERİF 325-338. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Yahudilerden zalim bir padişah vardı."

Bir yahudi var, o yahudi zalim bir padişah. İsa'ya düşmandı. Bu yahudiler İsa (a.s)'a çok düşmandılar. Bu yahudiler, İsa'ya düşman oldukları gibi Muhammed-i Mustafa'(s.a.v)'e de düşmandırlar. Hani birileri Yahudilerle alakalı ayet-i kerimeleri eksik anlamışım dedi ya, Hz. Mevlana, (öyle eksik anlamış demek ki), Hz. Mevlana farklı anlamış. Hz. Mevlana şimdiki gibi anlamamış, geleneksel klasik islam anlayışında Hz. Mevlana. Hani birileri yahudileri kendine dost tutuyor ya Cenab ı Hak da dost tutmayın diyor ya. Cenab ı Hakkı dinlemeyenler var ya biz bunu eksik anlamışız, yanlış anlamışız, böyle kıypıttıranlar var ya cevap Hz. Mevlana'dan:

"İsa'ya düşmandı. Hristiyanları yakar yandırırdı, eritir giderdi."

Bu yahudiler tarih boyunca hıristiyanları böyle hep yaktılar, yıktılar, erittiler. Hep öldürdüler, katlettiler, yağma ettiler. Namuslarına, mallarına, mülklerine tarih boyunca bu yahudiler nerede hristiyanı gördüyse öldürdüler. Kadınları varsa, kadınların ırzına geçtiler. Kızları varsa, kızlarını köleştirdiler. Kadınlarını köleleştirdiler. Haraç mezat sattılar, mallarına el koydular, haraç mezat sattılar. Hazinelerine el koydular, hazinelerini sattılar. Merkez bankalarına el koydu bu yahudiler, merkez bankalarının üzerinden bütün memleketleri sattılar, soğana çevirdiler. Bunlar böyle zalim bir millet. Bunu Allah söylüyor kuran-ı kerimde. Bunu hristiyan teologlar söylüyor. Hristiyan din bilimcileri, hristiyan tarihçiler söylüyor bunu. Bu kur'anla sabit olduğu gibi tarihi vesikalarla da sabit. Hıristiyan dünyasında bununla alakalı çok büyük araştırmalar var. O yüzden hristiyanlar, topraklarının

altına ibadethaneler yaptılar. Ta dağların dingil tepelerine çıktılar. Oralarda ibadet ettiler. Hep saklı ibadet ettiler. Çünkü o yahudiler pagan yani ateist, yani böyle işte putçularla beraber olup bu hıristiyanlara karşı hep savaştılar. Hep katlettiler, hep öldürdüler, hep esir ettiler insanları. Bunlar böylesine zalim, böylesine hain, insanlık düşmanı. Bunlar din düşmanı. Bunlar peygamberleri bile şehit ettiler, öldürdüler. Bunlar ne peygamber tanıdılar, ne kitap tanıdılar tarih boyunca böyle bir azgın bir millet gelmedi hiç dünya üzerine. Onların azgınlıklarından dolayı Cenab ı Hak habire onlara peygamber gönderdi, peygamber gönderdikçe onlar Cenab ı Hakkın gönderdiği peygamberleri katlettiler. Cenab ı Hak peygamber gönderdi, onlar katletti. Cenab ı Hak peygamber gönderdi, onlar katletti. Böylesine din düşmanı, hain bir millet bunlar. O yüzden Cenab ı Hak siz asla yahudileri kendinize dost tutmayın dedi. O yüzden peygamberini uyardı Cenab ı Hak. Dedi ki: 'ey Habibim, bu yahudiler var ya böylesine zalim bir millettir, bunlardan uzak dur. Bunlala dost olma. Bunlara inanma.' dedi. Bunlarda her türlü hile vardır dedi. Ayet i kerime meali bunlar, söylediklerim. Bunlar dünyanın en hilebaz insanları. Bunlar dünyanın en zalim insanları. Bunlar dünyanın en hain insanları. Kim bunlar? Yahudiler, yahudiler! Sakın onları böyle bize güzel göstermeye çalışanlara aldanmayın.

"İsa'nın çağıydı, nöbet onundu; Musa'nın canı oydu; Musa da onun canıydı."

Sıra, peygamber olarak İsa Aleyhisselamdaydı. Bütün peygamberler İslam'dır. Bütün peygamberlerin peygamberliklerine iman ederiz. Hz. İsa da bizim peygamberimizdir, Hz Musa da bizim peygamberimizdir ama son peygamber Muhammed i Mustafa'dır sallallahu aleyhi ve sellem. Ondan sonra ne bir nebi, ne bir resul gelecektir. Ondan sonra ben nebiyim, ben resulüm yok ben şöyle peygamberim, yok ben bir alt sınıf peygamberim, yok ben bir alt kümede peygamberim… Bunların hepsi de zındıklıktır, sapıklıktır. Peygamberler sırayla gelmiş, son peygamber Muhammed i Mustafa, bitmiş, sallallahu aleyhi ve sellemle. İşte o gün için de sıra İsa (as.)'daydı. Sıra, İsa (a.s)'a gelmişti.

" Padişah Allah yolunda şaşı olmuştu."

O zalim yahudi padişah, Allah yolunda şaşı olmuştu. Şaşı, biri iki görüyor; şaşı, görüşü doğru değil, şaşı, görüşü hak değil. Bu normal şaşılık değil ha, bu manevi şaşılık. Normal. şaşılığın tedavisi var. Manevi şaşılığın tedavisi çok zor. Ona inandırmak çok zor çünkü, hani yine bir hikaye var Mesnevi'de, derki ustası evladım git şu şişeyi al getir. Çırak der ki efendim burda iki şişe var, bir tane değil. Oğlum, orda bir şişe var, iyi bak der, gider çırak tekrar gelir usta iki şişe var burada der, peki evladım kır o zaman ikincisini

sen birinciyi al getir der, gider çırak bir kırar ki ortalıkta şişe kalmaz. Bu manevi şaşılık. Allah'ı ikilemek gibi. Bu manevi şaşılık Allah'ın dinini ikilemek gibi. Bu manevi şaşılık, bir peygamber gelmiş, bu da mı peygamber demek gibi bu manevi şaşılık, peygamberin haricinde insanları kutsallaştırmak gibi, bu manevi şaşılık Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine iman eden bütün herkes mümindir. Başka bir kimseleri kutsamak gibi. Manevi şaşılık bunlar işte o padişah da aslında şaşıydı.

"O iki ilahi soluktaşı birbirinden ayrı görüyordu."

O iki ilahi soluktaş, o iki peygamberi birbirinden ayrı görüyordu. O bir peygamber, o da peygamber. Onların ikisi de aynı solukla soluklanmışlar, aynı meslekle mesleklenmişler. Onların ikisi de peygamber ama o, iki peygamberin vazifesinin aynı olduğunu görmüyor. O ikilikde kalıyor. Adem ile Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine kadar gelen bütün peygamberlere, peygamberliğine iman etmek gibi. İsa aleyhiselam bizim Peygamberimiz değil diyemezsiniz. O da bizim peygamberimiz Musa aleyhisselam bizim peygamberimiz değil diyemezsiniz. O da bizim peygamberimiz ama o padişah şaşı kalmış görüşünde. İsa'yı kabul etmiyor. Şimdiki isevilerin Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'i kabul etmedi gibi. Şimdiki yahudilerin Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini kabul etmediği gibi. Şimdi bazı felsefelerin, bazı inanışların, bazı inanç sahibi olanların, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in peygamberliğini kabul etmediği gibi. Şimdi bazı müslümanım diyenlerin, Hz.Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin peygamberliğini kabul etmediği gibi. Şimdi bazı müslümanım diyenlerin, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetlerini, onun hadislerini kabul etmediği gibi. Şaşı! Veya bazı müslümanların namazı kabul etmediği gibi. Bazı müslümanım diyenlerin orucu kabul etmediği gibi. Bazı müslümanım diyenlerin tesettürü kabul etmediği gibi. Bazı müslümanların içki haram denmesine rağmen içki haram olmaması lazım demesi gibi. Şaşılık bunlar. Şaşı! Bize kur'an yeter. Hz.Peygamber(s.a.v.) hazretlerinin hadislerinin hepsi de sahtedir demek gibi. Şaşılık! O zamanın da şaşısı kim? Padişah. O da Musa'nın peygamberliğini kabul ediyor, İsa'nın peygamberliğini kabul etmiyor. Şimdiki isevilerin, Hz. Muhammed i Mustafa'(s.a.v)in peygamberliğini kabul etmemesi gibi. Şaşılık.

"Hani ustası şaşı çırağına, tez dedi, odaya git, o şişeyi getir. Şaşı çırak, o iki şişenin hangisini getireyim, bir güzelce anlat, dedi. Ustası, yürü be dedi, iki şişe yok, şaşılığı bırak, biri fazla görme."

Şaşılığı bırak, biri fazla görme Allah bir. Şaşılığı bırak, biri fazla görme. Kuran ı Kerim bir, şaşılığı bırak, ikiliği bırak. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)

peygamber bir. Usta dedi ki Çırağa bırak şaşılığı bırak, tekliye gel, vahdete gel, birliğe gel.

"Çırak, usta dedi, kınama beni. Ustası pekiyi dedi, o iki şişenin birini kır. Çırak birini kırınca iki şişe de gözünden yitti gitti. İnsan istek yüzünden öfke, yüzünden şaşı olur. Şişe birdi, gözüne iki göründü; şişeyi kırınca, öbürü de yok oldu."

Bir kimse yanlış bir şey ister, şaşı olur. Doğruyu göremez. Bir kimse öfke yüzünden şaşı olur. Öfkelendiğinde doğru karar veremez.

"Öfke ile istek, insanı şaşı eder, canı doğruluktan ayırır eder."

İstek, insanı helak eder. Şehvani istekler, nefsani istekler, nefis, insanı helaka götürür. Nefis bize hep kötülüğü istetir. Yanlışlığı istetir çünkü. Nefis bizi hep kur'an ve sünnetin dışına doğru çekmeye çalışır. O nefs-i emmarenin işi budur. Allah muhafaza eylesin. Öfke, nefs i emmaredendir. Hadis i şerifte Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ki öfke şeytandandır, öfkelendiğinde otur, oturuyorsan yürü, yürüyorsan yat. Öfke seni batırır çünkü. Öfke ile karar alma, batarsın. Öfke ile bir söz söyleme, batarsın. Öfke ile bir davranış içerisinde bulunma, isabet edemezsin. Ya ben sinirliyim. Sinirliyim deme. Şeytana uyuyorum de. Çünkü öfke şeytandan. Ya kime öfkeleneceğiz o zaman? Kafire öfkeleneceksin. Kime öfkeleneceksin? Şeytana öfkeleneceksin. Kime öfkeleneceksin? Kur'an ve sünnetin dışında bir şeye öfleleneceksin. Öfke orda hak. Nefsine öfkeleneceksin. Öfke orda hak. Diyecen ki namazı kaçırdın yine, namazı kaçırmaman lazımdı. Ona öfkelen. Mümin kardeşine öfkelenme. Müminlere karşı şefkatli ve merhametli ol. Müminlere karşı yumuşak ol. Müminlerin canı acıdıysa, onu hafife görme, Ekrem dumanlı! Merhametli ol. Canı acımış insanların. O zaman öfke insanı hep batırır.

"Garez geldi mi hüner örtülür."

Garez geldi mi hüner örtülür. Hani garezine yapma derler ya, inadına, garezinene yapma, o hünerini örter senin, iyiliğini örter. Sen garezine iyilik yaparsan, o iyilik olmaz. Kinayesine davranırsan, o iyilik olmaz, kinaye yapma, garezine bir şey yapma. Garezle hareket etme. Öfke ile kinle, garezle hareket etme. O seni batırır. O senin iyiliğini örter o zaman. İyilik meydana çıkmaz. Kimseye garezlenme bu noktada, hakkını helal et, çık işin içinden mümin kardeşinse, helal olsun de çık işin içinden. Garezlendin, battın. 'O bana daha önce böyle yaptıydı. Ben de şimdi ona öyle yapacağım.' Bu garez, bu kin, taşıma. Helal et, geç. Kinle yol yürüme. Yükünü ağırlaştırır seni. Garezle yol gideceğim diye, uğraşma. Yükünü ağırlaştırır senin. Öfke ile yol gideceğim diye uğraşma. Asıl yük bunlardır. Yükünü

ağırlaştırır senin. At kini, öfkeyi, garezi üzerinden. Herkesi affettim de, çık işin içinden. Allah'a vuslat yolunda, sen ağırlık taşıma.Senin yolunu keser bunlar. At onları üstünden.

"Gönülden yüzlerce perde gelir de gözün önüne çekiliverir."

Bunlar gönül hastalıklarıdır. Bunlar manevi hastalıktır. Öfke, kin, garez, haset… Bunlar manevi hastalıktır. Bunlar metafizik hastalık. Bunlar görünmeyen hastalık. İçinden iğneli, içinden garezli, içinden kinli, içinden öfkeli, içinden düşman, içinden hain, içinden vefasız, içinden hayırsız, içinden zalim. Aman! Bunlar insanın kalbinde yüzlerce perde örer. İnsanın kalbinde Allah'ın koyduğu bir nur vardır. Bütün insanların kalbine koyar. Cenab ı Hak o nurunu, hidayet nuru diyelim ona. O nurun üzerine biz kin, garez, kalbi hastalıklar, zahiri günah ı kebairler onun üzerini örter. Hani Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ya Allah'la insanın arasında yetmiş perde vardır. Hicap perdesi. Bu hicap perdelerini, insanlar kendileri örterler. Sen bir yalan söylersin, yemin edersin, yalan yere. Gıybet edersin, dedikodu edersin, iftira edersin. Müslümanların hakkına tecavüz edersin. Müslümanlara sui zanda bulunursun. Müslümanlara bu noktada iftira atarsın. Eşine, çoluğuna, çocuğuna, zulmed zulmedersin. Hep böyle üst üste katmerlenir perdeler. Arkadaşına kötü davranırsın, ona zulmedersin. Onun hakkını yersin. Alırken hakkını yersin, satarken hakkını yersin. Hesabını kitabını ince yapmazsın. Bu haramdı, bu helaldi bakmazsın.

Ele geleni yersin, dile geleni dersin, böyle dervişlik dursun demiş ya Yunus. Bunların hepsi de katmerlenir adamın kalbinde. Ondan sonra o hasetlenir. Der ki ya bu kabir haline vakıf olunur mu canım, yalan söylüyor bunlar. Kabir hali diye bir şey yok. Neden? Kendisi katmerli. Neymiş, zikrullahta hal görüyorlarmış da Peygamber Efendimizi görüyorlarmış. Yalan söylüyorlar bunlar. Görülmez peygamberler. Neden? Kalbi katmerli onun. Onun gönlünde yetmiş değil, yediyüzbin katmer var. Katmer katmer üstüne. Örtü örtü üstüne. Bugün imam hatibe giden kızlardan birisi diyor ki imam hatip hocasının birisi demiş ki hazreti peygamber rüyada görülmez. Bak ahmağa sen! Kalbi, katmerli bunun! Her La ilahe illallah Muhammeden Resulullah diyenin kalbi katmersiz olacak diye bir kaide yok. Kalbi katmerlenmiş. Bir günah işlersin, kalbin katmerlenir. Sen bir yalan söylersin, kalbin katmerlenir. Gıybet edersin, kalbin katmerlenir senin. Bir iftira edersin kalbin katmerlenir. Şu kadının biraz bir tarafını göreyim dersin, kalbin katmerlenir. Şu kıza bir bakayım dersin, kalbin katmerlenir. Sen zikrullahsız yolda yürürsen, kalbin katmerlenir. Salak salak bakarsın artık vitrinlerde ne var, nerde kadın var, nerde kız var, nerde adam var, kalbin katmerlenir senin. Unutursun Allahı, kalbin katmerlenmesinden unutursun. Zikrullah

kalpte yoksa şeytan var. Hadis i şerif, bir kimse Allah'ı zikrederse diyor, şeytan onun kalbinden dışarı çıkar. Ne zaman zikrullahı bıraktı, hemen kalbine oturur. Kalp, oturdu mu şeytan hükmeder senin vücuduna. Eline şeytan hükmeder, koluna şeytan hükmeder, gözüne şeytan hükmeder, mimiklerine şeytan hükmeder. Tepeden bakarsın. Tepeden bakan kimsenin kalbinde şeytan var. Birini beğenmedin, kalbinde şeytan var. Bir müslümanın gıybetini ettin, kalbinde şeytan var. Bir müslümana iftira attın, kalbinde şeytan var, şeytan hakim olmuş ona. Ya şöyle göğsümü dekolte yapayım. Bir düğme açayım. Kalbinde şeytan var onun.

Ya sakalımı güzel tarayayım da bugün kadınlar görünce benim sakalımı beğensin. Kalbinde şeytan var onun. Sakal, Hz. Peygamber(s.a.v.), tararmış, sünnet. Sakalımı sünnet olduğu için tarayayım. Parmaklarınla tararmış Adem Aleyhisselam. Gördünüz mü hiç rüyanızda? Adem Aleyhisselam'ın sünneti. Parmaklarınla, böyle sakallara, parmaklarınla yön vermek, aşağı doğru. Sünnet, aşağı doğru. Yukarı doğru değil sünnet. Böyle yanlara yok sünnet, sakalı aşağı doğru parmaklarınla sıvazlamak Adem Aleyhisselam'ın sünneti. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bakın şaşı değil. Adem'in sünnetini de yapardı. Ne yapardı? Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, elleriyle, parmaklarıyla da sakalını ne yapardı? Sıvazlardı. Bunu kitaptan bulamayabilirsin. Görüyorsan sünnet sana. Gördün mü? Gördün. Sünnet sana. Sünnet! İsa Aleyhisselam da eliyle tarardı. Neden? Adem aleyhisselam da eliyle tararmış. Dedim sen de mi elinde tarıyorsun. Dedi Adem aleyhisselam da eliyle tarardı. Bak dedi, aaa o da eliyle tarıyor, sünnet. Sen sakalını sünnet olduğu için tararsın. Kadınlar beni beğensin diye sakalını tararsan şeytan girdi içine. Sen sünnetten çıktın. Bakın, sen sünnetten çıktın. Şeytan girdi senin içine hemen, kalbini katmerledi. Adem Aleyhisselam'ı göremezsin. Kalbini katmerledi. Sen sakalına aynada bakarken, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sakalını göreceksin. Onun sakalını görürsen aynada, işte sünnet oturdu. Diyecen ki Sünnet i Resulullah buymuş. Allahümme salli ala seyyidina muhammedin ve sahbihi ve sellim. Sakalını sıvazlarken, salât u selâm getirirsin o zaman, unutmazsın hiç. Dersin ki sakalı sıvazlamak da sünnet. Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi ve sellim. Sünnet, sarığını sararken Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi ve sellim, öyle sararsın. Sünnet ya. Ne diyor? Terkedilmiş bir sünnetimi ihya edene yüz şehit sevabı verilir. Sarığı salatu selamlar takmak sünnetin alası ve dersin ki o da böyle mi sarardı acaba. Bir bakarsın ki onunla beraber sarıyorsun sarığını. Sünnet! Kalbinde Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in sevdası olsun, o zaman onun attığı adım gibi atarsın. Yolda aklına gelir. O nasıl yürürdü?

Allahümme salli ala seyyidina Muhammed. Yarabbi ben habibin gibi yürümek istiyorum. Tık, şeyhin gelir. Evladım, Hz. Peygamber böyle yürürdü sallallahu ve sellem . Bak nasıl yürüyor önümüzde. Sünnet!

Kalbini zikrullah ile diri tut. Kalbini Muhammed i Mustafa'nın sevdasıyla diri tut. Kalbini Allah'ın sevdasıyla diri tut. O zaman şaşılıktan kurtulursun. O zaman kalbin de katmerlenmez. Öbür türlü kalbin katmerli. O Allah sana nurunu vermiş. Sen zulmediyorsun. Ne yapıyorsun? O nurun üzerine örtü atıyorsun boyna. Sen sünneti Resulullahtan çıktıkça, senin kalbindeki nurun, Allah'ın nuru, örtünüyor. Sana ışık vermiyor. Senin yolunu aydınlatmıyor. Senin kalbini aydınlatmıyor. Senin gözünü aydınlatmıyor. Senin kulağını aydınlatmıyor. Kim? O örtüler.O örtüleri sen örpttün. O örtüleri çeksen, Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hazretlerini göreceksin. O örtüleri çeksen, ona soracaksın. Dertliyim yine diyeceksin. Onunla sohbet edeceksin. Hiç kimsenin sohbeti seni açmayacak. Hiç kimsenin sohbeti seni doyurmayacak. Hiç kimse seni cezbetmeyecek. Hiçbir güzellik, onun güzelliğinin yanında güzel gelmeyecek. Hiçbir ses, hiçbir nefes sana hiçbir zaman, hiçbir zaman tat vermeyecek. Sen tatsız tuzsuz dolaşacaksın. Sen kimsesiz dolaşacaksın. Sen yapayalnız dolaşacaksın. Sen belki de bu dünyanın en garip insanı olacaksın. Ama her şeye değecek.

Her şeye değecek! Dünyaya da değecek, ahirete de değecek, her şeye değecek. Her şeye de değer zaten. Her şeye de değer. Onca satılmışlığa, onca hançerlenmeye, onca her türlü şeye değer. Değer! Kalmıycak katmer. O zaman böyle imtina edeceksin. Diyeceksin ki bir an göremezsen ne olur? O zaman diyeceksin, yürürken, arabada giderken benim yanıma gelmezse ne olur! O zaman diyeceksin geceleri tek başıma kaldığımda ne olur diyeceksin. Düşüneceksin kendi kendine. Aman diyeceksin. Perde inmesin gönlüme. Aman diyeceksin, ne olur halim diyeceksin, ne olur halim! Bir an Esselamü Aleyke Ya Resulallah dediğinde O Aleykümselam demezse, senin selamını almazsa, O alır da, sen aldığını duymazsan, onun selamını aldığını duymazsan, halin ne olur? Sen her Esselamü Aleyke Ya Resulallah dediğinde onun Ve aleykümselam veledi dediğini duymazsan, kendini sımsıkı tutacaksın. Kinmiş, atacaksın. Öfkeymiş, atacaksın. Bühtanmış, atacaksın. Bakacaksın birisi sui zan ediyor, kaçacaksın ordan. Birisi bakacaksın başka bir şey yapıyor. Aman diyeceksin, bunun ağzı başka kokuyor. Aman diyeceksin Yarabbi, beni muhafaza et. Nasıl ayrı kalabilirsin!

Perde, manevi yük! Manevi yük! Yüklenmiş üstüne gıybetlerin, dedikoduların, iftiraların! Manevi yük! Atamamışın üstünden. Kin, nefret, bühtan! O bana şöyle yaptıydı, bu bana böyle yaptıydı. At, helallaş. Helal etmezsen yük sana. Deyi verirse sana benim ümmetimden mi şikayetçisin

diye, ne cevap vereceksin? Derse sana o la ilahe illallah Muhammeden Resulullah dedi. Onun Muhammeden Resulullah demesi önemli değil mi sence? Onun Muhammeden Resulullah demesi, neler feda edilmez ki? Nasıl kin beslersin, Muhammedun Resulullah diyenden nasıl nefret edersin! Muhammedün Resulullah diyenlere nasıl yük vurursun üstüne. Muhammedun Resulullah diyene nasıl yardım etmezsin, nasıl! Bu büyük bir handikap. Bu kalpte büyük bir perde. Bunlar zulüm perdesi. Biz kendimiz çağırıyoruz bunları. Biz kendimiz topluyoruz. Diyoruz ki gelin, perdeleyin bizi, ondan sonra da inanmıyoruz perdelenmemiş olanlara. Diyoruz ki bunlar yalan söylüyor. Peygamber görülür mü bu zamanda. Diyoruz ki bunlar yalan söylüyor. Zikrullahta gelen giden varmış. Alay ediyoruz biz bir de onlarla. Salih insanlar, salih rüyalar görür haa, hadis i şerif. Biz inanmıyor ona, ancak Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki beni rüyasında gören, gerçekte görmüştür. Biz bu hadis i şerife de inanmıyoruz sonra. Neden? Perdeliyiz. Bizim hiç böyle derdimiz olmadı ki geceleri. Bizim hiç geceleri öyle bir yangınlığımız olmadı ki. Biz hiç onun kokusunu duymayı özlemedik ki! Bilmiyoruz çünkü. Acaba nasıl kokardı Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi Ve sellem . Acaba elini nasıl öperdik biz, onun eli nasıldı acaba. Kim onun elini tutarsa, benim elimi tutmuş gibi olur dedi. Biz onun o mübarek elini tuttuk mu acaba. Bize elini verdi mi? Biz onun elini dudağımıza götürebildik mi? O dudağa, onun elini o dudağa götüren dudağı binlerce feda dudak edilmez mi ki?

Bir kez başımızı okşasaydı, öyle değil mi? Bir kez sarığımızı düzeltiverseydi bizim. Neler feda etmezdik! Gecemizi aydınlatıverseydi, güneş gibi. Böyle Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi ve sellim. Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi ve sellim. Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi ve sellim derken uzaklardan böyle bir hayal de olsa, görünüverseydi. Etrafında ashabı, bir velvele kopuverseydi gecenin bir yarısında. Geliyor deselerdi. O sözü dahi duysaydık biz, böyle o Muhammed i Mustafa'nın mescidine gittiğimizde, bize bir hoş geldin deseydi. Öyle değil mi? Bir salatü selam çektiğimizde daha uçağa binerken, öyle ya ona misafir gidiyoruz. Bir gülüverseydik. Ahhh bu hicap perdeleri! Ahhh bu hicap, ahh bu zulüm perdeleri! Ahh bu perdenin arkasındakiler! Ahh bu bulutların arkasındakiler! Ahh o perdenin arkasındaki perdeler! Bir sefer kalkıverseydi,

"Kadı, gönülden rüşvet almayı kurdumu; zalimi mazlumdan nasıl ayırt edebilir."

Bir kimsenin kalbinde haram olunca, nasıl onu ayıracak? Haram mı helal mi nerden ayıracak. Ayıramaz o kimse. Onun kalbi mühürlenmiş. Kalbi

örtülmüş. Helali haramı nerden bilecek. Kalbi örtülmüş artık onun. Ona hicap perdeleri, zulüm perdeleri gelmiş. Yalanmış, yeminmiş, gıybetmiş… Onun umurunda değil artık. O başlayacak, bir kadehten de haram olmaz diyecek. O başlayacak, beş liradan da haram olmaz diyecek. O başlayacak, on liradan da haram olmaz diyecek. Gelin Ey ümmeti Muhammed. Biz burda din adına yaşıyoruz, din adına çalışıyoruz. Paralarınızı getirin diyecek. Gelin ey ümmeti Muhammed. Bunlar başka türlü olmaz diyecek, getiren kazandıklarınızı bana diyecek. Haramı helalın önemi yok ki artık. Onun kalbi mühürlenmiş bu noktada. O yutacak. Ele geleni yutacak o. O bırakmış her şeyi. Allah bize selamet versin.

"Padişah cıfıtça kin güttüğünden, öylesine şaşı olmuştu ki, aman yarabbi, aman."

Padişah öylesine kindi ki. Kalbi onun fitne fücur ile dolu. Kalbi hani çıfıt çarşısı derler ya. Her türlü melanetlik var onda. Kalbinde tek bir şey yok, dolu melametlik var. Onun kalbinde Allah yok. Onun kalbind Allah sevgisi yok. Onun kalbinde Muhammed i Mustafa(s.a.v.) sevgisi yok. Onun kalbinde Peygambere uyma yok. Onun kalbinde Peygambere itaat etmek yok. Onun kalbinde islam yok. Onun kalbinde Kur'an yok. Onun kalbi çıfıt çarşısı. Onun kalbinde Kur'an olsaydı, onun kalbinde Muhammed i Mustafa(s.a.v.) olsaydı, o kur'an ve sünnetten şaşmazdı. Onun kalbinde Muhammed i Mustafa(s.a.v.) olsaydı, o Muhammed i Mustafa(s.a.v.) 'in sünnetinden dışarı çıkmazdı. Onun kalbinde kur'an olsaydı, kur'an haram kıldığı halde haramla iştigal etmezdi. Onun kalbi çıfıt çarşısı. Onun içi çıfıt olmuş. Nerde bozukluk var onun içinde, nerde yanlışlık var onun içinde, nerde eksiklik var onun içinde, nerde Allah'ın haram ettiği şeyler var onun içinde, nerde Muhammed i Mustafa(s.a.v.) hazretlerinin sünnetinin dışında bir şey var onun içinde. Onun kalbi çıfıt çarşısı olmuş.

O sureten dindar, sureten sakalı çok güzel, sureten bıyığı çok güzel. Böyle şey kaytanbıyık. Var ya hani, islami bıyık diyorlar ya böyle incecik bırakıyorlar ya, bööylee yapıyorlar ya.

Hadis i şerif var ya ahir zamanda öyle genç, parlak oğlanlar olur der, onlar kuzu postuna bürünmüş kurt gibidir. Onlar konuşurlarken yumuşak konuşurlar. Onların sakalları yoktur. Pırıl pırıldır onlar. Onlar sakal bırakmazlar. Onlar der ümmetimin parasını yemek içen öyle davranırlar. Onlar ümmetin parasını yerler. Onlar görüntüyle aldatırlar. Ay yumuşacık pırıl pırıl, ayy ne kadar güzel. Hacı efendi, hoş geldin, hacı abla hoş geldin. Senin paranı ne tarafa yatıralım? Burda kar payı var. Burda şu kadar pay var. Vay, hoş geldin hacı abi. Ne kadar?

Aaa, sana gel kuyu açacağız. Nerde? Yemen'de, sana gel kuyu açacağız. Ne kuyusu? Su kuyusu. Nerde? Sudan'da. Adamın bir sürü kuyusu var onun. Ona soruyorsun. Benim diyor dört beş tane kuyum var. Nerde? Sudanda. Öbürküne soruyorum. Sudan'da ne kadar çok kuyu var Sudan'da bu kadar kuyu olmuş olsa vallahi sudan sudan geçilmeyecek. Sudan su olacak. Allah'ım diyorum. Bu kadar tespit ettiklerine göre, Sudan suyun içerisinde yüzmesi lazım. Sudan hala daha aç. Habire su kuyusu çıkarıyorlar.Afrika'da. Diyorlar kuyu çıkaracağız. Tamam, ne kadar? Şu kadar. Ne kadar verirsen, ne verirsen, seninle o gider elinle. Ne verirsen elinle, o gidecek seninle, ver parayı sen. Ver parayı, onlar böyle yumuşacık. Hacı abla hoş geldin. Haci anne, hoş geldin. Hacı abi, Allah yolu parasız olmaz. Ya? Ver. Eee ben veriyorum. Kendim koşarım. Haa yok, biz senden daha iyi koşarız. Ben kendim fakir bulayım. Biz senden daha iyi buluruz. Neden, benim etrafımda fakir mi bitti? Etrafınızda fakir mi bitti? Etrafınızda kurban eti verecek bir yer kalmadı mı?

Siz herhalde teleferikte yaşamıyorsunuz. Siz herhalde fırınlarda ertesi güne kalmış bayat ekmekleri ucuza alanları bilmiyorsunuz. Siz besaşın önünde kuyruk bekleyenleri bilmiyorsunuz. Siz pazarlarda saat dörtten, beşten sonra çürümüşleri, atılmışları toplayanları görmüyorsunuz. Siz pazardan alışveriş etmezsiniz. Siz AVM'ye gidersiniz. Siz AVMden alırsınız. Siz nerden bileceksiniz, pazarda filesi boş dolaşan kadını? Nerden göreceksiniz pazarda bu kaç para, taze fasulyeyi değil lahanayı soruyor, mevsimi, en ucuz zamanı, bu kaç para, tanesi birbuçuk lira, alamıyor. Siz onu görmezsiniz. O yüzden sizin etrafınızda hiç fukara yoktur. Sizin etrafınızda elektriği kesilen kimse yoktur. Sizin etrafınızda suyu kesilen kimse yoktur. Onlar derler ki var bizim etrafımızda. Ben diyorum, benim etrafımda var, gerek yok. Ben söylüyorum, benim etrafımda var. Biz daha iyi veririz diyor. Neden dedim, ben embesil miyim? Ben paramı dağıtmasını bilemeyecek miyim? Ben paramı yedirmesini bilemiyor muyum? Böyle kaldı. Dedim varsa bende liste var dedim, getir beraber dağıtalım. Nasıl? Basbayağı dedim. Nasıl liste var? Basbayağı liste var dedim. Böyle kaldı. Ben de dedim beşyüz kişilik aile liste var dedim. Varsa getir dağıtalım dedim, kaldı. Var mı elinde liste dedim ben, kime götürüleceğini bileyim, götürelim. Elinde liste var mı? Yok. Bende var, sende yok. Kime topluyorsun dedim sen bu parayı, kaldı. Sen bu parayı kime topluyorsun? Fakir fukara topluyorsan liste göster bana. Ben buradayım dedim. Ben götüreceğim, dağıtacağım, ver listeyi bana. Hangi öğrenciye burs verecekmiş, ver bana. Nasıl yani? Basbayağı, parayı kazanmasını bilen, dağıtılmasını bilmez mi. Embesil miyim ben. Allah kazanma hakkını verecek, dağıtma hakkını vermeyecek. Getir dedim

bir trilyon. Bir trilyonu dağıtıvereyim ben. Götür. Yok, onlar yumuşacıktır böyle, alacak senden. Neden? Kalp, çıfıt çarşısı. Çıfıt!

"Ben Musa dinine sığınağım, o dine arkayım ben diye yüzbinlerce inanmış mazlumu öldürttü gitti."

İşte o padişah yüzlerce, binlerce insanları ne yaptı? Öldürttü gitti. İnşallah, önümüzdeki hafta vezirin padişaha düzen öğretmesi inşallah. Selamünaleyküm.

El Fatiha meessalavat.

https://www.youtube.com/watch?v=nlSKC2Y7664&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=50

MESNEVİ-İ ŞERİF 339-342. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O padişahın öyle bir düzenbaz veziri vardı ki düzenle suyu bile düğümlerdi."

Padişah öyledir ki padişahı padişah eden dünya aleminde vezirleridir. Padişah kudretini ve kuvvetini vezirinin üzerinden tecilli ettirir. Öyle bir vezir koyar ki akıllı padişah, vezirin arkasından kendisini saklar. Bütün işlerini vezirle yapar ve herkes veziri görür, padişahı görmez. (Armut altı günde çocuk dokuz ayda doğuyor.) İyi padişahlar muhkem, hakim olan padişahlar öyle bir vezir atarlar ki o vezir padişahın yapmak istediği bütün her şeyi tecelli ettirirler. Şaşı bakanlar, padişahı değil veziri görürler. Bakarlar, vezire düşman olurlar. Oysa vezirin bütün yaptıkları ve ettikleri padişahtandır. O şaşılar, körler vezire düşman olurlar ama o padişah vezirine kim düşman olursa arkasından o da onlara düşman olur. Çünkü vezir her ne yaptıysa padişahın hükmüyle yapmıştır. Aslında gerçekte yapan kimdir? Padişahtır. Aslında vezir orta yerde padişahın tecelligahı gibi bir şeydir. Veziri orta yerden kaldırıracaksın padişah çıkacak orta yere ama padişah hiç vezirin orta yerden kaldırılmasını istemez. Çünkü böyle kalp olanlarla sahip olanlar ayırdeder. Her padişahın kendine göre iyi bir veziri vardır. Her peygamberin iyi bir halifesi vardır. Musa'nın kardeşi gibi Hz. Peygamber(s.a.v) Efendimizin Alisi gibi her cumhurbaşkanının başbakanı gibi her başbakanın bir başbakan yardımcısı gibi her şeyhin işini gören bir halifesi vardır. Her şeyhin işini gören her beldede birer naipleri vardır. Bu Allah'ın adetullahhıdır. Zahiri manada kötü padişahın da veziri vardır. Şeytanın da veziri vardır. Şeytanın da bu manada yapılanması vardır. Bu devletler sisteminde

de aynıdır. Kötü devletlerin önünde vezirleri vardır. Kötülüğü onların üzerinden yaparlar. Onların da naipleri vardır, naipler üzerinden yaparlar. Bu vücudun üzerinde de aynıdır. Vücudun da padişahı vardır. O vücudun padişahı da önüne vezir koyar. Sen vezire bakarsan aldanırsın. Onun arkasında vardır, vücudun o vezirinin arkasında bir şey vardır. O arkasındakine bakmak gerekir.

İşte bütün kainata bu gözle bakabilirsiniz. Bu kainatın da bir padişahı vardır. O padişah bu kâinatın başına da bir vezir tayin etmiştir. İşlerini o vezir ile yönetir. Devlet askeriyenin başına bir genelkurmay başkanı tayin etmiştir. Askeriye askeriye ile alakalı bütün her şey genelkurmay başkanı üzerinden gider. Genelkurmay başkanı da kendine dört tane ordu kurmuştur. Dört tane ordunun başına birer tane de ne yapar? Ordu komutanları koyar. Kara Kuvvetleri Komutanı, Deniz Kuvvetleri Komutanı, Hava Kuvvetleri Komutanı, Jandarma Genel Komutanı gibi. Onların da üzerinde ordu komutanları vardır. Öbürkünün üzerinde gemi filo komutanları vardır. Öbürkünün üzerinde Jandarma Genel komutanları vardır. İşte havacıların hava filo komutanları vardır. O komutan da o işleri ne yapar? Onların da başına birer tane vezir koyar. Padişah bir vezir koyar. Vezir kendi altındakilerin padişahıdır. O da altına vezirler koyar. O da o bölgenin veziridir. O onun altına koyar, o onun altına koyar. Herkes bir vechesi ile vezirdir, bir vechesi ile padişahtır. O zaman bütün o padişahların bir vechesinde ne vardır? Vezirleri olduğundan vezirlik vardır. Bir vecheleri nedir? Padişahtır. Bir vecheleri nedir? Padişahtır. Aslında padişahın da bir vechesi vezir, bir vechesi padişahtır. Çünkü padişah bütün vezirliklerin ve padişahlıkların toplandığı yerdir. O, o ülkenin padişahıdır ama o ülkenin padişahlığına zarar değildir küçük padişahlıklar kurulması çünkü o küçük padişahlıklar da o büyük padişahlığın elinin altındadır ve hepsi de bu hiyerarşide devam eder. Bu hiyerarşide bir padişahın padişahlığında bir sıkıntı yoktur, bir eksiklik yoktur. Çünkü işler böyle tecelli eder. Böyle tanzim olur. Bir devlet başkanı vardır. Devlet başkanının altında bir sürü vezirler vardır. O bu noktada başkanlık kudretini ve kuvvetini onlara verir, mührünü de verir. Der ki benim adıma iş yapın. Onlar ihanet ederse, padişah onu vazifeden alır. Der ki benim mührümü yanlış yerde kullandın. Bir de ne yapar, cezalandırır. İşte o padişahın da böyle bir veziri vardı. O vezir, tam vezirdi. Düzenbazın tekiydi ve düzenbazlıkla suyu bile düğümlerdi.

"Padişaha dedi ki: Hristiyanlar canlarını korurlar, dinleni padişahtan gizlerler. Onları o kadar öldürtme; zaten de öldürme de bir fayda yok; dinin kokusu yoktur ki; misk değil ya od ağacı değil ya"

O padişah öldürüyordu hep. Padişah yahudiydi. O yahudi padişah o hristiyanları hep katlediyordu. Gerçek inananları hep katledenler vardır. Birisi kendi dininin dışındaki dindarları katleder hep. Bu inançla alakalıdır. Bir inanç sahibi, diğer inanç sahibini katleder. Bunlar iman ehli değildir. Çünkü o inancın üzerinden onlar para pul kazanırlar, her şey kazanırlar, şan şöhret kazanırlar. Şan ve şöhretlerini yitirmemek için diğer inanç sahiplerini hep katlederler. Vezir dedi ki bundan geri dur. Ben dedi sana daha iyi bir yol göstereceğim. Yüzlerce kılıf içinde gizli bir şey dışını bilirsen bilirsin ancak içiyse bildiğine aykırıdır hep dedi içini bilmediğinden dolayı hata edersin. Buradan önümüzdeki hafta devam edeceğiz. Selamünaleyküm.

https://www.youtube.com/watch?v=S_ZV-aO_np8&list=
PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=51

MESNEVİ-İ ŞERİF 343-349. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Padişah peki dedi ne yapalım? Nasıl bir düzen düzelim ki dünyada, ne meydanda, ne gizli bir tek Hristiyan bile kalmasın. Vezir, sözde bana gazab etmiş gibi emret, kulağımı, elimi kestir, burnumu, dudağımı yardır. Sonra da beni darağacına, çarmıha gerdirmeye yolla; derken birisi sana yalvarsın, bağışla desin. Bunu tellal pazarında, dörtyolağzı olan bir yerde yaptır. Sonra da beni uzak bir şehre sür de ben onların arasında yüzlerce kötülük sokayım, yüzlerce aykırı işler ettireyim onlara dedi.

Vezir hıristiyanlığı bozacak ya hıristiyanlığı bozmak için düzen kuruyor. Padişaha diyor ki herkesin içerisinde bana öyle bir eziyet et ki ben böyle o eziyete duçar kalmış bir kimse gibi olayım. Sen benim elimi kulağımı yardır, bir güzel dövdür milletin içerisinde beni bir hor hakir et, ondan sonra da beni tam astıracağın zaman birisi bir şeyfaatçi olsun gelsin, beni senden yalvarsın, beni senden kurtarsın ve beni diyor uzun bir yere senin bulunduğun yerden daha geniş, dışarda bir yere beni sür. Ben uzakta olayım senin bulunduğun yerden. Senin bu memleketten uzağa gideyim. O memleketten uzağa giderekten, o insanlara yapacağını yapacak vezir. Allah muhafaza eylesin inşallah. Evet.

"***Ondan sonra onlara diyeyim ki dedi; ben Hristiyanım; gizli din taşıyorum; a gizlileri bilen Allah, sen bilirsin beni."***

Ondan sonra diyor o hristiyanlara diyeyim ki dedi ey hristiyanlar, ben aslında hristiyandım, gizli bir şekilde. Ben yahudi değildim. Ben gizli bir şekilde hristiyandım. Yahudi cemaatine nediycek? Yahudi çünkü padişah. Diyecek ki ben gizli hristiyandım. Kime diyecek? Hristiyanlara. Ne yasak?

Hristiyanlık yasak. Kendisi ne? Yahudi. Demek ki din yasak olunca bakın şunu unutmayın. Din bir yerde yasaklanırsa, dinin içersinden o dindarların içerisinden, o dindarları ifsad edecek, yasaklıyanların kendi insanları olur. O insanlar yasaklayanlar bir şeyh üretirler, bir hoca üretirler, bir imam üretirler, bir müftü üretirler, Bir şey üretirler. O ürettikleri adamla ne yaparlar? O ümmeti ifsad ederler. Allah muhafaza etsin

El Fatiha messelavat.

https://www.youtube.com/watch?v=Da1IcCiX5uI&list=PLpNiKWHUSB_KF_8QYHQPSQIvh9VWfDcyl&index=52

MESNEVİ-İ ŞERİF 350-367. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Padişah inancımı duydu."

Hani vezir padişahla anlaştı ya padişah ona ceza verecek ve ondan sonra cezadan birisi gelecek onu kurtaracak. Böylece o hristiyanların içine girecek, hristiyanmış gibi davranacak.

"Padişah inancımı duydu, taassubundan canıma kasdetti. Padişahtan dinimi gizlemek istedim. Onun dininden görüneyim dedim. Padişah sırlarımdan bir koku duydu, ona söylediğim sözlerle töhmet altına aldı beni. Dedi ki: Senin sözlerin, içinde iğne olan ekmeğe benziyor. Gönlümden gönlüne bir pencere var. O pencereden halini gördüm. Halini gördüm ya artık sözlerine kanmam senin. İsa'nın himmeti bir çare bulmasaydı bana, o çıfıtça paramparça ettirirdi beni. İsa'ya canımı feda ederim başımı veririm hem de bunu yüzbinlerce minnet bilirim canıma. İsa'dan canımı esirgemem. Yalnız onun dinini iyiden iyiye bilirim. O tertemiz dinin bilgisizlerin elinde yok olup gitmesine acıklanmadayım. Allah'a da, İsa'ya da şükürler olsun ki o hak dine klavuz olmuşum ben."

İşte vezir padişahla anlaştıktan sonra, bunları söyledi etrafındaki insanlara, aldatmak için. Aslında o bir yahudiydi, aslında o bir yahudi veziriydi ama hristiyanların dinini ifsad etmek, hristiyanların dinini bozmak için padişahla bir oyun oynayacaklardı. Padişahla ahidleşmişlerdi. Ben bu hikayeyi okuduğumda hemen yahudilikten dönme Pavlos aklıma gelmişti ve yıllar sonra, Hz. Mevlana'nın Mesnevi'ye bu hikayeyi niçin aldığını tefekkür etmeye başladım ve şu kannate erdim. Nasıl hristiyan dinini bozmak için yahudiler kendi içlerinden ajanlar sokaraktan Hristiyan dinini ifsad

edip bozdularsa aynı yahudiler lanetlenmiş olan o yahudiler, veyahud da o Cenab ı Hakkın ilahi dinini ifsad etmek isteyenler müslümanların içerisine böyle Pavlosvari insanlar katıp, insanların dinlerini ifsada uğratmak isteyebilirler. O yüzden Hazreti Mevlana bu tehlikeyi görüp bu hikayeyi yazmış olacak, kendimce tanımladım ve bütün dindarların içersinde Pavlosvari alimler, şeyhler, Pavlosvari düşüncede olan insanlar, o ilahi dini ifsad etmek için, bozmak için özel çabalar sarf etmişti.

İşte yahudi padişahla anlaşan yahudi vezir, kendisini sanki padişahın azabından, gazabından kurtarmış gibi göstermekte.

"ve beylimizde zünnar kuşalı yahudiden de kurtulduk, yahudilikten de dedi. Ey insanlar, çağ İsa'nın çağı, onun dininin sırlarını canla başla duyun. Padişah vezir ne dediyse yaptı ona. Halk o gizli düzene şaştı kaldı. Onu hristiyanların bulunduğu bir yere sürdü. O da bundan sonra onları davete koyuldu." Demek ki padişahla vezir buna anlaştılar ve böylece vezir padişahın düşmanıymış gibi göründü ve halkın içerisine girdi. Kıymetli dostlar! Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin, ahir zamanla alakalı hadis i şerifleri vardır. Bunların bir kısmı Bab'ül Hikem'de geçer, Buhari'de. Bu hadis-i şeriflerde enterasan prototipler vardır. Ahir zamanda öyle bir zaman gelir ki sizin içinizden, sizin dilinizi konuşan, sizdenmiş gibi görünen ama sizi dinden uzaklaştıran alimler olur. Sizin dilinizden konuşur, sizin dilinizden, sizi anlatır. Böyle siyasetçiler olur. Bu manada ve onlar sizin dilinizden konuşurlar hep ve sizdenmiş gibi görünürler hep. Ama onların amaçları dünyayı, dünyayı elde etmek, dini ifsad etmektir. Hadis i Şerif'lerdeki mana budur.

Bu hadisi şerifleri muhakkak, Hazreti Mevlana da okudu ve muhakkak Hz. Mevlana bu geçmişteki ümmetlerin başına gelenleri de gördü ve bu yahudi hristiyan ile vezir hikayesini mesnevisine koydu. Enteresan bir şey. Bu mesnevinin başlangıcında daha bunlar. Üçyüzellinci beyitte, enteresan bir şey ve bu ardıardına cariye hikayesi ve aynı zamanda dudukuşu hikayesi üçüncüsünde üçüncü hikaye de bu padişah vezir hikayesi. Bu hikayelere böyle ardı ardına baktığınızda bir ilahi keramet var. Bir insanın dini anlayışını ve düzenini tasavvuf anlayışını ve düzenini de koruyor. Cariye hikayesi ile asıl sevilmesi gereken yolun ne olduğunu anlatıyor. İlk girişte, ilk onsekiz beyit ve sonrası, cariye hikayesine kadar ana hatları çiziyor ve şimdi de bir dini ifsad edenlerin olabilebileceğini söylüyor bize ve diyor ki başınızdaki şeyhlere dikkat edin. Başınızdaki hocalara dikkat edin. Başınızdaki imamlara dikkat edin. Başınızdaki siyasetçilere dikkat edin. Sizin oyunuzu almak isteyen, sizi peşine takmak isteyen, gelin etrafıma diyenlere dikkat edin. Bunların içerisinde hüsn ü niyetli olmayan insanlar olabilir. Bu

padişah vezir hikayesindeki gibi birisi bizim içimize girip bizim dinimizi ifsad etmek isteyebilir. Bizden görünebilir. Bizim gibi namaz kılabilir, bizim gibi oruç tutabilir, bizim gibi konuşabilir, bizim gibi davranabilir. Dikkatli olun, uyanık olun. Dikkatli olun, uyanık olun ve eğer ki bir konuşmacı, bir sohbetçi bir hoca efendi bir hacı efendi, bir şeyh efendi, bir kim olursa olsun, söylediği şey, yaptığı iş, söylem ve fiiliyat kur'an ve sünnete uymuyorsa, itaat edilmez, uzak durun. İtaat edilmez, uzak durun.

"***Hristiyanlar azar azar onun çevresinde toplanmaya başladı. Topluluk yüzbinlere vardı.***"

Sufilikte bir ibare vardır. O kimse şeyhini söyleyecek. O kimsenin şeyhi yoksa o kimseden uzak durun. Senin şeyhin kim, kim senin şeyhin? Yok. Uzak dur. Rüyamda bana görev verdi. Sağlığında neredeydin? Sağlığında neredeydin? Sağlığında yanında mıydın? Hiç görmedik seni. Ölmezden önce de bize demedi. Ben öldükten sonra hiç görmediğiniz, hiç bilmediğiniz bir şeyhe intisab edeceksiniz demedi. Bana dedi ki Mustafa Efendi, sakın ha! Oldum deme. Bütün dergaha ilan et. Herkes istihare yapsın, rüyasında gördüğü kimseye tabii olsun. Tamam, harika. Bir şeyh efendi çıkmış, müridleri bana soruyor. Şeyhi kimmiş dedim. Şeyhi yokmuş efendim dediler. Nerden terbiye almış. Nerden seyr i süluk bitirmiş. Kim seyr i süluğunu başlatmış? Laf yok. Dedim ajandır o. Ajandır! Kimsin, nerdesin, nesin sen? Ses yok. Allah muhafaza eylesin. Gidilmez peşinden. Bir hoca, harika, kimden almış eğitimini? sorun. Vaaz eğitimini kimden almış? Filanca hocadan. Harika! Başka kimden? Filanca hocadan. Harika. Neymiş işte, ilahiyattan mezun. Tamam, harika, akademik adam, çıkacak vaaz edecek. Akademik. Akademik adam, şeyhliğe kalkmış. Şeyhi kim? Yok. İki tane tasavvuf kitabı yazmış, şeyhlik yapacak. İki tane tak soğuk kitabı kendisi de yazdığı değil. Ya. Çevirmiş. Kimden? X kimsenin bir tasavvuf eserini çevirmiş. Şeyhlik yapacak. Kardeş, şeyhi kim? Yok! Ey filanca yerde ilahiyatta profosör. Kardeş, akademiliğine devam etsin kardeş. O yazılmış kitapları devşirsin,Türkçeye çevirsin. Onun işi o. Neden? Kendi yazdığı bir şey var mı? Yok. X kimsenin kitabını devşirmiş. E tamam, x kimsenin kitabını devşirdi diye para ödedi mi? Hayır. Hırsız! O kitabı sattı mı? Sattı. O kitaptan para kazandı mı? Kazandı. Onun fikri kendine mi ait? Hayır. Onun hali kendine mi ait? Hayır. Ne yaptı? Başkasının dervişliğinin üzerinden para kazandı. Neresi şeyh bunun dedim. Aaaa enteresan bir şeyh. Evet! Sen şimdi bizim hocamıza şeyh değil mi diyorsun? Kardeş, ben kimsenin şeyhliği ile alıp veremediğim bir kimse yok. Ben şimdi soruyorum. Senin dediğin bu profesörün şeyhi kim?

Şeyhi kim bunun? Seyr i sülükunu kimin elinde bitirdi? Seyri sülüka girdi mi? Kaldı! E üniversitede var nasıl olsa talebeler. Üç beş tane sınıf geçmek

için etrafında topla, zaten birkaç tane sınıfın dersinize de giriyodur. Yirmişerden beş tane sınıfa girse, yüz kişi, herkes sınıfı geçmek için şeyh dese ne olacak ona? Değişen bir şey yok. E bir de ilim ehli. İlim ehli! Rüyalar için, bırakın bu rüyaları. Neden? Hadis var. Rüya peygamberliğin kırkaltı cüzünden bir cüz. Nereye koyacağız? Aaa, yok. Onda rüya tevili yok ya. Rüya gören de yok. Rüya görenler sapık hep. Allah bizi affetsin. Hepsi de mümkün. Fıkıh alimi! Kimden okudun kardeş? Sen fıkıhçısın. Kim okuttu seni? Kim senin üstadın? Fıkıh üstadın kim senin? Hadisçi. Hadis üstadın kim senin? Ben ilahiyattan bitirdim, orda hadis kürsüsünde okudum. Tamam, akademik senin işin. Kütüb ü Sitteyi ezberledin mi? Yok. Bir hadis doçentine sormuştum bunu. Hocam dedim Kütüb ü Sitte hıfsınızdadır. Ben gayri ihtiyari.Yo, hayır dedi. E dedim hadisçilerde dedim genelde Kütüb ü Sitte'yi hıfsettirirler dedim, usul böyledir. Öyle değil mi dedim ben. Evet dedi. Klasik hadisçiler öyle dedi. Kaldım! Siz modern hadisçisiniz, hıfsetmenize gerek yok yani? Modern hadisçilerin, hadisleri hırsetmesine gerek yok. Hadis alimi dediniz m bir kimseye, o Kütüb ü Sidde'yi hıfsında bilmesi lazım. Ravileri ile beraber. Hadislerin geliş noktasını, gidiş noktasını, hadislerin derecatını, geliş-gidişine göre. Hukuk hadislerini, muamelat hadislerini, sosyal hadisleri, aile hadisleri, nikahla alakalı, çocukla alakalı, anne babayla alakalı, ticaretle alakalı, namazla, oruçta, hacla, alakalı, bölüm bölüm hadis alimi dediğiniz kimsenin bu hadisleri hıfs etmesi lazım. Hadis alimi bu. Kim? Fıkıh alimi. Harika, hangi fıkıhtan. İşte hanefiden. El- Hidaye'yi en azından hıfzetmesi lazım. Üniversitede fıkıh hocası El- Hidaye'den haberi yok. El hidaye'yi hıfzetmesi lazım onun. Hıfzında olacak El-Hidaye. En azı bu. En azı. En azı. Ya? O İbn i Abidin'i hıfzetmesi lazım. Fıkıh alimi dediğinin. El Hidaye'yi hıfsedecek. Fıkıh alimi dediğiniz. Bu müştehid filan değil ha. Biz hanefiden bir fıkıh alimi dediğimizde, El Hidaye'yi hıfsedecek. Üstüne, İbn i Abidin'i hıfsedecek. Hıfsedecek koca İbn iAbidin'i. E fıkıh alimi! Nerde? İşte ilahiyatta fıkıh profesörü. El Hidaye'den haberi yok! İbn i Abidin'den haberi yok.

Nerden haberi olmadını öğrendim? Orhan hoca var, İzmir'deki. O Konya'ya gitmiş. Orda bir konferansı varmış, anne karnındaki ceninle alakalı. Bana telefon açtı dedi ya böyle böyle, anne karnındaki ceninle alakalı böyle bir sıkıntı var. Dedim, hocam yüzde kaç dedim sence geri dönüşü? Binde sıfır dedi. Bin tane deney yapmış.Sıfır. Hocam dedim ailenin bu noktada görüşü alınaraktan veya devlet dedim bu noktada kendisi içtihat edebilir, dört aylığa kadar çocuklar alınabilir. Dedim İbn i Abidin'de bunun fetvası var. Hanefilerde. Var mı dedi, var dedim ben. Ya biz burda konferanstayız burda dedi, biz birbirimize gireceğiz. Yok hocam dedim, sen benim telefonumu

verebilirsin. İbn i Abidin'de bu fetva var dedim. Hemen hoca gitti ordaki doçente. Anında oluyor bu, konferansta, telefon açık, soruyor. Diyor ki hocam böyle böyle, bak diyor Bursa'dan ben Karabaşı Veli Tekkesi'nin dedesi var. Onu aradım. O diyor ki diyor hocam bu meselelere eski fıkıh kitaplarında bile var. İbn i Abidin'den açıp bakabilirler ama onlar ben öyle dedim, onlar İbn i Abidin'i okumamıştır ki hocam dedim. Anında söyledi, okumadık dedi. El Hidaye'yi okumuşlar mı sorun? Okumamışlar. Fıkıh okuyor bunlar. Fıkıh okuyor! Yarın bunlar televizyona çıkacaklar, ders verecekler bize. Ondan sonra çıkıyor. Bayraktar Bayraktar gibi bir kimse. Kaza namazı yoktur diyor. Evet, bunların arkaları boş, parayla doçentlik, parayla profesörlük yapıyorlar. Yetiştirmiyorlar kendilerini. Yetirmiyorlar. Ondan kaynaklanıyor.

Şeyhler de aynı. Adam sabahleyin kalkıyor, şeyh oluyor. Yanına da üç beş kişi, şeyh olmuş adam. Oğlum, bu adamı dergahta görmedik hiç biz? E olmuş! Nasıl olmuş? Paraşütle inmiş. bu paraşütle sonra inmiş. Şeyh Efendi bunun hakkında böyle bir şey demedi? Sana dedim yok, ona dedim yok, ona dedim yok. Nerden oldu? E olmuş, olmuş! Sonu yok. Bir başka, vefat etmiş adam, demiş ki torunum asıl şeyh. Ne? Torunu! Kaç yaşında torun, beş yaşında dediler. E ne olacak dedim ben. Torun büyüyünceye kadar halifesine demiş ki torun büyüyünceye kadar sen götüreceksin demiş. Ama asıl vazife torunu. Herkes torunu beş yaşında, böyle duruyor. Dedim yok, tasavvufta yok böyle bir şey. Tasavufta yok! Ama yok. Var, halimiz bu! Pavlosu o yüzden iyi dinleyin, yani hristiyanı. Gerçekte yahudi ama hristiyan. Ne yapıyor? İnsanların dinini ifsad ediyor. Din, kuran sünnet. Dikkat edin. İşte böyle sahtekarların etrafına insanlar azar, azar, azar toplanıyor. Geçmişini bilmiyorlar. Şehrini sormuyor. Senin şeyhinin şeyhi kim, onun şeyhi kim, böyle bir şey yok. Bir arkasında bir tane filanca şeyh efendi vardı. Nerdeydi? X yerde. Yok.

Ben yeni derviş olduğumda Bayındır'da yukarıda bir Lütuflar köyü var. Yukarıda. Hacı Mehmet, o yukardaki o Lütuflar köyünde bir tane üfürükçü bir hoca varmış. Duydun mu sen onu hiç? Evet. İzmir'den bir tane müridi var bunun. Adam bizim otaraftan üfürükçü bir hoca, millet muskacı, adam onu şeyh olarak tanımış. Ben diyor Lütuflar köyünde filanca mübareğe bağlıyım. Ya orada şeyh yok diyorum ben, ya var diyor. Ya kim bunun adı? Filanca. Sordum, soruşturdum, üfürükçünün teki. Adam eli cebinde baya bi boyna Allah'ı zikrediyor. Boyna dersi var onun. Mübarek diyor gitmeye korkuyorum şimdi yanına diyor. Neden diyorum ben. Yine ders verecek bana diyor, Mustafa Efendi, dua et de diyor bana ders vermesin. Dedim bana ders verdiği son rüyanı anlatsana dedim ben. Gençlik varya bizde böyle, merak

ediyoruz. Adam kuş uçarken görmüş. Dediki bir kuş uçuyordu mübarek dedi, onu anlattım dedi mübareğe dedi, kuş mübarek yani. Ee dedim ben. Beş bin daha dedi ilave etti dedi. Kaç çekiyorsun dedim ben. Şuanda kırk bin çekiyorum dedi. Gidcem dedi şimdi dedi mübareğe tekrar bir rüya gördüm dedi. Sakın anlatma dedim. Sana anlatabilir miyim dedi? Bana anlatırsan dersini alırım ben senin dedim. Böyle baktı şimdi bu. Ama dedim senin dersini alırsam dedim, şeyhinin dedim yolundan çıkmış olursun yalnız dedim. Bu durdu şimdi. Sizin şeyh efendi dedi nasıl veriyor dersleri dedi. Şeyh efendi dedim rüya anlatırlar dedim işte bir vird tarif eder, ona sayısız çek bunu der dedim. Genelde de dedim ya ben o zaman Bayındır'dayım, şeyh efendi hiç karışmıyor. Oğlum, sen istediğini istediğin gibi yap diyor bana. Dedim, genelde dedim ben dedim değiştiriyorum burda dedim. Sen şeyhsin o zaman dedi. Hayır dedim ben, şeyh Nevşehir'de dedim. Ben rüyamı anlatacağım sana da. Anlatı bu şimdi rüyasını. Allah biliyor ya içimdekini. Senin bütün derslerini yüze indirdim dedim. Nasıl dedi. Basbayağı dedim. Sen bugün nerde kalacaksın dedim ben. Kız kardeşim var dedi, filanca yerde. İyi sen dedim, oraya git. Tabi ben de daha yirmialtı yaşındayım o zaman. Dedim inanıyorsun değil mi? İnanıyorum dedi. İyi, git dedim, yüzertane çek dedim bütün derslerini, bütün derslerini yüze indirdim ben senin dedim. Bu, yüzü bitirememiş evde.

İşte besmele, yüz tane çekecek. Bismillahirrahmanirrahim, Bismillahirrahmanirrahim, Bismillahirrahmanirrahim, Bismillahirrahmanirrahim… Horluyormuş. Kız kardeşi demiş ki abi horluyon. Hoop kendine geliyormuş. Besmeleyi bitiremedim dedi. Sabahleyin koşa koşa geldi yanıma. Dedi ben besmeleyi bitiremedim. Demek ki sen dedim daha besmeleyi geçememişsin gerçekte. Nasıl? Basbayağı dedim. Gençlik var ya o zaman. Takır, takır, takır. Böyle biraz da kinayesine oluyormuş gibi oluyor ama bildiğimi söylüyorum. Sen dedim daha besmeleyi geçememişsin. Senin daha dedim çok alınacak yolun var. Ben ne yapayım şimdi dedi. Git mübareğe söyle dedim senin mübareğe. Deki dedim ben, Bayındır'da bir Mustafa Özbağ'la görüştüm. Mübarek benim derslerimi yüze indirdi. Ben o yüz besmelenin yüzünü de çekemedim. Hikmet ne de dedim ben. Gitmiş, demiş seni bir üflerim bağlarım her tarafına bak demiş. Bir daha sakın bir yere gitmiycen. Seni demiş deli divaneye çıkarırım demiş, aklını bozarım senin demiş. Bir muska yaparım sana demiş. Evini barkını dağıtırım demiş. Adam her dönüşte bana uğrardı. Gelmedi adam. Bir ay, bir buçuk ay geçti geldi. Mustafa Efendi dedi ya, ne oldu biliyor musun? Ne oldu dedim? Ben korkumdan gelemedim sana dedi. Böyle böyle oldu dedi. Dedim hala daha inanmıyor

musun dedim, muskacının, büyücünün teki dedim ya, sen hala daha dedim ona şeyh diye gidiyorsun dedim. Çok böyle. Allah bizi affetsin. Bu tip insanların etrafında da insanlar toplanıyorlar. Bir edepli duruyorlar etraflarında. Bir edepli duruyorlar, bir terbiyeliler, laf dahi söylemiyorlar. Birisi ona laf söylesin. Carrtdak söküyorlar o laf söyleyeni. Şeytan onları kıymetlendiriyor. Şeytan kendine dost olanı kıymetlendirir. Şeytan Allah'a dost olanı da kıymetsizleştirmeye, öyle göstermeye çalışır. Bu işin çilesi de bu.

"Görünüşte hükümleri söylüyordu. Öğüt veriyordu fakat iç yüzünde ıslık çalmadaydı. Tuzak kurmadaydı."

Demek ki bu dini ifsad edeecek olanlar ne yaparlar? Görünüşte size din aldatırlar. Görünüşte size hakikatı söylüyormuş gibi söylerler. Derler ki biz Allah yolunda çalışıyoruz. Sohbet ederler. Zekatlarınızı bize getirin, biz Allah yolunda çalışıyoruz, koşturuyoruz, paralarınızı bize getirin. Biz Allah yolundayız. Derilerinizi bize getirin. Biz Allah yolundayız. Etlerinizi bize getirin. Biz Allah yolundayız. Bize aman ha, herşeyinizi bize taşıyın.İçleri ıslık çalar. İfsad ederler. Birisi gelir, ben işte başı açık da namaz kılabilir miyim? Allah senin namazına bakar. Başın açıklığına bakmaz. Kılabilirsin der. Bana gelir sorar. Başı açık namaz kılınmaz. Olmaz, caiz değil. Namazda örtünmek farzdır derim ben. Hocam biz sizi çağdaş bir hoca biliyorduk ama hiç de siz gerici gibiymişsiniz. Eee? Filancaya gittik. Eee? Orada başı açık da namaz kılabilir dediler bize. Ya diyemezler! Yok dediler. Ya olmaz, mümkün değil! Yok dediler hocam, ee kaç paranı aldılar dedim en sonunda. Nasıl yani? Basbayağı. Ne kadar yardım ettin oraya? Eee anlattı, görüştük, Allah yolunda gidiyorlar. Yardım etmemizin ne anlamı var! Kaç para verdiiiin? Kaç para verdin? Susuyor şimdi. Kaç para verdin? Hocam üzerimde benim yeteri kadar yoktu. Ben üzerimdeki bir buçuk iki milyarı bıraktım. Ondan sonra beyimi çağırdım. Beyim ne kadar verdi içerde bilmiyorum? Bursa'da, Bursa'da, yabancı yerde değil. Münbit toprak burası!

Şuraya bir tane gişe koysam, sohbete giriş on lira desem, daha kıymetli olurum ben. On lira verince ip gibi dinler herkes. İp, ip, sıraya dizilir tespih tanesi gibi herkes dinler. On lira verdi mi vallahi yanındakini konuşturmaz bile . Para verdi ya, kıymetli olur. Neden? Parasız olunca kıymetsiz oluyor. Paralı olunca kıymetli. Çanakkale valisi söylemişti. İstanbul'dan bir semazen ekibi getirmişler. Otuzyedi milyar vermişler. Yeme, içme, yatma, barınma hariç. Bir de tavırları, tafraları da çekmişler. Diyor hocam bayağı tavır, tafra çektik. İçimden dedim ki ya biz bedava geliyoruz, o yüzden kıymetimiz yok. Sonra tabi lafı dolaştırdım. Biz dedim fisebilillah geliyoruz ya, kıymetimiz yok sayın valim dedim. Ama yine işte gitmezden önce oraya

bir ekip daha getirdi. Bir de kendisi yine itiraf ediyor. Gemiye bindik, diyor ki iyi oldu ama getirdiğimiz. Tabii vali bey dedim. İyi oldu dedim. Aranızdaki fark anlaşıldı dedi. Evet dedim, Allah razı olsun. Fark anlaşıldı. Bana çünkü bir madalya taktılar. Allah bizi affetsin.

"Görünüşte hükümleri söylüyordu, öğüt veriyordu fakat iç yüzünden ıslık çalmadaydı, tuzak kurmaktaydı. İşte bunun için kime sahabe peygamberden gulyabaniye benzeyen, adamın yolunu şaşırtan, azgın nefsin düzenlerini öğrenmek isterdi."

diyelim, burdan devam edelim önümüzde haftaya. Selamünaleyküm.

https://www.youtube.com/watch?v=af7-HJ3-G_s&t=403s

MESNEVİ-İ ŞERİF 367-373. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Bu yahudi padişahla onun veziri hikayesine devam ediyoruz:

"Görünüşte hükümleri söylüyordu."

Yani bu padişahın gizli yahudi İsevisi, aslında musevi ama görüntüde ne hale geldi? İsevi oldu. Hani padişaha dedi bana ceza ver, beni yurdumdan kov. Bu da ne yaptı, gitti o memleketten, başka bir yere gitti. Başka bir yere giderekten dedi ki ben dininden dolayı zulüm gördüm. Ya şu Mesnevi ne kerametvari bir kitap ya! Ya kerameten de böyle tam zamanına geliyor yani. Ne yaptı? O yahudi padişahla, o yahudi vezir anlaştılar. Dedi ki o vezir padişaha sen dedi yalandan bana dedi eziyet ver, sanki zorluk çekiyormuşum gibi bana çok ceza vermişsin gibi yap. Ben de dedi buradan bir gideyim başka yerlere. Öyle yaptılar, o kimse de dini bir baskı görüyormuş, dini bir zulüm görüyormuş, sanki orada dinini yaşıyamıyormuş gibi gitti. Başka beldeye gitti. Başka beldeye gidince, başladı orada din anlatmaya.

"Görünüşte hükümleri söylüyordu, öğüt veriyordu fakat iç yüzünden ıslık çalmadaydı, tuzak kurmadaydı."

Demek ki o işte vezir aslında musevi ama isevileri ateşe verecek ya isevilerin içine gitti. Onlara vaazla nasihat ediyor. Onlara iseviliği anlatıyor. İçinden de diyor ıslık çalıyordu, tuzak kuruyordu.

"İşte bunun için kimi sahabe, peygamberden gülyabaniye benzeyen adamın yolunu şaşırtan azgın nefsin düzenlerini öğrenmek isterdi."

Islık çalmak ne demek? Kuşu ıstıkla aldatırlar ya, kuş gibi ıslık çalar, kuş da kanar, gelir, benden zanneder kuş. Kuş ne yapar? Benden zanneder. İyi

kuş avcısı ne yapar? Kuş gibi öter, avcıdır o, seni kandırmak isteyen, senden görünür. Evlenecek, kandıracak ya, senden görünür. Ooo, senden iyi sufidir. Kandıracak ya, senden iyi müslümandır. Kandıracak ya, senden ala derviştir. Senden ala bir şeytir o. Kandıracak çünkü. İşte diyor, Hz. Peygamber'e de sahabeler gülyabanileri sorardı. Yani yoldan sapıtacak, yoldan azgınlaştıracak, yoldan sapıtacak olanların, sattıracak olanların hilelerini sorardı. Ondan kulluğun üstünlüğünü,

"Nefis ibadetlere, öz temizliğine gizli garezlerden neler katar diye sorarlardı."

Bu nefsin oyunlarını sorarlardı. Nefis bize nerede çelme takar, ibadetin neresinde, herhangi bir amelin neresinde, herhangi bir fiiliyatın neresinde bize çelme takar. Çünkü nefisle mücadele çok önemli. Nefsin aldatmacası, kandırmacası çok önemli. Karşıdaki kimsenin nefis aldatmacası yapıp yapmadığı çok önemli.

"***Ondan kulluğun üstünlüğünü aramazlardı***."

Yani biz nasıl üstün kul olalım diye aramazlar. Biz nefsimize nerde uyarız. Biz nasıl aldanırız, biz nasıl kandırılırız, buna sorarlardı. Biz nasıl çok harika bir kul olalım onu sormazlar, nerden kanarız onu sorarlardı.

"Görünen ayıp nedir, onu söyle derlerdi. Onu araştırırlardı."

Demek ki onlar ayıpları, kendi ayıplarını araştırıp, onları düzeltmeye çalışırlardı.

"Gülü kerevizden ayırdedercesine kıldan kıla, zerre zerre nefsin düzenini tanırlar, bilirlerdi."

Onlar nefsin oyunlarını ve hilelerini sorarlardı Hz. Peygambere ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden o nefsin hile ve oyunlarını öğrenerekten ve kendilerini iyi mümin yapma yolunda olurlardı.

"Sahabenin kılı kırk yaranları, bu yönden öylesine öğütler dinlerlerdi ki öğütlere canla başla dalarlar, şaşırır kalırlardı."

Onlar bu öğütlere de ne yaparlardı? Canla başla dalıp hep hayretten hayrete geçerlerdi. Din çünkü, hayretten hayrete geçmek. Allah bizi hayretten hayrete geçirenlerden eylesin.

"Hristiyanlar tümden gönül verdiler ona."

İşte o çevresindeki hristiyanlar, ona gönül verdiler, onu sevdiler.

"***Zati avamın taklidindeki güç de nedir ki?"***

Avam! Taklid eder. Taklid ederken taklidi bir iman sahibidir, tahkiki olmadığından onun bir gücü yoktur. Avamın imanı ve islamı, suyun üstündeki köpük gibidir. Taklid i bir iman, suyun üstündeki köpük gibidir. Onun

bir kıymeti harbiyesi yoktur. O yüzden taklidi iman sahiplerine dersin. Şu partiye oyunu at, giderler oraya atarlar. Onlar derler ki biz bilmeyiz o bilir. Taklidi iman sahiplerine dersiniz şunu şöyle yapın, onu öyle yaparlar. Niçin neden yaptıklarını bilmezler. Bu taklidi iman sahibidir. Haydiii getirin pamuk eller cebe, herkes güldür güldür getirir, neden getirdiğini bilmez, nereye getirdini de bilmez. Adam hep böyle götürmeye, vermeye alışmış ya, biz almıyoruz kardeşim, biz istemiyoruz. Bizim para ile işimiz yok deyince duruyor. Olamaz! Ya böyle, istemiyoruz. Ya nasıl istemezsin? İstemiyoruz kardeşim! Birisiyle böyle atışmam oldu da değirmenin suyu nereden geliyor dedi bu sefer uludağdan dedim. Ya bir şey alacağım! İstemiyoruz. Alacağım. Hayır. Git fukara mı yok, birisine ver. Bu dergah zengin dedim ben. İstemiyoruz! Ben dedi filana fişmancalara bu kadar veriyorum, fişmancalara bu kadar veriyorum… Bak dedim, ben senden alsaydım şunu da diyecektin. Ben Mustafa Özbağa bu kadar veriyorum veya Karabaşı Veli Tekkesine de bu kadar veriyorum. Bunu dedirtmeyeceğim sana, istemiyoruz dedim. Aynı o listeye beni de ilave edecek o zaman, vermiş ya x cemaata, y tarikata, y cemaata vermiş, ee iyi, ha sana da verecek. Buraya da verecek. Buraya girerken böyle gidecek. Hayır, böyle gireceksin buraya gireceksen den dedim ona, böyle baktı. Nasıl yani? Basmayağı dedim. Bu dergahın çayını içeceksin dedim. Ben de bu dergahın çayını içiyorum, ben de bu dergahın kahvesini içiyorum, ben de bu dergahın lokmasını yiyorum dedim. Hep beraber yiyoruz. Ben vereceğim. Almayacağım! Almayacağım dedim. Yasak zaten dedim. Kendi kendime de yasak, arkadaşlara da yasak. Alışmamış daha, hep verecekler ya! Avam. Taklidi! Verince orayı kendinin zannediyor. O beş kuruş verince kendi kendine vicdanını rahatlattı. Namaz yok, abdest yok, oruç yok. X cemaata şu kadar verdim y tarikatına bu kadar verdim. Bitti adamın işi onun parasını da ütmek için o efendi oldu. Allah muhafaza eylesin. İstemiyoruz kardeş, sizin paranız da sizin olsun. Namazınızı kılın yeter, orucunuzu tutun Allah'ı, peygamberi tanıyın yeter. Para pul istemeyeceğiz.

Aaaa! Bu acı bir şey. Neden? Vererekten vicdanını temizleyemedi arkadaş. Taklid ehli böyledir. Camiye gider o, caminin çıkışında istiyorlar ya! O camiye beş lira para verirken böyle herkes baksın diye bakıyor. Veriyor beş lira, vicdanını temizledi. Zekat değince ya ben her cuma camide çıkarken beş lira veriyorum ya! O zekat değil diyorum ben. Ya? Malının kırkta birini hesaplayacaksın, vereceksin. Ona zor geliyor o. Camiden çıkarken beş lira verecek, dükkana gelen bir dilenci kadına bir lira verecek. Bitecek işi! Yok öyle veya böyle. işte bir cemaata, bir tarikata gidecek, üç beş kuruş bir para verecek, büyük iş yaptı o, etrafına da öyle söyleyecek. Taklit!

"Gönüllerine sevgisini ektiler. Onu insanın vekili sandılar."

Bu taklid ehli, kendi gönüllerine onun sevgisini ektiler kendi kendilerine. Ve onu da İsa'nın vekili kabul ettiler. Dediler ki bu İsa'nın vekili, dediler ki bu Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in vekili, dediler ki bu Mehti ala resuldan önceki vekil, dediler ki bu aslında gizli Mehdi, dediler ki buaslında gizli İsa, dediler ki bu zamanın kutbu, dediler ki bundan daha büyük bir mürşit yok. Bu zamanın, gelmiş geçmiş bütün zamanların kutbu. Ya bizim de Şeyhimiz var? Ya o kutup olsaydı bu kadar kitabı olurdu. Haa! Kutub olması için bir de kitabı mı olması lazımmış. E tabi! Kitabın kutubu olur. Eeee? Kitabı yoksa kutup değildir. Eee? Filanca kutup! Aaa, filanca Mehdi. Aaa onun da kitapları var. Aaa, bir duyduk ki adamların hiçbirisi de kendi kitap yazmıyorlarmış. Birine televizyonda kendi yazdığı kitaptan bir pasaj sordular. Kim yazdı bunu demiş adam! Demişler ki sen yazdın. Mehdi, kendi yazdığı kitaptan haberi yok! Kutubun kendi yazdığı kitaptan haberi yok. Bir komisyon beş on tane adam, ya kutup, şimdi kalkıp kitapla mı uğrarsın. Onlar yazıyorlar. Altına da bir imza. Yayın evleri var.

Aaaa! Bir daha bir şey daha öğrendim ben geçenlerde, anlatıyorum ya size. Bu yoktu mesela, bilmiyordum. Uluslararası bir komisyon var komite var. Bu uluslararası komisyon, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sevgisini, muhabbetini, hadislerini, sünnetlerini, yok etmeye çalışıyorlar. Bu uluslararası komite; profesörlerden, hocalardan, şeyhlerden, böyle bu tip insanlardan, isimlerini alıyor. Diyor ki siz Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem hazretlerinin ismini geçirmeyin fazla sohbetlerinizde. Bana söyledikleri şu. Dediler ki hocam senin takipçin çok. Seni tanıyan da çok. Sen dediler baya tanınan bir kimsesin. Eee? Dediler ki biz uluslararası dinin de çok iyi tanıtılmasını istiyoruz ama işte birisi Muhammed'i, birisi İsevi, bu sıkıntılı oluyor. Yine müslümanlar (böyle tatlı tatlı konuşuyorlar) yine müslümanlar diyor böyle şey yapsınlar hani devam ettirirsinler. Siz sohbet lerinizde fazla Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in ismini kullanmayın. Bakın, dikkat edin. Kullanmayanları tespit edin şimdi. Neymiş fazla hadis i şeflerden bahsetmeyecek. Hatta o hadis sahih mi değil mi bakmam lazım. O hadis sahih değil galiba. Zaten hadislerde sahih olup olmama tartışması var. Laflar bunlar, lafızlar. Şimdi ben bunlar bana geldiğinden beri ben böyle televizyona cin kesiliyorum. Bakıyorum, profesörün biri hadislerle alakalı şöyle böyle… Eyvah diyorum, bu kayığa binmiş. Onlar aylık bana aylık ben ucuz adamım ya, bana on milyar teklif ettiler. Bir de kitap yazacaklar benim, o işin bir de bu tarafı şu. Dediler ki sohbetlerinizden kitaplar derleriz, sana kitaplar yazarız. Bunu basımevleriyle görüşürüz,

bastırırız ve dediler ki sattırırız, dağıtırız. Türkiye'de hit olursun. Karşılığında Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadislerinin üzerinde şüphe yayıcılardan olacağım! Karşılığında sohbetlerde Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem hazretleri demeyeceğim fazla. Karşılığı bu. Her ay on milyar lira, bir de kitaplardan gelir. Bu!

Şimdi televizyonları iyi izleyin. Konuşmacıları iyi izleyin. Ben o günden beri dikkat kesiliyorum. X hoca, aaa! Bakıyorum şimdi. Mesela bir açıklama yapıyor. Ne açıklaması? Bu mesele demokratik hukuk kurallarına aykırı ise… Ne? İslamın demokratik hukuk kuralı mı var? İslamın islam hukuku var. Kuran ve sünnete dayalı. Ama hanefiden ama şafiden ama malikiden ama hambeliden, birisinden bir şey getir bana. Yok! O demokratik hukuk kurallarına bakıyor. O evrensel hukuka bakıyor. Hangi evrensel hukuk? Kimin evrensel hukuku! Amerika'da idam var. Avrupa'da yok. Türkiye'de de yok. İran'da var. Suudda var, Afganistan'da var. Hoş oralarda idam olmasına gerek yok. Bir bomba, idam ediyorlar zaten. Kim vurduya gidiyor orda, herkes birbirini vuruyor zaten! Hangi evrensel hukuk? Ben hemen biliyorum ya, teklif geldi ya bana, ben hemen duruyorum. Bu da satılmış diyorum, bu da satılmış. Profosör çıkıyor, bana isimlerini okuyamadım, liste verdiler. Dediler bak, bu profesör, bu profesör… Ben televizyondan dikkat kesiliyorum şimdi. Birisi bu hadisi şeriflerin içersinde sahih olmayanlar var dedi mi bilin ki o satılmış. On milyon maaşlı o.Ben şimdi ona hükmediyorum. Bu onmilyon maaşlılardan diyorum ben. Bunun kitapları da yok satıyordur şimdi diyorum. Basıyorlar beşbin kitap. Beşbin kitabı yirmişer liradan, otuzarliradan satıyırlar. Hocam sana diyorlar kitap başına şu kadar kar geldi. Güldürt, yatırıyorlar. Haydi… Diyorlardı zaten, dedi seni ulusal kanallara çıkarırız. Bunun hemen üstünden bizim Cafer'e telefon gelmiş. Dediler Cafere de bunun üstünden oluyor bu hadise. Cafere demişler ki Cafer Bey, böyle böyle. Mustafa Özbağ'la beraber işte şeye, ne o, ulusal kanalda sohbet. Cafer dedi. Efendim ben dedi çok sıcak bakmadım. İyi yapmışsın Cafer dedim. Nerden geleceği belli değil.

Şimdi bana televizyon diyorlar, aman uzak durun diyorum ben. Bir şey olur diyorum ben kardeşim, çıkarım ağzımın vavı, tavanı yok. Şeyde, ne o, İzmit'teki televizyonda, faiz alan da veren de sebep olan da kabe duvarının dibinde anasıyla zina etmiş gibidir diye hadis i şerifi pat diye attım, içime düştü. Dedim son program bu. Arada televizyonun sahibi geldi. En büyük patron geldi. Vaay, hocam nasılsın? Bir tanışayım dedim. Allah razı olsun dedim, hoş geldin. Arada geldi, bir göreyim. Çünkü ona arada telefon açtılar. Bu hoca kim, hepimize anamızla zina ettirdi dediler. Ağırlarına gitti.

Bir tane ilahiyat mezunu doçent, ilahiyat mezunu doçent, bana dedi ki bu hadisi şerifi okumasanız dedi. Niçin dedim? Ağır ya biraz dedi. Ağır dedim. Benim lafım değil. Hz. Peygamber Efendimizin lafı dedim. Ağır, yapma. Kaldı bu şimdi. Ona dedim yapma, ilahiyatta öğretim üyesi, doçent. Hadis i şerif ağır. Ağır kardeş, yapmasınlar. Mümin müminden almasın faiz. Ben hemen program bitti, o tabii programı yaptığımız kadıncağız nerden bilsin. Bilmiyor daha bir şey. Dedim, neydi ya, Tülay Hanım, dedim hakkınızı helal edin. Ondan sonra dedim benim sözüm vardı bir senelik. Bir program kaldı dedim. Bu birdahakine dedim gelmeyebilirim artık dedim. Yani bu hocam bir daha devam etmeyecek miyiz? Yok dedim. Etmeyeceğiz. Zaten bir daha hiç aramadı beni o da. Neden? Ona dediler zaten kes. Ben kovulmadan kendim gittim. Kovulacağım çünkü.

Ben şimdi diyorum bana televizyondan çağıracak oldukları zaman, diyorum kardeşim, benim ağzımın vavı yok. Canlı programda birisi soru sorar. Hocam, faiz hakkında ne diyorsunuz? E ben ne diyeceğim? Mümin müminden faiz alırsa, verirse, katiplik yaparsa, anasıyla kabe duvarının dibinde nikahlanmış gibi olur. Hadi gel çık işin içinden sen şimdi! Hiç bunu söyleyebileni duydunuz mu televizyonlarda? Türk televizyon tarihinde ilk bu fakir bunu televizyondan söyleyen. Söyleyemezler. Bakın seyredin. İslami kanal! Ayy ne kadar güzel değil mi? Evliya menkıbeleri değil mi? Öyle değil mi? O da ne zaman? Gece ikiden sonra, onlar öyle düşünüyorlar. Müslümanlar gece ikide ayağa kalkarlar. Evliya menkıbelerini seyrederler. Ağlarlar, sızlarlar, namaz kılarlar, yatarlar. Saat ikiye kadar vur patlasın çal oynasın. İkiden sonra evliya menkıbeleri. Gelin kardeşler, toplayın paraları.

Hadi, müslümanlara bir ney olsun, şey, televizyon olsun harika. Gelin toplayın paraları, topladık.Haydi müslümanlar, sizin paranızla toplanan, sizin paralarınızla kurulan televizyonlar, sizi şimdi başka yere davet ediyor. Sizin paralarınızla kurulan televizyonlardan, namaza, niyaza, İslam'a, hakaret edenler konuşuyor. Müslümanlara hakaret edenler konuşuyor.

Haydi, müslümanlar. Hür olun, özgür olun, tahkiki iman ehli olun. Gidin deyin ki biz bunun için mi para verdik buraya. İsim konuşmak istemiyorum ama ben de verdim. Ben diyorum hakkım helal değil. Size dün para verdim. Telefon açtım. Sizin kuruluşunuza para verdim. Şu anda dedim sizin bu yayınlarınızdan dolayı hakkım helal değil. Benim adım Mustafa Özbağ. İsmimi de verdim. Ve her yerde de dedim bunu böyle konuşuyorum dedim. Sohbetlerde de konuşuyorum. Abi göndermişler bana. Abi diyor hocam görüşelim mi? Görüşelim kardeş. Böyle böyle demişsin. Dedim. Hala daha da diyorum. Benim param var içinde, benim param burda, hayırda

kullanmıyorsunuz. Vebali sizin. Dinsizleri, donsuzları çıkarıyorsunuz televizyona. Onları konuşturuyorsunuz orda. Hocam işte yolsuzluk var. Gördün mü gözünle dedim. Yok. Mahkeme kararı var mı?Yok. Yolsuzsun sen dedim. Durdu. Sensiz yolsuz. He hocam. Ya kardeşim, sana da yolsuz dediklerinde ne yapacaksın dedim. Mahkeme kararı isteyeceğim. Aha, mahkeme kararı çıkar söyle.Aha dediler şimdi dedim. Himmetleri ne yaptınız diyorlar dedim. Ne yapacaksınız şimdi dedim. Hesap ver, bana hesap ver. Benim paramla kurdunuz. Benim param var içinde. Söyle ben istemiyorum kardeşim orada din düşmanını görmek. Ne yapacaksın? Onun için mi topladın benden parayı. Allah bizi affetsin.

"Oysa ki o, gizlice, tek gözlü lanetlenmiş deccaldi."

Demek ki deccal, gelecek muhakkak ama her devrin bir deccalı var. Deccal tek gözlu. Ne? Şaşı görüyor. İstikameti düzgün göremiyor. O zaman bu devrin de deccalları var mı? Var. Bediüzzaman Saidi Nursi Hazretleri risalelerinde bu zamanın deccallarından bahsetmiş mi? Evet. Her dönemin deccalı vardır. O deccal çıkmazdan önce, deccalin çocuklarıdır o, deccalın talebeleridir, deccalın halifeleridir. Onlar sizi kuran ve sünnetten geri götürürler. Onlar size kur'an ve sünneti tam yaşatmazlar. Tam öğretmezler. Sizin yolunuzu saptırırlar. Sizin düşüncenizi saptırırlar. Bize kur'an ve sünnet lazım. Bize kur'an ve sünnetin özü lazım. Bize kur'an ve sünnet çizgisi lazım. Bana Ahmet'in yolu, Mehmet'in yolu lazım değil. Mustafa Özbağ'ın bir yolu yok. Mustafa Özbağ'ın bir yolu yok. Ahmet'in, Mehmet'in yolu yok. Hazreti Mevlana'nın yolu yok. Yol kuran ve sünnet. Hz. Mevlana Mesnevi'de kur'an ve sünneti anlatıyor bize. Gelin benim yoluma demiyorum. Ben kur'an'ın kuluyum. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in yolunun tozuyum. Bunun haricinde bir şey söylerlerse, söyleyenden de o sözden de uzağım.

Yol belli. Biz Mevlana'nın yolundayız. Bu sadece isim olarak kardeş. Mevlana'nın yolu kur'an ve sünnet. Sakın Hz. Mevlana dinler üstü, yok peygamberler üstü, yok kitaplar üstü, yok inanışlar üstü, yok öyle bir şey. Hz. Mevlana Allah ve Resul'ünün yolcusu. Allah'ın kulu. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin ümmeti. Mesnevisi, bir tefsir kitabı tefsir, muhtasar bir tefsir kitabı, muhtasar. Çok geniş değil. Muhtasar, günlük hayatımıza. Günlük hayatımıza yetecek olan her şey var içinde. Bakın tek gözlü deccaldı dediğinde hadis i şerif söylüyor aslında. Hadis i şerif ne? Diyor ki deccalin bir gözü kördür. Hadis i şerifti anlatıyor. Mesnevinin içerisinde, tespit etmiş araştırmacılar, altıbin hadisi şerif meali var. Dörtbin ayeti kerime meali var ama bunu hikayelerle anlatmış. Anlattığı ne? Allah'ın yolu, Resulullah Sallallahu ve sellem hazretlerinin i çizgisi. Anlattığı

o. O yüzden Hazreti Mevlana'nın kendine ait bir yol değil bu. Hiç kimsenin yolu yok. Hiç kimsenin!

Yol kur'an ve sünnet. Yol icma i ümmet. Bak ümmetin icması, toplandığı yer. Ümmetim yanlış da toplanmaz. Ümmetim eksikte toplanmaz. Hadis i Şerif. Ümmetin toplandığı yerde toplanmakla mükellefsiniz, hadis i şerif. Ümmetin gittiği yoldan gitmekle mükellefsiniz, hadis i şerif. Ümmetin abdest aldığı gibi alacaksınız. Ümmetin namaz kıldığı gibi kılacaksınız. Ümmetin zekat verdiği gibi vereceksiniz. Ümmetinin hacca gittiği gibi hacca gideceksiniz. Ümmetin kurban kesdiği gibi keseceksiniz. Ümmetin kurbanı paylaştırdığı gibi paylaştıracaksınız. Yol belli. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, kurbanının başında bekledi. Kurbanının başında bekleyeceksin. Kurbanının başında bekleyeceksin. Hasta değilsen, kötürüm değilsen, elin ayağın tutuyorsa oraya gideceksin, kurbanının başında bekleyeceksin. O kurbanını vekaletle kestirdi ama başında durdu. Hz. Aişe annemize dedi ki ya Aişe, gel kurbanının başında bekle. Bir vakıf hesabı gönder, sabahleyin keyfine bak. Yok öyle islam. Gideceksin, başında bekleyeceksin. Sabah namazını kılacaksın, gideceksin o zorluğu çekeceksin. İbadet çünkü. Kurbanını alacaksın, onu götüreceksin, kestireceksin, başında bekleyeceksin. Ondan sonra kendin poşetlere koyacaksın. Mahallende, apartmanında, etrafında fakir fukarayı göreceksin. Onlara dağıtacaksın. Paranı peşkeş çekmeyeceksin iki tarafa. İbadet ediyorsun. İbadetini edeceksin. Namazın var mı vekaletle kılan senin? Yok. Orucunu vekaletle tutan var mı senin? Yok. Ya kurban nafile ibadet! Bizim için vacip kardeş. Bu vacip, hanefiye göre vacip. Zekat verenler için hanefiye kurban vacip. Var mı vitir namazını vekaletle kıldıran? Hadi vitir namazını da vekaletle kıldırın o zaman. Yatırın banka hesaplarına para. Vitir namazlarınızı kılsınlar, o da vacip. İmam ı Azam'a göre vacip. İmam Muhammed, İmam Yusuf'a göre nafile. Yatırın paralarınızı, millet sizin adınıza da vacip namaz kılsın hadi. Yok, bağırıyoruz burda, dinleyen yok. Allah bizi affetsin.

İşte deccal de o diyor. Günün deccali oydu. Günün deccalları olacak. Bugünün deccalları ne yapacak? Bizleri kur'an ve sünnetten uzaklaştıracak. Günün deccalları ne yapacak? Bizleri Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetinden uzaklaştıracaklar bizleri. Biz diyeceğiz ki sünnet. Onlar diyecekler ki siz geri kalmışsınız ya. Hala daha bunları mı yapıyorsunuz? Hala daha bunları mı yaşıyorsunuz? He kardeş, biz hala daha bunları yapıyoruz. Biz Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dini nasıl ne şekilde yaşadıysa biz öyle o şekilde, o halde yaşamak istiyoruz. Bunu ister gericilik deyin, siz ne derseniz deyin. Ama gün gösterdiki, koyun biz

değilmişiz. Gün gösterdi ki Allah affetsin ben size koyun muamelesi yapmamışım. Gün bunu gösterdi. Koyun değiliz kardeşler. Ben size koyun muamelesi gütmedim yirmisekiz yıldan beri, yirmisekiz yıldır çünkü beraber yürüdüğümüz arkadaşlar var. Bugün de koyun muamelesi gütmedim. Yarın da size koyun muamelesi gütmeyeceğim. Size şu partiye oyunuzu atın demeyeceğim, demedim yirmisekiz yıldır, şimdi de demeyeceğim ve bundan sonra da demeyeceğim. Bugüne kadar demedim, bundan sonra da demeyeceğim inşallah ama çok mutluyum. Koyun değiliz, çok mutluyum, hürüz elhamdülillah. İşte yarın sabahleyin kur'an ve sünnet dairesinde istediğinize oyunuzu kullanacaksınız. Bu! Bir sürü partiden gelip benle görüştüler. Herkes görüşüyor benle. Gelip görüşmek istiyoruz. Buyrun kardeşim. Geliyorlar, görüşüyorlar. Allah yardımcınız olsun.

Cenab ı Hak, hayırlısıysa, hayırlı olacaksanız size bahşetsin. Ümmeti Muhammed'e hizmet edecekseniz, ümmete yardımcı olacaksanız. Eyvallah! Size bahşetsin ama ben sizi destekliyorum, ben sizden yanayım yok kardeş, tekrar söylemekte fayda görüyorum. Ben bir sefer siyasi seçimlerde oy kullandım. O da doksaniki miydi, doksanüç müydü? Birlik yapmışlardı. Büyük Birlik Partisi, Refah Partisi, MHP, Refah Partisi kaçtı yıl? Doksaniki mi? Doksanikide. Doksanikide şeyhrimin emriyle oğlum git konuşma yap dedi. Gittim konuşma yaptım. Şeyhimin emriyle. Oy at Mustafa Efendi dedi, oy attım. Bu kadar. Bir de referandumda attım. Referandumda ben de arkadaşlara dedim. Referandum için evet denecek. Bu memleket meselesi dedim. Ben evet diyeceğim herkes de dedim, konuşabilenler kursunlar, evet desinler. Memlekete meselesi.

Bakın tekrar altını şimdiden çiziyorum. Bu memlekete en faydalı şey başkanlık sistemi. Bu memlekete başkanlık sisteminin gelmesi lazım. Başkanlık sistemi gelmedikçe bu memleket rahatlamaz. Bu benim kendi içtihadım. Kendi görüşüm. Yarın referandum olsa, başkanlık sistemi ile alakalı en yalınkılıç çıkacağım ortaya ve diyeceğim ki gelin kardeşler. Buna da evet deyin. Bakın şimdiden kendi kendimi bağlıyorum bir yere. Evet, Türkiye'de muhakkak başkanlık sisteminin gelmesi lazım. Başkanlık sistemini getirmek istemeyenler Türkiye'de dindar muhafazakarların devamlı bir şekilde hükümetin ve devletin başında olmasını istemeyenler. Çünkü başkanlık sistemi gelirse, Türkiye'de mümkün değil. Mümkün değil bir dinzin gelip başkan olması. Mümkün değil!Türkiye'de bir masonik bir adamın gelip Türkiye'ye başkan olması mümkün değil. Bunu görüp bildiklerinden dolayı Türkiye'nin başkanlık sistemine geçmesini istemiyorlar. Ben memleketimi seven bir insanım. Partiler gelir geçer. İnsanlar gelir geçer. Memleketimiz

bizim. Bizim çocuklarımız burda yaşayacak. Bizim Amerika'da, Avrupa'da yaşama şansımız yok. Bizim Suudi Arabistan'da, bizim İran'da benim yaşama şansım yok. Onlar da sevmiyor beni. Beni Amerikalılar sevmiyor, İngilizler sevmiyor, Yahudiler sevmiyor, İranlılar da sevmiyor, Suudlular da sevmiyor. Bende ne varsa. Allah beni affetsin inşallah. İşlerine gelmiyor mu yoksa ben çok mu sivri dilliyim, ben bilmiyorum kendi kendime, nedernse. Allah razı olsun. Burda üç, beş kişi beni seviyor, dinliyor işte Allah razı olsun. Biz de bu noktada şikayetçi değiliz. Zaten bir adamı Amerika seviyorsa, bir adamı İngiltere seviyorsa, bir adamı İran seviyorsa, bir adamı Suud seviyorsa bunların hepsi birden seviyorsa dikkat edin. Hele bir adamı Amerika seviyorsa, İngiliz seviyorsa, ondan kaçın şeytandan kaçar gibi. Evet. Çünkü kafirle dost olan, asla bir müminle dost olmaz. Selamün aleyküm.

https://youtu.be/PofGUCjOaVk

MESNEVİ-İ ŞERİF 373. BEYİTİN DEVAMI

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Hristiyanlar tümden gönül verdiler ona. Zaten avamın taklidindeki güç de nedir ki?"

Yani o padişahın halifesine, o padişahın bu noktada vezirine o aslında yahudi ama görüntüde İsevi olan o vezire, bütün hristiyanlar gönül verdiler. Neden? Avamın taklit ehli, tahkik ehli değil? Avam taklit ehlidir. Tahkik değildir. Tahkik, imanın hakikat noktasıdır. Taklid ise göre rekten müslüman olma. Annesi babası müslüman, o da müslüman ama inceleyip araştırmamış, derinlemesine nüfuz etmemiş. Etraf müslüman, o da müslüman, etraf hristiyan o da hristiyan. Bunlar taklididir. Namazı kılarken taklidi olarak kılar ya çocuk da. Annesinden babasından gördüğü gibi kılar. Taklidi. Tahkiki, namazın farzını, vacibini, sünnetini, nafilesini biliyordur artık o. Neyi niçin yaptığını bilir. Neyi neden yaptığını bilir. O tahkikidir. Öbürkü nazari. Nazarlan görüyor, böyle bakaraktan. Başkasını dinleyerekten. Kendisi okumamış, kendisi araştırmamış. Neyin nereden kaynaklandığını bilmiyor. Hangi hadis i şerifin neye binaen söylendiğini bilmiyor. Hangi ayet i kerimenin neye binaen geldiğini bilmiyor. Namazın içindeki dışındaki neye binaen, neyi taklit ediyor bilmiyor. Selam veriyor, esselamün aleyküm ve rahmetullah. Kime selam verdiğini bilmiyor. Herkes dönüp selam veriyor ya. O da selam veriyor. Soluna dönüp selam veriyor ya herkes, esselamün aleyküm ve rahmetullah soluna döndü, herkes soluna döndü selam verdi, o da soluna döndü selam verdi. Neye selam verdiğini bilmiyor. Niye selam verdiğini de görmüyor zaten.

Neye selam verdiğini bilecek. Bilmek ne? Yazdığını okuduğu. Tahkiki değil daha. Ne zaman? Neye selam verdiğini gördüğü zaman tahkiki. Allahu ekber, durdu namaza. Taklidi. Neye doğru döndün? Beytullah'a doğru döndü. Taklidi. Beytullah o tarafta mı? Ha, o tarafta. Nerden bildin? Herkes o tarafa dönüyor ya, taklidi. Gördün mü? Hayır. Gördü, tahkiki gönül işi. Tahkikinin de kendi içerisinde makamı, dereceleri var. O da derecadsız değil. O da dereceleri var. O zaman avamın inanışı, avamın dini taklididir. Tahkiki değil. Bu bütün herkes için geçerlidir. Sema edenler taklidi sema eder. Tahkiki, ooooo! Neyin etrafında sema ettiğini görür, tahkiki. Taklidi. Ya tekkede sema ettiler. Tahkiki, nerde sema etti, kaçıncı kat gökte, hangi gökte, kimlerle sema etti? Hangi melek tabakasıyla sema etti, hangi pir efendi ile etti, hangi imam efendi ile, hangi semazenle, hangi sahabeler ile, hangi Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ile görüştü, hangi peygamberle sema etti, arş ı alanın neresinde sema etti? Bakın, yer, bir sürü mekan çıktı orta yere. Beytullah'ta mı sema etti? Beytullah'ın etrafında mı sema etti? Hem kendi etrafında, hem Beytullah'ın etrafında mı sema etti? Tahkiki, değişti bak. Taklidi? Bu da sevap mı? Evet. Allah Allah Allah. Sema etti. Eyvallah, taklidi. Tahkikisi,oooo! Bir sürü semazenler varmış burda! Biz altı kişi dönüyor zannediyorduk, doluymuş. Ooooo daha öncekiler sema edenler de gelmiş, duyan gelmiş. Ne? Taa 350 yıllık 400 yıllık semazenler toplanmışlar. Siz onlara ölü demeyiniz. Başlarında şeyh efendileri. Siz onlara ölü demeyiniz. O zaman değişti bak. Taklidiyle tahkiki aynı değil. İşte avamın diyor dini, taklididir. İnsanlar taklidi din yaşarlar. Otururlar, taklittir. Birisi tesbih çekiyor. Allah Allah Allah Allah Allah. O da Allah Allah Allah Allah Allah Allah televizyonda gözü, etrafta. Kapıyı kapat, Allah Allah Allah Allah. Taklidi! Sen nasıl böyle Allah Allah Allah Allah Allah dedin, oyyyy. Taklidi. Aaaaa! Allah Allah Allah Allah, ayrı bir yere gitmiş iş, odada değil. Allah Allah Allah Allah sesler duyuyor. Başka Allah diyenler var. Allah Allah Allah. Görüyor Allah diyenleri. Allah Allah Allah başka bir halaka varmış orada halbuki, kendisi yalnızdı ama ayrı bir halaka kurulmuş. Allah Allah Allah. Şeyhi de orda. Allah Allah. Piri de orda. Allah Allah.Vayy, sahabeler de o halakadaymış. Allah Allah Allah, yattığın yerde yatıyorsun ama yattın ya. Hani yattığınız yerde Allah'ı zikrederekten uyuyacan ya. Allah Allah. Aaa, bir sürü yatanlar var. Oooo, ayağa kalktılar.

Sen bir kendine geldin, yataktasın yine. Aaaa, öyle değilmiş. Tahkiki! İbadetlerinizi ve imanınızı tahkikiyapın. Taklidi değil. Bu taklitten başlar yalnız. Burda taklidi reddemeyiz. Taklidi reddedersek zahiri reddetmiş oluruz. İman da, islam da ahlak da taklitten başlar. Üstadını taklit eder,

annesini taklit eder, babasını taklit eder, bir hocasını taklir eder, taklitten başlar. Okur, ona okuturlar. Taklitten başlar. Taklidi yok etmek, gömmek değil, böyle bir şey yok. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini taklit eder. Eyvallah! Onun amellerini, onun fiiliyatlarını, onun sünnetlerini taklid eder, eyvallah. Ama işin tahkikisine gitmek için taklit yoldur, basamaktır. Kimisi taklidi, komple reddediyor. Hayır. Kimisi görüntüyü, komple reddediyor, zahiri reddediyor hayır. Biz namazda Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini taklit ederiz. Rükumuzda, secdemizde, oturmamızda, sağa selam vermemiz, sola selam vermemiz, kıyamımızda Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini taklid ederiz. O çünkü bize öyle dedi. Dedi ki benden gördüğünüz gibi ibadetlerinizi ediniz.

Kimileri var, televizyonda, orada burada konuşuyorlar. Taklidi reddettik biz. Zahiri reddettik. Hayır görüntüyü reddettik. Hayır! Biz reddedenlerden değiliz. Biz taklidi, tahkike açılan bir yol olarak görüyoruz. Biz mecaz aşkı hakikate yol olarak görüyoruz. Biz namaz kılmanın taklidini, hakiki namaza yol olarak görüyoruz. Sen o namazın zahirini terkedersen, hakikatini bulamazsın. Orucun zahirini terkedersen, hakikatini bulamazsın. Sen kabuğu terkedersen, hakikatını bulamazsın. Kabukta durursan, yine hakikatı göremezsin. Kabuksuz hakikatı da bulamazsın. Kabukta duran hiç olmazsa kabukta duruyor. Kabuksuz olan, elinde hiçbir şeyi kalmadı. Elindede bir ceviz var, yemiyorsun ama ceviz elinde, yememişsin. Ceviz elinde ama senin. Her an için kırıp içini yeme ihtimalin var ama öbürkünün elinde ceviz yok, onda hiç ihtimal yok. O önce eline ceviz alacak. O diyor ki ben önce ceviz yiyeceğim. Kardeş, elinde ceviz lazım senin, sen ceviz yemek istiyorsan, cevizi alacaksın. Cevizin o dışındaki boya ile boyanacaksın sen. Diyecekler ki aaa, bu ceviz soymuş. Evet o ceviz soydu. Neden? O cevizin içini yemek için soydu. Senin elinde ceviz de yok. Elinde ceviz boyası da yok. Sen asla ceviz yiyeceğim deme. Hayal seninki, kandırmaca, aldatmaca. Ya kendi kendini aldatıyorsun, ya başkası seni aldatıyor. Sana ceviz gerek. Ceviz ağacı var, kocaman ağaç. Adem'den beri var o ağaç. Adem'den beri bütün peygamberler o ağavı sana anlatıyorlar. Diyorlar ki gelin, burdan ceviz yiyin. Cevizi aşağı düşürmek önemli değil, maymun da düşürür onu.

Cevizi toplamak önemli değil. Topladın, güzel bir şey. Cevizi eline aldın, güzel bir şey. Kır içini ye, cevizin içi yeniyor? İşte hakikat bu ama onu soyacaksın önce, bir güzelce. Elin kahverengiye girecek. Öyle olur değil mi, var değil mi ceviz köyde. Topladığınızda eliniz boyanıyor değil mi? Kına gibi olur, bak eli kına gibi olur diyor. Neden? Cevizi topladığını görecen. Ceviz toplamış, tamam.. Bu ne? Muhammedi, eli kınalı. Bu, abdestli, Muhammed'i,

yani boya ne? Allah'ın boyasıyla boyanırlar. O ne? O dinin zahir kısmı. Taklidi biz aşağıda görürken yok etmek yok. Ona bağlı kalıp, onda sımsıkı durup, içinde ceviz varken yememiz, yememeklik de ahmaklık. Ceviz var. E biz de diyoruz burda, kır. Pirler diyor ki kırın cevizi, peygamberler diyor ki kırın cevizi. Ya? İçinde size çok faydalı bir nimet var. Dinin hakikati. Dinin özü. İlmel yakini aynel yakin, hakkel yakin. Cevizin dışında etli kısım var. Öyle değil mi? İlmel yakin. İçeri geç, cevizin sert tabakası var, aynel yakin. İçeri geç. Hakkel yakin içerde. Hakkle yakin içerde. Eee, onun içinde de merhaleler var. Onun içinde de merhaleler var. Var! Sen onu bulursan, zaten ucundan bir kırar yersen, cevizin tadını o zaman anlayacaksın. E sen şimdi sadece ceviz var mı? Var. Hiç ceviz ağacı görmeyen şimdi kendince diyor ki ceviz ağacı var mı? Var. Nerden bildin? Meyvesinden bildin.

Hiç sen ceviz yeşilken gördün mü? Hayır, bilmiyonsun. Namaz var mı, var? Namazı biliyor ama sen hiç onun abdestini biliyor musun? Bilmiyor. Hiç abdest almadın. Abdest alacan, bu işin tahkikisine incen, yaptığınız işin tahkikisi. İbadet tahkiki. Yarabbi, ben öyle bir namaz kılayım ki salihlerle beraber olun. Fatiha da okuyoruz. Yarabbi, bizi peygamberlerle beraber eyle. Namazdasın. Namazda peygamberlerle beraber namazını kıl. Dua ettin fatihada, dedin ki namaza girdiğinde: Bismillahirrahmanirrahim. Elhamdülillahi Rabbilalemin. Alemlerin Rabbine ne yaptın? Hamdettin. Bir işaret lazım sana. Bir işaret lazım.

Sen alemlerin Rabbine hamd ettiysen namazda sana bir işaret lazım: 'Elhamdülillahi Rabbilaleminalemin Errahmânir'rahim Mâliki yevmiddin.' İnandım, sen rahman ve rahimsin ve din gününün de sahibisin. Din günü toplanmış, gözünün önünde gör onu! Gözünün önünde onu gör. Görmezsen daha çok yolun var. 'İyya kenabüdü ve iyya kenestain. Gördüm, bu gördükten sonra ancak sana ibadet ederim, bu dehşetli anı gördüm ancak senden yardım dilerim. Orda, o dehşetli günde senden başka yardım edecek kimse yok. Ya? Yarabbi, o peygamberler de toplanmışlar orda. O salihler de toplanmışlar orda. Beni o salihlerin yanında eyle. Beni o peygamberlerle beraber eyle. Delalette olanlar da toplanmışlar.

Namaz kılmayanlar, oruç tutmayanlar, zikir yapmayanlar, dini tanımayanlar, şeytanın peşinden gidenler. Onları da gördün namazda. Dedin ki Yarabbi, şu şeytanın peşinden uyup namazı, niyazı, orucu, ibadeti, ahlakı terk edenler var ya! Evet? Aman beni onlardan eyleme. Onların halini de gördün orada. E beni peygamberlerle beraber eyle. Yüzüm yok! Yüzüm kara. Ama ben senden onu istiyorum. Allah bir baktın melekler rükuya gitmişler,

cemaat rükuya gidiyor, sen de rukuya. Ordaki cemaat değil, oradaki cemaat. Aaa, ordaki cemaat oturuyor, oturuyorsun.

Zikir yapıyorlar ordaki cemaat, harika. Namaz, tahkiki olacak. Zikir tahkiki olacak. Sema, tahkiki olacak.Yaptığın iş, tahkiki olacak. Oruç, tahkiki olacak. Allah yoluna gidiyorsun, tahkiki. Bir yere semaya gidiyorum diye düşünme. Allah yoluna gidiyorsun. Allah meclisine gidiyorsun. Aman dikkat et. Yolda yiyeyim de içeyim de gönlümü hoş edeyim de şuraya da gireyim, buranın şusu meşhur da, buraya gireyim de şunun busu meşhur da, geç dünyada toplama bunları. Bunları dünyada toplama. Ya? Sen Allah meclisine gidiyorsun, sen peygamberler meclisine gidiyorsun, sen Allah yolcususun. Ne işin var, nerenin köftesi iyiyse iyi. Yiyeceğin yarım kilo köfte değil mi? Her yerde yersin. Senin işin başka, işin tahkikisine git. Yarabbi, öylesine bir zikrullah bana bahşeyle ki ben sema ederken o geçmiş semazenlerle beraber edeyim. O peygamberlerle beraber olayım. Allah Allah Allah Allah… Yukarda sevgilim var mı acaba. Bak görüyor, nasıl dönüyorum, taklidi! Anne bugün semaya çıkacağım gel hadi, takidi! Ayy kızımız ne güzel sema etti ya, taklidi. Anne nasıl semam iyi miydi, taklidi! Gönlünden Allah dedin mi? Zikrettiğinle oturdun mu? Hz. Pir ile sema ettin mi? Hz. Pir ile kucaklaştın mı? Hz. Pir ile cemalleştin mi? Hz. Pir ile yukarlara doğru gittin mi? Tahkiki! Abdest alırken tahkiki, kolunun ağardığını gördün mü? Yüzünün ağardığını, nurlandığını gördün mü? Saçının nurlandığını gördün mü? Melekler başını mesth ederken her su damlasına üşüştüğünü gördün mü? Kolunu yıkarken kolundan akan bütün sulardan meleklerin üşüştüğünü gördün mü? Attığın her adıma melekler abdestli bu deyip de seni muhafaza altına aldıklarını gördün mü? Yürürken yolda melekler de senin etrafında yürüdüğünü gördün mü? Meleklerle beraber onların zikrine katıldın mı yolda giderken? Tahkiki! Benim gibi geliver ayvazım, gidiver tingozum olmayın. Tahkiki olun. Biz olamadık. Allah sizlere nasip etsin.

Her biriniz gençsiniz, herbiriniz cevvalsiniz, yetişeceksiniz. Allah'a hamd edin. Böyle nerede rahat sohbetler edeceğiz biz, mümkün değildi. Böyle toplantılar olacak, mümkün değildi. Millet annesini, annesi babası kimse evladını göndermezdi bize. Selam vermezlerdi yolda bize. Yasaklı adamımdım ben. Benle kimseyi konuşturmazardı. Evet. Şimdi nerde.. Yetişin, yetiştirin. Kendi dayım, kendi dayımınoğluna kızardı Mehmet'e. Konuşma derdi onla, evet! Kendinizi tahkikileştirin, derinleştirin, derslerinizi yapın. Zikrullahınızı yapın. Birbirlerinize kardeşçesine davranın. Bir iş yapıyorsunuz, Allah rızası için, bizde gönüllülük esas. Bizde para yok, pul yok, makam yok, mevki yok. Hiç kimsede hiçbir makam yok burda.

Hiçbir kimsenin hiçbir makamı yok burda. Ben dahil. Biz Allah için kulluk yapmaya çalışıyoruz. Biz kul olmak için yola çıktık. Kul olalım. Bizim başka bir derdimiz yok. Kul olmanın yolu tahkikiden geçiyor. Tahkiki iman. Allah bizi onlardan eylesin.

"Gönüllerine sevgisini ektiler, onu İsanın vekili sandılar."

İşte bu taklidi olanlar, bu aldatılmaya hazır insanlar, aldatılması mümkün. Birisi çıkar bir vaazı nasihat eder onlara, pamuk eller cebe der, herkes elini cebe atar. Birisi çıkar, bir Allah'tan, bir peygamberden bahseder, getirin çekleri, senetleri bana der. Birisi çıkar bir Allah'tan, bir peygamberden bahseder, sohbetten otuz lira parayı alır gider. Birisi çıkar bir sahabeynen bir şey anlatır, üzerlerinde onların yaşadığı bir hadiseyi anlatır, geceliği onbeş milyar lira. Ne? Bilmem kim hoca geldi. Alır gider parayı. Sen bunu derin bir hoca zannedersin. Birisi gelir bir ağlatır, bir ağlatacak sana hadise anlatır. anlatırken seni bir güzel anlatır, bir güzel tiyatro yapar sana, 15 milyar 20 milyar alır gider. Evet. Sema'ya gidiyorlar 30 milyar lira, 35 milyar, 40 milyar. Çağıranlar bizi bana telefonu açıyorlar İşte şu gün bir programımız var işte gelebilir misiniz gelemeyiz kardeş, doluyuz biz o gün. Ya işte.. Ya gelemeyiz. Ya kaç para vereceksek verelim. Veremezsiniz para diyorum ben. Neden? Bizim tekke 450 yıllık diyorum, parayla biçilmez ki! Ya hocam öyle değil. Ya nasıl? İşte ya, işte... Ya kaç paraya gelecekti size gelecek olanlar? İşte Konya'dan bize 55 milyar istediler. Biz bedavayız ya. Diyorum kardeş Allah razı olsun. Biz doluyuz.

Biz Allah rızası için gidiyoruz, biz para pul istemiyoruz. Biz bir yarın işte nereye gideceğiz, Alaşehir'e gideceğiz. Para pul yok. Gideceğiz sohbet edeceğiz, sema edeceğiz, kutlu doğum. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kardeşliğini anlatacağız. Muhammedi kardeşlik nasıl olmalı? Ücret yok. Allah için, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri tanınsın, sevilsin diye, sevilsin diye. Ardından Gaziemir'e gideceğiz. E normalde para yok. Herkes her gün herhalde yarın sabah burada altıbuçuk, yedide yola çıkılır. Ücret yok, para yok, pul yok ama ücret peşinde koşanlar aldatırlar. Herkes de onları kutup yapar, herkes onları mürşit yapar, herkes onu arş ı alaya çıkarır. O ne kutuptur, ne mürşiddir! Kapıdan çıkarken cd'leri alacaksınız yalnız. Çoğaltmak yok. Bir soru sordular. Burda kaç tane kağıt var? Bildiğim bilmedim cevaplandırdım. Demedin ben filanca kitapta yazdım bunun cevabını, alın okuyun. Belki de aynı soru bana buraya geldiğimden beri şurası, yaklaşık 2003-2004'ten beri burdayız biz herhalde değil mi? Öyle mi, kaçtı? 2005 mi, 2007 mi? 2005. Dokuz yıl olmuş burda, 9 yıldan beri belki de dokuzyüz sefer cevaplandırdığım sorular vardır bunun

içinde. Geçmiş sohbetlerimize bakın dahi demeye utanıyorum, demiyoruz! Mustafa Özbağ, bir daha söyle, bir daha söyle, Allah için söylüyoruz demiyoruz dışarda ci'mizi alın öğrenin. Yok öyle bir şey. Bu cemaat fisebilillah burda. Allah için burdayız. Allah için! Hiç! Hiç ama! Bir başka bir davamız, başka bir derdimiz yok. Allah için burdayız. Burda zilzeninden tut çay dağıtanına kadar, süpürenine kadar herkes Allah için burda, herkes! Bir kuruş istiyorlarsa gelin bana söyleyin. Bu kadar. Bu işin tahkikisi. Evet, Allah bizi onlardan eylesin.

Bizim sevgimiz hakikisi, mecaz değil. Semazen dönerse kaç para diye, mecaz. Vurursa gudümcü kaç para diye, mecaz. Bizimki, mecazla işimiz yok. Mecazla işimiz yok. O yüzden gönüle sevgi iki taraftandır. Bir: Bir kul Allah'ı sever, Allah da onu sever. Allah onu severse, Cebrail' emreder. Ey Cebrail filancayı sevdim, gök halkına söyle onlar da sevsin. Cebrail gök halkına nida eder. Ey gök halkı, Allah filancayı sevdi, siz de sevin. Melekler mümin kulların kalbine ilham eder. Melekler mümin kulların kalbine ilham eder. Allah filancayı sevdi, siz de sevin. Peygamberi sevenler müminlerdir ancak müminler Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini sevebilir ancak müminler velileri sevebilir ancak müminler müminleri sevebilir. Mümin olmayan, mümini sevemez. Mümin olmayan bir veliyi sevemez.Mümin olmayan bir peygamberi sevemez. Bunun karşılığı da var. Allah diyor bir kulunu sevmezse Cebrail'e der ki ey Cebrail, filanca kulu ben sevmedim sen de sevme. Cebrail nida eder. Ey gök halkı, Allah filanca kulu sevmedi, siz de sevmeyin. Melekler mümin kulların kalbine ilham eder. Allah filancayı sevmedi, siz de sevmeyin. Müminler, o kimseyi sevmezler. O yüzden hadis i şerif der ki müminler bir yerde toplanırlar. Benim ümmetim bir yerde toplanır. Ümmet bir yerde toplanır. Ümmet iki yerde toplanmaz. Ümmet bir yerdedir. Bir topluluk iki yerde toplanmaz bir yerdedir. Bir topluluk iki yerde toplanmaz, bir yerdedir o. Burası bir topluluk, burdan birisi daha çıktı, iki tane oldu değil mi? Olmaz, bir yerde olacak o. Bir yerde olacak o. Fitne çıktı o zaman iki çıktı sonrası.

Ümmet bir yerde, çoğunluk bir yerdeyse sen de oraya gideceksin, alternatifi yok. Allah bizi affetsin. O zaman o kimseyi Allah ve melekler sevmezse ne sever? Şeytan sever. Şeytan kendi müritlerine der, ey şeytanı sevenler, yavrularım, kuzucuklarım. Ya? Bunu sevin. Harika. Tarkan. Koş arkasından. Binlerce kişi topluyor, öyle değil mi? Allah'ı seven gider mi oraya? Kim? Şarkıcı filanca kadın. Ne kadar toplanmış. Şu kadar toplanmış. Allah'ını sevenin ne işi var orda? Herkes kendi müridini topluyor. Şeytanın da velileri var. Şeytanın da dostları var. Onun da müritleri var. Onun da müntesipleri var.

Onlar da ne yapıyor? Orda toplanıyor. Yarın ne var? Maç. Ne maçı? Fenerbahçe-Galatasaray. Yarın ders olsaydı, adam diyecekti şimdi, zikrullah her hafta var, ya bu maç kaçmaz şimdi. Toplayacaktı taraftarlarını şeytan. Yarın ne yapacak? Yine toplayacak. İşte o zaman sevgi, sevgi, rahmanisi var, şeytanisi var ama. Şeytanisi var, rahmanisi var. Bana diyorlar hocam onu da Allah sevdirmedi mi? Kardeş, orda şeytani tecelliyat var. Yapma! Allah seni kendi yolunu sevdirir. Kur'an'ı sevdirir Allah, peygamberlerini sevdirir, velilerini sevdirir, namaz kılanları sevdirir. Kur'an ve sünnet yolunda mücadele eden, cihad edenleri sevdirir. Böyle sevgi Allah katında makbuldür diyelim. Allah gecenizi hayır etsin Selamünaleyküm.

https://youtu.be/YGEbaszHlrQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 374-381. BÖLÜMLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn
Ya Hakkk!

"Hristiyanlar tümden gönül verdiler ona; zati avamın taklidindeki güç de nedir ki? Gönüllerine sevgisini ektiler, onu İsa'nın vekili sandılar. Oysa ki o gizlice, tek gözlü, lanetlenmiş deccaldı. Ey Allah'ım sen feryâdımıza eriş. Ne de güzel yardımcısın sen."

(burda kalmıştık)

"Ey Allah'ım yüzbinlerce tuzak var, resim var; bizde yemsiz yiyeceksiniz kalmış haris kuşlara benziyoruz. Soluktan soluğa bir tuzağa tutulmuşuz. Tut ki her birimiz bir doğan olalım, bir zümrüdüanka kesilelim, bu gene de böyle. Ey kimseye muhtaç olmayan Allah! Sen bizi her solukta kurtarırsın; fakat biz yine tutar, bir tuzağa gideriz. Biz şu ambara buğday yığmadayız; derken yığılmış, toplanmış buğdayı yitirip gitmedeyiz. Aklımızı başımıza alıp hiç düşünmüyoruz ki buğdayın eksilmesi farenin yüzündendir. Fare ambarı mızı deleli, ambarımız onun düzeni ile yıkılıp gitmiş."

Yüzbinlerce tuzak var, resim var biz de yemsiz yiyeceksiz kalmış, haris kuşlara benziyoruz. Bir sürü tuzak kurmuşlar. Hani bir kimse bir kuşu yakalayacaksa onun sevdiği yemi koyar orta yere. Siz bir köpeği yakalacaksanız onu etle yakalarsınız. Onu etle tuzağa düşürürsünüz. Siz bir balığı yakalayacaksanız, oltanın önüne balığın sevdiği bir yem koyarsınız. Solucana gelen balık vardır, solucana gelmeyen balığa gelen balık vardır gibi. Siz bir doğan yakalayacaksanız doğan taklidi yaparsınız, siz bir ördek vuracaksanız geçenlerde televizyonda izledim, sahte ördekler koymuşlar gölün üstüne renkli. Ördek avcıları koymuşlar sahte ördekleri, ördekler daha oraya

gelirken vuruyorlar onu. Ördeği ördekle avlıyorlar. Her avcı hilecidir. Her avcı hilecidir, hile. Avcılık hile ile alakalıdır. Bir kimse ava çıktıysa tuzak kurar. hile kurar. İslam ise tuzak kurmayı, bir tek düşmana karşı helal kılar. Harp hutadır, harp hutadır, harp hudadır. Düşmana karşıdır. Siz müminlere tuzak kuramazsınız. Siz müslümanlara tuzak kuramazsınız. Siz La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyenlere tuzak kuramazsınız. Kim tuzak kurarsa, Allah o tuzakta onu batırır. Çünkü tuzak kuranların tuzağını Allah bozar. Bu manada tuzak kuranların tuzağını boşa çıkaracak olan, Cenab ı Haktır ayeti kerime var. İşte insanları din tuzağına düşürürler. O kimse çıkar çok iyi dindar tuzağı kurar. O kimse çıkar sizden dini harika anlatır size. Müthiş belagatlıdır, müthiş harfler ve cümleler kurar size, aldatır sizi. Neyle? Dinle. Neyaptı o yahudi, gerçekte yahudi olan o vezir? Kendisini hristiyan gösterdi. Hristiyanların içerisine oturdu.

Bunu ben Pavlosa benzetiyorum. Pavlos gerçekte bir yahudi hahamıdır ama hristiyanların içine girer, hristiyanmış gibi davranır ve aslında hiçbir havarilerden hiç kimseyle görüşmemiştir. Ama şu anda dünya üzerindeki hıristiyanlığın büyük bir çoğunluğu, pavlos inancındadır. Pavlos bu manada hıristiyanlığı çok affedersiniz batırmış adamdır. Cezayı kaldırır, yasakları kaldırır, Pavlos hristiyanlığıdır ve bugün Vatikan Pavlos hristiyanlığı üzerinde durur. Hz. Mevlana bir protip koyuyor önümüze. Bu protipi koyarken, yahudilerden ve hıristiyanlardan bir protip koyuyor bizim önümüze. Müslümanlardan bir prototip koymuyor. Müslümanlardan bir prototip koymuş olsa, müslümanlar alınacaklar, kırılacaklar, üzülecekler ama Hz. Mevlana mesnevisinde öyle bir prototip koyuyor ki bunu bir de yahudilerden hıristiyanlığa geçmiş bir kimse olarak bunu önümüze koyuyor. Bu her dindar kesimin içerisinde olmuş bir şey. İnsanlar tarih boyunca dinleriyle aldatılmışlar. Dinleriyle kandırılmışlar, dinleriyle sömürülmüşler, dinleriyle vahşete götürülmülşer, dinleriyle aldatılmışlar, dinleriyle kaybetmişler. İnsanlar bir şey yapacakları zaman toplumlara bir şey yaptıracaklarında önlerine onların din koymuş ama koydukları din Allah'ın dini olmamış hiç.

Hep endi inançlarını koymuşlar orta yere. Din adına katliamlar yapıyorlar ya şimdi, bomba patlatıyor, kimin dini o. Birisi gelecek şimdi buraya bir bomba patlatacak kimin dini o? Bir camide bomba patlatanın dini ne ki? Bir şia camii içinde bomba patlatanın dini ne ki? Bir sünni camide bomba patlatanın dini ne ki? Bir tarikat ehline kafir diyenin dini ne ki? Bir başka din kardeşine tuzak kuranın dini ne ki? Bir mezhebe, bir meşrebe, bir tarikata, bir cemaata, bir müslümana, bir lailahe illallah muhammeden resulullah diyen bir kimseye tuzak kuranın dini ne ki? Bir müslümana kafir diyenin dinine ki, dini ne? Namaz kılmayana kafir diyenin dini ne ki oruç

tutamayana, ona kafir diyenin dini ne ki? Başını örtmedi diye bir kadına kafirsin diyenin dini ne ki? Sakal bırakmadı diye bir gence kafir diyenin dini ne ki? Şalvar giymedi diye ona kafir diyenin dini ne ki? Çarşaf giymeyen bir kadına sen mantolu da olsan çıplak hükmündesin, çıplak hükmünde dolaştığından sen kafirsin diyenin dini ne ki? Dini ne? Benim şeyhimden değilsin deyip de onu küfür batağına batmış olarak görenin dini ne ki? Benim mezhebimden değilsin, benim meşrebimden değilsin, benim tarikatımdan değilsin, benim cemaatinden değilsin. O yüzden tukakasın diyenin dini ne ki?

İşte hep insanlar tarih boyunca birbirlerini din için katletmişler. Din adına batırmışlar. Din adına aldanmışlar. Kur'an bize diyor ki sizden ücret istemeyenlerin peşine gidiniz. Kur'an bize diyor ki Allah'a teslim olanların peşinden gidiniz. Allah'a teslim olun işte tarih boyunca insanlığı vahşetten vahşete sokan insanlar, hep insanların önüne din koymuşlar Hristiyanlar neden geldiler bilmem kaç sefer Haçlı Seferi yaptılar, getirilirken ne diye toplandılar? Din adına toplandılar, din adına! Hala da din adına katliam yapılmıyor mu? Ara sıra Bosna'dan bahsediyorum en son gördüğüm yer orası, din adına katl etmediler mi? Camileri bombalamış lar, mescitleri bombalamışlar, şehitlikleri bombalamılar, tekkeleri bombalamışlar, yakmışlar din adına! Huzurevini yakıp yıkmışlar bir kişi sağ çıkmamış ordan. Bildiğiniz huzurevi, yaşlıların, ihtiyarların durduğu yer. Hiçbir dinde yaşlıları ve ihtiyarları, çocukları, kadınları silahsız insanları katletmek yoktur. Siz islam adına da katledemezsiniz. Gidin İmam Muhammed Hazretlerinin, İmam Muhammed'in 'İslam'da Devlet Hukuku'nu okuyun. Size ayetlerle, hadislerle, sivil insanların katledilemeyeceğini anlatır savaşta. Size ayetlerle, hadislerle; yiyeceklerin, içeceklerin, hayvanların, kuşların, ormanların, yeşilliklerin, insanların, evlerinin yakılıp yıkılamayacağını anlatır size ayet ve hadislerle. İslam budur. Siz hiçbir sivili katledemezsiniz, öldüremezsiniz, yapamazsınız bunu. Siz kılına dahi zarar veremezsiniz ama tarih insanların din adına aldatmacaları ile doludur.

Ben bazen işte hani Afganistan vardı ya bundan işte yirmi yıl önce falan Afganistan cihadı önde böyle, ben diyordum ki arkadaşlara aldanmayın. Nasıl? Bu zamanda hiç kimse böyle bir cihat yapamaz. Arkasında süper bir devlet olmadıkça. Kullanır sizi süper devletler. Ne oldu Afganistan cihadı, nerde o mücahitler? Nerde kaldılar? En sonunda birbirlerini vurdular. Evet! Rusya'nın dağılıp parçalanma projesiydi Afganistan projesi. Evet Çeçenistan ne projesiydi acaba? Ne oldu Çeçenistan'da, nerde mücahitler, kim kimin adına savaşmışlardı? En son bir Çeçen komutanının nereye sığındığını söyleyeyim mi size? İngiltere'den oturum aldı, İngiltere'de yaşıyor şu anda. Irak Savaşı'nda Basra'da neden bir tane ingiliz askeri ölmedi ki? Şia vardı Basra'da,

Sistani nerden geldi Basra'ya? İngiltere'den geldi. İngiltere'den geldi! İngiltere'de yaşıyordu zaten. Hiçbir İngiliz hükümeti kendi amaçlarının dışında yaşayan, kendi amaçlarına hizmet etmeyen bir müslüman alimi, kendi topraklarında hür bir şekilde yaşamasına müsaade eder, ona pasaport verir mi zannediyorsunuz? Sonra lazım oldu ordaki şialar böyle kendi kafalarından ingilizlerle savaşma temayülüne girdiler. Apar topar Sistani geldi oraya, savaşı durdurdu. Barış yaptırdı. Özgür şimdi gene, gitti gene, İngiltere'ye gidiyor, İran'a gidiyor. Ondan sonra Irak'a geliyor, çok rahat.

Neyle adandı insanlar kendi memleketlerini, kendi vatanlarını kime karşı savunmadılar? İngilizlere karşı savunmadılar. Onlara İngilizlere karşı savunmama öğüdünü veren kim? Sistani! İsrail içerisinde filistinliler yaşıyorlar. Onların da orda hocaları var, alimleri var. Ne yapıyorlar onlar? İsrail ile barış içinde yaşıyorlar değil mi? Kendi topraklarını işgal etmiş, kendi atalarını, ecdatlarını katletmiş bir sistemle, bir devletlerle barış halinde yaşıyorlar. Ne kadar barışıklar! Mücadele ediyormuş gibi görünenlerin bir kısmı, öldükten sonra mossad ajanı olduğu çıktı. Ne acı değil mi mslümanlar için! Evet, bunlar acı şeyler. Neyle bunlar olur? Din ile. Ben sizi din ile aldatabilirim, ben sizi din ile kandırabilirim. Eğer niçin gerçek dini anlatanlar hiç meşhur değiller? Ben televizyonda müslüman müslümandan faiz alırsa annesiyle Kabe duvarının dibinde annediyle zina etmiş gibidir diye hadis-i şerifi söyledim, kalbime gelen şu oldu. Bu son programın Mustafa Özbağ dedim içimden. Seni burda otutturmazlar şimdi dedim. Televizyona, televizyonun sahibi geldi arada. Hocam bir tanışayım dedim dedi. Hoş geldin, hoş bulduk, tanıştık. Program bitti, dedim ki ben televizyonu bırakıyorum. İki program kaldı dedim sözümde, iki program sonra son dedim. Hiç devam edelim demediler. Bir yerlerden bulmuşlar. Nerden İstanbul'dan bir kanaldan arıyorlar, geçmiş gün şimdi, işte programa gelir misiniz dediler. Dedim ki kardeş, benim dilimin tavanı yok. Benim vavım bozuk dedim. Bana birisi dedim bir şey sorar, ben kitabın ortasından cevap veririm. Sizin televizyonunuz kapanır dedim. Hocam biz bir daha istişare edelim, seni arayalım dediler. İnşallah dedim. Hala da istişare ediyorlar, istişareye devam ediyorlar. Evet! Neden? Allah'ın dini rahatsız eder! Kimleri? Dinden geçinen insanları.

Biz şimdi bir şey oluyor, bizim semazenler kaç para, kaç para diye dönmüyorlar diyorum ben. Hemen bana mail atıyorlar. Hocam böyle demeyin. Ondan sonra. Önceden hakaret ediyorlardı. Şimdi kabullendiler, hakaret etmiyorlar. Ya böyle demeseniz. Böyle söylemeseniz! Bu arkadaşların başka işleri yok. Önceden benim ne usülsüzlüğüm, ne vusülsüzlüğüm, ne şeyhliğim, ne üstatlığm… Hiç bir şeyim kalmıyordu benim. Ben çok basit bir şey söylüyorum. Arkadaşlar birisi size dinle alakalı bir şey yaptığını söyleyip,

sizden ücret talep ediyorsa, sizden para istiyorsa, sizden yardım diliyorsa, o insanla uyuşmadı, uyuşmadı! Yok. Çok basit şeyler! Birisi geldi size, kur'an-ı kerim okudu, cebine zarfı aldı mı, aldı. Onun işte Türkçe öğretmeninden bir farkı yok, onun iyi şiir okuyan bir edebiyatçıdan farkı yok. Onun bir resim öğretmeninden farkı yok. Onun bir maliyeciden farkı yok. Yok! Nerde çalışıyorsun? Diyanet işlerinde. Ne yapıyor orda? İmam. Öbürkü nerde? O da devlette. O da maliyeci. Ne farkı var arasında? Bir fark yok. Din adına bir şeyin ücretini alıyorsan memursun orda. Devlet memuru sun veya işçisin. Bu kadar basit. Burda geldi bir kimse tepsiyle burda çay dağıttı. Ben ona ücret verdiysem burda, ben Allah rızası için çay dağıttım demeyecek, o ücretini aldı. Dinle aldatmasın kimse kimseyi. Bir fabrikada çalışıyor ya adam. Çalışıyor mu, çalışıyor. Kaç para kardeş senin maaşın? Asgari ücret. Ne kadar? Bir lira. Tamam. Sen bana ben Allah rızası için senin yanında çalıştım demeye hakkın var mı? Yok. Neden? Ücretini aldın. O zaman? Adam dinle alakalı bir şey yaptı. Ücretini alıyor mu? Ücretini aldın. Ne Allah rızası için? Adamın birisi, hocanın birisi televizyonda program yapıyormuş, aylığı seksen milyarmış. Ne Allah rızası için ya! Türkiye Cumhuriyeti'nde kim 80 milyar aylık alıyor? Fatih Mercan burda mı? Yok mu? Fatih Mercan söyledi. Bana da yalan söyleyecek değil ya. Dediki filanca hocayı getirdi arkadaşlar dedi, ben tebessüm ettim. Kaç para verdiler dedim. Bir geceliğine 7 milyar aldı dedi. Dedim o yedi milyarla kalmaz dedim. Yol ücretini, yatmayı kalkmayı da almıştır. Öyle dedi. Ne Allah rızası için ya. Ne Allah rızası için! Geçen sene Bayındır'da program var. Kutlu Doğum. Dediler ki bir hoca konuşacak senden önce. Eğildim yanımdaki zabıta müdürüne. Kaç para verdiniz dedim? Yedi milyar dedi. Bizden önce de dedi filanca yerde bir konuşma yaptı dedi. O zaman yedi de ordan aldı dedim ben. Almıştır dedi. Ondört milyar. Adam bir gecede iki sohbet etti, ondört milyar aldı gitti! Ne bu? Hoca! Alim bunlar!

İşte Hz. Mevlana bunları tarif ediyor. Ben dili açık bir insanım. Bu millet TGRT için para topladı, çek topladı. Satıldı mı TGRT? Satıldı. Ne oldu? Fox oldu. Hadi milletin parasını dağıtın, kârıyla beraber. Kâri ile beraber dağıtın kardeş.TV5'İ para topladı da kurdular, doğru mu? Doğru. Kimin TV5 şimdi? Belli değil. TV7'yi para topladılar mı? Evet. Kimin şimdi TV7? STV'yi para toplayıp kurdular mı? Evet. Kimin şimdi STV? Çok basit. Müslümanları dinle kandırıyorlar. Hristiyanları da dinle kandırıyorlar! Diyorlar ki bir televizyonumuz olsun bizim. Haydi, televizyonumuz olsun bizim. Diyorlar ki hastanemiz de olsun bizim. Hüraaa, hastanemizde olsun bizim. Diyorlar ki bizim bir kur'an kursumuz olsun. Hüraaa biz kuran kursu kuruyoruz. Diyorlar ki okulumuz olsun. Hüraa biz okul kuruyoruz. Hiç birinde

islam yok. Ne kurulan okullarda fakir fukara müslümanların çocukları okuyor, ne kurulan hastanelerde fukara müslümanların çoluğu çocuğu tedavi oluyor, ne kurulan kur'an kurslarında fukara çocukları kur'an kursu okuyor. Kuran kursunun normalde aylığı, aylığı iki milyar lira Bursa'da. Çocuğunuzu özel Kur'an kursuna götüreceğim derseniz, aylık iki milyar vereceksiniz. Kimin parasından kurdun orayı? Bize deseydiniz biz ticaret hane açacağım kardeşim. Aç, Türkiye hür bir ülke, herkes ticarethane açabilir. Aldandın! Tekke kuracağız diyorlar. Hüraaa, evet ehl i tarikatında bu var. Ne? Tekkenin üstünde şeyh efendinin evi. Harika. Öldü şeyh efendi, dıngıdak gitti. Kime kaldı? Oğluna. Oğlu yoksa? Torununa. Muhakkak onun torunu çok kıymetlidir. İcazet ona geçecektir. O şeyh efendi işaret etmiştir ölmezden önce. Benim beşinci nesilden, göbekten gelen torunum şeyh olacak diye. O şeyh olur ama yeni şeyhe de bir dergah, bir ev lazım. Çalışın müslümanlar bir daha, bir tekke daha kurun. Bir tekkenin üstünde bir ev yapın. O şeyh ölünce bir tane daha yaparsınız zaten. Neden? Şeyhiniz kıymetli sizin ya!

Bir arkadaş geldi, ya Mustafa abi bir şey danışacağım sana. Buyur dedim ben. Ya duydum, sen kirada oturuyormuşsun dedi. Evet dedim ben. Sizin cemaat, size, sana tekke yapmadı mı dedi. Yasak biz de dedim. Kim koydu? Ben koydum dedim. Nasıl yani dedi, basbayağı dedim. Bizde dedim tekke yapmak da yasak. Zakire tekke de yapmak yasak. Yasak hep bunlar dedim. Ya ne oldu biliyor musun dedi. Ne oldu dedim. Biz dedi filanca abi zakirimizdi, ona dedi bir arsa aldık. Altını dergah yaptık. Üstünü de onun evi yaptık dedi. Zikrullah orda devam ediyordu. Ben güldüm. Anlatma dedim. Ne oldu dedi. Sonra dedim şeyh efendi onu zakirlikten aldı. Ondan sonra bir başkasını zakir etti. Şimdi o da han hamam istiyor değil mi dedim. Evet abi ya dedi. Oğlum bunun sonu bu dedim ben. Siz yaptığınız müddetçe zakirler hep değişecek. O zakir neden değişti biliyorsun dedim. Neden dedi? Dedim evi yaptırdı, hanı, hamamı yaptırdı. Şeyh efendiye ters geldi şimdi dedim ben. İhtiyacını gördü adam dedim, şimdi dedim orda durduğu müddetçe, siz diyeceksiniz ki dedim, lan biz yaptık burayı, göğsümüzü gere gere gelelim. Lan adamın evine barkına gerine gerine gelinir mi dedim. Abi biz yaptık dedi. Siz yaptınız ama onun oldu dedim. Şimdi onu biz ne yapacağız dedi. Siz devam edeceksiniz, yeni zakire de bir tekke, bir ev yapacaksınız dedim. Abi ben dergahtan ayrılsam size gelsem dedi. Aman bize gelme dedim. Abi neden dedi. Bu saflığınla bizi de bozarsın sen dedim, bizi bozarsın sen dedim. Bizden uzak dur. İki üç yıl önce birkaç tane kadın şurada görüşeceğiz Allah görüşeceğiz. Ben de zaman yok böyle, iyi tamam görüşelim. Şurda oda da görüşüyoruz. Bir şeyh söylüyorlar Bursa'dan böyle bir yerden. İsmini, cismini, yerini, yurdunu söylemeyeyim şimdi. Aman kapılmasın

kimse. Şeyh efendi bunlara telefon açmış, o şeyh efendi de demeyeyim, o adam. Demiş beş milyar getirin bana. Bunlar güldür güldür getirmişler. Onbeş milyar getir. Güldür güldür götürmüşler. Onbeş milyarı götürürken demiş sakın ha bak imtihan ettim sizi demiş, getirmezseniz helak olursunuz demiş. Ardından daha fazla istemiş. Bunlar da helak oluruz deyip evi satıp parasını götürmüşler.

Şu tekkeden çıkın bir kere siz dedim selametle. Neden dedi. Bizi de bozarsınız siz dedim. Aman dedim. Hocam biz seni çok sevdik. Aman sevmeyin dedim. Biz size tabi olacağız. Aman kardeş. Biz dergah değiliz, tarikat değiliz. Ben şeyh değilim. Hiçbir şey değilim.Aman şuraya bir çıkın dedim. Boşaltın. Ya biz baktık dedi. Siz burdan çaya dahi para almıyorsunuz. Bak bozacaksınız bizi dedim. Biz de yakında çayı onlira yaparız dedim ben. O yüzden şurdan bir boşaltın gidin dedim. Neyle aldatır insanlar. Dinle? Sakalıyla aldatır seni. Sarığıyla aldatır seni, cübbesiyle aldatır seni. Çok güzel Allah der ooo, onunla aldatır seni. Çok güzel sema döner, bir semazendir ki o, bir bakarsın bayılırsın. Hemen onunla evlenmek istersin. O da tebessüm eder zaten. O iyi semazen ya, aldatır seni. Aldatır! Aldatanlar da bizden değildir, aldatan bizden değildir. Tarikattaki, cemaatteki o dinin içerisindeki koşuşturmanı sen, kadına, kıza, paraya, mala, mevkiye tevdi ediyorsan, döndürüyorsan, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sözü: Bizden değilsin. O hadis i şerif sadece işte buğdayın altına attı, içinden ıslaklık çıktı. Orda sadece o noktadan bakmayın. Seninde biz gönlüne kalbine atsak elimizi, altından ıslaklık çıkacak. Şehvet ıslaklığı çıkacak, dünya ıslaklığı çıkacak. Makam ıslaklığı çıkacak, mevki ıslaklığı çıkacak.Bizden değilsin. Burda sema etsen de bizden değilsin. Burda zikrullah etsen de bizden değilsin. Burda sohbet etsen de bizden değilsin. Aldattıysan bir kimseyi, bizden değilsin, değilsin! Dini kisveni, dini makamını, dini mevkiini, dindarlığını bir yerde kullandıysan bizden değilsin. Bu cemaattan da değilsin. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sözü ile bizden değilsin. Yani ümmetten değilsin.

Aldatma, aldatma, aldatma! Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz. Dininizi yaşarken birisinden tebessüm bekliyorsanız, ücret bekliyorsunuz, birisinden anlayış bekliyorsanız, ücret bekliyorsanız, birisi beni arabayla bir yere götürsün, bu gece sohbete gideceğim diyorsanız, ücret bekliyorsanız, bir yere sohbete gittiğinizde yemek bekliyorsanız, ücret bekliyorsunuz. Bu yola siz hainlik eden, yolun kalbine mızrak vuran vefasız hayinlersiniz. Kim yaparsa! Bu yol karın doyurma yolu değil. İslam dini karın doyurma değil, islam dini, makam mevki elde etme yeri değil. Dine hizmet ediyorum deyip de maaş alınacak, araba alınacak, kat yat alınacak din değil. Git

nerde çalışıyorsan, ticaret mi yapacaksın, hammallık mı yapacaksın, yolları mı süpüreceksin, limon musatacaksın. Sen git ordan kazancını sağla. Başka bir yerden, yoldan, dinden para kazanacağım diye uğraşma. Hayır! Sarığını kullanma, takkeni kullanma, cübbeni kullanma, şalvarını kullanma. Semazenliğini kullanma. Semanı kullanma. Tekkeyi kullanma! Ben şu tekkedenim, deme. Deme! Bizi tanıyor musun, biz falanca tekkedeniz deme. Adam sana mal satmıyorsa satmasın. Güvenmiyorsa güvenmesin. Aç kal orda. Yolunu kullanma. Aç kal! Dindarlığını kullanma. Aç kal. Orda bak adam, arkanda daha orda, karşınızda, Sait duruyor. Sait dedim Denizli'de benim işim bitti. Neden dedi? Benim kimliğin faş oldu orda dedim. Öyle olmadı mı Sait? Bundan sonra adamlar dedim benim kimliğimle bakacaklar dedim. Benim ticaretim bitti Sait dedim. Bundan sonra ben ticaret yapamam artık dedim. Oraya gittiğimde adam dedim önceden Mustafa Özbağ diyordu dedim ben. Şimdi adamın hocasıyım artık dedim. Hocam dedi mi dedim bitti ticaret orda dedim. Orda ticaret bitti. Kullanma! İşte Hz. Mevlana diyor ki kuşu yem ile avlarlar. Ey Allah'ım diyor, önümüzde bir sürü tuzaklar var. Önümüzde tuzaklar var. Tuzaklara düşmeyelim. Nefsimize uymayalım. Tuzaklara düşmeyelim. Nefsimize uymayalım. Kadın, bizim semazenliğimize, bizim dergahtaki, tekkemizdeki halimize gelip, kızlar gelip, aman, benimle arkadaş olur musun der, tuzağa uymayalım. Vay sen Karabaş ı Veli Tekkesi'nden değil misin ya! Ya al götür malı.Aaa, kalsın kardeş. Ya hocam, sen orda sohbet etmiyor musun? Olmaz ya, sana üç lira olsun. Aman kalsın. Senden alışveriş etmeyeceğim ben.

Bazı arkadaşlar belki de yanlış anlarlar. Ben bazı şeyleri başkalarının üzerinden alırım. Derim ki git pazarlık yap, al gel. Adam beni görünce fiyatı indirsin istemem ben. Beni görecek fiyatı aşağı indirecek. Aman yapmasın benden alışveriş, yapmasın! Neden? Ya üç kuruş için kendi dini kimliğimi kullanmayayım ben. Tuzak! Kadın bu noktada temenna eder. Tuzak. Bir kadına da erkek temenna eder, tuzak, tuzak! Tuzaklara düşmeyelim. Resimlere aldanmayalım. Karşımızda da çok dindar bir kimse var. Aldanma. Çok takva. Aldanma! Kur'an ve sünnete uy. Aldanma. Aldanma, dini kimliğini, dini kimliğini, bir faydaya çevirene aldanma. Allah muhafaza eylesin.

"Ey kimseye muhtaç olmayan Allah'ım. Sen bizi her solukta kurtarırsın. Fakat biz yine tutar, bir tuzağa gideriz."

O bizi her solukta tutar. Ama biz her solukta bir tuzağa daha gideriz. Bu tuzaktan kurtulmanın yolu, teslim olmak. Allah için yaşamak.Allah için nefes almak. Allah için, Allah yolunda koşmak. İnsanlar beğensin, insanlar kabul etsin. Aman insanlar bizi bir köşeye otuttursun diye değil. Allah için yaşayın. Allah için, Allah için! Bu işin en selametlisi.

"Biz şu ambara buğday yığmadayız. Derken yığılmış toplanmış buğdayı yitirip gitmedeyiz."

Her gün namaz kılıyoruz. Oruç tutuyoruz. Bak üç aylar geldi. İbadetler ediyoruz. Dersler çekiyoruz. Zikirler yapıyoruz. Allah yolunda koşmaya, ambarımıza biriktirmeye çalışıyoruz ama bir yerden ha bire gidiyor. Gidiyor!

"Aklımızı başımıza alıp hiç düşünmüyoruz ki buğdayın eksilmesi farenin yüzünden."

Buğday dolması gerekirken, hep eksiliyor. Giden geliyor. Hiç düşünmüyoruz ki ambarda fare var, taşıyor. Fare ne? Dünya. Fare ne? Kötü ahlak. Fare ne? Devşirmek, manayı maddeye. Allah muhafaza eylesin.

"Fare ambarımızı deleli ambarımız onun düzeniyle yıkılıp gitmiş. A benim canım, önce farenin zararını gider de ondan sonra buğdayı yığmaya giriş."

Önce bir nefsini terbiye et, önce bir şu dünya sevgisinden kurtul. Önce şu makam sevgisinden kurtul. Önce bir yerlere ulaşma, bir yerlere varma sevgisinden kurtul. Önce şu beğenilme, arzu edilme istenilme sevgisinden kurtul. Önce kendini beğendirme sevgisinden kurtul. Şöyle bir Allah için namaz kıl. Allah için yürü. Allah için sema et. Allah için hizmet et. Önde olma. Yok işte beni tanısınlar, beni bilsinler. Yok işte bir şeyler devşirivereyim canım, beni öyle bilsinler. Aman beni ne iyi semazen bilsinler. Aman beni ne iyi hoca bilsinler, ne iyi şeyh bilsinler, ne iyi derviş bilsinler farelerinden kurtul. Allah için yaşa. O farenin zararı gitmeden sen de bir şey toplanmayacak. O yüzden benim gibi bu sefer tıngır elek geleceksin tıngır elek gideceksin. Allah bizi muhafaza eylesin.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/rFkNZkqQLic

MESNEVİ-İ ŞERİF 381-389. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"A benim canım, önce farenin zararını gider de ondan sonra yığmaya giriş."

Burayı okuduyduk herhalde, öyle değil mi? Evet önce farenin zararını gidermek, ibadet ederken insanlar, iyi ameller işlerlerken, o kimsenin üzerinde tesiri kalmaması, o kimsenin üzerinde herhangi bir şeyin tesir etmemesi, o kimsenin üzerinde bir şeyin kalmaması, bir imanının kemale ermediğinden olabilir. Yapmış olduğu günah ı kebair, devam ediyorsa, bir günah ı kebaire, o yüzden o günah ı kebaire devam ettiği için bir taraftan toplayıp bir taraftan gidebilir. Gidiş olan her yer fare deliği, fare alıp götürüyor onu. O zaman önce o gideri kapatmak lazım. Bu ticarette de aynıdır. Evin içinde de aynıdır. Bir kimse giderlerini kısar iktisat ederse, iktisat eden zengin oldu. İktisat eden zengin olur. Sen bugün beş lira kazanır beş lira harcarsan, sende bir şey birikmez. Sen beş lira kazanıyorsan, dört lira harcayacaksın, üç lira harcayacaksın. Bir başkasının nefsini de düşüneceksin. Birinci derecede çoluğunu çocuğunu düşüneceksin. İktisat edeceksin. O iktisattan asla şaşmayacaksın. Çünkü senden, senden bekleyenler var. Sorumlulukların var. Aynı şekilde manevi olarak da iktisat edeceksin. İbadetini edip yalan söylemeyeceksin, yemin etmeyeceksin, gıybet etmeyeceksin, dedikodu etmeyeceksin. Bu noktada serkeşçe harcamayacaksın. Oruçlusun, gıybet etme. Oruçlusun dedikodu etme. Oruçlusun, dilini muhafaza et. Sen dilini muhafaza etmezsen, orucun sende bir etkisi kalmayacak. Alacak götürecek, açlık kalacak sana. Açlık kalmaması için sen bu noktada iktisat et. İktisat et ki sana kalsın bir şeyler. Devam ediyoruz:

"O gönüllere gönül kesilenin haberlerinden birini duy. Hani 'namaz ancak gönül huzuruyla tamamlanır' der."

Bu hadisi şerifin bir kısmıdır. Namaz gönül huzuru ile tamamlanır. Yani senin gönlünde çıfıt çarşısı olmayacak. Sen namazdayken alıp satmayacaksın, namazdayken kavga etmeyeceksin, namazdayken birilerine laf yetiştirmeyeceksin, namazdayken sen kafan başka işlerle gönlüm başka işlerle oluşmayacak. Sen namazdayken kafan namazın dışında başka işler bitirmeyecek. Fabrika kurup, malı üretip, ihracat ithalat yapıp, çok zengin olup, uçaklarda gezmeyeceksin namazda. Namazda gönül huzuru gerek. Yaptığın yanlışlıklar gelmesin namazda. Yapma yanlışlık. Birisinin parasını tırtıkladığın namazda aklına gelmesin, yapma öyle bir şey. Birinin kalbini kırdıysan, birinin gönlünü kırdıysan, birini inciddiysen, namazda aklına gelecek bunlar. Bir gönül kırdıysan namaz namaz değil, kırma gönül. Kimseyi incitme. Kimseye zulmetme, edebe riayet et. İnsanlara zulmedip namaza durduğunda o namaz sonuçta taşın üstünden akıp giden su gibi olacak. O kimseye bir etkisi, bir faydası olmayacak. Allah muhafaza eylesin.

Gönül huzuru olacak. Gönül ,bütün, namazda gönül huzuru aranırsa, oruçta da gönül huzuru aranır. İbadetlerde gönül huzuru aranır. Zikrullahta gönül huzuru aranır. Sohbette gönül huzuru ararnır. Sen her demde gönül huzurunu hep muhafaza et. Bu neryle mümkün? Bu senin hayatında edeplere riayet etmenle mümkün. Bu ne ile mümkün? Senin kur'an'ını, dinini, imanını, düzgün yaşamanla mümkün. Eğer sen düzgün yaşamazsan, gönül huzuruna erişemeyeceksiniz. Gönül huzuruna erişmen gerekir. Gönül huzurunla yaşaman gerekir. Gönül huzurunla yaşayacaksan, günah ı kebairlerden uzak durup, haramlardan uzak durup, zulümden edepsizlikten uzak durup, hayatını gönül huzuruyla yaşayacaksın. Hani derler ya anlım açık diye. Anlı açık dolaşacaksın, gönül huzuruyla. Bu ne ile mümkün? Bu Allah'a karşı olan vazifelerini yerine getirme, Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine karşı vazifelerini yerine getirme, bu günlük hayattaki vazifelerini yerine getirme ile alakalı. Edebe erkana riayet etmekle alakalı.

O zaman o kimsenin gönlü huzur içerisinde olacak. Namazda huzurullahı yakalayacak. Çünkü namaz çok önemli. Namaz o kadar önemli ki namaz mükaşefedir bir taraftan. Namaz bin bir taraftan miraçtır, namaz bir taraftan seyri sülüktur, namaz bir taraftan meleklerle selamlaşmadır, namaz bir taraftan müminlerle selamlaşmadır, namaz bir taraftan bütün ümmeti Muhammed'le dualaşmadır, namaz bir taraftan Allah'la konuşmadır, namaz bir taraftan Allah'la alışveriştir. Namaz, namaz dinde yıkılan son kale demiş Hz. Peygamber Efendimiz. O zaman o namazın gönül huzuru içerisinde olması gerekir. Yalan yavşak namaz kılınmayacak. Yalan yavşak namaz

kılınırsa, yalan yavşak kalır. İbadetler yalan yavşak yapılmayacak. Oruç tutmuşsun, ramazan geliyor, orucun tadını çıkar. Orucun adabına uy, orucun erkanına uy. Dilini muhafaza et, gözünü muhafaza et, elini ayağını muhafaza et, uzuvlarını muhafaza et. Orucu ıhlamur gibi tut, muhallebi gibi oruç tut. Aman, melekleş orucu tutarken. Hatta melekleri gör, tebessüm et. Bunların orucu yok de, o yüzden bunlar bize yetişemez de. Öyle yürü ki melekler senin arkandan yetişemezsinler.

Öylesine oruç tut, öylesine namaz kıl, öylesine namaz kıl ki namaz beklesin seni bir dahaki namaza kadar. Namaz seni beklesin. Hani ribat odur ki bir kimse namazını kılar, diğer namaza niyet eder o ribattır diyor Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri. Sen öyle bir namaz kıl, namaz seni beklesin. Desin ki ya beni öyle bir kimse kılacak ki şimdi, Cenabı Hak öyle bir kimseye beni nasip etmiş ki Cenabı Hak beni öyle birisine vermiş ki ben onunla daha da kutsallaştım, daha da mübarekleştim. Ben onunla Allah katına, Allah'ın katına çıkabildim. Çünkü namaz dosdoğru kılınırsa Allah'ın katına çıkar. Allah'ın katına çıkan namaz bu noktada kendi içerisinde de o Cenab ı Hakka hamd eder ve kendisini kılana dua eder çünkü o Allah'ın katına çıkma şerefine ulaştı. Bu ne muhteşem bir şeydir.Veya sen öyle zikrullah yap ki senin yaptığın zikrullah Allah'ın katına çıksın, yolda kalmasın. O ne muhteşem bir zikrullahtır ki sahibine dua eder. Der ki Ya Rabbi onu affet çünkü o öylesine beni zikretti ki, ben senin katına çıktım. O beni öylesine, tesbih etti öylesine tesbih etti ki Ya Rabbi ben senin huzurullahına çıktım. Hatta hadis i kutsi de der ki, Allah bildiği halde sorar. Ne istiyor? Melekler derler ki diyor, cevabı sorarlar ona, ne istiyorsun? O der ki beni zikredenin affolmasını istiyorum. Melekler derler ki diyor Ya Rabbi sana malumdur ama kendisini zikredenin af olmasını istiyor. Cenab ı Hak der ki ey melaikelerim, şahid olun. O beni zikrettiği anda, o kulum beni zikrettiği anda, ben onu affetmiştim. Çünkü öyle bir zikrullah etti ki adabına erkanına uygun, edebine uygun zikretti. Öylesine zikretti ki zikirden başka bir şey kalmadı, kendisi kalmadı. Öylesine bir Allah dedi ki kendisini de yaktı alemi de yaktı. Öylesine bir namaz kıldı ki kendisi kalmadı ortada, namaz kaldı. Öylesine dua etti ki kendisi kalmadı ortada, dua kaldı. Öylesine kur'an okudu ki kendisi kalmadı ortada, kur'an kaldı. Ne kadar okuduğun değil, ne okuduğun da değil. Nasıl okuduğun. Ne kadar okuduğun değil, ne okuduğun da değil nasıl okuduğun önemli.

Size ism-i azamı verseler, sen ism-i azamı böyle kaale almadan okursan, bir işe yaramaz. Herkes ismi Azam'ın peşinde ya. İsmi azam sensin. İsmi azam sensin. Sen öyle ol ki sen öyle ol ki sen Allah'la yüzleş. Sen öyle ol ki Cenab ı Hak buyur kulum desin sana. Sen öyle ol ki Allah vaad etmiş. Benim

öyle kulların var ki bir şeye ol deseler o olur diyor. Ol deseler, Allah'ın öyle kulları var ki bir şeye ol dese olur diyor, olur. Hasret Ömer efendimiz diyor ki Allah'ın öyle kulları vardır ki onlar yağmur yağ deseler yağar. Onlar ism i azam olmuş kendileri. O zaman sen öyle ol, ism-i azam ol sen, ism-i azamın peşinde koşma, sen ism-i azam ol. Sen öyle ol, Allah'ın sıfatı senin üzerinde tecelli etsin. Sen öyle ol ama sen öyle olmadıktan sonra neyi ne kadar zikrettiğin önemli değil. Benim gibi kuru bir tahta olsan, yetmişbin kez günde Allah desen neye yarayacak. Kuru tahta. Hani Yunus der ya sen kara bir taşsın denizin içinde olsan da su almazsın ki der. Sen bir kara taşsan, denizin içine düşsen ne olacak ki, taş taştır. Su almayacak.

Sen kendini taşlıktan çıkarmaya gayret et. Gönlünü taş etme, zulmetme, zalimlik etme. Zulmedersen, zalimlik edersen, edebe riayet etmezsen, gönlün taş kesilir senin, gönlün taş kesilir! O zaman zulümden, adaptan, erkandan, dikkat et, zulümden uzak dur, adap ve erkana da dikkat et, riayet et. Öyle küstahlık etme, öyle serkeşlik etme, öyle bir büyük zatın lafını alıp da kendi kendini böyle bir şey zannetme. Vardır ya öyleleri. Beyazıt ı Bestami'nin lafını diline dolamıştır. Beyazıt mı oldun? İbrahim Ethem Hazretleri'nin bir sözünü diline dolar, İbrahim Ethem mi oldun? ibrahim Ethem attı iğnesini, balıklar getirdi. Senin iğneni getiren var mı? Onun lafınlan caka atma. Senin iğnen de varsa, balık senin iğneni getiriyorsa, ooo öpelim seni, başımıza taç edelim. Başkasının lafıyla kendine ahlam kesme, yok! Vardır öyleleri. Öyle o lsen. Sen öyle ol. Yağmur yağ de yağsın yağmur. Biz de bereketlenelim senden. Biz de bereketlenelim. Öyle birinin sözünden kalkıp da kendini o noktada koyma. Serkeşlik bunlar, küstahlık bunlar, edepsizlik bunlar. Kendini veliler sınıfına koyma, edep et. Kendini peygamberlerin sınıfına koyma edep et. Kendini iyilerin sınıfına koyma, edep et. Tevazu göster, eksik gör kendini. O gönül huzurunu yakalayana bu. Sen Yunus mu oldun? Yunus oluncaya kadar onsekiz yıl tekkenin kapısında yatmış. Sen onsekiz yıl bir tekkenin kapısında yat. Sen olduysan, o zaman çık, senin oldum demene gerek yok, senin Yunus olduğunu rüyasında görür millet. Gelirler sana, evet! Allah muhafaza eylesin. O gönül huzurunu yakala. Allah muhafaza eylesin.

"Ambarda hırsız bir fare yoksa, peki, kırk yıllık kulluk buğdayı nerde, hani?"

E ambarda bir fare yok ambarda fare yoksa yirmi yıllık dervişliğin nerde? Ambarda bir fare yoksa benim gibi otuz yıllık dervişliğin nerde? Ambarda fare yoksa elli yıldan beri ben bu dergahta dervişim de nerede? Ambarda fare var, ambarda fare var. Sen önce o farenin deliğini tıka. Sen önce o fareyi çıkar ambardan. Sen önce o ambardaki farenin bağından kurtar kendini.

Fare sana bir bağ atmış. Fare sana bir bağ atmış, o küçücük fare olarak gördüğün şey senin kazandığını yiyip bitiriyor boyna. Sen bir çengel yemişsin, bir bağ yemişsin sen. Oturmuş fare senin üstüne, fare deveye bir çengel atmış oturmuş. Fare devenin üzerine kaykılmış duruyor. Bıyık buruyor devenin üstünde. Neden? Gaflette deve çünkü, deve gaflette! Farenin çengelini yemiş oturmuş. Deve gaflette! Allah muhafaza eylesin.

"Her günün parça parça meydana gelen gerçekliği neden ambarımızda toplanmıyor.

Her gün sen parça parça ibadetler ediyorsun. Beş vakit namaz kılıyorsun. Günlük ders çekiyorsun. Zikrullah yapıyorsun. Kendince ibadet noktasında bir şeyler yapıyorsun ama bir yerden gedik var, bir yerden açık var. Gidiyor.

"Çakmaktaşından, birçok kıvılcımlar sıçradı; o yanmış yakılmış gönül hepsini de kabullendi fakat karanlıkta gizlenmiş bir hırsız var ki o kıvılcımlara parmak basmada.

Böyle küçük kıvılcımlar oluyor gönülde. Namaz kılıyorsun bir böyle kıvılcım çıkıyor, bir anlık aydınlanıyor. Bir ibadet ediyorsun. Bir anlık aydınlanıyor. Bir Allah diyorsun, bir anlık aydınlanıyor. Bir kıvılcım çakıyor kalbinde. Kıvılcım, çakmak taşının kıvılcımı. Devamiyet yok, zaman zaman. Uğraşırsın ya çakmak taşıyla kıvılcım çıksın diye. Çat çat çat çat uğraşırsın, dört beş vuruşta bir kıvılcım çıkar. Beş altı vuruşta, on vuruşta bir kıvılcım çıkar. Çakmak taşı bu. Bu normalde beş altı , on vuruşta bir taş çıkıyor. Senin de günlük namaz kılıyorsun, işte bir Allah diyorsun, bir kıvılcım çıkıyor. Devam ediyor:

'Fakat karanlıkta gizlenmiş bir hırsız var ki o kıvılcımlara parmak basmada.'

O gönlünde yanan o anlık kıvılcımlara bir karanlıkta birisi var, o daha kıvılcım çıkarken parmağını basıyor, söndürüyor, aydınlanmıyor gönlün. Ya diyorsun ki ya ben de namaz kılıyorum, daha namaz kılarken, kıvılcım çakarken kalbindeki fareler, o kıvılcıma parmak basıyor. Ya benim neden kalbim ilham almıyor? Kıvılcıma rağmen senin kalbine parmak basan birisi var. Kin var, kibir var, tevazu yok. Büyüklenme var, kendini beğenme var, başkalarını hor hakir görmek var. Cimrilik var, edepsizlik var, hayasızlık var, ona buna laf uzatmak var, ona buna dil uzatmak var. Suizan var, bühtan var, haram var. Sen kıvılcım çakıyor ama, o kıvılcımın arkası yok. Bir gönül aydınlanacak, ama içerde karanlık, paralel bir güç var. Oturmuş yerleşmiş paralel güç. Daha kıvılcım çıkarken, parmak basıyorlar. Aydınlanmıyor kalbi, gönlü aydınlanmıyor. İçerde karanlık. Bu ne? İnsanın kötü nefsi. Bu insanın kötü nefsi. Haramlardan uzak olmamak. Edebe riayet

etmemek. İnce eleyip sık dokumamak. Diline geleni söylemek. Hani Yunus der ya, 'ele geleni yersin, dile geleni dersin, böyle dervişlik dursun, sen derviş olamazsın.' Bana söylemiş. Tevazu etmiyorum ha, bana söylemiş. Eline geleni ye, diline geleni de. Ha o bırak canım, o öyledir. Ha o mu, ya onun neleri var bir bilsen. Neleri var? Gel bir anlatayım,oooo. Gitti! Karanlık güç devrede, nefis devrede.

Sen uyursun nefis uyumaz. Hani su uyur, düşman uyumaz derler ya, su uyur nefis uyumaz. Su sakinleşir nefis sakinleşmez. Düşmanlık, düşman sakinleşmez hiç. Nerde düşman varsa, nefsin düşmanın senin. Mücadele edip onun üzerine oturuncaya kadar sen mücadele edeceksin. O var ya böyle hani kovboy filmlerinde deli beygirler var. Kovboylar binmek için uğraşıyorlar ya, nefis onun gibi bir şeydir, dizgine girmek istemez. Sen maharetini göstereceksin, bineceksin beygirin tepesine, nefissiz hayat yok. Çünkü seni menziline götürecek olan, yine o nefis ama sen dizgini gevşet, anında atar seni üstünden. Yemini vereceksin, suyunu vereceksin, bir güzel tımarlıycan onu. Lazım sana ama gemi de takacaksın ona. Gemi takmazsan seni üstünden atar. Senin istikametine gitmez. Senin istikametinde gidecek. O zaman nefis atına bin. Gemi tak üstüne ve onu seyri sülük a götür. Onu kur'an ve sünnete sür. Onu Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin izine sür. Onu Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yoluna sür. O yoksa seni helak eder. Yoksa seni perişan eder. Allah muhafaza eylesin.

İşte o karanlıkta gizlenmiş hırsız, alacak götürecek, aydınlanmasını istemiyor. Orası aydınlanırsa, hırsız görülecek çünkü. Hırsız tanınmak istemiyor. Bir yerde odanın içerisinde birisi dolaşıyor, bir tıkırtı var. Ev sahibi gördü. Işığı yakarsa hırsızın kim olduğunu görecek. Işığı yakmazsa hırsızı görebilecek mi? Hayır. Hırsız ne yapar önce? Görünmemek için şalteri kapatır. Hırsız görünmeyecek çünkü. Şalteri kapatır ki görünmesin kendisi. Ev sahibi tanıyacağım diye uğraşır hemen illaki. Neden? Karanlıkta körsün. Karanlıkta körsün. Hırsız? O kör değil. İmtihan bu! Gönlünün aydınlanması lazım. Kalbinin aydınlanması lazım. Bu ne ile mümkün? İman, ondan sonra farzları yerine getirme, ibadet. Haramlardan uzak durma. Nafilelerle Allah'a yaklaşma ve Allah'ı sevme. Bunlar senin üzerinde bulunacak. Bunlar senin üzerinde bulunursa, gönlün aydınlanacak o zaman. Öbür türlü gönlün karanlıkta. Karanlıkta olunca, habire hırsız senin kazandığını götürecek. Kazandığını götürecek. Yok bir şey. Allah bizi affetsin.

"Gökyüzünde bir ışık bile parlamasın diye o kıvılcımları bir bir söndürmede."

Demek ki bir ışık parlamasın diye ne yapıyor? Bir bir söndürüyor. Gökyüzü bir kimsenin bu noktada kalbidir, aklıdır. Kalbidir, aklıdır! Nefis hep bunları köreltmeyi ister.

"Yardımların bizimle oldukça, o aşağılık hırsızdan korkar mıyız hiç?"

Allah'ın yardımı olunca ne olur? O hırsızdan kurtulunur, korkulmaz.

"Bir adımla binlerce tuzak bile olsa, sen bizimle olduktan sonra, hiç gam yok bize."

Demek ki Allah'la yakın olursa insan ne yapacak? O hırsızların tuzağından kurtulmuş olacak. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Cenab ı Hak umduklarımıza nail eylesin. Korktuklarımızdan hıfz-ı muhafaza eylesin, âlem-i islâma birlik beraberlik nasip eylesin. Cenabı Hak inşallah memleketimize de yardım etsin, memleketimize dirlik birlik nasip eylesin, memleketimizi idare edenleri hayırlı eylesin, idare edenlere de hayırla idare etmeyi nasip eylesin.

El Fatiha maassalavat

https://youtu.be/qpbboLFfzyk

MESNEVİ-İ ŞERİF 389-399. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Yardımların bizimle oldukça o aşağılık hırsızdan korkar mıyız hiç? Bir adımda binlerce tuzak bile olsa sen bizimle olduktan sonra hiç gam yok bize."

Hani fatiha suresinde sonunda 'ihdinas sıratel müstakim sıratellezine en'amte aleyhim' yani Ya Rabbi bizi sırat-ı müstakim de eyle, O inam etiğin, ihsan ettiğin, o lütfettiğin, ikram ettiğin peygamberler var ya, evet, bizi onlarla beraber eyle. Bu o hal, yani o kimse Cenab ı Hak ile beraber olan bir kimsenin, bir şeyden korkmasına, bir şeyden çekinmesine, bir şeyden üzülmesine ihtiyaç kalmaz. Hani sen bizimle olduktan sonra, hiçbir hırsız bize zarar vermez. Sen çünkü gözetleyicisin. Sen çünkü muhafaza edicisin. Sen çünkü koruyucusun, sen bir annenin şefkatinden milyon kez bize şefkatlisin. Sen bir anne-babanın korumasından trilyon kez bizi fazla korursun. Sen bütün herkes ve herşey, bütün herkes ve herşey bize tuzak kursa, sen o tuzak kurucuların tuzaklarını kendi başlarına makus eylersin. En büyük tuzak bozucu sensin. Bütün insanlar tuzaklarını kursalar, sen bize yardım ettiğin müddetçe o tuzakların hiçbir anlamı kalmaz. Bütün büyücüler, büyülerini gösterseler, ve sen bizim elimize bir asa versen, o asayı sen at desen meydana, o bütün büyücülerin asalarının yaptığı büyülerin hepsini de o asa yutup atıverir kenara. O yüzden sen büyücülerin büyüsüne de sen tuzakçıların tuzağına da bu noktada bize kötülük yapacak olanların kötülüğünü de yegane önleyecek olan sensin.

Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, amcasının oğlunu atının tehlikesine bindirmiş ya. Diyor ki ey oğul iyi dinle. Bütün insanlar

sana kötülük yapmayı istese, Allah müsaade etmedikçe, hiç kimse bu yaptıkları kötülüklerin sana bir zararı olmaz. Sana kötülük yapamazlar. Bütün insanlar sana iyilik yapmak için hazır dursalar, Allah müsaade etmedikçe, hiç kimse de sana iyilik yapamaz. İyilik yapmaya müsaade eden, bu müsaadeyi çıkaran Allah. Kötülüğü önleyecek, kötülüğe dur diyecek, sana olan tuzakları engelleyecek olan da Allah. O zaman sen Allah'la berabersen gam yok. Allah ile berabersen, sana kasavet yok. Allah'la berabersen, sana tuzak yok. Tuzak olsa dahi, tuzak onun tuzağı. O düşürecek seni tuzağa. O düşürsün seni gama düşürecekse o düşürecek. O düşürsün. Seni yokluğa düşürecekse, o yokluk onun. Onun yokluğuna düş. Ama sen onunla berabersen, bu sefer bu noktada bir sıkıntı yok. Bir problem yok. Asla herhangi bir yanlışlık yok, eksiklik yok. O yüzden Hazreti Mevlana diyor ki senin yardımın bizimle beraber oldukça, o aşağılık hırsızlardan korkmayız biz. Sen bizimle beraber olduktan sonra, binlerce tuzak kurulmuş, ne olacak ki hiçbir anlamı yok. Hiçbir kıymeti yok. Hiçbir ifadesi yok.

"Her gece beden tuzağından canlarını kurtarırsın,tahtaları sökersin."

Her gece bir beden tuzağı. Bu beden tuzağı sana ait, bu bedeni sen verdin bize ve bu bedene, kendi ruhundan ruh üfledin. O nasıl her gece kendinden üflemiş olduğu ruhu bu bedenden alıp çıkarıyorsan, onu bu tuzaktan kurtarıyorsan, bizi de her türlü tuzaktan kurtarırsın.

"Canlar her gece şu kafesten kurtulur; hiçbir şeyle ilişkileri kalmaz. Ne kimseye buyruk yürütürler, ne kimsenin buyruğu altına girerler."

Geceyi düşünün, uykuyu düşünün, uyuduktan sonra sizin ruhunuza birisinin emri mümkün mü? Size birisinin emretmesi mümkün mü? Size birisinin acı vermesi mümkün mü? Size birisinin tuzağı mümkün mü? Sizin birisine etmeniz mümkün mü? Sizin herhangi bir şey yapmanız mümkün mü? Değil. O çünkü sahibine gitti. O ilk kendisini var edene, kendisini üfleyene gitti. O senden emaneti aldı. Sende emanet duruyor o. Allah'ın sizde emanetidir Cenab Hakkın size üflediği ruh. O emaneti aldı götürdü sizden. Alıp götürünce sizin ona söyleyecek bir şey yok. Ona dur diyecek noktada değilsiniz. Onu engelleyecek noktada değilsiniz. O sizin değil çünkü. Vakti saati geldiğinde gidecek. Kim olursa olsun.

O zaman bizde bir şey var bizdenmiş gibi görünen ama bizim değil. Bizde bir şey var. Bizdenmiş gibi görünüyor, bizimmiş gibi görünüyor ama bizden değil. O bizim dinlemiyor hiç. Onun bizle alakası yok. O bizim emrimizde değil. O bizim emrimizde değil. O bizim insiyatifimizde değil. O bizim idrakimize bağlı değil. O bizim ihtiyarımıza bağlı değil. O bizim aklımıza bağlı değil. Ne? Sende akıl var. Hadi ruhuna söz geçir. Geçiremiyorsun. Ne kadar dirayetlisin, ruhuna söz geçir. Geçemiyorsun. Ne kadar

zenginsin, ruhuna söz geçir. Geçiremiyorsun. Bütün dünyanın askerleri senin emrinde olsun. Bir tane ruha söz geçiremiyorsun. Bir tane ruha. Bütün paranın, dünyanın parasının üzerine otur. Bir tane ruha söz geçiremiyorsun. Bütün materyalistler toplansınlar, bir tane ruha söz geçiremiyor. Bütün felsefeciler toplansınlar, birisinin ruhuna söz geçirsin. Geçiremiyor. O dursun, birisini ruhuna söz geçirsin, alsın. Alamıyorum. Birisinin ruhunu zapturapt altına alsın, mümkün değil. Felsefenin, metafiziğin, inançların, inananların, inanmayanların, topyekün hepsini de toplasak, hepsinin de sınıfta kaldığı, çamura battığı yer. Batış! Birisinin ruhuna söz geçir. Yok. Kendinize de geçiremiyor sunuz. Nefsinize söz geçirebilirsiniz. Yemek istiyor, yeme diyebilirsiniz. İçmek istiyor, içme. Oturmak istiyor, oturma. Uyumak istiyor, uyuma. Söz geçiriyorsunuz bir yere kadar, bir yere kadar. Ruhunuza söz geçiremiyorsunuz. O yüzden nefisle mücadeledir, ruhla değil. Ruhla değil!

Bütün inançlar nefsin üzerine kuruludur. Siz ancak nefsinize söz geçirebilirsiniz. Bu da belli dairededir. Siz ruhunuza söz geçiremezsiniz. Ruhunuza söz geçirmeye kalkarsanız, cehaletiniz çıkar orta yere. Bir başkasının ruhuna da söz geçiremezsiniz. Martaval hepsi de. Var ya orada burada böyle üfürükçüler, cinciler, işte astrolog, mastrologlar bir sürü var ya. Boş. Boş! Cinni taifesini, ruh zannediyorlar? Çok basit. Birisinin ruhuna söz geçir. Ben geçiriyorum. Ala, gelsin benim yanıma. Gelsin. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine verilmeyen ona mı verildi. Adem aleyhisselam'dan itibaren hiçbir peygambere verilmeyen ona mı verildi. Ruhlara söz geçirselerdi, insanların nefislerine söz geçirselerdi, Nuh Aleyhisselam eşinin iman etmesini istemez miydi? Adem Aleyhisselam oğlunun katil olmasını ister miydi? Lut Aleyhisselam eşine söz geçirmek istemez miydi? O gitti gammazladı. Luta dedi parlak misafirler geldi. Eşi gitti gammazladı. Başkası değil. Ha demek bir başkasının ruhuna siz söz geçiremiyorsunuz. Bir başkasının nefsine söz geçiremezsiniz. O sizi dinlerse, söz geçirirsiniz. O size itaat ederse söz geçirirsiniz. Söz geçirmiş olsaydı, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, amcasına söz geçirirdi, dedesine söz geçirirdi.

Şimdi böyle millet şeyhlerden keramet bekler ya. İşte, oğlu serkeşlik yapıyor, şeyh efendi bir üfleyecek ona, oğlunun serkeşliği geçecek. Ya o kimse isterse o dua yerine tecelli eder. O kimse istemezse ne yapacaksın ki?

Eğer öyle bir şey olsaydı, Hz. Peygamber Efendimiz bütün müşriklere bir dua ederdi, mesele biterdi. Mekke'yi fethetmek için yeniden ne yapmağa o kadar asker toplasın ki? Çıkardı Mekke'nin başında bir dağa, bir okur, bir üflerdi, bütün Mekke islam olurdu. Bir okur, bir üflerdi, bütün Arap Yarımadası islam olurdu. Bir okur bir üflerdi, bütün dünya islam olurdu. Adetullah bu değil demek, sünnetullah bu değil ama bizde böyle enteresan

beklentiler var. Birileri bundan nemalanıyorlar. Birileri bundan para kazanıyorlar. Birileri bundan makam sahibi oluyorlar ve onu senden de istiyor. Biz diyoruz ki biz din anlatıyoruz kardeş, kur'an ve sünnet anlatıyoruz. Bu tip şeylerle işimiz yok. Bu tip şeyleri de bilmiyoruz zaten diyorum ben, ona göre işte ben böyle zayıf, hiçbir şey anlamıyan. Öyleyim de, yani hiç kaale alınacak bir kimse değil. Neden? Bir üflemedim onu. Onu bir üfleseydim tamamdı. Diyecektim ki olur, dua ederiz, olur inşallah e ama buna üç beş gün dua edeceğiz. Haa, anla! Eee? Koltuğun altına bir zarf sıkıştır. Bizim milletimiz enteresan, parasını alırsan kıymetlisin. Aldatacaksın, kandıracaksın, ütceksin. Yani düşünebiliyor musun! Geçen gün birisi söyledi. Zatın birisi varmış dua etmek için herkes sinemalara, salonlara toplanıyormuş. Giriş ücretli. Herkes yazıyormuş şeyini. Ne o, isteğini, ondan sonra bir salatü selam okuyorlarmış, versin Allah'ım inşallah deyip dua seansları, herkes paraları veriyormuş, çıkıyormuş. Dedim ya bu nasıl bir şey. Dediler ya işte yani senin haberin yok mu? Yok dedim ben. Televizyona da çıkıyor bu adam. Lan oğlum, nereye televizyon seyredeceğim ben dedim, gece gündüz yoldayım ben. Ben dedim eve geliyorum, iki, iki buçuk üç, bazen beş. Nereye televizyon seyredeceğim dedim ben. Dediler böyle birisi var. Ee işte kadın telefon açıyor, belim ağrıyor, beline. Gözü ağrıyor, gözüne. Millet telefon açıyormuş, toplanıyormuş herkes, para veriyormuş. Bir dua, bitti iş Allah'ın izniyle. Ne kadar güzel?

Geçen gün de enteresan bir şey dinliyorum. Yolda gidiyorum. İzmit'e giderken. Aaa, şeyde, televizyonda bir adam, kur'an-ı kerim satıyor. Ama kitabı size göndermiyor. Yani bana elli tane kur'an-ı kerim'i alacağım dedi. Dinliyorum hata yapmamak için, yani Allah'ım dedim ya! Bu nasıl bir şey ama böyle kendinizi yerden yere vurursunuz, yani eğer bir yerde birisi kur'an-ı kerimi yoksa, onun sorunu sensin artık ya. Git atacak mısın kendini bir yere at, ne yapacaksan yap. Bir ağlıyor, bir böyle sızlanıyor, bir sesini değiştiriyor. Eyvah! Eyvah! Eyvah! Eyvah! Sonu önemli. Onlar gönderiyorlar kurslara kur'an-ı kerim'i, sen göndermiyorsun. Sen sadece parayı veriyorsun, onlar senin yerine gönderiyorlar. Allah Allah dedim ya. Bu nasıl bir şey, alıştı herkes kandırmaya insanları. Zekatı ver, senin yerine o dağıtacak, kurbanı ver, senin yerine o dağıtacak! Ne olduğu belli değil. Bir banka hesabı, kurbanlarınızı kesiyoruz. Nereye gidiyor? Afrika'ya gidiyor, şuraya gidiyor, buraya gidiyor. Aaa! Memlekette aç yok bizim demek ki! Hem bir taraftan diyorlar ki memleket iyi idare edilmiyor, memlekette açlık sefillik var, bir taraftan da zekatlar, kurbanlar memleketten dışarı gidiyor. Bu nasıl tenakus, bunu anlayamadım! Aynı şey. Müslümanlar, uyanın! Uyanın artık! Gidin kurbanınızı kendiniz kesin, gidin derinizi kendiniz bir yere verin. Görün verdiğiniz

yeri. Gidin, zekatınızı kendiniz verin, görün verdiğiniz yeri. Bir ibadet edeceksiniz, kendiniz yapın. Bu vekalet mahcurlu sıkıntılı. İdraki yerinde değil, zaruretten dolayı vekalet vardır. Zaruretten! Mahcurlu musun, kısıtlı mısın, zaruretin mi var, hem fiziki olarak hem maddi olarak bir mahcurluğun, bir kısıtlılığın mı var? E vekaletle hac yapılıyor. Yapılıyor, tamam, sen sağlıklı değilsen gitme. Sen Osmanlı Devleti gibi bir devlet başkanı isen gitme. Kıyasladığı şeye bak kendi kendine Osmanlı'da padişahlar vekaletle gidiyordu ya, lan sen padişah mısın! Üç kıtaya hüküm mü ediyorsun! O gitmeyecek zaten. Adam kendisini padişahla eşdeğerde tuttu. Ama, benim işim var. İyi sana farz zaten işin olduğu için sen gideceksin. Fabrika batar diye düşünüyor, birisini gönderiyor. Öldün, öldün ne olacak. Bunun gibi. Allah muhafaza eylesin.Aldatan şarlatan çok. Millet ruhları toplayıp sohbet ediyormuş. Ya kardeş! Kendine gel! Kim kimin ruhuna söz geçirecek. Kim kimin nefsine söz geçirecek. Allah muhafaza eylesin.

"Geceleyin zindandakilerin, zindandan haberleri yoktur. Padişah adamlarının da geceleyin devletten haberleri yoktur."

Demek ki gece olunca uyudu. Zindandakinin zindandan haberi oldu mu? Cezaevinde yatıyor adam. Uyuduğu zaman zindandan haberi var mı? Yok. Uyuyunca ruh ondan çıktı gitti. Zindandan haberi yok adamın. Geceleyin diyor, padişah adamlarının da geceleyin devletten haberi yoktu. Geceleyin yapılacak bir iş var mı? Yok! Onların da devletten haberi yok. Gündüz çalışıyorlar ya, devlet dairesindeki memurun gece devletten haberi var mı? Yok. Nerde devlet? Yok. Ama var! Ama yok!Niçin? Senin için yok. Mesai bitti, veleddalin amin. Adamın bir iş yeri var. Normalde işyerinde çalışırken, gece iş yeri ile işi var mı? Yok. Bu da onun gibi.

"Ne kâr, ziyan gamı vardır, ne böylesine bir düşünce; ne filanın hayali vardır, ne feşmanın hayali."

Bitti. Gece yattı uyudu mu o kimse, kar zarar yok. Şunun hayali, bunun hayali yok. Bitti. Neden? Hepsi de geçti gitti. Emanet sendeydi. Emanet alındı gitti senden. Emanet senden alınıp gidince, senle bağlantısı kalmadı. Senin gündüzkü velvelen, gündüzki heyecanın, gündüzki korkun, gündüzkü üzüntün uyumazdan önce her ne yaşadıysan, hepsi de bitti gitti. Senlen hiç bağlantısı kalmadı. Sen gece yattığın yerde ruh senden çekildikten sonra senin senin yaşadıklarınla alakalı hiçbir şey kalmadı.

"Arif'in uyanıkken de hali budur.Allah: 'Onlar uykudadır' demiştir."

Ooooo! Demek ki arif için uyanmış, uyanmamış önemli değil. Senin uykudaki halin, arifler için uyanıkken hali. Sen kar-zarar endişesini uykuda atıyorsun ama arif olmak uyanıkken atmak onu. Sen falanın hayalini filanın

hayalini kuruyorsun. Uyudun gitti sende, arif uyanıkken felanın fişmanın hayalini kurmuyor. Felanın feşmanın hayali ne? Bir erkeğin kadını hayal etmesi, bir kadının erkeği hayal etmesi, şehveti noktada. Bu helal dairede ise bu böyle şehveti ayak da tutmak ibadet. Bir kadının eşini sabahtan akşama kadar şehvetle hayalinde tutması ibadet. Bir erkeğin hanımını öyle şehvetle normalde ayakta tutması şehvetini hayal noktasında ibadet. Bunda bir sıkıntı yok. Öyle hayallemesi de ibadet. Adamın hanımını düşünmesi ala bir şey. Kadının kocasını düşünmesi ala bişey. Düşünsün, başka adamı düşünceneğine, kocasını düşünsün. Başka kadını düşüncenin eşini, karısını düşünsün. Bu ibadet hükmünde. Bunu biz böyle ibadet hükmünde görmezler insanlar. Bir insanın bu noktada eşini hayallemesi, kadın-erkek hiç önemli değil. İbadet hükmünde. Birbirine olan iştiyakını artırır. Birbirine olan muhabbetini arttırır. Birbirine olan rabıtasını arttırır. Birbirine olan muhabbetini arttırır. Bu lazım. Eksik insanlar da bu, eksik. Biz de sanki burası yanlışmış gibi insanları buradan uzaklaştırıyorlar. Burası yanlış değil. Utanılacak bir şey de değil bu. Bu böyle kerih görülecek bir şey değil. Bir kadının kocasını düşünmesi ve onu istemesi gayet normal ve doğal, ibadet hükmünde. Bir erkek için de böyle ibadet hükmünde. Nafile namaz kılmış gibi. Nafile gece ibadeti etmiş gibi. Bunu normalde bunu söylemiyor ama bunun haricindeki hayallemeleri söylüyor Hz. Mevlana. Felanın hayalini kurmak, fişmancanın hayalini kurmak diyor bunlar uyuduğunda biter. Adam fabrika hayali kurar ya uyuduğunda biter. Adam işte çok zengin olma hayali kurar uyuduğunda biter bunlar. Hz. Mevlana bunları normalde Allah muhafaza eylesin diyor ki bu böylesine bir diyor felanın hayali, ne, feşmancanın hayali. Bunlar diyor sende uyuduğunda bitecek ama diyor ariflerde bu zaten bitmiştir diyor.

Demek ki ariflerde böyle kendince, kendi dairesinde insanların sıkıntıları yok işte kârdı, yok zarardı, yok işte şuydu, yok buydu bunlardan geçmiştir onlar diyor. Bunlardan geçmiştir.

Yani bunlardan geçmiştir ne demek? Bunlar onun için üzüntü sebepleri değildir. Bunlar onun için sıkıntı sebepleri değildir. Onlar kârda etseler, zarar da etseler onları çok etkilemez. Arif'in hali, insanların uykudaki hali gibidir diyor. İnsanlar uyku uyuduklarında kârları zararları nasıl bittiyse, arifler de diyor bu manada uykudadırlar. Onlar uykudadırlar. Onlar uykudadır. Onlar, hadis-i şerifte, onlar dünyaya karşı uykudadırlar diyor. Allah dostları dünyaya karşı uykudadırlar. Heva hevese karşı uykudadırlar.

"Onlar gece gündüz dünya hallerine karşı uykuya dalmışlardır."

Onlar, gece gündüz önemli değı, o Allah'ın dostları, o veliler, o peygamberler, o Allah yolunda koşanlar, Allah'ın isminin yücelmesi için mücadele

edenler, onlar dünyayı, dünyalık meseleler için uykuya dalmışlardır. Onlar dünyaya aşık değillerdir. Dünyanın peşinde koşmazlar. Dünya onların peşinden koşturur. Onlar da dünyayı ahiretlerine binek ederler. O yüzden onlar dünyaya karşı uykuya dalmışlar.

"Onlar Rabbin elinde evirip çevirdiği kalem kesilmişlerdir."

Onlar, Cenab ı Hakkın elinde kalem mesabesindedir. Bir şeyi yazar ya o kimse yazdığında Ahmet yazdı denir. Kalemi görmezler. Var mı cebinizde kalem kendi kendisine yazacak olan? Yok. Kalemi bir tutan var. O zaman bir kimse kalem yanlış yazarsa, kalem yanlış yazdı diyeni duydunuz mu? Kim diyor? Mustafa yanlış yazmış. Mustafa Özbağ olarak söylüyorum demiyor hiç kimse? Kalem yanlış yazdı. Neden? Kalem Mustafa Özbağ ın elinde. Onlar, öyle kimselerdir ki Allah'ın elinde alet gibidir onlar. Hızır Aleyhisselam'ın kıssasını hatırla. Hani Musa aleyhisselama bir sohbetinde sordular ben-i israililer. Dediler ki bu zamanda senden daha alim kimse var mı? Musa aleyhisselam dedi ki yok zannediyorum. Yok zannediyorum deyince, bu Cenab-ı Hakkın gücüne gitti. Dedi ki Yarabbi tur-i sina'da, bana karşı uzaksın biraz, bana karşı mesafelisin. Ben ne yaptım da bana karşı böyle bir mesafe koydun? Cenab ı Hak dedi ki ya Musa, sen hani falanca yerde sohbet ederken birisi sordu. Senden daha alim bir zat var mı? Sen de yok dedin ya. Evet? Ona üzüldüm dedi. Ona gücendim sana dedi. Var mı ki Yarabbi dedi. Var dedi. Filanca yerde bir Hızır kulum var. Bir kul! Musa aleyhisselam yanına yardımcısını aldı. Bir de tuzlanmış balık aldı yanına. Dedi ki balığı yanına al. Balık dedi ne zaman denize kendisi koştu, o zaman dedi ordaki zaat benim kulumdur. Onda sende olmayan ilim vardır. Hani gitti ya, siz bilirsiniz Hızır kıssasını. Gitti de ona işte ona dedi ki ben sana talebe olacağım. Sendeki bu ilmi öğrenmek istiyorum. O da dedi ki bizim yolumuz acıdır.

Bizim yolumuz normal değildir. Böyle gülerek ahenkli bir şekilde yol değildir bizim yolumuz. Ya? Bizim yolumuzda acı vardır. Bizim yolumuzda sıkıntı vardır. Bizim yolumuzda senin ayağına basarlar, koluna basarlar, başına basarlar. Kolunu kırabilirler, ayağını kırabilirler. Yol bu. Sen dedi bak işine, bizim ilmimizi öğrenmek için uğraşma. Yok dedi. Ben illa ki bu ilme vakıf olmak istiyorum. Dayanamazsın. Dayanırım. Söz verdi. Hani o esnada işte bir çocuğa bir tokat vurdu Hızır Aleyhisselam, çocuğu öldürdü. Dedi ki ha sen katil oldun. Sen bu çocuğu nasıl öldürürsün. Dedi ki Ya Musa, burda yolumuz senle bitti. Anında. Dakka bir gol bir! Dedi ki ben sabredenlerden olacağım. Orada Musa aleyhisselam çocuğu öldürdü. Bütün herkesin kafasını oynattığı yer burası. Aklın canavarlaşıp, bütün tefsircilerin burayı nasıl tefsir edelim, nasıl burayı halledelim diye kalemleri kırıp, yuttukları yer burası. Bunu bir türlü sindiremiyorlar. Musa aleyhisselam çocuğu öldürdü,

bir tokatla. Çünkü o öldürme Hızıra ait değildi. Hızır, Allah'ın elinde kalem mesabesindeydi. Kalem mesabesinde!

Sakın, birisini öldürmeyin ha! Bu Allah'ın elinde kalem olanlara ait. Kendi kendine de kalemle görenlerden görme. O yüzden sen kur'an ve sünnete sımsıkı yapış ama birisi senin aklının almayacağı bir şey yapıyorsa bekle, sus dinle. Bekle! Sus dinle! O Allah'ın elinde kalem olabilir. Hani bir hadis-i kutsi var: 'Kim farzlarla Allah'ın emrini yerine getirir, en güzel şekilde Allah'ın çok hoşuna gider, nafilelerle Allah'a yaklaşır, Allah'ı sever, Allah da onu sever. Allah onu sevince gören gözü, duyan kulağı, tutan eli, yürüyen ayağı olur. Allah onunla görür, onunla duyar, onunla tutar, onunla yürür. Bu onun işi. Bu bizim gibi aciz kulların işi değil. Bu Allah'a yakınlık noktasında, Hakke'l yakîn noktasına gelmiş kimseler. Onlar Allah'ın kalemi gibidir, elinde. Allah'ın aleti gibidir onlar. Cenab ı Hak, dinini onlarla mukim tutar. Cenab ı Hak dinini onlarla ayakta tutar. Cenab ı Hak dinini onlarla anlatır. Onlar Cenab ı Hakkın namuslarıdır yeryüzünde. Cenab ı Hak'kın sırrını taşırlar. Cenab ı Hak'kın ilmini taşırlar. Cenab ı Hak'kın emanetini taşırlar yeryüzünde. Onlar Allah'ın bu noktada Hz. Mevlana diyor ki kalemi gibidir. Harika bir teşbih. Al eline kalemi, yaz. Kim yazdı, Ahmet yazdı, Mehmet yazdı. Parmağınla mı yazdın? Hayır. Kalemle yazdın. Yazan ne? Orta yerde. Alet, kalem. Cevdet Usta, arabayı tamir etti. Elinde cır cır cır cır ne o, şey var, anahtar. Cevdet'in lakabı neydi? Cevdet, kerpeten. Cevdeti öyle tanıyorlar piyasada, kerpeten, yani kerpeten gibi elleri kuvvetli. Maaşallah. Eller böyle zaten. Allah muhafaza eylesin. Böyle bir koysa bazen insan kendi kendine düşünüyor. Adam herhalde tuzla buz olacak. Bazen kirikoya ihtiyaç duymuyor zaten. Birkaç sefer şahit oldum. Öyle yükleniyor, arabanın bir tarafını kaldırıveriyor kiriko git, gir altına, uğraş, cırt cırt cırt kaldır böyle fazla, bazen kendinde mi o esnada, değil mi bilmiyorum. Ben öyle seyrediyorum. Böyle tutup kaldırıveriyor bir tarafından, hani hangisi olduğu önemli değil. Kaportalarını sağlam yapsalar aldıracak fiydiriverecek böyle. Kaporta elinde kalacak birgün, öyle, şey, ne o, söyleyiver şunu, o lastiğin üstündeki ne diyorlar, çamurluk. Çamurluk, mamurluk, tampon falan, elinde kalacak bir gün zaten. Araba ağırsa eğer, parça kopacak bu kaldıramayacağım diye bir şey yok. Bir de kerpeten, bir şeyi sıkıyor ya elinle, kuvvetli. Ama sıkıyor şimdi, elinde ne var? Kerpeten var veya elinde bir alet var. Aletle yapıyor ama ne oldu Cevdet yaptı oluyor. Cama bir taş attı kırdı. Ne oldu? Mustafa camı kırdı. Taşı söyleyen var mı? Yok. Sizi bir yerlere taşımaya çalışıyorum. Kim kırdı camı? Mustafa. Ama Mustafa'nın elinde ne vardı? Taş vardı. Taşı suçlayan var mı hiç? Mustafa da diyor mu taş kırdı, ben kırmadım diye? Süklüm püklüm geliyor. Dedem Allah rahmet eylesin,

ne yaptın be! Bana öyle diyordu. Ne yaptın? Bende ses yok. O böyle camı kırılan bir şey, sus be, ona, al parasını, git camını taktır. Dedeme kim laf söyleyecek! Allah rahmet eylesin. Camı kırdı yalnız biri. Camı kıran taş değil. Taş mı, Mustafa mı? Hacı Mehmet kim kırdı ya! Güzeldi!

Allah kalemi yarattı. Kaleme dedi ki yaz. Hadis-i kutsi bakın bu. Kalem dedi ki ne yazayım? Kıyamete kadar olacak olanları yaz. Kalem kendi ilmini mi yazdı, kendi kafasından geçeni mi yazdı? Hayır. Ne yazdı? Allah'ın emrini yazdı. Öyle değil mi? Kalemin suçu ne bunda? Biz kalem böyle yazmış, kahrolsun, kalem diyoruz mu? Demiyoruz. Biz şimdi taşa diyor muyuz, ey taş, sen ne yapmaya benim camımı kırdın. Yok, diyoruz ki sen attın. Ne? Sen attın. Oooo! Taşı atan var. Kim atmış taşı? Taşı atan sorumlu. Taşı atan sorumlu. Şimdi ayeti kerime oturdu. Cenab ı Hakt da Hz. Peygamberine diyor ki, sen atmadın, ben attım. O taşı diyor sen atmadın. Gerçekte ben attım ama kim attıydı? Görüntüde Hz. Peygamber var. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin fiiliyatını, Cenab ı Hak üzerine aldı. Dedi ki ben attım. Sen öldürmedin, ben öldürdüm dedi bir de. Hızır'ın öldürmesi kimmiş? Allah Allah! Allah dediler, bak. Allah demek ki isterse öldürüyor. Öyle mi? Bir çocuğu da öldürüyor. O zaman kimse bir çocuğu birisi öldürdü diye hesaba çekmeyecek şimdi. Amma keyifli oluyor. Nereye geldiniz. Hoş geldiniz. Siz mi geldiniz? Nasıl geldiniz? Ben şimdi nasıl düşüneyim. Hacı Mehmet kalktı, Bayındır'dan geldi mi diyeyim.

Sen nerden geldin? Allah gönderdi. Haaa, sen biliyorsun yani onun gönderdiğini seni. Sen gelmedin o zaman. O kulağından tuttu, fıydırdattı buraya. Öyle mi? Başkasına yazmadı demek! Sen kıymetlisin demek! Bu da güzel. Ne kadar kendini kıymetli görüyor! O yazdı diyor Allah onu yazmış demek ki. Vayyy! Böyle düşünürsen kafanı secdeden hiç kaldırmaman lazım. Büyük lütuf bu. O zaman namazı da o yazdı sana öyle mi? Vay vay vay vay vay vay vay! Öyle ya! Perşembe zikrini de mi o yazdı sana. Ee, ooo sana ne kadar şeyler yazmış öyle ya! Of of of of of of! Böyle düşününce insan değil mi nîmetin karşısında o zaman zikri yazmış. Kim beni zikrederse ben de onu zikrederim. Eyvah Eyvah Eyvah Eyvah Eyvah. Kim beni zikrederse ben de onu zikrederim. O zikri de o yazdıysa! Eyvah ki Eyvah! Perşembe günü zikirde olmayanlar elini kaldırsın. O zaman sizlere yazmamış. Vallahi çok böyle bu noktada yalvar yakar olacaksınız. Ona yazmış. Eyvah ki Eyvah. 'Yazı yazılırken eli görmeyen kişi..'Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi Hazretleri, bizi bugün bayağı savuracak demek ya. Bugün bayağı bayağı bizi savuracak. Yani gördüklerimizi kendi kendimize farklı bir noktadan bakmaya başlayacağız.

"***Yazı yazılırken eli görmeyen kişi, yazı kalemin oynamasıyla yazılıyor sanır.***"

E tabiki yani normalde şimdi böyle simülasyonlar var ya işte. Bir kalemi görseniz siz kalem yazıyor. Kendi kendinize ne diyeceksiniz? Kalem kendi kendisine yazıyor. Eli görmeyen, eli tanımayan kimse, kalem kendi kendine yazıyor diyecek. Allah bu manada görünmekten münezzeh ya, kalemi görse bir kimse, Allah'ın elini görmemiş olsa, diyecek ki kalem kendi kendisine yazıyor veya siz oturursanız kalemin yazısından bir işaret çıksa, bir ışık çıksa ve o işaretle ışıkla sadece kalem görünse karanlıkta, eliniz görmemiş olsa, bir kimse diyecek ki kalem kendi kendisine yazıyor. Demek ki bazen göremediğimiz eller oluyor. Bazen körlüklerimiz oluyor. Aslında o el var, bir aldatmaca ile biz o eli görmüyoruz. Aslında bir el var orada gerçekte ama bizim bazen göz tembelliğimizden dolayı kalemdeki kalemi tutan eli görmüyoruz. Kalemi tutan eli görmediğimiz gibi çocuğu öldüren eli de görmüyoruz. Çocuğu öldüren eli görmediğimiz gibi babamızı öldüren eli de görmüyoruz. Annemizi öldüren eli de görmüyoruz. Bizden bir şey alan eli görmüyoruz. Bize bir şey veren eli görmüyoruz. Bize bir şey ikram eden eli görmüyoruz. Biz o bize bir şeyi ihsan eden eli görmüyoruz. Eli görsek, elin sahibini de göreceğiz. Diyeceğiz ki bu elin bir sahibi vardır. Eli görsek diyeceğiz ki bunun arkasında bir şey vardır. Bir güç vardır. Bir kuvvet vardır. Biz Cevdet arabanın bir tarafından tutup kaldırıveriyor, diyoruz. Cevdet'in kolu kaldırıyor demiyoruz. Cevdet'in eli kaldırıyor demiyoruz. Dikkat edin. Cevdet'i görüyoruz. Elini görmüyoruz. Cevdetin kolunu da görmüyoruz. Diyoruz ki Cevdet arabanın bir ucundan kaldırdı. Kim kaldırdı? Cevdet. Aaaa! Ya kolu vardı. Ya kolunu görmedik. Koluna aşinalığımız var çünkü. Kolu sıfatı ya, kolu elinde bir aleti ya, kendinden ya. O kendine bağladığımızdan, Cevdetin kolu kaldırdı var mı diyen? Yok. Cevdet kaldırdı. Arabayı Cevdet kaldırıyor birisi ölünce de Cevdet öldürdü olmuyor. Ne oldu? Sorma ya! Kanser adamı öldürdü. Haaa! Sorma ne oldu, göçükte kaldılar. Hadi siz Allah öldürdü deyin. Atarlar sizi içeri. Bu bize göre değil. Bu ders bizim için değil. Ya? Bu ötelerden bir gelenlere ait bu ders. Eli görmezsen kalem yazdı diyeceksin ama el var. Eli görmezsen Cevdet kaldırdı diyeceksin. Amma tenakuz, değil mi? Bir tarafta kalem yazıyor, eli görmezsen kalem yazdı diyorsun. Eli görmedin. Bir taraftan birisi de arabanın bir köşesinden kaldırıyor, onun elini görmüyorsun. Onu da diyorsun Cevdet kaldırdı.

Kalemin arkasındaki eli gördün. Kalemin arkasındaki el kime ait? Allah'a ait. O zaman ne diyeceksin? Allah yazdı. Öyle mi? Eee? Yazıyor kalem? Kalemin arkasında eli gördün. Bu el kimin eli? Ben aldım bu kağıdı tuttum. Bu kağıt kimin elinden tutuldu? Mustafa Özbağ'ın. Öyle değil mi?

Kim tuttu kağıdı? Mustafa Özbağ. Bir kalem aldım. Ver bir kalem, var mı okuryazarlığı olan, yanınızda? Hah, kalem. Yazıyorum. Kim yazdı? Bu kadar şüpheci olmayın. Gördüğünüzü söyleyin. Kim yazdı? Mustafa Özbağ yazdı. Aaaa! Ben mi yazdım bunu? Kalem yazdı. Öyle değil mi? Ama kalem kimin idraki ile yazdı? Benim idrakimle yazdı. Benim kuvvetimle yazdı. Benim kudretimle yazdı. Benim dediğimi yazdı. Benim istediğimi yazdı. Benim kafamda ne varsa onu yazdı. Ben ne istiyorsam onu yazdı. Öyle mi? Ben buraya istediğim yazabilir miyim? Benim bu yazdığım, hukuk, hüküm, kanun hükmünde olursa buna itiraz edecek bir kimse var mı? Eeee, maaşallah! Bu kavga niye kardeş o zaman. Bu kavga niye? Bu hayatınızdaki kavga niye? Bu kalem senin elindeyse, sen yazdıysan, şu istemediklerinin bana hesabını ver. Bu kalem senin elinde ise sen yazdıysan, sen neden kendine kötü yazdın? Bu yazgı başkasına aitse, sen ne şikayet ediyorsun o zaman? Bu yazıyı beraber yazdıysanız, e beraber yazdığınıza sen neden tü yansan diyorsun o zaman şimdi? Cevdet'i görüyorsun, Allah'ını görmüyorsun? Kim tutturdu kaldırdı arabanın ucundan? Cevdet. Cevdet'in eli neden demedin? Eee Cevdet kaldırdı, ya eli kaldırdı. Hayır, Cevdet kaldırdı. İyi tamam kabul ettim. Eee, kalem yazdı. Kim yazdı? Arkasında kim var? Mustafa Özbağ. Ben mi yazdım? Evet. Bu yazdığımdan ben mi sorumluyum? Evet. Size ne o zaman? Kavga niye?

"Allah arifin şu halinden birazcığını göstermiştir, aklı da zaten duygu uykusu kapmış gitmiştir."

Allah diyor ariflerin halinden birazcığını bize gösterdi. Birazcığını! Allah ariflerin halinin tamamını göstermiş olsa, siz dayanılacak güçte, siz ona dayanamazsınız Allah arif'in halini insanlara ayan beyan etmiş olsa, Allah arifleri katlederler, kaldıramaz insanlar. İnsanlar ariflerin sırlarını da kaldıramazlar. Çünkü Allah kulunun zannı üzerinedir ama ariflerin üzerinde Allah ayan beyandır. Allah peygamberlerinin üzerinde ayan beyandır. O yüzden Hazreti Mevlana der ki mesnevisinde der ya 'ben gömlekle güzelle yatmak istemem.' Kim der bunu? Hüsamettin Çelebi. Der ki 'ben gömlekle güzelle yatmak istemem.' Hüsamettin Çelebi'ye cevap verir Hz. Mevlana. Der ki o güzeller güzeli gömleğini çıkarırsa, ne sen kalırsın ne ben kalırım, ne de belin kalır der. Demek ki Hüsamettin Çelebi daha arif'i billah olmamış. Arif'i billah olmadığından diyor ki Hazreti Mevlana, sen daha arif'i billah olmadın. Sen o güzeller güzelini, o nazlılar nazlısını, o kudret ve kuvveti elinde tutanı, o hakimiyetin tek sahibi olanı, o malikü'l mülk olanın sırrını sana açsam, onun sırrını sana açsam, sen de kalmazsın ben de kalmam diyor. Niçin? Sırrı ifşa ettiğinden. Çünkü arif'i billahlar, Allah'ın yeryüzündeki namus u ekberleri gibidir. Hz. Mevlana diyor ki: 'Onları size az bir şey

gösterdi. Aklı da zaten duygu uykusunu kapmış gitmiştir.' Onların akılları da zaten onların akılları da zaten bu noktada duyguyu kapmış gitmiş, sevdaya gitmiş. Aşıklığa gitmiş.

"Canları neliksiz, niteliksiz bir olaya gitmiştir. Canları da esendir, bedenleri de."

Onlar canlarını, ruhlarını, niteliksiz ve niceliksiz dediği Allah'a teslim etmişler.

Allah niteliksiz, yani sıfatlara sığmayan, Allah'ı, hiçbir teşbihata sığdırmak mümkün değil. Teşbih ettiniz her şey o değil. Canlarını o arif'i billahlar, Allah'a vermişler. Her şeylerini.

"Derken bir ıslıkla gene tuzağa çekersin onları."

Cenab ı Hak ne yapar, bir ıslıkla sabah olur. Hepsinin de ruhlarını ne yapar? Hepsine yine iade eder. Bir ıslıkla.Düüüüt, düdük çaldı. Mesai başladı. Hüraaaa. Ruhlar kendi alemlerinden tekrar bedenlere, cesetlere doğru. Fabrika işçisi gibi her biri. Hani fabrikada düüüüt başladı. Herkes dışarı çıkıyor. Düüüüt, başladı herkes içeri giriyor. Bunun gibi, bir düdük, bütün ruhlar bedenlere, bir düdük, bütün ruhlardan bedenler dışarı, bir düdük Cenab ı Hak bütün kün dedi, her şeyi yaratıverdi. Bir düdük, hepsini derleyip toparlayacak, alacak götürecek. Düdük senin elinde mi? Yok. Düdük onun elinde. Bir düdük, senin düdük değil, gelmedi sana? Kaldı orda, bitti. Kimdeymiş düdük? Onda. Kim öldürdü? O. Bir düdük gelseydi, gelecek demek. Düdüğü elinde tutan, ona çalmamış düdüğü. Düdüğü elinde tutan var. Islık çalıyor. Islık bu, uzaktakine önceden ses yetiştirmek için ıslıkla çağırırlardı.

Köyde yaşayanlar bilir. Bir kilometre, iki kilometre ilerideki kimse ıslıkla çalar. Öyle mi yapıyorsunuz? Çal bakayım bir ıslık. Bu ıslak mı? Bak. Maaşallah sübahanallah. Islık bu. Haber veriyoruz ıslıkla seslenmiyor. Bak, bir şey demiyor. Gel demiyorsun. Git demiyorsun. Bir ıslık! Hz. Mevlana muhteşem. Ne güzel teşbih etmiş. Bir diyor ıstıkla, yine tuzağa çekersin onları. Bir ıslık çalarsın, tekrar ruhlar uygun adım herkes cesedine. Karışan yok, görüşen yok, şaşıran yok. Yanlışlıkla başka bir yere gittin yok. Erkek uyuyor, erkek kalkıyor. Erkek uyuyan, kadın uyanmıyor. Sabahleyin uyanıp ya erkek gibi düşünüyorum diyen bir kadın gördünüz mü? Yok. Sabah uyandığında çocuk uyanıyor. Hiç adam uyanan gördünüz mü? Yok. Bir ıslık. Düşünün, yedi milyar insan var. Yedi milyar insanın ruhu birbirine karışmıyor. Artık ruhun var olduğunu en büyük materyalistler bile kabul ettiler. Ruh var insanda. Bir düdük, sabah oldu. Ruhlar içtima halinde herkes cesedine hüra, geldi herkes cesedine girdi. Aynı ruh, aynı şekilde, kalktın, ertesi günü hatırlıyorsun. Bir gün öncesini hatırladın. Aaaaa, ben geçen

hafta cumartesi Haci Mehmet'i gördüydüm. Evet ya. Allah Allah! Sen gördün demek. Aaayyy! Sen unutmadın demek. Harika ne zekisin, maaşallah, sübhanallah! Düdük, bir ıslık! Demek ki demek ki gelmezse söz geçiremiyor kimse. Bütün hepsi gelirken, senin çocuğa gelmemiş. Bütün hepsi gelirken, babana gelmemiş. Bütün hepsi gelirken, annene gelmemiş. Bütün hepsi geliyor, komşuya gelmemiş. Ya sana geldi, ona geldi, ona geldi, komşuya da gelmesi lazımdı. Eee, ona gelmemiş. Ne oldu? Islık çalmamış olsa, hiç kimsenin ki çalmayacak. Herkesinki çalmış. Ha! Ona çalmamış. Demek ki herkesin de bir özel ıslığı var. Hz. Mevlana bunu toplu söylemiş ama herkesin özel bir ıslığı var. O özel ıslığı gelmezse bitti veleddalin amin. Esselatu vesselamu Aleyke Ya Rasulallah. Sela!

"Hepsini de payını aramaya koyultursun."

Oooo ıslık geldi hepsi de aldı tekrar herkes ne yapıyor? Payını aramaya başlıyor. Kendi payını, kendi payını aramaya başlıyor. Kendi payını aramaya başlıyor. Ne arıyormuşun. Haaa. Payına demek ki ne düştü belli değil. Değil mi? Portakal mı düştü, elma mı düştü. Değil mi? Payının ne olduğu belli mi? Belli. Öyle mi? Eeee, ne arıyorsun ki o zaman? Gelsin kendisi. Bize de aramak düştü diyorsun. Ha sen baykuş olmamışsın daha demek. Demek ki baykuş oldun mu o aramıyormuş ya baykuş. Biliyorsun değil mi baykuş hikayesini? Yine bir teğet açalım ya değil mi? Güzel muhabbet. Hani böyle bir dervişin birisi oturmuş bir harabeliğe. Dervişler öyledir. Dervişler istemezler. Dervişler dilenmezler. Sufiler nerede yatacağım, nerde kalacağım, burda mı yatacağım, burda mı kalacağım, ne yiyeceğim, ne içeceğim şeyenlillah demez sufiler. Sakın sakalınızı, sarığınızı, cübbenizi, sufiliğinizi, namazınızı, orucunuzu, dünyaya alet etmeyin. Sakın!

Alın terinizi yiyin, kimseye şeyenlillah demeyin. Sohbete gidecektik. Araban var mı? Zikrullaha gidecektik. Araban var mı? Yok biz şöyle bir hizmet bir edeceğiz, bize para.

Biz filanca yerde zikrullah yapıyoruz da? Eeee? Bizim orası için para lazım. Biz filanca yerde şöyle bir yok ne o ,kurs açacağız. Sufilerin geleneğinde yoktur bu. Biz cami yapmak için bile para toplamayız. Elinize cami derneklerinin koçanlarını alıp para toplamak yoktur sufilikte. Sufiler para toplamazlar. Sufiler para istemezler. Sufiler dini ibadetlerini bir ücret karşılığında yapmazlar. Sufiler para ile hadis okumazlar. Sufiler para ile kur'an okumazlar. Sufiler para ile sohbet etmezler. Sufiler para ile zikrullah etmezler. Sufiler parayla kitap yazmazlar, dini kitap. Sufiler dini ibadetlerinden ve dini hizmetlerinden bir kuruş para almazlar. Hediye almazlar. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin ashabından birisi geldi. Birisi ona kur'an-ı kerim öğretmişti, o kur'an-ı kerimi öğreten kimseye birisi yayını

hediye etti ona. Bana Kur'an hediye ettin diye. O kur'an öğreten kimse gitti Hazreti Peygamber Efendimize dedi ki sallallahü ve sellem hazretlerine, bu yayı ben alabilir miyim? Dedi ki Sallallahu Aleyhi Ve sellem , o senin cehennemin olur. Sufiler kaç para diye sema etmezler. Ya burda sema edeceğiz, bize kaç para verecekler. Sakın ha! Biz de yok zaten de umuma söylüyorum. Sema edenlere söylüyorum. Para alma, alaraktan sema olmaz. Kur'an-ı kerim parayla okunmaz. Kırkbir yasin okuyormuş parayla, alınmaz. Sufiler almaz. Sufilik açısından bizden değildir onlar. Hediye almaz, karnını doyurmak istemez. Öyle bir şey yok. Din, Allah için. İman Allah için. İbadet Allah için. Birisine hizmet etmek, dini hizmet, Allah için. Biz ucuz işçilerden olmayalım.

Evet, işte böyle. Sufi bir yerde ziyaret ederken böyle, o kasabada, ona kimse böyle davet etmemiş, böyle bir şey de yok. Gitmiş kasabanın kenarında terk edilmiş, virane bir yere geçmiş, öyle akşamüstü işte bekliyor orda artık, geceyi orda geçirecek. Çünkü gece yolculuğu yapmak bu manada tek başına caiz değil. Leylekle, baykuş sohbet ediyorlar. Başlamışlar leylek gelmiş, yerine konmuş, lak lak lak demiş eyy baykuş kardeş, sabah seni bıraktığım yerdesin demiş. Hiç kımıldamamışsın. Bu ne tembellik, bu ne aymazlık. Sen nasıl bir kuşsun demiş ya, yok böyle bir şey. Demiş bak ben rızkımı aradım, gittim, buldum, karnımı doyurdum, geldim. Baykuş böyle bir bakış fırlatmış. Daha o lak lak lak lak lak bir şeyler söylemiş. Çoktur böyle leylek tabiatlı insanlar. Bakmaz işine, başkasının işini takip eder hep. Ondan sonra der bu nerden geldi sana.

Allah rahmet eylesin. Şeyh efendinin karşısında bir komşu varmış. Diyormuş ki dervişler bakıyor bu adama. Bir gün gelmişler şeyh efendinin yüzüne söylemişler, tebessüm etmiş. Neyse, bir misafir grubu gelmiş şeyh efendiye, dokuz on kişi, gelirlerken de onlar işte bir tatlı getirmişler. Demiş filanca komşuyu çağırın bana. Şey Efendi pek öyle yapmaz ama canına tak etmiş demek mübareğin. Çağırmış onu, gelmiş o. Buyur demiş ona. Şu tatlıyı al, şu misafirleri de al demiş. Tatlı sana ikram. Şu misafirleri yedir, içir, yatır, gönder demiş. Gelen bir kilo tatlı, gidecek olan on tane misafir. Abdullah Efendi demiş. Hakkını helal et ya. Öyle demek istemedik. Estağfurullah demiş. Bu tatlıyı bunlar getirdiler hediye olarak bana demiş, getirmişler. Misafir bunlar. Al bunları demiş. Şu on kişiyi yedir içir gönder.

Etraftan öyledir insanlar ama baykuş ya! Böyle bir görüş bir bakış fırlatmış böyle yukarı doğru. Demiş ey leylek kardeş. Demiş bu cevabı sen istedin artık. Demiş sen gidersin sabahtan akşama kadar demiş lak lak lak lak lak lak lak edersin demiş. Senin zikrin dilinde demiş. Senin zikrin kalbinde değil demiş. Sen dil ile zikrediyorsun demiş. Gidiyorsun demiş rızık

için yılanı, çiyanı yiyor geliyorsun demiş. Börtü, böcek, solucanı yiyip geliyorsun demiş. Demiş sen? Biz demiş öyle zikrederiz ki bir sefer zikrederiz. Cenab ı Hak demiş rızkımızı ayağımıza gönderir demiş. Demiş seyret bak. Derin bir nefes almış. Huu demiş ama derken, böyle arkaya doğrı kaykılmış gitmiş. Gözleri karışmış, kendinden geçmiş bir an öyle bir sükunet. Sonra bir silkelenmiş, gözünü açmış bakmış ki üç tane serçe kuşu cik cik cik cik cik cik cik cik önünde, daha kendinden geçmiş hali devam ediyor. Birisinden pençesini vurmuş almış, öbür ikisini de kanadından azad etmiş. Kaldırmış bir gözünü. Kafasında değil, gözünü kaldırmış. Demiş ki ey laklakiye demiş. Biz demiş bir sefer zikrederiz, tam zikrederiz. Zikrettiğimizde demiş, zikrettiğimizde bizim rızkımızı fazlasıyla önümüze getirir. İhtiyacımız olanı alırız, gerisini de azad ederiz demiş. Gerisini de ne yaparmış. Azad edermiş. Baykuş gibi olmak varmış. Haklarınızı helal edin. Cenabı Hak cümlemizi affetsin. Sürç-i lisan ettiysek affola. Kalbinizi kırdıysak, bilerek bilmeyecek üzdüysek affola.

El Fatiha maassalavat.

https://youtu.be/tE445048wyc

MESNEVİ-İ ŞERİF 400-405. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Sabah çağının ışığı başgösterip altın akbaba kanat çırpınca, tanyerini yaran, sabahı ışıtan İsrafil gibi hepsini o ülkeden alır, şu görünen aleme getirir. Yayılmış canları beden yapar; her bedeni de gene gebe bırakır. Can atlarını eyersiz kor. İşte 'uyku ölümün kardeşidir' sırrı budur; yalnız gündüzün geri gelsinler diye ayaklarını uzun bir bağla bağlar. Bağlar ki gündüz olunca o çayırdan geri gelsinler, o yayladan gelip yük altına girsinler. Keşke şu canı Ashab-ı Kehf gibi yahut Nuh'un gemisi gibi korusaydı da şu hatırı, şu gözü kulağı, bu uyanıklık, bu anlayış tufanından kurtarsaydı. Dünyada bu zamanda nice Ashab-ı Kehf vardır ki senin yanıbaşındadır, karşısındadır. Dost da onunla nağmeler terennüm eder mağarada; fakat ne fayda ki senin gözünde kulağında mühür var."

Sabah olduğunda, insanlar uykudan uyandıklarında, uykudan uyanacakları zaman Cenab ı Hak bütün herkesin saatine dakikasına uyandığına göre, ruhlar aleminde, o uykudayken, ruhlar geri aldı tekrar ruhlar aleminden hepsini de bedenlere verir. Yeniden Cenabı Hak bedenleri onlara lütfeder, bedenlere ikram eder ve o ruhlar bütün hepsi de ne yapar? Bedenlere girer. Aslında her dem Cenabı Hak o ruhlar aleminden o ruhlara her dem bedende diri tutandır o yüzden o altın akbabanın çırpması o bir meseleyi misal aleminde anlatmaktır. O yüzden ruhlar nasıl her gece veya gündüz ne zaman uyursak Allah'ın takdir ettiği kata çıkarılıp Cenab ı Hak onu alır ve ne zaman tekrar uyandık, uyandığımızda Cenabı Hak tekrar ruhlarımızı geri verir. Diyor ki 'yayılmış canları, beden yapar, her bedeni de gene gebe

bırakır ve bütün bedenlere ne yapar? O ruhları teslim eder, taksim eder. O ruhları ona verir. Diyor ki yine ayaklarınını onları uzun bir bağ ile bağlar. Hani çok affedersiniz siz bir böyle bir bağ olsa, bir ineği bağlasanız, o belli bir mesafede otlar ama o mesafeden fazla dışarı gidemez. Bir bağı vardır onun veyahut da siz bir diyelimki bir koyunu bağlasanız bir bağ noktasında gider.

İşte bedenlerde ruhlara bağlıdır, ruhlar da bedene bağlıdır. Cenab ı Hak o ruhları bedene bağlı ve o ruhlar bedenden başka bir yere gidemezler. Bedenle ilişkilidir ve herkesin o sınırı, o bağı bellidir, o sınırının haricinde, o bağın haricinde gidemez. Bu bizim cüzzi irademizin dışında olan külli iradedir ve bizim bu noktada ruhlara söz geçirmemiz mümkün değildir. Ruhların üzerinde tasarruf etmemiz de mümkün değildir. O ruhlar Cenab ı Hakkın kendi emrinde, o ruhlar Cenab ı Hakkın kendi tasarrufundadır. Allah onları istediği gibi tasarruf eder ve Canab ı Hak da onları bir matematiğe bağlamıştır. O matematiğe bağlayaraktan o ruhlar belli bir dairede belli bir seviyede ne yaparlar? Hayatlarını devam ettirirler yalnız gündüzün geri gelsinler diye ayaklarını uzun bir bağla bağlar yani o ruhlar alemi ile o bedenin arasında bir bağ vardır, o ruhla bedenin arasında ve o ruh o bedenle o bağın arasında ne yapar? Gelir-gider normalde ve beden o bedenden taa ecel geldiğinde ayrılır. Ecel gelinceye kadar o ruh o bedenle sabittir ve beden bu manada akılsız hükmündedir. Akılsız! Bedenin bu noktada bu meseleyi algılama özelliği yoktur. Çünkü öldüğünde beden, ruh ondan ayrıldığında bedenin hiçbir kıymet i harbiyesi kalmaz ve Cenab ı Hak o bedenle o ruhun arasında ecel gelinceye kadar bir irtibat kurmuştur. Bunu böyle bir tel gibi, bir hortum gibi düşünün. Bu tel gibi, hortum gibi, manevi bu. Bunu normalde yakaza halinde bir kimse, bir sufi için söylüyorum bunu, bedenden süzülüp çıkışını görür ve bedenden süzülüp çıkarken o kimsenin ruhu, önünden doğru çıkmaz. Bu ensesinden, bu omuriliğinden doğru süzülüp çıkar ve omuriliğinden doğru süzülüp çıkarken görür bedenini de orda ve o ruhun bedenden ayrılışını o kimse seyri sülük esnasında görür. Ölüm, bunun tekrar geriye dönmeyişidir ve sufi bunu yaşarken, zikir halindedir. Bu zikir halindeyken ruhun bedenden ayrılışını görür ve zikir halinde tekrar ruhun tekrar bedene dönüşünü de görür. Bu bir belkide âlem-i misalde yaşanan bir şeydir. Bunu rüya gibi görün, hal gibi görün, bunu nasıl görürseniz görün ama bu muhakkak seyri sülükte o sufi tarafından görülür.

Eğer o kimsenin seryr i süluğu devam ediyorsa ve iyi bir noktada ise ve o kimse haramlardan uzak ise haramlarla irtibatı yoksa, iyi sufilerdense, güzel sufilerdense o ruhun bu noktada Cenab ı Hakkın bakın verdiği izin miktarınca, hani bir bağla bağlıdır diyor ya bir otlakta bir hayvan düşünün otlakta ki hayvanı bir cilbir ile bir bağ kurdunuz bir iple bağladınız, o hayvan

o ipin mesafesi miktarınca otladı. Hayvanın ipini daha da uzattınız, daha da uzattı veyahut da biz kasnaklı deriz İzmir Bayındır'da, uçurtma diyorlar ya biz önceden onu kargıdan yapardık uçururduk. O bir ipi var onun. İp ne kadar uzun, o kadar göğe doğru çıktı, uçtu, rüzgar var uçuyori. İp senin elinde, ipi bir daha bağladın, bir daha uçtu, bir daha bağladın, bir daha uçtu. Rüzgar güzel, gitti, gitti, gitti, gitti, gitti görünmüyor artık. Sadece ipi görüyorsun sen burdan, kasnaklı görünmüyor. O kadar uzun bir iple saldın sen. Kasnaklı var mı var, ipi var ama elinde, sen kasnaklıyı görmüyorsun.

İşte ruhlar da bedene böyle bir iple bağlılar. Bedenden ayrıldıktan sonra ipin mesafesi önemli. O ipin mesafesi herkes için ruhlar alemine kadar. Her gece o ruhlar alemine tekrar dönüyor. İpin mesafesi bu ama bazılarının ip mesafesi farklı. İp mesafesi farklıysa, o daha da yukarı çıktı. Dünyada yaşayanların ruhlar alemi, arş ı aladan, levh i mahfuzdan aşağıda. Onu çok yukarılarda filan zannetmeyin. Çok uzaklarda, zannetmeyin onu veya gelecek olan ruhların da bekletildiği yer çok yukarıda değil. Onlar da aşağıda. O yüzden normalde o ruhun, o ruhlar alemi dediğimiz o aleme, gece bekletildiği yere gidip gelmesi basit. Onu çok uzak olarak görmeyin. Zaten ruhlar latif. O bedeni gören sufi, kendi ruhunu görme noktasından uzak. O sadece ne yapıyor? Bedenini görüyor. Çıkıyor dünyada işte örneğin nereyi gördü, Beytullah'ı gördü, Medine-i Münevvere'yi gördü. Orda hac yapanları gördü. Orda dua edenleri gördü. Orda işte namaz kılanları gördü. Ne bileyim işte, cennete çıktı cenneti gördü, cehennemi gördü arş ı alayı gördü, O daha da yukarı çıktı. Bu o ruhun bu noktadaki ipi ile alakalı. Bu ipi kısaltan ve uzatan Allah ama o iple bağlı. Nereye çıkarsa çıksın, bedenini görebilir, evini görebilir, çoluğunu çocuğunu görebilir, o eşi ordadır, çocuklar uyuyordur. O ülkesini, o beldesini görebilir. Beden oturmuş zikir yapıyor daha. Bedenin zikri devam ediyor.

Bunlar seyri sülukta yaşanan şeyler, itikaflarda yaşanan şeyler. Dervişlerin yaşadıkları haller. Bunların oluşması için, haramdan uzak duracak sufiler. Haramla irtibatlarını kesecekler. Öyle kakara ile kukara ile irtibatlarını kesecekler. Haramla oluşacak olan şeyler değil bunlar. Derslerini, virdlerini dosdoğru çekecekler, ibadetlerini dostları yapacaklar. Allah yolunda koşacaklar. O zaman anlayacaklar ki bu dünya cife, o zaman anlayacak. O zaman anlayacak, didecek ki: Eyvah! Bu ruh, tekrar bu bedene giriyor. Tekrar bu dünyaya iniyor. O zaman anlayacak bunu yaşamadıkça, o kimsenin gözünde dünya şatafatlı ve şatahatlı. Duracak hep orda. Onun için dünya hep kıymetli. Sabah namazına kalkmadığı müddetçe, dünya kıymetli. Uyku kıymetli onun için. Dinlenmesi lazım, vücut kıymetli. Uykusuz kalırsa yanakları buruşur onun, kimse beğenmez. Uykusuz kalırsak gözlerinin altı

morarır, kimse beğenmez. Uyku kıymetli onun için sabah namazına normalde dünyadan fazla değer verecek sufi. Sabah namazını kılacak. Sabah namazını uykuda geçirmeyecek sufi. Ben Allah'ı seviyorum diyen kimse, sabah namazında ayakta duracak. Ben Resulullah'ı seviyorum Sallallahu Aleyhi ve Sellem'i diyen, sabah namazını ayakta geçirecek. Ben üstadımı seviyorum diyen, sabah namazını ayakta geçirecek. Ben müminleri seviyorum diyen, sabah namazında müminler sana selam verdiğinde sen de selamı al, sen de selam ver, eksik kalma. Esselamün Aleyküm ve Rahmetullah dedi, sabah namazında bütün müslümanlara müminlere selam verdi, bütün peygamberlere selam verdi, bütün meleklere selam verdi sabah namazında. Bir müslüman, namazı kıldı, Esselamü Aleyküm ve Rahmetullah dedi, sağına, sağında bütün peygamberlere, meleklere, müminlere, velilere selam verdi ve sabah namazında Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri Esselamün Aleyküm ve Rahmetullah dediğinde sen selamı aldın mı?

Sabah namazına kalk! Erken yatman gerekiyorsa, erken yat. Saat mi kuracaksın, ne kuracaksan kur. Ertesi sabah iki liralık televizyon bir lira denilince, millet geceden kuyruğa giriyor. Deseler ki şimdi iPhone 5S BİR lira, herkes kuraya girecek mi? Girecek girecek. BİM'de uyduruktan bir şey beş lira indirim yaptı mı BİM'de sabahleyin herkes BİM'in önünde veya x firmanın önünde. Hangisi olursa olsun. Sabah namazına kuyrukta değil kimse. Bunlar ancak gerçekten dini yaşayanlar için olacak olan şeyler. Kur'an ve sünnete tabi olanlar için.Harama dalmayanlar için.

E hocam içki haram olmaması lazım! İki duble içince haram olmaz dedi mi, olmaz. İki duble içip de astral seyahatten bahsedecek bana. Astral seyahat var mı hocam? Astral seyahat yapılabilir mi? Önce içkiyi bırak dedim ben. Nasıl yani? Ya sen dedim sarhoşken, hangi aleme gittiğini de bilemezsin şimdi dedim. İnsanları böyle kandırıyorlar. İçki haram, haram! Kumar haram, fal haram, zina haram, haram! Faiz haram! Mümin müminden faiz alır mı? Haram. İster mi, haram! Haramın içerisinde nasıl olacak? Sufi kardeşler, gıybet haram, dedikodu haram, iftira haram. Gözünle gördün mü? Bir tek sen gördün, yetmez. İki erkek şahit lazım. Zina, dört erkek şahit lazım. Haram! Konuşma. Dilini tut. Gördün mü? Hayır. Duyduklarını söylemen, sana yalan olarak yeter. Haramla olmaz. Haramla seyri sülük olmaz. Olmaz! Haramdan uzak duracak herkes. Herkes. Namaz kılmamak, haram. Oruç tutmamak, haram. Hacca gidebilecek hükümdeyken gitmemek haram. Zekat verebilecek noktadaki bir kimsenin, zekat vermemesi haram. Haram!

Yaz geliyor şimdi, herkes açılacak saçılacak, haram, haram! Haram, haram. Belli. Bunu helal etmeye kalkmayalım. Allah muhafaza eylesin.

"Keşke şu canı Ashabı Kehf gibi yahut Nuh'un gemisi gibi korusaydı da şu hatırı, şu gözü kulağı bu uyanıklık, bu anlayış lütfundan, bu anlayış tufanından kurtarsaydı."

Ya keşke Ashabı Kehf gibi bizi yapsaydı diyor. Hani Ashabı Kehf gitti şeyde, mağarada uyudu. meşhur ya yedi uyuyanlar. Keşke diyor, beni diyor, Ashabı Kehf gibi yapsaydı. Uyutsaydı dünyaya karşı. Ashab-ı Keyf'in hikayesinin biliyorsunuz, üç aşağı, beş yukarı. Hani vardı ya zalim bir hükümdar vardı. Zalim hükümdarın zulmünden dolayı o yedi arkadaş Allah yolunda uğraşır, çalışır, didişirlerdi ve hükümdar bunlar hakkında ölüm fetvası çıkardı. Ölüm fermanı yayınladı. Bunlar da o beldeden uzaklaştılar, bir mağaraya sığındılar. O hükümdar da askerleriyle onun hükümdar, o zalim hükümdar, onları askerleriyle katletmek için arkasından yürüdü. Bunlar bir mağraya girdiler, Allah'ı zikretmeye başladılar. Cenab ı Hak bunları uyuttu. Bunlar hala da uykuda lar. Bunlar Mehdi Ala Resul zuhur edince, bunlar da zuhur edecek. Mehdi, İstanbul'da dolaşıyor diyen şaklabanlara duyrulur. Tarih vermekle bu mesele olmuyor. Geçen gün televizyonda o şaklabanın şaklabanını dinliyorum. Diyor ki Mehdi İstanbul'da dolaşıyor diyor. İstanbul'da dolaşıyormuş Mehdi. O şaklabanlara duyurulur. Mehdi zuhur edince, arkasından tesbih tanesi gibi Ashab ı Kehf de zuhur edecek, tesbih tanesi gibi. Hemen Hz. İsa aleyhisselam da zuhur edecek. Meryem annemizi zina üzerinden yürüme küfrüne düşenler. Küfürdür, Meryem annemize zina hükmü verenler. Var bunlar Türkiye'deki müslümanların içerisinde. Hz. Allah ayet-i kerimede Meryem temizdi derken, onun üzerinde şek, şüphe, soru işareti koyan, Mehdi bozuntuları, alim bozuntuları bunlar. Bana diyorlar sonra bu sözler size yakışıyor mu? Az bile söylüyorum size. Siz insanların dinini ifsad ediyorsunuz. Bunlar alim filan değil bunlar, şeyh meyh değil bunlar. Bize kur'an ve Sünnet lazım. Hz Meryem'in temizliğine kur'an şehadet ediyor. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri şehadet ediyor. Onun namusuna dil uzatanın dilini kopar. Kopsun zaten. İsa Aleyhisselam da zuhur edecek o zaman. Mehdi Aleyhisselam zuhur etmiş de İstanbul'da dolaşıyormuş. Denk gelmedik biz. Öyle mi diyelim şimdi! Zuhur etmiş İstanbul'da. Ashabı Kehf için şimdi İsa(a.s) nerde diyordun ben. Bunlar bizim sohbetlerimizi de takip ediyorlar. Öyle bunları da öyle takip ediyorlar ki bana ne yazılar gönderiyorlar, mailler gönderiyorlar bana. Sohbetleri takip ediyorlar. Ben İsa(a.s)'ın da inmesi lazımdı zuhur ettiğinde deyince, İsa(a.s) da inmiş, İstanbul'daymış, haberimiz yokmuş. Hatta dolaşıyormuş o, kendinden habersiz İstanbul'da dolaşıyormuş. Bak bak bak bak bak!

Peygamber olarak gökyüzüne çıkarılan bir peygamber, yeryüzüne Allah'ın veli kulu olarak indirilecek ve o kendisinden habersiz olacak, İstanbul

sokaklarında dolaşacak. Ben de yazdım, hangi köprü altında yaşıyor acaba dedim. Böyle bir salak, böyle bir manyakça bir şey olur mu? Böyle bir haince bir şey olur mu? Bir şeyi unutuyorlar. Tabii sıralamayı bilmiyorlar ya! Hadis i şerif okumuyorlar çünkü. Kör her birisi. Kör! Hadis i şerif okuyun bol bol kıymetli kardeşler. Hadis okuyun. Alın Kütüb i Sitte'yi okuyun. Evlerinizdeki televizyonlar dört milyar liradan iki milyar liradan aşağı değil. Evinizdeki iki milyarlık televizyon mu kıymetli, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sözü mü kıymetli? Her evde Kütüb ü Sitte olması lazım. Bir müslüman evi mi burası? Evet. Bir Kur'an-ı Kerim, bir Kur'an-ı Kerim'in tefsiri (Elmalılı olabilir) koy oraya. Bir tane hadis i şerif muhakkak olacak. İster Buhari, ister Müslim, ister Tırmizi, ister Ebu Davut, hangi, en alası Kütüb ü Sidde olacak evde. Evinizde bunlar olsun. Televizyonlar başköşede. En ucuzu iki milyar lira. Milletin koltuğunun altında laptoplar var. En ucuzu iki milyar lira. Evinde bir Kütüb-i Sitte yok. Cep telefonlarınız en azından bir milyar lira. Evlerinizde bir Kütüb ü Sitte yok. Herkes Allah'ı benden fazla seviyor. Herkes Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini benden fazla seviyor ama evlerinde bir hadis kitabı yok, evlerinde bir tefsir kitabı yok. Çocuklarına açıp da bir tane hadis i şerif okuyacak olan kimse yok ama herkes Allah'ı bir seviyor, bir seviyor. Çok seviyor! Adam da çıkıyor bizimle alay ediyor televizyonlarda herkes. Kimse onlara zaten dur diyen yok. Onlara karşı çıkan yok. Onlara faks yağmuruna tutan yok. Onları şikayet eden yok. Bu adam bizim dinimize hakaret ediyor deyip de şikayet eden yok. Adam diyor ki havva annemiz cennette diyor bir yaprak altına koydu, iki yapsak da üstüne koydu, Allah'ı zikretti, ibadet etti diyor. Şimdi siz diyor kadınları örtüyorsunuz. Yok böyle bir şey diyor. Kimse şikayet etmiyor. Kimse şikayet etmiyor. Bu adam bizim dinimize hakaret ediyor diye kimse şikayet etmiyor. Sen niye yaprakla dolaşmıyorsun! Adem babamız da diyor bir yaprakla dolaşır diyor. Öyle ibadet ediyor diyor. Sen niye takım elbise giyiyorsun, sen de yaprakla dolaş. O dolaşsa hakkı zaten. Neden? Bakırköy Ruh ve Sinir hastalıklarından raporu var. Bir sıkıntı yok. Buna sıcaklar çok geldi, yaz, mümkündür diyecek, götürecekler. Eee öbür geri kalan?Bu din anlatıyor adam. Allah muhafaza eylesin, bu hale geldik. Bu hale geldik!

Haaa işte Ashab ı Kehf gibi olsaydın diyor. Ashabı Kehf'ten kasıt ne? Ben dünyayı aşık olmasaydım, ben dünyayı tapmasaydım. Onlar Allah'ın dini için, Allah'ın dini için, zalim bir hükümrana kafa tuttular. Allah'ın dinini anlatmak için. Allah'ın dinini o zalim hükümrana gidip tebliğ ettiler. O zalim hükümdar da onları öldürmeye kastetti. Onlar da dağa çekildiler. Kaçmak için değil, savaşmak için ama Cenab ı Hak onları uyuttu mağarada. Herkes bir rivayet sunuyor. Diyor ki var ya Antalya tarafında Yedi

Uyuyanlar diye yerler. Herkes bir yer tarif ediyor onlara ama umulur ki Şam bölgesinde. Şam bölgesi de ne işte Dimeşk'i de içine alan komple bir coğrafik bölge, Ankara'ya kadar böyle içine alan, Antalya'yı da içine alan, öbür taraftan o böyle bir kocaman bir yuvarlak çizin, ortasına Dimeşk'i koyun yani bugünkü Şam denilen yeri koyun, onun üzerine bir daire çizin Ankara'ya kadar. İşte ordan Yemen'e doğru, ondan sonra Lübnan'a doğru, böyle bir daire çizin. O daire böyle Şam bölgesi. Eski tarihte, eski bu noktada tarih kitaplarında ve coğrafyada Şam bölgesi olarak geçiyor. Umulur ki bunlar Şam Bölgesi'nden. Ne için? Mehdi ala Resul zuhur ettiğinde, bunlar da zuhur edecek. Tespih tanesi gibi Mehdi ala Resul zuhur edecek, Mehdi ala Resul Mekke'de Zuhur edecek. İstanbul'da değil. Zamanın yedi tane büyük mürşidi, bunu böyle tevil edebilirsiniz, zamanın yedi tane büyük devleti, bunu böyle tevil de edebilirsiniz, yedi bayrak sahibi diyor, yedi bayrak sahibi, yedi bayrak sahibi dediğinizde, bayrak sahipleri ancak devlet hükmünde, devlet hükmünde! Bu tarikat değil, bu cemaat değil. Devlet hükmünde, yedi tane büyük devlet. Bu Mehdi belki de devlet hükmünde olacak. Başında bir zat olacak ama devlet hükmünde olabilir. Bunu böyle cemaata bağlamak, tarikata bağlanmak, benim şeyhim Mehdi demek, bu meselenin çoluk çocuk oyuncağı. Alakası yok bunlarla. Alakası yok. Mehdi Allah u alem bir sistem, bir devlet olacak, bir devlet!

Halifelik kaldırılmadı. Millet Meclisi'nin uhdesine çekildi. Türkiye Büyük Millet Meclisi, halife hükmündedir. Türkiye Büyük Millet Meclisi üzerindeki vazifeyi tamamlamakla mükelleftir. Türkiye Büyük Millet Meclisi, islam halifeliğini açıklamak zorundadır. Türkiye Büyük Millet Meclisi, İslam birliğini kurmakla mükelleftir. Millet Meclisi bunun şuuruna varmak zorundadır. Türkiye, bunun şuuruna varmak zorundadır. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, bu şuurla hareket etmek zorundadır. Mukaddes emanetlerin hakkı verilmelidir. O mukaddes emanetler ki ta Hazreti Peygamber'den, ta Hz. Musa'dan sallallahü ve sellem Hazretleri'nden, ta Hz. İbrahim'den, ta Hz. Süleyman'dan, bunların hepsi de Türkiye'de. Hepsi de İstanbul'da. Hepsi de İstanbul'da ve bunların hakkının yerine getirilmesi gerekiyor. Bunun hakkının yerine getirilmesi gereken bir ümmet şuuru lazım, bir ümmet şuuru. Bu ümmet, şu Anadolu müslümanlarını bekliyor. Silkelenelim, kendimize gelelim. Cemaat kavgasını, tarikat kavgasını, ocu bucu kavgasını bırakalım. Bırakalım ümmet, ümmet bu insanları bekliyor. Kısır çekişmeleri bırakalım. Topyekün kur'an ve sünnete sarılalım.

İşre o yedi tane o bayrak sahibi diyor. Yedi tane bayrak sahibi, gider diyor Mehdiye biat eder, der ki diyor ben sizin aradığınız Mehdi değilim. Biatı kabul etmez. Medine i Münevvere'ye gider. diyor. Hemen ardından onlar da

Medine'yi Münevvere'ye gider. Orda diyor ona söylerler. O yine onu kabul etmez. Tekrar Mekke'ye döner. O yedi kişi de diyor tekrar Mekke'ye döner ve bu sefer diyor biyatları kabul etmek zorunda kalır. Biatları kabul eden, kim kabul edecekse, o kutsal emanetleri alması gerekiyor. Nerde kutsal emanetler? Türkiye'de. Kim verir onları Türkiye'den bir başkasına? Kimse. O zaman üç aşağı, beş yukarı, bu Türkiye'dir. Mehdi İstanbul'da dolaşıyor demekle olmuyor bu. Çünkü hadis-i şeriflerde Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bayrağı ile diyor meydana çıkar. Bayrak nerde? Kutsal emanetlerde İstanbul'da. Duruyor mu? El cevap duruyor. El cevap duruyor. Kılıcı duruyor mu Hazreti Peygamber Efendimizin? Evet. Hırkası duruyor mu? Evet. Hz. Yusuf'un sarığı duruyor mu? Evet. Ne kaldı? üç tane size sır. Bir: Hz. Adem Aleyhisselam'ın cennetten çıkarılırken olan gömleği. Burayı iyi dinleyin. Onun mübarek bir gömleği var. Bu gömlek ondan oğluna, oğlundan oğluna, oğlundan oğluna, peygamberlere, ta Yusuf Aleyhisselam'a kadar. Yusuf kuyuya düştüğünde boğulmamasının sırrı, Adem Aleyhisselam'ın gömleğidir. İbrahim Aleyhisselam'ı ateşi yakmamasının sırrı, fiziki olarak sırrı, üzerindeki Adem Aleyhisselam'ın gömleğidir. Hz. Yunus'u balığın karnında etkilenmekten kurtaran, Hz. Adem Aleyhisselam'ın gömleğidir. O Mehdi şarlatanlarına duyurulur. Şarlatanlara duyrulur. Mehdi Aleyhisselam'ın üzerinde o gömlek olacak. O gömleği de size ufacıktan bir şey söyleyeyim mi? Kibrit kutusu büyüktür o gömleğin saklanması için. Böyle bir ne o, gömlek düğmesi kadar. Öyle ince, yani bir ceket düğmesi var ya, ceket düğmesi, ceket düğmesi gibi o gömlek. Sır. Sır! O kadar. O kadar ince, o kadar zarif, o kadar da dirençli ve kuvvetli. Ne yapacakmış? Hz. Mehdi'nin üzerinde o gömlek bulunacak. Bu sefer onu öldürmeye çalışanlar, öldüremeyecekler. Mermi sıkacaklar, geçmeyecek. Kılıç vuracaklar, kesmeyecek. Ateşe atacaklar, yanmayacak. Bakın bu şahsın üzerine ama bir sistem var. Bir sistem var. Bir devlet var. Bu devletin başındaki kimse, Cenab ı Hak onu böyle koruyacak. İkincisi Sultan Süleyman'ın mührü elinde olacak. Kuşlar itaat edecek, hayvanlar itaat edecek, ona. Üçüncüsü Musa Aleyhisselam'ın asası elinde olacak. Musa Aleyhisselam'ın asası elinde olacak onun. Bu üç şey onda toplanacak. Bu üç şey. Bunu yazılı kitaplarda bulmanız mümkün değil, aramayın hiç. Bu üç şey onun üzerinde bulunacak. İşte o Mehdi, şahıs, birey noktasında ve o zuhur edince Ashabı Kehf de zuhur edecek. Ashab-ı Kehf de aynen o günkü kıyafetleriyle zuhur edecek. İbreti alem için. Bütün televizyonlar Mehdi'yi gösterecek. Bütün dünya Mehdi'yi tanıyacak. Mehdi çıktığında öyle İstanbul sokaklarında saf salakça dolaşmıyacak o, öyle İstanbul televizyonlarında hatun oynatmayacak o, öyle bir şey yok. Öyle bir

şey yok. Elinde kılıcıyla zuhur edecek. Elinde kılıç, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kılıcı.

Kılıçsız bir peygamber yoktur. Kılıçsız da bir Mehdi yoktur. Bir tek İsa Aleyhisselam'ın kılıcı olmamıştır. İsa aleyhisselam da zaten savaşmakla emrolunan bir peygamber değildir. Bazı peygamberler savaşmakla emrolunmamıştır. Nuh Aleyhisselam, savaşmakla emrolunmadı. Yakup Aleyhisselam, savaşmakla emrolunmadı. Yunus Aleyhisselam savaşmakla emrolunmadı. Musa Aleyhisselam, savaşmakla emrolundu. Davut Aleyhisselam savaşmakla emrolundu. Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri, savaşmakla emrolundu. Yer yüzü La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah deyinceye kadar savaşmakla emrolundum dedi. O yüzden Hazreti Mehdi, hatun oynatmayacak televizyonda. Savaşacak, mücadele edecek. Bunlar onun üzerinde bulunacak ve işte burada bahsedilen Ashabı Kehf de hemen arkasından zuhur edecek. Tesbih tanesi gibi, o Hz. Mehdi'nin zuhurunu bütün dünya görecek. Bütün dünya görecek. Geliyor Mehdi diyecek. Şu anda dünya görüyor. Geliyor, geliyor. Bu sıkıntıların sebebi bu. Geliyor, geldiğini bütün dünya görüyor. Daha henüz zuhur etmedi ama geleceğini biliyor artık dünya. Geleceğini biliyor dünya. Geleceğini bildiğinden dolayı, dünya ne yapacağını, ona karşı nasıl bir önlem alacağını kestirebilmiş değil. Nasıl bir önlem alınır bilmiyorlar. Bilmeyecekler. Şapşallaşacaklar, salaklaşacaklar zaten. Zuhur ettiğinde bütün hepsi de savaşacak onunla. Bakın, zuhur ettiğinde bütün herkes savaşacak. Bu sancılar, bu sıkıntılar onunla alakalı. İşte Ashab ı Kehf, böyle bir hükümdara, deccaliyete karşı savaş açmış, tekrar böyle istihkam etmek için dağa çekilmiş, mağaraya girmişler, Cenab ı Hak onları uyutmuş, onları dünyaya karşı Cenab ı Hak uyutmuş. Dünyaya karşı. Onlar yaşıyorlar mı? Evet. Ölüler mi? Hayır ama ne dünyaya karşı uykudalar, devam ediyoruz:

"Dünyada, bu zamanda nice Ashabı Kehf vardır ki senin yanıbaşındadır, karşındadır."

Dünyada da şu anda yaşayanların içerisinde Ashab ı Kehf olanlar var. Bu nedir? Bunlar dünya sevgisinden arınmış, Hz. Mevlana'nın: 'Ey oğul bağı çöz. Ne zamana kadar altına ve gümüşe bağlı kalacaksın' dediği, bağı çözmüş Ashabı Kehfler vardır. Bunlar yeryüzünde kırk tanedir. Hadis-i şerifle sabittir. Bunlar normalde kırk tane Allah'ın veli kulu. Bunların içerisinden yedi tanesine yediler denir. Üç tane yedinin içerisindeki 3 tanesine üçler denir. Üçün içinden bir tanesi vardır, merkezde duran, o zamanın kutbudur. Onun sağında vardır, solunda vardır. Onlar üçüde nedir? Kutuptur. Onların sağlarında sollarında vardır. Yedisi de nedir? Kutuptur bunlar. Diğer geri kalan otuzüçü Allah dostu, evliya velidir onlar da aralarında çok

bir fark yoktur fazilet açısından. Çok ince, ince nüanslar, perdeler vardır. O zamanın kutbu olan hem Evlad ı Resuldür. Zamanın kutbu olan, Evlad ı Resul'dür. Ehlibeyttendir o. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin saf temiz sülalesinden gelir. O hem aynı zamanda Seyyid, aynı zamanda da şeriftir. Hem Hasan Radıyallahu Anh Hazretleri'nden hem de Hüseyin Radıyallahu anh hazretlerinden gelir. O çift kanatlıdır. Yani hem Hasan ile Hüseyin'den soyu gelir onun, aynı zamanda hem nübüvvet nuru vardır hem velayet nuru vardır onda. O zamanın kutbudur. Kutbu'l Azam denilen odur. Bunlar hadisle sabittir. İmam ı Hanbeli hazretleri bu hadis i şerifi nakleder, örnek. İmam ı Hanbeli Hazretlerinin hadis i şerifi. İmam-ı Tirmizi nakleder. İmam-ı Hanbeli nakleder. İmam Beyhaki nakleder bu hadis i şerif, Buhari'de yoktur. Müslim nakleder bunu. Bu zamanın o kırk tane velisi vardır. Bir rivayette bunların otuz tanesi İbrahim gönüllüdür der. Onların gönlü kırkının da kırkının da gönlü herhangi bir peygamber gönlü gibidir. O kırk tane velinin peygamberlerden birer tane kutbu vardır. Zamanın kutbu, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ile görüşür. Her daim. Diğer kutuplar da görüşür ama o, zamanın kutbu her daim görüşebilir ve bir peygamber bunları seyri sülük esnasında her birisinden bir peygamberlerden birisi ilgilenir onunla. Üstün noktada olana biraz, böyle kutupluğa yaklaşacak olanla, İsa Aleyhisselam ilgilenir. Bunlar seyri sülükte yaşanan şeylerdir.

İşte o kırk tane veli, yeryüzünde her daim vardır. Birisi eksildiğinde seksenlerden gelir. Birisi kırkların içerisine karışır. Seksenlerden eksilince yüzyirmilerden gelir. Hadisle sabittir bu da. Bakın bu söylediklerimin hepsinin de temelinde hadis vardır. Bunu bir evliya menkıbesi kitabından değil bunlar, bunların hepsinin de temelinde hadis i şerif var. Size hadis i şerif anlatıyorum. Yüzyirmilerden vefat ettiğinde, ikiyüzkırklar, üçyüzatmışlar devam eder ona. Yediyüzler, sekizyüzler, binler devam eder. Burda Arabiyi devreye katayım. Der ki her beldenin de bir kutbu vardır der. Manevi kutbu ama haberdardır ama haberdar değildir der. Bu ayrı mesele ama bunlar vardır. İşte onlar nedir? Ashab ı Kehf hükmündedir. Onlar dünya sevgisinden arınmışlar. O yüzden diyor ki onlar senin yanıbaşındadır, karşısındadır. Onlar her yerde bu noktada Cenab ı Hak onları ne yapar? Dini üzerinde istihdam eder. Cenab-ı Hak peygamberlerden sonra bunlarla dünya üzerinde dinini hakim kılar. Dinini yaşatır. Dinini bu noktada korur, muhafaza eder. Bunlar kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan insanlardır sımsıkı. Azı dişi ile durur bunlar kur'an ve sünnette, önemli olan da odur. Devam ediyor:

"Dost da onunla nağmeler terennüm eder."

İşte Allah da onların üzerinden ne yapar? Nağmeler terennüm eder. Onların üzerinden dini anlayışı yeniden yeniler. Onların üzerinden Cenab ı

Hak dinini anlattırır. Onların üzerinden Cenab ı Hak gerçek dinini söyletir. Burdaki nameden kasıt şiir, şarkı değil. Burdaki nameden kasıt, kuran ve sünnet. Ne yaparmış Allah? Onların üzerinden dinini yayar. Hz. Abbas diyor ki hani yeryüzünün direkleri vardır, ondan sonra, manevi direkleri de vardır, ayeti kerimesinde diyor ki Hz. Abbas, peygamberlerden sonra diyor, arzda peygamberlerin varisleri dolaşır. İşte onlar dinin yaşanmasına sebep olur der.

"Dost onunla nağmeler terennüm eder mağarada fakat ne fayda ki senin gözün de kulağında mühür var."

Ne fayda ki sen gözün kulağın sağır senin. Gözün kör, kulağın sağır olmuş. Sen o Ashab-ı Kehf gibi Allah için Allah adına yaşayanlardan haberin yok. Senin onlarla irtibatın yok. Sen kakara ku karaya düşmüşsün. Sen yalan yanlışa düşmüşsün. Heva ve hevese düşmüşsün. Sen dünyaya düşmüşsün peşine o yüzden gözünün önünde duran o Allah dostlarından haberin yok. Gözünün önünde duran, kendisini Allah'a, Allah'a teslim etmiş olanlardan haberin yok. Allah bizi onlardan eylemesin inşallah.

El-fatiha maassalavat.

https://youtu.be/ZlAdKtcxe0Q

MESNEVİ-İ ŞERİF 406-409. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Keşke şu canı Ashab-ı Kehf gibi yahut Nuh'un gemisi gibi korusaydı da, şu hatırı, şu gözü kulağı, bu uyanıklık, bu anlayış tufanından kurtarsaydı. Dünyada bu zamanda nice Ashab-ı Kehf vardır ki senin yanıbaşındadır, karşısındadır. Dost da onunla nağmeler terennüm eder mağarada; fakat ne fayda ki senin gözünde kulağında mühür var."

Ashab-ı Kehf malum Roma'dan önce Anadolu'da zalim bir hükümdar vardır. Bu zalim hükümdar, inananlara karşı mücadele eden, savaş açan bir hükümdardır ve kendi bulunduğu beldede ve bölgede, insanların inanmalarını istemez. Tarih boyunca hep belli gücü elinde bulunduranlar, o güçleriyle gerçekten iman eden ve inananlara savaş açarlar. Adem aleyhisselamdan beri insanların arasında iki çeşit insan vardır. Bir Adem ve Adem'in yolundan gidenler, iki şeytan ve şeytanın yolundan gidenler. Adem ve Adem'in yolundan gidenler, hak ve hakikate ram olmuş, kur'an ve sünnete veyahut da o günkü indirilen peygambere iman etmiş ve o gün indirilen peygamberin hükümlerini kabul etmiş ve o gün indirilmiş olan o peygamberin hükümlerini kendi nefsinde ve etrafında yaşamaya ve yaşatmaya, mücadele edenlerdir. Şeytan ve şeytana tâbi olanlar da Adem'in bir oğlu gibi onlar hak ve hakikatin karşısında kendince gücü, kudreti, kuvveti elinde geçirmeye çalışan ve böylece şeytanın vesvesesi ve desisesiyle gerçekten iman edenlere savaş açanlardır. Bu yeryüzünde büyük kavgadır. Bu kavga Adem'den itibaren devam eder, bugün de devam eder. İnanmayanlar için hangi peygamber olduğu önemli değildir. Onların önüne nasıl bir peygamber getirirseniz getirin, onların önüne nasıl bir peygamber çıkarsa çıksın, onlar asla ve

asla o peygambere inanmayacaklardır. Çünkü eğer bir peygambere gerçekten iman ettiyse bir kimse, ondan sonra gelmiş olan peygambere de iman ederler. Çünkü o peygamberlik nurunu tanıyan o nübüvvet nurunu, mührünü tanıyan, o nübüvvet nuru kime geçerse geçsin, onu tanıyacak ve o nübüvvet nurunun geçtiği kimseye de iman etmiş olacak ve yeryüzünde işte bu hak ve hakikat yolundan gidenlerle şeytan heva ve hevesin yolundan gidenler, hep mücadele etmişler, savaşmışlar. Bunların o dönem için örneklerinden birisi de ashab-ı Kehf.

Ashab-ı Kehf de Allah'a iman etmiş ve o günkü peygamberlerine iman etmişler ve Allah'a inandıkları gibi yaşamaya çalışanlar ama o Allah'a inandıkları gibi yaşamaya çalışanlar, sonuçta belirli gücü, kuvveti, iktidarı yerinde, elinde tutan, daha doğrusu negatif noktada iktidarı elinde tutanların hoşuna gitmez. Bu şimdi de dünya üzerinde aynıdır. Dünya üzerinde de siz gerçekten kur'an'a iman eden, gerçekten Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yolundan giderseniz, sizi de rahatsız ederler. Sizi de normal yaşatmazlar, sizi de normalde böyle elinizi kolunuzu sallayarakdan siz yaşayamazsınız. Çünkü yeryüzünü bu noktada kendi dairelerinde gücünü ve kuvvetini elinde tutan o bugünkü dilde emperyal güçler bugünkü dilde dinsiz deccaliyete taban güçler, o iman edenleri yeryüzünden silip atmak için o gerçekten iman edenleri bir şekilde alt etmek için mücadele ederler ve ediyorlar. Bu değişmeyen, bitmeyen bir kavgadır. Bu sonuçlanmayacak olan, ta kıyamete kadar gidecek olan, büyük bir kavgadır. Bu büyük bir kavganın içerisinde bulunan insanlar, sonuçta ya yenilenlerden yani şeytan ve şeytana tapanların, şeytanlaşmışların yolundan gidecektir ya da hak ve hakikate tâbi olan Haktan yana olan yolu takip edecektir. Ashab ı Kehf haktan yana tavır koyup o padişahın zulmünden, o padişahın şerrinden kaçıp, bir mağaraya sığınmışlardı ve o zamanın padişahı, mağaraya kadar onları kovalamış ama mağarada Cenab ı Hak onları muhafaza etmiş korumuş ve onları mağarada bulamamışlardı. Üçyüzyıl sonra onlar yine bir uyandılar. Uyandıktan sonra gittiler, baktılar ve aynı zulüm devam ediyordu ve tekrar uyutuldular. Bir rivayette bunlar Ashabı Kehf, bir rivayette Mehdi ala Resul zuhur ettiğinde tekrar zuhur edecek, tekrar yeryüzüne dönecek, tekrar Mehdi Ala Resule hizmet edecekler, onun yanında saf tutacaklar.

Buna bir taraftan baktığımızda Mehdi Ala Resule demek ki o yedi tane büyük veli, mürşid i kamil hükmünde, kutup hükmünde kimseler, o Mehdi Ala Resule biat edecekler. Bunun bir başka vechesini açabiliriz bugün. Bir başka veçhesi nedir? Allah'ın gizli velileri vardır. Bu gizli velileri de Mehdi ala Resul zuhur ettiğinde onlar da ayan olacak, zuhur olacak ama şurası bir başka açıdan bakdığımızda Mehdi ala Resul çıktığında, demek ki Ashab ı

Kehf uyandırılacak. Salih Aleyhisselam tekrar yeryüzüne indirilecek. İdris Aleyhisselam tekrar yeryüzüne indirilecek. İsa Aleyhisselam tekrar yeryüzüne indirilecek. Hızır Aleyhisselam ishar olacak, meydana çıkacak. O yüzden şu anda Mehdiyim diyenlere veya Mehdi çıktı diyenlere duyurmak istiyorum. Mehdi ile alakalı büyük alametlerden birisi, Ashab-ı Keyf'in zuhur etmesi. Bu bizim Anadolu dilinde yedi uyuyanlar dediğimiz o yedi uyuyanların uyanması ve ama bunun en enteresanı, İsa Aleyhisselam'ın zuhur etmesi, Hızır Aleyhisselam'ın görünen bir dairede, normal insan gibi tecelli etmesi. Çünkü o deccaliyetle, süfyanla olan savaşta, Hızır Aleyhisselam, Mehdi Aleyhisselam'a yardıma gelecek ve deccalla, süfyanla olan savaşta Hızır Aleyhisselam, Salih Aleyhisselam, İdris Aleyhisselam, bunlar Normalde Mehdi'nin yardımcıları olacak. Yedi Uyuyanlar da Mehdi'nin yardımcıları olacak. Süfyanla olan savaştan sonra Mehdi yenilecek, Süfyanla olan savaşta Mehdi yenilecek. Mehdi ve taraftarları yenilecek, onlar Medine-i Münevvere'ye kadar geri çekilecekler. İsa aleyhisselam o zaman zuhur edecek. Süfyana karşı galip gelmeyecek birinci derecede Mehdi. İkinci derecede galip gelecek. Önce bir galibiyet oluyormuş gibi olacak, oradan, ardından geri çekilecek. Ondan sonra İsa Aleyhisselam zuhur edecek ve sonra İsa Aleyhisselam, Mehdi'ye diyecek, dua edeyim bunlar helak mı olsun, savaşalım mı? Mehdi Aleyhisselam diyecek ki savaşalım. Süfyan'ın, Süfyan'ın gerçek manada, hem düzen olarak, sistem olarak mağlubiyeti, Mehdi'nin elinden olacak. Süfyanı şahıs olarak da simgeleyen kimse, Mehdi'nin eliyle öldürülecek. Ondan sonra Deccal zuhur edecek. Deccal zuhur ettikten sonra İsa Aleyhisselam ne yapacak? Deccalı öldürecek. Bunlar hadis-i şeriflerde açık ve net, ardı ardına sıralanmış şeyler. Burda Ashab ı Kehf'den laf açılınca, bunları da beyan edeyim dedim. İnsanlar kendi kendilerini Mehdiliğe özenmesinler, kendi kendilerini Mehdiyiz demesinler. Kendi kendilerine Mehdilik özentisi içerisinde bulunmasınlar. Mehdi, Mehdi olacağından son anda haberdar olacak. Son ana kadar da Mehdilik ona vazife verilinceye kadar da haberdar olmayacak.

Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, Hira Dağı'na çekilinceye kadar, onun peygamber olacağına dair ona bir işaret gelmedi. Başkaları onun peygamber olduğunu tahmin ediyorlardı. İşaretleri onların üzerinde görüyordu ama Hz. Peygamber sallallahü ve sellem Hazretleri, hiç kendisini peygamber görmüyordu. Bunun altını çizin. Bir kimse normalde bir başkası onun veli olacağını tahmin edebilir. Ondan velilik kokusu alabilir. Bir kimseden, bir kimse ondan bir peygamberlik kokusu alabilir ama o kimse kendi peygamber olacağından habersizdir. Beni İsrail peygamberleri hariçtir bundan, bazıları. Onlar daha çocukluğundan itibaren peygamberliği

müjdelenir, onlar babadan oğuladır çünkü. Beni İsrail'in peygamberleri, babadan oğula geçer. Yakup'tan Yusuf'a geçer, bunun gibi. İbrahim'den İsmail'e geçer, bunun gibi. Ama Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin nesli temizdir, ama babası peygamber değildir. Dedesi de peygamber değildir. Hz. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, peygamberlik kendisine tebliğ edilinceye kadar da peygamber olacağından habersizdi kendisi. Kendisinde harikulade haller vardı, harikulade haller var olmasına rağmen o peygamberliği ona tebliğ edilinceye kadar net olarak bilmiyordu. İşte bir velinin üzerinde de velilik kokusu olabilir. Bir başkaları ondan velilik kokusu alabilir ama o kimse kendisinin veli olacağını bilmez ve kendisini veli olarak görürse de nefsine uyar. Allah muhafaza eylesin.

İşte normalde Hz. Mehdi de doğuştan itibaren kendisinin Mehdi olduğunu bilmiyor ve bilmeyecek de. Ne zamana kadar? Mehdilik ona tebliğ edilinceye kadar. Mehdilik ona tebliğ edildiğinde de o, o tebligatı alacak, kabul edecek. Böyle bir şey söz konusu değildir. Maneviyattan haberi olmayanlar veyahut da halden haberi olmayanlar, bu noktada, metafizik noktada, metafiziğin kendi içerisindeki kural ve kaidesini bilmeyenler, bana göre verildi de ben kabul etmedim gibi gülünç şeyler söyler. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine itaat farzdır. Bir kimseye Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri sana şu vazifeyi verdim diyecek de o da ben istemiyorum mu diyecek. Böyle bir şey yolun adabına, erkanına, usulüne aykırıdır. Ayeti kerimeye aykırıdır. Ayeti kerimeye aykırıdır ama işte Mehdi ala Resul'e de bu noktada Mehdilik, ona tebliğ edilince, onun da yapmama gibi bir şansı yok. Öyle bu iş hafife alınacak bir şey değil ve Mehdi Aleyhisselam, mehdiliğini ilan edilince de o zaman Ashabı Kehf de uyanacak. Hz. Mevlana diyor ki keşke ben de Ashab ı Kehf gibi uyusaydım. Burdaki Ashab-ı Kehf gibi uyumaktan istemesi, dünya sevgisinden uyumak. Dünyaya aşık olmaktan uyumak. Dünyaya bağlı olmaktan uyumak. (Dışardaki kardeşler lütfen sohbeti dinleyin, burda her cumartesi bunu söylemek zorunda kalmayalım, sonra buraya yazı geliyor sohbeti dinleyemiyoruz diye, burasını park haline getirmeyelim, lütfen! Harika bir sessizlik oldu. Herkese teşekkür ediyorum.)

Hz. Mevlana Ashab-ı Kehfliğe özenirken burda, sakın sufiliği dünyadan el etek çekmek, dünya ile alakalı hiçbir şeyle karışmamak olarak algılamayın. Hz Mevlana, mesnevisinde dünya sevgisi bize kötülendi. Hani dünya cifedir hadis i şerifini, dünya sevgisi bize kötülendi. Allah yolunda altın, gümüş harcamak methedildi der. O zaman Allah yolunda altın ve gümüş harcayabilmen için senin, dünya dairesinde, dünya şartları içerisinde, makul dairede, çalışman gerekir. Zekat verin, emirdir. Sizin zekat verebilmeniz için,

zekat verebilecek hale gelmeniz gerekir. İslam dünyasında hiçbir sufi anlayışta, hiçbir sufi anlayışta, çalışmamak yoktur. İslam dünyasının içerisine, başka kanallardan gelen, kur'an ve sünnete uymayan sufi algısı ve anlayışları, yanlış anlaşılmış, dünyadan elini eteğini çekerekten, hiçbir iş yapmadan, tembelliğe, aymazlığa, uyuşukluğa, yeni gelişmelere, yeni çalışmalara, kapılarını kapatmışlar. Bizim sufi anlayışımız, bizim tasavvuf anlayışımız, bizim din anlayışımız bu değildir. Zekat verin, emirdir. Her müslüman muhakkak zekat verme noktasına gelmekle mükelleftir. Bu çalarak, çırparak, ondan sonra dolandıraraktan, insanların hakkına, hukukuna riayet etmeden olacak bir şey değildir. Allah rızası için, fisebilillah için, Yarabbi zekat verecek hale gelmek için, hep beraber böyle niyet edip, çalışıp, biz zekat verme noktasına gelmekle mükellefiz. Şöyle bir sufi anlayışı yok, bir adamın işi yok gücü yok, ne bileyim işte etraftan dileniyor, isteniyor, böyle kendi dervişliğini, kendince sufiliğini, geçim kapısı yapmış veya kendi dindarlığını, geçim kapısı yapmış veya kendisinin bir tarikat ehli olması, cemaat ehli olması, dini noktada çalışıyor olması, bir yerde böyle hizmet etmesi, kendisi için geçim kapısı olmuş. Bu bizim dinimiz değil. Bu Bizim Yolumuz değil. Hz. Mevlana, Ashab-ı Kehf gibi olmak isterdim derken, dünya sevgisinden uzaklaşmak isterdim, dünya sevgisinden uzaklaşaraktan, Allah yolunda daha fazla çalışmak isterdim. Sakın ha! Dikkat edin, bugün müslümanların başına bombalar yağıyor. Bunun sebebi müslümanların kendileri birinci dairede. Müslümanlar acziyet içinde. Bunun sebebi, kendileri müslümanların. Müslümanlar, fakriyet içinde. Bunun sebebi müslümanların kendileri, kendimiziz biz. Dün İstanbul'u fethetmek için o günkü teknolojinin son noktasını kullanan Fatihler yetiştiremediğimizdendir. Biz yetiştiremedik. Biz Ali kuşçuları yetiştiremedik. Kendi kendimize bize öyle bir dini algı oluşturdular. Dini algı bu. Öyle bir sufi algısı oluşturdular. Müslümanlar tembel, çalışmıyorlar, gayret etmiyorlar, ilme sarılmıyorlar, bilime sarılmıyorlar. Müslümanlar bu konuda kenetlenmiyorlar. Heva ve heveslerine düşmüşler, nefislerine düşmüşler, dedikoduya, gıybete, buğuza düşmüşler. Çalışmıyorlar, gayret etmiyorlar, mücadele etmiyorlar.

Karnımız doydu, bitti işi. Kendin için değil bu. Bir kişinin daha karnını doyur. Kendin için değil, bir öğrenci daha okut. Kendin için değil, git ilimle uğraşan bir tane profesöre de ki şu kansere ilaç bul, ben seni istihdam edeyim bu noktada de, araştırma yap de. Yok Biz kendi kendimize, kendimiz mücadele etmiyoruz. Ondan sonra birisi geliyor bize bir bomba atıyor, biz o bombanın altında zerzebil oluyoruz. Ona bir tane atacak bombamız yok bizim. Bilim olarak yok, ilim olarak yok, onunla savaşacak yüreğimiz de yok, cesaretimiz de yok. Bizde cihat şuuru da kalktı cihadı konuşamazsınız

zaten. O büyük deccal sistemi, size cihatı konuşturma. O büyük deccal sistemi, size Allah yolunda canlarınızı vermeyi konuşturmaz. Cihat anlayışını sulandırmaya çalışıyorlar. Niçin? Birisi ölüme gidecek çünkü. Ölüme giderken muhakkak birkaç tanesini de öldürecek çünkü. Aman onlardan bir kaç tanesi ölmesin diye bizim cihat şuurumuzu da değiştiriyorlar. Tarih boyunca değişmemiş bu. Size birisi silahını çekerse siz ondan daha üstün bir silahla onu öldürmek zorundasınız. Birisi size savaş ilan ederse, onunla savaşmak zorundasınız ve onu yenmek zorundasınız. Evet! Müslüman savaşmaz ama müslümanla savaşırsa birisi müslüman onun dersini verir. Hatti aşmaz bir öldürürse bir öldürür.

Ayet i kerimede diyor ki hatti aşmayın. Haddi aşmayın ama böyle tam böyle tevafuk ediyor demek ki konular, müslümanları uyutuyorlar, Ashab ı Kehf gibi. Uyuyor müslümanlar. E bebek e, uyuyoruz biz. E Bebek e uyuyoruz. Bir yerde bir şey oluyor ya bizim buzdolabımıza gelmedi bir şey, bizim evimize, mobilyalarımıza da gelmedi, bizim arabalarımıza da gelmedi, biz rahatız. Tamam bitti. Elli yıl sonra senin çocuklarının da başına gelebilir aynı şey. Bu aymazlıkla durursan, yüz yıl sonra senin başına gelir. Şöyle düşünün binaltıyüzlerde, binyediyüzlerde Osmanlı yıkılacağını hesap edebilir miydi? Hesap edemezdi. Binyediyüzlere geldiğinde hesap edebilir miydi? Kanuni Sultan Süleyman, Viyana kapılarından geri döndüğünde, kendince diyebilir miydi bu benim yıkılışımın başlangıcı diye? Öyle kendi kendinize bizden sonrakileri düşünmemezlik edemezsiniz. Bundan yüz yıl sonra Anadolu'da ne olacağını kim hesaplayabilir? Hesaplayamazsınız. O zaman müslümana düşen vazife çalışmaktır. Burda Hz Mevlana'nın Ashabı Kehf'e olan göndermesi, Ashabı Kehf'e olan göndermesi kendince dünya sevgisine tapmakla alakalıdır. Dünyaya tamah edip dünyayı ele geçirmekle alakalıdır. Şan, şöhret, makamla alakalıdır. Hz. Mevlana derki dünya ve dünyadakileri sevmek bize cife gösterildi. Devam eder:

"Nuh'un gemisi gibi koru saydı da.."

Hani o fırtınanın içerisinde Cenab ı Hak, Nuh'un gemisini korudu. Hz. Mevlana diyor ki beni de Nuh'un gemisi gibi, ne güzel iltica etmiş Allah'a! Bir: Beni bu dünyanın sevgisinden, şatafatından, şatahatından, makamından, mevkisinden, şöhretinden Ashab-ı Kehf gibi korusaydı. İki: Her türlü bela, musibet, sıkıntı, tufan, maddi manevi, bunlardan da Nuh'un gemisi gibi beni kurtarsaydı, muhafaza etseydi, Cenabı Hak o tufanın içerisinde Nuh'un gemisini muhafaza etti. Beni de diyor Nuh'un gemisi gibi muhafaza etseydi, korusaydı

"Şu hatırı, şu gözü kulağı, bu uyanıklık, bu anlayış tufanından kurtarsaydı."

Bu gözümü, kulağımı, böyle aklı ilahlaştırmak, negatif aklı putlaştırmak, negatif aklı putlaştırmaktan beni korusaydın! Bakın negatif akıl dediğimiz şey insanın kendi kendine, kendi düşüncelerini putlaştırmasıdır. Düşüncesini, fikriyatını, bakışını, görüşünü kur'an ve sünnete rametmemesidir. Bir kimse bakışını, görüşünü, düşüncesini, fiiliyatını, kur'an ve sünnete rametmezse, onun bakışı, görüşü, düşüncesi, fikriyatı, ilahlaşmış olur. Onlar küçük ilahlardır. Bunlar da biraz para madde olursa, biraz makam mevki olursa, bunlar bir bakmışsın küçük ilah olmuşlar.

İşte bu negatif akıldır. Hz. Mevlana da diyor ki bu uyanıklık gibi görünen, bu göz açıklığı gibi görünen, bu normalde işte kendince her şeyi anlıyormuş gibi görünen, negatif aklın tufanından da beni kurtarsaydı, bugün müslümanların ve dünya insanlığının en büyük problemlerinden birisi bu. Müslümanlar da bu negatif aklın tufanına yakalanmışlar. Normalde namazı kendi aklına göre devşirmek istiyor, orucu kendi aklına göre devşirmek istiyor, haccı kendi aklına göre devşirmek istiyor, cihadı kendi aklına göre devşirmek istiyor, sufiliği, dini, dinle alakalı şeyleri, kendi aklına göre devşirmek istiyor. Bencesi böyle olmalı diyor. Hakkında hadis i şerif var diyoruz, hadis i şerifler ne kadar sahih diyor. Bencesi böyle anlaşılmalı diyor. Diyoruz ki 1400 yıldan beri böyle anlaşılmış, böyle uygulamış, hayır onun aklı önde. O diyor ki benim aklıma göre bu ayeti kerime olmaz. Onun aklına göre bu hadis-i şerifte hata var. Onun aklına göre bu kur'an'ın bu sisteminde, sünneti Resulullah'ın bu sisteminde hata var. Negatif akıl dediğimiz şey hakkından nasa dayanmayan dini işlevler fiiller düşünceler Naz Kur'an ve Sünnet bir şey Kur'an ve sünnete dayanmıyorsa, o dini değil. Dini değil!

Geçenlerde birisi dedi ki siz zuhr-i ahir kılmıyormuşsunuz dedi benden için, kılmıyorum dedim ben. Kılınması lazım dedi. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri kılmamıştır. Osmanlı uleması fetva vermiş. Böyle baktı, dediki ya nasıl olur böyle bir şey? Ya kardeş dedim, çok basit. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kılmadığı bir namazı kılarsan, arkası gelecek bunun, zaten geliyor. Birisi de üniversiteye giriş namazı çıkarıyor, birisi memur sınavına girme namazı çıkarıyor. Dedim üretir, bir oruç üretir bir kimse. Oruç bildiğiniz oruç üretir. Namaz ürettin mi, ürettin. E oruç da üretirsin. Oruç ürettin mi ürettin. Yemen'de birisi çıktı, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden önce Yemen'e Kabe yapmaya kalktı. Üretti! Birisi de ne dedi? Atatürk öldükten sonra ey araplar, Kabe sizin olsun, bize Anıtkabirimiz yeter dedi. Üretti! Hatta biz Anıtkabir'i

tavaf ederiz dedi. Biz de hacı oluruz dedi. Üretti! Din olarak bir şey ürettiğin zaman, arkası gelir. Birisi bir şey daha üretir. Sen çok makul bir şeymiş gibi söylersin bunu. Çok makuldür, aklına, fikrine, gönlüne, makul gelir senin. Orucu kışın tutuverin demek gibi. Ya bu kimin aklına gelir? Furunlu köyünde, Bayındır'da normalde, bizim Bayındır münbit topraklar, yetiştiriyor elhamdülillah. Yaz tabii, yeni böyle sufiliğe girdiğimiz zaman, o Furunlu Köyü'nde derviş kardeşler oruçlular, kadın-erkek. Orada da bir melami şeyhi var, akraba onlara. Demiş siz bir de oruç tutuyorsunuzdur şimdi demiş. E demiş tutuyorlar. Allah'ın alacağı otuz gün oruç değil mi demiş. Kışın tutuverin, ne yazın uğraşıyorsunuz ki demiş. Allah'ın alacağı otuz gün oruç hakkı için, tutarı yazın, tutun gibisinden. İnsan böyle bir varlık. Yoksa oruç üretir. Ramazan ayını beklemez, yani ayın konumuna göre beklemez. Ya? Bağlar kışa, her kış oruç tutarsın. Üretir! Adama da bu mantıklı gelir şimdi, aklına uygun gelir.

İşte Nuh tufanındaki Nuh'un gemisi gibi korunmamış kimse. Atıldı o fırtınanın içerisinde, tufanın içerisinde gidiyor. Nereye gittiğinin farkında değil. Namazları değiştirmeye çalışıyorlar, orucu değiştirmeye çalışıyorlar, ibadetleri değiştirmeye çalışıyorlari akıllarınca. Hz. Ali efendimizin sözü ne kadar güzel, diyor ki aklıma uysaydım ayağımın üstünü mest edecektim, aklıma uyusaydım, mantığıma baksaydım. Benim aklım, benim fikrim, benim düşüncem bana diyecekti ki yani ayağın altını mest et. Neden üstünü mest ediyorsun? Baktığınız zaman akıl, fikir olarak ayağın altı kirlendi. Öyle değil mi? Ayağının altını yıkamak, ayağının altını meshetmek lazım. Ama gördüm ki diyor Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ayağının, mestin üstünü meshetti. Bakın din size aklın normalde mantığın karşı tarafına koyuyor sizi. Senin aklın, mantığın diyor ki ayağın altı mesh edilmesi lazım ama din ayağın üstünü mesh ettiriyor. Enteresan bir şey. Aklıyla oynuyor. İman bu noktada aklı kenara bırakmak oluyor. Aklı kenara bırakmazsan negatif aklı o seni çeliyor. O seni başka yere götürüyor. O zaman tufanın içerisine düşüyorsun.

Hz Mevlana da diyor ki bu fikir tufanından, bu negatif akıl tufanından, bu etraftaki bir sürü akıl fikir tufanlarından beni Nuh'un Gemisi gibi korusaydın. Çünkü Hazreti Mevlana'nın zamanda haricilik var, kaderiyecilik var, cebriyecilik var, rafizilik var. Bugünkü olduğu gibi. Bugün de İslam dünyasında bu haricilerin, rafızilerin kalıntıları var. Bugün bu islam dünyasında haricilerin kalıntıları var. Bugün islam dünyasında net kur'an ve sünnete uygun bir şekilde, bir anlayış bir fikir oturmuş değil. Dışarıdan gelen, yani bunu ilk selefi imamlarını ayırdederekten söylüyorum. Bugünkü selefilik vahhabilik, işid çizgisi var. Bugünkü insanların Durmuş oldukları Şia

çizgisi var. Yani önümüzde la ilahe illallah Muhammeden Rasulullah diyenleri katleden müslüman tipleri oluştu. La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyen insanları kafir gören müslüman tipler oluştu. Bugünkü dünyada, bakın bunlar her birisi fikir tufanı. Vahabi bir düşünce oluştu. Şimdi selefi, vahabi, işid, çizgisi oluştu. Başka bir yerde selefi, Vahabi, rafizi çizgisi oluşuyor. Başka bir yerde Selefi, Vahabi işte ne bileyim harici çizgisi oluşuyor. Bir tarafta, biz Anadolu alevisiyiz, biz de müslümanız, eee? Namaz yok, abdest yok, oruç yok, kur'an yok, sünnet yok ama Alevi! Bunların hepsi de tufan, bunların hepsi de insanların imanlarını, islamlarını, dinlerini sürklase eden, sürükleyen ve nereye gittiği, nereye götürüldüğü belli olmayan anlayışlar, düşünceler. Aynı şey, ehli tarikatın içinde var. Cemaatlerin içinde var.

İnsanlar nereye koştuklarının farkında değil. Çok basit bir şekilde, insanlar israil vahşeti ile kucak kucağa, seviyorlar İsrail'i. Yani bebek öldürüyor her gün, çocuk öldürüyor. Her gün çocuk öldüren bir mekanizma var. Bu mekanizma ile muhabbet, kol kola olanlar var. Buna karşı durmayı otoriteye karşı durmak olarak görenler var. Bu fikri savrulma. Muhafaza edilmemiş. Evet! Allah bir insanın imanını muhafaza edecek. Cenab ı Hak imanlarımızı muhafaza etsin. Cenab ı Hak inançlarımızı muhafaza etsin. Cenab ı Hak fikrimizi, şuurumuzu, kalbimizi, bedenimizi, kendi yolunda eylesin. Bunlar basit şeyler değil. Bir anda savrulup gittiğinizi görür insan. Bir anda kaderiyice olur, bir anda cebriyeci olur, bir anda bakmışsın bugünkü deccal sistemi ile dost olmuş. Bir anda, bir bakmışsınız ki deccaliyetle kol kola girdiğinizi görürsünüz. Allah koruyacak insanı. Allah muhafaza edecek. O yüzden Allah'tan dua edelim. Allah'tan isteyelim. Allah'a yalvaralım. Cenab ı Hak bizim aklımızı, fikrimizi, kalbimizi, ruhumuzu, sırrımızı, kendi dininde istihdam eylesin. Son nefesine kadar da o din üzerine yaşayanlardan eylesin, son nefesimizde de iman nasip eylesin. Bunlar çok önemli.

Sakın kendi gücünüze, kuvvetinize, kudretinize, bilginize yaslanmayın. Allah'a yaslanın. Fatiha'yı unutmayın. Fatihayı hiç unutmayın. Ne diyoruz: 'iyya kenabudu ve iyya kenestain ihdinas sıratel müstakim sıratellezine en'amte aleyhim gayril mağdubi aleyhim veleddallin Amin. Yalnız sana ibadet eder, yalnız senden yardım bekleriz. İbadet Allah'a, oruç Allah'a, zikir Allah'a, namaz Allah'a, zekat Allah'a, iyilik Allah'a, her türlü hayır hasenat Allah'a, bütün ibadetler Allah'a, bütün ibadetler! Allah için ibadet etmek. Allah için yaşamak, Allah için bakmak, Allah için seyretmek, Allah için dinlemek, Allah için yürümek, Allah için, mücadele etmek. Allah için, nefes almak. Allah için, nefes vermek. Allah için, sohbet etmek. Allah için, zikretmek. Allah için, insanlarla haşır neşir olmak, Allah için. Şeyhim beğensin diye değil, arkadaşım beğensin diye değil, karım beğensin diye değil,

kocam beğensin diye değil, Anne babamın hoşuna gitsin diye değil. Allah için! Namaz kıl. Allah için. Seviyorsan, Allah için sev. Arkadaşının koluna girdin, Allah için gir. Birbirlerinize olan davranışlarınız Allah, için olsun. Özgürlük Allah için yaşamaktadır. Eğer Allah için yaşarsanız, özgür olursunuz. Allah için yaşamazsanız, kimin için yaşadıysanız, onun kölesi olursunuz. Bu duygunuz olabilir, bu düşünceniz olabilir, bu fikriniz olabilir. Ne olursa olsun! Eğer Allah için değilse, bilin ki kölesiniz. Eğer Allah için değilse, bilin ki siz kafanıza bir tane, boynumuza bir tane tasma taktırmışsınız, ben o yüzden kardeşlere diyorum, Allah için yaşayın.

Eğer benim sözlerim kur'an ve sünnete uygun değilse, tabii olmayın. Söyleyin, uyarın deyin ki burada kur'an ve sünnete aykırı bir şey konuştun, karşılığındaki ayet i kerime bu. Karşılığındaki hadis i şerif bu. Memnun olurum, sevinirim, memnun olurum, sevinirim. Nefsinizin hoşuna gitmeyince eleştirmeyin. Benim yolum, çizgim meydanda. Benim yolum kur'an ve sünnet. Ağır konuşuyorum, evet ağır konuşuyorum. Kim mümin kardeşinden faiz yiyorsa, annesiyle Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi olur. Alın ağır söz. Her sohbette de söylerim bunu. Kimin canı sıkılacaksa sıkılsın. İnsan mümin kardeşinden faiz mi alır? La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyen bir kimseden faiz alamazsınız. Bitti! Yazın gene mailde ağır konuştun diye. Evet alamazsınız. O zaman kur'an ve sünnet, sıkıntı burada, herkesin bam telinin attığı yer burası. Fikri savurganlık, işte fikri savurganlık bunlar. Fikri felaket bunlar. Bu zamanda faizsiz olmaz. Olur kardeşim! Olur! Bu zamanda olmaz deme. Bu zamanda yaşa. Kaderiyeye kayma. Kaderimizde ne varsa, onu göreceğiz. Kardeş! Cenab ı Hak diyor ki sizin önünüzde elinizle yaptıklarınız vardır. Allah kullarına zulmetmek istemez. Ayet i kerime. Senin elinde, senin önünde, senin yaptıkların vardır. Sen kızını dosdoğru yetiştir. Sen oğlunu dosdoğru yetiştir. Sen kendin dosdoğru ol. Etrafına dosdoğru davranışları telkin et. Yok öyle bir şey. Senin elinde o. Yok öyle bir şey, müsaade etme. Çocuklarının haramına müsaade etme. Çocuğun senin, duygun, haramına müsaade etme.

Fikri tufana düşme. Fikri tufan. En sıkıntılı şey, fikri tufandır. Fikri tufana düşenler, fiili yaşantı tufanına da düşerler. Önce o kimse fikrinde kabul eder. Ne yapayım, benim kızım da bir sevgilisi olsun der. Beyin gerisinde kendisi kabullendi. Ne yapayım, oğlan ara sıra işte böyle kaçamaklar yapıyor. Yapacak ya, genç adam. Fikri saplantı bunlar. Demek ki fikri tufan. Allah'a niyaz edin. Fikri tufana tutulmamak için. Televizyonda dinliyorsunuz profesörleri, onları, bunları. Fikri tufan. Dinledikçe bakıyorum. Eyvah diyorum, gitti burdan. Fikri tufan! İnsanlara şirin görünmek için, etrafa şirin görünmek için, deccal babalarına şirin görünmek için konuşuyorlar.

Deccal babalarına şirin görünecekler. Deccal babalarına şirin görünmek için uğraşıyorlar. Gazze'de katliamlar başladı. Ben televizyonlar izliyorum, hiçbir sahur ve iftar programında hiç kimse dokunmuyor. Hiç kimse konuşmuyor. Hepsi de maaşlı çünkü. Hepsi de paralı, hepsi de maaşlı. Hepsi de paralı olduğundan, seslenemiyorlar. Ne zaman başbakan gürledi, hepsi de gürledi. Hepsi de sahte kahraman. Başbakan gürleyinceye kadar, konuşuncaya kadar, konuşan yok hiç. Neden? Deccal babalarını üzmek istemiyorlar. Oradan paralarını kaybetmek istemiyorlar ama Türkiye'deki muhafazakar yapı, Türkiye'deki dini yapı, bugün tekrar söylüyorum, Türkiye'deki dini yapı, Türkiye'deki muhafazakârlık bugünkü partilerden de cemaatlerden de tarikatlardan da ileri, ileri!

İnsanlar bir şeyhe intisab ederler, şeyhe intisab etmesinin sebebi, daha ileri bir din yaşama arzusudur. Şeyhler geri şimdi. Bir kimse bir cemaate gider. Dini bir cemaat daha ileri bir din yaşamak için gider. Cemaatlerin başındaki insanlar, kontrol mekanizması. Tarikatların başındaki insanlar, kontrol mekanizması. Partilerin başındaki nsanlar, kontrol mekanizması, siyasi partilerde, her biri kontrol mekanizması. Çünkü İngiliz babalarını üzmek istemiyorlar. Hepsi de İngiliz kraliçesine bağlılar. Kraliçe anayı üzmek istemiyorlar ömrünün son demlerinde. Öyle bir mekanizma kurulmuş ki bu mekanizma ile müslümanları zapt ü rapt altında tutuyorlar. Bu mekanizma ile müslümanları istedikleri yöne çekiyorlar. Bu mekanizmayla yönetilip, yönlendiriliyor. Siz bir ABD'yi yumuşak görüyorsunuz. Böyle ABD' yi böyle tatlı görüyorsunuz. Öyle bir mekanizmadan geçiriyorlar ki, Irak halkı katliam altında dururken biz böyle ABD'ye çok kızamadık. Bakın, geriye dönün, katliam yapıyor adam. Irak'ı yerle bir ediyor. Yerle bir ettiği yer bizim dünyamız. Bizim mahallemiz. Yerle bir ettiği yer bizim insanlarımız. İnsan birinci derecede, isterse kafir olsun, insan katlediyor. Tecavüz ediliyor, ırzına geçiliyor.

Milyonlarca insan evinden, barkından, işinden, yurdundan, ediliyor. Amerika'ya kim hayır dedi Türkiye'de? Ne kadar sempatik geldi bize öyle değil mi? Esed, ne kadar sempatik haldeydi, öyle değil mi bize! Hala daha Eset katlediyor her gün. Irak'ta her gün yüzlerce insan hala da katlediliyor. Suriye'de katlediliyor, Gazze'de katlediliyor, Mısır'da, Fas'ta, Tunus'ta, Cezayir'de katlediliyor, Libya'da katlediliyor, Lübnan'da katlediliyor, insanlar, katlediliyor. Kıymetli dostlar, insan, düşünebiliyor musunuz siz? İngiltere'de on tane çocuk, din adına katledilse ne olur! New York'ta yirmi kişi öldürülse ne olur acaba? Paris'te yirmi kişi öldürülse ne olur acaba, düşünebiliyor musunuz siz, İsrail'de yirmi tane çocuk öldürülse ne olur? Her gün

islam dünyasında her gün bin kişi ölüyor. Bilinen! Bin kişi öldürülüyor islam dünyasında, her gün!

Bize bunlar yumuşak yumuşak anlatıyorlar. Bize diyorlar ki bunlar terorist. Biz öldürülenleri terörist olarak görüyoruz. Benim dedem terörist! Anlatıyordu bize, Yunanla olan mücadeleyi. Aha, torunu da burda, köşede oturuyor, Hacı Mehmet. Gelirdi değil mi ortaokullular, liseliler. Bizim çocukluğumuzda herkes, Bayındırın tarihini, dedemden öğrenir. Değil mi? Dedem heyecanlanır anlatırken.Yunan'ı kovmak için uğraşmışlar, şeye göre, İsrail'e göre terörist, Amerika'ya göre terörist, batıya göre terörist. Ben bir terörist torunuyum! Dedem de terorist, baba dedem de. O da Yunanistan'la Yunanistan'da mücadele etmiş. Ölünceye kadar arkasında, sırtında, Yunanistan cezaevlerindeki işkenceden kalma çıbanlar vardı. O çıbanları biz her seferinde, böyle haftada, iki haftada bir, o çıbanlar hiç geçmemişti adamın sırtında, hep o çıbanlar pansuman edilirdi. Ölünceye kadar adamın sırtında, o Yunanistan'daki, ondan sonra, cezaevindeki işkencenin izi kaldı. Dedem de ona bakarsan terörist. Bakın, terörist dediği zaman, otomatikman algı değişti. Herkes ona düşman gözüyle bakıyor. Yirmisekiz Şubat'ın teröristiyim ben. Yirmisekiz şubatta ben de teröristtim. Algı buydu. Böyle yönlendirdiler. Yirmisekiz şubatta içeri alınan hocaların, şeylerin peşinden giden oldu mu? Hayır. Onlar için yürüyüş tertiplendi mi? Hayır. Gidip karakolda, ya neden aldınız bizim şeyh efendiyi diyen oldu mu? Hayır. Bakın, neden? Terörist çünkü onlar. Ne? İrticacı. Bunların hepsi de fikri tufan. O fikri tufan fiiliyata tecelli ediyor. Fikri tufan! İşte Hz. Mevlana diyor ki beni diyor bu fikri tufanlardan koru, muhafaza eyle. Aslında bir vecheden bakılırsa, Fatiha i Şerife'yi şerh ediyor. Onu tefsir ediyor. Fatiha'da nediyoruz. Ya Rabbi, o inam ettiğin, o ihsan ettiğin kullarınla bizleri beraber eyle. Delalet eyleme. Kimler delalette? Fikri ve fiili olarak sapkınlığa düşenler. Allah'ın korumasından çıkanlar. Allah'ın muhafazasını terk edenler. Allah'ın muhafazasını reddedenler, Allah'ın korumasına ve muhafazasına karşı isyan edenler. İşte bunlar da ne olmuş oluyor, delaletde olmuş oluyor.

İşte Hazreti Mevlana diyor ki bizi bu delalette olanlardan eyleme. Eğer böyle bir şey olursa, gidip İsrail'e dost oluyorsun. Eğer böyle bir şey olursa, Amerika ile dost oluyorsun. İngiltere ile dost oluyorsun. Rusya ile dost oluyorsun. Fikri noktada dost oluyorsun. Bir kimse, devletler arasında hukuk vardır, ticaret yapar, alırsatar, ne bileyim işte ne işi varsa görür bu böyle bir tecrit olacak bir nokta değil. Fikri noktada ondan olmak. Fikri yapıda. Yani, sen ya, bu dinden cihat ayetlerini kaldırmamız lazım. Bundan elli yıl önce kur'an-ı kerim'in üzerindeki tartışmalar, kur'an üzerindeki cihat ayetlerinin kaldırılması, kur'an'ın içinde ve içinde bulunan fıkıhla, hukukla alakalı

ayetlerin kaldırılması, Türkiye Cumhuriyeti Millet Meclisi'nin tutanaklarında var bu. Bunları tartışmışlar Millet Meclisi'nde! Demişler ki kur'andan bunları kaldıralım. Fikri saplantı bunlar. Fikri savurmalar. Allah muhafaza eylesin. Hz. Mevlana diyor ki Yarabbi, beni bu tip şeylerden muhafaza eyle, koru. Bu günlerde ne kadar çok ihtiyacımız var. Öyle değil mi, kur'an ve sünnetin fikri yapısını oluşturmak, kur'an ve sünnete fikri yapıda bakmak. Allah bizi onlardan eylesin. Diyor ki:

"Dünyada bu zamanda da nice Ashabı Kehf vardır ki senin yanıbaşındadır, karşısındadır."

Bunlar olmaz diye düşünme. Allah'ın yeryüzünde velileri hiç eksik olmaz. İmamı Hanbeli hazretlerinin naklettiği hadisi şerif var. Allah'ın 40 tane veli dostu vardır. Bunlar eksilmezler. Bunlardan bir tanesi vefat ederse yerine seksenlerden birisi gelir diye bir hadis i şerif daha var. O zaman bunlar sakın ha bu zamanda böyle düşünenler yok deme. Sakın bu zamanda Allah dostu yok deme. Sakın bu zamanda veliler yok deme. Sakın bu zamanda Ashab-ı Kehf gibi olanlar, yani dünya sevgisinden uzaklaşmış olanlar yok deme. Var. Hatta diyor ki bunlar nice Ashabı Kehf gibi insanlar vardı, yanıbaşındadır. Cenab ı Hak bunları eksik etmez. Burnunun ucundadır senin. Allah bunları eksik etmez. Çünkü Ayet-i kerimede 'Allah'ın yeryüzünde direkleri vardır' ayeti kerimesini Hz. Abbas Efendimiz diyor ki bunlar yeryüzünde Cenab ı Hakk'ın dinini bunlarla muhkem tuttuğu, dinini ayakta tuttuğu kimselerdir. O zaman yeryüzünde Allah'ın dinini ayakta tutan Ashab-ı Kehf gibi Allah'ın velileri, dostları vardır. Allah'ın yeryüzünde gerçek dinini yaşama ve yaşatması mücadelesi veren, ilim insanları vardır. Askerler vardır. Devlet başkanları vardır. Valiler vardır. Hepsi de vardır. Allah'ta bunlar eksilmez. Allah yolunda çalışan, Allah yolunda koşturan, Allah için seven, Allah için koşan, Allah için veren, Allah için namaz kılan, Allah için zikreden, Allah için oruç tutan nice Ashab ı Kehf vardır. Hepsi de etrafımızdadır bunların. O zaman sakın olmaz deme. Sakın ben de olmam deme. Sen de Allah için yaşa, sen de Allah için oruç tut. Allah İçin nefes ver. Allah için yürü. Allah için koş. Eşine, aşına, çoluğuna, çocuğuna, annene, babana, etrafına, akrabalarına Allah için, Allah gözlüğüyle bak. Allahla! O zaman sen de Ashabı Kehf gibi olursun. Yok deme hiç.

"Dost da onunla nağmeler terennüm eder."

Allah da onlarla ne yapar,söyleşir, konuşur. Allah onlara fısıldar. Allah onların kulaklarına fısıldar, Allah onların gönüllerine fısıldar. Allah onların ruhlarına fısıldar. Allah onların sırlarına fısıldar. Allah onlarla konuşur, söyleşir. Allah onlarla terennüm, nağmeler söyler, şiirler söyler. Cenab

ı Hak onları sever, onlar da Allah'ı sever. İki seven karşı karşıya gelir, saatlerce konuşur, dakikalarca konuşur. İki seven karşı karşıya gelir, günlerce konuşur. Onlar, dostunu görünce dost, Allah'ı görünce söylemeden duramazlar. Konuşmadan duramazlar. Onlar her an bu manada sohbettedirler. Onlar her an birbirlerine methiye düzerler. Onlar her an birbirlerine mektuplar yazarlar. Dost dostu görünce bülbül gibi şakır. O zaman sakın sen de o yolda olursan, sen de o hitaba mazhar olursun.

"Mağarada fakat ne fayda ki senin gözünde kulağında mühür var."

Onlar o dostla aynı Ashab ı Kehf gibi muhafaza altındalar. Ashab ı Kehf gibi dünya sevgisinden ve dünyaya aşık olmaktan korunmuşlar. Aynı Nuh'un gemisi gibi fikri tufandan korunmuşlar. Aynı Nuh'un gemisi gibi her türlü fırtınadan, her türlü felaketten korunmuşlar. Onlar o korunmuşluğun o muhafazanın içerisinde yaşıyorlar ama diyor bunu görecek sen de göz yok. Neden? Sen nefis gözüyle baktın. Sen dünya gözüyle baktın. Sen negatif akıl gözüyle baktın. Sen başka gözlerle onu görmeye çalıştın. Sen ona başka gözlerle baktığın müddetçe, onu göremeyeceksin. Senin gözünde bir kıl var. Sen gözündeki kılı kaldır önceden. Sen gözündeki kılı kaldırmazsan, o kıl senin görüşünü bu noktada sekteye uğratacak. O dünya sevgisi, dünya gözü sende perdelenmiş. Dünya gözüyle bakıyosun, dünya sevgisi ile bakıyorsun, dünya kaygısıyla bakıyorsun. İçinde nice kaygılar var. İçinde nice soru işaretleri var. İçinde nice nedenler niçinler var. İçinde nedenler, nedenler, nedenler, niçinler toplanmış. Hep soru işareti toplanmış.

Hep bakıyorsun sen, acaba ben buraya gidersem zarar eder miyim diye. Ben kur'an okursam zarar eder miyim. Ben şimdi kapanmayayım ya. Beş yıl sonra kapanırım. Şimdi namaza başlamayayım. Üç yıl sonra namaza başlarım. Hele bir evleneyim, ondan sonra namazıma abdestime başlayacağım. Hele bir ya büyüteyim çocukları da bir hacca gider geliriz… Hep sen soru işareti… Bir yere gidersem şöyle mi olur. Ben de kafayı üşütür müyüm acaba. Allah, Allah, Allah, derken kafayı üşütteceğini düşünüyor. Çünkü deccalın birisi gelmiş kulağına onun eyilmiş. Demiş ki Allah derken kafayı üşütürsün. Bir tane getirin diyorum yirmisekiz yıldan beri, bir tane Allah derken kafayı üşütmüş birisini arıyorum. Yirmisekiz yıldan beri ama bir başkasına göre kafayı üşütük o. Niçin? O kendince, kendi dairesinde, şeytani bakıyor. Allah'ı zikredenler diyor bunlar, bunlar deli olmuşlar. Bununla ilgili hadis-i kutsi: 'Siz Allah'ı öyle zikredin ki sizi görenler desinler ki bunlar deli olmuşlar.

Evet, hadis-i kutsi tecelli ediyor ama o soru işaretleri görmeyi engelliyor. Soru işaretleri bakmayı engelliyor. Etraftan şeytanın vesvesesi, şeytanlaşmış

insanların sözleri, senin görüşünü bulandırıyor, kalbini bulandırıyor. O yüzden göremiyorsun, görsen dahi inanamıyorsun. Olmaz böyle diyorsun. Neden? Bu seferde gözlerin kamaşıyor. Bu zamanda böyle yaşayan insan mı olur diyorsun. Orhan Hoca ne diyor? Hepinizde kırıksınız siz diyor. Sizin yaptığınızı yapan bir kimse yok diyor. Siz bu dünyada yaşamıyorsunuz diyor. Doğru söylüyorsun hocam diyorum. Bilim adamı adam. Bilim adamı diyor ki siz bu dünyada bu paralelde yaşamıyorsunuz diyor. Yaptığınız işi yapan yok diyor. Hala da araştırıyor. Biz sohbetlerden, ondan, bundan para alıyor muyuz diye. Yani takdir edilecek bir noktadasınız diyor. Daha önce geldiğim çizgiden diyor değişmemişsiniz diyor. Aynı görüştüğümüz çizgideyiz hala daha diyor. Bakın normalde ama bir başkası o gözle görmüyor. Gözünde çöpel var. Gözündeki çöpeli çıkarmıyor. Kalbinde çöpel var, kalbindeki çöpeli çıkarmıyor. Şeytan çıkartmıyor, şeytan çıkartmıyor! Ben okumuyorum artık. Hala da buraya yazıyorlar, gönderiyorlar. Bu değirmenin suyu nerden geliyor diye. Bir türlü değirmenin suyunu bulamadılar. Allahı görmüyor çünkü. Allah'tan haberi yok. Allah'tan haberi yok! O zaman, o Ashab-ı Kehf'i görmek uzak değil. Onlar, dünyanın üzerine yayılmışlardır. Her sokakta Allah için, Allah adına yaşayan bir kimse vardır. Her mahallede vardır, her şehirde vardır, her şehirde vardır! Allah için yaşayan bir insan vardır. Cenab ı Hak onun kalbini açar, onun Cenab ı Hak dilini açar. O yolda giderken mezarlıklarla konuşur. O yolda giderken ruhaniyetlerle konuşur. Yine pisişik psikolojik problemli diye bana bir ilaç yazabilirler. Bu, böyle bir şeydir çünkü. Allah için yaşarsa o kimse Cenab ı Hak onun gözünden perdeyi kaldırır. Allah için düşünür, Allah için yaşar, Allah İçin zikrederse, Rabbim onun gözünden, gönlünden, perdeyi kaldırır.

Gözünden, gönlünden perdeyi kaldırınca, yolda gidenin kendisiyle hakkında ne düşündüğünü, ne konuştuğunu, içinden dahi bilse onun kalbine gelir. Böyle bir şeydir bu. Böyle bir şeydir. Ama onlar yeryüzünden de zevk almazlar. Gidip bir kabrin başında uyumak, onlara daha iyi gelir. Kabirdekiler onlara dost olur, o kabirdekilere dost olur. Yeryüzünde kabir ehli gibi olun hadis i şerifi budur. Kabir ehli gibi olur o. Onlarla hemen irtibat kurar. Onlar Allah adına yaşıyorlar, Allah için. Allah için! O zaman bu her mahallede vardır. Eksik değildir. Her şehirde vardır, eksik değildir. Bir şehre girerken dua edin, Yarabbi buranın vardır muhakkak delisi, velisi; delisinden, velisinden Yarabbi, dost olalım, arkadaş olalım, onun da ruhaniyetine diye sufiler okurlar. Bir şehre giderken şehre okuyun, bir kasabaya giderken kasabaya okuyun, bir beldeye giderken o beldeye okuyun. Hatta böyle yüksek yerinden geçiyorsanız, arabanızını marabanızı çekin kenara, o beldeye dua edin, oraya okuyun. Sufi adabıdır.

Beldeler de önemlidir. Eğer beldelerde çok günah ı kebair işleniyorsa, günah ı kebair işlenen beldelerde dua edin. Dua edin! Eğer fazla işiniz yoksa, orda kur'an ve sünnet dairesinde durmayacaksanız, hızla terk edin. Orda yaşıyorsanız, her gün dua edin. Öyle bir beldeye gidiyorsanız, örneğin işte x bir belde, orda çok fuhuş var, oranın yüksek yerine çıkıp orda dua edin. Yarabbi, burdakilere hak ve hakikati göster, burdakilere selametlik ver, burdakilere hidayet nasip eyle, günah ı kebairleri üzelerinden al diye dua edin. Bir işiniz var orada. İşinizi görün, gidin. Ama sohbete gittiniz, tebliğe gittiniz, sıkıntı yok. Orda sohbet ettiğiniz, tebliğ ettiğiniz, zikrettiğiniz müddetçe, ordaki tufandan size bir zarar gelmez. Çünkü oralarda manevi tufanlar vardır. Günah ı kebairin çok yaşandığı yerlerde manevi tufanlar vardır. Günah ı kebairin açıkça yaşandığı, açıkça, fütursuzca yaşandığı yerlerde, manevi tufanlar vardır. Oraya giden sufiler, oraya giden müminler, bir işleri varsa, okuyaraktan girecekler, okuyaraktan çıkacaklar. Allah'tan muhafaza dileyin, Allah'tan yardım dileyin. Bizim gücümüz yetmez, gözümüz kayar. Gözümüz kaydıktan sonra, gönlümüz kayar. Gönlümüz kaydıktan sonra dağılırız, Allah muhafaza eylesin.

O yüzden çarşıya, hani hadis i şerif var ya. Sizler diyor, öyle bir zaman gelecek ki çarşı denilen yerlere gireceksiniz. Oralarda şeytan bol olur. Hadis-i Şerif, siz diyor oraya giderken 'la ilahe illallahu vahdehula şerikeleh lehül mülkü ve lehül hamdü ve hüve ala külli şeyin kadir' diyerekten girin. Bunu zikrederekten oraya girin.Ve devamlı bunu diyor zikredin. Neden? Orda diyor şeytan bol olur, şeytan çok olur. Orda diyor yalan çok olur, orda Gıybet çok olur, orda yemin çok olur, oldu aldatma çok olur. Bakın Bunlar manevi Tufan. E çarşıda işimiz var! Bu manevi tufandan muhafaza olmak istiyorsan çarşıda işin var, iş yapacaksın. Tevhide devam. Sabahleyin dükkanı açarken, üç İhlas bir fatiha. Yarabbi beni ne aldananlardan eyle, ne aldatanlardan eyle. Bu duayı yaparaktan dükkanını açacaksın, içeri gireceksin. Besmeleyle içeride üç İhlas bir fatiha okuyacaksın. Ya Rabbi beni muhafaza eyle, beni koru, işimi hayırlı eyle. Bu duaları yapacaksın. Cenab ı Haktan isteyeceksin. İmdat isteyeceksin. Yoksa kendini muhafaza edemezsin. Kendini koruyamazsın. Dağılır gidersin, dağılır gidersin! İşin de dağılır, sende de dağılırsın. Bir müşrik, bir fasık dağılmaz. Neden? Alırken yalan söyler, satarken yalan söyler. Sen arada derede kalırsın. Sen arada derede kaldığından gidersin zaten. Ya tam imanlı islam, mümin bir kimse olacaksın, öyle yaşayacaksın ya da fasık, fitne, fücur içerisine dalacaksın, gideceksin. O kimse zengin olur. O faize faiz demez, yalana yalan demez, kumara kumar demez, eksikmiş, fazlaymış, tartıymış önemli değil onun için. Aaa şey değil, o yürür gider. Sen arada, derede kalırsın. İsraf etme. İşine dikkat

et parana dikkat et, malına dikkat et. Bu sevmek değil, dikkat etmek, muhafaza etmek, korumak, işine bakmak, çoluğuna çocuğuna bakmak. Farz bunlar. Annene babana bakmak farz. Eşine bakmak, çoluğuna çocuğuna bakmak farz. Ailenin düzenini dizayn etmek farz. Dikkat edeceksin. O zaman tufan ile alakalı yerlere gidersen, dikkat edeceksin. Diyeceksin ki Yarabbi, Nuh'un gemisini muhafaza ettiğin gibi beni, ailemi, işimi, aşımı, çocuklarımı, dergahımı, kardeşlerimi, muhafaza et diye dua edeceksin. Allah bizi onlardan eylesin.

https://youtu.be/VxyvLBOFE0I

MESNEVİ-İ ŞERİF 410-419. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Halifenin Leyla'yı görmesi

"Halife Leyla'ya, sen o musun ki dedi; Mecnun Senin yüzünden perperişan oldu kendini yitirdi? Başka güzellerden fazla bir güzelliğin de yok hani. Leyla dedi ki: 'Sus, sen Mecnun değilsin ki!"

Leyla ile Mecnun'un, Harun Reşit zamanında yaşadığı söylenir. Bu hikaye mitolojik bir hikayedir ya sümerlerde bile bir Leyla Mecnun hikayesi vardır. Siz dünya üzerinde eski kadim toplulukların, kavimlerin hangisine giderseniz gidin, bir Leyla Mecnun hikayesi vardır. Eğer topluluk böyle, kadim geniş, ondan sonra, derinlemesine bir topluluksa, onlarda hep böyle bir Leyla Mecnun vardır. Böyle bir kimse yaşadı mı yaşamadı mı bu ne kadar gerçek bu da farklı bir tartışma konusudur ama malum Leyla Mecnun hikayesi mesnevi halinde yazılmış muhteşem bir eserdir. Harun Reşit, işte Fuat'ın babası, yani Mecnun'un asıl adı Fuat'tır, Fuat'ın babasıyla Harun Reşit dosttur, arkadaştır. Fuat'ın babası da bir beydir, bir bölgenin beyidir. Harun Reşit de bir ülkenin padişahı ve Harun Reşit, Fuat'ın babasıyla samimi olduğundan, Leyla'nın babası da beydir, o da bey kızıdır, Harun Reşit Leyla'yı çağıttırır. Hatta mesnevinin başında bir hikaye vardır. Yine Leyla'dan Mecnun'dan bahseder. Onu çağıttırdıktan sonra bakar ki Leyla o kadar ahım şahım bir kadın değil. Acaba sarayın içerisi karanlık, o yüzden mi ben böyle görüyorum deyip perdeleri açtırır. Perdeleri açtırır, bakar, değişen bir şey yok. Leyla anlar kendisinin beğenilmediğini. Ardından hatta bu mesnevi şeklindeki lirik şiir halinde ki o Leyla Mecnun hikayesi devam eder ve der ki acaba çok mu güzel konuşuyor. Kelamı mı mükemmel diye

der ki ona Leyla sen misin? Hani sesini duyacak, konuşmasını dinleyecek. O der ki Leyla benim ama sen Mecnun değilsin der. Der ki başka güzellerden bir farkı yok. Leyla dedi ki sus, sen Mecnun değilsin ki. Demek ki sevenin sevdiği sevenin gözünde hep güzeldir. Gerçek sevmek de budur. Bütün başka gözler ona başka gözle bakar ama seven sevdiğine başka gözle bakar. O yüzden bazı hadisçiler bu hadis i şerifi zayıf hadis olarak nitelendirmişler. Sevenin gözü kördür, kulağı sağırdır. Sevenin sevdiğine karşı gözü kör, kulağı sağırdır. Sevdiğinden kötü söz hiç duymamıştır o ve sevdiğini de eksik, nakıs, çirkin hiç görmemiştir. Bu zayıf hadis olsa da bundan bir fetva bir hukuk bir hüküm çıkmayacağından dolayı sıkıntı yok yani. Bir kimse bu hadisi şerifi kendine ölçü olarak alabilir. Fıkıhçılar ölçü almasınlar onu, eyvallah. O yüzden normalde seven için, sevdiğinde hiç kusur yoktur. Bu başlangıçta tehlikeli bir boyutmuş gibi görünür insana. Ama gerçekten seviyorsa o kimse Cenab ı Hak onu o tehlikeli boyuttan kurtarır.

"***Kim uyanıksa, daha da beter uykudadır o***."

Kim uyanıksa, yani kim dünyaya uyanıksa, kim böyle neyin eksikliğini fazlalığını araştırmaya çalışıyorsa, kim böyle kendini uyanık zannediyorsa, dünyaya ve dünyadakilere karşı o daha beter uykudadır diyor. Asıl o uykudadır çünkü etrafta eksiklik noksanlık arar o. Etrafta yanlışlık arar. O böyle uyanık ya ne nerde, ne nerede bitmiş, ne nerde bitmemiş, ne nasıl olmuş, dünyaya karşı kendisini kaptırmış, dünyanın hengamesine uyanıktır. Hz Mevlana diyor ki o daha da beter uykudadır. Neden? O dünyaya karşı gömülmüş, o heva hevesine gömülmüş, o Allah ve Resulünü unutmuş, Allah ve Resulünden uzak bir hayat yaşıyor. O temelli uykudadır.

"Uyanıklığı uykusundan da beterdir onun."

O kimse normalde gece uykusuna yatsa günah işlemeyecek. Gece insan uyuduğunda günah işlemez. Bir kimsenin günah işlemeden geçirdiği günler, sevaptan sayılır. Günah isteyeceğinizi biliyorsanız, uyuyun. Bir kimse düşünün uyanık olduğunda habire günah işliyor. Yalan söylüyor, yemin ediyor, gıybet ediyor, dedikodu ediyor, zulmediyor, etrafa zarar veriyor. O kimsenin uyuması daha hayırlı. Kötü! kötünün uyuması daha hayırlı. Etrafına dehşet saçan, etrafına vahşet saçan, etrafına her türlü yanlışlığı ve kötülüğü işleyen insanların uyuması daha hayırlıdır. Bakın, onların uyuması daha hayırlıdır. Çünkü uyanık olursa birisinin daha canını acıtacak. Uyanık olursa birisini daha üzecek. Uyanık olursa birisini daha kahredecek. Uyanık olursa birisini daha ütecek. Uyanık olursa birisini daha perişan edecek. Onun uykuda geçirdiği zamanlar, insanlar selamette çünkü. Bir erkek düşünün, Evde zulmediyor. Bütün çoluk, çocuk, kadın, onun uyumasını bekler. Bir kadın düşünün. Evde zulmediyor, bütün adam, çoluk, çocuk, onun

uyumasını bekler. Onun uyumasını bekler, uyusa da bir canımız rahat etse, şunun lafından kurtulsak, şunun çenesinden kurtulsak, şunun yüzünden bir kurtulsak! Çünkü onun uyumasını bütün hane halkı ister. Veyahut da işte yolculukta yanıza birisi denk gelir, konuşur Allah konuşur. Dersiniz ki ya uyusa da kurtulsam bundan. Bazılarının uyuması kurtuluştur.

"Canımız Allah'la uyanık olmazsa, uyanıklık bir geçittir, bir boğaz gibidir bize."

O zaman asıl uyanıklık, Allah'la olacak. O kimse Allah'ı tanıma, Allah'ı bilme, kur'an-ı kerim'e uyma Sünnet i Resulullah'a tabi olma da uyanıklık olacak. Asıl uyanık o. Asıl akıllı, asıl akıllı, kur'an ve sünnete uyan kimsedir. Asıl makul insan kuran ve sünnete uyan insandır. Asıl iyi insan etrafına zarar vermeyen insandır. O zaman etrafına zarar vermeyendir asıl akıllı. Asıl akıllı etrafına faydası olandır. Allah muhafaza eylesin. Bu da o kimsenin, Allah'la uyanık olmasıdır. Allah'la uyanık olan kimse, hatadan ve kusurdan uzak durur. Allah'la uyanık olan insan, haramdan uzak durur. Gaflet uykusuna dalan, haram işler. Bir kimse haramla ilişkisi var ise, o gaflete dalmıştır. O uykudadır. O kendisini uyanık görür, asıl uykuda olan odur. Haramla iştigal edenler, Allah muhafaza eylesin, şeytanın dirileridir. Haramla iştigal edenler canlarını şeytanla uyandırmış lardır. Nerde olursanız olun, kötü ve kötülük ile iştigal edenler, şeytanla dostturlar.

Eğer bir kimse kur'an ve sünnetin dışında bir şeyle iştigal ediyorsa ve üzerinde kur'an ve sünnetin dışında şeyler tecelli ediyorsa, o kimse şeytanla dosttur. Ortası yoktur hiç. Bir kimse işte kahve içiyor. Kahveyi içerken ya şeytanla, şeytana uyaraktan içer, ya da Allah'la, Allah'a uyaraktan içer. Bir kimse bir şey içerken besmele çekerse, onu tabiri caizse Allah'la beraber içti. Besmele çekmezse, onu şeytanla beraber içti. Bir şeyi yer içerken dahi bir kimse ya Allah ile beraberdir ya şeytan ile beraberdir. Ne yaparsanız yapın, hangi fiilde hangi halde olursanız olun ya şeytanla berabersinizdir, yolunuz cehenneme gidiyordur ya da Allah'la berabersinizdir, yolunuz cennete gidiyordur. Ortası yoktur hiç. Bir fiil olarak, bir eylem olarak, hiç ortası yoktur hiç ama. İnsanlar insanların üzerinde toplu hesap görülürken, hesap görülür. Ya sizin ibadetleriniz, hayrınız ağır basacaktır, cennete gideceksinizdir ya da sizin kötülükleriniz ağır basacaktır, cehenneme gideceksinizdir, ortası yok. Bir fazla cennetlik amel olursa, cennete gidersiniz. Kötülüklerden bir fazla. E, iyiliklerden bir fazla kötülüğünüz olursa cehenneme doğru yol alırsınız. Zerrece hayır yapanın hayrı karşılıksız kalmaz, zerrece şer işleyenin şerri cezasız kalmaz. O hesap gününde kim bir şey yaptıysa, karşılığını alır.

"Canın, her gün bir hayalin tekmesini yemekten, ziyan kâr kaydına düşmekten, eldekini yitirme korkusundan ne arılığı kalır, ne güzelliği, ne de gücü kuvveti. Göklere ağacak bir yol da kalmaz ona."

O zaman insanların hayalleri vardır. Bu hayalim bir pozitif noktası vardır. Pozitif ayaller insanları Allah'a, Resulullah'a, güzel şeylere doğru yaklaştırır. Hani bir kimse, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ya, 'bir kimse iyiliğe niyet etse yapamazsa, o iyiliği yapmış gibi sevap verilir ona', bakın o iyiliği hayal etme, iyiliği tefekkür etme, iyiliğe niyet etme, iyiliği yapmış gibi sevap verdi ona. Hayal kurdu ya hani meşhurdur ya insanlar yokken hayal kurarlar. Derler ki bir param olursa şöyle bir cami yaptıracağım. Parası olur, önce ev yaptırır. Param olursa hacca gideceğim der, parası olur, önce eve televizyon alır. Herkesde kocaman ekran var ya sende de olacak. O kimse kendi kendine der. Bir arabam olsa, Allah yolunda koşacağım, arabası olur dergahta göremezsin o kimseyi. Der ki ya bir arabam olsaydı, dervişleri taşısaydım, arabası olur, ondan sonra sana öğünerekten söyler, arka koltuğa daha henüz kimse oturmadı. Cimrisin de o yüzden dedim, titiz değilsin, cimrisin dedim, kaldı. Sen dedim titizlik zannediyorsun, bu cimrilik dedim. O kimse der, bir evim olsa dervişleri hep evde misafir edeceğim, evi olur, onun koltuğuna dahi dokunamazsın. Allah muhafaza eylesin. İşte hayal kurar ya insanlar, bu hayalle o insan hep böyle uğraşır. Pozitif hayaller insanı pozitifleştirir. İyiliğe, doğruya, güzele doğru götürür. Ama bir de negatif hayaller vardır. Şeytan bizi bu noktada önümüzde gelecekle alakalı, gelecekle alakalı, karanlık rüyalar göstettirir. İflas edersin. Eşin seni terk eder, kocan seni terk eder, çocukların senin hayırsız olur, sen perişan olabilirsin, hasta olabilirsin, kötürüm olabilirsin. Bunlar da nedir, negatif hayallerdir. Yok bu arkadaş sana ileride kötülük yapabilir. Bu arkadaş sana yanlış davranabilir. Yok bundan uzak dur sen, bu sana şöyle yapabilir. Bunlar da nedir? Negatif hayallerdir. O kimse, bu negatif hayallerle habire tekmelenir. Şeytan ordan ona bir yol bulur. Şeytan yol bulur. O şeytan ona yol bulunca, o kimsenin geleceği ile alakalı karanlıklar bir filmi izlettirir, karanlıklar filmi. O karanlıklar filmiyle ne yapar, o kimse tekmelenir habire. İşte diyor ki Ziyankar kaydına düşmekten eldekini yitirme korkusundan, şeytan bize hep ne yapar? Eldekini yitirirsin, zarar edersin, elinde her ne varsa kaybedebilirsin. Aman, sakın ha! Yapma, etme, gitme. Öyle derler ya, hep bana öyle diyorlardı. Bilmiyorum, muhakkak sizlere de diyorlardır.

Ben böyle dergaha yeni girdiğimde bütün herkes canhıraş gitme diyordu bana. Kafayı üşütürsün. Bunlar senin paranı yer. Bunlar senin paranı yemek için seni çağırıyorlar. Bunlar sen orda gençliğini kaybedersin, paranı yersin, iflas edersin, zarar edersin. Herşeyini orda kaybedersin. Hep bunları

benim etrafımda söylemişlerdi, bilmiyorum sizin de etrafınızda muhakkak söylüyorlardır. Arkadaşları da söyler insanın. Hep böyle insana normalde bu noktada hep kar zarar hesabı yaptırırlar. Bir yere gideceksin, kar zarar hesabı yaparsın. Ne kadar para harcayacağım, ne kadar işimden olacağım, ne kadar eşimden olacağım, ne kadar şundan şunu olacağım. Ne olacak. Hep böyle kar zarar hesabı, hep kar zarar hesabı. O kar zarar hesabı sana hiçbir şey yaptırmaz. Sen dışarı çıkacaksın, kar-zarar hesabı. Hava sıcak terlersem, üşütürüm hasta olurum. Ben şimdi, zikrullaha gideceğim, orda çok terleniyor, ordan çıkınca hasta olurum. Gitmeyeyim. Şimdi çok soğuk, gidersem hasta olacağım. Sen gitme zikrullaha. Neden? Bebek hasta olur. Çocuk hasta olur. Ondan sonra da telefon açar bana. Hocam, selamünaleyküm, aleykümselam. İşte bir yaşında çocukla tekkeye gidilmesi uygun mu. Tabii! Kar zarar hesabı bu. Çocuk zikrullaha giderse hasta olur o çocuk. veyahut da işte hanımı hamile, gitmeyelim. Neden? Hamilesin, orda hasta olursun. Ya bu kadını alırken dergahta değil miydi bu kız?

Sen bu kızın dergahta olduğunu bile bile evlenmedin mi bununla? Evet, hem hatta demedin mi, derviş olsun, dergahtan olsun, ben onunla evleneyim, kafam rahat olsun? Evet. E şimdi? Evlendikten sonra başlıyor. Sen dışarı çıkma. Neden? Hasta olursun. Bu kadar da dergaha gidilmez canım. Ya çocuğu götürme, hamilelikte de başlıyor, hamile olduğunu anladı, gitmeyelim. Neden? Çocuğun başına bir şey gelir. Çocuk doğuyor, hala devam ediyor. Çocuk hasta olur! Çocuk iki yaşında, üç yaşında, dört yaşında hala daha çocuk hasta olacak! Çocuk hasta olabilir. Beş yaşında, çocuk hasta olabilir. Çocuk ondan sonra okula başlıyor. Başlıyor, çocuk okula başladı ya! Çocuk okula başladı. Çocuk askere gidinceye kadar bile o kadının bir daha dergaha gelme şansı yok, yok! Bitti. Neden? Kar zarar hesabından. Evleniyor derviş bir bayanla, harika, her şey çok güzel. O işte evlenmezden önce kızcağız her perşembe, her cumartesi derse gelmiş gitmiş. Mahallesindeki derse gitmiş. O da evlenirken ya rahat edeceğim diyor. Derviş yani, yapmamazlık, göndermemezlik olur mu. Olmaz. Evlenirken de o da öyle evleniyor. Derviş ya. Kızlığındaki hürriyeti arıyor bu sefer. Ondan sonra da kafasını döndürüyor. Ben neden evlendim ki diyor. Ben neden evlendim dedi mi evde her şey tersine dönmeye başlıyor. Neden? Kendisini oraya ait hissetmiyor artık kız. Kendisini o adama ait hissetmiyor. O eve ait hissetmiyor. Ben babamın evindeyken devamlı tekkeye gider gelirdim. Babamın evindeyken devamlı dergaha gider gelirdim. Babamın evindeyken devamlı şunu yapardım. Bitti! O adam da nerde ben yanlış yaptım diye dönüp bakmıyor. Kendince şöyle diyor. Evin kirasını ödüyorum işte eve bakıyorum, şunu yapıyorum, bunu yapıyorum, daha ne yapacağım. Ee otursun evinde. Ya mü

barek, o dergahta gözünü açmış. Onu getireceksin, götüreceksin. Maden getirip götürmeye cektin almayacaksın dergahtan kız. Veyahut da bunun tersi var. Adam dergahta hizmet ediyor, koşturuyor. Evleniyor. E gitme bu kadar. Ya bu çocuk, bu erkek dergahta koşturuyordu evlenmezden önce. Haftanın dört gecesi, beş gecesi derse gidiyordu, zikre gidiyordu. Evlendi, gidemiyor. Kadın başlıyor kar zarar hesabına. Her kar zarar hesabı hep insanı geri götürür, aileleri geri götürür, dervişliği geri götürür, işi geri götürür. Cesaret edemez o kimse. Yapması gerekeni yapamaz. Kar zarar hesabı! Şeytan onu ordan tutar. Şeytan onu ordan tuttu mu başlar oynamaya onunla. Ondan kurtuluşun yolu 'La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah'deyip, kar zarardan kurtulmak. Allah bizi onlardan eylesin

'Ne arılığı kalır ne güzelliği.' Böyle başladı mı o kimse arılığı dediği, temizlik saflık. O kimse içinden boyna hesaba kitaba başladı, içinden fitne fücur geçirmeye başladı, içi bozuldu mu onun, onun saflığı kalmaz. Etrafını hep o fitne gözüyle bakar. Etrafına hep o, bu noktada aykırı gözde bakar. Her şey gözüne görünür onun her şey kusur olur, her şey hata olur. Neden? İç temizliğini kaybetti artık, iç huzurunu kaybetti. Huzur ehli olmaktır önemli olan. Sufilik, huzur ehli olmaktır. Huzur ehli ise etrafında cereyan eden olayları Rabbinden bilip, sen kur'an ve sünnet dairesinde dosdoğru durma noktasıdır. Yağmur yağıyormuş.Cenab ı Hak, yağmur.. Ya, bu zamanda neden yağmur yağdı da, nasıl ya… Huzur ehli ol. Senin dışında olan hiçbir şeye sen müdahale etme. Senin işin değil. Rüzgarın üflemesi senin işin değil. Yağmurun yağması senin işin değil. Güneşin çıkıp çıkmaması senin işin değil. Havanın bulutlu olup olmaması, senin için değil. Bahçedeki insanlar birbirleri ile konuşuyorlar. Sohbeti dinlemiyorlar. Hadi söz geçir. Git bantla ağızlarını. Senin işin değil! Oturmuşlar, park burası. Gülüşüyorlar oynaşıyorlar, sohbet ediyorlar, bakışıyorlar. Nedeyse el edecekler birbirlerine, buradayız diye. Senin işin değil, bak durmuyor. Huzur ehli! Huzur ehli, etrafındaki cereyan eden hadiseler kendisiyle ilgili olmuş olsa dahi, o ona söz geçiremeyeceğini bildiğinden dolayı, karışmaz hiç. Müdahale etmez. Özür dilerim, karışmaz, müdahale etmez demiyim. Şikayet etmez ondan hiç. Çünkü onunla alakalı değil o. Huzur ehli.

O yüzden normalde bu insanı saflığa götürür. Temizliğe götürür. O kimse kalbi temiz olunca, hani sizde bir uzuv vardır, orası temizse, doğruysa, güzelse, her taraf doğrudur, güzeldir, temizdir: kalp. O kimse kalbindeki huzuru kaybederse, kalbindeki temizliği kaybederse, kalbindeki arılığı kaybederse, o kimse güzelliği de kaybeder. Kalbi cıfıt çarşısı olanın, yüzü de cıfıt çarşısıdır. Kalbinde bir kimsenin kötülük akıyorsa, yüzünde de kötülük akar onun. O bakarsınız ona işte normalde, bebek yüzlü ama hani var

ya arabeskte bebek yüzlü, ne diyor? Bebek yüzlü, bebek yüzlü şeytan diyor. Değil mi? o bir tane var değil mi bir arabeskçi var. Bazen ben dinliyorum onu, radyoda denk geliyor. Bebek yüzlü şeytan. Bazıları öyledir gerçekten. Öyle olmasının sebebi, o kimsenin kötülüklerin içerisinde dolaşması, içinde kötülüğün hakim olması. Kötülük hakim içinde. O yüzden bir kimsenin içinde kötülük hakimse dışında da kötülük vardır. Kalbinizde şehvet varsa, gözünüzde de şehvet vardır. Siz bir bayana bakarken şehvetle bakarsınız. Kalbinizde hırsızlık varsa, hep çalınacak yer bakarsınız. Gözünüz hırsızlık arar. Kalbinizde dolandırıcılık varsa dolandıracak yer, dolandırılacak insan ararsanız. Bunların hepsi de kalbin içindeki temizlikle veya kirlilike alakalıdır. Bir kimsenin kalbi bozulduysa, o kimsenin bütün uzuvları bozulur. O kimsenin bütün uzuvları hep o kalbindeki o kötülüğe doğru akar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o kimsenin güzelliği kalmaz. O kimsenin manevi gücü kuvveti de kalmaz. Bakın kalbinde kötülük varsa, o kimsenin manevi gücü de kalmaz. Manevi gücü kalmamasının sebebi ne? Duası kabul olmaz. İbadet eder. İbadet yükselmez. Dua eder, dua yükselmez. Zikrullah yapar, zikrullah böyle şeyin üzerinde taşın üstünde toz gibi olur onda.

O zaman o kimse kalbindeki arılığı, temizliği tekrar yakalaması gerek. Yoksa mesela sufiler kendi üzerlerinde bir güç, kuvvet ısnad etmezler ama Allah onlara güç kuvvet verir. Allah nasıl güç kuvvet verir onlara? Cenab ı Hak onların üzerinden sıfatlarını tecelli ettirir. Duası keskin olur. Niyazı keskin olur. Cenabı Hak onu korur, muhafaza eder. Cenab-ı Hak onun işlerini halleder. 'Kim benim zikrullahımdam dolayı benden bir şey istemeye zamanı kalmazsa, Allah onun ihtiyaçlarını meccanen kendisi görür, istemesine gerek yok' diyor. Bu hadis-i kutsi. O zaman o kimse kalbi arılığını kaybederse, hayatın bütün her şeyini kaybeder. Çünkü kalp, insanın merkezidir. Aklı değildir insanın merkezi, kalbidir. Çünkü o kalpte iyilik varsa, akıl iyiliğe doğru çalışır. O kalpte kötülük var ise akıl kötülüğe doğru çalışır. Kalbi etkileyen, insanın nefsidir. O zaman nefisle mücadele ederekten o kimse kalbini temizliğe ulaştıracak. Nefis ise bizi hep kötülüğe meyleder, onunla mücadele edecek. Nefis bizi gevşekliğe, nefis bizi heva hevese meylettirir. Onunla mücadele edecek o kimse, arındıracak, kalbi nefsin tasallutundan kurtaracak.

Bazı sufiler, bazı ehl-i tasavvuf, ruh nefsin sanki tasallutundaymış gibi gösterirler. Ruh latiftir, ruh Allah'ın malumu, Allah' a ait olan, Allah'ın üflediği birşeydir. Onun üzerinde nefsin tasallutu olmaz. Nefsin tasallutu, o kimsenin kalbinin üzerinedir. Burdaki kalpten kastım, insanın göğüs kafesinde bulunan boşluk. Siz buna vicdan da diyebilirsiniz. Siz buna insanın manevi mekanizmasının merkezi diyebilirsiniz. Bunu dil ile anlatmak

biraz güç. İşte bu kalp arılığını, temizliğini, kaybederse o vücuttaki güzellik, naiflik, hoşluk, tatlılık o kimsenin kendi içerisinde, kendi üzerinde bulunan gücü, kuvveti hiçbir şeysi kalmaz. Hiç birşeysi! Mesela bunu sufiler kendi dairelerinde kendileri görmüşlerdir. Öyle halleri olur, Yarabbi dediğinde, Cenab ı Hak onun o Yarabbi deyişinin karşılığını veririverir hemen. Bu o esnada o kimsenin kalbinin arılığındandır. Kalbi arı olduğundan, Cenab ı Hak onun dilinden dökületeni yerine getirir. Cenab ı Hak onun gözünden dökületeni yerine getirir. Cenab ı Hak onun elinin işaretini yerine getirir. Allah'la arasında öyle bir yakınlık, Allah'la arasında öyle bir ilişki söz konusu olur ki, Cenab ı Hak ona hayır kelimesini unutturur. Allah ona hayır demez. Allah onu ötelemez hiç.

Yarabbi dediğinde Cenab ı Hak söyle kulum der. Bu o kimsenin kalbiyle alakalı. Sakın şöyle düşünmeyin. Yani bir kimse namaz da kılmasa, oruç da tutmazsa kalbi temiz olacak. Hayır! Kalbi temiz olan, namaz kılar. Kalbi temiz olan, oruç tutar. Kalbi temiz olan, iyilikler yolundadır, kalbi temiz olan! Kalbi arı olan, Allah'la yakındır. Allah'la yakındır! Kalbi arı olan zikrullahla yakındır. Kalbi arı olan Allah yoluyla yakındır. O zaman burda önemli olan, o kimsenin kalbinin Allah'a yakın olması. Bu da ibadetleri terk etmekle mümkün değil. İbadetler, kalbi arılama yoludur aynı zamanda. İşte diyor o kimseye gökdere gidecek bir yol da kalmaz ona. Artık onun bu kalbi arılığının kalmadığından dolayı, o kimsenin duası göklere gitmez. O kimsenin ibadeti göklere gitmez. O kimsenin gözyaşı göklere gitmez. O kimse ne olur? Dünyada kalır. Dünyada sıkışır kalır. Dünya kabir gibidir, dünya kabir gibidir! O kimse dünyanın içerisinde, hatta dünyanın içerisinde bir bölgede, bir beldede, bir yerde, bir menfezde sıkışır kalır o. Nasıl ruh bedene girince özgürlüğünü kaybediyor, sıkışıyor, kalıyor, ruh için beden bir kabirse, nasıl insanoğlu normalde vefat ettiğinde kabre giriyor, orda esirse o kimse, işte böyle bir kalbi arılığını kaybeden insanlar da bu dünyaya esir olurlar. O kimse dünyanın içerisinde de dolaşamaz. O kimse semalara, yani gökyüzüne uruc edemez. Oysa Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, miraç etmişti. Oysa sahabeler uruc etmişlerti. Sahabeler gökteki meleklerin seslerini dinlerlerdi, sahabeler gökteki meleklerin kuran seslerini dinlerlerdi. Sahabeler henüz daha ayet i kerimede vahiy olarak gelmeyen ayeti kerimeyi dinlerlerdi. Cenab ı Hak onların kulaklarını bu noktada açardı.

Demek ki kalbin kötü olursa, senin manevi hallerden hiçbir şeyin haberin olmayacak. Neden? Sen göklere merdiven dayayamayacaksın. Senin kalbin bu noktaya arılaşmazsa, şurda, yan taraftaki kabirden haberin olmayacak senin. Kalbin arılaşmazsa, senin şu evlerinin altındaki kabristanlıklardan

haberin olmayacak senin. Kalbin arılaşmazsa, yolda gidecen sen, çok affedersiniz eşekler gibi sağında solundaki kim kabirler var, neler var, hiç haberin olmayacak senin. Kalbin arılaşmazsa senin, yeryüzünde yaşayan hayvanlar bir farkın kalmayacak senin, hiç farkın kalmayacak. Sen yeryüzündeki hayvanlar ne yapıyorsa aynı şekilde sen de hayatını devam edeceksin. Kalbini arılaştırman, temizlemen gerek. Ne diyor ayet-i kerimede? 'Kalpler ancak zikrullah ile temizlenir, mutmain olur.' Kalbin pasını silecek olan, 'la ilahe illallah'tır. Hadis i şerif. Kalbin pasını temizleyecek olan zikrullah. Her şeyin bir pası vardır. Kalbin de pası vardır, kalbin pasını temizleyecek olan Allah'ın zikridir. Allah'ı zikretmeyenlerin kalplerinin pasını temizlemeleri mümkün değil. Kalbinin pasıyla senin duanın yüceler yücesine ulaşması da mümkün değil. Kalbin pasıyla sen kendi kendine güç kuvvet arama. Kalbinde zikrullahın haricinde bir şeyler var ise sen kendi imanını tazeleme noktasına git. Daha henüz imanın kemale ermemiş, kalbine bir bak, en sevdiğini gör. Kalbinde neyin sevgisi varsa ona kulluk yapıyorsun. Kalbinde kimin korkusu varsa, ona kulluk yapıyorsun. Kalbinde neye iştiyak varsa onun kulusun. Kalbine nazar et.

Hani sufiler sema ederken, kalplerine bakarlar. Onun kalbine bakması, öyle dandikden üfürükten olmayacak. Kalbine baktın. Kalbine baktığında ne gördün kalbinde? Eğer kalbinde Allah'tan başka şeyler gördüysen, yan Allah dön Allah! Sufi bakar kalbinde ne var. Allah'ın zikri mi var? Sufi kaç para, kaç para diye dönmez oyüzden. Ne zaman sema bitecek ya, ne yapmaya geldim ki buraya. Zorla mı çağırdık seni! Ya ben bugün gelmeyecektim aslında, işim vardı ya, bu sırada nerden çıktı. Gelmeseydin keşke! Gelmeseydin. Ya şu kız da bana bir baksa, ben nasıl sema ediyorum. Gözün çıksın senin! Koy semazen fotoğrafını facebooka, kızlar sana yazsın. Elin kırılsın! Kalbin patlasın! İhanet bunlar, ihanet ihanet! Sufi bakar kalbine, kalbinde onun der ki Yarabbi, senden başka hiçbir şey olmasın. Kalbine bakmak o, her halinde, her daim uyanık olmak, her halinde her daim temiz kalmak, her halinde her daim hep gözetmek. Ribat bu, rabıta bu! Rabıta iyi, otur şeyhini onbeş dakika düşün, bitti rabıta! Hayır, yok böyle bir rabıta. Bunlar uydurulmuş rabıtalar.

Ribat, rabıta, her daim, Allah'la baş başa kalma, her daim! Allah'ın seni ne kadar sevdiğini görmek istiyorsan, senin Allah'ı ne kadar sevdiğine bak. Her daim Allah'la olmak. Bu ne ile mümkün? Allah'ı zikirle mümkün. Haramlardan uzak durmakla mümkün. Her an kalbine rabıta etmekle mümkün. Kalbine bak, üstünde ne var, ne dolaştı, ne geziniyor içerde, kimin sevgisi var içerde. O senin resmin. İşte o arılığı kaybetmemek.Vay lan kadının göğsüne bak ya! Aaaaa! Oldu! Ne kadar da mini giymiş! Allah Allah

Allah! Yok canım bunlar şöyle, bırak! Mezura alıp da mı ölçecen, sana ne? Sen Allah'ı zikirle yürü. Allah'ı zikirle yürürsen, görmeyeceksin zaten. Allah'ı zikirle yürürsen, senin kalbine o bir çentik atmayacak. Allah'ı zikirle yürürsen, senin kalbini hiçbir şey etkilemeyecek. Ne zaman zikrullah kalbinden çıktı, şeytan başka şeyle onu doldurdu, şeytan onu başka şeyle doldurdu. Nerde olursan ol, istersen Beytullah'ta tavaf ediyor ol, istersen Medine i Münevvere'de Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin kabri şerifinin başında ol, kalbinden zikrullah gitti, alem söndü senin için. Bitti! Kalbinden zikrullah gitti, senin bütün mafsalların, bütün eklemlerin gitti. Kalbinden zikrullah gitti, senin bütün hayatın curuf oldu. Bütün hayatın curuf oldu. Nefes alıp vermen curuf oldu. Yediğin içtiğin gün curuf oldu. Hareket ettiğin curuf oldu. Curufsun!

Zikrullah var, hayat var. Zikrullah yok, hayat yok, hayat ölü. 'Ey ashabım! Size zikredenle zikretmeyen arasındaki farkı söyleyeyim mi? Söyle ya Resulallah. Allah'ı zikreden diridir, Allah'ı zikretmeyen ölü gibidir. Allah'ı zikreden diridir.' O zaman Allah'ın zikri ile iştigal eden diri, asıl diri o. Allah'ın zikrinden uzak olanlar, ölüler. Yeryüzünde yaşayan iki ayaklı ölü. Hayatları curuf, hayatları curuf onların! Zikirden uzak olanlar, hayatları onların ölü gibi.

Her gün zikriniz olsun. Her gün! Haftanın iki üç, halaka ı zikrullaha oturun. Bu dünya gelip geçecek. Her şey gelip geçecek. Günlük virdiniz olsun. Koskoca Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri diyor ki, günde en az yetmiş kez, bir rivayette yüz kez Allah'a tövbe ederim. Hergün tövben olsun senin. Kim sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim. Bunu günde yüz sefer söylerse, deniz köpükleri kadar günahı olsa Allah onu affeder.

O zaman günlük sen bunu yap. Sabah akşam yap bunu. Akşama vardın, Ya Rabbi gündüz muhakkak günah istemişimdir, muhakkak hata işlemişimdir. Bütün günahlarımdan Yarabbi tövbe ettim. Sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim. Sabaha çıktın, gece muhakkak günah işlemişsindir. Televizyona baktın, Face'e takıldın, Twitter'a takıldın, bilgisayara takıldın, hanımına takıldın, ona laf söyledim, buna laf söyledin, eşine takıldın, gıybet ettin, dedikodu yaptın, konu komşu geldi, akrabalar geldi, o öyle miydi, yok bu böyle miydi, hükümet yıktın, hükümet yaptın, devlet kurdun, devleti indirdin, devlet yaptın, bu yöneticileri Allah şöyle yapsın dedin, bunlar hırsız dedin, bunlar uğursuz dedin, gözünden gördün mü? Yok! Ya elinl tuttun mu? Yok! Bir sürü gıybet, dedikodu yaptın. Yatmadan önce tövbe et. Gecen kabuslarla geçmesin. Herkes gitti, misafirler gitti, herkes yattı. Al eline tespih, yaptım ben yapacağımı gene de.

Ben bilmeden herkese bir laf söyledim de. Ben görmeden herkese bir iftira attım de. Ben görmeden her şeye bir şey yaptım de. Yaptım de. Yoksa onun tokmağını yiyeceksin öbür tarafta. Sufi isen o gece yiyeceksin, o gece! Sufi isen kalk diyecekler, kalk! Sana yatmak haram diyecekler. Hem böyle tekmeyi tokatı basaraktan kaldıracaklar. Kabus görmüş gibi fırlayacaksın. Bir de gösterecekler yaptıklarını. Bunlar iyi sufiler. Kendini de böyle bekleme, kendini iyi sufilerden görme. Bu iyi sufilere gösterilir. Bu iyi sufidir. Herkes de kendini orda görmek ister. Ben bir yanlış yapsaydım, rüyamda görürdüm! Allah senin iyiliğini versin. Kendini iyi sufilerden mi gördün! Kendini bir makamda mı gördün! Kalk, tövbe et kalk! Muhakkak. Töve etmeden yatma. Allah'ı zikretmeden yatma. Sabahleyin kalk, tekrar tövbe et. Tekrar Allah'ı zikret. E sabah namazını kıl. Ondan sonra öğlen namazını kıl. Namazını terk etme. Namazı terk edersen, kalbinde arılık temizlik bekleme.

Haramların içerisinde, kalbinde temizlik bekleme. Bülent Ersoy da vuruyor bağrına, çıplak bağrına. Benim kalbim temiz diyor. Birgün televizyonda seyrettim, dedim eyvah! Dedim eyvah! Bakıyorsun o kimse böyle dinden imandan haberi yok, benim kalbim temiz diyor. Allahu ekber kebira! Kardeş, kalbi temiz olmanın yolu Allah'ın farzlarını yerine getirmek, haramlardan uzak durmak. Kalp arılığı ancak böyle mümkün, kalbin arılığı, haramlardan uzak durmakla mümkün kalbin. Kalbin arılığı her daim Allah'ı zikretmekle mümkün. Ben dersi çektim, bitti, yok. Ders bir alışkanlık sana, bir antreman, ders onun bir temeli. Sen yolda giderken 'la ilahe illallah deyip yürüyeceksin. Yolda giderken Allah Allah Allah Allah Allah diyecek yürüyeceksin. Yolda zikrullah yaparaktan yüriyeceksin. Yolda o vitrinde ne varmış, vay bu kadının kıyafeti nasılmış, vay saçını hangi kuaförde, yaptırmış… Kadınlar da aynı! Onlar da birbirlerini takip ediyorlar. Erkekler onları takip ediyor. Onlar birbirlerini takip ediyor. Herkes birbirini takip ediyor. Allah'ı zikirle bundan kurtulursun. Herkesin içerisinde Allah'ı zikrede zikrede yürüyeceksin. Herkes karanlığın içerisinde kalacak, senin yolun aydınlık olacak. Sen karanlığın içerisinde bir aydınlık yol kuracaksın. Bu yol zikrullah ile mümkün. Herkes çarşıda alamadım, satamadım derdinde olacak, senin kalbinde Allah olacak. Sen yine tezgahının başında, dükkanının başında, tarlanın başında, makinanın başında… Ne iş yapıyorsan, onun başında Allah'ı zikredeceksin. Zikredeceksin! Malı rafa koyarken Allah'ı zikredeceksin. Alırken zikredeceksin, satarken zikredeceksin, iş yaparken zikredeceksin, yemek yerken zikredeceksin, su içerken zikredeceksin. Kahve içiyorsun zikredeceksin, oturuyorsun zikredeceksin. Herkes bir şey söyleyecek, sen içinden la la illallah Allah, Allah, Allah,, Allah… Devam edecen. Sana diyecekler ki sen ne diyorsun bu konuda? Sen varsa bir fikrin

söyleyeceksin, haram olmamak şartıyla, zikrullaha devam edeceksin. Zikrullahsız, kalp arılığı mümkün değil, farzları yerine getirmeden kalp arılığı mümkün değil.

"Uyumuş o kişidir ki her hayalden bir şey umar; onunla konuşmaya dalar."

Uyumuş kimse de odur. Kendi kendine boş hayal kurar. O boş hayaliyle kendi kendisine konuşur. Realiteye dönmez, hayalinde dükkan çalıştırıyor adam. Git kardeş, bir dükkan kirala, işine bak. Hayalinde zengin oluyor. Çalışmıyorsun, nerden zengin olacaksın. Hayalinde evleniyor, çoluğu çocuğu oluyor. Nerde? Yok! Bunun için gayret yok. Bunun için çalışma yok. Bir şeyin hayalini kuruyorsan, o kuru bir hayal değilse, düş peşine. Reelini de gerçekleştir. Onun peşine düş. Hayal odur ki peşine düşülür. Hayal odur ki onun gerçekleşmesi için çaba sarf edersin. Ne yapılması gerekiyorsa onu yapmaya çalışırsın. Otur, sabahtan akşama kadar ben cerrah olacağım de. Ooo, harika! Senin cerrah olman için liseyi bitirecen, üniversiteye hazırlanacan iyi hazırlanman lazım. Tıbbı kazanacaksın, tutturduktan sonra tekrar birdaha okuyacan, bir daha cerrahlığı kazanacan, okuyacan, iyi cerrah öyle olacan. Oturduğun yerden cerrah olunmuyor. Hayalini kurduğun şeyin peşine düşeceksin. Yoksa sabahtan akşama kadar oturup hayal peşinde koşmak, gafletten başka bir şey değil. Ne yaptın hayalin için? Ne yaptın! Hayal güzel, harika ama ne yaptın? Bakın, hayale bakın, bir ütopya, bir ülkü. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ki yeryüzü 'la ilahe illallah' deyinceye kadar savaşmakla emrolunmuş bir peygamberim. O zaman Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin savaşı devam ediyor. O, onunla emrolunmuş. Sen ona asker misin? Sen Alah'ın dinine yardımcı mısın? Bak, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri senin önüne bir ülkü koymuş. Senin önüne bir hedef koymuş. Senin önüne yapman gereken bir ölçü koymuş. Ey müslümanlar! Yeryüzü La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah deyinceye kadar koşturmakla mükellefsiniz.

Peki ne yaptın sen bunun için? Ne yapıyorsun bunun için? Birisine tebliğ ettin mi? Birisine anlattın mı? Bu dertle dertlendin yandın mı? Bunun için evini açtın mı? Milleti topladın mı evine? Anlattın mı, iki tane hadis okudun mu evinde veyahut da hadis okunan bir yere götürdün mü üç kişi, beş kişi veyahut da zikir cemaatına gittin mi, üç beş kişi götürdün mü? Nerden lailahe illallah diyecek ki herkes? Evinden dışarı çıkmazsan sen, Allah yolunda koşturmazsan, böyle bir derdin yoksa, senin nasıl olacak? Boş hayal, realitesine bakacağız, Allah bize verecek, yoksa ne diyor? Asıl uyumuş odur diyor. Asıl uyumuş olan odur.

"Rüyasında şeytanı huri gibi görür. İsteklenir de erlik suyunu saçar döker."

Bu tip o boş hayal kuranlar, o boş hayalin peşine düşenler, kendi kendilerine rüyalarında bizim gençliğimizde Türkan Şoray'dı en iyi güzel kadın olarak onu söylenirdi, artık şimdi kim varsa. Bunu böyle anlatırken ondan örnek verirdik biz, ben öyle örnek verirdim gençliğimde. Derdim ki her gece Türkan Şoray ile yatmak ister o, boş hayal. Adam Türkan Şoray nerde, ben nerdeyim diye düşünmez. Boş hayal! Ondan sonra da şeytanı Türkan Şoray zanneder. Boş hayal. Aaa! Hayal boş olmayacak ve sen boş hayalin peşine takılmayacaksın. Hani bir de meşhur, Hz. Mevlana'nın sözü var ya, 'iste ama ölçülü iste' der. İste, ama ölçülü iste. Sen bir saman çöpüsün. Dağı kaldıramazsın ki! Aaaa! O zaman boş hayal kurma. İsterken de ölçülü iste. Ya? Ölçülü istemezsen ezilir kalırsın altınla. Diyor ki iste ama ölçülü iste. Bir saman çöpü diyor dağı kaldıramaz ya. Allah muhafaza eylesin.

"Soysop tohumunu çorak bir yere dökünce de kendine gelir, uyanır. Hayal de ondan gider."

İşte bu tip insanlar o boş hayalleri kurarlar, uyandıklarında da hiç bir şeyin olmadığını görürler. Bir bakarlar ki eyvah, hayat bitmiş! Eyvah, gençlik bitmiş! Eyvah, tam koşması gereken, tam böyle çalışması gereken zamanı bitmiş! Hani güller solmuş, bahçe bozulmuş. Artık senin orda bir yerin yurdun yok. Orda yapacak hiçbir şeyin yok. Bitmiş artık, bu da onun gibi bir şey.

"O hayal yüzünden sersemleşir, bedeni pislenir. Ah o hem görünen, hem görünmeyen hayalden ah!"

Bu da son vuruş. Görünen ve görünmeyen hayal. Allah! Allah bizi iyilerden eylesin inşallah. 420'den devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun inşallah Selamünaleyküm.

El-fatiha maassalavat.

https://youtu.be/p_xCXWxuQ28